UTSAK

ANKARA BİLİM ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK DİPLOMASİSİ DERNEĞİ

UTSAK

6. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

6th International Medicine and Health Sciences Researches Congress

(UTSAK)

SEMPOZYUM ÖZET KİTAPÇIĞI

CONFERENCE ABSTRACTS

10-11 Nisan 2021
A N K A R A
ONLINE

www.utsakcongress.com

6. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri Araştırmaları Kongresi

6th International
Medicine and Health Sciences Researches Congress
-10 – 11 Nisan/April 2020-

(UTSAK)

ONLİNE
A N K A R A

-Tıp ve Sağlık Bilimleri-

- Medicine and Health Sciences -

ÖZET KİTAPÇIĞI

(ABSTRACT BOOK)

ISBN: 978-625-7813-64-8

Editör / Editor
Dr. Münire BABAYİĞİT

Ankara - 2021

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet ÖZCAN
Editor/ Editör: Dr. Münire BABAYİĞİT

Cover Design / Kapak Tasarımı: Bülent POLAT
ISBN: 978-625-7813-64-8
Asos Yayınevi
1
st Edition / 1.baskı: April/2021
Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ
E-Mail: asos@asosyayinlari.com
Web: www.asosyayinlari.com
Ġnstagram: https://www.instagram.com/asosyayinevi/
Facebook: https://www.facebook.com/asosyayinevi/
Twitter: https://twitter.com/Asosyayinevi

KURULLAR

Kongre Onur Kurulu Başkanı

Prof. Dr. Yavuz DEMİR, Ankara Bilim Üniversitesi Rektörü

Düzenleme Kurulu

Doç.Dr. Vazirova Sevda RAUF, Azerbaijan Pedagogical University
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, SBU Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Uzm. Dr. Münire BABAYİĞİT Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Tuğba GÖRGÜLÜ, Ankara Bilim Üniversitesi
Dr. Çiğdem Topçu GÜLÖKSÜZ, Ankara Bilim Üniversitesi
Doç. Dr. Mutlu ŞAHİN, Çanakkale Mehmet Akif Ersoy Hastanesi
Uzm. Dr. Veysel Barış TURHAN, Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Bilim ve Hakem Kurulu

Doç. Dr. Mehmet Cemal ADIGÜZEL, Atatütk Üniversitesi
Doç.Dr. Sibel AKYOL, İstanbul Üniversitesi - Cerrahpaşa
Prof.Dr. Ghassan AZİZ, Uniersity of Damascus, Damascus, Syria
Uzm. Dr. Münire BABAYİĞİT, Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Doç. Dr. Hülya BALKAYA, Atatürk Üniversitesi
Dr. Ece BAYRAM, University of California
Doç.Dr. Selma Bakar DERTLİOĞLU, Elazığ Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Prof.Dr. Behiye BOLGÜL, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
Dr. Elkhan ZARGAROV, Armed Forces Main Clinical Hospital Baku, Azerbaycan
Dr. Ahmad Al ESAU, Univiversity of Damascus, Damascus, Syria
Doç. Dr. Gülşen GONCAGÜL, Bursa Uludağ Üniversitesi
Dr. Tuğba GÖRGÜLÜ, Ankara Bilim Üniversitesi
Doç. Dr. Pınar GÜL, Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Vahit Onur GÜL, SBU Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Dr. Çiğdem Topçu GÜLÖKSÜZ, Ankara Bilim Üniversitesi
Prof.Dr. Murat HANCI, İstanbul Üniversitesi – Cerrahpaşa
Prof.Dr. Mehtap HONCA, Yozgat Bozok Üniversitesi
Dr. Irshad HUSSAİN, Islamia University of Bahawalpur
Dr. Öğretim Üyesi Elif KÖSE, Sakarya Üniversitesi
Doç.Dr. Ali GÜREL, Fırat Üniversitesi
Prof.Dr. Cemil KAVALCI, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eah
Prof. Dr. Khatira HASANOVA, Moscow State University, Russia
Dr. Natalia KOROLOVA, National Pirogov Memorial Medical University
Dr. Öğretim Üyesi Yüksel KURBAN, Yükses İhtisas Üniversitesi
Prof.Dr. Alireza Nikbakht NASRABADİ, Tehran University of Medical Sciences, Tehran
Prof.Dr. Besim Ben NISSAN, University of Technology Sydney
Doç.Dr. Oya ÖGENLER, Mersin Üniversitesi
Prof.Dr. Sevgiye Kaçar ÖZKARA, Kocaeli Üniversitesi
Dr. Ioannis PAPASOTİRİOU - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland

Doç.Dr. Vazirova Sevda Rauf, Azerbaijan Pedagogical University
Prof.Dr. Liudmila ROMANOVSKA, Khmelnitsky National University
Prof. Dr. Ġryna Sokur - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna
Uzm. Dr. Mutlu ŞAHİN, Gökçeada Devlet Hastanesi
Doç. Dr. Emin ŞENGÜL, Atatürk Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Özkan TİMURKAN, Atatürk Üniversitesi
Uzm. Dr. Veysel Barış TURHAN, Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Dilek YILMAZ, Bursa Uludağ Üniversitesi
Doç. Dr. Hüseyin BOZKURT, SBÜ Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi
Dr. Öğretim Üyesi Yüksel KURBAN, Yüksek İhtisas Üniversitesi

SEKRETER
Zuhal KOÇ

Özetler

Abstracts

İçindekiler

6th International 2

Medicine and Health Sciences Researches Congress 2

Sosyal Medyanın Psikolojik Etkileri 1

Çocukluk Çağının Sık Rastlanan Hemoglobinopatilerinde Dental Yaklaşım 3

Diş Hekimlerinin Kök Kanal Tedavisi Sonrası Üst Restorasyon Konusundaki Bilgi Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi 4

Garre Osteomyeliti: Olgu Sunumu 6

Gömülü Dişlere Eşlik Eden Total Paranazal Sinüs Aplazisi: İki Kız Kardeşin Nadir Vaka Sunumu 7

İki Yüzey Örtücünün Bir Cam İyonomer Simanın Su Emme ve Suda Çözünürlüğü Üzerindeki Etkinliği 9

Kadın Doğum ve Jinekoloji Uzmanlarının Dudak Damak Yarıklı Yenidoğanlarda Nazoalveolar Şekillendirme Konusundaki Bilgi ve Farkındalığı 11

Kleidokranial Displazili Bir Aile: Olgu Sunumu 13

Non-Sendromik Hastalarda Nadir Görülen Multıple Dentigeröz Kist: Klinik Derleme 15

Periferik Dev Hücreli Granülom, 1 Olgu Sunumu 17

Tam Dişsiz Hastanın İmplant Üstü Hassas Tutuculu Protezle Tedavisi 19

COVID 19 Pandemisi: Antenatal Bakımda Tele-Sağlık Uygulamaları 21

Gebelik ve Yaşam Kalitesi: Literatür Derlemesi 23

Klinik Adli Tıpta Obstetrik Sorunlar 24

1,9-Dimetil-Metilen Mavisi Glikojen Sentaz Kinaz-3β Expresyonunu ve Kolon Kanseri Hücre Canlılığını Azaltmaktadır 25

Bir Grup Benzoiltaurinamit Türevinin BCI-2 ve BCI-Xl İnhibisyon Profillerinin Araştırılması 27

Combinational Effect of Cisplatin and Celastrol On the Proliferation and Apoptosis of A549 Human Lung Adenocarcinoma Cells 29

Genetic Analysis of SLC22A1 rs628031 and rs72552763 Gene Polymorphisms in a Turkish Population and Their Inter-Population Comparisons 30

Göğüs Kanserinde Yaş-Metastaz İlişkisinin Retrospektif Bir Çalışma ile Değerlendirilmesi 31

Hızlandırılmış Yara Tedavisi İçin Katyonık Lipoplex Aracılı Fibroblast Büyüme Faktörü-2 Kodlayan Plazmid Dna İletimi 32

Macrolepıota Procera Metanol Özütünün Antioksidant, Dna Cleavage ve Biyololojik Etkinliklerinin Değerlendirilmesi 34

Synthesis and Cytotoxic Evaluation of Novel 3-Methyl-Quinazolin-4(3H)-One Derivatives As Potential Anticancer Agents 35

COVID-19 Pandemisi Nedeniyle Evlerinde Sosyal İzolasyon Yaşayan ve Daha Önceden Fibromyalji Sendromu Tanısı Almış Bireylere Uygulanan Tele-Rehabilitasyonun Etkinliğinin Araştırılması 36

İnmeli Bireylerde Tibialis Anterior Kasına Uygulanan Kinezyolojik Bantlamanın Yürüme Parametreleri Üzerine Etkisi: Sham Kontrollü Bir Çalışma 38

Kronik Bel Ağrılı Hastalarda Enstrüman Destekli Yumuşak Doku Mobilizasyonu ve Kinezyolojik Bantlamanın Konnektif Doku Kalınlığına Etkisi 40

Kronik Bel Ağrılı Hastalarda Lumbopelvik Bölge Sagital Diziliminin Statik Denge, Dinamik Denge, Fiziksel Performans ve Ağrı Şiddeti ile İlişkisi Var midır' 42

Kronik Bel Ağrısında Mezoterapi Etkin Bir Tedavi Yöntemi Olabilir Mi ' 43

Lateral Epikondilitli Hastalarda Gözetimli ve Ev-Temelli Fizyoterapi Programı Sonuçlarının Karşılaştırılması 45

Meniskus Lezyonu Olan Hastalarda Ağrı Şiddeti, Ağrı İle İlgili Düşünceleri, Kinezyofobi ve Fonksiyonellik Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Ön Çalışma 47

Omurilik Yaralanmalı Hastalarda Transkraniyal Doğru Akım Stimülasyonu ve Robot Yardımlı Yürüme Eğitiminin Motor Fonksiyon Üzerine Etkileri: Vaka Serisi 49

Osteoartritte Kinezyofobi ve Ağrı Katastrofisinin Ağrı, Eklem Hareket Açıklığı, Kas Kuvveti ve Fonksiyon İle İlişkisi 50

Kronik Bel Ağrılı Hastalarda Temel Beden Farkındalık Terapisinin Fiziksel Sağlık, Mental Sağlık ve Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma 52

Coil Embolization in Peripheral Arterial Life-Threatening Hemorrhages 54

Efficiency of Magnetic Resonance Angiography in Patients Treated With Primary Aneurysm Coiling 55

Investigation of Urothelium in 1 Month-Old Rats Born From in Utero Alcohol Applied Pregnants 56

Permanent Tunneled Central Catheterization Via the Left Jugular Vein Access for Hemodialysis: Single Center Experiences 57

Alkol Bağımlılığı Olan Bireylerin Güçlü Yanları ve Güçlendirme Konusundaki Algılarının Değerlendirilmesi 58

Bariatrik Cerrahi Girişimi ve Opere Olan Hastalarda Hemşirelik Yaklaşımlarımız 60

Birinci Derece Yakını Meme Kanseri Olan Kadınların Meme Kanseri Korkusunun Erken Tanı Davranışları Üzerinde Etkisinin İncelenmesi 62

Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Klinik Uygulamalarını Tamamlayan Öğrencilerinin Hasta Güvenliğine İlişkin Bilgi ve Yeterlilik Algıları 64

COVID 19'un Hemşirelik Öğrencilerinde Korku Anksiyete ve Uyku Üzerine Etkisi 66

Hipertermik İntraperitoneal Kemoterapi (Hipek) Alan Hastalarda Hemşirelik Bakımı 68

ICD Takılan Hastalarda Uyku Sorunları, Şok Ağrısı ve Şok Anksiyetesinin Belirlenmesi 69

Primer Malign Beyin Tümörlü Hastaların Stigma İle İlişkili Negatif Ayrımcılık Deneyimlerinin Yordayıcısı Olarak Umut, Sosyo-Demografik ve Klinik Özellikler 72

Spinal Cerrahi Geçiren Yaşlı Hastalarda Düşme Korkusunun Yordayıcısı Olarak Ağrı, Kinezyofobi, Anksiyete, Depresyon ve İlişkili Faktörler 73

Total Diz Protezi Hastalarında Ağrı Yönetiminde Nonfarmakolojik Yöntemlerin Kullanımı: Bir Sistematik Haritalama Çalışması 74

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Epilepsi Hakkında Bilgi Düzeyi 76

COVID-19 Aşısına Yönelik Tutumlar: Sağlık Öğrencileri COVID-19 Aşısı Hakkında Ne Düşünüyor' 78

Sağlık Eğitimi Alan Üniversite Öğrencilerindeki COVID-19 Pandemi Sürecinde Yaşam Doyumu ve Anksiyete Düzeylerinin Belirlenmesi 79

Çocuklarda Santral İşitsel İşlemleme Bozukluklarının Değerlendirilmesi: Ölçekler ve Davranışsal Testler 81

El Tercihini Değiştirmek Sporda Başarıyı Etkiler Mi ? 83

Yaşlanmanın Üst Ekstremite Hareket Açıklıkları Üzerine Etkisi 85

Deri Hastalıklarının Tanısında İmmünfloresan Mikroskopi Yönteminin Önemi 86

COVID-19 Pandemisinde Çocukluk Çağı Aşılamalarına Uyum: Bölgesel Bir Değerlendirme 87

Skolyoz Ameliyatından Yıllar Sonra Gelişen Sıradışı Bir Özofagus Yaralanması 88

A Rare Embryologıcal Abnormalıty of the Thyroıd Gland, Thyroıd Hemıagenesıs, Coexıstence Wıth Papıllary Carcınıma of the Thyroıd 89

COVID-19 Teşhisi Altında Çift Kalp Kapağı Replasmanı Yapılan Hastanın Yönetimi: Olgu Sunumu. 90

XRCC3, XRCC4, BAX ve BCI-2 Gen Polimorfizmleri ve Meme Kanseri İlişkisi 91

18-25 Yaş Arası Genç Bireylerdeki Melanositik Nevüslerin Klinik ve Dermatoskopik Özelliklerinin İncelenmesi 93

2018 Yılında Kliniğimizde Yatarak Tüberküloz Tedavisi Başlanmış Hastaların Tedavi Sonuçlarının Değerlendırmesı 95

A Possible Vertical Transmission Case of COVID 19 96

Acil Servis İstemli Etanol Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi 98

Adenoid Vejetasyon ve Tonsilla Palatinanın Yüzey ve Derin Doku Florasının Efüzyonlu Otitis Media Etiyopatogenezindeki Rolü 99

Adli Otopsilerde Kalp Kaynaklı Ölümlerin Histopatolojik Bulgularının Değerlendirilmesi 101

Ağır COVID-19 Enfeksiyonu Geçiren Hastalarda Subaraknoid Kanamaya Neden Olabilen Akçiğer-Beyin Etkilenmesi 103

Agomelatinin Sisplatin Keratotoksisitesi Üzerindeki Beklenmeyen Etkisi 105

Ailevi Akdeniz Ateşi Tanılı Hastalarda Akut Atak Sırasında Bilgisayarlı Tomografi (BT) Bulguları 107

Akciğer Kanserinde COVID-19 Riskini Artıcı Potansiyel Genlerin Ekpresyon ve Mutasyon Profilleri 108

Akılda Tutulması Gereken Bir Antite: İntraabdominal Maligniteler Sebebiyle Yapılan Rezeksiyon Materyallerinde Rastlanılan Senkron Gastrointestinal Stromal Tümör 110

Akut Batın Tablosuyla Prezente Olan Miliyer Tüberküloz 112

Akut Gastroenteritli Olgularda Rota Virüs ve Enterik Adenovirüs Antijen Sıklığının İmmünokromotografik Yöntemle Araştırılması: Yedi Yıllık Tek Merkezli Deneyim 113

Ameliyat Öncesi Cerrahi Strateji Toplantısının Hasta Sonuçlarına Etkisi 115

Anormal Yerleşimli Akut Apandisit 117

Anterior Üretral Darlık Değerlendirilmesinde Non-İnvaziv Fizyolojik Yöntem Miksiyon Sonoüretrografisi 118

Baş ve Boyun Kanserlerinde Enos T786c Polimorfizminin Olası Rolünün Araştırılması 121

Batında Kitle ve Assitin Nadir Bir Nedeni: Myeloid Sarkom 123

Belirli Aralıklarla Değişik Dozlarda Verilen Eksojen Human Koryonık Gonadotropının Korpus Luteum Fazına Etkisi - 125

Benign Hastalık Nedeniyle Total Tiroidektomi Uygulanan Hastalarda Papiller Tiroid Mikrokarsinomu (Ptmk) İnsidansı 127

Benign Prostat Hiperplazisi Medikal Tedavisindeki İki Farklı Alfa Bloker İlacın Etkinlik ve Yan Etki Düzeylerinin Karşılaştırılması 128

Bilgisayarlı Tomografide İnferior Konka Boyutunun Nazal Septum Deviasyonu Varlığıyla ve Maksiller Sinüzitisin Tutulum Tarafıyla Olan İlişkisinin Volumetrik Değerlendirilmesi 130

Bir Merkezin Yenidoğanlarda Ventrikülоperitoneal Şant İlişkili Komplikasyonlar Hakkında Deneyimi 135

Bir Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde Takip Edilen Hastaların Bir Yıllık İzleminde Klinik Düzelme 137

Böbrek Transplantasyonunda Preoperatif Değerlendirme, Anestezi Yönetimi ve Erken Postoperatif Bakım 138

Bölgesel Tanı Merkezi Olan Kliniğimizin Mide Biopsilerinde Kanser Tespit Oranları, Yıllara Göre Dağılımı İle Dünya ve Ülke Verileri İle Kıyaslanması 139

Bonzai (SK) Kullanımına Bağlı Gelişen Ağrı, Akut Böbrek Yetmezliği ve Rabdomiyoliz Olgusu 141

Büyük İnsizyonel Hernilerde Double Mesh Kullanımı 142

Case Report: Coexıctence of COVID 19 and the Syndrome of Inappropriate Secretion of Antidiuretic Hormone in Chronic Hepatitis B Patient 143

Cerrahi Tedavi Gerektiren İnce Barsak İntussusepsiyonlu Çocuk Hastaların Radyolojik ve Klinik Özellikleri 145

Chemotherapy-Induced Cellulitis in Patients Undergoing Cytoreductive Surgery and Hıpec; Three Case Reports With Review of the Literature 147

Çocuk Kliniğine Gastroenterit Tanısıyla Yatırılan Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi 149

Çocuk Ruh Sağlığı Hizmetlerinde Öncelik Belirleme Yöntemlerinin Değerlendirilmesi 150

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Zehirlenme Vakalarının Geriye Dönük Değerlendirilmesi 152

Çocuklarda Multisistem İnflamatuvar Sendrom (MIS-C)'un Klinik ve Görüntüleme Bulguları 154

Çocuklarda Over Torsiyonlarına Yaklaşım 156

Çocuklarda Splenik Arter Anevrizma Rüptürü: Görüntüleme Bulguları ve Tedavi Protokolleri 157

Çölyak Seroloji Pozitifliği Saptanan Tip1 Diyabetes Mellituslu Çocuk ve Adolesanlarda İzlem Sonuçları 159

COVID 19 Pandemi Sürecinde Bir Şehir Hastanesi Yoğun Bakım Ünitesinden İstenen Psikiyatri Konsültasyonlarının Değerlendirilmesi 160

COVID 19 Pandemisi Sürecinde Preoperatif Hazırlıkta Toraks Bt'nin Kullanımı 162

COVID 19 Pandemisinde Plazma Kullanımı 164

COVID 19 Süresince ve Öncesi Ağız İle İlgili Anatomik ve Klinik Terimlerin İnternette Arama Sıklığı: Google Trend Analizi 165

COVID -19 Döneminde Hipoplastik Sol Kalp Sendromunun Erken Yönetimi 167

COVID -19 Enfeksiyonun Sporcuların Psikolojik Durumları Üzerine Etkisi 169

COVID -19 Hastalarında İnflamasyonun ve Böbrek Fonksiyonunun Biyokimyasal Göstergeleri 171

COVID -19 Hastalarında Laboratuvar Parametrelerinin Solunum Fonksiyon Testleri ile İlişkisinin Değerlendirilmesi 173

COVID -19 Hastalığına Bağlı Gelişen Dakriyoadenit Olgusu 175

COVID -19 Nedeni ile Hospitalize Edilen Hastalarda Yüksek Doz Favipravir Tedavisinin Korneal Endotel Hücre Yoğunluğu Üzerine Etkisi 177

COVID -19 Pandemi Dönemi Öncesi ve Sonrası İnkarsere Herni Nedeniyle Opere Edilen Hastaların Karşılaştırılması 179

COVID -19 Pandemisinde Endokrinologlar Olarak Neredeyiz' 180

COVID -19 Pandemisinde Yoğun Bakım Ünitelerinde Hasta Yakını Memnuniyeti 182

COVID -19 Pnömonili Hastalarda Fonksiyonel Il-6 Gen Polimorfizmlerinin (RS1800796 ve RS1800795) Araştırılması 184

COVID -19 Pnömonisi Geçiren İmmunsuprese Böbrek Nakilli İki Hastada Yoğun Bakım Deneyimimiz 186

COVID -19 Sonrası Sırt Ağrısında Lokal % 1 Lik Prokain Enjeksiyon Tedavisinin Etkinliği 187

COVID -19 Tanılı Yoğun Bakım ve Servis Hastalarında D-Dimer ve Mpv Sonuçlarının Değerlendirilmesi 189

Çukurova Bölgesinde Gebelerde Toksoplazma Gondii, Rubella Virüs, Sitomegalovirüs ve Herpes Simpleks Virüs Enfeksiyonları İçin Serolojik Göstergelerin Değerlendirilmesi 191

Dekompanze Kalp Yetmezliği Hastalarındaki Mortalitede Nutrisyonel İndekslerin Prognostik Rolü 193

Derin Hiponatremili Hastaların Mortalitesi 195

Dev Retroperitoneal Liposarkom: Vaka Sunumu 197

Devlet Hastanesinde Tek Hekim Laparoskopik Kolesistektomi Deneyimi 199

Dirençli Vajinitlerde Servikal Ureaplasma ve Mycoplasma Antibiyotik Direnci; Üniversite Hastanesi Kaynaklı Çalışma 202

Doğu Anadolu Bölgesinde Görülen Sınıkçı Müdahaleleri ve Gelişen Komplikasyonlar 204

Doğuştan Kalça Çıkığında Ultrasonografi ile Erken Tanı 205

Doku Yapıştırıcı İle Kaplanan Meşlerin Onlay Yerleştirilen Tavşanlarda Yara İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Araştırılması 206

Dorsum Koruyucu Rinoplastide Kafa Tabanı Komplikasyonlarına Ne Kadar Yakınız; Tomografik Ön İnceleme Raporu 208

Eklampsi İle Gelen Hastada İntrakraniyal Kitle; Ayırıcı Tanının Önemi 210

Electroencephalogram Abnormalities in Children Have Rotated Error On Block Design Performance: An University Hospital Child and Adolescent Psychiatry Clinic Sample 211

Emzirme ve Meme Bakımı Egıtımının Anne Sütü Hijyenine Etkisinin Araştırılması 212

Endoskopik Sinüs Cerrahisinde Hemorajik Komplikasyonların Önlenmesi ve Yönetimi 214

Endovasküler Abdominal Aort Anverizma Tamir Greftinin Erken Trombozuna Hibrit Yaklaşım 215

Endovenöz Siyanoakrilat Glue Ablasyonu İle Varis Tedavisi 217

Epilepsili Çocukların Beyin Manyetik Rezonans Görüntülemesinde Saptanan Anomalilerin Dağılımı 219

Erken Evre Endometriyum Kanserinde Fertilite Koruyucu Yaklaşımlar 221

Erken ve Uzamış Salınımlı Takrolimusta Hedefte Olma Oranları Büyük Merkez Deneyimi 222

Farklı Kanser Türlerinde Semaforin 4F'nin Ekspresyonunun Araştırılması 224

Farklı Klinik Bulgularla Başvuran Çocukluk Çağı Sistemik Lupus Eritematozus'lu Olgularımızın Değerlendirilmesi 226

Frontal Sinüs Volümü ile Kafa Travmalı Hastaların Prognosunun İncelenmesi 227

Gaitada Gizli Kan Testi Pozitifliği Nedeni İle Kolonoskopi Yapılan Hastaların Klinik ve Histopatolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi 228

Gastroşisizli Fetusların Sonuçları 230

Gebe Kadınlarda Saptanan COVID -19 Hastalığının Klinik, Radyolojik ve Laboratuvar Özellikleri ve Tedavi Yanıtları 231

Gebelik ve Postpartum Dönemde Trombotik Mikroanjiopatilerin Değerlendirilmesi 233

Gebelikte Akut Apandisit Tanısında Manyetik Rezonansın Rolü: Hakkari Deneyimi 234

Genç Gebede Postspinal Baş Ağrısının Nadir Bir Nedeni; Olgu Sunumu 235

Genel Anestezi Sonrası Nadir Görülen Bir Komplikasyon: Pnömomediastinum 236

Geriatrik Olgularda Paratiroid Adenomunda Yaş, Cinsiyet ve Çap İlişkisi 237

Gıda Alımının Nöroendokrin Düzenlemesinde Apelin-Melatonin İlişkisi; Hipotetik Bir Yaklaşım 239

Glasgow Prognostik Skorunun Lenf Nodu Tutulumu Olmayan Kolorektal Kanserli Hastalarda Prognostik Önemi Var midır ' 241

Graves Hastasında Beta Bloker Tedavisi İle Ortaya Çıkan Feokromasitoma Atağı 242

Güçlendirici Bir Antidepresan Tedavi Stratejisi: Pindololün Antidepresan İlaçlar Üzerindeki Etkisi 243

Haemophilus İnfluenzae ve Haemophilus Paraınfluenzae Bakterilerinin İzolasyonu Beta-Laktamaz Aktivitesi ve Antibiyotik Direnci 245

Hamstring Tendon Grefti İle Anatomik Ön Çapraz Bağ Rekonstruksiyon Sonuçlarımız 246

Hemodiyaliz Hastalarında Fragmente QRS İle Ventriküler Aritmiler Arasındaki İlişki 247

Hiatal Herni Nedenli Yapılan Laparosokpik Nissen Funduplikasyon Ameliyatlarımızın Kısa Dönem Sonuçları 249

High Rates of False Negative Cytological Diagnosis and İncidental Multifocal Microcarcinoma in Solitary Thyroid Nodule and Multinodular Goitre, Justifying a Preference for Total Thyroidectomy 250

Hipertansiyon Hastalarında Mobil Aplikasyon Kullanımının Tedavi Başarısı ve İlaç Uyuncu Üzerine Olan Etkisinin Değerlendirilmesi 251

Hipoglisemi ve Kas Glikojen Sentaz Eksikliği 253

Hiperoksi Beyin Enerjisi Metabolizmasında Glikoliz Yolağından Pentoz Fosfat Yolağına Yönelmeye Neden Olabilir mi' 254

Humerus Psödoartroz Tedavisinde Uygulanan Avasküler Kortikal Fibula Grefti İrritasyonuna Bağlı Median Sinir Defisiti: Olgu Sunumu 256

İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Hastalar Tarafından Bildirilen İlaç Alerjisi Sıklığı ve İlişkili Faktörler 257

İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Hastaların İlaç Alerjisi Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi 258

İdiopatik Granülomatöz Mastit Tedavisinde Etkili Bir Tedavi: Prolaktin İnhibitörleri 259

İdrar Örneklerinden İzole Edilen Candida Türlerinin Belirlenmesi 260

İkinci Sitolojisi de Bethesda Iıı Gelen Tiroid Nodüllerinde Malignensi ve Multifokalite Oranları 261

İlk Down-Turner Sendromlu Fetus Vakası 262

İmmatür Granülositler: Akut Perikarditin Yeni Bir Biyobelirteci 264

İnfluenzada Risk Grupları ve Aşılamanın Önemi: Bir Olgu Eşliğinde 266

İnsidental Paratiroidektomi: İnsidans ve Risk Faktörleri 267

Jinekolojik Cerrahi ve Cerrahi Alan Enfeksiyonları 268

Juvenil İdiyopatik Artrit Tanılı Çocuklarda 25(OH) Vitamin D Düzeylerinin Araştırılması 270

Juvenil ve Adolesan Hastalarda Görülen Menstrüel Bozuklukların Incelemesi 271

Kadın Stres Üriner İnkontinansının Cerrahi Tedavisinde Komplikasyonlar ve Tedavileri 273

Kadınlarda Uyku Kalitesinin İnfertiliteye Etkisi 274

Kalabalık Acil Servislerin Sevk ve İdaresinde Etkin Triyaj Uygulamalarının Önemi 276

Kan Beyin Bariyeri Gelişiminin Gestasyonel Diabetes Mellitus'da İncelenmesi 277

Karaciğerin Parazitik ve Non Parazitik Kistleri Arasında Ender Rastlanan Dört Alveolar Kist Hidatik Olgusu 279

Karbonmonoksit Zehirlenmesi İle Acil Servise Başvuran Erişkin Hastaların Analizi 281

Kardiyopulmoner Bypass Sonrası Gelişen Vazoplejik Sendromunun Metilen Mavisi ile Tedavisi 283

Kasık Fıtıklarında Kugel Tekniği İle Total Ekstraperitoneal(Tep) Laparoskopik Yaklaşımın ve Gerilimsiz Hernioplasti (Lıchtenstein Freetension Mesh)onarım Tekniğinin Karşılaştırılması 285

Kilitli İntramedüller Çivileme Sonrasında Ön Diz Ağrısı Olan Hastaların Patellofemoral Diziliminin, Retrospektif Olarak Dinamik Bilgisayarlı Tomografi ile Analizi 286

Kişiselleştirilmiş Meme Kanseri Taramasında Bireysel Meme Kanseri Riski Hesaplama Modellerinin Yeri: Hangi Bireye Hangi Modelleme' 288

Kist Hidatik Şüpheli Bireylerde Ekinokok Iha Seropozitifliğinin Belirlenmesi 290

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı'nda Son Onbeş Yılda Değerlendirilen Çocuk Karaciğer Biyopsilerine Retrospektif Bakış 292

Kolesistektomi Sonrası Safra Kesesi Rutin Olarak mi' Yoksa Şüpheli Durumlarda mi Patolojik İncelemeye Gönerilmelidir ? 293

Kolorektal Kanserlerde Cerrahi Sonrası Kolonoskopik Takibin Önemi 294

Kombine Flutikazon/anti-Ige Tedavisi Astımlı Farelerde Kemik Bozulmasını Önler Mi? 296

Kore Akupunktur Tedavi Felsefesi 298

Kronik Alt Ekstremite İskemisi Nedeniyle Endovasküler İliak ve Femoral Arter Angioplasti ve Eş Zamanlı Kontralateral Femoro-Popliteal Bypass Uygulaması 299

Kronik Bel Ağrısı İle Vitamin D Arasındaki İlişkinin Araştırılması 301

Kronik Daktilitten Psoriatik Artrit Tanısına 303

Kronik Hepatit B Hastalarında Antiviral Tedavi Sonuçları ve Tedavi Esnasında Görülen Yan Etkiler 304

Kronik Renal Yetmezlikli Açık Kalp Cerrahisi Hastalarında Ultrafiltrasyon Deneyimlerimiz 306

Laboratuvarımızın D Vitamini İstem Sayıları ve Düzeyleri: 2014-2019 Yılları 307

Laparaskopik Gastrik Bypass Sonrası Üçüncü Ayda Jejunojejunostomi Anastomoz Kaçağına Bağlı Gelişen Akut Karın 308

Laparoskopik Kolesistektomiden Açık Cerrahiye Geçişte Prediktif Faktörler 310

Laparoskopik Sleeve Gastrektomi Uygulanmış Hastalarda Gelişen Komplikasyonlar ve Çözümleri 311

Laparoskopik Transabdominal Preperitoneal ve Total Ekstraperitoneal İnguinal Herni Onarımının Karşılaştırılması 312

Lateral Mass Fiksasyon Tekniğinin Cerrahi Endikasyonları, Komplikasyonları ve Sonuçları: Retrospektif Çalışma 314

Maligniteyi Taklit Eden Benign Uterin Neoplazm:Leiomyoadenomatoid Tümör 316

Mamografi - Ultrasonografide BI-RADS 4-5 Lezyonların Tanısal Doğruluğu 318

Masif Alt Gis Kanama Etyolojisinde Anjiodisplazi ve Divertikülit Birlikteliği : Olgu Sunumu 320

Med12 Mutasyon ve Gen Ekspresyon Profilinin Yetişkin Akut Miyeloid Lösemi Patogenezi Üzerindeki Etkisi 322

Menopoz Döneminde Beslenmenin Kemik Sağlığı Üzerine Etkileri 324

Mesane Kanserine Bağlı İnatçı Hematürilerde Selektif Transarteriyel Embolizasyon 326

Mesane Taşı Operasyonları Deneyimlerimiz 328

Mesleksel Bakış Açısıyla Akciğer Kanseri 330

Metastatik Kafatası Tümörü: Ekstranöral Metastaz La Presente Renal Hücreli Karsinom 332

Metastatik Prostat Kanserlerinde Hormonoterapi+kemoterapi Tedavi Etkinliğinin GA-68 Psma Pet/bt İle Değerlendirilmesi 334

Mide Kanseri Nedeniyle Ameliyat Olan Hastalarda Prognoza Etki Eden Faktörler: Tek Merkez Deneyimi 336

Mide Kanseri Tedavisinde Açık ve Laparoskopik Distal Subtotal Gastrektominin Kısa Dönem Sonuçlarının Karşılaştırılması 337

Mide Kanserinde Tümör Boyutu Lenfovasküler İnvazyon Üzerinde Etkili Mi' 339

Mide Kanserli Hastalarda Sağkalım Uzatılabilir Mi' 341

Mide Nöroendokrin Tümörlerin Değerlendirilmesi 343

Minör Cerrahi Operasyonlardan Sonra Erken Dönem Postoperatif Ağrı Kontrolünde Hasta Kontrollü Analjezi Yöntemi ile Tramadol ve Metamizolün Etkinlik ve Yan Etkilerinin Karşılaştırılması 344

Miyokardit İle Başvuran Hastalarda Kardiyak Aritmiler-Tek Merkezli Retrospektif Bir Çalışma: 345

Mounıer-Kuhn Sendromu 347

Müsinöz- Nonmüsinöz Kolorektal Karsinom Ayırımında Bt'nin Yeri: Histopatolojiye Ne Kadar Yakınız' 349

Nadir Bir Vaka: Kolesistokütanöz Fistül 351

Negatif Eksplorasyon: Tek Merkezin Otuz Üç Yıllık Sonuçları 352

Nifedipine Tocolysis for Preterm Labor With Or Without Sufficient Cervical Effacement 353

Nobiletinin Prostat Kanseri Hücrelerindeki Bazı Biyokimyasal Parametreler Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi 354

Normozoospermik ve Non-Normozoospermik Örneklerde Apoptozun Tetiklemesinde TNF-A ve Hedefi HSP-70'in Rollerinin Araştırılması 356

Obez Hastalarda Orlistat Tedavisinin Lipid Profili Üzerine Etkisi 358

Obstetrik Anal Sfinkter Yaralanmaları (OASUS): İkinci Basamak Bir Merkez Deneyimi 360

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Bir Sekonder Polisitemi Sebebi Midir? 361

Obstruktif Uyku Apne Sendromuna Eşlik Eden Primer Baş Ağrıları 362

Odnos İzmeđu Antropometrijskih Mera İ Nestabilnosti Plakova Na Karotidnim Arterijama Kod Bolesnika Sa Tip 2 Dijabetes Melitusom 363

Ohss Sonrasında Gelişen Adneksiyal Torsiyon ve Yönetimi: Olgu Sunumu 365

Okul Çağı Öncesi (3-6 Yaş) Çocuklarda Serum 25 (OH) Vitamin D3'ün Sosyodemografik Parametreler İle İlişkisi 367

Olgular Eşliğinde Ekinokok Osteomyelit İncelenmesi 369

Ön Diz Ağrısı Tedavisinde Yeni Bir Egzersiz Yöntemi: Elektromiyografik Bir Çalışma 371

One of the Rare Causes of the Long Qt: Fahr's Syndrome 373

Osteoporotik Proksimal Humerus Kırıklarında Cerrahi Tedavi Sonuçları 375

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Çocuklarda Plazma Amino Asit Düzeylerinin Değerlendirilmesi 377

Over Kanseri Nedeni İle Opere Edilen ve Postoperatif Oluşan Lenfoselin %90' Lık Etil Alkol Skleroterapi İle Tedevisi ' Case Report' 379

Özkıyım Girişiminde Bulunan Çocukların Uyku Alışkanlıkları 381

Ozon Gazının Çeşitli Patojen Mikroorganizmalar Üzerindeki Antimikrobiyal Etkinliğinin Saptanması 382

Palyatif Bakım ve Diyabet 384

Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarında Anksiyete Durumu 385

Pandemide Eritrosit Transfüzyonu 387

Pandemide Migren Hastalarında Anksiyetenin Değerlendirilmesi 388

Pankreas Adenokanseri Nedeni İle Pankreatikoduodenektomi Uygulanan Hastalarda Demografik Verilerin Evre ve Uzun Dönem Sağkalım Üzerine Etkisinin Araştırılması 389

Pankreas Kanserinde Tıbbi Beslenme Tedavisi 390

Pankreas Psödokisti Olarak Sunulan Benign Mezenterik Kistik Lenfanjiyom: Vaka Sunumu 392

Papiller-Kistik Tip Asinik Hücreli Karsinom: İnce İğne Aspirasyonu Değerlendirmesinde Tanıda Düşülebilecek Tuzaklar;olgu Sunumu ve Literatür Taraması 394

Pcn Operasyonu Sonrası Tekrar Yatış Nedenleri 395

Pediatrik Kranial Ateşli Silah Yaralanması: Olgu Analizi 397

Pediatrik Olgularda Meme Ultrasonografi Bulgularının Analizi 399

Periton Diyalizi Kateter Yerleştirilmesi Açısından Perkütan Yöntem ile Açık Cerrahi Yöntemin Karşılaştırması 401

Plasenta İnsersiyo Anomalilerinde Susceptibility Weighted Imaging Sekansının Tanıya Katkısının Değerlendirilmesi 403

Plazminojen Aktivatör İnhibitör-1 (PAI-1) 4g/5g Gen Polimorfizminin Alzheimer Hastalığı Riski Üzerine Etkisi 405

Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Progranulin ve Soluble Tümor Nekrozis Faktör Benzeri Zayıf Apoptozis İndükleyicisi Serum Düzeyleri 407

Postoperatif Dermatolojik Komplikasyonlar 409

Potasyum Sitrat Kullanımının Böbrek Taşlarının Tedavisinde Eswl(Extracorporeal Shockwave Lithotripsy) Başarısına Etkisi Varmı' 410

Preoperatif Farklı İnflamatuar Belirteçlerin Mide Karsinomlarında Prognozla İlişkileri 411

Primer İmmün Yetmezlik Temelinde Tekrarlayan Enfeksiyonlar 413

Primer Spontan Pnömotoraks: Sternum Varyasyonları ve Pectus Excavatum Predispozan midır' 415

Propofole Bağlı Enjeksiyon Ağrısını Azaltmada 0.5 Mq/kg Dexmedetomidinin Analjezik Etkisi 416

Psikiyatri Polikliniğine Başvuran ve 19 Yıl Önce Düzce Depremi Yaşamış Olan Hastalarda Devam Eden Travma Sonrası Stres Bozukluğu 417

Rekkürren Over Kanserinde Tedavi :Literatür Taraması 419

Revealing the Role of Retinoids On the Phenotypic and Epigenetic Landscape of Bladder Cancer Cells 420

Riboflavin Modifiyeli Manyetik Nanopartikül Sentezi ve Korneal Çapraz Bağlama Yönteminde Etkinliği 422

Rigler Triadı: Safra Taşı İleusunun Klasik Radyolojik Bulguları 424

Rutin Laboratuar ve Gaz Kromatografisi Yöntemleriyle Tanımlanan Mycobacterium Türlerinin Anti-Tüberkülo İlaçlara ve Ofloksasine İn-Vitro Duyarlılığı 425

Sağ Pnömonektomi ve Sol Ana Bronş-Karina Sleeve Rekonstrüksiyonunda Cerrahi Alan Entübasyonu ile Tek Akciğer Ventilasyonu 427

Sağ Ventrikül Apikal Pacing İle Ortaya Çıkan Ventriküler Aktivasyon Sekansı Değişikliğinin, Her İki Ventrikülün Sistolik ve Diyastolik Fonksiyonları Üzerine Olan Akut Etkisinin Ekokardiyografi ve Radyonüklid Ventrikülografi İle Değerlendirilmesi 429

Sağlıklı Ratlarda Serum Neopterin, TNF A, IFN-Γ, Prokalsitonin, Il-8 ve MDA Seviyelerinin Belirlenmesi 431

Sağlıklı Yenidoğanlarda ve Annelerinde Vitamin B12 ve Folik Asit Eksikliği. 432

Santral Vertigo 433

Schwannomanın Nadir Yerleşimi : Lumbosakral Bölge 434

Semptomlarla Helikobakter Pylori İlişkisi 436

Serviks Kanserinde Yeni Tarama Yöntemleri 437

Sezaryen Sonrası Bakım, Sorunlar ve Komplikasyonlar 438

Sıçanlarda İntestinal İskemi-Reperfüzyon Hasarının Önlenmesinde Vitamin E ve Dexametazonun Rolü 439

Şiddetli Akut Pankreatitte Modifiye Bt Şiddet İndeksinin Tanısal Değeri 440

Sık Görülen Anorektal Hastalıklar ve Postoperatif Komplikasyonları 441

Situs İnversus Totalis Tanılı Hastada Laparoskopik Kolesistektomi: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi 442

Situs İnversus Totalisli Kolelitiazis Hastasında Modifiye Laparoskopik Kolesistektomi: Bir Olgu Sunumu 444

Skabies Olgularda Histopatolojik Bulguların İncelenmesi: Beş Yıllık Deneyimin Retrospektif Analizi 446

Son Dönem Kronik Böbrek Hastalığı Olan Hastalarda Hemodiyaliz Sonrası Çekilen Elektrokardiyografilerin Değerlendirilmesi 448

St Segment Depresyonu ve Posterior Miyokard Enfarktüsü: Güneyde Gürültü Çıkaran Kuzeyde Olabilir 450

Statine Bağlı Rabdomiyoliz: Olgu Sunumu 451

Superıor Vena Cavada Santral Venöz Katater Malpozisyonu 452

Tam Uyumlu Akraba Dışı Vericiden Allojeneik Kök Hücre Nakil Yapılan Hastalarda Steroid Dirençli Akut Graft Versus Host Hastalığı Ethanercept Basiliximab ile Tedavisi 454

Taze Kuzu Kadavrasında Posterior Lomber Pedikül Vidası Uygulamasına Yönelik Laboratuar Eğitim Modeli 456

Tekrarlayan Aortoenterik Fistül, Klinik Deneyimimiz; Olgu Sunumu 457

Tekrarlayan Perianal Apse 459

Tekrarlı Dna Motifleri Hsatı ve Hsatıı'nin Karaciğer Kanserindeki Patolojik İfadesi ve Bu İfadenin Hücre Davranışı, Dna Hasarı ve Genotoksik Tedaviye Etkisi 460

Tip 1 Diyabetli Çocuklarda Ağız ve Diş Sağlığına Yönelik Farkındalık, Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi 462

Tip 2 Diyabetik Hastalarda Chemerin Düzeyleri 463

Tıp Öğrencilerinin COVID-19 İlgili Bilgi Kaynakları ve Kaygı Düzeyleri 465

Tiroid Hastalıkları İle Komplike Gebeliklerin Maternal ve Perinatal Sonuçlarının Retrospektif Analizi 467

Toplum Kökenli Pnömonide Kısa Dönem Mortalite Tahmininde C-Reaktif Protein, albumin ve Procalcitonin Rolü 469

Torasik Outlet Sendromunda Tanı ve Tedavi 471

Total Diz Artroplastisinde Topikal Traneksamik Asit Uygulanan Hastalarda Hemovak Dren Kullanımının Etkisi 473

Transabdominal Servikal Uzunluk Ölçümü Preterm Doğumu Ön Görmede Transvajinal Servikal Uzunluk Ölçümüne Alternatif Olabilir Mi' 474

Transfüzyon Kan Gruplarının Pandemi Dönemi ve Öncesideki Dağılımı 477

Transkriptomik Analiz İle Hepatit C Virüsü-İlişkili Hepatosellüler Karsinoma İçin Moleküler Biyobelirteçlerin Keşfi 478

Travma Sonrası Tip 2 Odontoid Fraktürü Saptanan Hastanın Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu 480

Treatment of Congenital Patellar Dislocation 482

Triple Negatif Meme Kannserinde Caveolin-1, EGFR, CK5/6 Ekspresyonunun Prognoza Etkisi 483

Türk Sinemasında Nörolojik Hastalıklar 484

Türkiye'de 2009-2019 Yılları Arasındaki Kansere Bağlı Ölümlerin Joınpoınt Regresyon Yöntemi İle Analizi 486

Tzanck Yayma Testinin Bazal Hücreli Karsinomanın Tanısında ve Alt Tiplerinin Belirlenmesindeki Yeri 488

Ulusal Patoloji Kongrelerinde Sunulan Sözlü Bildirilerin Yayımlanma Oranı, 5 Yıllık Analiz 490

Umblikal Bölgede Pilonoidal Sinüsü Olan Hastalarda Risk Faktörleri ve Tedavi Değerlendirilmesi 492

Ünitemizde İzlediğimiz Yardımcı Üreme Tekniği Ürünü Olan Yenidoğan Bebeklerde Morbidite ve Mortalite 493

Üreteropelvik Bileşke Darlığı Nedeni ile Opere Edilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi 495

Üropatojen Escherichia Coli İzolatlarında Kinolon Direncinin Yıllar İçindeki Değişiminin Araştırılması 496

Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması Nedeniyle Endoskopi Yapılan Hastalarımızda Pozitif ‘‘COVID-19 PCR’’ Sıklığı 497

Uzun Süreli Kronik Pestisit Kontaminasyonu Nöroblastoma Hücrelerinde Kemoterapi Ajanlarına Karşı Çoklu İlaç Direncini İndükler 499

Vaka Örnekleriyle Birlikte Künt Batın Travmalarında Görülebilen Batın İçi Organ Yaralanmalarının Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi: 501

Vasküler Travmalarda Peroperatif Yönetim 502

Voice Mask: A New Device for Voice Therapy and Vocal Training 504

Weber Tip C Ayak Bileği Kırıklarında Fibula Tespiti: K Teli ile Plak Karşılaştırılması 505

Yapay Zeka Modeli İle Pankreas Kanseri Sağkalımının Öngörülmesi 507

Yaygın Anksiyete Bozukluğunda Uyku Kalitesi: Sağlıklı Kontroller İle Karşılaştırma 509

Yoğun Bakım Ünitesindeki Yatan Hastalara Uygulanan Plazmaferez İşlemlerinin Endikasyonları ve Hastaların Demografik Özellikleri – Tek Merkez Deneyimi 511

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi (Zbeü) Öğrencilerinin Pandemi Sürecinde Aldıkları Online Anatomi Derslerine İlişkin Geribildirimlerinin Değerlendirilmesi- Ön Çalışma 513

B -Talassemiyalı Xəstələrdə Ferritinin Və Onun Denaturasıya Olunmuş Formalarının Elektron Mikroskopik Qurluş Xüsusiyyətləri Və Fiziki Parametrləri 515

Bariatrik Cerrahide Havayolu Yönetimi Daha mi Riskli ' 516

COVID 19 Pnömoni İle İlişkili Gullıen Barre Sendromu Olgu Sunumu: 518

Demir Eksikliği ve Diğer Anemilerin Tanısında Kullanılan Tam Kan Parametrelerinin Klinik ve Laboratuvar Bulgularının Değerlendirilmesi 520

Deneysel Hipertiroidizm Kalp Dokusunda Dna Hasarını Artırır. 522

İntraoperatif Karaciğer Ultrasonografi: Teknik ve Klinik Uygulamalar 523

Jinekolojik Tümörlerin Cerrahisinde İntraoperatif Konsültasyonun Yeri 525

Kalp Dışı Cerrahide Perioperatif Kardiak Risk Değerlendirmesi 526

Katarakt Cerrahisinin İntraoperatif Komplikasyonları 527

Katarakt Cerrahisinin Postoperatif Komplikasyonları 529

Laparoskopik Kolorektal Cerrahi: Pre/postoperatif Değerlendirme 531

Meme Koruyucu Cerrahi ve Sentinel Lenf Nodu Biyopsi Materyallerinin İntraoperatif Patolojik Değerlendirilmesi 533

Nadir Görülen Kistik Lezyon: Medyan Raphe Kisti 534

Ortopedi Hastalarında Preoperatif Değerlendirme 535

Radikal Sistektomide Preoperatif Hazırlık ve Postoperatif Yönetim 536

Tek Kullanımlık veya Yeniden Kullanılabilir İnsülin Kalemlerinin Hasta Açısından Kabulü ve Kullanılabilirliği 538

Tiroid Hastalıkları, Tiroid Cerrahisi ve Laboratuvar Takibi 540

Yenidoğan Anestezisi 541

Yoğun Bakımda COVID-19 Tedavisi Alan Hastalarda Kan Transfüzyonu ve İlişkili Faktörlerin Analizi 543

Üniversite Öğrencilerinin Süt ve Süt Ürünleri Tüketim Alışkanlıkları 545

Hidatik Kisti Taklit Eden Perihepatik ve Karın Duvarında Apse; Bırakılmış Safra Taşlarının Geç Komplikasyonu ……..….547

Kulak Burun Boğazda Acil Cerrahi Yaklaşımlar ……..……...549

Presentation ID/Sunum No= 387

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sosyal Medyanın Psikolojik Etkileri

Arş.Gör. Esra Baki[1]
[1]*Uluslararası Vizyon Üniversitesi*

Özet

Günümüzde iletişim araçları çok hızlı bir gelişim göstermektedir. Bu gelişim ise bireylerin internet araçlarını daha çok kullanmasına neden olmaktadır. Bunlardan en önemlisi de sosyal medyadır. Son yıllarda hızla çoğalan sosyal medya kullanımı, günümüzde insanların rutinleri arasında bulunan ve kullanan insan sayısının devamlı bir artış gösterdiği gözlemlenmiştir. Araştırmalar insanların, sosyal medya içinde zamanla daha fazla zaman harcadıklarını, bu sanal gerçeklik içinde gerçek yaşam gereksinimlerini karşılamaya çalıştıklarını ve yine bu sanal gerçeklik içinde yeni bir dünya oluşturarak yaşadıklarını da beraberinde göstermektedir. Sosyal medya, günümüze gelişinden itibaren birçok alanda yaygın ve kolay kullanım alanları sunmasıyla birlikte, kuruluşundan bu yana önemini ve değerini katlayarak arttırmaktadır. Akıllı telefon kullanımı günümüzde çoğaldıkça sosyal medyaya erişim o kadar kolay duruma gelmiştir. Sosyal medyada geçirilen zaman arttıkça bireyler arasındaki iletişim aynı oranda azalmaya neden olmuştur. Sosyal medyanın yoğun olarak kullanılması sadece bireyler arası ilişkileri değil aynı zamanda bireyin kendi içsel dünyasında bazı psikolojik probleri yaşamasına neden olmaktadır. Anahtar Kelimeler: İnternet, Sosyal Medya, İletişim, Bireyler Arası İlişkiler, Psikolojik problemler.

Anahtar Kelimeler: İnternet, Sosyal Medya, İletişim, Bireyler Arası İlişkiler, Psikolojik Problemler.

Psychologıcal Effects of Socıal Medıa

Abstract

Today, communication tools are developing very rapidly. This development causes individuals to use internet tools more. The most important of these is social media. The use of social media, which has increased rapidly in recent years is observed being among the routines of people using it which number is in constant increase. Researches show that people spend more time on social media, try to meet their real-life needs and live by creating a new world in this virtual reality. Social media has been increasing its importance and value exponentially since its establishment, with providing common and easy-to-use areas in many areas since its arrival. As the use of smart phones increases today, access to social media has become easier. As the time spent on social media increased, the communication between individuals decreased at the same rate.The intensive use of social media causes not only interpersonal relationships but also some

psychological problems in the individual's inner world. Keywords: Internet, Social Media, Communication, Interpersonal Relationships, Psychological problems.

Keywords: Internet, Social Media, Communication, Interpersonal Relationships, Psychological Problems

Presentation ID/Sunum No= 209

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocukluk Çağının Sık Rastlanan Hemoglobinopatilerinde Dental Yaklaşım

Dr. Öğretim Üyesi İffet Yazıcıoğlu Sanrı[1]
[1]Çukurova Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti ABD

Özet

Hemoglobinopatiler; hemoglobin molekülündeki globin zincirlerinden birinin yapısında anormalliğe yol açan genetik bozukluklardır. Dünyada en sık görülen genetik hastalık grubunu oluşturmaları nedeniyle çocukluk çağı kronik hastalıkları arasında önemli bir yere sahiptirler. Anormal hemoglobinlerin birçoğu zararsız olmasına rağmen bazılarında oksijen dengesizlikleri mevcuttur. Bu çalışmanın amacı hemoglobinopatisi olan çocukların dental tedavilerinin hangi şartlar altında yapılması gerektiğini incelemektir. Bu derleme çalışması için Pubmed, Embase, Cochrane Library, Web of Science, Google Akademik ve Türkiye Atıf Dizinindeki randomize klinik çalışmalar, vaka kontrol çalışmaları, kohort çalışmalar ve literatür taramaları incelenmiştir. Oksijen dengesizliklerinin ağız ve diş sağlığının olumsuz yönde etkileyebildiği ve ağız ve diş ile ilgili bozuklukların da genetik bozukluğun şiddetini arttırabildiği gösterilmiştir. Diş hekimleri ve tıp doktorlarının birlikte çalışması ile hastaların hem diş sağlıklarının hem de genel sağlıklarının kalitesinin yükseltilebileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anemi, Çocuk, Diş Hekimlği

Dental Management of Frequent Childhood Hemoglobinopathies

Abstract

Hemoglobinopatihies are genetic disorders caused by hemoglobin molecules' globin chains. They are important in the context of childhood chronic disease due to their potential of being the most frequent genetic diseases. Abnormal hemoglobin is in general harmless however in some situations oxygen instability can occur. The aim of this study is to examine themanagement of dental treatment of children with hemoglobinopathies. The randomized clinical trials, case control studies, cohort studies and literature reviews were scanned in PubMed, Embase, the Cochrane Library, Web of science, Google Scholar and Türkiye Atıf Dizini. It has been shown that oxygen instability can adversely affect oral and dental health. The cooperation of dentists and medical doctors can improve the oral and general health of children with hemoglobinopathies.

Keywords: Anemies, Child, Dentistry

Presentation ID/Sunum No= 157

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diş Hekimlerinin Kök Kanal Tedavisi Sonrası Üst Restorasyon Konusundaki Bilgi Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Latife Altınok Uygun[1], Dr. Öğretim Üyesi Seda Falakaloğlu[2], Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Demirhan Uygun[2]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniveristesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Restoratif Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı

[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniveristesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Ana Bilim Dalı

**Corresponding author: Latife Altınok Uygun*

Özet

Amaç: Kök kanal tedavisi (KKT) yapılan dişe uygulanan üst restorasyon, KKT'nin klinik başarısını doğrudan etkiler. Bu çalışmanın amacı; Türkiye'de farklı kliniklerde KKT yapan diş hekimlerinin kök kanal tedavisi sonrası üst restorasyon konusundaki bilgi tutum ve davranışlarının değerlendirilmesidir. Yöntem: Hazırladığımız anket diş hekimlerine e-posta ile gönderildi. Anketin ilk kısmındaki sorular katılımcıların yaş, cinsiyet, çalışma hayatının süresi, haftada yaptığı KKT sayısı ile ilgiliydi. İkinci kısımda ise restorasyon yöntemi, restorasyonda kullanılan materyal, post ve kuron uygulamaları üzerine sorular soruldu. Diş hekimlerinden bu anket için toplam 208 katılımcı geri dönüş yaptı. Elde edilen verileri analiz etmek için tanımlayıcı istatistikler kullanıldı. Anlamlılık $p < 0,05$ güven düzeyinde değerlendirildi. Bulgular: Katılımcıların %62'si KKT sonrası direk restorasyon uygularken, direk restorasyon malzemesi olarak kompozit rezini %96.2 oranında tercih etmektedirler. %38 oranında indirekt restorasyon tercih eden katılımcı diş hekimlerinin % 66.3'ü indirek restorasyon olarak kuron yapmaktadır. Katılımcıların %40.4'ü amalgam dolgu yapmayı tercih ederken bunun sebebi olarak %20.7' si amalgamın dayanıklı olduğunu düşünerek kullandıklarını belirtmektedir. Kök kanal tedavili dişlerde üst restorasyonu yaparken restorasyona tutuculuk sağlamak için post uygulama oranı %79.3'tür. Sonuç&Öneriler: Farklı kliniklerde çalışan, KKT yapan hekimler dayanıklı ve uzun ömürlü bir tedavi yapmak adına farklı üst restorasyon uygulamaları tercih etmektedir. KKT'sinin başarısını arttırmak ve uzun yıllar kullanabilmek için üst restorasyon yapımı oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anket, Kök Kanal Tedavisi, Kuron, Post, Restorasyon

Evaluatıon of the Knowledge Attıtude and Behavıor of Dentısts About Restoratıon After Root Canal Treatment

Abstract

Aim:The upper restoration applied to the tooth with root canal treatment (RCT) directly affects the clinical success of RCT. The aim of this study that dentists performing RCT in different

clinics in Turkey who is to assess the knowledge, attitude and behavior about upper restoration. Methodology: We prepared the survey dentist sent by e-mail. The first part of the survey questions were related to the age, gender, clinical experience period and the number of root canal treatments performed per week. In the second part, questions were asked about the restoration method, materials used in restoration, post and crown applications. A total of 208 participants returned for this survey from dentists. Descriptive statistics were used to analyze the data. Significance was evaluated at $p < 0.05$ confidence level. Results: While 62% of the participants apply direct restoration after KKT, they prefer 96.2% composite resin as a direct restoration material. 66.3% of the participating dentists who prefer 38% indirect restoration make crowns as indirect restorations. While 40.4% of the participants prefer to use amalgam filling, 20.7% of them state that they use amalgam as they think it is durable. The post application rate to provide retention to the restoration while performing the upper restoration in root canal treated teeth is 79.3%. Conclusion: Dentists who perform root canal treatment in different clinics prefer different upper restoration applications in order to make a durable and long-lasting treatment. Upper restoration is very important in order to increase the success of root canal treatment and to use it for many years.

Keywords: Survey, Root Canal Treatment, Crown, Post, Restoration

Presentation ID/Sunum No= 359

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Garre Osteomyeliti: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Sedef Ayşe Taşyapan[1], Öğr.Gör. Ahmet Faruk Ertürk[1], Prof. Dr. İlknur Özcan[1]

[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Radyolojisi ABD

Özet

İlk olarak 1893 yılında Carl Garre tarafından tanımlanmış olan Garre osteomyeliti sıklıkla çocukları ve genç erişkinleri etkilemektedir. Çoğunlukla hafif bir enfeksiyon veya irritasyona bağlı oluşmaktadır. Klinik olarak tek taraflı sert bir şişlik ve fasiyal asimetri görülmektedir. Radyografik olarak 'soğan kabuğu' görünümü adı verilen kemik depozisyonlarının eşlik ettiği periosteal reaksiyonları ile karakterizedir. Kliniğimize yüzündeki şişlik nedeniyle başvuran 9 yaşında kadın hastadan alınan anamnezinde sağ alt büyük azı dişindeki ağrı nedeniyle diş hekimine başvurduğu ve bir ay süreyle iki farklı antibiyotik kullandığı öğrenilmiştir. Panoramik radyografide sağ alt büyük azı dişinde çürüğe bağlı oluşmuş apikal lezyon mevcut olduğu izlenmiştir. Ayrıca sağ alt molar bölgede mandibula basisinde periost reaksiyonu ile uyumlu bulgu tespit edilmiş ve hastadan oklüzal radyografi alınmıştır. Oklüzal radyografide soğan kabuğu görünümü net bir şekilde görülmüş olup anamnez, klinik ve radyografik bulguların korelasyonunda hastaya Garre osteomyeliti tanısı konulmuştur. Bu sunumda Garre osteomyeliti olan bir hastanın radyografik bulguları ile tanı konulması ilgili bilgi vermek amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Osteomyelit, Oral Radyoloji, Oral Patoloji

Garre Osteomyelitis: A Case Report

Abstract

Garre's osteomyelitis, first described by Carl Garre in 1893, often affects children and young adults. It is mostly caused by a mild infection or irritation. Clinically, a firm unilateral swelling and facial asymmetry are seen. It is characterized by the periosteal reactions accompanied by bone deposits called radiographically 'onion skin' appearance. At the anamnesis taken from a 9-year-old female patient who was admitted to our clinic with swelling on her face, it was learned that she applied to the dentist for pain in her lower right molar tooth and used two different antibiotics for a month. In the panoramic radiography, there was an apical lesion due to caries in the right lower molar tooth. In addition, a finding compatible with the periosteum reaction in the mandibular basis in the right lower molar region was detected, and occlusal radiography was obtained from the patient. On occlusal radiography, onion skin appearance was clearly seen, and the patient was diagnosed with Garre's osteomyelitis in the correlation of anamnesis, clinical and radiographic findings. In this presentation, it is aimed to give information about the diagnosis of a patient with Garre's osteomyelitis by radiographic findings.

Keywords: Osteomyelitis, Oral Radiology, Oral Pathology

Presentation ID/Sunum No= 331

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gömülü Dişlere Eşlik Eden Total Paranazal Sinüs Aplazisi: İki Kız Kardeşin Nadir Vaka Sunumu

Dr. Hülya Çakır Karabaş[1], Arş.Gör. Elif Akbaş[1], Prof.Dr. İlknur Özcan[1]
[1]İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Paranazal sinüsler, kafatası içerisinde nazal kavite etrafında yer alan dört çift hava dolu kavite grubudur. Bunlar maksiller, etmoid, frontal ve sfenoid sinüsler olarak adlandırılır. Paranazal sinüslerin, solunan havayı nemlendirmek ve ısıtmak, baş ağırlığını hafifletmek, yüz travması durumunda hayati yapıları korumak ve konuşma rezonansını artırmak gibi farklı işlevleri vardır. Paranazal sinüslerin gelişimi, intrauterin dönemin yaklaşık 3. ve 4. aylarında başlayarak ergenliğe kadar süren uzun ve karmaşık bir süreçtir. Aplazi, çoğunlukla frontal sinüsü (%12), ardından maksiller sinüsü (%5-6) ve sfenoid sinüsü (% 1-1,5) etkileyen nadir bir paranazal sinüs anomalisidir. Total paranazal sinüs aplazisi ise son derece nadir görülen bir durumdur ve İngilizce literatürde sadece beş vaka bildirilmiştir. Bunlar arasında gömülü dişlere eşlik eden sadece bir vaka sunulmuştur. Kliniğimize sürme gecikmesi ve diş eksikliği nedeniyle iki kız kardeş başvurmuştur. İntraoral ve radyografik muayenesinde her iki hastada da bir çok gömülü diş tespit edilmiştir. Konik ışınlı bilgisayarlı tomografi değerlendirmesinde ise her iki hastada total paranasal sinus aplazisi tespit edilmiştir. Çalışmanın amacı, gömülü dişlere eşlik eden total paranazal sinüs aplazisi vakasını sunarak nadir olan literatüre katkı sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Paranasal Sinüs, Aplazi, Agenezi, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi.

Total Paranasal Sinus Aplasia With Impacted Teeth: Rare Case Report of Two Sisters

Abstract

Paranasal sinuses are a group of four paired air-filled cavities within the skull bones around the nasal cavity. These are called maxillary, ethmoid, frontal and sphenoid sinuses. Paranasal sinuses have different functions such as moistening and heating the breathing air, relieving the weight of the head, protecting vital structures in case of facial trauma and increasing speech resonance. The development of paranasal sinuses is a long and complex process starting from about the 3rd and 4th months in the intrauterine period until adolescence. Aplasia is a rare paranasal sinus abnormality mainly affecting the frontal sinus (12 %), followed by the maxillary sinus (5–6 %), and sphenoid sinus (1–1.5 %). Total paranasal sinus aplasia is an extremely rare, with only five cases reported in the English literature. Among these, only one case was reported with accompanying impacted teeth. Two sisters applied to our clinic with the complaint of delayed eruption and missing teeth. In intraoral and radiographic examination, impacted teeth were detected in both patients. The cone-beam computed tomography evaluation revealed total

paranasal aplasia in both patients. Aim of this study is to contribute to this rare literature by presenting two cases of total paranasal aplasia accompanying impacted teeth.

Keywords: Paranasal Sinus, Aplasia, Agenesis, Cone-Beam Computed Tomography.

Presentation ID/Sunum No= 300

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İki Yüzey Örtücünün Bir Cam İyonomer Simanın Su Emme ve Suda Çözünürlüğü Üzerindeki Etkinliği

Dr. Kıvanç Dülger[1]
[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Cam iyonomer restorasyonların klinik pratiğinde pekçok avantajı mevcuttur. Diğer yandan nem kontaminasyonu bu materyallerin özelliklerine zarar verebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, iki adet yüzey örtücünün cam iyonomer restorasyonların su emme ve suda çözünme üzerindeki etkinliğini karşılaştırmaktır.Materyal metod: Cam iyonomer simandan 30 tane yuvarlak şekiller üretilmiştir.(çap:10 mm-yükseklik 2 mm).Hacimleri ölçüldükten sonra 3 gruba ayrılmışlardır.Kontrol dışındaki grupların yüzeyleri yüzey örtücüyle kaplanmıştır(grup 1:kontrol; Grup 2: Riva Coat(SDI, Bayswater, Avustralya); Grup 3:Adper Single Bond 2(3M ESPE, St Paul, USA). Sabit bir hacme ulaşana kadar örnekler 24 saat desikatörde bekletilmiştir (M1). Daha sonra örnekler distile suda 24 saat ve 7 gün bekletilmiştir ve ağırlıkları kaydedilmiştir (M2a ve M2b). Tekrar desikatörde sabit bir ağırlığa ulaşana kadar bekletilmişlerdir (M3).Su emme /çözünme şu şekilde hesaplanmıştır:Suemme=(M2a,b-M3)/V Sudaçözünme=(M1-M3)/V Veriler Kruskal Wallis, Shapiro Wilk ve Dunn testleri ile analiz edilmiştir. Sonuçlar:1. gün su emme sırasıyla 28.04; 31.89 and 26.73'dır ve istatistiksel fark yoktur. 7. gün su emme değerleri sırasıyla kontrol, Riva Coat and Adper Single Bond2 58.09; 61.82; 54.84'dir ve istatistiksel fark bulunmamaktadır. Halbuki suda çözünürlük bakımından istatistiksel anlamlı fark vardır. Adper Single Bond 2(-16.87) , kontrol (-20.85) ve Riva Coat grup(-20.74)larına göre daha fazla suda çözünürlük göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Cam İyonomer, Yüzey Örtücü, Suda Çözünme, Su Emme

Effectıveness of Two Surface Coatıngs On Water Sorptıon and Solubılıty of a Glass Ionomer

Abstract

Aim: Glass ionomer cements have many advantages in clinical practice. However, moisture contamination has negative effects on their characteristics. The aim of this study is to compare the effect of two surface coatings on the water sorption /solubility of a glass ionomer cement. Materials and Methods:Thirty disc-shaped specimens(10 mm diameter and 2 mm high) of a glass ionomer restorative material (Ketac Molar Easy Mix, 3M ESPE, St Paul, USA) were produced. After measuring their volumes, they were assigned to 3 groups randomly. Except the control group, the other specimens were sealed with one of the tested materials (Group 1: Control; Group 2: Riva Coat(SDI, Bayswater, Australia); Group 3: Adper Single Bond 2(3M ESPE, St Paul, USA). The samples were kept in a desiccator 24 h until a constant weight was

obtained(M1). They were left in distilled water for 24 h and 7 days and weighted again(M2a and M2b). Then, they were placed in a desiccator to reach a constant weight (M3). Water sorption/solubility were calculated as: W Sorption =(M2a,b-M3) / V W solubility=(M1-M3)/ V Data were analyzed by Kruskal Wallis, Shapiro Wilk and Dunn tests. Results For the first day median of water sorption of the control, Riva Coat and Adper Single Bond 2 was 28.04; 31.89 and 26.73, respectively and there was no statistically significant difference(p=0.606).For the seventh day of water sorption results of the control, Riva Coat and Adper Single Bond 2 was 58.09; 61.82; 54.84 and there was no statistically significant difference (p=0.642). However, there was statistical difference in terms of water solubility(p=0.003).Adper Single Bond 2 had more water solubility(-16.87)than the control(-20.85) and Riva Coat group(-20.74). Conclusion: It can be concluded that Adper Single Bond 2 increased the water solubility of glass-ionomer more than Riva Coat.

Keywords: Glass İonomer Cements, Surface Coating, Water Solubility, Water Sorption

Presentation ID/Sunum No= 91

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kadın Doğum ve Jinekoloji Uzmanlarının Dudak Damak Yarıklı Yenidoğanlarda Nazoalveolar Şekillendirme Konusundaki Bilgi ve Farkındalığı

Dr. Öğretim Üyesi Kevser Kurt Demirsoy[1], Doç.Dr. Süleyman Kutalmış Büyük[2], Arş.Gör. Semi Çalış[3]

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[2]Ordu Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi
[3]Ordu Üni Diş Hekimliği Fakültesi

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Kadın Doğum Uzmanı-Jinekologların (OB-GYN) dudak damak yarığı (DDY) olan yenidoğanların ameliyat öncesi ortopedik tedavisi konusunda bilgi ve farkındalık düzeyini belirlemekti. Yöntemler: 12 soruluk anket yaparak XXX Kadın Doğum Uzmanları ve Jinekologlar Derneği üyesi 532 OB-GYN' ye e-posta gönderdik. Katılımcılar yapılan ankette, mesleki çalışma süreleri, çalıştıkları bölgeler, DDY bilgisi ve nazoalveolar şekillendirme (NAM) hakkında sorgulandı. Sonuçlar: Toplam 141 OB-GYN çalışmaya katılmayı kabul etti ve anketi cevapladı. 141 OB-GYN'nin elli dokuzu, DDY'li yenidoğanlarda NAM tedavisini hiç duymamıştır. OB-GYN' nin yüzde yirmi yedisi NAM hakkında bilgiye sahip iken yüzde yirmi üçü (n = 33) NAM için yarık dudak ve damaklı yenidoğanları farklı uzmanlık branşlarına yönlendirdiğini belirtmiştir. Mesleki tecrübe açısından, deneyimli ve daha az deneyimli uzman doktorlar arasında DDY'li yenidoğanların preoperatif tedavisi hakkında istatistiksel olarak anlamlı OB-GYN bilgi düzeyinin olmadığı tespit edilmiştir ($p > 0.05$). Sonuç: OB-GYN'nin NAM hakkındaki bilgi düzeyleri yetersiz bulunmuştur. Bu çalışmanın DDY'li yenidoğanlarda NAM uygulamalarını ilgili uzmanlık alanlarına yönlendirmede, OB-GYN uzmanları için farkındalık oluşturmasını umuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Yarık Dudak-Damak, Anket Çalışması, Nazoalveolar Şekillendirme, Kadın Doğum Uzmanları, Jinekologlar

Obstetrician-Gynaecologists' Knowledge and Awareness On Nasoalveolar Molding in Newborns With Cleft Lip and Palate

Abstract

Objective: The aim of this study was to determine the level of knowledge and awareness of Obstetrician-Gynaecologists (OB-GYN) about pre-surgical orthopaedic treatment of newborns with cleft lip and palate (CLP). Methods: We conducted a 12-question survey and sent e-mail to 532 OB-GYN who members of XXX Obstetricians and Gynaecologists Association. The participants were queried about years in practice, region of practice, knowledge of CLP and nasoalveolar molding (NAM). Results: A total of 141 OB-GYN agreed to participate and answered. Fifty-nine of 141 OB-GYN have never heard of NAM treatment in newborns with

CLP. Twenty-seven percent of OB-GYN have information about the NAM. Twenty-three percent (n=33) of OB-GYN redirect newborns with cleft lip and palate for NAM. There was no statistically significant OB-GYN knowledge level about preoperative treatment of newborns with CLP between experienced and inexperienced levels ($p>0.05$). Conclusions: The knowledge levels of OB-GYN about NAM were found insufficient. We hope that this study will provide more effective results OB-GYN in directing NAM applications in CLP newborns.

Keywords: Cleft Lip and Palate, Survey, Nasoalveolar Molding, Obstetricians, Gynaecologists

Presentation ID/Sunum No= 282

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kleidokranial Displazili Bir Aile: Olgu Sunumu

Arş.Gör. Rabia Duman Tepe[1], Dr. Öğretim Üyesi Sevde Göksel[2], Öğr. Gör. Hülya Çakır Karabaş[1], Prof. Dr. İlknur Özcan[1]
[1]İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD.
[2]Ankara Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi AD.

Özet

Kleidokranial displazi, Runx2 geninde mutasyon sonucu oluşan otozomal dominant geçişli bir sendromdur. Karakteristik bulguları; brakisefali, fontanellerin geç kapanması ya da kapanmaması, açık kafatası suturları, frontal ve parietal bölgede şişkinlikler ve çok sayıda wormian kemiğinin varlığıdır. Maksilla daha az gelişmiş olabilir. Mandibula genellikle normaldir. Tipik olarak, klavikulalar az gelişmiş veya tümüyle eksiktir. Karakteristik olarak daimi dişlerin sürmesinde gecikme ve buna bağlı persiste süt dişi görülür. Süt dişinin çekimi daimi dişin sürmesini uyarmayabilir ve daimi dişler gömülü kalabilir. Genellikle süpernümere dişler mevcuttur. Kliniğimize diş eksiklikleri nedeniyle 50 yaşında kadın hasta başvurmuştur. Hastanın 13 ve 15 yaşındaki kızlarının da daimi dişlerinin sürmesinde gecikme olduğu öğrenilmiştir. Hastalar anamnezlerinde sistemik hastalıklarının olmadığını bildirmişlerdir. Klinik ve radyolojik değerlendirme sonrası hastaların sürmemiş çok sayıda dişleri olduğu görülmüştür. Hastalar kleidokranial displazi ön tanısıyla genetik kliniğine yönlendirilmiştir. Genetik rapor sonucunda anneye ve kızlarına kleidokranial displazi teşhisi konulmuştur. Bu olgu sunumunun amacı daha iyi bir yaşam kalitesi için erken tanı koymanın önemli olduğu kleidokranial displazili hastaların klinik ve radyolojik özelliklerini sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Kleidokranial Displazi, Panoramik Radyografi, Kıbt, Gömülü Dişler.

A Family With Cleidocranial Dysplasia: Case Report

Abstract

Cleidocranial dysplasia is an autosomal dominant inherited syndrome caused by a mutation in the Runx2 gene. Characteristic findings include brachycephaly, late closure or non-closure of the fontanelles, open skull sutures, swelling in the frontal and parietal areas, and the presence of many wormian bones. The maxilla may be less developed. The mandible is usually normal. Typically, the clavicles are underdeveloped or completely absent. Characteristically, there is a delay in the eruption of permanent teeth and therefore resulting in the persistent deciduous teeth. The extraction of the deciduous tooth may not stimulate the eruption of the permanent tooth and the permanent teeth may be impacted. Supernumerary teeth are usually present. A 50-year-old female patient applied to our clinic with the complaint of missing teeth. It was learned that 13 and 15 years old daughters of the patient also had a delay in the eruption of their permanent teeth. The patients did not report any systemic diseases in their anamnesis. After clinical and

radiological evaluation, it was observed that the patients had a large number of unerupted teeth. The patients were referred to genetic clinic with the pre-diagnosis of cleidocranial dysplasia. As a result of the genetic report, the mother and her daughters were diagnosed with cleidocranial dysplasia. The purpose of this case report is to present the clinical and radiological features of patients with cleidocranial dysplasia, for whom early diagnosis is important for a better quality of life.

Keywords: Cleidocranial Dysplasia, Panoramic Radiography, Cbct, İmpacted Teeth.

Presentation ID/Sunum No= 223

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Non-Sendromik Hastalarda Nadir Görülen Multıple Dentigeröz Kist: Klinik Derleme

Öğr.Gör. Ahmet Faruk Ertürk[1] , Öğr.Gör. Hülya Çakır Karabaş[1] , Arş.Gör. Merve Yelken Kendirci[1] , Prof.Dr. İlknur Özcan[1] , Doç.Dr. Merva Soluk Tekkeşin[2]

[1]İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı
[2]İstanbul Üniversitesi Onkolojisi Enstitüsü Tümör Patolojisi Bilim Dalı

Özet

Amaç: Dentigeröz kistler çenelerde görülen tüm odontojenik kistlerin %24' ünü oluşturmaktadır. 2. ve 4. dekatta erkeklerde daha sık görülürler. Bunlar dişlerin mine-sement sınırından başlayarak kronu saran radyolüsent lezyonlardır. Dentigeröz kistler genellikle asemptomatiktir. Kleidokraniyal displazi veya Maroteaux – Lamy gibi sendromlarda genellikle multiple ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumunun amacı literatüre katkıda bulunmaktır, çünkü sendromik olmayan bir hastada dört kadranda dentigeröz kistlerin varlığı son derece nadir bir durumdur. Olgu : 21 yaşında erkek hasta gömülü yirmi yaş dişlerini çektirmek için İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı öğrenildi. Hastadan gönüllü onam formu alındı. Hastadan alınan panoramik radyografide 18,28,38,48 nolu diş bölgelerinde gömülü yirmi yaş dişleri ve ilgili dişlerin etrafında uniloküler radyolusent lezyon görülmüştür. Dentigeröz kist ön tanısı ile histopatolojik değerlendirme istendi. Alınan biyopsilerin bir sonucu, tüm bölgelerdeki lezyonlara patolojik olarak dentigeröz kist tanısı konuldu. Sonuç : Multiple dentigeröz kisti olan bir hastada tüm lezyonlar dişlerle birlikte eksize edildi ve bu nadir bir durumdur.

Anahtar Kelimeler: Dentigeröz Kist, Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi, Oral Patoloji

Rare Multiple Dentigerous Cyst in Non-Syndromic Patients: Clinical Review

Abstract

Objective : Dentigerous cysts account for 24% of all odontogenic cysts observed in the jaws. 2. and 4. decat is more common in males. These are radiolucent lesions that surround the crown, starting at the enamel-cementum border of the teeth. Dentigerous cysts are usually asymptomatic. In syndromes such as kleidocranial dysplasia or Maroteaux – Lamy, it can often occur multiple times. The purpose of this case report is to contribute to the literature, as the presence of dentigerous cysts on four quadrants in a non-syndromic patient is an extremely rare condition. Case : A 21-year-old male patient applied to the Faculty of Dentistry of Istanbul University to have his buried twenty-year-old teeth removed. It was found that the patient did not have any systemic diseases in the history taken from the patient. A voluntary consent form was obtained from the patient. A panoramic radiograph taken from the patient showed a Unilocular radiolusent lesion around the teeth of twenty years buried in the dental areas of

18,28,38,48 and related teeth. Histopathological evaluation was requested with preliminary diagnosis of dentigerous cyst. As a result of the biopsies taken, lesions in all areas were diagnosed as pathologically dentigerous cysts. Conclusion : In a patient with Multiple dentigerous cyst, all lesions were excised together with the teeth, and this is a rare condition.

Keywords: Dentigerous Cyst, Cone-Beam Computed Tomography, Oral Pathology

Presentation ID/Sunum No= 225

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periferik Dev Hücreli Granülom, 1 Olgu Sunumu

Arş.Gör. Kübra Başaran Aslan[1], Prof. Dr. Muhammed Akif Sümbüllü
[1]*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi*
Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Özet

Periferik dev hücreli granülom gingival ve alveoler mukozada görülen benign, ekzofitik bir kitledir. Ağızda yaygın olarak karşımıza çıkan bu lezyonun etyolojisi tam olarak bilinmemektedir. Kötü ağız hijyeni, diş taşı, periodontal cepler, yapılan hatalı restorasyonlar ve cerrahi girişimler etiyolojik faktörler arasında sayılabilir. Klinikte dişeti veya dişsiz alveoler krette, periodontal ligament veya mukoperiosteumdan gelişir ve genellikle 2 cm'den küçük boyutta, kırmızı-mor polipoid veya nodüler yapıda olan bir lezyon olarak karşımıza çıkar. Genellikle 50-60 yaşları arasında görüldüğü bildirilmiştir. Kadınlarda erkeklere göre daha fazla görülür. Mandibulada daha sık yerleşim gösterir. Çenelerde sıklıkla premolar- molar bölgeyi tutar. Birlikte olduğu dişlerde yer değiştirmeye ve mobiliteye sebep olabilir. 24 yaşında erkek hasta, sol mandibulada yaklaşık 2 aydır var olduğunu söylediği ağrısız bir şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Anamnezinde, çiğneme esnasında lezyonda kanama olduğunu ve çiğneme fonsiyonunu tam olarak yerine getiremediğini belirtti. Ağız hijyeni kötü olan hastanın intraoral muayenesinde, molar ve retromolar bölgede, 38 nolu dişin ve distalindeki alveol kretin üzerinde, yaklaşık 3 cm boyutunda, kırmızı-mor renkli üzeri eritemli, ekzofitik bir lezyon görüldü. Lezyona komşu 38 numaralı dişte mobilite tespit edilirken kitle palpasyonunda ağrı ve hassasiyet yoktu. Lezyon sınırlarını ve 20 yaş dişiyle ilişkisini tam olarak tespit edebilmek için panaromik radyografi istendi. Ayrıca bu lezyon alanının, bölgedeki alveolar kemik ve manidibular kanalla ilişkisini değerlendirmek üzere hastanın konik ışınlı bilgisayarlı tomografisi (CBCT) çekildi. Elde edilen kesitler üzerinde sol mandibular molar-retromolar bölgede, 37 nolu dişin distalinden başlayarak mandibular ramusa doğru uzanan, 38 nolu dişin köklerini içine alan , sınırları düzensiz, lingual korteks ve alveoler krette perforasyon, bukkal kortikal kemikte ise incelmeye sebep olan ve ekspansiyon göstermeyen, hipodens lezyon alanı izlendi. Lezyon biyopsi alınmasının ardından cerrahi olarak tamamen çıkarıldı. Biyopsi materyalinin histopatolojik değerlendirilmesi sonucu periferal dev hücreli granülom tanısı konuldu. Hasta rutin olarak takip edildi ve herhangi bir nüks izlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Periferik Dev Hücreli Granülom

Peripheral Giant Cell Granuloma, a Case Report

Abstract

Peripheral giant cell granuloma is a benign exophytic mass seen in the gingival and alveolar mucosa. The etiology of this lesion, which is common in the mouth, is not fully known. Poor oral hygiene, dental calculus, periodontal pockets, faulty restorations and surgical interventions can be counted among etiological factors. In the clinic, it develops from the periodontal

ligament or mucoperiosteum in the gingival or edentulous alveolar crest and usually appears as a lesion smaller than 2 cm in size, with a red-purple polypoid or nodular structure. It has been reported that it is generally seen between the ages of 50-60. It is more common in women than in men. It is located more frequently in the mandible. It often involves the premolar molar region in the jaws. It can cause displacement and mobility in the teeth with which it is together. A 24-year-old male patient was admitted to our clinic with a painless swelling in the left mandible, which he said had been present for about 2 months. In his history, he stated that there was bleeding in the lesion during chewing and that he could not perform the chewing function properly. In the intraoral examination of the patient with poor oral hygiene, an exophytic lesion with red-purple color on top of erythema, approximately 3 cm in size, was observed in the molar and retromolar region, above the tooth 38 and the distal alveolar crest. While mobility was detected in tooth number 38 adjacent to the lesion, there was no pain or sensitivity on palpation of the mass. Panoramic radiography was requested to determine the lesion boundaries and its relationship with the 20-year-old female. In addition, conical beam computed tomography (CBCT) of the patient was taken to evaluate the relationship of this lesion area with the alveolar bone and manidibular canal in the area. On the sections obtained, hypodense in the left mandibular molar-retromolar region, extending from the distal of the 37th tooth to the mandibular ramus, including the roots of the 38th tooth, with irregular borders, perforation in the lingual cortex and alveolar crest, thinning in the buccal cortical bone and not showing expansion, lesion area was monitored. The lesion was surgically removed completely after biopsy. A diagnosis of peripheral giant cell granuloma was made as a result of the histopathological evaluation of the biopsy material. The patient was followed up routinely and no recurrence was observed.

Keywords: Peripheral Giant Cell Granuloma

Presentation ID/Sunum No= 150

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tam Dişsiz Hastanın İmplant Üstü Hassas Tutuculu Protezle Tedavisi

Dt Davud Agayev[1]
[1]Selçuk Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı
**Corresponding author: Davud AĞAYEV*

Özet

Son zamanlarda implant konusundakı gelişmelerden dolayı haraketli bölümlü protezler yerine hastalara implant üstü sabit protezler planlanmaktadır. Ancak, tüm hastalar için bu tedavi seçeneği geçerli olmayabilir. Çene yüz defektleri, aşırı kemik rezorbsiyonu, hastanın maddi durumu gözönüne alındığı zaman bu hastalara implant üstü hassas tutuculu protez tedavisi planlanmaktadır. 70 yaşında ki bayan hasta tam dişsizlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan alınan anamnez sonucunda hastada sistemik rahatsızlıkların (diyabet, tansiyon) olduğu anlaşılmıştır. Hastanın radyolojik incelemesinde maksiller posterior bölgede kemik atrofisi varlığı tespit edilmiştir. Hastanın sistemik rahatsızlıkları da göz önünde bulundurularak sinüs lift tedavisinden kaçınılmıştır. Hastanın dişsizlik sorununun çözümü için maksiller posterior alandan uzakta kemiğin daha elverişli olduğu anterior bölgeye 4 adet implant (İmplance) planlanmıştır. Hastaya radyolojik ve sistemik durumundan bahsedilerek implant üstü hassas tutuculu protezler önerildi. Geleneksel HBP yapımından, hastanın estetik beklentilerinden dolayı kaçınıldı. Maksillada anterior bölgeye 4 implant yerleştirilerek implantüstü hassas tutuculu protez (ASC-52) ve mandibulada 2 implant (İmplance) yerleştirilerek implantüstü tam protez (Ball ataçman) yapıldı. Hasta 1 yıl sonra kliniğimize kontrol için geldiğinde herhangi biyolojik ve mekanik komplikasyonlara rastlanmadı. İmplant üstü hassas tutuculu protezler hastaların estetik beklentileri doğrultusunda klinik olarak iyi bir seçenek olabilir. Ancak mevcut durumun daha uzun dönem için takibine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Minimal İnvaziv Cerrahi

Treatment of a Complete Edentulous Patient With a Precision Attachment Prosthesis Over the İmplant

Abstract

Due to the recent developments in implant, fixed prostheses on implants are planned for patients instead of movable partial dentures. However, this treatment option may not be suitable for all patients. Considering the maxillofacial defects, excessive bone resorption, and the financial situation of the patient, these patients are planned to have prosthesis with precision attachment on the implant. A 70-year old female patient applied to our clinic with the complaint of complete edentulism. As a result of the anamnesis taken from the patient, it was understood that the patient had systemic disorders (diabetes, blood pressure). In the radiological examination of the

patient, the presence of bone atrophy in the maxillary posterior region was detected. Considering the patient's systemic ailments, sinus lift therapy was avoided.

Keywords: Minimally İnvasive Surgery

Presentation ID/Sunum No= 80

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID 19 Pandemisi: Antenatal Bakımda Tele-Sağlık Uygulamaları

Dr. Öğretim Üyesi Pelin Palas Karaca[1]
[1]*Balıkesir Üniversitesi*
**Corresponding author: Pelin Palas Karaca*

Özet

Amaç: Bu derlemenin amacı Covid-19 pandemi ortamında antenatal bakımda Tele-Sağlık uygulamalarını literatür doğrultusunda tartışmaktır. Giriş: Dünya Sağlık Örgütü (WHO), tarafından koronavirüs 2019 (COVID-19) hastalığı pandemi olarak ilan edilmiş ve Türkiye'deki ilk COVID-19 vakası 11 Mart 2020'de görülmüştür.1 Bu tarihten itibaren halk sağlığı önlemleri uygulamaya başlanmış ve kontrollü sosyal hayat dönemine geçilmiştir.1 Kontrollü sosyal hayat döneminde gebelerde salgından olumsuz yönden etkilenmiş ve yüz yüze doğum öncesi kontrolleri aksamıştır.2 Bu doğrultuda gebelere COVID-19 salgınında, evde kalmaları ve çevrimiçi doğum öncesi bakım programlarını çevrimiçi almaları önerilmiştir.3 DSÖ' de COVID-19 salgınında Tele-Sağlık uygulamasının önemine değinmiş, anne ile yenidoğan sağlığının sürdürülmesinde bu uygulamaya dikkat çekilmiştir. Böylece, Tele-Sağlık uygulamaları zorunlu olarak pandeminin merkezinde yer almıştır.4 Aynı zamanda bu uygulamanın klinik ortam yükünü hafifletmesi, video konsültasyonların değerli olması, sağlık çalışanları için yeterli kişisel koruyucu ekipmanın bulunmadığı ortamlarda alternatif olması ve bulaş riskini azaltmasını nedeniyle de kullanımı genişlemiştir.2,5,6 Tele-Sağlık, uzun mesafeli klinik sağlık bakımı, hasta ve mesleki sağlıkla ilgili eğitim, halk sağlığı ve sağlık idaresini desteklemek için elektronik bilgi ve telekomünikasyon teknolojilerinin kullanılması olarak tanımlanmaktadır.4 DSÖ tarafından ise Tele-Sağlık, sağlık profesyonellerin iletişim teknolojilerini kullanarak doğru ve güncel bilgilerin karşı tarafa aktarılması şeklinde uzaktan sunulan bir sağlık hizmeti olarak tanımlanmıştır.6,7 Tele-Sağlık uygulamalarında cep telefonu, medya akışı, sms, web kullanımı, çevrimiçi uygulamalar, basılı iş akış şemaları gibi birçok yöntem tercih edilebilir.4,2,6 Ekonomik veya kültürel nedenlerle video özellikli bir cihaza sahip olmayan kadınlar da ise, telefon görüşmeleri alternatif seçenek olabilir.8 Bu uygulamaların yürütülmesinde sağlık profesyonelleri önemli rol ve sorumlulukları bulunmaktadır.6 Tele-sağlık uygulamaları için sağlık profesyonelleri formlarını giymeli ve kadınların tıbbi kayıtlarına erişimi olan basit, rahatsız edici olmayan bir arka plan önünde oturmalıdır.8 Görüşme için kadınların çalışmadığı, araba kullanmadığı veya hareket halinde olmadığı bir zaman seçilmelidir.8 Kadın yüz yüze bakım yerine uzaktan eğitimde iyi bir bakım almadığına yönelik endişe yaşarsa, kadına yüz yüze bakım için başvurabileceğini ve obstetrik bakım ekibinin soruları yanıtlamaya hazır olacağını iletilmedir.8 Tele-Sağlık uygulamaları kapsamında salgında yüz yüze eğitim alamayan ve kaygı yaşayan gebelere, psikososyal danışmanlık, COVID-19 ile ilgili bilgiler, doğum öncesi eğitim kursu modülleri, sigara bırakma eğitimleri, yenidoğan bakımı, aile planlaması yöntemleri, ilaç kullanma prosürleri ve egzersiz gibi konular anlatılabilir.9 Sonuç: Tele-Sağlık uygulamaları anne, çocuk ve üreme sağlığına katkı sağlayabilir. Bu doğrultuda Tele-Sağlık sistemine ilişkin politikalar belirlenmesi ve bu sistem içerisinden ebe ve hemşirelerin desteklenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Doğum Öncesi Bakım, Gebelik, Tele-Sağlık Uygulamaları

COVID 19 Pandemia: Antenatal Care Tele-Health Applications

Abstract

Objective: The purpose of this review is to discuss Tele-Health practices in antenatal care in the Covid-19 pandemic environment in line with the literature. Introduction: The World Health Organization (WHO), by coronaviruses 2019 (COVID-19) has been declared a disease pandemic and the first Covidien-19 cases in Turkey from görülmüştür.1 this date, March 11, 2020 began to implement public health measures and controls the social life of the period 1 In the period of controlled social life, pregnant women were adversely affected by the epidemic and their face-to-face prenatal check-ups were disrupted.2 Accordingly, pregnant women were advised to stay at home and take online prenatal care programs online during the COVID-19 outbreak.3 The importance of health practice was emphasized and attention was drawn to this practice in maintaining the health of the mother and newborn. Thus, Tele-Health practices have necessarily been at the center of the pandemic.4 At the same time, its use has expanded due to the fact that this practice relieves the clinical burden, video consultations are valuable, alternative in environments where there is not enough personal protective equipment for healthcare workers, and reduces the risk of contamination.2, 5,6 Tele-Health is defined as the use of electronic information and telecommunication technologies to support long-distance clinical health care, patient and occupational health education, public health and health administration.6,7 In Tele-Health applications, many methods such as mobile phone, media streaming, sms, web usage, online applications, printed work flow charts can be preferred.6 Economic or cultural reason For women who do not have a video-enabled device, phone calls may be an alternative option.8 Healthcare professionals have an important role and responsibility in the implementation of these practices.6 For tele-health practices, healthcare professionals should wear their forms and have access to women's medical records.8 A time should be chosen for the interview when women are not working, driving, or on the move.8 If the woman is concerned that she is not receiving good distance education instead of face-to-face care, she can apply for face-to-face care and answer questions.8 Within the scope of Tele-Health applications, psychosocial counseling, information about COVID-19, antenatal training course modules, smoking cessation training, newborn care, family planning methods, medication use topics such as procedures and exercises can be explained.9 Conclusion: Tele-Health practices can contribute to maternal, child and reproductive health. Accordingly, it may be suggested to determine policies regarding the Tele-Health system and to support midwives and nurses from within this system.

Keywords: Keywords: Covıd-19, Antenatal Care, Pregnancy, Tele-Health Practices

Presentation ID/Sunum No= 30

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelik ve Yaşam Kalitesi: Literatür Derlemesi

Dr. Öğretim Üyesi Refika Genç Koyucu[1]
[1]*İstinye Üniversitesi*
**Corresponding author: Refika Genç Koyucu*

Özet

Giriş: Yaşam kalitesi fiziksel sağlıktan, psikolojik durumdan, bağımsızlık düzeyinden, sosyal ilişkilerden ve çevrenin temel unsurları ile olan ilişkisinden etkilenebilen kompleks bir algıdır. Amaç: Bu çalışmada fiziksel ve duygusal değişikliklerle karakterize bir dönem olan gebelikte yaşam kalitesi üzerine etkili faktörlerin güncel kanıtlar ışığında derlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışma, PUBMED, CINAHL ve ULAKBİLİM Keşif veri tabanlarının sistematik bir incelemesinden oluşmuştur. Arama, Sistematik İncelemeler ve Meta-Analizler için Tercih Edilen Raporlama Öğeleri (PRISMA) kriterlerine göre gerçekleştirildi. "Gebelik", "Yaşam kalitesi" veya "Sağlıkla ilgili yaşam kalitesi" terimleri, arama terimleri olarak kullanıldı. Hakemli dergilerde 2010-2020 yılları arasında Türkçe ve İngilizce yayınlanan gözlemsel çalışmalar (örn. Kohort, kesitsel, vaka kontrolü) dikkate alındı. Komplike gebelikler içeren çalışmalar ve spesifik bir yaşam kalitesi üzerine yapılan çalışmalar derleme dışında bırakıldı. Bulgular: Derlemede yer alan çalışmalara göre gebelik haftalarının artışı ile fiziksel yaşam kalitesinde azalma mevcuttur. Diğer yandan psikolojik yaşam kalitesinde çoğu çalışma gebelik boyunca stabil durumu işaret etmektedir. Sosyoekonomik durum ve sosyal destek, yaşam kalitesi üzerine en etkili faktörlerdendi. Gebeliğin istenme durumu, anne yaşı, parite, gebelik haftası, egzersiz alışkanlığı, obstetrik komplikasyonlar, gebeliğe ilişkin bilinen şikayetler (bulantı, sırt ağrısı vb), sigara ve obezite gebelikte yaşam kalitesi üzerine etkili diğer önemli faktörlerdi. Düşük yaşam kalitesi olumsuz maternal mental durum ile ilişili idi. Sonuç: Komplike olmayan gebeliklerde yaşam kalitesinde sosyal, ekonomik, mental, sağlıksal, kültürel pek çok faktör rol oynamaktadır. Düşük yaşam kalitesi mental sağlık üzerinden gebelik ve maternal-fetaşl-yenidoğan sonuçlarını etkileyebilir. Gebelik döneminde yaşam kalitesi taraması ve olumlu bir yaşam kalitesinin idamesi için gerekli önlemler ve uygulamalar anne ve çocuk sağlığı açısından önemlidir. Bu kapsamda ülkemiz kadınları arasında gebelikte yaşam kalitesi ile ilgili kanıtlara ihtiyaç vardır. Bu derlemede yer almayan riskli gebeliklerin de yer aldığı gözlemsel ve/veya girişimsel klinik araştırmalar önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Birinci Basamak Sağlık Hizmeti, Gebelik, Gebelik Sonuçları, Sağlık İlişkili Yaşam Kalitesi, Yaşam Kalitesi

Presentation ID/Sunum No= 380

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Klinik Adli Tıpta Obstetrik Sorunlar

Uzman Rojda Bayar[1]
[1]*SBÜ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Adli tıp özellikle tıp, hukuk, psikoloji ve sosyal bilimlerde okuyan ve bu alanlarda mesleğini icra eden tüm profesyonel meslek gruplarının bilmmesi gereken bir bilim dalıdır. Multidisipliner çalışma adli tıp uygulamalarının temel karakteristiğini oluşturmaktadır. Alanında uzmanlaşmış profesyonel mesleklerin adli olguların çözümünde birlikte çalışması en doğru sonuca ulaşılmasına yardımcı olmaktadır. Klinik adli tıp konularına bakıldığında karşılaşılan sık olgulardan biri de kadın doğum alanına aittir. Bu alanda görev yapan hekim, ebe ve hemşirelerin multidisipliner şekilde çalışması karşılaşılacak adli olguların çözümünü kolaya uğraştırarak mağduriyetlerin önüne geçmektedir. Bu çalışmanın amacı klinik adli tıpta karşılaşılan obstetrik sorunlar hakkında bilgi vermektir. Derleme tipinde olan bu çalışma obstetri alanında sıklıkla karşılaşılan adli olguları içerdi. Ebe ve kadın doğum hekimleri sıklıkla malpraktis davalarıyla karşılaşmaktadır. Ebe ve hekim, doğum öncesi doğum ve doğum sonrası anne ve fetüsün sağlığına yönelik bakımları sürdürmekle yükümlüdür. Bu takipler sırasında istenmeyen bir durum gerçekleştiğinde yargıya yansıma süreci gerçekleşmektedir. Sonuç olarak literatür doğrultusunda oluşturulan bu çalışma ile sağlık profesyonellerinin adli olaylar konusunda mevcut bilgilerinin doğruluğunun, saha deneyimlerinin yansıması olduğu ve adli olgulara ilişkin bilgi ve yaklaşımlarının yeterli olmadığı ve bu konuda ki hizmet içi eğitimlerin yaygınlaştırılması ile sahada ki ebe ve kadın doğum hekimlerinin adli ebelik ve adli obstetri konusundaki bilgi ve deneyimlerinin artırılmasına katkı sağlanabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adli Olgu, Adli Tıp, Adli Ebelik, Ebe, Hekim, Hukuk

Presentation ID/Sunum No= 173

Oral Presentation / Sözlü Sunum

1,9-Dimetil-Metilen Mavisi Glikojen Sentaz Kinaz-3β Expresyonunu ve Kolon Kanseri Hücre Canlılığını Azaltmaktadır

Dr. Öğretim Üyesi Kevser Biberoğlu[1]
[1]Hacettepe Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi,
Biyokimya Bölümü, Ankara, Türkiye

Özet

Glikojen sentaz kinaz-3β (GSK-3β), kolon kanseri hücre hatlarında normal hücrelere göre aşırı eksprese edilmektedir. Yakın zamanda yapılan bir araştırmaya göre, GSK-3β aktivitesinin inhibisyonu veya ekspresyonunun down-regüle edilmesi, kolon kanseri hücrelerinin canlılığını ve proliferasyonunu azaltmaktadır. Bu çalışmada, fenotiyazin yapılı bir bileşik olan 1,9-dimetil-metilen mavisinin (DMMB), GSK-3β ekspresyonu ve HT-29 kolon kanseri hücre canlılığı üzerindeki olası inhibitör etkileri araştırıldı. HT-29 hücreleri, 24 saat boyunca DMMB (0-1.25 µM) ile muamele edildi. Muamele sonrasında, GSK-3β ekspresyon düzeyleri HT-29 hücre lizatlarında Western blot ile değerlendirildi. Hücre canlılığı, MTT deneyi ile değerlendirildi. Sonuçlar, 1.25 µM DMMB'nin GSK-3β seviyelerini kontrole göre %34 oranında anlamlı olarak düşürdüğünü gösterdi. Öte yandan, HT-29 hücre canlılığının 0.5 µM ve 1.25 µM DMMB için kontrole göre sırasıyla %61 ve %73 oranında anlamlı olarak azaldığı bulundu. Genel olarak, bu ön sonuçlar DMMB'nin, kolon kanserinin tedavisinde yeni ilaçların tasarlanmasında lider bir bileşik olarak kullanılabileceğini göstermektedir. TÜBİTAK (SBAG-119S905) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Glikojen Sentaz Kinaz-3β, 1,9-Dimetil-Metilen Mavisi, Kolon Kanseri

1,9-Dimethyl-Methylene Blue Reduces Glycogen Synthase Kinase-3β Expression and the Viability of Colon Cancer Cells

Abstract

Glycogen synthase kinase-3β (GSK-3β) is overexpressed in colon cancer cells than normal cells. According to a research, either inhibition of GSK3β activity or down regulation of its expression reduced the viability and proliferation of colon cancer cells. In the present study, the possible inhibitory effects of 1,9-dimethyl-methylene blue (DMMB), a phenothiazine structured compound, were investigated on GSK-3β expression and the viability of colon cancer cells (HT-29). HT-29 cells were treated with DMMB (0-1.25 µM) for 24 hours. After treatment, the level of GSK-3β expression was analyzed in HT-29 cell lysates by Western blot. Cell viability was assessed via MTT assay. The results showed that 1.25 µM DMMB significantly reduced the levels of GSK-3β by 34% when compared to control. On the other hand, HT-29 cell viability was found to be significantly decreased by 61% and 73% for 0.5 µM and 1.25 µM DMMB, respectively compared to control. Overall, these preliminary results suggest that

DMMB may be used as a leading compound for the designing of new drugs in the treatment of colon cancer. Supported by the grants from the TUBITAK (SBAG-119S905).

Keywords: Glycogen Synthase Kinase-3β, 1,9-Dimethyl-Methylene Blue, Colon Cancer

Presentation ID/Sunum No= 126

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir Grup Benzoiltaurinamit Türevinin BCI-2 ve BVI-Xl İnhibisyon Profillerinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Akgül[1],
Doç.Dr. Güliz Armağan[1]
[1]Ege Üniversitesi

Özet

Kanser, hücrelerin anormal proliferasyonu ile karakterize edilen bir hastalıktır. Günümüzde 200'den fazla ilaç tedavide kullanılmaktadır ancak sahip oldukları yan etkileri ve direnç problemleri etkinliklerini sınırlamaktadır. Bu bağlamda, yeni ilaçların veya yeni moleküler hedeflerin bulunması gerekmektedir. Son yapılan çalışmalar, kanser hücrelerinin apoptozdan kaçındıklarını ve bu nedenle kanser hücrelerinin çoğaldığını ve direnç kazandığını göstermiştir. İntrinsik apoptoz yolağı proapoptotik ve antiapoptotik BCL-2 protein üyelerinin enzimatik olmayan protein: protein etkileşimleri ile yönetilmektedir. Dahası, Bcl-2 and Bcl-xL'in etkilerini modüle eden ilaçların keşfi, bu proteinlerin antikanser ilaç geliştirme çalışmalarında ilaçlanabilir hedefler olmasını sağlamıştır. Bu sonuçlardan yola çıkarak, bu çalışmada bir grup taurinamit bileşiğinin Bcl-2 ve Bcl-xL inhibisyon profillerini araştırmaya karar verdik. Bileşiklerin Bcl-2 ve Bcl-xL'e bağlanma afiniteleri, floresans-polarizasyon bağlanma deneyi ile değerlendirildi. Bu deney, Bcl-2/Bcl-xL'nin BH3 proteinlerine veya potansiyel ilaç moleküllerine bağlanma afinitelerinin değerlendirilmesinde kullanılan iyi tasarlanmış bir yöntemdir. Test sonuçlarına göre, sadece 4-metoksi-N-(2-(N-(4-metoksifenil)sülfamoil)etil) benzamit bileşiği test edilen her iki proteine karşı 361.4 ve 411.8 nM IC50 değerleri ile afinite gösterirken, 4-kloro-N-(2-(N-fenilsülfamoil)etil) benzamit bileşiği hiçbirine aktivite sergilemedi. İlginç olarak, klor ve metoksi ile sübstitüe edilen N-(2-(morfolinosülfonil)etil) benzamit ve klorla sübstitüe edilen N-(2-sülfamiletil)benzamit türevi Bcl-xL proteinine karşı sırasıyla 125.4, 157.6 ve 1222.1 nM IC50 değerleri ile afinite gösterdi. BCL-xL selektif inhibitörlerinin tedavide sağladıkları avantajları ile ilgili yayınlar göz önünde bulundurulursa, bu çalışmanın farklı kimyasal yapıya sahip yeni bileşiklerin tasarımına ışık tutacağı düşünülmektedir. Teşekkür: Bu proje TÜBİTAK-SBAG (118S667) tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Taurin, Bcl-2, Bcl-Xl, Floresans-Polarizasyon Bağlanma Deneyi

Investigation of BCI-2 and BCI-Xl Inhibition Profile of a Group of Benzoyltaurinamide Derivative

Abstract

Cancer is the second leading cause of death which is characterized as the abnormal proliferation of cells. Today, more than 200 drugs are in clinical use however their side effects and resistance problems limit their effectiveness. In this context, new drugs or new molecular targets have to be discovered. According to recent studies, cancer cells evade apoptosis which leads to the growth of cancerous cells and chemo-resistance. The intrinsic pathway of apoptosis is governed

by the nonenzymatic protein: protein interactions of proapoptotic and antiapoptotic BCL2 protein members. Moreover, the discovery of molecules that are modulating the effects of Bcl-2 and Bcl-xL make these proteins druggable targets for anticancer agent development studies. Pursuing these results, herein we decided to investigate the Bcl-2 and Bcl-xL inhibition profile of a group of taurinamide derivative. The binding affinities of the final compounds to Bcl-2 and Bcl-xL proteins were evaluated by using a fluorescence-polarization binding assay. This assay is a well-established method which can be used for evaluation of binding affinities of Bcl-2/Bcl-xL to BH3 proteins or potential drug molecules. According to the test results, only 4-methoxy-N-(2-(N-(4-methoxyphenyl)sulfamoyl)ethyl)benz amide displayed affinity against both of the proteins tested with IC50 values 361.4 and 411.8 nM whereas 4-chloro-N-(2-(N-phenylsulfamoyl)ethyl)benzamide and 4-chloro-N-(2-(N-(4-methoxyphenyl)sulfamoyl)ethyl)benz amide didn't displayed any activity. Interestingly, chloro and methoxy substituted N-(2-(morpholino sulfonyl)ethyl)benzamide and chloro substituted N-(2-sulfamoylethyl)benzamide displayed affinity against only Bcl-xL protein with IC50 values 125.4, 157.6 and 1222.1 nM respectively. Considering the reported benefits of BCL-xL selective inhibitors, this study may shed light to investigate new compounds having different chemical entities. Acknowledgments: This project was supported by The Scientific and Technical Research Council of Turkey [TUBİTAK-SBAG-118S667].

Keywords: Taurine, Bcl-2, Bcl-Xl, Fluorescence-Polarization Binding Assay.

Presentation ID/Sunum No= 149

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Combinational Effect of Cisplatin and Celastrol On the Proliferation and Apoptosis of A549 Human Lung Adenocarcinoma Cells

Arş.Gör.Dr. Ayse Tarbin Jannuzzi[1] , Dr. Öğretim Üyesi Ergul Mutlu Altundag[2] , Prof.Dr. Buket Alpertunga[1]

[1]Istanbul University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Toxicology, Istanbul, Turkey

[2]Department of Biochemistry, Faculty of Medicine, Eastern Mediterranean University, Famagusta, Cyprus

**Corresponding author: Ayse Tarbin JANNUZZI*

Abstract

Lung cancer is one of the deadly cancer types in the world. The standard treatment for lung cancer is chemotherapy regimens containing cisplatin (CDDP). However, the nephrotoxic side effects of CDDP and acquired CDDP resistance in lung cancer are important clinical problems. Celastrol (CEL) a triterpene isolated from Tripterygium wilfordii. According to the studies, celastrol can inhibit the proliferation of different cancer cells, prevent invasion and block angiogenesis. Thus, possible combinational effects of CDDP and CEL have been investigated in this study on A549 human lung adenocarcinoma cells. 5, 10, 25, 50 and 100 µM CDDP and 0.5, 1, 2, 4, 8 µM CEL cytotoxicity alone or in combination were evaluated with MTT assay and their combinational effect was analyzed with CompuSyn Software. Apoptosis/necrosis rate was examined under a fluorescent microscope with Annexin V/PI staining. Protein levels of caspase 3, caspase 8 and caspase 9, p21, AKT-1 and pAKT-1 were assessed with western blotting. According to our study results, CDDP+CEL combination showed increased cytotoxicity with lower concentrations IC50CDDP:17 µM+IC50CEL:1.2 µM than IC50CEL:1.9 µM and IC50CDDP:51 µM alone. Total apoptotic and necrotic cell rate increased 1.72 fold with CDDP, 2.14 fold with CEL, and 2.21 fold with CDDP+CEL. Apoptosis-induced cell death was developed with CDDP and CEL treatments alone or in combination by activation of caspase 3, caspase 8 and caspase 9. The level of p21 protein increased with CDDP and CDDP+CEL. The level of the cell survival proteins AKT-1 and p-AKT-1 were decreased with CDDP, CEL and CDDP+CEL treatments. In conclusion, CEL+CDDP can induce cell death in A549 cells with lower CDDP concentrations. Combinational use of CEL with CDDP may help to reduce CDDP dose and overcome CDDP's dose-limiting side effects. However, our results need to be confirmed with different cell and in vivo models.

Keywords: Cisplatin, Celastrol, Lung Cancer, Nephrotoxicity

Presentation ID/Sunum No= 261

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genetic Analysis of SLC22A1 rs628031 and rs72552763 Gene Polymorphisms in a Turkish Population and Their Inter-Population Comparisons

Dr. Öğretim Üyesi Zuhal Uçkun Şahinoğulları
Mersin University,
Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Toxicology
**Corresponding author: Zuhal Uçkun Şahinoğulları*

Abstract

Background: Organic Cation Transporter (OCT) 1 protein encoded by SLC22A1 gene has a crucial role in the membrane transport of various organic cations that include xenobiotics and endogenous substances. The SLC22A1 gene is highly polymorphic in ethnically various populations and the polymorphisms in SLC22A1 gene can affect its transporter functions. Thus, the SLC22A1 polymorphisms can lead to inter-individual and inter-ethnic differences in the therapeutic efficacy and disposition. Aim: The goals of the present study were to investigate the genetic profiles of SLC22A1 rs628031 (V408M) and rs72552763 (Met420del) polymorphisms in a healthy Turkish population and to compare the frequencies determined with the previously reported data of various populations. Material and Method: SLC22A1 rs628031 and rs72552763 polymorphisms were analyzed in DNA samples of 97 healthy Turkish volunteers, aged 18–65 years, using polymerase chain reaction-restriction fragment length polymorphism techniques. The present study was approved by the Ethics Committee of Mersin University (05/02/2020, protocol no: 2020/78). Results: The variant allele frequencies of the SLC22A1 rs628031 and rs72552763 polymorphisms were 36.6% and 21.6%, respectively. These frequencies were observed to be similar to those of the majority of European and South Asian populations. However, the rs72552763 frequencies differed markedly from the data of the East Asian and African populations, and the rs628031 frequencies were also significantly different from the data of the majority of East Asian populations. Conclusion: To our knowledge, the present study is the first to investigate the the frequencies of the mentioned polymorphisms in a Turkish population. This study may ensure clinically useful knowledge about transportions of various organic cations by SLC22A1 in the Turkish population and may also provide useful data for further pharmacogenetic and/or toxicogenetic studies that can explore the potential role of the SLC22A1 gene polymorphisms in drug response, distribution, efficacy, and toxicity.

Keywords: SLC22A1, rs628031, rs72552763, Polymorphism, Turkish population

Presentation ID/Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Göğüs Kanserinde Yaş-Metastaz İlişkisinin Retrospektif Bir Çalışma ile Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Çağlar Macit[1],
Dr. Öğretim Üyesi Neda Taner[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Eczacılık Fakültesi

Özet

Uluslararası Kanser Araştırma Ajansı'nın 2020 raporu istatistiklerine göre göğüs kanseri görülme sıklığının, akciğer kanserini geçerek 1. sıraya yerleştiğini bildirmektedir. Çalışmamız retrospektif bir çalışma olup, göğüs kanserinde yaş ile metastaz ilişkisinin ortaya koyulmasını amaçlamaktadır. Çalışmamızda, İstanbul Medipol Üniversitesi Hastanesi'nde göğüs kanseri tanısı konulmuş ve tedavi almış 18 yaş ve üzeri 28 kadın hastanın dosyası incelenmiştir. Veriler yüzde olarak değerlendirilmiş ve sunulmuştur. Hastaların ortalama yaşı 49'dur. En fazla metastaz 31-45 yaş aralığında belirlenmiş (%83) ve bunu 46-60 yaş aralığı (%73) takip etmiştir. 28 hastanın 20'sinde (%71) metastaz görülmüştür. 20 hastanın 11'inde (%55) kemik metastazı görülmüştür. Sonuç olarak, göğüs kanserinin önlenmesinde kadınların bilinçlendirilmesi ve belirli yaşlardan sonra düzenli olarak kontrol yaptırmaları ciddi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Kanseri; Metastaz; Yaş

Assessment of Age-Metastasis Relationship in Breast Cancer With a Retrospective Study

Abstract

Breast cancer has now overtaken lung cancer as the world's mostly commonly-diagnosed cancer, according to statistics released by the International Agency for Research on Cancer (IARC) in 2020. Our study is retrospective and aims to reveal age-metastasis relationship. In this study, the files of 28 female patients aged 18 and over who were diagnosed with breast cancer and received treatment in Istanbul Medipol University Hospital were examined. Data were evaluated and presented as percentages. Resullts showed the average age of patients was determined to be 49. The most metastatic breast cancer was determined between the ages of 31-45 (83%) and followed by the ages of 46-60 (73%). Metastasis was observed in 20 of 28 patients (71%). Bone metastasis were detected in 11 of 20 patients (55%). In conclusion, in the prevention of breast cancer, it is very important to raise the awareness of women and to have regular checks after certain ages.

Keywords: Breast Cancer; Metastasis; Age

Presentation ID/Sunum No= 246

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hızlandırılmış Yara Tedavisi İçin Katyonık Lipoplex Aracılı Fibroblast Büyüme Faktörü-2 Kodlayan Plazmid Dna İletimi

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Akbaba[1]
[1]Ege Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi,
Farmasötik Biyoteknoloji Anabilim Dalı

Özet

Kronik yaraların artan prevalansı, yenilikçi tedavi opsiyonlarının ortaya konmasını gerektirmektedir. Bu kapsamda çalışmamızda, yara iyileşmesini hızlandıracak etkili bir sistemin geliştirilmesi ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla, FGF-2 kodlayan plazmid DNA'sı (pFGF-2) model olarak seçilmiştir. pFGF-2'nin aktarımının sağlanması ve daha yüksek transfeksiyonla birlikte daha düşük sitotoksisite elde etmek için lipid erime sıcaklığında emülsifikasyon yöntemi ile gen taşıyıcı vektörler olarak katı lipid nanopartiküller (KLN'ler) geliştirilmiştir. Tasarlanan nanopartiküller, pFGF-2 ile elektrostatik olarak etkileşerek KLN:pFGF-2 vektörleri oluşturulmuştur. Yapılan karakterizasyon çalışmaları neticesinde KLN:pFGF-2 vektörlerinin parçacık boyutları 88,53 nm ve zeta potansiyel değerleri 27,8 mV olarak ölçülmüştür. Nanopartüküllerin morfolojik özellikleri de taramalı elektron mikroskobu (SEM) kullanılarak görüntülenmiştir. Sitotoksisite analizlerine göre 225 µg/mL'ye kadar olan konsantrasyonlarda L929 hücrelerinde anlamlı bir toksisite gözlenmemiştir. Ayrıca, in vitro çizik deneyi (scratch assay) ile KLN:pFGF-2 vektörünün 48 saatte L-929 hücre migrasyonunu ve proliferasyonunu hızlandırdığını gösterilmiştir. FGF-2'nin granülasyon oluşumu, yeniden epitelizasyon, matriks oluşumu ve yeniden şekillenmedeki rolü dikkate alındığında; geliştirilen KLN: pFGF-2 vektör sistemi kronik yara tedavisinde umut vaat edici olabilecek sonuçlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fibroblast Büyüme Faktörü-2, Katı Lipid Nanopartikül, Pdna, Yara İyileşmesi, Gen İletimi

Cationic Lipoplex-Mediated Delivery of Fibroblast Growth Factor-2 Encoding Plasmid Dna for the Accelerated Treatment of Wounds

Abstract

The increased prevalence of chronic wounds requires innovative treatment options. In this study, an effective system to accelerate wound healing was aimed to developed and evaluated. For this purpose, FGF-2 encoding plasmid DNA (pFGF-2) selected as a model. In order to achieve the delivery of pFGF-2 and to obtain lower cytotoxicity together with higher transfection, solid lipid nanoparticles (SLNs) were developed as a delivery vector by the melt-emulsification process. The formulated nanoparticles were electrostatically bound to pFGF-2 to form SLN: pFGF-2 vectors. The SLN:pFGF-2 vectors have particle sizes of 88.53 nm, and zeta potential values of 27.8 mV. Their particle characteristics were also visualized using a

scanning electron microscopy (SEM). According to cytotoxicity test results, no significant cytotoxicity was observed on L929 cells in the concentration up to 225 µg/mL. Furthermore, in vitro scratch assay demonstrated that SLN:pFGF-2 vector accelerates L-929 cell migration and proliferation in 48h. Considering the role of FGF-2 in granulation formation, re-epithelialization, matrix formation and remodeling; the developed SLN:pFGF-2 vector system may have promises in chronic wound healing therapy. Acknowledgments: This work was supported by Izmir Katip Celebi University Research Fund [2019-ÖNAP-ECZF-0002].

Keywords: Fibroblast Growth Factor- 2, Solid Lipid Nanoparticle, Pdna, Wound Healing, Gene Delivery

Presentation ID/Sunum No= 260

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Macrolepıota Procera Metanol Özütünün Antioksidant, DNA Cleavage ve Biyololojik Etkinliklerinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Serpil Gonca[1]
[1]Mersin Üniversitesi
**Corresponding author: Serpil Gonca*

Özet

Macrolepiota procera metanol özütünün antioksidant, antimikrobiyal, DNA kırıkları, cell viability ve biyofilm inhibisyonu gibi farklı biyolojik aktivite özelliklerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada Macrolepiota procera metanol özütünün antioksidant aktivite için DPPH serbest radikal süpürücü ve demir şelatlama aktivite yöntemleri kullanılmıştır. Antimikrobiyal aktivite mikrodilüsyon yöntemiyle belirlenmiştir. Antimikrobiyal aktivite çalışmasında, E. coli, P. aeruginosa, L. pneumophila subsp. pneumophila, E. hirae, E. fecalis, S. aureus C. parapisilosis ve C. tropicalis mikroorganizmaları kullanılmıştır. Biyofilm inhibisyonun tespiti için S. aureus, farklı konsantrasyonlarındaki mantar özütleri ile 72 saat inkübe edilerek belirlenmiştir. Mantar özütlerinin DNA kırıkları aktivitesi plasmid pBR 322 kullanılarak agaroz jel elektroforez yöntemiyle belirlenmiştir. Mikrobiyal hücre canlılığı çalışmasında mantar özütleri 90 dakika E. coli ile muamele edildikten sonra katı besiyerlerine seyreltmeler yapılarak belirlenmiştir. Çalışma sonucunda DPPH radikalini süpürme ve demir şelatlama aktivitelerinin 200 mg/L konsantrasyonunda %100 olduğu saptanmıştır. MIC değerleri E. coli, P. aeruginosa ve L. pneumophila subsp. pneumophila için 128mg/L, S. aureus ve C. tropicalis için 64 mg/L, E. hirae, E. fecalis ve C. parapisilosis için 32 mg/L, olarak tespit edilmiştir. Mikrobiyal hücre canlılığı test sonuçlarında 250 mg/L'de E. coli üremesinin %100 inhibe olduğu belirlenmiştir. 500 mg/L'de %24.8 biyofilm inhibisyonu gözlendi. Bunlara ilaveten mantar özütlerinin kuvvetli DNA nükleaz aktivitesi gösterdiği ve plazmid DNA'da çift zincir kırığı meydana getirdiği tespit edilmiştir. Macrolepiota procera metanol özütü kuvvetli antioksidant aktivitelere sahip olduğundan doğal antioksidan ajan olarak kullanılabilir. Macrolepiota procera metanol özütünün özellikle Gr (+) bakteriler ve funguslar üzerine olan antimikrobiyal etkisi, kuvvetli DNA nükleaz aktivitesi sahip olması ve mikrobiyal hücre canlılığı sonuçları dikkate alınarak yapılacak ileri çalışmalar sonrasında antimikrobiyal ajan olarak kullanılabilir. ATeşekkür: Çalışmaya katkılarından dolayı Sadin Özdemir'e teşekkür ederim.

Anahtar Kelimeler: Macrolepiota Procera, Antimikrobiyal, Dna Nükleaz, Biyofilm, Mikrobiyal Hücre Canlılığı

Presentation ID/Sunum No= 117

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Synthesis and Cytotoxic Evaluation of Novel 3-Methyl-Quinazolin-4(3H)-One Derivatives As Potential Anticancer Agents

Dr. Öğretim Üyesi Keriman Ozadalı Sarı[1]
[1]Hacettepe University, Faculty of Pharmacy, Department of Pharmaceutical Chemistry
**Corresponding author: Keriman Özadalı Sarı*

Abstract

Cancer is among the most common causes of death worldwide, therefore reaching effective and nontoxic novel anticancer agents is one of the top urgencies for medicinal chemists. 3-Methyl-quinazolin-4(3H)-one derivatives have been extensively investigated for their potential as anticancer drug candidates. In the light of these considerations, we designed and synthesized some new 3-methyl-quinazolin-4(3H)-ones, and investigated their cytotoxic activities. 3-Methyl-quinazolin-4(3H)-one, which was prepared by the reaction of anthranilic acid with methyl isothiocyanate, was treated with proper 1-aryl-2-bromoethan-1-one and N-aryl-2-chloroacetamide derivatives in the presence of potassium carbonate to synthesize the title amides 7-19. The N-acylhydrazone derivatives 5-6 were obtained by condensation of a hydrazide compound with appropriate aldehydes in the presence of acetic acid. The structures of the target compounds were elucidated by IR, 1H-NMR, mass spectrometry and the 3-D structure of 9 was determined by single-crystal X-ray diffraction analysis. 9 crystallizes in orthorhombic system with space group Pna21. All compounds were submitted to the National Cancer Institute (NCI) for cytotoxicity screen and tested at 10 μM in the full NCI 60 cell panel. The activity data of the compounds are expressed as growth inhibition relative to the no-drug control and relative to the time zero number of cells. According to the results, four out of 15 compounds caused at least 50% growth inhibition against at least one cell line. Generally, the tested compounds were the most cytotoxic against breast and ovarian cancer cell lines (T-47D and OVCAR-4, respectively). 2-((2-(Furan-2-yl)-2-oxoethyl)thio)-3-methylquinazolin-4(3H)-one (18) was the most active compound with 94.1 and 81.7% growth inhibition against two breast cancer cell lines (MDA-MB-468 and MCF7, respectively). The cytotoxic activities of the compounds were screened under Developmental Therapeutics Program (DTP) by NCI, The Division of Cancer Treatment and Diagnosis (DCTD). Single crystal X-ray diffraction study was performed by Jan Moncol.

Keywords: Anticancer, Cytotoxicity, 3-Methyl-Quinazolin-4(3h)-One, X-Ray Diffraction

Presentation ID/Sunum No= 189

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Pandemisi Nedeniyle Evlerinde Sosyal İzolasyon Yaşayan ve Daha Önceden Fibromyalji Sendromu Tanısı Almış Bireylere Uygulanan Tele-Rehabilitasyonun Etkinliğinin Araştırılması

Araştırmacı Fulya Demirhan[1] , Doç.Dr. Yıldız Analay Akbaba[2] , Arş.Gör. Emrak Zirek[2] , Prof.Dr. Nurettin Taştekin[3]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı

[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

[3]Trakya Üniversitesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Ana Bilim Dalı

Özet

Fibromyalji hastalarındaTele-rehabilitasyon uygulamasının hastalığın semptomları üzerine olan etkisinin araştırılması amaçlanmıştır. Olgular kuvvetlendirme (n=20), germe-gevşeme (n=20) ve kontrol (n=20) olmak üzere üç grup olarak randomize edildi. Çalışma 55 kişi ile sonlandırıldı. Tüm olgularda; Fibromyalji Etki Sorgulama Ölçeği (FIQ), Görsel Analog Skala (VAS), Yaşam Kalitesi Ölçeği (SF-36), Beck Depresyon Envanteri (BDE), Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ) ve Pozitif-Negatif Duygu Durumu Ölçeği (PANAS), 5 Defa Otur-Kalk Testi (5-DOKT), Zamanlı Kalk ve Yürü Testi (TUG) ve V-Otur-Uzan Testi (VOUT) kullanıldı. Gruplar arası karşılaştırmada, BDE (p=0,03), VOUT (p=0,006) ile SF-36 Ağrı (p=0,04), Vitalite (Enerji) (p=0,00) ve Mental Sağlık (p=0,01) alt skorlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulundu. Fibromyalji hastalarında uygulanan farklı egzersiz içeriklerine sahip Tele-rehabilitasyon uygulamaları, sağlık durumu, ağrı, uyku kalitesi, depresyon, duygu-durum, fiziksel performans ve yaşam kalitesi sonuçlarını olumlu etkilemektedir. Kas kuvvetlendirme egzersizleri verilen grupta diğer gruplara göre yaşam kalitesi ve depresyon yönünden; germe-gevşeme egzersizi verilen grupta ise esneklik yönünden daha fazla iyileşme olduğu gözlenmiştir. Kliniğe ulaşımın zor olduğu durumlarda Tele-rehabilitasyon uygulaması faydalı ve güvenli bir tedavi seçeneği olarak tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Fibromiyalji, Tele-Rehabilitasyon, Fiziksel Aktivite, Egzersiz

Investigation of the Effectiveness of Tele-Rehabilitation in Individuals Experiencing Social Isolation At Home Due to the COVID -19 Pandemic and Previously Diagnosed With Fibromyalgia Syndrome

Abstract

It was aimed to investigate the effect of Tele-rehabilitation application on the symptoms of the disease in patients with fibromyalgia. The cases were randomized into three groups as strengthening (n=20), stretching-relaxation (n=20) and control (n=20). The study was terminated with 55 people. In all cases; Fibromyalgia Impact Inquiry Scale (FIQ), Visual Analogue Scale (VAS), Quality of Life Scale (SF-36), Beck Depression Inventory (BDI),

Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and Positive-Negative Affect Scale (PANAS), 5 The Sit-to-Go Test (5-TSBS), Timed Up and Go Test (TUG) and V-Sit-Reach Test (VSR) were used. In comparison between groups, BDI (p=0,03), VSR (p=0,006) and SF-36 Pain (p=0,04), Vitality (p=0,00) and Mental Health (p=0,01) sub-scores were found to be statistically significant. Tele-rehabilitation applications with different exercise contents applied in patients with fibromyalgia positively affect the health status, pain, sleep quality, depression, mood, physical performance and quality of life results. In terms of quality of life and depression in the group given muscle strengthening exercises compared to the other groups; In the group that was given stretching-relaxation exercise, more improvement was observed in terms of flexibility. In cases where access to the clinic is difficult, Tele-rehabilitation application can be preferred as a useful and safe treatment option.

Keywords: Fibromyalgia, Tele-Rehabilitation, Physical Activity, Exercise

Presentation ID/Sunum No= 51

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnmeli Bireylerde Tibialis Anterior Kasına Uygulanan Kinezyolojik Bantlamanın Yürüme Parametreleri Üzerine Etkisi: Sham Kontrollü Bir Çalışma

Öğr.Gör. Muammer Çorum[1] , Dr. Öğretim Üyesi Emre Baskan[2]
[1]*İstanbul Rumeli Üniversitesi*
[2]*Pamukkale Üniversitesi*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı inmeli bireylerde tibialis anterior kasına uygulanan kinezyolojik ve/veya sham bantlamanın yürüme parametreleri üzerine anlık etkisini karşılaştırmaktır. Metod: Çalışmaya yaşları 26-70 arasında, yaş ortalaması 53,57±12,38 olan 28 erişkin inmeli (23 Erkek, 5 Kadın), Hodkinson Mental Testinden 7 ve üzeri puan alan, Fonksiyonel Ambulasyon Sınıflamasından 3 ve üzeri puan alan, Modifiye Ashworth Skalasına göre gastroknemius kas spastisitesi 2 ve altında puan olan bireyler dahil edildi. Kinezyolojik bantlama tibialis anterior kasına kas (stimülasyon) tekniği ile uygulandı. Katılımcıların yürüme parametreleri BTS G-Walk Spatio-Temporal Yürüme Analiz Sistemi ile değerlendirildi. Çalışmaya dahil edilme kriterlerine uyan katılımcıların yürüme parametreleri 10 metrelik bir parkurda herhangi bir bant veya girişim uygulanmadan, kinezyolojik bantlama ve sham bantlama uygulanarak ayrı ayrı değerlendirildi. Bulgular: Yapılan değerlendirmeler sonucunda elde edilen veriler ışığında tibialis anterior kasına uygulanan kinezyolojik bantlamanın yürüme parametrelerine anlık etkisinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşıldı. ($p>0,05$). Ayrıca tibialis anterior kasına uygulanan kinezyolojik ve sham bantlamanın birbirlerine üstünlüğü olmadığı tespit edildi ($p>0,05$). Sonuç: Sonuç olarak inmeli bireylerde tibialis anterior kasına kinezyolojik bantlama uygulaması yürüme fonksiyonlarını iyileştirmede yeterli değildir.

Anahtar Kelimeler: İnme, Kinezyolojik Bantlama, Yürüme, Tibialis Anterior

The Effect of Kinesiological Taping Applied to the Tibialis Anterior Muscle On Gait Parameter in Stroke Patients: Sham Controlled Study

Abstract

Objective: The aim of this study was to compare the immediate effect of kinesiological and / or sham taping to the tibialis anterior muscle on walking parameters in stroke individuals. Methods: The study included 28 adults stroke patients (23 males, 5 females) with a mean age of 53.57 ± 12.38 years. The subjects who received scores of 7 or more in the Hodkinson Mental Test and 3 and above in the Functional Ambulation Classification with subjects who gastrocnemius muscle spasticity 2 and below points according to Modified Ashworth Scale were included in the study. Kinesiological taping was applied to the tibialis anterior muscle using a muscle (stimulation) technique. The walking parameters of the participants were

evaluated with the BTS G-Walk Spatio-Temporal Walking Analysis System. The walking parameters of the participants who were selected by randomization method were evaluated separately by applying kinesiological taping and sham taping or without any taping or interference on a 10 meter track. Results: According to the data obtained as a result of evaluations, it was concluded that the immediate effect of the kinesiological taping applied on the tibialis anterior muscle to the walking parameters was not statistically significant ($p > 0.05$). In addition, it was concluded that the kinesiological and sham taping applied to the tibialis anterior muscle is not superior to each other ($p > 0.05$). Conclusions: In conclusion, kinesiological taping of the tibialis anterior muscle is not sufficient to improve gait functions in stroke patients.

Keywords: Stroke, Kinesiological Taping, Walking, Tibialis Anterior

Presentation ID/Sunum No= 256

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Bel Ağrılı Hastalarda Enstrüman Destekli Yumuşak Doku Mobilizasyonu ve Kinezyolojik Bantlamanın Konnektif Doku Kalınlığına Etkisi

Uzman Özge Çakmak[1] , Dr. Öğretim Üyesi Emine Atıcı[1], Uzman Dr. Ömer Aydıner[2]
[1]İstanbul Okan Üniversitesi
[2]Kartal Dr. Lütfü Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Özge Çakmak*

Özet

Giriş ve Amaç: Kronik bel ağrılı hastalarda lomber perimuskuler bağ dokusu kalınlığının sağlıklı kişilere kıyasla %25 daha fazla olduğu bilinmektedir. Kronik bel ağrılı hastalarda yumuşak dokulara mekanik kuvvetler uygulayıp bu anormallikleri tersine çevirerek, bağ dokusunun yeniden şekillenmesini sağlayan non-invaziv yöntemler uygulanabilir. Bu çalışmanın amacı; kronik non-spesifik bel ağrısı (KNBA) olan hastalarda, lomber bölge ve hamstringlerde konservatif tedaviye ek olarak uygulanan enstrüman destekli yumuşak doku mobilizasyonu (EDYDM) ve kineziyolojik bantlama (KB) uygulamalarının fonksiyonellik ve konnektif doku kalınlığı üzerine etkilerini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: KNBA olan 30 hasta EDYDM ve KB gruplarına randomize edildi. Hamstringler kısalığı değerlendirmesi düz bacak kaldırma testi ile, esneklik otur ve uzan testi ve lomber ekstansörler kısalığı değerlendirmesi ile, omurga hareketliliği Modifiye Schober Testi ve el parmak ucu-zemin arasındaki mesafe ölçümü ile, konnektif doku kalınlığı ise ultrasonografi ile değerlendirildi. Ölçümler tedavi öncesi, ilk seans sonrası ve tedavi sonrası olarak yapıldı. Bulgular: Çalışmanın sonucunda; uyguladığımız iki yöntemin hamstring kısalığı, omurga hareketliliği, lomber perimuskuler zon kalınlığı, hamstringler perimuskuler ve subkutanöz zon kalınlığı gibi parametrelerde birbirine karşı üstünlüğü olmadığı görüldü ($p>0,05$). Tedavi öncesi ve sonrası kalınlık farkına göre bakıldığında ise EDYDM uygulamasının lomber subkutanöz zon kalınlığı üzerinde daha iyi bir iyileşme sağladığı görüldü ($p<0,05$). Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak her iki tedavinin de KNBA için perimuskuler ve subkutanöz zon kalınlıklarını azalttığı; esneklik ve mobilite gibi parametrelerde de olumlu etkileri olduğu gözlemlenmiştir. Her iki yöntem de fasya üzerinde olumlu etkileri olduğundan konvansiyonel tedaviye ek olarak kliniklerde kullanılabilecek alternatif yöntemlerdir.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Fizik Tedavi Modaliteleri, Ultrasonografi

The Effect of Instrument Assısted Soft Tıssue Mobılızatıon and Kınesıology Tapıng On Connectıve Tıssue Thıckness in Patıents Wıth Chronıc Low Back Paın

Abstract

Introduction and aim: İt is known that lumbar perimuscular connective tissue thickness is 25% greater in patients with chronic low back pain compared to healthy individuals. In patients with

chronic low back pain, non- invasive methods can be used to reshape the connective tissue by applying mechanical forces between soft tissues to reverse these abnormalities. The purpose of the study is to investigate the effects of instrument assisted soft tissue mobilization instrument assisted soft tissue mobilization (IASTM) and kinesiology taping (KT) technique that are additional treatment to the conservative treatment for the lumbar region and hamstrings, functionality and connective tissue thickness in patients with chronic non-specific low back pain (CNLBP). Method: 30 patients with CNLBP were randomized into the IASTM or KT groups. Hamstring muscle shortness with straight leg raise, flexibility with sit and reach test, lumbar extensor muscle shortness assessment test, spinal mobility Modified Schober Test and finger-ground distance measurement and connective tissue thickness was assessed with ultrasonography. Measurements were carried out at the beginning of the treatment, after the first session of the treatment and at the end of the treatment. Findings: It was concluded that the applied two methods did not have superiority over each other in parameters such as hamstring shortness, spinal mobility, lumbar perimuscular zone thickness, hamstrings perimuscular and subcutaneous zone thickness ($p>0.05$). Based on the thickness difference, it has been observed that IASTM provides a better improvement on the subcutaneous zone thickness in the lumbar region ($p<0.05$). Conclusion and Suggestions: In conclusion, it was observed that both treatments reduced perimuscular and subcutaneous zone thickness for CNLBP and had positive effects on parameters such as flexibility and mobility. Since both methods have positive effects on the fascia, they are alternative methods that can be used in clinics in addition to conventional treatment.

Keywords: Low Back Pain, Physical Therapy Modalities, Ultrasonography

Presentation ID/Sunum No= 127

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Bel Ağrılı Hastalarda Lumbopelvik Bölge Sagital Diziliminin Statik Denge, Dinamik Denge, Fiziksel Performans ve Ağrı Şiddeti ile İlişkisi Var midır'

Uzman Berna Yalçın[1],
Doç. Dr. Yıldız Erdoğanoğlu[2]
[1]Başkent Üniversitesi İstanbul Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi
[2]Antalya Bilim Üniversitesi

Özet

AMAÇ: Bu çalışma, kronik bel ağrılı hastalarda lumbopelvik bölge sagital diziliminin statik -dinamik denge, fiziksel performans ve ağrı şiddeti ile ilişkisini incelemek amacıyla yapıldı. MATERYAL VE METOD: Çalışmaya kronik bel ağrılı (KBA) 60 hasta alındı. Hastaların lumbopelvik bölge sagital dizilimi değerlendirmesi X-ray görüntüleme ile ayakta lateral radyografi yöntemi kullanılarak pelvik radius ölçüm tekniğiyle yapıldı. Sagital dizilim; Hip Axis (HA), Pelvik Radius (PR), Pelvik Morfoloji (PR-S1), Pelvik Açı (PA), Sakral Translasyon (HA-S1), Total Lumbosakral Lordoz (T12-S1), Total lumbopelvik lordoz (PR-T12), Pelvik Radius Line (PRL) ve Bölgesel lumbopelvik lordoz (PR-L2, PR-L4, PR-L5) referans alınarak değerlendirildi. Statik denge tek ayak denge testi, dinamik denge yıldız denge testi, fiziksel performans test bataryası ve ağrı şiddeti numerik ağrı skalasıyla değerlendirildi. SONUÇLAR: Çalışmaya katılan KBA'lı hastaların ortalama yaşları 46.22yıl, boyları 166.88cm, vücut ağırlıkları 70.81kg, vücut kitle indeksleri 25.11kg/m², ağrının başlangıç süreleri 108.83 aydı. KBA'lı hastaların lumbopelvik bölge sagital dizilimleri sağlıklı omurgaya sahip bireylerin normal omurga dizilim değerleri ile karşılaştırılarak sagital dengesizlik belirlendi. Hastaların lumbopelvik bölge sagital dizilimi ile statik dengeleri karşılaştırıldığında anlamlı ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Lumbopelvik bölge sagital dizilimde PR (mm) ile dominant alt ekstremite dinamik denge anterior ($p=0.018$, $r=0.306$), anteromedial ($p=0.024$, $r=0.292$), posteromedial ($p=0.019$, $r=0.302$), posterior ($p=0.003$, $r=0.375$) ve lateral yönlerindeki ölçümleri($p=0.024$, $r=0.292$) arasında anlamlı ilişki bulundu. Lumbopelvik bölge sagital dizilimde PR-T12 açısı ile dominant alt ekstremite dinamik denge anteromedial ($p=0.001$, $r=-0.402$), medial ($p=0.031$, $r=-0.279$) ve posterior yönlerindeki ölçümleri ($p=0.013$, $r=-0.318$) arasında anlamlı ilişki bulundu. Lumbopelvik bölge sagital diziliminde PA ile fiziksel performans değerlendirmesi parmak ucuna dokunma testi ($p=0.02$, $r=-0.301$) arasında anlamlı ilişki bulundu. Lumbopelvik bölge sagital diziliminde PR-T12 ile aktivite sırasındaki bel ağrısı şiddeti ($p=0.042$, $r=0.263$) arasında anlamlı ilişki bulundu. TARTIŞMA: Bu çalışmada değişen lumbopelvik bölge sagital dizilimin KBA'ya neden olabilir, omurganın bozulan sagital dengesi ile dinamik denge ve fiziksel performans azalabilir. Bu nedenle KBA'lı hastalarda önleyici ve tedavi edici rehabilitasyon protokolleri uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Bel Ağrısı, Lumbopelvik Sagital Dizilim,statik Denge,dinamik Denge,fiziksel Performans

Presentation ID/Sunum No= 181

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Bel Ağrısında Mezoterapi Etkin Bir Tedavi Yöntemi Olabilir Mi ?

Uzman Dr. Nilüfer Aygün Bilecik[1]
[1]SBÜ Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Mezoterapi, cildin altındaki yağ ve bağ dokusu katmanına küçük miktarlarda çeşitli ilaçların enjeksiyonunu içeren bir enjeksiyon tekniğidir. Bu yöntemin diğer klasik ilaç tedavilerine üstünlüğü, ilaçların küçük dozlarda bölgesel kullanılması, yan etki riskinin önemsiz sayılabilecek kadar az olması ve sonuçların hızlı ve etkili olmasıdır. Bu çalışmada biz kronik bel ağrısı nedeni ile polkliniğe başvuran hastalarda mezoterapi uygulamasının etkinliğini göstermeyi amaçladık Çalışmaya Temmuz 2019-Temmuz 2020 tarihleri arasında Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Fizik tedavi polkliniğine kronik bel ağrısı ile başvuran 100 hasta dahil edilmiştir. 1-2 ve 4.haftalarda mezoterapi uygulamalarının VAS skoru üzerine olan etkiniği değerlendirildi. İstatistiksel yöntem amacıyla SPSS 27.0 kullanıldı. Sonuçlar analiz edildiğinde tedavi öncesine kıyasla 1. hafta, 2. hafta, 4.hafta VAS skoru tedavi sonrası anlamlı ($p < 0.05$) düşüş göstermiştir. Bu yöntemin kas-iskelet sistemi ağrılarının yönetiminde klinik etkinlik ve maliyet tasarrufu açısından potansiyel faydalar sağlayabileceğine inanıyoruz. Az sayıda randomize kontrollü çalışmanın sınırlı sayıda deneği var, ancak bunun genel olarak ve özellikle de tolere edilebilirliğini doğrulamak için daha geniş ölçekli ve randomize klinik çalışmaların gerekli olduğu görüşündeyiz.

Anahtar Kelimeler: Mezoterapi,bel Ağrısı,kas-İskelet Sistemi

Can Mesotherapy Be An Effective Treatment for Chronic Back Pain ?

Abstract

In the mesotherapy injection technique, small amounts of various medications are injected into the fat and connective tissue layer under the skin. This method is better than other conventional medication treatments because the drugs are used locally in small doses, the risk of side effects is negligible, and the results are fast and effective. Our aim in this study is to show mesotherapy application in patients who applied to the outpatient clinic with chronic low back pain. 100 patients who applied to Adana City Training and Research Hospital physical therapy outpatient clinic with chronic low back pain between July 2019 and July 2020 were included in the study. The effects of mesotherapy applications on the VAS score at weeks 1-2 and 4 were evaluated. We used SPSS 27.0 for statistical method. According to the analysis of the results, the VAS score decreased significantly ($p <0.05$) after the treatment at the 1st week, 2nd week and 4th week compared to the pre-treatment. We believe that this method can provide potential benefits in terms of clinical efficacy and cost savings in managing musculoskeletal pain. There are a limited number of experimental subjects in a small number of randomized controlled studies,

but we think that larger scale and randomized clinical studies are needed to confirm it in general and particularly its tolerability.

Keywords: Mesotherapy, Low Back Pain, Musculoskeletal System

Presentation ID/Sunum No= 306

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lateral Epikondilitli Hastalarda Gözetimli ve Ev-Temelli Fizyoterapi Programı Sonuçlarının Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Raziye Şavkın[1] ,
Öğr.Gör. Şule Şimşek[2]
[1]Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli, Türkiye.
[2]Pamukkale Üniversitesi, Sarayköy Meslek Yüksekokulu, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Fizyoterapi Programı, Denizli, Türkiye
**Corresponding author: Raziye Şavkın*

Özet

Amaç: Lateral epikondilit tanılı hastalarda gözetimli ve ev-temelli fizyoterapi programının ağrı, fonksiyonellik ve yaşam kalitesi açısından karşılaştırılması amaçlandı. Yöntem: Lateral epikondilit tanılı 32 hasta (27 kadın, 5 erkek) retrospektif olarak tarandı. Soğuk uygulama, el bileği ekstansörleri ile ön kol pronasyon-supinasyonuna yönelik germe ve kuvvetlendirme egzersizlerinden oluşan standardize bir fizyoterapi programı ile tedavi edilen hastaların gözetimli ve ev-temelli fizyoterapi olarak iki farklı yaklaşımla tedavi edildiği gözlendi. Tedavi sonrası değerlendirmeleri olan hastalar gözetimli ve ev-temelli fizyoterapi grubu olarak iki gruba ayrıldı ve ağrı şiddeti, önkol supinasyon ve pronasyon hareket açıklığı, fonksiyonel durum (Quick-DASH) ve yaşam kalitesi (SF-36) skorları açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Gözetimli fizyoterapi grubuna yaş ortalaması 44.20±7.35 yıl olan 15 hasta (12 kadın, 3 erkek), ev-temelli fizyoterapi grubuna ise yaş ortalaması 48.65±12.33 yıl olan 17 hasta (15 kadın, 2 erkek) dahil edildi. Gözetimli fizyoterapi grubunda 14 hastanın, ev-temelli fizyoterapi grubunda ise 13 hastanın dominant ekstremitesi etkilenmişti. Aktivite (p=0.980) ve istirahat ağrısı (p=0.483), önkol supinasyon (p=0.655) ve pronasyon (p=0.882) hareket açıklığı, fonksiyonellik (p=0.346) ve yaşam kalitesi (p=0.923) açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu. Sonuç: Lateral epikondilitli hastalarda ev-temelli fizyoterapi programı ile ağrı şiddeti, önkol hareket açıklığı, fonksiyonellik ve yaşam kalitesinde gözetimli fizyoterapiye benzer sonuçlar elde edilebilir. Bu alanda maliyet-etki analizini inceleyen ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Lateral Epikondilit, Ev Temeli Fizyoterapi, Gözetimli Fizyoterapi, Ağrı, Fonksiyon, Yaşam Kalitesi

Comparison of Outcomes of Supervised and Home-Based Physiotherapy Program in Patients With Lateral Epicondilitis

Abstract

Objective: This study aimed to compare supervised or home-based physiotherapy program in terms of pain, functionality and quality of life in patients with lateral epicondilitis. Method: Thirty-two patients (27 females, 5 males) diagnosed with lateral epicondylitis were screened

retrospectively. It was observed that the patients treated with a standardized physiotherapy program consisting of cold application, stretching and strengthening exercises for wrist extensors and forearm pronation-supination were treated in two different approaches: supervised and home-based physiotherapy. Patients with post-treatment outcomes were divided into two groups as supervised and home-based physiotherapy groups. Groups were compared in term of pain intensity, forearm supination and pronation range of motion, functional status (Quick-DASH) and quality of life (SF-36) scores. Results: Fifteen patients (12 females, 3 males) with a mean age of 44.20 ± 7.35 years were included in the supervised physiotherapy group, and 17 patients (15 females, 2 males) with a mean age of 48.65 ± 12.33 years in the home-based physiotherapy group. 14 (93.3%) patients in the supervised physiotherapy group, 13 (76.5%) in the home-based physiotherapy group presented dominant extremity injury. There was no statistically significant difference in activity (p=0.980) and resting pain (p=0.483), forearm supination (p=0.655) and pronation (p=0.882) range of motion, functionality (p=0.346) and quality of life (p=0.923) between groups. Conclusion: Similar results to supervised physiotherapy can be obtained with home-based physiotherapy program in terms of pain intensity, range of motion, functionality and quality of life in patients with lateral epicondylitis. Further studies examining cost-effectiveness analysis are needed.

Keywords: Lateral Epicondylitis, Home Based Physiotherapy, Supervised Physiotherapy, Pain, Function, Quality of Life

Presentation ID/Sunum No= 240

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Meniskus Lezyonu Olan Hastalarda Ağrı Şiddeti, Ağrı İle İlgili Düşünceleri, Kinezyofobi ve Fonksiyonellik Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Ön Çalışma

Dr. Zeynep Aykın Yığman[1],
Dr. Damla Cankurtaran[2]
[1]Polatlı Duatepe Devlet Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim Araştırma Hastanesi, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği

Özet

Meniskus lezyonları % 12-% 14 insidans ve 100.000 kişide 61 vaka prevalansı ile dizdeki en yaygın ikinci problemdir. Ağrı felaketleştirme inançları ve kinezyofobi gibi psikolojik etkiler, hastalığa karşı bireysel algı ve yanıtı değiştirebilir ve kas-iskelet yaralanması sonrası işlevsel düzeyi etkileyebilir. Ağrı felaketleştirmesi, beklenen veya gerçek bir ağrı deneyimine karşı abartılı, olumsuz bilişsel ve duygusal tepkiyi yansıtır. Kinezyofobi, hastaların potansiyel olarak ağrıya veya yeniden yaralanmaya neden olabilecek davranışlardan kaçınmasına neden olur. Mevcut çalışmanın amacı, meniskus lezyonu olan hastalarda ağrı felaketleştirme ve kinezyofobi düzeyini değerlendirmek ve bunun bireylerin fonksiyonelliğine etkisini saptamaktır. Çalışma vaka-kontrol çalışması olarak planlanmıştır. Katılımcılardan meniskus lezyonu olanlar vaka grubuna (n=24), herhangi bir kas-iskelet sistemi problemi olmayan hastalar kontrol grubuna (n=27) dahil edilmiştir. Vaka grubunda kontrol grubuna göre, Ağrı Felaketleştirme Ölçeği skorları (AFÖ), Tampa Kinezyofobi ölçeği (TKÖ) skorları anlamlı olarak daha yüksek (sırasıyla p=0.001, p=0.003); Diz İncinme ve Osteoartrit sonuç ölçeği (KOOS) tüm alt skorları anlamlı olarak düşük saptanmıştır ($p<0.05$). Vaka grubunda AFÖ ile KOOS ölçeği ağrı, günlük yaşam aktiviteleri ve yaşam kalitesi alt ölçekleri; TKÖ ile KOOS spor ve fonksiyonel durum alt ölçeği arasında negatif korelasyon saptandı ($p<0.05$). Meniskus lezyonları bireylerin ağrı ya da hareket etme ile ilgili yanlış inanışları toplumdaki diğer bireylere göre daha fazla olabilir ve bu durum hastaların fonksiyonelliğini etkileyebilir. Bu nedenle, bu hastaların bu tarz yanlış inanışlarının düzeltilmesi daha olumlu tedavi sonuçları elde edilmesi açısından faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Meniskus Lezyonu, Kinezyofobi, Ağrı Felaketleştirme, Fonksiyonellik

Evaluation of the Relationship Between Pain Intensity, Thoughts About Pain, Kinesiophobia and Functionality in Patients With Meniscus Lesions: A Pilot Study

Abstract

Meniscus lesions are the second most common problem in the knee, with an incidence of 12-14% and a prevalence of 61 cases per 100,000 people. Psychological effects such as pain catastrophizing beliefs and kinesiophobia may alter individual perception and response to illness and affect functional level after musculoskeletal injury. Pain catastrophizing is a negative emotional and cognitive response to an expected and real pain experience.

Kinesiophobia, causes patients to avoid movements that could potentially cause pain or re-injury. The aim of this study was to evaluate the level of pain catastrophizing and kinesiophobia in patients with meniscus lesions and to investigate the relationship between these and the functionality of the patients. The present study designed as a case-control study. Participants with meniscus lesions were included in the case group (n = 24), patients without any musculoskeletal problems were included in the control group (n = 27). The results of the Pain Catastrophizing Scale (PCS) and Tampa Kinesiophobia Scale (TKS) were significantly higher in the case of the group than the control group ($p=0.001$, $p=0.003$ respectively). Also, all subgroups of the Knee Injury and Osteoarthritis Outcome Scale (KOOS) were significantly worse in the case group ($p<0.05$). Negative significant correlations were determined between PCS and pain, function in daily living, knee-related quality of life subscales of KOOS; in addition between TKS and Function in sports and recreation subscale ($p<0.05$). İndividuals with meniscus lesions may have more wrong beliefs about pain or movement than other individuals, and this may affect the functionality of patients. Therefore, correcting such false beliefs of these patients may be beneficial in terms of obtaining more positive treatment results.

Keywords: Meniscus Lessions, Kinesiophobia, Pain Catastrophizing, Functionality

Presentation ID/Sunum No= 41

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Omurilik Yaralanmalı Hastalarda Transkraniyal Doğru Akım Stimülasyonu ve Robot Yardımlı Yürüme Eğitiminin Motor Fonksiyon Üzerine Etkileri: Vaka Serisi

Dr. Öğretim Üyesi Selin Özen[1],
Uzman Dr. Şükran Güzel[1]
[1]Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Şükran Güzel*

Özet

Son yıllarda transkraniyal doğru akım stimülasyonu (tDAS), omurilik yaralanması (OY) sonrası fonksiyonelliği geliştirmede kullanılan tedavi seçeneklerinden birisi olmuştur. Literatürde, inkomplet OY hastalarında tDAS'nun diğer yürüyüş eğitimi yöntemleriyle birlikte uygulanmasının lokomosyon üzerine etkisini değerlendiren yetersiz sayıda veri bulunmaktadır. Bu yazıda; inkomplet OY hastalarında tDAS, robot destekli yürüyüş eğitimi ve fizik tedavinin birlikte uygulanmasının kas gücü gelişimi, lokomotor becerileri, denge ve günlük yaşam aktiviteleri üzerine etkilerini 5 hastadan oluşan bir vaka serisi olarak sunduk. Kliniğimizde yatarak tedavi gören 5 hastaya 6 hafta süre ile haftada 5 gün, toplam 30 seans rehabilitasyon programları uygulandı. Her gün 2 saat fizik tedavi , 20 dakika tDAS ve 30 dakika robot destekli yürüme eğitimi uygulandı. Hastalar tedavi programı öncesi ve sonrası manuel kas testi , on metrelik yürüme testi (10MWT), Function In Sitting Test (FIST), Walking Index for Spinal Cord Injury (WISCI) ve Spinal Cord Independence Measure III (SCIM III) ölçekleri ile değerlendirildi. Beş hastanın yaş ortalaması 28.4 ± 5.13 idi. Olaydan sonra geçen süre ortalama süre 5.8 ± 1.30 yıldı. Hastaların hepsinde travmatik omurilik yaralanması mevcuttu. Manuel kas testi, 10 MWT, FIST, WISCI ve SCIM III de gelişme kaydedildi. Sonuç olarak, kronik OY hastalarında bu tedavi kombinasyonunun lokomotor becerileri geliştirmede etkili olduğu bulunmuştur. Bu bulgular daha büyük hasta grubu ile yapılacak çalışmalarla desteklenmelidir. İlerideki çalışmalarda tedavi kombinasyonumuz ile sham tDAS, robot destekli yürüme eğitimi, fizik tedavi kombinasyonu ve sadece fizik tedavi uygulanan hasta grupları arasında karşılaştırmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yürüme, Fiziksel Tedavi, Robotik Tedavi, Omurilik Yaralanması, Transkraniyal Doğru Akım Stimulasyonu

Presentation ID/Sunum No= 188

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Osteoartritte Kinezyofobi ve Ağrı Katastrofisinin Ağrı, Eklem Hareket Açıklığı, Kas Kuvveti ve Fonksiyon İle İlişkisi

Arş.Gör. Ozan Gür[1], Doç.Dr. Selda Başar[2], Prof.Dr. Erdinç Esen[2], Doç.Dr. M. Baybars Ataoğlu[2], Prof.Dr. Sacit Turanlı[2]
[1]Kırklareli Üniversitesi
[2]Gazi Üniversitesi
**Corresponding author: Ozan Gür*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı diz osteoartriti olan hastalarda kinezyofobi ve ağrı katastrofisinin ağrı, eklem hareket açıklığı, kas kuvveti ve fonksiyon ile ilişkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışmaya 50-70 yaş aralığında kinezyofobi ve ağrı katastrofisi olduğu tespit edilen 18 kadın diz osteoartrit hastası dahil edildi. Çalışma kapsamında kinezyofobi, ağrı katastrofisi, ağrı, eklem hareket açıklığı, kas kuvveti ve fonksiyonel durum değerlendirildi. Bulgular: Kinezyofobi ile yürüme sırasındaki ağrı şiddeti arasında aynı yönlü, yüksek kuvvette ($r=0.80$, $p<0.001$); aktif diz fleksiyon açısı arasında ters yönde, orta kuvvette ($r=-0.48$, $p<0.05$); merdiven inip çıkma testi ve beş defa oturup kalkma testi süreleri arasında aynı yönde, orta kuvvette (sırasıyla $r=0.67$, $p<0.05$; $r=0.51$, $p<0.05$) istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu. Kinezyofobi ile istirahat ağrı şiddeti, gece ağrı şiddeti, aktif diz ekstensiyon açısı, zamanlı kalk ve yürü testi süresi arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Ağrı katastrofisi ile istirahat ağrı şiddeti, gece ağrı şiddeti, yürüme sırasındaki ağrı şiddeti ve pasif diz ekstensiyon açısı arasında aynı yönde, orta kuvvette (sırasıyla $r=0.66$, $p<0.01$; $r=0.61$, $p<0.01$; $r=0.47$, $p<0.05$; $r=0.48$, $p<0.05$); aktif diz fleksiyon açısı arasında ters yönde, orta kuvvette ($r=-0.49$, $p<0.05$) istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu. Ağrı katastrofisi ile zamanlı kalk ve yürü testi, merdiven inip çıkma testi ve beş defa oturup kalkma testi süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç: Diz osteoartriti olan hastalarda kinezyofobi ve ağrı katastrofisi arttıkça ağrı, eklem hareket açıklığı, kas kuvveti ve fonksiyonel durumun kötüleştiği tespit edildi. Bu nedenle fonksiyonel açıdan kısıtlılık yaşayan diz osteoartritli hastalarda ağrı şiddeti, kinezyofobi ve ağrı katastrofisinin azaltılmasının fonksiyonları iyileştirmeye katkıda bulunacağına karar verildi.

Anahtar Kelimeler: Osteoartrit, Kinezyofobi, Ağrı Katastrofisi, Ağrı, Fonksiyon

The Relationship of Kinesiophobia and Pain Catastrophizing With Pain, Range of Motion, Muscle Strength and Function in Osteoarthritis

Abstract

Objective: The aim of this study is to investigate the relationship between kinesiophobia and pain catastrophizing with pain, range of motion, muscle strength, and function in patients with knee osteoarthritis. Methods: 18 female knee osteoarthritis patients between the ages of 50-70

who were found to have kinesiophobia and pain catastrophizing were included in the study. Kinesiophobia, pain catastrophizing, pain, range of motion, muscle strength, and functional status were evaluated within the scope of the study. Results: A statistically significant strong positive correlation between kinesiophobia and pain intensity during walking ($r=0.80$, $p<0.001$); a statistically significant moderate negative correlation between kinesiophobia and active knee flexion degree ($r=-0.48$, $p<0.05$); a statistically significant moderate positive correlation between kinesiophobia and stair climb test and 5-times sit-to-stand test times ($r=0.67$, $p<0.05$; $r=0.51$, $p<0.05$, respectively) was found. There was no statistically significant correlation between kinesiophobia and resting pain intensity, pain intensity at night, active knee extension degree and timed up and go test time ($p>0.05$). A statistically significant moderate positive correlation between pain catastrophizing and resting pain intensity, pain intensity at night, pain intensity during walking, and passive knee extension degree ($r=0.66$, $p<0.01$; $r=0.61$, $p<0.01$; $r=0.47$, $p<0.05$; $r=0.48$, $p<0.05$, respectively); a statistically significant moderate negative correlation between pain catastrophizing and active knee flexion degree ($r=-0.49$, $p<0.05$) was found. There was no statistically significant correlation between pain catastrophizing and timed up and go test, stair climb test, and 5-times sit-to-stand test times ($p>0.05$). Conclusions: It was determined that in patients with knee osteoarthritis, pain, range of motion, muscle strength, and functional status deteriorated as kinesiophobia and pain catastrophizing increased. Therefore, it was concluded that reducing pain intensity, kinesiophobia, and pain catastrophizing in patients with knee osteoarthritis who had functional limitations would contribute to improving functions.

Keywords: Osteoarthritis, Kinesiophobia, Pain Catastrophizing, Pain, Function

Presentation ID/Sunum No= 367

Poster Presentation / Poster Sunum

Kronik Bel Ağrılı Hastalarda Temel Beden Farkındalık Terapisinin Fiziksel Sağlık, Mental Sağlık ve Uyku Kalitesi Üzerine Etkisi: Pilot Çalışma

Fzt. Kaniye Üneş[1]
Doç. Dr. Gözde Yağcı[2]
[1]Hacettepe Üniversitesi, Hacettepe Erişkin Hastanesi
[2]Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

Özet

Amaç: Kronik Bel Ağrılı hastalarda Temel Beden Farkındalığı Terapisinin (Basic Body Awareness Therapy-BBAT) fiziksel sağlık, mental sağlık ve uyku kalitesi üzerine olan etkisini incelemekti. Yöntem: Çalışmaya kronik bel ağrısı tanısı almış olan 30-65 yaş aralığındaki 9 birey dahil edildi. Hastalar blok randomizasyon yöntemine göre tedavi (n=5) ve kontrol grubu (n=4) olarak ikiye ayrıldı. Her iki grup 6 hafta boyunca, haftada 3 seans/1'er saat konvansiyonel tedaviye alındı. Tedavi grubuna ise her seans sonuna ek olarak 1 saat BBAT uygulandı. Hastalar başlangıçta ve tedaviyi takiben olmak üzere 2 kez değerlendirildi. Hastaların fiziksel ve mental sağlığını değerlendirme için Kısa Form-12 (SF-12); uyku kalitesini değerlendirmek için Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) kullanıldı. Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların (4K-5E) yaş ortalaması 48,3±11,5 idi. İki grubun yaş, boy ve kilo değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). Tedavi öncesi fiziksel sağlık, mental sağlık ve uyku kalitesi değerlerinde gruplar arası istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p>0,05$). Tedavi sonrasında ise, gruplar arasında fiziksel sağlık ve uyku kalitesinde anlamlı bir fark bulunmazken ($p>0,05$), tedavi grubunun mental sağlık puanı kontrol grubununkine göre istatistiksel olarak daha fazlaydı ($p<0,05$). Tedavi öncesi ve sonrası değerler grup içinde karşılaştırıldığında; kontrol grubunda değişim olmazken ($p>0.05$), tedavi grubunda fiziksel sağlık, mental sağlık ve uyku kalitesinde artış meydana geldi ($p<0,05$). Tartışma: Çalışmamızın sonuçlarına göre kronik bel ağrılı hastalarda, konvansiyonel tedaviye ek olarak uygulanan 6 haftalık BBAT eğitiminin fiziksel sağlık, uyku kalitesi ve mental sağlık üzerine olumlu etkileri olduğu görüldü. Dolayısıyla kronik bel ağrılı hastalarda konvansiyonel tedavi ek olarak BBAT uygulanması öneriyoruz

Anahtar Kelimeler: Kronik Bel Ağrısı, Beden Farkındalığı, Uyku Kalitesi, Mental Sağlık, Fiziksel Sağlık

The Effect of Basic Body Awareness Therapy On Physical Health, Mental Health and Sleep Quality in Patients With Chronic Low Back Pain: A Pilot Study

Abstract

Purpose: To examine the effect of Basic Body Awareness Therapy(BBAT) on physical health, mental health and sleep quality in patients with chronic low back pain (CLBP). Method: Nine individuals with a diagnosis of CLBP between the ages of 30-65 were included. The patients were divided into two groups as treatment (n=5) and control group (n=4) according to the block randomization method. Both groups received 3 sessions / 1 hour of conventional treatment per

week for 6 weeks. In addition to the conventional treatment, 1-hour BBAT was applied to the treatment group at the end of each session. Patients were evaluated for two times as pre-treatment and post-treatment. Short Form-12 (SF-12) was used to evaluate the physical and mental health of patients; Pittsburg Sleep Quality Index (PSQI) was used to evaluate sleep quality. Results: The mean age of the patients (4F-5M) was 48.3±11.5 years. There was no statistically significant difference between the age, height and weight of two groups ($p>0.05$). There was also no statistically significant difference between the groups in pre-treatment physical health, mental health and sleep quality ($p>0.05$). In the post-treatment evaluation, there was no significant difference in physical health and sleep quality between the groups ($p>0.05$), while the mental health of the treatment group was statistically higher than that of the control group ($p<0.05$). When the inter-group changes after 6-week therapy are compared, there was no change in the control group ($p>0.05$); physical health, mental health and sleep quality increased in the treatment group ($p<0.05$). Discussion: According to the our results, it was seen that 6-week BBAT training applied in addition to conventional treatment had positive effects on physical health, mental health and sleep quality in patients with chronic low back pain. Therefore, we recommend applying BBAT in addition to conventional treatment in patients with chronic low back pain.

Keywords: Chronic Low Back Pain, Body Awareness, Sleep Quality, Physical Health, Mental Health

Presentation ID/Sunum No= 329

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Coil Embolization in Peripheral Arterial Life-Threatening Hemorrhages

Dr Mehmet Onay[1]
[1]Dr. Ersin Arslan Training And Research Hospital, Department of Radiology
**Corresponding author: Mehmet Onay*

Abstract

Purpose: This study aimed to investigate the safety and efficacy of coil embolization to control peripheral arterial life-threatening hemorrhages and obtain hemodynamic stabilization. Method: Between July 2016 - March 2021, patients referred to our hospital's interventional radiology clinic for massive bleeding causing hemodynamic instability and who underwent endovascular coil embolization were retrospectively reviewed. The patient demographics and the etiology of massive hemorrhage were noted on the patient's medical records. The vascular structure causing massive bleeding (called parent artery) was identified on digital subtraction angiography (DSA) images. The technical success was defined as stopping the bleeding with coil embolization. The complication, morbidity, and mortality rates of coil embolization were investigated. Results: This study included a total of 32 patients, 17 males, and 15 females, with a mean age of 43.52 years. We observed a bronchial artery bleeding in 18.8% (n = 6), gastroduodenal artery bleeding in 37.5% (n = 12), mesenteric artery bleeding in 9.4% (n = 3), renal artery bleeding in 15.6% (n = 5), limb artery bleeding in 12.5% (n = 4), hepatic artery hemorrhage 6.2% (n = 2) of the patients. The total parent artery occlusion with the coil embolization was obtained to stop bleeding in all patients. The technical success of this study was 100%. In total, in two patients (6.25%), intraoperative parent artery rupture occurred due to a microwire. However, since the parent artery coil embolization was performed, no additional morbidity developed in these patients. There was no mortality from the coil embolization. Conclusion: The coil embolization was a safe and effective method for controlling peripheral arterial bleeding and obtaining hemodynamic stabilization.

Keywords: Life-Threatening Hemorrhage, Arterial Hemorrhage, Coil Embolization, Endovascular Treatment.

Presentation ID/Sunum No= 330

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Efficiency of Magnetic Resonance Angiography in Patients Treated With Primary Aneurysm Coiling

Dr Ali Burak Binboga[1]

[1]*Dr. Ersin Arslan Training And Research Hospital, Department of Radiology*

**Corresponding author: Ali Burak Binboğa*

Abstract

Purpose: This study aimed to investigate the effectiveness of magnetic resonance angiography (MRA) in determining the degree of aneurysm occlusion in patients treated with primary aneurysm coiling. Methods: Ruptured intracranial aneurysms treated with primary coiling were examined in the study. The digital subtraction angiography (DSA) and MRA images of each patient in the six-month follow-up examination were searched retrospectively. Aneurysm occlusion degrees were defined according to the Raymon-Roy occlusion classification (RROC). The correlation structure was investigated by comparing the occlusion degrees determined in DSA and MRA. Results: A total of 23 ruptured intracranial aneurysms were detected for the thirteen female and ten male patients with a mean age of 50.30 ± 15.35 years. According to the 6th month DSA, there were 13.1% (n = 3) RROC 1, 56.5% (n = 13) RROC 2, 30.4% (n = 7) RROC 3. According to MRA, there were 13.1% (n = 3) RROC 1, 47.8% (n = 11) RROC 2, 26.1% (n = 6) RROC 3. For the 13% of the patients, an appropriate evaluation with MRA could not be made due to coil artifacts. The RROC scores of the patients who could be evaluated with MRA were compatible with DSA. The largest diameter of aneurysms in patients whom MRA could not evaluate was larger than those that could be evaluated (11.3 mm vs. 6.07 mm, $p < 0.05$) and therefore had a larger coil mass causing more artifacts. Conclusion: MRA is effective imaging in the postoperative follow-up of ruptured intracranial aneurysms treated with primary coiling. However, increasing coil mass sizes in large aneurysms can reduce the efficiency of MRA.

Keywords: Magnetic Resonance Angiography (Mra), Digital Subtraction Angiography (Dsa), Aneurysm, Primer Coiling.

Presentation ID/Sunum No= 263

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Investigation of Urothelium in 1 Month-Old Rats Born From in Utero Alcohol Applied Pregnants

Dr Yasemin Ersoy Çanıllıoğlu[1] , Msc Hakan Şahin[2],
Assoc. Prof. Dr Gözde Erkanlı Şentürk[3]
[1]Bahçeşehir University, School of Medicine, Department of Histology and Embryology
[2]Istanbul University-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology
[3]Istanbul University-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology, Istanbul, Turkey
**Corresponding author: Hakan Şahin*

Abstract

The urothelium is the type of epithelium which lies the lumen of the bladder and its tight junctions (TJs) are the protein complex help to carry the main functions of the organ. Ethanol intake during pregnancy has a variety of pathological effects on the development of fetus. Also, we demonstrated in our previous study that the fetus of pregnant rats that exposed to ethanol has severe damage to their male reproductive system by means of decrement of TJs and increment of apoptosis levels. However, there is no data regarding especially in terms of urothelium TJs on ethanol applied pregnant rat litters. We used Sprague-Dawley female rats and their litters for this study and separated pregnant rats as control and ethanol groups. 30% ethanol was given on 14th day of pregnancy for the ethanol group. One month after birth, urinary bladders were collected for histological and immunohistochemical analyses. Urothelium was observed for both groups. Few necrotic cells were seen in urothelium of ethanol group by H&E staining. Intracytoplasmic ZO1 immunoreactivity (IR) was observed in border of adjacent epithelial cells of urothelium in both groups. ZO-1 IR was denser than occludin (OCC) IR. OCC IR was seen in the cytoplasm of epithelial cells in urothelium. Moreover, we observed that OCC IR was located mostly at the basal cytoplasmic part of the umbrella cells and less in apical part for both groups. ZO-1 and Occ IR were seen as widespread distribution in the cytoplasm of fibroblasts in both groups. Further, active-caspase 3 IR reached statistical significance in ethanol group comparing to the control group ($p < 0.05$). Consequently, ZO-1 and OCC as tight junction proteins were altered in rats that were born from ethanol applied mothers. Furthermore, these TJs alterations may be induced functional and cell characteristics abnormality in urothelium.

Keywords: Urothelium, Tight Junctions, Histology, Development

Presentation ID/Sunum No= 328

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Permanent Tunneled Central Catheterization Via the Left Jugular Vein Access for Hemodialysis: Single Center Experiences

Dr Cetin Murat Altay[1]
[1]*Dr. Ersin Arslan Training And Research Hospital, Department of Radiology*
**Corresponding author: Çetin Murat Altay*

Abstract

Purpose: This study aimed to investigate the technical success and complication rates of insertion of a permanent tunneled hemodialysis catheter (PTC) via left jugular vein access. Method: Between July 2016 and March 2021, patients referred for insertion of a PTC into the left jugular vein due to the absence of right jugular vein access were retrospectively reviewed. Patients' medical records and fluoroscopy images were examined. Ultrasound was used for guidance to puncture the left jugular vein. Technical success was defined as the placement of a PTC from the left jugular vein. Technical success, complication morbidity, and mortality rates were investigated. Results: There were 30 females, 34 males, a total of 64 patients with a mean age of 52.43 years. All procedures were performed under fluoroscopy. The left subclavian vein (SV) and superior vena cava (SVC) patency were checked with DSA in all patients. 28.1% (n = 18) of the patients had SVC stricture and 12.5% (n = 8) had total occlusion. A PTC was inserted into the left femoral vein of the patients with total SVC occlusion. The left jugular vein catheterization was attempted on 56 patients. For 66.7% (n = 12) of the patients with SVC stricture, the stricture was passed with various wire manipulation under DSA, and a PTC was inserted. Nevertheless, 33.3% (n = 6) of these patients could not pass through the stricture; a catheter was inserted into the left femoral vein. The technical success of this study was 89.2% (n = 50/56). This study's complication rate was 4.6% (n = 3), and as the complication, self-limiting neck hematoma occurred. There was no catheterization-related morbidity or mortality. Conclusion: The PTC via the left jugular vein was a safe method. The DSA guidance can contribute to the pass of venous strictures and increase technical success rates.

Keywords: Permanent Tunneled Central Catheterization, Left Jugular Vein, Fluoroscopy.

Presentation ID/Sunum No= 168

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Alkol Bağımlılığı Olan Bireylerin Güçlü Yanları ve Güçlendirme Konusundaki Algılarının Değerlendirilmesi

Uzman Elif Kaytan Öz[1],
Dr.Öğretim Üyesi Satı Doğan[2]
[1]Ege Üniversitesi
[2]Ege Üniversitesi

Özet

Bu araştırma, alkol bağımlılığı olan bireylerin bağımlılık, ayıklık sürecininde ki güç ve güçlendirme konusunda yaşadıkları deneyimlerini araştırmak amacıyla yapılan fenomenolojik nitel bir çalışmadır. Araştırma evrenini İstanbul Kadıköy şubesi Adsız Alkolikler Derneğine devam eden 18 yaş üzeri en az 1 yıldır ayıklığını sürdüren alkol bağımlılığı problemi olan bireyler oluşturmuştur. Çalışmanın yapıldığı tarihler arasında AA Kadıköy şubesine devam eden en az bir yıldır ayık olan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 8i erkek 1i Kadın olmak üzere toplam 9 kişi ile tamamlanmıştır. Araştırma verileri, araştırmaya katılan bireylerin tanıtıcı bilgilerini içeren Tanıtıcı Bilgi Formu ve Yarı Yapılandırılmış Görüşme Soruları ile yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler ile elde edilmiştir. Yarı Yapılandırılmış Görüşme Sorularıyla elde edilen verilerin analizinde Yorumlayıcı Fenomenolojik Analiz'den yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda, Adsız Alkolikler Derneği İstanbul-Kadıköy Şubesine devam eden alkol bağımlılığı olan bireylerin alkolden uzak durma ve iyileşme konusunda kararlı olmalarına etki eden güçlü yanlar ve güçlendirme faktörlerinin bireylerin bakış açılarından algıları ve deneyimleri saptanmıştır. Temalar ve alt temalardan elde edilen bulgular değerlendirildiğinde, ayıklığın sürdürülmesinde AA'ya devam etmek, burada etkinliklere katılmak ve dayanışma içerisinde olmak büyük bir güç vermektedir. Ayıklık sonrası bireyleri güçlendiren etkenler ise hayatlarını yeniden elde etmiş olmaları, kendileri ve sosyal çevreleri ile barışık hale gelmeleri, öz yeterlik düzeylerinin güçlenmesi, öznel iyi oluş düzeylerinin artması, sosyal desteklerinin artması gibi faktörler sıralanmaktadır. Ayıklığın bu bireyler için artık kaybedilmemesi gereken önemli bir sermaye olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alkol Bağımlılığı Olan Bireyler; Güçlendirme; Güç; Hemşirelik; Adsız Alkolikler; Fenomenolojik Çalışma

The Strengths of Indıvıduals Alcohol Addıctıon and Evaluatıon of Perceptıons On Strengthenıng

Abstract

This is a phenomenological qualitative study conducted to investigate the experiences of individuals with alcohol dependence in the process of addiction, abstinence and strengthening. The population of the study consisted of individuals with alcohol dependence problem who continued to abstinence for at least 1 year over the age of 18 who continued to Istanbul Alcoholics Association Anonymous. The study was completed with a total of 9 people, 8 male

and 1 female, who have been sober for at least one year and accepted to participate in the study. The research data were obtained through the semi-structured interviews conducted with the Identifying Information Form and the Semi-Structured Interview Questionnaire containing the descriptive information of the participants. In the analysis of the data obtained from the Semi-Structured Interview Questions, Interpretative Phenomenological Analysis was used. As a result of the study, the perceptions and experiences of the strengths and empowerment factors that affect the determination of alcohol dependence and alcohol withdrawal from the individuals' perspectives were determined. When the findings obtained from the themes and sub-themes are evaluated, it is a great power to continue AA, to participate in the activities and to be in solidarity. Factors that strengthen individuals after abstinence are that they have regained their lives, have become at peace with themselves and their social environment, strengthening self-efficacy levels, increasing subjective well-being levels, and increasing social support. It has been determined that sobering is an important capital that should not be lost for these individuals.

Keywords: Individuals With Alcohol Dependence; Empowerment; Power; Nursing; Alcoholics Anonymous; Phenomenological Study

Presentation ID/Sunum No= 187

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bariatrik Cerrahi Girişimi ve Opere Olan Hastalarda Hemşirelik Yaklaşımlarımız

Araştırmacı Ecem Özdemir[1]
[1]SBÜ Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi,
Anestezi ve Reanimasyon Yoğun Bakım

Özet

Obeziteyi, insan bedeninde normalin üzerinde, sağlığı olumsuz etkileyecek düzeyde, yağ toplanması olarak tanımlayabiliriz. Obeziteyi tanımlama ölçütü olarak genellikle kilogram cinsinden vücut ağırlığının, metre cinsinden boy uzunluğunun karesine bölünmesiyle bulunan "Beden Kitle İndeksi (BKİ)" kullanılır. DSÖ'nün BKİ'ye göre obezite sınıflaması; "25-29,9 kg/m2 pre-obez, ≥30,0 kg/m2 obez, 30-34,9 kg/m2 I. derecede obez, 35-39,9 kg/m2 II. derecede obez ve ≥ 40,0 kg/m2 morbid obez" şeklindedir. Tedavisinde multidisipliner bir yaklaşım gerektiren obezite; diyet, egzersiz, davranış değişikliği, farmakolojik ve cerrahi yöntemler ile tedavi edilebilmektedir. Bu tedaviler arasında tıbbi beslenme tedavisinin anahtar rol oynadığı kabul edilmekte, ancak morbid obez hastalarda tek başına diyet tedavisinin başarısız olduğu bildirilmektedir. Bariatrik cerrahi günümüzde morbid obezite için en etkili tedavi seçeneği olarak kabul edilmektedir. Yaşam kalitesinin ve sağlığın geliştirilmesinde hemşireler bakım sürecinin içeriğinde yer alan veri toplama, tanılama, planlama, uygulama aşamaları ile gelişebilecek olumsuzlukları tespit eder, uygun girişimleri belirleyip uygulamaları gerçekleştirerek değerlendirmeyi yapar. Davranış değişikliği eğitimlerinde bireyi anlaması, empati kurabilmesi, kararı uygularken yaşadığı sorunlarda destek sunabilmesi, bireyi başaracağına ikna edebilmesi, başarma inancının ve güven duygusunun gelişmesinin sağlanmasında hemşire anahtar rol oynamaktadır. Obezite cerrahisinde en önemli adımlardan bir tanesi bireyin cerrahi sonrası yaşamındaki değişikliğe adapte olma sürecidir. Hemşireler obezite cerrahisi sonrası hastanın yaşam kalitesini yükseltmede hastayla iş birliğine dayanan bütüncül bir yaklaşım göstermelidir.

Anahtar Kelimeler: Bariatrik Cerrahi, Hemşirelik Bakımı, Postoperatif Dönem, Obezite, Cerrahi

Bariatric Surgery Intervention and Nursing Approach in Patients With Operation

Abstract

Obesity can be defined as the accumulation of fat in the human body at a level that is above normal and at a level that will adversely affect health. The "Body Mass Index (BMI)", which is generally found by dividing the body weight in kilograms by the square of height in meters, is used as the criterion for defining obesity. Obesity classification of WHO according to BMI; "25-29,9 kg / m2 pre-obese, ≥30,0 kg / m2 obese, 30-34,9 kg / m2 I. degree obese, 35-39,9 kg / m2 II. degree obese and ≥ 40.0 kg / m2 morbidly obese ". Obesity that requires a multidisciplinary approach in its treatment; It can be treated with diet, exercise, behavioral change, pharmacological and surgical methods. Among these treatments, medical nutrition

therapy is considered to play a key role, but diet therapy alone has been reported to be unsuccessful in morbidly obese patients. It is reported that bariatric surgery is very effective in the recovery and complete recovery of obesity-related health problems and in preventing the emergence of new problems related to obesity. In improving the quality of life and health, nurses identify the problems that may develop with the stages of data collection, diagnosis, planning and implementation included in the care process, determine the appropriate interventions and make the evaluation by implementing the applications. In behavioral change trainings, nurses play a key role in understanding the individual, establishing empathy, providing support in the problems they experience while implementing the decision, convincing the individual that he / she will succeed, and ensuring the development of the belief of success and the sense of trust. One of the most important steps in obesity surgery is the adaptation process of the individual to the change in post-surgery life. Nurses should show a holistic approach based on patient cooperation in improving the quality of life of the patient after bariatric surgery.

Keywords: Bariatric Surgery, Nursing Care, Postoperative Period, Obesite, Surgery

Presentation ID/Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Birinci Derece Yakını Meme Kanseri Olan Kadınların Meme Kanseri Korkusunun Erken Tanı Davranışları Üzerinde Etkisinin İncelenmesi

Araştırmacı Zeynep Olçar Ece [1], Dr. Öğretim Üyesi Hatice Serap Koçak[1], Prof.Dr. Zeynep Güngörmüş[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Gaziantep

**Corresponding author: Zeynep Olçar Ece*

Özet

Bu çalışmanın amacı birinci derece yakını meme kanseri olan kadınların meme kanseri korkusunun erken tanı davranışları üzerinde etkisinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini 03 Haziran -02 Aralık 2019 tarihleri arasında Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi Hematoloji-Onkoloji servisinde meme kanseri tanısıyla yatan kadınların birinci derece yakınları ile Hematoloji-Onkoloji günü birlik servisine başvuran meme kanserli kadınların birinci derece yakını 108 kadın oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Bilgi ve Destek Gereksinimleri Ölçeği, Meme Kanseri Korku Ölçeği ve Meme Kanseri Erken Tanı Davranışları Değerlendirme Formu kullanıldı. Veriler IBM SPSS 22 programında sıklık, yüzde, ortalama, testi, Anova, Post Hoc Tukey, Pearson korelasyon ve Regresyon analizleriyle değerlendirilmiştir. Araştırmanın sonucunda; kadınların %25,0'i düzenli olarak kendi kendine meme muayenesi yaparken, klinik meme muayenesi ve mamografi yaptıran kadınların oranı sırasıyla %23,1 ve %19,4'tür. Birinci derece yakını meme kanseri olan kadınların; yaşları arttıkça kadınların meme kanseri korku ölçeğinden aldığı puanlarda düşmekte olduğu saptandı. Ortaokul mezunu olan kadınların meme kanseri korkusu ölçeğinden aldıkları puanlar ilkokul mezunu olan ve okuryazar olmayan kadınların meme kanseri korkusu ölçeğinden aldıkları puanlara göre daha yüksek olduğu görüldü ($p=0,02$; $p<0,01$). Annesi meme kanseri olan kadınların meme kanseri korkusu ölçeğinden aldıkları puanlar kardeşi veya ablası meme kanseri olan kadınların meme kanseri korkusu ölçeğinden aldıkları puanlara göre daha yüksek olduğu görülmüştür ($p=0,013$; $p<0,05$). Menopozda olan kadınların meme kanseri korkusu ölçeğinden aldığı puanlar menopozda olmayan kadınların meme kanseri korkusu ölçeğinden aldığı puanlara göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p=0,021$; $p<0,05$). Kadınların %57,4'ü yüksek düzeyde meme kanseri korkusu yaşamaktadır ve meme kanseri korkusu ile kadınların erken tanı davranışları arasında istatistiksel olarak anlamlı yoktur ($p<0.05$). Araştırmamızın sonucunda meme kanserinin genetik geçişi nedeniyle, yakını meme kanseri olan kadınlara erken tanı davranışlarını konusunda girişimler yapılarak farkındalığın artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri Korkusu, Erken Tanı, Hemşirelik

Examination of the Effect of Women's Breast Cancer Fear On Early Diagnosis Behavior Who Have First Degree Relative With Breast Cancer

Abstract

This study's aim is to examine the effect of women's breast cancer fear on early diagnosis behavior who have first degree relative with breast cancer. The population of this study consists of two groups as 108 women: One group as first-degree relatives whose women relatives stay in Hatay Mustafa Kemal University Research Hospital's Hematology-Oncology service with breast cancer diagnosis and another group as first-degree relatives whose women relatives consult to Hematology-Oncology day service, between 03 June-02 December 2019. Personal Information Form, Information and Support Needs Scale, Breast Cancer Fear Scale and Breast Cancer Diagnosis Behavior Assessment Form are used in the data collection. Data evaluated in IBM SPSS 22 program with frequency, percentage, mean, Anova, Post Hoc Tukey, Pearson correlation and regression analysis. As a result of the study, 25.0% of women do breast examination to themselves regularly, and do clinical breast examination and mammography with 23.1% and 19.4%, respectively. For women who have first-degree relatives with breast cancer, it is determined that as women's age increase, their scores on breast cancer fear scale decrease. It is found out that secondary school graduate women have higher scores on breast cancer fear scale than primary school graduate and illiterate women ($p=0,02$; $p<0,01$). It is found out that women whose mother have breast cancer have higher scores on breast cancer fear scale than women whose older or younger sister have breast cancer ($p=0,013$; $p<0,05$). It is also determined that menopausal women have higher scores on breast cancer fear scale than women who are not in menopausal period ($p=0,021$; $p<0,05$). Women's 57.4% have high-level breast cancer fear. In the result of the study, increasing awareness with attempts about early diagnosis behavior is suggested for women who have a relative with breast cancer, based on the genetic transition of breast cancer.

Keywords: Breast Cancer Fear, Early Diagnosis, Nursing

Presentation ID/Sunum No= 116

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Klinik Uygulamalarını Tamamlayan Öğrencilerinin Hasta Güvenliğine İlişkin Bilgi ve Yeterlilik Algıları

Dr. Öğretim Üyesi Pakize Özyürek[1], Rabia Er[1] , Ayşegül Köse[1]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Pakize ÖZYÜREK*

Özet

Giriş: Sağlık hizmeti ve sağlık eğitimi veren kurumlarda hasta güvenliğinin öneminin giderek daha fazla bilinmesiyle birlikte hemşirelik öğrencilerinin de kendi hasta güvenliği konusundaki algılarını anlamak önemli hale gelmiştir. Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin öz bildirimine dayalı hasta güvenliği bilgisine ve yeterliliğine ilişkin algılarını belirlemek amacıyla yapıldı. Çalışmanın tipi: Tanımlayıcı ve kesitsel planlanan bu çalışmaya 3. Sınıf ve 4.sınıf 144 gönüllü öğrenci hemşire katıldı. Çalışma için, Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan (03.01.2020 tarihli 2020/13 sayılı) yazılı izin alındı. Çalışmanın yapıldığı tarihte 1. sınıf ve 2.sınıf öğrencileri cerrahi hastalıkları hemşireliği dersi uygulaması ve hasta ve çalışan güvenliği dersi almadıkları için çalışma dışı bırakıldı. Veriler, 2019-2020 eğitim öğretimin yılı bahar yarı yılında 10 Şubat 1 Mart 2020 tarihleri arasında, birey tanıtım formu ile Sağlık Profesyonellerinin Eğitiminde Hasta Güvenliği Ölçeği (H-PEPSSTR) kullanılarak toplandı. Bulgular: Öğrencilerin 34'ü erkek (% 23,6) ve 110' kız (% 76,4), 65'i 3.sınıf (45,1), 79'u 4.sınıf (%54,9) idi. Öğrencilerin H-PEPSSTR ölçüm aracında kendilerinden emin oldukları en yüksek algıları "Hastaları sağlık bakım ekibinin temel unsurlarından biri olarak görme"leri idi. Öğrencilerin sınıfta geliştirilen hasta güvenliği bilgisine ilişkin algı toplam puanları ile klinik ortamda eğitim deneyiminde geliştirilen hasta güvenliği yeterliliğine ilişkin algı toplam puanları arasında istatiksel olarak anlamlılık bulundu ($p<0,05$). Ayrıca öğrencilerin sınıf ortamındaki ile klinik ortamdaki etkili iletişim algı puanları arasında istatiksel olarak anlamlılık saptandı ($p<0,05$). Kız öğrencilerin "Sınıf" ve "Klinik ortam" olmak üzere hasta güvenliği bilgi ve yeterlilik algıları erkek öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0,05$). Öğrencilerin yaşı ve klinik uygulama süreleri ile sınıf ortamındaki H-PEPSSTR ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0,05$), klinik ortamındaki H-PEPSSTR ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulundu ($p>0,05$). Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin eğitiminde sınıf içi bilgilendirmelerden ziyade klinik ortamlarda iyileştirici yeterliliklere odaklanılması gerektiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Hasta Güvenliği, Sınıf, Klinik, Algı, Hemşirelik Öğrencisi

Knowledge and Competency Perceptions of Patient Safety of Students Who Have Completed Surgical Nursing Clinical Practices

Abstract

Introduction: As the importance of patient safety is becoming more and more known in health care and health education institutions, it has become important to understand the perception of nursing students, who will be the future nursing professionals, about patient safety. Objective: This study, based on the self-report of the students, was conducted to determine the perceptions of nursing students regarding patient safety knowledge and competency. Material and Method: It is a descriptive and cross-sectional study. The sample of the study consisted of 144 year 3 and 4 volunteer nursing students of the Department of Nursing, For the study, written permission was obtained from the faculty administration (09/12/2019 dated and 49386117-605.01-E.21839 numbered) and the Clinical Research Ethics Committee (03.01.2020 dated, 2020/13 numbered). Since it was aimed to reach all year 3 and 4 students in the study, sampling was not performed. Year 1 and 2 students were excluded from the study since they did not start the surgical nursing practices and take the course of patient and employee safety at the time of the study. The data were collected via an individual information form and Health Professional Education in Patient Safety Survey (H-PEPSSTR) at February 10, and March 1, 2020, in the spring semester of the 2019-2020 academic year. Results: Of the students, 34 were male (23.6%) and 110 were female (76.4%), and 65 were year 3 (45,1) and 79 of them were year 4 (54.9%). "Engaging patients as a central participant in the healthcare team" was the item in the 23-item H-PEPSSTR measurement tool that nursing students had the highest self-confident perception. There was a statistical significance between the total score of perceptions of patient safety knowledge developed in the classroom and the total score of perceptions of patient safety competence developed during the educational experience in the clinical setting ($p<0,05$). Also, a statistical significance was found between the students' perception scores of effective communication in the classroom and clinical environment ($p<0.05$). Patient safety knowledge and competency perceptions of female students including "Classroom" and "Clinical setting" were statistically significant compared to male students ($p<0.05$). There was a statistical significance between H-PEPSSTR mean scores in the classroom and the age of students, and the duration of clinical practice($p <0.05$). However, there was no statistical significant relationship between the H-PEPSSTR mean scores in the clinical setting and the age of students, and the duration of clinical practice ($p> 0.05$). Conclusion: It has been observed that the education of nursing students should focus on remedial competencies in clinical settings rather than classroom informing.

Keywords: Patient Safety, Classroom, Clinic, Perception, Nursing Student

Presentation ID/Sunum No= 362

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID 19 Un Hemşirelik Öğrencilerinde Korku Anksiyete ve Uyku Üzerine Etkisi

Doç.Dr. Gülsüm Nihal Çürük[1] , Doç.Dr. Songül Karadağ[2], Arş.Gör. Ecem Özgül[1]
[1]İzmir Ekonomi Üniversitesi
[2]Çukurova Üniversitesi

Özet

Bu çalışma, Covid-19'un hemşirelik öğrencilerinde korku, anksiyete ve uyku düzeylerine etkisini incelemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Çalışmanın örneklemi 2019-2020 eğitim öğretim yılında öğrenim gören ve öğrenci hemşireler derneğine üye olan 1222 öğrenciden oluşmuştur. Veriler Haziran-Ağustos 2020 tarihleri arasında, sosyo-demografik özellikleri içeren öğrenci bilgi formu, Yaygın Anksiyete Bozukluğu-7 Testi, Covid-19 Korkusu Ölçeği ve Bergen Uykusuzluk Ölçeği kullanılarak elektronik ortamda toplanmıştır. Araştırmamızda öğrencilerin yaş ortalaması 21.44±2.14 (18-40) olup, %82.9'u kadın, %37.5'i 4. sınıf öğrencisi, 97.6'sı bekar, %94.9'ü ailesi ile birlikte yaşıyor, 68.2'si orta düzeyde gelire sahip, 92.6'sında kronik bir hastalık, 91.2'sinin düzenli olarak kullandığı ilaç bulunmamakta, %80.4'ü sigara, %78.7'si alkol kullanmıyordu. Öğrencilerin Covid-19 korkusu ölçeği puan ortalamaları 18.23±6.31 olup, %51.8'inin uyku sorunu yaşadığı, %70.9'unun anksiyete (%39.9 hafif, %20.8 orta, %10.2 şiddetli) yaşadığı tespit edilmiştir. Basit doğrusal regresyon analizinde Covid 19 korkusunun anksiyeteyi istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde yordadığı (β: 0.383, p= 0.001), Covid 19 korkusunun (β: 0.120, p= 0.001) ve anksiyete bozukluğunun (β: 0.346, p= 0.001) ise öğrencilerin uykularını istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönde yordadığı saptanmıştır. Sonuç olarak çalışmamızda, hemşirelik öğrencilerinde, Covid 19 korkusu ile anksiyete ve uyku bozukluğu arasında ilişki bulunmaktadır. Bu doğrultuda öğrencilere, Covid 19 korkusuna yönelik etkili baş etme yöntemleri konusunda eğitim verilmesi ve Covid 19 korkusuna bağlı gelişen anksiyete ve uyku sorunlarının azaltılmasına yönelik girişimlerde bulunulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covıd 19, Korku, Anksiyete, Uyku, Hemşirelik, Öğrenci

The Effect of COVID 19 On Fear, Anxıety and Sleep in Nursıng Students

Abstract

This descriptive study aims to determine the effect of COVID-19 on fear, anxiety and sleep in nursing students. The sample of the study consisted of 1222 students who were members of the student nurses association in the 2019-2020 academic year. The online data were collected between June-August 2020 using a student information form containing socio-demographic characteristics, Generalized Anxiety Disorder-7, The Fear of COVID-19 Scale and Bergen Insomnia Scale. In our study, the average age of the students was 21.44 ± 2.14 (18-40), 82.9% of them were female, 37.5% were 4th grade, 97.6% were single, 94.9% lived with their family, 68.2% had a medium income level. 92.6% had no chronic disease, 91.2% did not use

prescription/illegal? drugs regularly, 80.4% did not smoke and 78.7% did not use alcohol. The mean score of the COVID-19 fear scale of the students was 18.23 ± 6.31; it was determined that 51.8% had sleep problems, and 70.9% had anxiety (39.9% mild, 20.8% moderate, 10.2% severe). In simple linear regression analysis, it was found that fear of COVID-19 was statistically significant and positively associated with anxiety (β: 0.383, p = 0.001). Fear of COVID-19 (β: 0.120, p = 0.001) and anxiety (β: 0.346, p = 0.001) were found to be statistically significant and positively correlated with sleep. Our study found a relationship between fear of COVID-19 and anxiety and sleep in nursing students. Thus, it is recommended that students are trained on effective coping methods against COVID-19 fear, and initiatives are implemented to reduce anxiety and sleep problems caused by fear of COVID-19.

Keywords: Covıd 19, Fear, Anxiety, Sleep, Nursing, Student

Presentation ID/Sunum No= 378

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipertermik İntraperitoneal Kemoterapi (Hipek) Alan Hastalarda Hemşirelik Bakımı

Dr Serap Korkmaz[1]
[1]GEAH

Özet

Amaç: HİPEK, dikkatle seçilmiş hastalarda belirli intraabdominal malignitelerin tam sitoredüktif cerrahi rezeksiyonu (SCR) ile kombinasyon halinde kullanılır. HİPEK ile SCR'nin amacı, karın içi maligniteyi cerrahi olarak mümkün olduğunca tamamen rezeke etmek ve ardından herhangi bir rezidüel hastalığı yok etmek için karın içi sitotoksik kemoterapiyi kullanmaktır. Bu işlem uzun ve bakım gerektiren bir süreçtir. Hemşirelik bakımına yönelik yapılması gereken girişimlerin anlatılması amaçlanmıştır. Ana Metin: Hastalarda bazı karın içi malignitelerin rezeksiyonu ile intraabdominal malignite ve sonra herhangi bir rezidüel hastalığı yok etmek için intraabdominal sitotoksik kemoterapi kullanılır. Isı ve kemoterapi, kanser hücrelerini öldürmek için sinerjik olarak hareket eder. HIPEK tedavisi yumurtalık kanseri, kolonik veya kolorektal peritoneal karsinomatoz veya birincil peritoneal karsinomatoz gibi peritoneal yüzeyi ilgilendiren kanserli hastaları içerir. Ameliyat sonrası hasta yoğun bir şekilde bakıma ihtiyaç duyar. Hemşire, sıvı ve elektrolit dengesizliklerinin değerlendirilmesi, kardiyopulmoner fonksiyon, hareketsizlik ve cerrahi prosedürle ilgili komplikasyonların izlenmesi ile birlikte çok önemlidir. Hemşire büyük insizyonu, drenajları (varsa), ostomi bölgesini ve işlevi (varsa), venöz basıncı, solunum fonksiyonunu ve böbrek fonksiyonunu izler. Hemşire, nazogastrik tüpü korumanın yanı sıra antiemetikler, hidrasyon, elektrolitler ve gerekli kan ürünlerini de uygular. Ağrı, epidural kateter yoluyla uygulanan opioid analjeziklerle yönetilir.Venöz tromboembolizm (VTE) profilaksisi gerekir. Hasta, ateş ve sepsis veya kanamayı düşündüren diğer yaşamsal belirti değişiklikleri açısından değerlendirilir ve izlenir. Nötropeni ve diğer kemoterapi ile ilişkili advers reaksiyonlar açısından izlenir. Kemoterapi atılım önlemleri tesis politikasına göre sürdürülür. Postoperatif komplikasyonlar arasında anastomoz kaçakları, fistül gelişimi, apse oluşumu, yara ayrılması, bağırsak perforasyonu, VTE, kardiyak olaylar ve ölüm yer alır. Hastanın ve ailesinin yaraya nasıl bakacaklarını bilmeleri ve herhangi bir yeni cerrahi komplikasyonu nasıl izleyeceklerini bilmeleri gerekir. Ayrıca cerrahı ameliyat sonrası herhangi bir sorun hakkında derhal bilgilendirmeleri gerekir. Karmaşık ve kapsamlı olmasına rağmen, HİPEK seçilmiş hastalara tek başına sistemik kemoterapiden daha iyi bir hayatta kalma şansı sunar. Sonuç: Hastanın ve ailesinin HİPEK sonrası bakıma ilişkin bilgi sahibi olması önemlidir. Kaliteli ve kapsamlı hemşirelik bakımı HİPEK uygulanan hastaların yaşam kalitesini artırmakla birlikte görülebilecek komplikasyonlara karşı erken müdahaleye olanak tanır.

Anahtar Kelimeler: Hipek, Hemşirelik Bakımı, Komplikasyon

Presentation ID/Sunum No= 295

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Icd Takılan Hastalarda Uyku Sorunları, Şok Ağrısı ve Şok Anksiyetesinin Belirlenmesi

Esra Sağlam[1] , Dr. Öğretim Üyesi Eylem Topbaş[2], Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Keskin[3]

[1]Amasya Üniversitesi Sabuncuoğlu Şerefeddin Eğitim Araştırma Hastanesi, Kardiyoloji Servisi,

[2]Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği AD

[3]Amasya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Bölümü, Kardiyoloji AD

**Corresponding author: Esra SAĞLAM*

Özet

Giriş: İmplante edilebilir kardiyoverter defibrilatörler (ICD) hastalarda ani kardiyak ölüm riskini azaltırken hastaların korku, stres, ağrı, anksiyete, depresyon, cinsel sorunlar, uyku problemleri yaşamalarına neden olabilmektedir. Amaç: ICD'li hastaların uyku sorunları, şok ağrısı ve şok anksiyete düzeylerinin ve aralarındaki ilişkinin belirlenmesi ayrıca bu sorunların demografik ve hastalığa özgü parametreler ile ilişkisinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte tasarlanan çalışmada çalışmanın evrenini 2017-2020 tarihleri arasında ICD implantasyonu yapılan hastalar (N=200), örneklemini Gpower analizine göre çalışma kriterlerini taşıyan hastalar (n=132) oluşturmuştur. Veriler Genel Bilgi Formu, Florida Şok Anksiyete Ölçeği (FŞAÖ), Epworth Uykululuk Ölçeği (EUÖ), Pittsburgh Uyku Kalitesi Ölçeği (PUKİ) ve Visual Ağrı Skalası (VAS) ile elde edilmiştir. Veriler IBM SPSSV23 programına aktarılarak t testi, tek yönlü varyans analizi, Kruskal Wallis H Testi ile analiz edildi. Önem düzeyi $p<0,05$ olarak alındı. Bulgular: Yaş ortalaması 66,13 olan hastaların %66,7'sinin erkek, %56,1'inin kardiyak arrest öyküsü olduğu, %66,7'sinin ICD şoku yaşadığı, ICD implantasyonundan sonra %53'ünün uyku problemi, %85,2'sinin şok ağrısı yaşadığı saptanmıştır. PUKİ ile FŞAÖ toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ($p<0.001$), EUÖ ile istatistiksel olarak anlamlı olmayan bir ilişki saptanmıştır ($p>0,001$). Yaş, cinsiyet, medeni durum, sigara içme, birlikte yaşadığı bireyler, ICD'nin şimdiye kadar şok vermesi, ICD'nin üstüne yatma, ICD'nin yerinden çıkacağı korkusunun FŞAÖ toplam puanını; cinsiyet, çalışma, kalp krizi öyküsü, tanımlanmış uyku bozukluğu, kabus nedeniyle uykudan uyanma, uykuda nefesin durmasının PUKİ toplam puanını; daha önce tanımlanmış uyku bozukluğu, kalp krizi öyküsü, uyku bozukluğu için ilaç kullanma, ICD'nin üzerine yatıldığında hissedilen ağrı ile ICD şok verdiğinde yaşanılan ağrı durumunun EUÖ puanını etkilediği belirlenmiştir. Sonuç: ICD hastalarının şok anksiyete ve şok sırasında hissettikleri ağrı puanlarının ortalamanın üstünde olduğu, uyku kalitelerinin kötü olduğu, uykululuk düzeyinin 'normal ama artmış gün içi uykululuk düzeyinde' olduğu saptanmıştır. Şok anksiyetesinin uyku kalitesini etkilediği söylenebilir. Hemşirelerin ICD'li hastaların şok anksiyetesi yaşama durumlarını değerlendirmesi, hastaların anksiyetelerinin azaltılması ve uyku kalitelerinin arttırılmasına yönelik hemşirelik girişimlerini planlanmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Şok Ağrısı, Anksiyete, Uyku Kalitesi, Hemşirelik

Presentation ID/Sunum No= 67

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Postoperatif Dönem Ağrıda Hemşirelik Yaklaşımlarımız

Araştırmacı Ecem Özdemir[1]
[1]SBÜ Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi,
Anestezi ve Reanimasyon Yoğun Bakım

Özet

Ağrı, herkesin hayatında en az bir kez olsa da yaşadığı evrensel bir durumdur. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de bu durum, bireylerin yaşam kalitesini düşürdüğü kabul edilen oldukça önemli bir sorundur. Hayatımız boyunca karşılaştığımız kazalar, akut, kronik hastalıklar gibi birçok durumdan kaynaklanabilen ağrının sık karşılaşılan nedenlerinden biri de cerrahi operasyonlardır. Cerrahi operasyonlar sonrası (postoperatif dönem) meydana gelen ağrı, kişiyi fizyolojik, fiziksel ve psikolojik yönden negatif etkileyen, cerrahi girişim sonrası doku yıkımıyla ortaya çıkan, gitgide azalan ve dokuların iyileşmesiyle sona eren akut süreçtir. İyi bir postoperatif ağrı kontrolü; kişi merkezli/kişiye göre totaliter yaklaşım ve multidisipliner takım anlayışıyla ortaya koyulabilir. Bu takımda hemşire; postoperatif ağrının tanılanmasında, kontrol edilmesinde, başa çıkma metotlarının uygulanmasında ve kişiye aktarılmasında aktif rol oynar. Doktor, hemşire ve kişinin ağrı durumunda aynı dili konuşabilmesi ancak ağrının objektif veri olarak değerlendirilmesi ile mümkün kılınabilir. Bundan dolayı hemşireler ağrıyı; tek ve çok boyutlu ölçeklerle değerlendirmektedir. Ağrı kontrolünde hemşirenin kaçınılmaz bir rolü mevcuttur. Hemşireyi ağrı kontrolünde kaçınılmaz yapan durum, kişiyle diğer sağlık takımı üyelerinden daha fazla zaman geçiriyor olmasıdır. Bundan dolayı ağrılı kişiye yaklaşımda hemşirenin rolü kaçınılmazdır. Hemşirenin ağrı kontrolündeki yükümlülüğü; kişiden soru sormak suretiyle ağrıyı tanımlamak, değerlendirmek, ölçümünü yapmak, doktor istemiyle ilaç tedavisini gerçekleştirmek, ilaçların olası yan etkilerini takip etmek, hastaya uygun ilaçsız metotları seçmek ve uygulamak, ağrının yeniden değerlendirmesini sağlamak ve yapılanları kayıt etmektir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Hemşirelik, Postoperatif Ağrı, Hemşirelik Süreci, Hemşirelik Bakımı.

Our Approaches to Nursing in Postoperative Pain

Abstract

Pain is a universal condition that everyone experiences at least once in their life. As in the past, this is a very important problem that is considered to reduce the quality of life of individuals today. Surgical operations are one of the common causes of pain that can be caused by many conditions such as accidents, acute and chronic diseases that we encounter throughout our lives. The pain that occurs after surgical operations (postoperative period) is an acute process that negatively affects the person physiologically, physically and psychologically, occurs with tissue destruction after surgical intervention, decreases gradually and ends with the healing of the tissues. Good postoperative pain control; It can be demonstrated with a person-centered /

totalitarian approach and a multidisciplinary team approach. In this team, the nurse; It plays an active role in diagnosing and controlling postoperative pain, applying coping methods and transferring it to the person. The ability of the doctor, nurse and person to speak the same language in case of pain can only be made possible by evaluating the pain as objective data. Therefore, nurses take the pain; evaluates with single and multi-dimensional scales. The nurse has an inevitable role in pain control. What makes a nurse unavoidable in pain control is spending more time with the person than with other healthcare team members. Therefore, the nurse's role is inevitable in approaching the painful person. The nurse's obligation in pain control; It is to define, evaluate, measure the pain by asking questions from the person, to perform the drug treatment with the request of the doctor, to follow the possible side effects of the drugs, to select and apply the appropriate non-drug methods to the patient, to re-evaluate the pain and to record the actions.

Keywords: Pain, Nursing, Postoperative Pain, Nursing Process, Nursing Care

Presentation ID/Sunum No= 135

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Primer Malign Beyin Tümörlü Hastaların Stigma İle İlişkili Negatif Ayrımcılık Deneyimlerinin Yordayıcısı Olarak Umut, Sosyo-Demografik ve Klinik Özellikler

Dr. Öğretim Üyesi Altun Baksi[1], Doç.Dr. Hamdiye Arda Sürücü[2], Arş.Gör.Dr. Hasan Genç[2]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi
[2]Dicle Üniversitesi

Özet

Çeşitli sağlık sorunları olan kişiler damgalanmanın (stigma) ve bunun sonucunda ortaya çıkan ayrımcı (discrimination) tepkilerin hedefi haline gelmektedir. Beyin tümörü bireyin doğrudan beyin fonksiyonlarını etkilemekte, spesifik fonksiyon bozuklukları, nörolojik, bilişsel, ruhsal, kişilik, davranış, psikososyal sorunlar, beden imajı ve benlik kavramı ile ilgili değişikliklere yol açmaktadır. Literatürde umudun zorlu hastalık süreci açısından önemli ve koruyucu bir faktör olduğu belirtilmektedir. Primer malign beyin tümörlü hastaların stigma ile ilişkili negatif ayrımcılık deneyimlerinin yordayıcısı olarak umut, sosyodemografik ve klinik özelliklerin incelenmesidir. Araştırma ilişkisel tipte bir araştırmadır. Araştırma verileri için; Türkiye'nin güneydoğusunda bir üniversite hastanesinin Beyin ve sinir cerrahisi ve Onkoloji klinik/polikliniklerinde Temmuz 2018 – Mart 2020 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırma verileri; tanıtıcı bilgiler formu, Ayrımcılık ve Damgalanma Ölçeği ve Sürekli Umut Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın örneklemini; primer malign beyin tümörlü 124 hasta oluşturmuştur. Veriler stepwise çoklu doğrusal regresyon analizine alınarak incelenmiştir. Primer malign beyin tümörlü hastaların yaş ortalaması 46.64 (±12.00), %61.3'ü erkek, %46'sının tümör tipinin "Astrositoma", %88.7'sinin cerrahi ve %25'inin radyoterapi tedavisi aldığı saptanmıştır. Primer malign beyin tümörlü hastalarda negatif ayrımcılık deneyimine bakıldığında; yaş (β=-.244; p=.004), total sürekli umut (β=-.225; p=.009) ve şu an radyoterapi tedavisi alıyor olma (β=.169; p=.048) durumlarının anlamlı yordayıcılar olduğu saptanmıştır. Bu çalışma, primer malign beyin tümörlü hastaların damgalanmasında umut, yaş ve tedavi tipinin önemini göstermektedir. Hemşireler ve sağlık çalışanları tarafından hastaların negatif ayrımcılık deneyimini azaltmak için umudu dikkate alan girişimler planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Beyin Tümörü, Damgalanma, Umut, Radyoterapi

Presentation ID/Sunum No= 377

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Spinal Cerrahi Geçiren Yaşlı Hastalarda Düşme Korkusunun Yordayıcısı Olarak Ağrı, Kinezyofobi, Anksiyete, Depresyon ve İlişkili Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Hale Turhan Damar[1] , Doç.Dr. Özlem Bilik[2] ,
Dr. Öğretim Üyesi Altun Baksi[3] , Şirin Akyıl[4]
[1]İzmir Demokrasi Üniversitesi
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi
[3]Süleyman Demirel Üniversitesi
[4]Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi

Özet

Spinal hastalıklar hastaların duyu ve motor kabiliyetinin azalması ve şiddetli ağrı deneyiminin olması gibi nedenlerden dolayı hastalar için düşme açısından risk oluşturmaktadır. Bu araştırmanın amacı, spinal cerrahi geçiren yaşlı hastaların düşme korkusu ile ağrı, kinezyofobi, anksiyete, depresyon ve ilişkili olabilecek faktörler arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmada ilişkisel araştırma tasarımı kullanılmıştır. Araştırma, Türkiye'nin batısında bir üniversite hastanesinin Beyin Cerrahi Kliniği'nde Temmuz 2018– Ekim 2019 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini spinal cerrahi geçiren 211 yaşlı birey oluşturmuştur. Araştırma verileri; Tanıtıcı özellikler formu, Görsel analog skala, Düşme korkusu, İtaki düşme riski, Hastane anksiyete depresyon ve Tampa kinezyofobi ölçekleri kullanılarak toplanmıştır. Araştırmada multiple linear regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma için etik kurul onayı, araştırmanın yürütüldüğü kurumdan, ölçeklerin kullanılabilmesi için uyarlamasını yapan yazarlardan ve hastalardan izin alınmıştır. Spinal cerrahi geçiren hastaların yaş ortalaması 66.68±5.57 (min=60, max=83), %61.6'sı kadın, %57.8'i lomber herniasyon ve stenozu bulunmakta ve toplamda mobilize olma sayı ortalaması 3.33±2.25 (min=1, max=20)'dir. Hastaların %43.1'inin hastaneye yatmadan önce düşme öyküsünün olduğu, yalnızca %0.9'unun hastanede düşme öyküsü olduğu, %83.4'ünün düşmekten korktuğu ve %21.3'ünün şiddetli korktuğu görülmüştür. Araştırmada yaş (β=.101, p=0.016), kadın olma (β=-.190, p=0.000), ağrı (β=.261, p=0.000), itaki düşme riski (β=.089, p=0.000), depresyon (β=.376, p=0.000) ve kinezyofobinin (β=.719, p=0.000) düşme korkusu için istatiksel olarak anlamlı yordayıcılar olduğu saptanmıştır. Bu çalışma cerrahi hemşirelerinin spinal cerrahi geçiren yaşlı hastaların düşme korkusunu değerlendirmede dikkat etmesi gereken değişkenler hakkında önemli bilgiler sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spinal Cerrahi, Düşme Korkusu, Kinezyofobi, Hemşirelik, Bakım

Presentation ID/Sunum No= 366

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Total Diz Protezi Hastalarında Ağrı Yönetiminde Nonfarmakolojik Yöntemlerin Kullanımı: Bir Sistematik Haritalama Çalışması

Dr. Öğretim Üyesi Yeliz Ciğerci[1]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: YELİZ*

Özet

Objective: Bu çalışmanın amacı, total diz protezi (TDP) yapılan hastalarda ağrı yönetiminde nonfarmakolojik yöntemlerin kullanıldığı çalışmaların sistematik haritalama yöntemi ile incelenmesi, bu alandaki eğilimlerin ortaya konmasıdır.
Yöntem: Sistematik haritalama yönteminin kullanıldığı bu çalışmada, total diz protezi olan hastalarda postoperatif ağrı kontrolü için kullanılan nonfarmakolojik yöntemlerin etkinliğini araştıran 2000-2020 tarihleri arasında yayınlanmış çalışmalar incelenmiştir. "sciences direct", "pubmed" ve "medline" veri tabanları incelendi. Çalışma kapsamına "total diz protezi", "ağrı", "ağrı yönetimi" ve "nonfarmakolojik yöntem" anahtar kelimeleri ile ulaşılan 100 çalışmadan, dahil edilme kriterlerine uyan 5 çalışma alındı.
Bulgular: Çalışmaların 2014-2020 yılları arasında ve daha çok Amerika' da yapıldığı görüldü. İncelenen çalışmalarda TDP hastalarında ağrı yönetiminde kullanılan nanfarmakolojik yöntemlerin akupunktur, Reiki, transkutanöz elektriksel sinir stimülasyonunun (TENS) ve müzik terapi olduğu belirlendi. Ayrıca yapılan çalışmaların çoğunluğunun randomize kontrollü çalışmalar olduğu saptandı.
Sonuç: Çalışma sonucumuz, kullanılan nonfarmakolojik yöntemlerin TDP hastalarında ağrıyı azaltıcı etkisinin olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Total Diz Protezi, Ağrı Yönetimi, Nonfarmakolojik Yöntemler.

The Use of Non-Pharmacological Methods in Pain Management in Total Knee Replacement Patients: A Systematic Mapping Study

Abstract

Objective: The aim of this study was to examine the studies using non-pharmacological methods in pain management in patients with total knee replacement (TKR) by systematic mapping method and to reveal the trends in this field.
Method: In this study, in which the systematic mapping method was used, studies published between 2000 and 2020 investigating the effectiveness of non-pharmacological methods used for postoperative pain control in patients with total knee replacement were examined by

scanning the databases of "Sciences direct", "PubMed" and "Medline". Six studies that met the inclusion criteria out of 100 studies reached with the keywords "total knee replacement", "pain", "pain management" and "non-pharmacological method" were included in the study.
Results: The studies were seen to be conducted between 2014-2020 and mostly in America. In the studies examined, the nan-pharmacological methods used in pain management in TKR patients were determined to be acupuncture, Reiki, transcutaneous electrical nerve stimulation (TENS), and music therapy. Also, the majority of the studies were found to be randomized controlled trials.
Conclusion: The results of our study revealed that the non-pharmacological methods used have an effect on reducing pain in TKR patients.

Keywords: Total Knee Replacement, Pain Management, Non-Pharmacological Methods.

Presentation ID/Sunum No= 312

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Epilepsi Hakkında Bilgi Düzeyi

Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Acungil[1]
[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Amaç: Çalışma Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin epilepsi ve epileptik nöbete ilişkin bilgi düzeyini belirlemek amacıyla yapıldı. Gereç-Yöntem: Çalışma 15-26 Ocak 2019 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden 486 ebelik ve hemşirelik bölümü öğrencisiyle tanımlayıcı olarak yapıldı. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından literatür taranarak hazırlanan 31 sorudan oluşan anket formu kullanıldı. Verilerin analizinde yüzdelik değer ve ki-kare testi kullanıldı. Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20.1±2.2 olup 147'si ebelik 339'u hemşirelik öğrencisidir. Çalışmada öğrencilerin cinsiyeti ve sınıfı ile epilepsi, epileptik nöbete ilişkin bilgi düzeyi arasında bir ilişki olup olmadığına bakılmıştır Epileptik nöbete müdahaleye ilişkin bilgi düzeyini belirlemek amacıyla sorulan 12 sorunun 3'üne kadınlar erkeklere oranla daha fazla doğru cevap vermiştir. Bu 3 ifadede cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Epilepsi hakkında bilgi düzeyi değerlendirmek amacıyla sorulan 11 sorunun 4'üne 4.sınıflar 1.sınıflara oranla daha fazla doğru cevap vermiştir. Bu 4 ifadede sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Katılımcıların sınıfı arttıkça epilepsi bilgi düzeyi de artmıştır. Sonuç: Ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin epilepsi ve epileptik nöbete müdahaleye ilişkin soruların çoğunluğuna doğru cevap vermiştir sınıf arttıkça bilgi düzeyi de artmaktadır. Nöbete müdahaleye ilişkin eksik kalan bilgiler için hem teorik hem de uygulamalı olarak derslerde tekrarlı şekilde öğretilmesi yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Epilepsi, Hemşirelik, Öğrenci, Sağlık Bilimleri, Bilgi Düzeyi

Knowledge of Faculty of Health Sciences Students About Epilepsy

Abstract

Aim: This study was conducted to determine the knowledge of, the students of the Faculty of Health Sciences about epilepsy and epileptic seizures. Methods: This study was conducted descriptively with 486 midwifery and nursing students who agreed to participate in the study between 15-26 January 2019. A questionnaire form consisting of 31 questions prepared by the researcher by scanning the literature was used in collecting the data. Percentage value and chi-square test were used in the analysis of the data. Results: The average age of the participants is 20.1±2.2. In this study, it was examined whether there is a relationship between the gender and class of the students and knowledge about epilepsy and epileptic seizures. In order to determine knowledge about epileptic seizure intervention, women gave more correct answers to 3 of the 12 questions than men. A statistically significant difference was found between the genders in these 3 expressions ($p<0.05$). 4th graders gave more correct answers to 4 of the 11 questions

asked to evaluate knowledge about epilepsy compared to 1st graders. A statistically significant difference was found between the classes in these 4 expressions ($p<0.05$). As the class of the participants increased, the level of knowledge about epilepsy increased. Conclusion: The students answered most of the questions about epilepsy and intervention to epileptic seizures correctly and the level of knowledge increases as the grade increases. For the incomplete information about seizure intervention, it will be useful to be taught both theoretically and practically in lessons.

Keywords: Epilepsy, Health Sciences, Midwifery, Knowledge, Nursing, Student

Presentation ID/Sunum No= 299

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Aşısına Yönelik Tutumlar: Sağlık Öğrencileri COVID -19 Aşısı Hakkında Ne Düşünüyor'

Uzman Gülsüm Kaya[1], Öğr.Gör. Şeyma Trabzon[2], Öğr.Gör. Seda Göğer[2]

[1]Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Kontrol Komitesi, Sakarya

[2]Sakarya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Sakarya

**Corresponding author: Gülsüm Kaya*

Özet

Amaç: İlk olarak Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıkan Koronavirüs hastalığı-2019 (COVID-19) hızla tüm dünyaya yayılmıştır. COVID-19 hastalığının kontrolünde standart önlemler (maske-mesafe-temizlik) ve kısıtlama tedbirlerinin hayata geçirilmesi önemli olmakla birlikte bu önlemler yeterli değildir. Aşılama, enfeksiyonlardan korunmada, enfeksiyona bağlı morbidite ve mortalitenin azaltılmasında en etkin yöntemdir. Bu çalışmada amaç, sağlık öğrencilerinin COVID-19 aşısı hakkında tutumlarını değerlendirmektir. Yöntem: Çalışma Sakarya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu'nda 18 Ocak-1 Şubat 2021 arasında yapıldı. Çalışma öncesi Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulundan onay alındı (28.12.2020 tarih; E-71522473-050.01.04-608765 sayı). Araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden google anket yoluyla görüşme formunu doldurması istendi. Görüşme formu sosyodemografik veriler ve COVID-19 hastalığı/aşılarına yönelik bilgilerden oluşmaktaydı. Veriler SPSS 21 programında analiz edildi, $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin 575'i kadın; 159'u erkekti ve yaş ortalaması 20,3±3,1 yıldı. Öğrencilerin %11,4'ünün en az bir kronik hastalığı vardı. Öğrencilerin %11,4'ü hastalığı geçirdiğini, %32,7'si ailesinde hastalığı geçirenlerin olduğunu ve %57,1'si hastalık nedeniyle çevresinde hayatını kaybedenlerin olduğunu bildirdi. Öğrencilerin %40,2'si hastalıkla ilgili sorulara maruz kalmakta ve %87,6'sı hastalıkla ilgili bilgi kirliliği olduğunu düşünmekteydi. Öğrencilerin %77,1'si sağlık bakanlığı açıklamaları, %62,5'i internet, %59,8'i televizyon programları/haberler, %54,7'si sosyal medya ve %23,9'u enfeksiyon uzmanı/mikrobiyologların açıklamalarından bilgi edinmekteydi. Öğrencilerin %74,0'ünde COVID-19 aşılarıyla ilgili kafa karışıklığı vardı ve %30,7'si komplo teorilerine inanmaktaydı. Öğrencilerin %36,5'i aşıya güvendiğini ve %48,2'si aşının etkili olduğunu düşündüğünü bildirdi. Öğrencilerin %86,6'sı aşı kendisini koruyacaksa, %87,1'i aşı toplumu koruyacaksa ve %98,1'i aşı halkı normalleşmeye döndürecekse COVID-19 aşısı olacağını ifade etti. COVID-19 aşısı olmak isteyen 296(%40,3) öğrenci vardı ve öğrencilerin %57,2'si Biontech/pfizer aşısı, %29,4'ü Sınoviac aşısı, %7,3'ü Oxford/astra zenenca aşısı, %4,1'i Moderna aşısı ve %1,7'si Sputinik V aşısı olmak istiyordu. Sonuç: Çalışmada, öğrenciler COVID-19 aşısı kendisini ve toplumu koruyacaksa, halkı normalleşmeye döndürecekse aşı olmak istediklerini bildirse de; aşıya olan güven düzeyi ve aşı olma isteğinin düşük olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. COVID-19 aşılama oranlarının arttırılması için çok yönlü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid -19 Hastalığı, Covid-19 Aşısı, Aşı Tutumu, Sağlık Öğrencileri

Presentation ID/Sunum No= 370

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlık Eğitimi Alan Üniversite Öğrencilerindeki COVID -19 Pandemi Sürecinde Yaşam Doyumu ve Anksiyete Düzeylerinin Belirlenmesi

Öğr.Gör. Şeyma Trabzon[1], Dr. Öğretim Üyesi Havva Sert[2], Uzman Gülsüm Kaya[3]

[1]Sakarya Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Sakarya
[2]Sakarya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sakarya
[3]Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Kontrol Komitesi, Sakarya

Özet

Amaç: COVID-19 salgını, 31 Aralık 2019'da Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıkmış ve kısa sürede tüm dünyayı etkilemiştir. Hastalığın yüksek bulaşıcılığı nedeniyle sıkı önlemler alınmış, günlük yaşantımızda ani ve beklenmedik değişimler meydana gelmiştir. Önlemler kapsamında üniversiteler uzaktan eğitim sistemine geçmiştir. Bu değişim üniversite öğrencilerini salgından en çok etkilenen gruplardan birisi haline getirmiştir. Bu çalışmanın amacı, sağlık eğitimi alan üniversite öğrencilerinin COVID-19 pandemi sürecinde yaşam doyumu ve anksiyete düzeylerini belirlemektir. Yöntem: Çalışma 11 Mayıs-11 Haziran 2020 arasında Sakarya Üniversitesi'nde yapıldı. Çalışma öncesi etik kurul ve sağlık bakanlığı izni alındı. Çalışmaya katılan sağlık öğrencilerinden google anket olarak hazırlanan görüşme formunu doldurması istendi. Görüşme formu sosyodemografik veriler, yaygın anksiyete bozukluğu ölçeği (YABÖ) ve yaşam doyum ölçeği (YDÖ) sorularından oluşmaktaydı. Elde edilen veriler SPSS 21 programında analiz edildi, $p<0.05$ anlamlı olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya 642 öğrenci katılmış olup öğrencilerin %83'ü kadın; %17'i erkekti ve yaş ortalaması 20,32±2,30 yıldı. Öğrencilerin %64'ü şehir merkezinde, %20'si ilçede, %16'sı köyde; %98'i ailesiyle birlikte yaşarken %2'i arkadaşıyla yaşamaktaydı. Öğrencilerin %0,6'sı COVID-19 hastalığı geçirdiğini, %41'inin hastalık tanısı alan yakını olduğunu ve %13'ü hastalık nedeni ile vefat eden yakını olduğunu bildirdi. Sosyal medyada COVID-19 haberleri öğrencilerin %91'inde endişe, korku ve kaygı oluşturduğunu, %3'ünü etkilemediğini ve %13'ü bu haberlerden bilgilendiğini ifade etti. Televizyon programlarında yer alan COVID-19 haberleri ise öğrencilerin %49'unda endişe, korku ve kaygı oluşturmaktayken; %31'i etkilenmemekte ve %20'si bu programlardan bilgilenmekteydi. Öğrencilerin YABÖ ortalaması 6,80±4,85 ve YDÖ ortalaması 20,28±6,42 idi. YABÖ ve YDÖ arasında negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki vardı ($p=0.001$; $r=-0,0371$). Yaş ve YDÖ arasında negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki ($p=0,009$; $r=-0,094$) varken; yaş ve YABÖ arasında anlamlı bir ilişki yoktu ($p=0,331$; $r=0.017$). Sonuç: Öğrencilerde hafif anksiyete bozukluğu tespit edilmiş olup; sosyal medya ve televizyon programlarında yer alan COVID-19 haberlerinin öğrencilerde endişe, korku ve kaygıya neden olduğu görülmüştür. Bu durum öğrencilerde daha düşük yaşam doyumu seviyelerine yol açabilir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19 Hastalığı, Salgın, Anksiyete, Yaşam Doyumu, Sağlık Öğrencileri

Presentation ID/Sunum No= 284

Poster Presentation / Poster Sunum

Göz Cerrahisi Uygulanan Hastalarda Görme İşlevinin Değerlendirilmesi

Öğr.Gör. Nurhan Özdemir[1]
[1]*Ankara Medipol Üniversitesi*
**Corresponding author: Nurhan Özdemir*

Özet

Görme yetimizi etkileyen bir çok hastalıkta farklı cerrahi tetkikler uygulanmakta ve görme fonsiyonu bireylerde tekrar düzeltilmektedir. Görmeyi etkileyen en sık iki neden katarakt ve refraksiyon (Hipermetrop, Miyop, astigmatizm) kusurlarıdır. görme fonksiyonunu etkileyen her iki neden de günümüzde cerrahi yöntemlerle düzeltilebilmektedir. Ancak görmenin kalitesi karmaşık bir o kadar da göreceli bir durumdur. Bu nedenle yaptığımız araştırmada daha önceden gözünden görme kusurları ile yapılmış operasyonlar sonrası görme işlevlerinin ne derece düzeldiğine dair yapılmış çalışmaları inceledik. Bunu yaparken uluslararsı kabul görmüş olan Ulusal Göz Sağlığı Enstitüsü Görme İşlevleri Anketi kullanılmış tüm yayınları tarayarak göz cerrahisi sonrası görme fonksiyonunun ne kadar düzeldiği konusunda görüş ortaya koyduk.

Anahtar Kelimeler: Ulusal Göz Sağlığı Enstitüsü Görme İşlevleri Anketi, Göz Cerrahisi, Katarakt, Refraksiyon Bozuklukları

Eye Surgery in Patients Assessment of Visual Function

Abstract

In many diseases that affect our visual ability, different surgical examinations are applied and vision function is corrected in individuals. The two most common causes affecting vision are cataract and refraction (Hypermetropia, Myopia, astigmatism) defects. Today, both causes affecting visual function can be corrected by surgical methods. However, the quality of vision is both complicated and relative. For this reason, in our research, we examined the studies that have been carried out on the extent to which visual functions have improved after previous operations with visual defects. While doing this, we scanned all publications that used the internationally recognized National Institute of Eye Health Survey on Visual Functions and put forward an opinion on how much visual function improved after eye surgery.

Keywords: National Institute of Eye Health Survey On Visual Functions, Eye Surgery, Cataracts, Refraction Disorders

Presentation ID/Sunum No= 288

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Santral İşitsel İşlemleme Bozukluklarının Değerlendirilmesi: Ölçekler ve Davranışsal Testler

Ali Kalaycıoğlu[1], Ayşegül Muslu[1], Dr. Öğretim Üyesi Işık Sibel Küçükünal[1], Doç.Dr. Hakan Tutar[1], Prof.Dr. Bülent Gündüz[1]
[1]Gazi Üniversitesi
**Corresponding author: Ali Kalaycıoğlu*

Özet

Santral işitsel işlemleme bozuklukları akademik becerilerde bozukluk, dil öğrenim güçlüğü, iletişim problemleri gibi pek çok belirti gösterebilir. Özellikle çocuklarda diğer çocukluk çağı bozukluklarıyla karışabilir veya birlikte görülebilir olması nedeniyle fark edilmesi ve tanılanması zordur. Bu nedenle uygun tedavi yaklaşımlarının uygulanabilmesi için çocuğun mevcut bozukluğunun doğru tanılanması önemlidir. Literatürde ölçekler, elektrofizyolojik testler ve davranışsal testler gibi birçok değerlendirme aracı bulunmaktadır. Bu araçlardan ölçekler daha çok tarama amaçlı kullanılır ve çeşitli durumlarda işitsel işlevle ilgili değerli bilgiler sağlayabilirler. Davranışsal testler santral işitsel fonksiyonlara yönelik tanısal değerlendirme amacıyla kullanılmaktadır. Elektrofizyolojik testler ise santral işitsel işlemleme bozukluğunu olduğunu doğrulayabilir ancak fonksiyonel bilgi vermez. Bu araçlardan her biri santral işitsel işlemleme becerilerinin farklı bir alt basamağını incelemektedir. Santral işitsel işlemleme bozukluğunun tanılanması için değerlendirmek istenen alt basamaklara uygun yöntemlerin seçilerek değerlendirme prosedürü oluşturmak gereklidir. Ancak ulusal ya da uluslararası düzeyde standart bir prosedür bulunmamaktadır. Bu nedenle bu derlemenin amacı mevcut yöntemlerden çocuklarda santral işitsel işlemleme değerlendirmesinde en çok tercih edilenlerin içerikleri ve uygulama yöntemleri hakkında bilgi vermektir. Bu bilgilerle mevcut çalışmaların daha iyi anlaşılması ve gelecek çalışmalarda veya klinikte tarama / tanısal değerlendirme bataryaları oluşturulması hususunda başta odyologlar olmak üzere alanda çalışan araştırmacı ve klinisyenlere yardımcı olması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Santral İşitsel İşlemleme, Davranışsal Testler, Anketler, Ölçekler

Evaluatıon of Central Audıtory Processıng Dısorders in Chıldren: Scales and Behavıoral Tests

Abstract

Central auditory processing disorders can show many symptoms such as impairment in academic skills, language learning difficulties, and communication problems. It is difficult to recognize and diagnose, especially in children, because it can be confused or coexisting with other childhood disorders. For this reason, it is important to correctly diagnose the child's current disorder in order to apply appropriate treatment approaches. There are many assessment tools in the literature such as scales, electrophysiological tests and behavioral tests. Of these

tools, scales are mostly used for scanning purposes and can provide valuable information about auditory function in various situations. Behavioral tests are used for diagnostic evaluation of central auditory functions. Electrophysiological tests can confirm that there is a central auditory processing disorder, but they do not provide functional information. Each of these tools examines a different sub-level of central auditory processing skills. In order to diagnose central auditory processing disorder, it is necessary to create an evaluation procedure by selecting appropriate methods for the sub-steps to be evaluated. However, there is no standard procedure at national or international level. Therefore, the purpose of this review is to provide information about the contents and application methods of the most preferred methods in the assessment of central auditory processing in children. With this information, it is aimed to help researchers and clinicians working in the field, especially audiologists, in understanding the current studies better and in creating screening / diagnostic evaluation batteries in future studies or in the clinic.

Keywords: Central Auditory Processing, Behavioral Tests, Surveys, Scales

Presentation ID/Sunum No= 166

Oral Presentation / Sözlü Sunum

El Tercihini Değiştirmek Sporda Başarıyı Etkiler Mi ?

Arş.Gör. Selver Bulut[1], Arş.Gör. Hasan Özbek[1],
Dr. Öğretim Üyesi Melda Soysal Tomruk[1]
Dr. Öğretim Üyesi Murat Tomruk[1]
[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation

Özet

Genetik ve çevresel faktörlerin ve fizyolojik süreçlerin el tercihini etkilediği bilinmektedir. El tercihi, el becerisini gerçekleştirmek için öncelikli olarak seçilen el olarak ifade edilir. Öncelikli tercih edilen el her zaman en işlevsel, en sağlam ve en güçlü el olmayabilir. Birey, el becerisi için bir elini seçerken, diğer elini zorlu işler için tercih edebilir. Başka bir deyişle, bir el ince becerilerde daha az yetenekli olmasına rağmen, daha fazla güç gerektiren görevleri yerine getirmede daha iyi olabilir. Farklı spor türlerinde el tercihi ile başarı arasındaki ilişki merak konusudur. Sporcuların her bir eli farklı yetenekler için özelleşmiş olsa da sporcular, spor müsabakaları gibi yüksek baskıya maruz kaldıkları bazı zamanlarda özellikle bir eli tercih edebilirler. Müsabaka sırasında el tercihinin değiştirilmesi, beklenmedik hareketler sağlayarak rakip takım oyuncusunun dikkatini dağıtabilir. Sağ elini kullananlar için tasarlanmış günlük hayata alışkın solaklar için beyinde el tercihinin yarattığı fonksiyonel asimetri alışılmış olsa da, sporda sol elin kullanılması sağ elini kullanan rakipler için zor bir hareket tahmini ortaya çıkarmaktadır. El işlevi gerektiren spor dallarında (raket, sopa, top, kaya, kürek vb.) ince el becerisi, güçlü kavrama veya diğer farklı kavrama türleri ile bunların kombinasyonları kullanılır. Yapılan araştırmalara göre kavramanın ne amaçla yapıldığı da el tercihini belirlemektedir. Oyunun amacı, oyuncunun konumu ve sporun türüne uygun olarak belirli bir eli tercih etmek, spor faaliyeti sırasında sporcu için bir avantaj sağlayabilir. Bu nedenle, ince motor becerileri, kavrama kuvvetini ve spora özgü becerileri artırmak için atletlerde her iki eli de eğitmek çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: El Tercihi, Kavrama, Spor

Does Alternating Hand Preference Affect Success in Sports ?

Abstract

It is known that genetic and environmental factors and physiological processes affects hand preference. Hand preference is expressed as hand chosen in priority to perform a manual dexterity. Primarily preferred hand may not always be the most functional, sturdiest and strongest one. An individual can choose one hand for fine dexterity while prefer the other hand for rough tasks. In other words, although one hand is less skilled in fine skills, it may be better in performing tasks that require more force. The relationship between hand preference and success is a curiosity in different types of sports. Although each hand of athletes are specialized for different abilities, athtletes can prefer particular hand in some times when they are exposed

to high pressure such as sports competitions. Changing hand preference during the competition can be distract the opposing team player by providing unexpected motion. Although, functional asymmetry created by hand preference in the brain is customary for left-handers who are used to daily life which designed for right-handed people, usage of left-hand in sports reveals difficult movement prediction for right-handed opponents. Fine dexterity, strong grip or other different types of grip and their combinations are used in sports branches that require hand function (racket, stick, ball, rock, shovel, etc.). According to the studies, for what purpose the grasp is made also determines the hand preference. To prefer particular hand in accordance with the grasp required for the purpose of the game, position of player and type of sport may provide an advantage for the athlete during the sports activity. Therefore, it is essential to train both hands in athletes to increase fine motor skills, grip strength, and sports-specific skills.

Keywords: Hand Preference, Handgrip, Sport

Presentation ID/Sunum No= 194

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yaşlanmanın Üst Ekstremite Hareket Açıklıkları Üzerine Etkisi

Dr. Batuhan Gencer[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*
**Corresponding author: Batuhan Gencer*

Özet

Giriş/Amaç: Literatürde, yaşlanmanın eklem hareket açıklığı (EHA) ve kas gücü üzerine etkisini araştıran birçok çalışma bulunmaktadır. Yaşlanma ile eklemlerin EHA'larının azaldığı bilinmekle birlikte, yaşlılığın farklı eklemlerin farklı düzlemlerdeki hareketlerinin EHA'ları üzerinde farklı etkileri olabilir. Bu çalışmanın amacı, yaşlanmanın omuz ve dirsek eklemlerinin farklı düzlemlerdeki hareketlerinin eklem hareket açıklıkları üzerindeki etkilerini değerlendirmekti. Materyal/Metot: Ocak 2018-Haziran 2018 tarihleri arasında ortopedi ve travmatoloji polikliniğine başvuran ve üst ekstremite ile ilgili herhangi bir şikayeti olmayan bireyler çalışmaya dahil edildi. Üst ekstremite patolojisi olan, ölçüm öncesi yapılan fizik muayenede üst ekstremite ile ilgili bulguları olan veya çalışmaya katılmayı reddeden bireyler çalışma dışı bırakıldı. Çalışma grubunu 65 yaş ve üstü bireyler oluştururken, 18-65 yaş arası bireyler kontrol grubunu oluşturdu. Tüm bireylerin dominant ve dominant olmayan taraflarındaki omuz ve dirsek fleksiyon, ekstansiyon, abdüksiyon, addüksiyon, iç rotasyon ve dış rotasyon EHA'ları aynı hekim tarafından ölçüldü. İstatistiksel analizler, SPSS 26.0 programı üzerinden, verilerin normal dağılıp dağılmadıklarına göre, Student T veya Mann Whitney U testleri kullanılarak gerçekleştirildi. Bulgular: Değerlendirilen 90 bireyden 32'si (% 35,6) çalışma grubunda, 58'i (% 64,4) kontrol grubundaydı. Baskın tarafta omuz fleksiyon, ekstansiyon, abdüksiyon, addüksiyon, iç rotasyon ve dış rotasyon EHA'ları çalışma grubunda anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla; $p<0,001$, $p=0,001$, $p<0,001$, $p=0,001$, $p=0,002$ ve $p<0,001$). Benzer şekilde baskın olmayan tarafta omuz fleksiyon, abdüksiyon, addüksiyon, iç rotasyon ve dış rotasyon EHA'ları çalışma grubunda anlamlı olarak daha düşük bulundu (sırasıyla; $p<0.001$, $p<0.001$, $p=0.001$, $p=0.001$ ve $p<0.001$). Öte yandan, baskın olmayan tarafta omuz ekstansiyon EHA gruplar arasında benzerdi ($p=0.6$). Ek olarak, dirsek fleksiyon, ekstansiyon, iç rotasyon ve dış rotasyon EHA'ları, taraftan bağımsız olarak gruplar arasında benzerdi. Sonuç: Her ne kadar EHA yaşlanma ile azalsa da, eklemlerin farklı düzlemlerdeki hareketleri bu fizyolojik durumdan değişen oranlarda etkilenmektedir. Yaşlanmayla birlikte omuzun neredeyse her yöne olan EHA'ları azalırken, dirsek yaşlılıktan çok daha az etkilenir. Baskın olmayan taraftaki omuzun ekstansiyon hareket açıklığının yaşlılıktan daha az etkilendiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Omuz, Dirsek, Eklem Hareket Açıklığı, Ekstansiyon

Presentation ID/Sunum No= 341

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Deri Hastalıklarının Tanısında İmmünfloresan Mikroskopi Yönteminin Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Gülname Fındık Güvendi[1],
Prof. Dr. Kadriye Yıldız[2]
[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
[2]Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Gülname Fındık Güvendi*

Özet

İmmunfloresan yöntem; vücut sıvılarındaki veya dokulardaki antijenlere bağlanmış bulunan antikorların varlığını göstermek için kullanılan bir laboratuar boyama tekniğidir. Bu teknik immun mekanizma ile gelişen hastalıkların tanısında rutin histopatolojik ve klinik bulgulara ek olarak kullanılır. Direkt immünfloresan (DİF) mikroskopi yöntemi; otoimmün büllöz hastalıklarının tanısında halen altın standart özelliğini korumaktadır ve potansiyel olarak hayatı tehdit eden bu grup hastalıklarda, hastaların erken tanısı, tedavisi ve hastalıkların aktivitesini izlemek mümkün olabilmektedir. Ancak doğru tanıya ulaşmak için klinik, histopatolojik ve immünfloresan mikroskopi bulgularının akılcı bir şekilde birlikte değerlendirilmesi gereklidir. İmmunfloresan yöntemin incelendiği bu çalışmaya, 1995-2010 yılları arasında Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji laboratuarında değerlendirilen deri biyopsileri dahil edildi. Olguların genel tanı gruplarında sınıflandırılması; rutin ışık mikroskopisi için biyopsisi olan olgularda; klinik, histopatolojik ve DİF bulguları göz önüne alınarak, bu üç parametreden en az ikisinin uyumlu olması esasına dayanılarak yapılmıştır. Işık mikroskopi için biyopsi örneklemesi bulunmayan olgularda ise klinik ön tanılardan herhangi birisi ile uyumlu DİF sonucu bulunanlar uyumlu gruba dahil edilmiştir. Vezikülobüllöz hastalık ve vaskülit gruplarında 35'er olgu, kollajen doku hastalıkları grubunda 19 olgu, diğer hastalıklar grubunda ise 15 olgu olmak üzere toplam 104 olgu çalışmaya dahil edilmiştir. Her hastalık grubunda ışık ve DİF mikroskopinin tanıya katkısı ayrı ayrı ve kıyaslı olarak tanımlayıcı yüzde değerleri ile ifade edilmiştir. Katkı sağlayan gruba, ışık mikroskopide; tanı ile uyumlu olanlar, direkt immünfloresan mikroskopide ise; tanı ile uyumlu olanlar yanı sıra immün bileşik birikimleri ile olguyu farklı tanıya yönlendirenler dahil edilmiştir. Çalışmaya dahil olan immünobüllöz hastalık olguları için ışık mikroskopinin tanıya katkısı %54, DİF mikroskopinin %63 olarak belirlenmiştir. Ancak bu iki yöntem birlikte değerlendirildiğinde doğru tanıya ulaşma oranı %81 olarak saptanmıştır. Sonuç olarak DİF yönteminin kullanılması ve hassas bir yöntem olması nedeniyle uygun alt yapının yalnızca üçüncü basamak değil, ikinci basamak sağlık kuruluşlarında da hızla oluşturulması gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Direkt İmmünfloresan, Vezikülobüllöz Hastalık, Vaskülit, Işık Mikroskopi, Dıf Mikroskopi

Presentation ID/Sunum No= 231

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Covid-19 Pandemisinde Çocukluk Çağı Aşılamalarına Uyum: Bölgesel Bir Değerlendirme

Dr. Öğretim Üyesi Sefer Üstebay[1]
[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı,Kars
**Corresponding author: Sefer Üstebay*

Özet

Çocukluk çağında birçok hastalık için aşılama yolu ile bağışıklama sağlanmaktadır. Bu sayede dünyada birçok hastalık ya eradike edilmiş ya da görülme oranları çok azalmıştır ve bu sayede toplumlarda mortalite ve morbitide oldukça azalmıştır. Bu çalışmada; dünyada mevcut corona virüs (covıd-19) pandemisi nedeniyle karantina ve sosyal izolasyon uygulanmasından ötürü rutin aşılama programlarına uyumun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD. Çocuk polikliniğinde muayene edilen ve rutin aşılama döneminde olan çocuk hastalarımızın ebeveynlerine çocuklarının aşılama durumu muayene esnasında ve yenidoğan bölümünde önceki dönemlerde yatırılarak tedavi edilen ve taburcu edilen hastalarımızın ebeveynlerine ise telefon aracılığıyla ulaşılıp çocuklarının rutin aşılama durumlarına mevcut pandeminin etkisi sorulmuştur. Mevcut Covid-19 pandemisi nedeniyle çocuklarının aşılanmasını istemeyen veya ertelediğini beyan ebeveynlerin çocuklarının aşılanma durumları aile hekimliklerine telefonla ulaşılarak teyit edildi.Mevcut covıd-19 pandemisi bölgemizde ailelerin çocuklarının rutin aşılama takvimine uyumunda zorluklar olmasına rağmen devamlılığın devam ettiğini göstermiştir. Rutin aşılamanın öneminin ebeveynler tarafından bilindiği, aile hekimliklerinin takiplerinde başarılı oldukları görülmüştür. Çocuklar için rutin aşılamanın birçok hastalığın görülme sıklığını azalttığı açıkken rutin aşılamalara uyumun Pandemi döneminde gerekli sosyal izolasyon mesafesi ve koruyucu önlemlerin alınarak uygulandığı öğrenilmiştir. Yapılamayan aşılamaların için en uygun zamanda tamamlama aşı dozlarının yapılması gelecekte görülme sıklığı ortadan kalkan veya azalan hastalıkların görülmemesi için çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Çocukluk Çağı Aşılama, Koruyucu Hekimlik

Presentation ID/Sunum No= 266

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Skolyoz Ameliyatından Yıllar Sonra Gelişen Sıradışı Bir Özofagus Yaralanması

Öğr. Gör. Dr. Nezih Pişkinpaşa[1]
[1]Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakultesi

Özet

Özofagusun yaralanması, cerrahinin en morbid komplikasyonudur. Delici yaralanmalar en sık servikal özofagustadır. Özofagus perforasyonu morbiditesi ve mortalitesi (%15-30) yüksek bir klinik tablodur. İatrojenik olan ya da iatrojenik olmayan travmalarla özofagusun bütünlüğünün bozulması sonucunda, çok kısa sürede mediastinal ya / ya da plevral enflamasyon ve enfeksiyon, ardından da sepsis gelişir. Tanı konulamayan özofagus perforasyonlu olgularda, komplikasyonlara rağmen hayatta kalan hastaların özofagusu tamamen kaybedilebilir. Bu yaralanmanın tanısının geç konulması mediastinal ve plevral enfeksiyona, sepsise ve ölüme neden olur. Özofagus perforasyonunda hayatta kalmanın temeli erken tanı ve erken dönemde yapılan tedavi girişimdir. Skolyoz ameliyatından dokuz yıl sonra, operasyonda kullanılan metal materyalin dış basısı ve penetrasyonu sonucu gelişen disfaji semptomuyla başvuran sıradışı bir olgu sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Özofagus, Özofagus Perforasyonu, Skolyoz

An Unusual Esophageal Injury Developed Years After Scoliosis Surgery

Abstract

The injury of esophagus is the most morbid complication of surgery. Puncture wounds are most often in cervical esophagus. Esophagus perforation is a clinical phenomenon high in morbidity and mortality (15- 30%). As a result of the disruption of esophagus integrity through iatrogenic or non-iatrogenic traumas, in a short time, mediastinal and/or plevral inflamation and infection, and later on sepsis may develop. In situations with undiagnosable esophagus perforations, the esophagi of the patients that survive despite the complications, may be lost. Late diagnose of this injury leads to mediastinal and plevral infection, sepsis and death. In esophagus perforation, the foundation of surviving is early diagnose and treatment attempt at early stages. We present an extraordinary case that referred with an aggravated dysphagia symptom, after nine years of scoliosis surgery, as a result of the external pressure and penetration of the metal material used during operation.

Keywords: Esophagus, Esophageal Perforation, Scoliosis

Presentation ID/Sunum No= 124

Oral Presentation / Sözlü Sunum

A Rare Embryologıcal Abnormality of the Thyroid Gland, Thyroid Hemiagenesis, Coexistence With Papillary Carcinima of the Thyroid

Dr. Öğretim Üyesi Murat Ferhat Ferhatoglu[1],
Prof.Dr. Ali İlker Filiz[1]
[1]Istanbul Okan University, School of Medicine, Department of General Surgery
**Corresponding author: Murat Ferhat Ferhatoğlu*

Abstract

Thyroid hemiagenesis is an extraordinary congenital anomaly that involves the absence of one thyroid lobe or failure in the migration of precursor embryogenic tissue to its anatomic position during gestation. This anomaly does not ordinarily present any clinical symptoms, and it is usually identified by ultrasonographic evaluation of the neck. CASE A 23-year-old male patient was referred to the general surgery clinic with the complaint of unusual sensation while swallowing. There is no history of surgery or radiotherapy to the neck or no notable past medical history. Also, there is no family history of thyroid disorders elicited in his anamnesis. A solid mass with irregular edges and limited mobility was found in his neck examination, and there was no lymphadenopathy. The ultrasonographic and computed tomography evaluation of the neck revealed the agenesis of the left lobe and showed a right lobe 22 x 25 x 45 mm in size. A 0.45 × 0.55 × .50 cm hypoechoic solid nodule with microcalcifications and attenuation of posterior echo were identified in the middle part of the right thyroid lobe. The patient underwent thyroid surgery by using a standard collar incision. Intraoperative findings confirmed the agenesis of the left thyroid lobe and the presence of the right lobe with the isthmus. The postoperative histopathological examination approved the agenesis of the left thyroid lobe. The tumor was placed in the middle part of the right lobe, and a sharp boundary was visible between the healthy thyroid tissue and tumorous tissue. The diagnosis of the tumor was compatible with thyroid papillary microcarcinoma without any lymphatic and vascular invasion or encapsulation. The patient was discharged uneventfully the day after surgery. CONCLUSION The coexistence of papillary thyroid carcinoma with thyroid hemiagenesis is notably exceptional, and few reports have been issued this unusual coexistence up to now.

Keywords: Thyroid, Hemiagenesis, Abnormality, Papillary Carcinoma

Presentation ID/Sunum No= 23

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Teşhisi Altında Çift Kalp Kapağı Replasmanı Yapılan Hastanın Yönetimi: Olgu Sunumu.

Uzman Dr. Aysen Yaprak Engin[1],
Uzman Dr. Onur Saydam[1]
[1]Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Onur*

Özet

COVID-19 ile enfekte olmuş vakaların sayısı her geçen gün artmaktadır. COVID-19 hastalarının bir kısmında, cerrahi müdahale gerektirebilecek kardiyovasküler problemler eşlik etmektedir. Bununla birlikte, ameliyatı ertelenemeyen veya perkütan tedavi edilemeyen COVID-19 hastalarında kalp cerrahisi için optimum zamanlama konusunda halen yeterli kanıtımız bulunmamaktadır. Burada, New York Kalp Derneği Sınıf IV konjestif kalp yetmezliği semptomları ile acil servise başvuran ve COVID-19 teşhisi konan elli beş yaşında bir erkek hastanın tedavisini planlanmasını tartışıyoruz. Hasta, semptomatik orta derecede aortik ve ciddi mitral kapak yetersizliği için acil kalp cerrahisi planlandı. Başarılı çift kapak replasmanı yapılan hasta postoperatif 6. günde taburcu edildi.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19; Aort Kapak Yetmezliği; Mitral Kapak Yetmezliği; Aort Kapak Replasmanı; Mitral Kapak Replasmanı

Management of a Patient Diagnosed With COVID -19 Who Underwent Double Valve Replacement: A Case Report.

Abstract

The number of infected cases with COVID-19 increase gradually, and some of the COVID-19 patients present with concomitant cardiovascular problems that might require surgical intervention. However, we do not have sufficient evidence of optimum timing for cardiac surgery in patients with COVID-19 whose surgery cannot be postponed or who cannot be treated percutaneously. Here we discuss the management of a fifty-five-year-old male patient who was admitted to the emergency room with New York Heart Association Class IV congestive heart failure symptoms and diagnosed with COVID-19. The patient required urgent cardiac surgery for symptomatic moderate aortic and severe mitral valve regurgitation. The patient had undergone succesful double valve replacment and discharged on postoperative day 6.

Keywords: Covıd-19; Aortic Valve Regurgitation; Mitral Valve Regurgitation; Aortic Valve Replacement; Mitral Valve Replacement

Presentation ID/Sunum No= 259

Oral Presentation / Sözlü Sunum

XRCC3, XRCC4, BAX ve BCl-2 Gen Polimorfizmleri ve Meme Kanseri İlişkisi

Uzman Dr. Emre Özoran[1], Dr. Fadime Didem Can Trabulus[2], Araştırmacı Duygu Erhan[3], Doç. Dr. Bahadır Batar[4], Prof.Dr. Mehmet Güven[3]

[1]Koç Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[3]İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi
[4]Namık Kemal Üniversitesi

Özet

Arka plan: Meme kanseri kadınlarda en sık görülen malignitedir. Meme kanseri ile ilişkili bir çok genetik risk faktörü tanımlanmıştır. Bu çalışmanın amacı DNA onarımında görev alan XRCC3 Thr241Met (rs861539), XRCC4 G (-1394) T (rs6869366) ve apoptotik süreçte rol oynayan BAX G (-248) A (rs4645878), BCL2 C (-938) A (rs2279115) gen polimorfizmleri ile meme kanseri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Gereç ve Yöntemler: Periferik kan örnekleri kullanılarak genotipler, polimeraz zincir reaksiyon-sınırlama fragman uzunluğu polimorfizmi (PCR-RFLP) tekniği kullanılarak tespit edildi. Çalışmaya 175 hasta ve 158 sağlıklı kontrol alındı. Bulgular: rs4645878 polimorfizminde AA genotipi olan bireylerde meme kanseri riski 5,43 kat daha fazla olarak tespit edildi (p = 0,002). Bu genotype sahip hastalarda metastaz riskinin 11 kat artmış olduğu tespit edildi. Ayrıca bu genotipe sahip olan hastalarda 2 cm'den büyük tümör olması riski altı kat daha fazla olarak saptandı. rs861539 polimorfizminde Met/Met genotipine sahip bireylerde meme kanseri riski 2,77 kat daha fazla olarak tespit edildi (p = 0,009). Ayrıca Met/Met genotipli hastalarda, ileri klinik evreye (evre III + IV) sahip olma riski 4 kat daha artmıştır. rs6869366 ve rs2279115 polimorfizmleri ile meme kanseri arasında herhangi bir ilişki saptanmamıştır. Sonuç: DNA tamir ve apoptotic süreçlerde rol oynayan gen polimorfizlerinin hem meme kanser riskinde hem de hastaların klinik bulgularında önemli rol oynadığı gözlenmiş olup, bu bulgulardan yola çıkarak yapılacak ileri moleküler çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Meme Kanseri, Dna Onarımı, Apoptozis, Polimorfizm

Association of XRCC3, XRCC4, BAX and BCl2 Polymorphisms With the Risk of Breast Cancer

Abstract

Background: Breast cancer is the most common malignancy in women. Genetic risk factors associated with breast cancer incidence have been identified. The aim of this study was to determine the association of XRCC3 Thr241Met (rs861539), XRCC4 G(-1394)T (rs6869366) DNA repair and BAX G(-248)A (rs4645878), BCL2 C(-938)A (rs2279115) apoptotic gene polymorphisms with breast cancer. Materials and Methods: Genetic analysis was performed using peripheral blood samples. Gene polymorphisms were detected by using the polymerase

chain reaction-restriction fragment length polymorphism (PCR-RFLP) technique. 175 patients and 158 healthy controls were enrolled in the study. Results: Breast cancer risk was 5.43 times more in individuals with AA genotype of Bax G(-248)A (rs4645878) (p=0.002). The risk of metastasis was 11 times with this genotype. It was associated with a six times more risk of having a tumor larger than 2 cm. The risk of breast cancer was 2.77 times more in individuals carrying the Met/Met genotype of XRCC3 Thr241Met (rs861539) (p=0.009). The risk of having advanced clinical stage (stage III+IV) with the Met/Met genotype was 4 times more increased. No relationship with breast cancer was found with XRCC4 G(-1394)T (rs6869366) and BCL2 C(-938)A(rs2279115) gene polymorphisms. Conclusion: Multi-center trials using subjects with genetic variations are needed to establish the relationship between breast cancer and single gene polymorphism.

Keywords: Breast Cancer, Dna Repair, Apoptotic, Polymorphism.

Presentation ID/Sunum No= 112

Oral Presentation / Sözlü Sunum

18-25 Yaş Arası Genç Bireylerdeki Melanositik Nevüslerin Klinik ve Dermatoskopik Özelliklerinin İncelenmesi

Uzman Dr. Aylin Öztürk[1],
Prof.Dr. Ercan Arca[2]
[1]SBÜ İzmir Tepecik EAH Dermatoloji Bölümü
[2]Ankara Güven Hastanesi Dermatoloji Kliniği

Özet

Giriş: Melanositik nevüsler deride sık görülen pigmente lezyonlardır. Çeşitli alt grupları vardır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, 18-25 yaş grubundaki genç Türk bireylerde melanositik nevüslerin klinik ve dermatoskopik özelliklerinin belirlenmesidir. Metod: Toplam 668 genç birey bu çalışmaya dahil edildi. Olguların yaş, cinsiyet, güneşten koruyucu kullanımı, güneş yanığı öyküsünü sorgulayan medikal anamnezi alındı. Klinik değerlendirmede melanositik lezyonlar tespit edildi. Nevüs sayıları, lokalizasyonları ve deri tipi incelendi. Üç mm ve daha büyük melanositik nevüsler dermatoskopik olarak patern analizi, ABCD total dermatoskopi skoru (TDS), 7-nokta kontrol listesi, Menzies algoritması, 3-nokta kontrol listesi ve CASH algoritması ile retrospektif skorlandı. Bulgular: Bu çalışmada 668 olgu (268 kadın, 400 erkek) muayene edildi. En çok görülen fototip her iki cinste de fototip III'dü (erkeklerin %91,6'sı, kadınların %85,25'i). 668 hastada toplam 3663 adet melanositik nevüs saptandı. Ortalama nevüs sayısı 5,4±5,24 idi. Toplam 453 nevüs 3 mm üzerinde olarak tespit edildi ve dermatoskopik olarak incelendi. Lezyonların 147'si (%32,5) baş-boyun bölgesinde, 126'i (%27,8) gövde önyüzde, 119'u (%26,3) sırtta, 48'i (%10,6) ekstremitelerde ve 13'ü(%2,8) akral bölgelerde idi. En sık yerleşim %32,5 oran ile baş-boyun bölgesiydi. En sık görülen dermatoskopik global yapı globüler patern (n=135, %29,8), ardından retiküler patern (n=88, %19,4) ve kaldırımtaşı paterniydi (n=64; %14,1). Dermatoskopik olarak incelenen nevüslerde 5 algoritmanın birbirleri ile korelasyonu belirlendi. 7-nokta kontrol listesi ve CASH Skoru arasındaki korelasyon istatiksel olarak anlamlı değildi (p=0,052 r=0,091). Bu iki algoritma karşılaştırması dışındaki ikili korelasyonlar istatiksel olarak anlamlı idi. Melanositik nevüs rutin takibinde eşzamanlı olarak farklı algoritmalar rutin olarak birlikte kullanılabilir. Sonuç:Bu çalışma; genç erişkin yaş grubunda melanositik nevüsler ile dermatoskopik patternler ve diğer faktörler arasındaki ilişkiyi aydınlatmaya çalışan topluma dayalı diğer çalışmalar için bir temel oluşturabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Dermoskopi, Abcd Kuralı, 7-Nokta Kontrol Listesi, Menzies Algoritması, 3-Nokta Kontrol Listesi.

Abstract

Background: Melanocytic nevi are common pigmented lesions of the skin. They are sometimes confused with melanoma which is most malign tumor of the skin. Objective: Although characteristics of childhood nevi well studied, there are not much study about the nevi at 18-25

years old age group. The aim of this study is to determine the clinical and dermoscopic features of melanocytic nevi in Turkish young people with 18-25 years-old. Methods: A total of 668 people were included . Age, sex, sunblock use, and sunburn asked. We evaluated number of nevi, location of nevi and skin type. Nevi that are equal or greater than 3mm were examined dermoscopically, recorded and scored by using pattern analysis, ABCD total dermoscopic score, 7 point checklist, Menzies algorithm, 3 point checklist and CASH algorithm. Results: Totally 668 young people were physically examined in this study The most common skin phototype in both sexes was type 3 (91.6% of women, 85.25% of men). In 668 cases, a total of 3663 melanocytic nevi were determined. Mean number of nevi among cases were 5.4± 5.24. A total of 453 nevi which are equal or greater than 3 mm were examined dermatoscopically. The most common localization of these nevi was the head and neck region (n=147; 32.5%), followed by anterior trunk (n=126; 27.8%), back (n=119; 26.3%), extremities (n=48; 10.6%) and acral region (n=13; 2.8%). The most common dermatoscopic global feature was the globular pattern (n=135; 29.8%), followed by reticular pattern (n=88; 19.4%), and cobblestone pattern (n=64; 14.1%). The correlations between 5 dermoscopic algorithm scores were done statically. Except the correlation between 7-point checklist and total CASH score (p=0.052 r=0.091), all algorithms were correlated with each other. Conclusion: This study lays the foundation for future studies the relationship between nevi, dermatoscopic pattern and the other factors in a population-based cohort.

Keywords: Dermoscopy, Abcd Rule, 7-Point Checklist, Menzies Algorithm, 3-Point Checklist.

Presentation ID/Sunum No= 82

Oral Presentation / Sözlü Sunum

2018 Yılında Kliniğimizde Yatarak Tüberküloz Tedavisi Başlanmış Hastaların Tedavi Sonuçlarının Değerlendırmesı

Uzman Dr. Mustafa Engin Şahin[1], Arş.Gör.Dr. Leyla Yüksel[1], Uzman Dr. Sertan Bulut[1]

[1]Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Leyla Yüksel*

Özet

Giriş ve Amaç: Klinik olarak tüberküloz (tb.) düşünülen ancak, yayma negatif olan hastaların tedavilerine başlanması hem hasta, hem toplum sağlığı açısından önemlidir. Tedavi başlanmadığında hastalığın ilerlemesi ve bulaşma riski mevcuttur. Tedavi uygulandığında ise yanlış tanı olasılığı ve ilaç yan etki riski vardır. Kliniğimizde 2018 yılında yayma negatif akciğer tüberkülozu tanısı konarak takibi yapılan hastaların tedavi sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlandı. Yöntem: 2018 yılında kliniğimize yatarak yayma negatif akciğer tüberkülozu tanısı konarak tedavisi başlanan hastaların sonuçları retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya yayma negatif akciğer tüberkülozu tanısı antitüberküloz tedavi başlanan 22 hasta alındı. Olguların 8(%36,36)'i kadın, 14(%63,63)'ü erkekti. Yaş ortalaması 40,72 idi. En çok saptanan semptom öksürüktü. 3 hastada yakın tb. teması tespit edildi. Hastaların 5'inde (% 22,72) akciğer radyogramında kavite, tümünde infiltrasyon vardı. 17 Hastaya (% 77,28)'a bronkoskopi yapıldı, 5 hasta bronkoskopiyi kabul etmedi. Tüm hastaların balgam yayma ARB ve xpertleri ile bronkoskopi yapılan hastaların lavaj ARB ve xpert sonuçları negatifti. 2 hastada balgam kültürü pozitif olup, 1 hastada bronkoskopik lavaj kültürü pozitifti. Bu hastaların antibiyogramlarında HRZES duyarlı tespit edildi. Tüm hastalar tanı konmadan önce uygun doz ve sürede nonspesifik antibiyotik tedavisi almıştı. Başlangıç sedimentasyon hızı yüksek olan 11 hastanın dokuzunda 1. ay, bir hastada 2. ay, diğer hastada ise 3. ay kontrolünde sedimentasyon normal olmuştu. 5 hastada (% 22,72) PPD 0, geriye kalan 17 hastada PPD ortalaması 13,69 idi. 1 hastada kcft yüksekliği nedeniyle, 1 hastada alerjik reaksiyon nedeniyle PZA verilemedi ve tedavileri 9 aya tamamlandı. Hiçbir hastada ciddi yan etki tespit edilmedi. Hastaların tümünde radyolojik regresyon oldu ve klinik olarak düzelme sağlandı. Tartışma ve Sonuç: Sonuç olarak, klinik tanı ile tedavi başlanan hastalarda iyileşme oranı yüksek, ilaç yan etki oranı düşüktür. Yaymaları negatif olan ve klinik olarak tüberküloz şüphesi yüksek hastalarda uygun ayırıcı tanı yapıldıktan sonra tedaviye gecikmeden başlamanın hasta ve toplum sağlığı açısından önemli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz, Yayma Negatif, Yan Etki

Presentation ID/Sunum No= 137

Oral Presentation / Sözlü Sunum

A Possible Vertical Transmission Case of COVID 19

Uzman Dr. Huri Güvey[1],
Uzman Dr. Zehra Yılmaz[1]
[1]Özel Muayenehane

Özet

Amaç: COVID 19 birçok insan kadar gebeleri de etkileyen bir pandemidir. Bilginin sınırlı veriye dayalı olduğu göz önüne alındığında, COVID 19'un perinatal komplikasyonları düşük (%2), intrauterin gelişme geriliği (IUGG; %10), ve erken doğumu (%39) kapsamaktadır. Vertikal geçiş riski de söz konusudur çünkü SARS-CoV-2 için bağlanma bölgesi olan anjiyotensin dönüştürücü enzim 2 plasentada yaygın olarak exprese olmaktadır. Vertikal geçişle ilgili yeterli kanıt bulunmamaktadır. Burada olası bir COVID 19 vertikal geçiş vakasını paylaştık. Vaka: 25 yaşında primigravid, asemptomatik 40 haftalık gebe rutin muayene için hastaneye başvurdu. Oligohidramniyoz ve IUGG tanılarıyla yatışı yapıldıktan 4 saat sonra plasenta dekolmanı gelişti ve hasta acil olarak sezaryene alındı. 1680 gr kız bebk doğurtuldu ve sıkı steril prosedürleri takiben annesiyle herhangi bir temas olmadan hızlıca yenidoğan yoğun bakım ünitesine nakledildi. Postoperatif 4. Saatte hastada öksürük ve dispne gelişti. Annenin nazofarengeal swab örneği SARS-CoV-2 için negatif iken bebeğin testi pozitifti. Annenin göğüs bilgisayarlı tomografisi COVID 19 pnömonisi bulguları göstermekteydi. Sonuç: annenin test sonucu negatif olmasına rağmen COVID 19'un klinik ve radyolojik bulgularını göstermekteydi ve bebeğin testinin doğumdan çok kısa bir süre sonra pozitif çıkması vertikal geçiş olasılığını artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covıd 19, Gebelik, Vertikal Geçiş

A Possible Vertical Transmission Case of COVID 19

Abstract

Objective: Coronavirus disease 2019 (COVID 19) is a pandemic effecting pregnantsas well as lots of people Keeping in mind that knowledge relies on limited data, perinatal complications of COVID 19 consist of miscarriage (2%), intrauterine growth restriction (IUGR; 10%), and preterm birth (39%). Vertical transmission risk is point at issue because angiotensin converting enzyme 2 that has binding domain for SARS-CoV-2 is expressed in placenta widely. There is inadequate evidence about vertical transmission. Herein we shared a possible vertcal transmission case of COVID 19. Case: 25 years old primigravid 40 weeks pregnant without symptoms applied to hospital for routine examination. 4 hours after hospitalisation with diagnosis of oligohydramnios and IUGR, placental abruption occured and patient underwent cesarean section urgently. A 1680gr female infant was delivered and following strictly sterile prosedure newborn was transferred to newborn intensive care unite immediately without any

contact with mother. In postoperative 4th hour, the patient had cough and dispnea. Mother's nasopharyngeal swab sample was negative and that of infant was positive for SARS-CoV-2. Mothers' chest computered tomography demonsrated COVID 19 pneumonia findings. Conclusion: Despite mothers' negative test result, she had clinical and radiological findings of COVID 19 and infants' positive test result in just short period after birth increased the probability of vertical transmission.

Keywords: Covıd 19, Pregnancy, Vertical Tansmission

Presentation ID/Sunum No= 249

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Acil Servis İstemli Etanol Testi Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Cemal Polat[1]
[1]*Isparta Şehir Hastanesi, Biyokimya Bölümü, Isparta*
**Corresponding author: Cemal POLAT*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastanemizin acil servisi tarafından istemi yapılan etanol testi sonuçlarının retrospektif olarak değerlendirilmektir. Yöntem: Çalışma verilerimiz Isparta Şehir Hastanesi Merkez Laboratuvarından elde edilmiştir. Veriler, laboratuvar bilgi sisteminden retrospektif olarak elde edilmiştir. Çalışmamız 1 Ocak 2018 - 31 Aralık 2020 tarihleri arasını kapsamaktadır. Çalışmaya etanol testi dâhil edilmiştir. Yaş ve cinsiyet ayrımı yapılmamıştır. Laboratuvarımızda etanol testi, "Kan Numunelerinde Etanol Analizi İşlemlerinin Usul ve Esasları Hakkında Genelgesi"ne (2017/12) göre analiz edilmektedir. Laboratuvarımızda etanol testi, serum numunesinde enzimatik yöntemiyle otoanalizörde analiz edilmektedir. Bulgular: Merkez Laboratuvarımızda toplamda 16.837 etanol numunesi kabul edilmiş ve raporlanmıştır. Numunelerin 12.846(%76) erkeklerden ve 3.991(%24) kadınlardan alınmıştır. Laboratuvarımızda etanol testi için cihaz okuma aralığı 10 – 600 mg/dL arasındadır. Çalışmamızda toplamda 4211(%25) numunede etanol testi pozitif bulunmuştur. 12.626(%75) numunede etanol düzeyi cihaz okuma aralığının altında tespit edilmiştir (<10 mg/dL). Testi pozitif olanların 3446(%82) erkek ve 765(%18) kadın idi. Testi pozitif olan erkeklerin yaş ortalaması 32±11.96 ve kadınların yaş ortalaması 28±9.04 olarak tespit edildi. Testi pozitif olan erkeklerin etanol düzeyi ortalaması 157±90.65 mg/dL ve kadınlarda 166±91.83 mg/dL olarak görülmüştür. Yıllar arasında erkeklerde yaş ve sonuç açısından $p<0.05$ görülmüşken kadınlarda ise $p>0.05$ olarak tespit edilmiştir. Sonuç: Çalışmamızda laboratuvar verilerine göre yıllar arasında etanol test istemi ve testin pozitif sayısında artış görülmüştür. Erkeklerde yıllar arasında yaş ve sonuç açısından istatistiksel anlamlı farklılık görülmüştür. Fakat kadınlarda ise yıllar arasında yaş ve sonuç açısından istatistiksel anlamlı farklılık görülmemiştir. Etanol testi, pozitif olanların çoğunda yasal sınırın üzerinde olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Etanol, Acil Servis

Presentation ID/Sunum No= 52

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Adenoid Vejetasyon ve Tonsilla Palatinanın Yüzey ve Derin Doku Florasının Efüzyonlu Otitis Media Etiyopatogenezindeki Rolü

Uzman Dr. İsmail İlter Denizoğlu[1]
[1]Ege Sante Tıp Merkezi
**Corresponding author: İsmail İlter Denizoğlu*

Özet

Efüzyonlu otitis media (EOM) etiopatogenezinde enflamasyon teorisinin etkin olduğunu savunan bu çalışmada, kronik adenotonsillit tanısı alarak opere olan çocuk hastaların adenoid ve tonsilİerinden alınan yüzey ve derin doku örnekİeri ile efüzyon sıvıları mikrobiyolojik olarak incelenmiştir. Hastalar, EOM olup olmadıklarına göre iki gruba ayrılmış ve sonuçlar bu ayrım gözönünde tutularak değerlendirmeye alınmıştır. EOM saptanan birinci grupta adenoid derin doku anaerob kültürlerinde, anaerob (Bacteroides sp. ve Veillonela sp.) bakterilerin daha baskın üremesi anlamlı farklılık göstermiştir. Tonsil ve orta kulak materyal kültülerinde anlamlı ilişki saptanmamıştır. Kliniğe akut olarak yansımayan süregen enflamasyonun kaynağının, adenoid derin dokusunda yerleşen anaerob bakteriler olduğu düşünülmüştür. Mikrobiyolojik üreme sonuçlarının istatistiksel değerlendirilmesi, EOM olan hastalarının adenoid derin doku florasında diğer gruba oranla anaerob bakterilerin daha yüksek oranda bulunduğunu göstermiştir. EOM etiyolojisini açıklayan teoriler ve bu çalışmada elde edilen sonuçlar gözönüne alındığında; medikal tedavide antibiotikler ve özellikle antianaerobikler; cerrahi tedavide ise adenoidektominin EOM tedavisinde etkili olduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Efüzyonlu Otitis Media, Kronik Adenotonsillit, Adenoid Derin Florası

The Role of the Surface and Deep Tissue Flora of Adenoid Vegetation and Tonsilla Palatina in the Etiopathogenesis of Otitis Media With Effusion

Abstract

Efüzyonlu otitis media (EOM) etiopatogenezinde enflamasyon teorisinin etkin olduğunu savunan bu çalışmada, kronik adenotonsillit tanısı alarak opere olan çocuk hastaların adenoid ve tonsilİerinden alınan yüzey ve derin doku örnekİeri ile efüzyon sıvıları mikrobiyolojik olarak incelenmiştir. Hastalar, EOM olup olmadıklarına göre iki gruba ayrılmış ve sonuçlar bu ayrım gözönünde tutularak değerlendirmeye alınmıştır. EOM saptanan birinci grupta adenoid derin doku anaerob kültürlerinde, anaerob (Bacteroides sp. ve Veillonela sp.) bakterilerin daha baskın üremesi anlamlı farklılık göstermiştir. Tonsil ve orta kulak materyal kültülerinde anlamlı ilişki saptanmamıştır. Kliniğe akut olarak yansımayan süregen enflamasyonun kaynağının, adenoid derin dokusunda yerleşen anaerob bakteriler olduğu düşünülmüştür. Mikrobiyolojik üreme

sonuçlarının istatistiksel değerlendirilmesi, EOM olan hastalarının adenoid derin doku florasında diğer gruba oranla anaerob bakterilerin daha yüksek oranda bulunduğunu göstermiştir. EOM etiyolojisini açıklayan teoriler ve bu çalışmada elde edilen sonuçlar gözönüne alındığında; medikal tedavide antibiotikler ve özellikle antianaerobikler; cerrahi tedavide ise adenoidektominin EOM tedavisinde etkili olduğunu düşündürmektedir.

Keywords: Otitis Media With Effusion, Chronic Adenotonsillitis, Adenoid Deep Flora

Presentation ID/Sunum No= 245

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Adli Otopsilerde Kalp Kaynaklı Ölümlerin Histopatolojik Bulgularının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Taner Daş[1]
[1]Adli Tıp Kurumu Morg İhtisas Dairesi Histopatoloji Şubesi

Özet

Konu ve Amaç: Ani ve beklenmeyen doğal ölümlerin büyük çoğunluğu, özellikle koroner arter hastalıkları başta olmak üzere kardiyovasküler hastalıklar ile ilişkilidir. Bu çalışmada 2016 yılında Adli tıp kurumu morg ihtisas dairesinde otopsisi yapılan kalp kaynaklı ölüm olgularını retrospektif olarak inceleyerek, kadın ve erkek cinsiyet arasındaki epidemiyolojik farklılıkları ortaya koymayı ve kalp kaynaklı ölüme sebep olan en sık patolojileri araştırmayı amaçladık. Yöntem ve Bulgular:2016 yılında yapılan 5768 otopsiden kardiyak sebeplere bağlı ölüm olarak değerlendirilen 866 olguya ait otopsi ve bu olguların histopatolojik bulguları retrospektif olarak incelendi. Yapılan 5768 otopsiden 866'sı kardiyak sebeplere bağlıydı. Otopsi bilgilerinde eksiklik olan 34 vaka çalışmaya alınmadı. Çalışmaya dahil edilen 832 vakadan 116 (%13,9)'sı kadın, 716 (%86,1)'sı erkek idi. 832 vakanın 760'ında koroner arter hastalığı saptanmış olup bunların 97 (%12,8)'si kadın, 663 (%87,2)'ü erkek idi. 832 vakadaki kardiyak patolojiler incelendiğinde bunların 595 (%71,5)'inde akut ya da geçirilmiş myokard enfarktüsü bulguları (granülasyon dokusu, nedbeleşen granülasyon dokusu ve nedbe), 159 (%19,1) olguda perivasküler ve interstisyel fibrozis, 31 (%3,7) olguda myokardiyal ruptur ve tamponad, 6 (%0,7) olguda kapak hastalığı, 4 (%0,5) olguda kardiyomyopati, 3 (%0,4) olguda konjenital kalp hastalığı, 1'er (%0,1) olguda ise myokardit, kist hidatid ve ileti sistemi patolojisi saptandı. 15 (%1,8) olguda myokardiyal bulgu saptanmazken, 16 (%1,9) olgu otolize bağlı net değerlendirilememiştir. Çalışmada koroner arter hastalığı dışı kalp patolojisine bağlı ortalama ölüm yaşının, koroner arter hastalığı nedeni ile meydana gelen ölümlere göre anlamlı derecede düşük olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Erkek cinsiyette koroner arter hastalığı varlığı kadınlara oranla anlamlı derecede fazla bulunmuştur ($p<0.001$). Ortalama kalp ağırlığı ve vücut kitle indeksine bakıldığında anlamlı fark izlenmemiştir ($p>0.05$). Sonuç: Çalışmamızda koroner arter hastalığına bağlı ölümlerin, koroner arter hastalığı dışı kalp ölümlerine oranla daha ileri yaşta görüldüğü saptanmıştır. Bunun yanında güncel bilgilerle uyumlu olarak, erkek cinsiyette koroner arter hastalığına ölüm oranının kadın cinsiyete oranla daha yüksek oranda görüldüğü teyit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kalp, Koroner Arter, Otopsi, Ölüm

Evaluation of Histopathological Findings of Cardiac Deaths in Forensic Autopsies

Abstract

Subject and Purpose: The vast majority of sudden and unexpected natural deaths are related to cardiovascular diseases, especially coronary artery diseases. In this study, we aimed to reveal

the epidemiological differences between men and women and to investigate the most common pathologies that cause cardiac deaths. Method and Findings: A total of 5768 autopsies were performed in 2016. Of the 5768 autopsies performed, 832 were due to cardiac causes. Of the 832 cases included in the study, 116 (13.9%) were female and 716 (86.1%) were male. Coronary artery disease was detected in 760 of 832 cases, 97 (12.8%) of them were female and 663 (87.2%) were male. When cardiac pathologies in 832 cases were examined, findings of acute or previous myocardial infarction in 595 (71.5%) of them, perivascular and interstitial fibrosis in 159 (19.1%), myocardial rupture and tamponade in 31 (%3.7), valvular disease in 6 (0.7%), cardiomyopathy in 4 (0.5%), congenital heart disease in 3 (0.4%). Myocarditis, hydatid cyst, and conduction system pathology were observed in one case each (0.1%). In the study, it was observed that the mean age of death due to cardiac pathology other than coronary artery disease was significantly lower than deaths due to coronary artery disease ($p<0.05$). The presence of coronary artery disease in men was found to be significantly higher than in women ($p<0.001$). When the mean heart weight and body mass index were examined, no significant difference was observed ($p>0.05$). Conclusion: In our study, it was found that deaths due to coronary artery disease are seen at an older age than cardiac deaths other than coronary artery disease. In addition, in line with current knowledge, it has been confirmed that the mortality rate of coronary artery disease is higher in men than in women.

Keywords: Heart, Coronary Artery, Autopsy, Death

Presentation ID/Sunum No= 79

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ağır COVID -19 Enfeksiyonu Geçiren Hastalarda Subaraknoid Kanamaya Neden Olabilen Akçiğer-Beyin Etkilenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Bulent Ozdemir[1]
[1]Recep Tayyip Erdogan Universitesi

Özet

Ağır Covid-19 enfeksiyonu geçiren hastalarda subaraknoid kanamaya neden olabilen akçiğer-beyin etkilenmesi. Amaç: Covid-19 enfeksiyonu geçiren hastalarda subaraknoid kanama görülmektedir. Bu hastalarda, akciğer beyin arasında etkilenme olabilir. Daha once bu kpnuda yapılmış çalışma yoktur , Materyal ve Metod: Hastanemize 10 Mart 2020 ile 10 Aralık 2020 arasında Covid-19 enfeksiyonu tanısıyla yatırlan hastalarda, AC tutulumu SAK gelişimi arasında ilişki retrospektif olarak incelendi. COVID-19 tanısı real-time reverse-transcription polymerase chain reaction (PCR) testi ile kondu. AC ve SAK şüphesi olan hastalarda, AC ve beyin CT si çekildi. Enfeksiyon hastalarında AC ve Beyin arasındaki ilişki araştırıldı. Bulgular: 5 (3 kadın, 2 erkek) hastada AC tutulumu ve SAK tesbit edildi. Ortalama yaş ları 54,855 (36-87 yıl arasında). Müracaatlarından once hastaların durumu ağırdı, ventilasyon cihazına bağlandılar. Ortalama GCS 5 idi. Tüm hastalarda ağır AC tutulumu ve SAK saptadı. 5 hastanın iki tanesinde rupture anevrizma saptandı. Biri anterior kommunikan, diğeri karotis arterinde idi. Diğer 3 hastada anevrizma görülmedi. Sonuç: Bu çalışmada, ağır AC tutulumu olan, SAK gelişen 5 Covid-19 hastadaki bulgulara gore, Covid-19 enfeksiyonu sırasında AC ve beyin arasında etkileşim vardır, bu SAK a neden olabildiğine dair bulgular vardır. Bu durum ağır Covid-19 hastalarındaki morbitide ve mortalitenin nedeni üzerine katkıda bulunabilir. Daha çok çalışma gerekldir.

Anahtar Kelimeler: Subaraknoid Kanama, Akciger, Covıd-19; Enfeksiyon

Dangerous İnteraction Between Lung and Brain in Patients With Covid-19 İnfection Likely Leading Subarachnoid Hemorrhage

Abstract

Aim: Subarachnoid hemorrhage (SAH) may occur in patients with Covid-19 infection. There can be an interaction between brain and lung which has not been studied. Material and Methods: A retrospective analysis of patients with Covid-19 infection and SAH was performed from 10 March 2020 to 06 February 2021. The diagnosis of COVID-19 was based on PCR test. The interconnection between lung and SAH was analyzed. Results: Seven (three males, four females) patients with SAH and covid-19 infection were admitted between 10 March 2020 and 06 February 2021. The ages of females were 36, 52, 86, 89 years old (median age was 65,75 between (36-89 years). The ages of males were 45, 54, 69 years old (mean 56 years old). Only

two of 6 patients in this paper were found to have a ruptured aneurysm (one in the anterior communicating artery; one in the carotid artery) (patient1 and 5). Conclusion: In this study, we report six cases with spontaneous SAH and one patient with posterior fossa hemorrhage following covid-19 infection in whom a dangerous and fatal interaction was observed between brain and lung. This study shows that the severity of findings on chest CT was a strong predictor of fatal intracranial hemorrhage in patients with COVID-19. The fatality of these patients may be related to dangerous interaction between lung and brain. More studies are required.

Keywords: Subarachnoid Hemorrhage; Covıd-19; İnfection; Lung; Brain; Corona

Presentation ID/Sunum No= 303

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Agomelatinin Sisplatin Keratotoksisitesi Üzerindeki Beklenmeyen Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Umut Karaca[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi

Özet

Amaç: Yüksek kan akışı ve retina ve koroidin hızlı metabolik aktivitesi, gözün sisplatin tedavisi altında toksik etkilere duyarlı olmasının ana nedenleridir. Bu nedenle, toksik etkiyi önlemenin yollarını bulmak için olası mekanizmaları araştırmak ve ortaya çıkarmak gerekir. Bu çalışmada agomelatinin sisplatin kaynaklı keratotoksisite üzerindeki etkilerinin histopatolojik analizlerle araştırılması amaçlanmıştır. Yöntemler: Hayvanlara cisplatin (7 mg / kg, i.p.) uygulandı ve yedi gün boyunca agomelatin (20 ve 40 mg / kg, p.o) ile tedavi edildi. Kornea dokusundaki yapısal değişiklikleri belirlemek için histopatolojik analiz yapıldı. 40x objektifle yapılan histopatolojik incelemede; kornea epitel düzensizliği ve hiperplazi kornea, stromal inflamatuar infiltrasyon ve stromal ödem başlıkları altında değerlendirildi ve histopatolojik skorlama yapıldı. Bulgular: Agomelatinin kornea üzerindeki etkilerini gözlemlemek ve değerlendirmek için histopatolojik analiz yapıldı. Kontrol grubuna ait kesitlerde doğal olarak kornea epitel kalınlığı gözlendi. Doğal görünümde kornea stroması da gözlendi; stromal enflamatuar infiltrasyon veya ödem belirtisi yoktu. Sisplatin grubuna ait kesitlerde kornea epitelinde düzensizlik ve hiperplazi bulguları görüldü. Kornea stromasında bazı bölgelerde inflamatuar hücre infiltrasyonu ve ödem görüldü. Sisplatin + agomelatin 20 mg / kg grubunda sisplatin grubuna göre histopatolojik bulgularda azalma gözlendi. Sisplatin + agomelatin 40 mg / kg grubunda, sisplatin grubuna göre stromal ödemde azalma olurken diğer histopatolojik bulgularda anlamlı bir azalma olmadı. Sonuçlar: Sonuçlarımız, agomelatinin sisplatin tedavisinde olası koruyucu etkisine dair kanıt sağlamaktadır. Dolayısıyla, bu tutarsızlığın altında yatan sorumlu mekanizma için sonuçlarımızın daha detaylı araştırılması gerektiği açıktır.

Anahtar Kelimeler: Agomelatine, Cisplatin, Keratotoksisite, Beklenmeyen Etki

The Questionable Diverse Effect of Agomelatine On Cisplatin Keratotoxicity

Abstract

Objectives: The high blood flow and rapid metabolic activity of the retina and choroid are the main reasons why the eye is susceptible to toxic effects under cisplatin therapy. Therefore, it is necessary to investigate and uncover possible mechanisms to find ways to prevent the toxic effect. The present study aimed to investigate the effects of agomelatine on cisplatin-induced keratotoxicity by histopathological analyzes. Methods: Animals were administered with cisplatin (7 mg/kg, i.p.) and treated with agomelatine (20 and 40 mg/kg, p.o) for seven days.

Histopathological analysis was performed to determined structural changes in corneal tissue. In histopathological examination performed with 40x objective; corneal epithelial irregularity and hyperplasia were evaluated under the headings of corneal, stromal inflammatory infiltration, and stromal edema, and histopathological scoring were performed. Key findings: Histopathological analysis was performed to observe and evaluate the effects of agomelatine on the cornea. Corneal epithelial thickness was naturally observed in the sections belonging to the control group. Corneal stroma was also observed in natural appearance; there were no signs of stromal inflammatory infiltration or edema. Signs of irregularity and hyperplasia in the corneal epithelium were observed in sections belonging to the cisplatin group. Inflammatory cell infiltration and edema in some areas were observed in the corneal stroma. A decrease in histopathological findings was observed in the cisplatin + agomelatine 20 mg/kg group compared to the cisplatin group. In the cisplatin + agomelatine 40 mg/kg group, there was a decrease in stromal edema compared to the cisplatin group, but no significant reduction in other histopathological findings. Conclusions: Our results provide evidence for the possible protective action of agomelatine in cisplatin treatment. Hence, it is clear that our results need to be investigated in more detail for the responsible mechanism underlying this discrepancy.

Keywords: Agomelatine, Cisplatin, Keratotoxicity, Diverse Effect.

Presentation ID/Sunum No= 269

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ailevi Akdeniz Ateşi Tanılı Hastalarda Akut Atak Sırasında Bilgisayarlı Tomografi (BT) Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Pınar Diydem Yılmaz[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
Radyoloji Bölümü

Özet

Ailevi Akdeniz Ateşi Tanılı Hastalarda Akut Atak Sırasında Bilgisayarlı Tomografi (BT) Bulguları ÖZET: Giriş: Ailevi akdeniz ateşi (FMF); tekrarlayıcı, kendini sınırlayan özellikle peritonda olmak üzere sinovyal ve seröz yüzeylerin iltihaplanması ile karakterize otozomal resesif geçişli kalıtsal bir hastalıktır. Sefardik Yahudiler, Ermeni, Türk, Yunan, İtalyan ve Arap kökenli bireylerde yaygın olarak görülmektedir. Atak sırasında yaygın karın ağrısı, distansiyon ve ateş görülmektedir. Göğüs ağrısı, eklemlerde şişlik ve ağrı da diğer semptomlar arasındadır. Bu çalışmanın amacı akut batın tablosuyla acil servise başvuran FMF tanılı hastaların abdominal bilgisayarlı tomografi (BT) bulgularını retrospektif olarak değerlendirmektir. Metot: 2019-2021 tarihleri arasında radyoloji bölümüne acil servisten BT için yönlendirilmiş FMF tanılı 5 hastanın akut atak sırasında elde edilmiş görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Hastaların cinsiyet dağılımı; 3 erkek ve 2 kadın, yaş aralığı 8-36 yaş; ortalama 24 yaş idi. Tüm hastaların atak sırasında kliniğe başvuru semptomları karın ağrısı ve ateşti, 1 hastada ise göğüs ağrısı eşlik ediyordu. Değerlendirilen BT görüntülerinde; 3 hastada hepatomegali ve splenomegali, 2 hastada asit, 4 hastada vasküler angorjman, 5 hastanın tümünde peritonda kalınlaşma, abdominal yağ dokuda kirlenme ve mezenterik yerleşimli lenf nodları vardı. 1 hastada ise plevral ve perikardiyal efüzyon eşlik etmekteydi. Tartışma ve Sonuç: Ülkemizde de sıklığı 1/1000 gibi yüksek olan FMF tanılı hastalar, acil servise akut atak sırasında başvurduklarında çekilen BTlerde hastalığa ait bulguları bilmek ve akut batın nedeni cerrahi nedenlerin ayırıcı tanısını yapabilmek hastanın tedavi planı için önem arz etmektedir. Biz bu çalışmamızda sık görülen bulguları resimlerle sunduk.

Anahtar Kelimeler: Ailevi Akdeniz Ateşi; Fmf; Akut Batın; Bilgisayarlı Tomografi; Bt

Presentation ID/Sunum No= 54

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akciğer Kanserinde COVID -19 Riskini Artıcı Potansiyel Genlerin Ekpresyon ve Mutasyon Profilleri

Dr. Öğretim Üyesi Dilara Fatma Akın-Balı[1]
[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, Niğde

Özet

Aralık 2019'dan bu yana, SARS-CoV-2'nin neden olduğu koronavirüs hastalığı 2019, pandemik yayılım ile ortaya çıkan solunum yolu enfeksiyonlarına yol açmıştır. Kanser hastaları, son zamanlarda yaygın olan COVID-19 pandemisi de dahil olmak üzere çeşitli enfeksiyonların gelişme riski altındadır. Özellikle akciğerler, yeni koronavirüslerin ana hedefidir. Bu durum sonucunda akciğer kanseri olan hastaların enfeksiyon yatkınlığı artmış olduğu bilinmektedir. Amaç: Bu çalışmada COVID-19 patogenizinde risk getirici olabilecek immün sistem ve solunum sistemi ile ilişkilendirilmiş genetik faktörlerin DNA ve RNA boyutunda incelenmesi ile olası farklılıkların ortaya çıkartılması amaçlanmıştır. Yöntem: Akciğer kanseri farklı alt tiplerinde akciğer adenokarsinomu (LUAD, n:483) ve akciğer skuamöz karsinomu ve (LUSC, n:486) IFITM3, CAMP, LIFR, JUN, IRF7, GSTCD ve SFTPA1 hedef genlerinin mutasyon profilini ve m-RNA ekspresyon paternini belirlemek için The Cancer Genome Atlas (TCGA) veri setleri kullanıldı ve in-silico olarak GEPIA ve cbio veritabanlarında analiz edildi. Bulgular: LIFR, JUN, CAMP ve SFTPA1 genlerinde hasta grubunda kontrol grubuna göre her iki kanser alt tipinde de ekspresyon seviyeleri istatistiksel olarak anlamlı şekildi düşük bulundu ($p<0.05$). Özellikle LUSC grubunda IFITM3 ve IRF7 genleri ekspresyon seviyeleri hasta grubunda kontrol grubuna göre düşük olarak belirlenmiştir. Ayrıca 7 gende toplam 64 mutasyon (missense, splice bölge, non-sense mutasyon, gen amplifikasyonu ve delesyonlar) tespit edilmiş ve hasta gruplarında genetik mutasyon taşıma oranı %18,5 olarak belirlenmiştir. En yüksek mutasyon taşıma oranı LIFR (%11) geninde belirlenirken düşük ise GSTCD (%0,8) genindedir. Sonuç: Hedef genlerde olan mutasyonların ve değişmiş gen eskpresyon seviyesinin Akciğer kanseri alt gruplarında prognozunu kötüleştirebilecek ve şiddetli COVID-19 riski için daha duyarlı bir biyolojik ortamın oluşmasına neden olabileceği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Mutasyon, Gen Ekspresyon, Akciğer Kanseri

Expression and Mutation Profiles of Potential Genes That Increase the Risk of COVID -19 in Lung Cancer

Abstract

Since December 2019, coronavirus disease 2019, caused by SARS-CoV2, has given rise to emerging respiratory infections with pandemic spread. Cancer patients are at a risk for the development of several infections, including the prevalent COVID- 19 pandemic in recent

days. The lungs are the main target of novel coronaviruses. As a result of this situation, it is known that patients with lung cancer have an increased susceptibility to infection. Objective: In this study, it was aimed to reveal possible differences in DNA and RNA levels by examining genetic factors associated with the risk-posing immune system and respiratory system in the pathogenesis of COVID-19. Method: The Cancer Genome Atlas (TCGA) datasets were used to determine the mutation profile and m-RNA expression pattern of IFITM3, CAMP, LIFR, JUN, IRF7, GSTCD and SFTPA1 target genes in different subtypes of lung cancer lung adenocarcinoma (LUAD, n:483) and lung squamous carcinoma (LUSC, n:486) and the data was analyzed in-silico in GEPIA and cbio databases. Results: The expression levels of LIFR, JUN, CAMP and SFTPA1 genes were statistically significantly lower in both subtypes in the patients compared to the controls ($p < 0.05$). In particular, the expression levels of IFITM3 and IRF7 genes in the LUSC group were found to be lower in the patients compared to the controls. In addition, a total of 64 mutations (missense, splice region, non-sense, gene amplification and deletions) in 7 genes were detected and the mutation carrying rate was determined as 18.5% in patient groups. The highest mutation carrying rate is determined in the LIFR (11%) gene, while the lowest is in the GSTCD (0.8%) gene. Conclusion: It was concluded that mutations in target genes and altered gene expression level may worsen the prognosis in Lung cancer subgroups and maybe be more sensitive biological environment for severe COVID-19 risk.

Keywords: Covıd-19, Mutation, Gene Expression, Lung Cancer

Presentation ID/Sunum No= 229

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akılda Tutulması Gereken Bir Antite: İntraabdominal Maligniteler Sebebiyle Yapılan Rezeksiyon Materyallerinde Rastlanılan Senkron Gastrointestinal Stromal Tümör

Uzman Dr. Selma Şengiz Erhan[1]
[1]*Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Gastrointestinal stromal tümör (GİST) genellikle sporadiktir. Literatürde tümör ile ilişkili sendromlar dışında, GİST ve diğer tümör birliktelikleri de bildirilmektedir. Bu tümörlerin etyolojileri hakkında net bir bilgi yoktur. Biz burada senkron GİST ve diğer tümör birlikteliği gösteren 13 olguyu klinikopatolojik bulgular eşliğinde sunmak istedik. Materyal-Metod: Olgulara ait demografik özellikler, lokalizasyon, tümör boyutu, mitotik aktivite, hastalık ilerleyici risk skoru ve survileri değerlendirildi. Bulgular: GİST tanılı 101 olgu içinde 13 olgu GİST dışı ikinci primer tümöre sahipti. GİST'ler mide ve ince barsak yerleşimliydi. İlerleyici hastalık riski düşük (n=1), çok düşük (n=1) ve risk yok (n=11) kategorilerinde izlendi. GİST dışı tümörler ise mide, transvers kolon, sol kolon, rektum, safra kesesi, böbrek ve retroperitoneal yerleşimliydi. Histolojik tümör tipleri adenokarsinom, difüz büyük B hücreli lenfoma, mezotelyoma ve nöroendokrin tümördü. GİST ve diğer tümör birlikteliği gösteren olgularda ortalama yaşam süresi, olmayan olgulara göre anlamlı derecede daha düşük saptandı. Sonuç: GİST dışı tümör nedeniyle opere edilen olgularda rastlantısal GİST saptanma olasılığı her zaman akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gastrointestinal Stromal Tümör, Senkron, Adenokarsinom, Lenfoma, Mezotelyoma, Nöroendokrin Tümör

An Entity That Should Be Kept in Mind: Incidental Synchronous Gastrointestinal Stromal Tumors On Patients Undergoing Resection for Other Neoplasms

Abstract

Aim: Gastrointestinal stromal tumors (GISTs) are usually sporadic. It is reported in the literature that GISTs may be synchronous with other tumors except hereditary GIST syndromes. The ethiology of this tumors is yet unknown. The study presents clinicopathologic features of 13 cases diagnosed as GISTs synchronous with other tumors. Material-Methods: Clinicopathologic features including demographic data, localization, tumor size, mitotic count, progressive disease risk and survival were reviewed. Results: Thirteen cases with GISTs had secondary malignancy other than GISTs. The synchronous stromal tumors were located in the stomach and small intestine. Progressive disease risk were observed as low (n=1), very low (n=1) and none (n=11). The coexistent neoplasms were located in the stomach, transverse and left colon, rectum, gallbladder, kidney and retroperitoneum. Histologic tumor types were

adenocarcinoma, diffuse large B cell lymphoma, mesothelioma and neuroendocrine tumor. The survival of GISTs concomitant with other malignancies detected lower than other GISTs. Conclusion: The synchronous occurrence of GISTs and other malignancies is more common than it has been thought. Therefore the possibility of incidental GISTs must be considered in cases operated for another malignancy.

Keywords: Gastrointestinal Stromal Tumor, Synchronous, Adenocarcinoma, Lymphoma, Mesothelioma, Neuroendocrine Tumor

Presentation ID/Sunum No= 216

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Batın Tablosuyla Prezente Olan Miliyer Tüberküloz

Dr. Perihan Özkan Gümüşkaya [1]
[1]*Prof. Dr.Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği*

Özet

Giriş: Miliyer Tüberküloz gelişen tedaviye rağmen dünyada ölüm nedenleri sıralamasında ilk 10'da yer almaktadır. Tanı mikobakteriyum tüberkülozis basilinin gösterilmesiyle konulur.Transbronşial biyopside, karaciğer veya kemik iliği biyopsilerinde kazeifikasyon nekrozlu granülomlar görülebilir. Olgu Sunumu: Bu sunumda dalak infarktı tanısıyla acil cerrahi düşünülmemesi üzerine iç hastalıkları kliniğimize devralınan 56 yaş erkek olgumuz sunulmaktadır. Etiyolojik tetkiklerde endokardit, orak hücreli anemi veya malignite saptanmadı. Portal doppler normal, vaskülit markerleri, brusella, TORCH, CMV ve EBV açısından laboratuar bulguları negatifti. Trombofili paneli normaldi. Mikobakterium PCR negatifti. Gözde koroidal granulom saptanmadı. PET-CT'de yaygın mikronodüler alanlar ve diffüz yapıda artmış FDG tutulumu mevcuttu. Hasta tüberküloz? sarkoidoz? ön tanılarıyla bronkoskopik bronkoalveolar lavaj (BAL) amaçlı dış merkeze yönlendirildi. BAL' da ARB (+) saptanan hasta ne yazık ki miliyer tüberküloz tedavisinin başlangıcında hayatını kaybetti. Sonuç: Miliyer tüberküloz yüz binde 18 sıklıkta karşımıza çıkan nadir bir hastalıktır. Hastalarda mortalite oranı tedaviye rağmen %28'dir.Dalak enfarktı tanısı alan hastalarda etiyolojik değerlendirmede ayırıcı tanıda tüberküloz da akılda olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dalak Enfarktı, Akut Batın, Miliyer Tüberkülozis.

The mılıary Tuberculosıs Case Presented Wıth Acute Abdomen Symptoms

Abstract

In this case report,we presented a patient who had been transferred to our internal medicine department by general surgeons with the diagnosis of splenic infarct.In our detailed workup ,we ruled out subacute endocarditis,sickle cell anemia and malignancies.The portal doppler was normal.The markers of vasculitis ,brucella agglutination tests,laboratuary for TORCH,CMV and EBV were negative.The tests for thrombophilia were normal.the PCR for Mycobacterium was negatitve.We did not see choroidal granulomas in the ophtalmologic examination.In PET-CT there were diffuse micronodular areas and diffuse increased FDG .In bronchoalveolar lavage ARB was dedected as positive ,but at the begining of treatment the patient died.The etiology of the splenic infarct had been found as miliary tuberculosis.Miliary tuberculosis is a rare disease.It's incidence is 18/100000;so we should keep in mind the possibility of miliary tuberculosis in the differential diagnosis of splenic infarct etiology.

Keywords: Splenic İnfarct,acute Abdomen,miliary Tuberculosis

Presentation ID/Sunum No= 384

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Akut Gastroenteritli Olgularda Rota Virüs ve Enterik Adenovirüs Antijen Sıklığının İmmünokromotografik Yöntemle Araştırılması: Yedi Yıllık Tek Merkezli Deneyim

Doç.Dr. Çiğdem Arabacı[1],
Uzman Dr. Kenan Ak[1]
[1]S.B.Ü. Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi,
Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı, İstanbul

Özet

AMAÇ: Çocukluk çağındaki akut gastroenterit olgularının büyük bir kısmında etken virüslerdir. Nadiren yetişkin hastalarda da enfeksiyona yol açabilirler. Rotavirüsler ve adenovirüsler enfeksiyöz gastroenteritlerin en önde gelen etiyolojik ajanlarıdır. Bu çalışma ile hastanemize başvuran hastalarda rotavirüs ve adenovirüslere bağlı gastroenterit sıklığının araştırılması amaçlanmıştır. GEREÇ VE YÖNTEM: 1 Ocak 2014 ile 31 Aralık 2020 arasındaki yedi yıllık dönemde hastanemize ishal şikâyeti ile başvuran 25530 hastanın dışkı örneklerine ait kayıtlar retrospektif olarak incelendi. Dışkı örneklerinde rotavirüs ve adenovirüs antijenlerinin varlığı kalitatif immünokromatografik test (VIKIA Rota-Adeno) ile araştırıldı. Testin Rota virus için duyarlılığı, %96-100, Adenovirus için %87,4-99,6, duyarlılığı ise %98,6-100 dür. BULGULAR: Dışkı örneklerinin 3220'sinde (%12,6) rotavirüs, 670'sinde adenovirüs (%2,6), 10'unda (%0,04) rotavirüs ve adenovirüs birlikte pozitif olarak saptandı. Erkek çocuklarında rotavirüs enfeksiyonu daha sık görülürken (%13,5), kız çocuklarında adenovirüs enfeksiyonu sıklığı daha yüksekti (%3,2). Viral antijen pozitif olgular en sık 7- 24 ay yaş grubu ile ilkbahar ve kış aylarında görüldü. Sonuçların istatistiksel olarak değerlendirilmesinde; ''ki-kare testi'' kullanıldı. Anlamlılık sınırı olarak $p<0,05$ değeri kabul edilmiştir. SONUÇ: İki yaş altı çocuklarda rotavirüs önemli bir gastroenterit etkenidir ve özellikle ilkbahar ve kış aylarında rutin olarak araştırılmalıdır. Farklı ülkelerde yapılan çalışmalarda, rotavi¬rüsün viral gastroenterit vakalarının %11-71'inden sorumlu olduğu bildirilirken, bu oran enterik ade¬novirüs için %2-22,2, rotavirüs-enterik adenovirüs birlikteliği için %1,3-6 olarak belirtilmiştir. Ülkemizde yapılan farklı çalışmalarda ise rotavi¬rüs sıklığı %9,8-39.8 ve enterik adenovirüs sıklığı %5-15 bulunmuştur. Bu sonuçlar bizim bulgularımızla uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Akut Gastroenterit, Rotavirus, Adenovirüs

Investigation of Rotavirus and Enteric Adenovirus Antigen Frequency by Immunochromotographic Method in Patients With Acute Gastroenteritis: Seven Years of Single Center Experience

Abstract

OBJECTIVE: Most cases of acute gastroenteritis in children are caused by viral agents. Rarely, they can also cause infections in adult patients. Rotaviruses and adenoviruses are the leading viral agents of infectious gastroenteritis. The aim of this study was to investigate the prevalence

of gastroenteritis caused by rotavirus and adenoviruses in patients who were admitted to our hospital. MATERIALS AND METHODS: Stool samples from 25530 patients admitted to our hospital with diarrhea in a seven-year period between January 1, 2014 and December 31, 2020 were retrospectively analyzed. The presence of rotavirus and adenovirus antigens in stool samples was investigated by qualitative immunochromatographic test (VIKIA Rota-Adeno). The sensitivity of the test for Rota virus was 96-100%, for Adenovirus 87.4-99.6%, and the sensitivity was 98.6-100%. RESULTS: Of the stool samples, rotavirus in 3220 (12.6%), adenovirus in 670 (2.6%), rotavirus and adenovirus in 10 (0.04%) were found to be positive. While rotavirus infection was more common in boys (13.5%), the frequency of adenovirus infection was higher in girls (3.2%). Viral antigen positive cases were seen most frequently in the 7-24 month age group and in the spring and winter months. In the statistical evaluation of the results; "Chi-square test" was used. A value of $p < 0.05$ was accepted as a significant result. CONCLUSION: Rotavirus is an important factor of gastroenteritis in children under two years and should be investigated routinely, especially in spring and winter. In studies conducted in different countries, it has been reported that rotavirus is responsible for 11-71% of viral gastroenteritis cases, while this rate has been reported as 2-22.2% for enteric adenovirus and 1.3-6% for rotavirus-enteric adenovirus association. In different studies conducted in our country, the frequency of rotavirus was found to be 9.8-39.8% and the frequency of enteric adenovirus was 5-15%. These results are consistent with our findings.

Keywords: Acute Gastroenteritis, Rotavirus, Adenovirus

Presentation ID/Sunum No= 257

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ameliyat Öncesi Cerrahi Strateji Toplantısının Hasta Sonuçlarına Etkisi

Uzman Dr. Emre Bozkurt[1], Uzman Dr. İbrahim Halil Özata[1], Uzman Dr. Emre Özoran[1]
[1]Koç Üniversitesi Hastanesi

Özet

Amaç: İyatrojenik yaralanmalar konusunda farkındalık arttıkça, cerrahi kalite gelişimi konusunda ilgi artmaktadır. Bu yaralanmalar artan organizasyonel güvenlik kültürü ile önlenebilmektedir. Hastanemizde, ameliyat sonrası sonuçlanımları geliştirmek için klinik ve ameliyathanede cerrahi strateji toplantısı şablonu oluşturulmuştur. Bu çalışmada ameliyat öncesi cerrahi strateji toplantosı şablonu uygulanan ve uygulanmayan hastaları karşılaştırmak için düzenlenmiştir. Materyal ve Metot: Hastaların demografik verileri, ameliyat verileri ve ameliyat öncesi cerrahi strateji toplantısı verileri retrospektif olarak toplandı. Hastalar ameliyat öncesi cerrahi strateji toplantısı şablonu uygulama durumuna göre iki gruba ayrıldı. Grup 1'deki PSSM'si olan hastaları, grup 2 diğer hastaları içermektedir. İki gruptaki cerrahi prosedürle ilgili veriler ve hastaların sonuçları karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmaya 140 hasta dahil edilmiştir. Hastaların ortanca yaşı 45.28±17 idi. Yetmiş sekiz hasta erkekti, 62 hasta kadındı. Hastalar PSSM'nin uygulanma statüsüne göre gruplandılar. Ortanca yaş (p=0,966), cinsiyet (p=1), ameliyat tipi (acil veya elektif p=0,323) ve açık cerrahiye geçme oranları (p=0.295) arasında istatistiksel oalrak farklılık saptanmadı. Grup 2'de hastaların dosyalarının ameliyathanede ameliyat öncesi hazır bulunma oranı Grup 1'e oranlar istatistiksel olarka anlamlı derecede düşüktü (p=0,021). Grup 1'deki hastaların ameliyat süreleri istatistiksel olarak anlamlı derecede kısaydı (p<0,001). Sonuçlar: Bu davranışsal girişimin klinikte rutin olarak uygulanması hasta sonuçlarında iyileşme, güvenlik prosedürlerin uyumu arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kalite, Cerrahi Güvenlik, Cerrahi Toplantı

The İmportance of Preoperative Surgical Strategy Meeting On Patients Outcome

Abstract

Objective: Interest in measures to surgical quality improvement is increasing with increased awareness of iatrogenic injuries. These injuries can be prevented by an improved organisational safety habit. We implemented preoperative surgical strategy meeting chart in the clinical and operational basis in our hospital to improve postoperative outcomes. This study was conducted as comparement of outcomes of patients with and without implementation of preoperative surgical strategy meeting forms. Material and Methods: Data including the demographic characteristics of patients, procedural data, and data of preoperative surgical strategy meeting were recorded retrospectively. Patients were divided into two groups according to the

preoperative surgical strategy meeting chart application status. Group 1 included the patients with provided PSSM and group 2 included the remaining patients. Data related with surgical procedure and patients' outcomes were compared between these groups. Results: 140 patients were enrolled in this study. The mean age of the patients were 45.28±17 years. The female to male ratio was 62:78. Patients were grouped according to the application status of PSSM. There was no statistically significant difference in the mean age, sex, operation type (emergent or elective) and conversion to open surgery rates, the p values that correspond to these values were p=0,966, p=1,000, p=0,323, and p=0.295. In Group 2 being ready of patient file in the operating theatre preoperatively was statistically significantly low when compared to Group 1 (p=0,021). Operation time was detected statistically significant short for patients in Group 1 (p<0,001). Conclusion: Integrating this behavioral intervention into the clinical routine demonstrated the improvements in patient outcomes and adherence to the safety process.

Keywords: Quality İmprovement, Safe Surgery, Surgical Meeting

Presentation ID/Sunum No= 113

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anormal Yerleşimli Akut Apandisit

Uzman Dr. Aydın Sarıhan[1]
[1]*Manisa Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Aydın Sarıhan*

Özet

Giriş Akut apandisit genellikle semptom, klinik geçmiş, fizik muayene ve laboratuvar testlerinin sonuçlarına göre teşhis edilir. Ancak apandisin anormal varyasyonu nedeniyle atipik klinik özellikleri olan hastalarda görüntüleme çalışmaları preoperatif tanı ve uygun tedavinin belirlenmesinde önemli rol oynar. Apandisit hastalarında mortalite ve morbiditeyi etkileyen en önemli faktör apandisit lokalizasyonunun farklılaşması ve farklı enfeksiyonların birlikteliğine bağlıdır. Vaka 45 yaşındaki bayan hasta karın ağrısı, bulantı ve kusma şikâyeti ile acil servise başvurdu. Hastanın ateşi 37.7 °C idi. Karın ağrısı göbek çevresinde başlamış ve yayılımı olmamış. Batın muayenesinde sağ üst kadrandan alt kadrana kadar hassasiyet ve defans görüldü. Laboratuvar tetkiklerinde, lökosit 18.4 bin/mL, CRP: 24 mg/L, amilaz 24 U/L idi, B-hcg < 100 m U/ml idi. Abdomen ultrasonografi görüntülemesinde apandisite ait bulgu saptanmadı. Hastanın bilgisayarlı batın tomografisinde akut apandisit saptanmadı. Ancak hastanın şikayetinin devam etmesi üzerine tekrar batın tomografisi tekrar incelendi, karaciğer sağ alt lobu ile böbrek arasına uzanım gösteren retroçekal yerleşimli 8 mm çaplı akut apandisit ile uyumlu görüntü saptandı. Hasta genel cerrahi hekimi tarafından operasyona alındı. Tartışma Akut apandisit acil servislerde sık rastlanan problemlerdendir. Hastanın anamnezi ve fizik muayene bulguları akut apandisit tanısında en önemli rolü oynamaktadır. Ultrasonografi ile apandisiti saptamada ilk tercih edilen tetkik iken bilgisayarlı batın tomografisinin duyarlılığı daha yüksektir. Ancak Apandisin anormal varyasyonları batın tomografisi değerlendirilirken dikkate alınmalıdır. Sonuç Karın ağrısı şikâyeti olan hastalar dikkatli değerlendirilmeli. Apendiksin anatomik varyasyonları, akut apandisitin atipik görünümüne neden olabilir. Bu gibi durumlarda tanı koymada yüksek şüphe ve bilgisayarlı batın tomografisi incelemesi yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Karın Ağrısı, Apandis Varyasyonu

Presentation ID/Sunum No= 172

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Anterior Üretral Darlık Değerlendirilmesinde Non-İnvaziv Fizyolojik Yöntem Miksiyon Sonoüretrografisi

Uzman Dr. Eyüp Kaya[1]
[1]*Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Eyüp Kaya*

Özet

Giriş ve Amaç: Üretral stenozun değerlendirilmesinde ve tedavi takibinde yaygın kullanılan retrograde üretrografi(RUG), Voiding sistoüretrografi(VCUG) ve tanı ve tedavi olanağı sağlayan sistoskopi gibi invaziv yöntemler mevcuttur. Sonoüretrografinin(SUG) anterior üretral darlık(AÜD) tanısında yüksek duyarlılığa sahip olduğu gösterilmiştir. Ultrason teknolojisindeki gelişmeler, ultrasona ulaşım kolaylığıyla skopi sayılarındaki azalma ve ulaşmadaki zorluk gözönünde bulundurulduğunda, SUG'un hakettiği ilgiyi görmediğini düşünmekteyiz. Bu nedenle poliklinik şartlarında kolaylıkla uygulanabilecek SUG'un modifiye şekli, miksiyon SUG(mSUG) yöntemini sunmayı amaçladık. Gereç ve Yöntem: Kliniğimize 6'sı üretroplastiyle tedavi edilmiş takip hastası ve 1'i yeni tanı almış AÜD'li 7 hastaya mSUG'si uygulandı. Postoperatif hastaların tamamının takip sistoskopik incelemesi, yeni tanılı hastanın RUG incelemesi mevcuttu. Hastaların sistokopik bulgularıyla SUG bulguları kıyaslandı. Tedavisiz hastanın görüntüleri RUG görüntüleriyle kıyaslandı. Bulgular: Tedavili hastaların 5'i AÜD nedeniyle üretroplastili hastaydı. Diğeri kaza nedeniyle üretra rüptürüne uçuca anastomoz uygulanmış hastaydı. Tedavisiz hastanın AÜD'ı RUG ile ortaya konulmuştu. Tedavili hastalarda sonografik olarak sistoskopik başarı kriteri ile uyumlu lüminal genişlik mevcuttu. Tedavisiz hastada kısa segment ileri AÜD mevcuttu. Ultrasonda darlığı, uzunluğunu ve spongiofibrozisi daha belirgin ortaya koyabildik. Tartışma: AÜD'nin günümüzde başlıca tedavi yöntemleri üretrotomi ve üretroplastidir. Hastaların preoperatif üretral değerlendirmesi, tanıda ve tedavi yönteminin belirlenmesinde büyük önem arz etmektedir. RUG şuanda postoperatif üretral değerlendirmede başlıca değerlendirme yöntemidir. SUG'un AÜD değerlendirmesinde, RUG'dan daha sensitif ve spesifik olduğunu çok sayıda çalışma ortaya koymuştur. Ayrıca SUG, operasyon tipini belirlemede önemli lezyon uzunluk tayininde, RUG'a üstün bulunmuştur. Sadece lüminal değerlendirmeye izin veren diğer yöntemlere karşılık, SUG'la lümen dışı yapılara ait ek bilgiler elde edilebilmektedir. Biz de benzer sonuçları elde ettik. Üzerinde mutabakat sağlanmış takip protokolü mevcut değildir. RUG, Üroflowmetri, PMR ve sistoskopik incelemeler takipte kullanılmaktadır. Takipte SUG etkinliğiyle ilgili literatürde yeterli veri mevcut değildir. Çalışmamızın ön verilerinde şuana kadar sistoskopiyle tam uyum saptadık. Sonuç: Poliklinikte yüksek sensitivite ve spesifiteyle non-invaziv uygulanabilen mSUG, AÜD tanısında RUG'un yerini alacak potansiyelindedir. Takip etkinliği açısından sistoskopiyle kıyaslayan kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anterior Üretral Darlık, Üretroplasti, Sonoüretrografi, Üretrotomi, Retrograde Üretrografi

Presentation ID/Sunum No= 298

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Aorta Abdominalis'in Varyasyonlarının Osirix MDYazılımı İle Preoperatif Olarak Değerlendirilmesi ve Klinik Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Eren Öğüt[1]
[1]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Ana Bilim Dalı

Özet

Giriş Abdominal organların vaskülarizasyonundaki varyasyonların preoperatif analizi son derece önemlidir. Çalışmamızın amacı abdominal aorttan ayrılan visceral ve parietal arterlerin anatomik varyasyonlarını preoperatif olarak Osirix MD yazılımı ile saptamak ve cerrahi önemini değerlendirmektir. Gereç / Yöntemler: 57 hastanın bilgisayarlı tomografi anjiyografi görüntüleri Osirix MD 12.0 software (OsiriX DICOM Viewer, Pixmeo SARL) yazılımı ile abdominal aorta'nın visceral ve parietal dal varyasyonlarının ve olası morfolojik farklılık varlığı açısından analiz edildi. Bulgular: 49 vakada (% 21,4) abdominal aorttan dallanan arterlerin anatomik varyasyonları tespit edildi. 44 (% 20,8) vakada genelde solda olmak üzere a. renalis ve a. suprarenalis varyasyonları, 5 (% 2,5) vakada a. splenica varyasyonları , 2 (%1,4) a.hepatica communis varyasyonları saptandı. Ek olarak en sık truncus coeliacus, a.mesenterica superior ve a. renalis de olmak üzere arterlerin vertebral çıkış seviyelerinde farklılıklar görüldü ve 2 vakada aorta abdominalis anevrizması tespit edildi. Sonuçlar: Aorta abdominalis'in anatomik varyasyonlarının ve morfolojik farklılıklarının Osirix MD yazılımı ile preoperatif olarak değerlendirilmesi cerrahi yaklaşımlar ve endovasküler prosedürleri olumlu yönde etkilemektedir. Ayrıca endogreft tipi ve boyutuna karar verilmesi, cerrahi müdahale similasyonu, hastanın preoperatif analizi ve postoperatif takibi için büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aorta Abdominalis, Osirix Md, Varyasyonlar, Preoperatif Değerlendirme, Cerrahi

Preoperative Evaluation of the Variations of Abdominal Aort With Osirix MD Software and Clinical Significance

Abstract

Abstract: Introduction Preoperative analysis of variations in the vascularization of the abdominal organs is extremely important. The aim of our study is to determine the anatomical variations of the visceral and parietal branches of abdominal aort preoperatively with Osirix MD software and to evaluate the importance in surgery. Materials / Methods: Computed tomography angiography of 57 patients were analyzed with Osirix MD 12.0 software (OsiriX DICOM Viewer, Pixmeo SARL) for the presence of visceral and parietal branch variations of the abdominal aort and possible morphological differences. Results: Anatomical variations of the arteries branching from the abdominal aort were detected in 49 cases (21.4%). The renal artery and suprarenal artery variations were detected in 44 (20.8%) cases frequently on the left side, splenic artery variations in 5 (2.5%) cases, and common hepatic artery variations were

detected in 2 (1.4%) cases. Moreover, the most frequent variations were observed in the vertebral originated levels of coeliac trunk, superior mesenteric artery and renal artery. In addition to that abdonminal aneurysm were detected in 2 cases. Conclusion: Preoperative evaluation of the anatomical variations and morphological differences of the abdominal aort with Osirix MD software significantly affects the surgical approaches and endovascular procedures. Furthermore, the decision of the endograft type and size is of great importance for surgical intervention simulation, preoperative analysis and postoperative follow-up of the patient.

Keywords: Abdominal Aort, Osirix Md, Variations, Preoperative Evaluation, Surgery

Presentation ID/Sunum No= 357

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Baş ve Boyun Kanserlerinde Enos T786C Polimorfizminin Olası Rolünün Araştırılması

Uzman Duygu Can[1], Dr. Şenay Balcı[1] , Prof. Dr. Cengiz Özcan[2], Prof.Dr. Lülüfer Tamer[1]

[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya AD

[2]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Hastalıkları AD.

**Corresponding author: Senay BALCI*

Özet

Baş boyun kanserleri, tüm kanserlerin %6'sını oluşturmaktadır ve sıklık sırasına göre tüm kanserler arasında altıncı sırada yer almaktadır. Nitrik oksitin (NO), kanser oluşumu ve ilerlemesinde önemli bir etmen olarak rol oynadığını gösteren kanıtlar artmaktadır. NO ve diğer bir son ürün olan sitrüllin, argininden NO sentaz (NOS) enzimi aracılığıyla sentezlenir. NOS'un genetik olarak farklı üç izoformundan biri olan Endotelyal nitrik oksit sentazın (eNOS), karsinojenezi ve progresyonu modüle ettiği bildirilmiştir. eNOS genindeki genetik polimorfizm transkripsiyonunu düzenleyebilir ve NO üretimine aracılık edebilir. Bu nedenle, bu çalışmada eNOS T786C polimorfizmi ile baş boyun kanseri arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı hedefleyerek hastalığın genetik alt yapısının aydınlatılmasına katkı sağlamayı ve Mersin bölgesinde eNOS T786C polimorfizminin baş ve boyun kanseri hastalığı olan hastalarda olası rolünün belirlenmesi, ayrıca kontrol grubu sonuçları değerlendirilerek sağlıklı kişilerde eNOS T786C polimorfizminin allel sıklığı bulunarak toplumda görülme sıklığının belirlenmesi amaçlandı. Çalışmaya, Mersin Üniversitesi Hastanesi Kulak Burun Boğaz polikliniğine baş ve boyun kanseri tanısı alan 45 birey (Hasta grubu) ve yine aynı polikliniğe başvuranlar arasından herhangi bir sistemik hastalığıolmadığı tespit edilen 44 birey (Kontrol grubu) olmak üzere toplam 89 birey dahil edildi. Kontrol ve hasta grubuna ait genomik DNA'lar tam kandan izole edildi. eNOS T786C polimorfizmleri, mutasyon belirleme kitleri kullanılarak gerçek-zamanlıPCRcihazı (LightCycler480 II, Roche Diagnostics GmbH Mannheim, Almanya) ile saptandı. eNOS T786C polimorfizminin, hasta grubunda TT, TC ve CC genotipi sıklığı sırasıyla %20,0, 35,6 ve 44,4, kontrol grubunda ise %2,3, 56,8ve 40,9 olarak saptandı. TT genotipiyle karşılaştırıldığında, TC genotipine sahip olanların 0,071 kat (p=0,016), CC genotipine sahip olanların ise 0,123 kat(p=0,058), ayrıca C alleli taşıyan bireylerde hastalık oluşturma riskinin T alleli taşıyan bireylere göre 0,729 kat (p=0,319) daha az baş boyun kanserleri oluşturma riskine sahip olduğu belirlendi. Sonuç olarak, eNOS T786C varyantlarının baş boyun kanserleri gelişimi için risk faktörü olarak değerlendirilebileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Baş Boyun Kanserleri, Polimorfizm, Enos, T786c, Nitrik Oksit.

Investıgatıon of the Possıble Role of Enos T786C Polymorphısm in Head and Neck Cancers

Abstract

Head and neck cancers constitute 6% of all cancers and rank sixth among all cancers in order of frequency. There is increasing evidence that nitric oxide (NO) plays a role as an important factor in cancer formation and progression. NO and citrulline, another end product, is synthesized from arginine via the NO synthase (NOS) enzyme. Endothelial nitric oxide synthase (eNOS), one of three genetically different isoforms of NOS, has been reported to modulate carcinogenesis and progression. Genetic polymorphism in the eNOS gene can regulate its transcription and mediate NO production. Therefore, in this study, it was aimed to reveal the relationship between eNOS T786C polymorphism and head and neck cancer, and contribute to the elucidation of the genetic background of the disease. And it was aimed to determine the possible role of eNOS T786C polymorphism in patients with head and neck cancer in Mersin region, and also to determine the prevalence of eNOS T786C polymorphism in the population by finding the allele frequency of eNOS T786C polymorphism in healthy individuals by evaluating the results of the control group. A total of 89 individuals, 45 individuals diagnosed with head and neck cancer (Patient group) and 44 individuals who were found to have no systemic disease (Control group), were included in the study. Genomic DNAs belonging to control and patient groups were isolated from whole blood. eNOS T786C polymorphisms were detected with a real-time PCR instrument (LightCycler480 II, Roche Diagnostics GmbH Mannheim, Germany) using mutation detection kits. The frequency of TT, TC and CC genotype in the patient group of eNOS T786C polymorphism was 20.0, 35.6 and 44.4%, respectively, and 2.3, 56.8 and 40.9% in the control group. When compared to the TT genotype, those with the TC genotype were 0.071 times ($p = 0.016$), those with the CC genotype were 0.123 times ($p = 0.058$), in addition, it was determined that individuals carrying the C allele had a 0.729 times ($p = 0.319$) lower risk of developing head and neck cancers compared to individuals carrying the T allele. As a result, it was thought that eNOS T786C variants could be considered as a risk factor for the development of head and neck cancers.

Keywords: Head and Neck Cancers, Polymorphism, Enos, T786c, Nitric Oxide.

Presentation ID/Sunum No= 237

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Batında Kitle ve Assitin Nadir Bir Nedeni: Myeloid Sarkom

Dr. Öğretim Üyesi Gülden Sincan[1]
[1]*Atatürk Üniversitesi*

Özet

Giriş ve Amaç: Assit peritoneal kavitede anormal sıvı birikmesidir. Myeloid sarkom myeloid prekürsör hücrelerin malign ekstramedüller neoplazisidir. Sıklıkla kemik, yumuşak doku, lenf nodları ve ciltte görülür. Biz assit ve batında kitlesinin nedeni myeloid sarkom olan olgumuzu sunuyoruz. Vaka Sunumu: 36 yaşında kadın hasta karın ağrısı, karında şişkinlik ve bulantı şikayetleriyle başvurdu. Fizik muayenede batında assiti mevcuttu. Laboratuvar tetkiklerinde; hb:10,6 g/dl, GGT:82 U/L, AST:71 U/L, ALT:98 U/L, ALP:523 U/L, LDH:568 U/L, t.bil:1.38 mg/dL, d.bil:0.55 mg/dL, alb:1,87 g/dL, CRP:42,8 mg/dL olarak saptandı. Batın USG'de yaklaşık 90x60 mm kitlesel lezyon ve en derin yerinde 12 cm'e ulaşan serbest mayi izlendi. Hastaya parasentez yapıldı ve mayi eksuda ile uyumlu olarak değerlendirildi. Sitolojisi ise lenfoma hücresi? olarak raporlandı. Ayrıca hastaya endoskopik ultrasonografi yapılarak batındaki kitlesel lezyondan biyopsi alındı. Patoloji sonucu myeloid sarkom olarak raporlandı. Assit mayisinin flow sitometrisinde yaklaşık %15 oranında myeloblast saptandı. Kemik iliği aspirasyon ve biyopsisinde patoloji saptanmadı. Hastaya myeloid sarkom nedeni ile 1 kür 3-7 remisyon indüksiyon tedavisi verildi. Tedaviden sonra batında assit saptanmadı. Kolestaz enzimleri ve karaciğer fonksiyon testleri düzeldi. Ayrıca hastanın kontrol batın BT'sin de myeloid sarkomun önceki tomografiye göre belirgin regrese olduğu saptandı. Ardından hastaya 4 kür yüksek doz Cytarabine ile konsolidasyon tedavisi verildi. Hasta halen remisyonda olarak takip edilmektedir. Sonuç: Myeloid sarkom nadiren batın içi kitle şeklinde de prezente olabilir. Bu nedenle gerek assit, gerekse batın içi kitle nedeni ile tetkik edilen olguların ayırıcı tanısında mutlaka myeloid sarkomda düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Assit, Batında Kitle, Myeloid Sarkom

A Rare Cause of Abdominal Mass and Ascites: Myeloid Sarcoma

Abstract

Introduction and Aim: Ascites is an abnormal fluid accumulation in the peritoneal cavity. Myeloid sarcoma is a malignant extramedullary neoplasia of myeloid precursor cells. It is commonly seen in bone, soft tissue, lymph nodes and skin. We present a case with ascites and abdominal mass due to myeloid sarcoma. Case Report: A 36 years old female patient was admitted with complaints of abdominal pain, abdominal distension and nausea. On physical examination, abdominal ascites was present. In laboratory examinations; hb: 10.6 g/dl, GGT: 82 U/L, AST: 71 U/L, ALT: 98 U/L, ALP: 523 U/L, LDH: 568 U/L, t.bil: 1.38 mg/dL, d.bil: 0.55 mg/dL, alb: 1.87 g/dL, CRP: 42.8 mg/dL. In the abdominal USG, an approximately 90x60 mm mass lesion and free fluid reaching 12 cm in the deepest part were observed. Paracentesis

was applied to the patient and the fluid was evaluated as compatible with exudate. Its cytology was reported as lymphoma cell?. In addition, endoscopic ultrasonography was performed and biopsy was taken from the mass lesion in the abdomen. The biopsy specimen was reported as myeloid sarcoma. Approximately 15% of myeloblasts were detected in ascites fluid flow cytometry. No pathology was found in the bone marrow aspiration and biopsy. One course of 3-7 remission induction therapy was given to the patient for myeloid sarcoma. After the treatment, no ascites was detected in the abdomen. Cholestasis enzymes and liver function tests improved. In addition, in the control abdominal CT, myeloid sarcoma was significantly regressed compared to the previous tomography. Then, consolidation treatment was given to the patient with 4 cycles of high-dose Cytarabine. The patient is still being followed in remission. Conclusion: Myeloid sarcoma may rarely present as an intraabdominal mass. Therefore, myeloid sarcoma should be considered in the differential diagnosis of cases investigated for both ascites and abdominal mass.

Keywords: Ascites, Abdominal Mass, Myeloid Sarcoma

Presentation ID/Sunum No= 344

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Belirli Aralıklarla Değişik Dozlarda Verilen Eksojen Human Koryonık Gonadotropının Korpus Luteum Fazına Etkisi -

Uzman Dr. Sıdıka Sibel Gülova[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Hastanesi*

Özet

Giriş: Klomifen sitrat ve hCG ile ovülasyon indüksiyonundan sonra korpus luteum (CL) döneminde aralıklı olarak (3'er gün arayla 4 defa) farklı dozlarda verilen hCG'nin luteal dönem uzunluğu ile CL'un gestajen salgılama üzerindeki etkisini araştırdık. Materyal-Metod: Giessen Justus Liebig Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine başvuran 15 primer infertilite olgusu ele alındı. Toplam 8 infertilite olgusunda 3 siklus boyunca CL döneminde değişik dozlarda verilen hCG'nin korpus luteum fonksiyonu üstündeki etkisini inceledik. Siklusun 5.-9. günleri arasında folikül gelişimi için verilen 100 mg Klomifen sitrat ve 10000 IU hCG ile ovülasyon indüksiyonundan sonra 2. siklusta 1.500 İÜ ve 3. siklusta 2.500 İÜ hCG, ovülasyon indüksiyonundan sonraki 5,8,11 ve 14. günlerde verildi. 1. siklus kontrol siklusu olarak belirlendi ve CL döneminde hCG verilmedi. Ovülasyon indüksiyonundan sonraki 2,5,8,11 ve 14. günlerde serumda Progesteron, 17a Hidroksiprogesteron ve hCG düzeyleri araştırıldı. Korpus luteum fazı, endojen LH'un artış gösterdiği ilk siklusta ertesi günden itibaren, LH çıkışı görülmeyen diğer sikluslarda hCG ile oyülasyon indüksiyonundan sonraki 2. günden itibaren hesaplandı. Bulgular: Değişik dozlardaki hCG uygulanan her 2 siklusta luteal faz, CL stimülasyonu uygulanmayan siklusa göre anlamlı şekilde uzamıştı. 2. ve 3. siklus karşılaştırıldığında, 1.500 İÜ veya 2.500 İÜ hCG ile stimülasyonun anlamlı farklılık göstermediği saptandı. İncelenen her 3 siklusta da ovülasyon indüksiyonundan sonraki 8. güne kadar Progesteron ve 17 a Hidroksiprogesteron düzeylerinde fark görülmemekle birlikte, korpus luteumu stimüle edilen her siklusda 11. ve 14. günlerde bu hormonların düzeyinde anlamlı bir artış saptanmıştır. Değişik dozlarda hCG ile korpus luteumları stimüle edilen sikluslarda hormon değerleri arasında doza bağlı olarak anlamlı farklılık görülmemektedir. Sonuç: Ovülasyon indüksiyonundan sonraki 8. günden itibaren artma eğilimi gösteren serum Progesteron ve 17a Hidroksiprogesteron değerleri, endometriumun daha iyi sekretuar transformasyonunu ve dolayısıyla nidasyona daha uygun bir hale gelmesini sağlar. Korpus luteumun üçer gün arayla 1.500 İÜ hCG ile stimülasyonu CL yetersizliğinin etkin şekilde tedavisini sağlayabilir

Anahtar Kelimeler: Infertilite, Corpus Luteum, Human Koryonik Gonadotropin

The Effect of Exogen Human Chorıonic Gonadotropın On Corpus Luteum Phase Given At Various Doses With Specific Ranges

Abstract

Introduction: After ovulation induction with clomiphene citrate (CC) and hCG, we investigated the effect of hCG given in different doses intermittently in the luteal period on the gestagen secretion of the corpus luteum(CL) . Material Method: Fifteen primary infertility cases admitted to the Gynecology and Obstetrics Clinic of Giessen Justus Liebig University were included in the study. We examined the effect of hCG given in different doses for 3 cycles on the function of the CL. After ovulation induction with 100 mg CC on 5.-9. cd and 10000 IU hCG ,1500 IU hCG in the second cycle and 2500 IU in the third cycle, on days 5,8,11 and 14 after ovulation induction. The first cycle was determined as control, hCG was not given during the luteal period. Progesterone, 17aHidroxyprogesterone, hCG levels were investigated in serum on days 2,5,8,11 and 14 after ovulation induction. Results: The CL phase was significantly prolonged in 2 cycles in which hCG was applied compared to the cycle without CL stimulation. When the 2nd and 3rd cycles were compared, it was found that stimulation with 1500IU or 2500IU hCG did not show a significant difference. Although there was no difference in progesterone and 17aHydroxyprogesterone levels until the 8th day after ovulation induction in all 3 cycles examined, a significant increase was found in hormones on the 11th and 14th days in each cycle where the CL was stimulated $p<0,05$). There is no significant difference between hormones in cycles where CL are stimulated with different doses . Conclusion: Progesterone and 17aHydroxyprogesterone values, which increase from the 8th day after ovulation induction, provide a better secretory transformation of the endometrium and thus become suitable for nidation. Stimulation of the CL with 1500 IU hCG every 3 days can provide the treatment of CL insufficiency.

Keywords: Infertility, Corpus Luteum, Human Chorionic Gonadotropin

Presentation ID/Sunum No= 111

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Benign Hastalık Nedeniyle Total Tiroidektomi Uygulanan Hastalarda Papiller Tiroid Mikrokarsinomu (PTMK) İnsidansı

Arş.Gör.Dr. Nevin Sakoğlu[1]
[1]Medipol Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Genel Cerrahi Anabilim Dalı, İstanbul

Özet

Amaç: Benign hastalık nedeniyle total tiroidektomi uyguladığımız hastalarda insidental olarak ratladığımız papiller tiroid mikrokarsinomlarının (PTMK) deneyimimizi prezente etmeyi hedefledik. Yöntem: Nisan 2011-Aralık 2020 arasında benign tiroid hastalıkları (multinodüler guatr, hipertiroidizm vb.) nedeniyle opere edilen toplam 74 hastanın dosyaları retrospektif olarak incelendi. Tüm hastaların preop benign sitolojileri (Bethesda 1 ve II) mevcuttu ve hepsine total tiroidektomi uygulandı. Cerrahi sırasında sinir monitorizasyonu uygulandı. Demografi, patoloji bulguları ve tedavi sonuçları değerlendirildi. Bulgular: Ortalama yaş 46 (range, 17-78 yıl) idi. Hastaların 62 u (83.7%) kadındı. İnsidental PTMK saptanan dokuz (12.1%) hastanın patoloji raporları incelendiğinde: ortalama tümör çapı 3.9±1.7 mm idi. Toplam 3 hastada (3/9, %33) tümör multifokal, 2 hastada (2/9, %22) ise her iki lobda lokalize idi. Bir hastada (1/9, %11) tümör kapsüle invaze görünümdeydi. Tüm hastalara supresyon tedavisi verildi ve patoloji raporları ile birlikte muhtemel radyoiyot tedavisi için nükleer tıp departmanına yönlendirildiler. Kapsül invazyonu olan tek hasta ve multifokal tümör lokalizasyonu bulunan 3 hastaya (toplam 4/9, %44; tüm hastalar içinde %5.4) radyoiyot tedavisi verildi. Ortalama takip süresi 64 ay (range, 6-119 ay) boyunca hiçbir hastada nüks görülmedi. Sonuç: Benign tiroid hastalıkları nedeniyle ameliyat edilen hastalarda insidental PTMK oranı az değildir. En azından seçilmiş hasta grubunun tedavisinde insidental olarak rastlanabilecek PTMK akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Benign Tiroid Hastalıkları, İnsidental, Total Tiroidektomi, Papiller Tiroid Kanseri, Mikrokarsinom

Presentation ID/Sunum No= 44

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Benign Prostat Hiperplazisi Medikal Tedavisindeki İki Farklı Alfa Bloker İlacın Etkinlik ve Yan Etki Düzeylerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Cemil Kutsal[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Cemil Kutsal*

Özet

Benign prostat hiperplazisi (BPH) tedavisinin güncel uygulamadaki iki uzun etkili alfa-1 selektif bloker Terazosin ile,alfa-1a subtip selektif bloker Tamsulosin'in kullanımında etkinlik ve yan etkileri arasındaki farklılıkları incelemeyi amaçladık. Üroloji polikliniğine başvuran BPH tanısı alan 58 erkek hasta randomize şekilde iki gruba ayrıldı. Bir gruba doz titrasyonu yapılmadan 0,4 mg Tamsulosin, diğer gruba 1 mg'dan başlayarak ve titre edilerek sırasıyla 2 mg ve 5 mg doza çıkılarak Terazosin başlandı. Hastalara başlangıçta tam idrar testi, prostat spesifik antijen (PSA), karaciğer böbrek fonksiyon testleri yapıldı. Uluslar arası prostat semptom skoru (IPSS) en az 8 olan, Uroflovmetrede ölçülen maksimal akım hızı (Qmax) en fazla 15 ml/sn olan, ürolojik patolojisi ve cerrahi hikayesi olmayan hastalar çalışmaya alındı. Üriner sistem ultrasonografide (USG) endovezikal lobu olan ve postmiksiyonel rezidüel idrar(PMR) miktarı 100 ml'den fazla olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların başlangıç kan basınçları ayakta ve yatarak ayrı ayrı değerlendirildi. Hastaların tansiyon takipleri ve yan etkiler açısından 1.,2.,4. haftalar ve 3.,6. ayda değerlendirildi. Üçüncü ve 6. ayda Uroflovmetri, PMR, PSA, IPSS, yaşam kalitesi değişimleri değerlendirildi. Her iki ilaç arasında klinik etkinlik yönünden fark izlenmedi. Yan etki güvenirlik açısından Terazosin grubunda 2.ve 4. Haftalarda Tamsulosin gurubuna göre postural hipotansiyon gelişimi daha fazlaydı($p<0.05$). Ancak 3. ve 6. aylarda bu fark gözlenmemiştir. Çalışmanın 2. Haftasında Terazosin kullanan 1 hastada senkop gelişmiş ve hasta çalışma dışı bırakılmıştır. Yan etkiler açısından her iki grupta sersemlik, baş dönmesi, ağız kuruluğu gibi subjektif şikayetler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Ancak Tamsulosin grubunda 3 hastada istatistiksel anlamlı olmayan retrograd ejakülasyon gelişmiştir. Hastalarımız bu etkiden dolayı ilacı bırakmamıştır. Günümüzde ileri yaş hastalığı olan BPH'nın medikal tedavisinde etkinlikleri açısından Tamsulosin ve Terazosin arasında belirgin bir fark izlenmemiştir. Postural hipotansiyon gelişme riski açısından hastaların komorbiditeleri göz önünde bulundurularak ilaç seçimi yapılmalıdır. Kan basıncı ölçümleri yakın takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Benign Prostat Hiperplazisi, Tamsulosin, Terazosin

Comparıson of Effectıveness and Sıde Effect Levels of Two Dıfferent Alpha Blocker Drugs in Medıcal Treatment of Benıgn Prostate Hyperplasıa

Abstract

We aimed to investigate the efficacy and side effects of the use of alpha-1 selective blocker Terazosin and alpha-1a subtype selective blocker Tamsulosin in the treatment of benign prostatic hyperplasia (BPH). 58 BPH patients were randomly divided into two groups. Urine, prostate specific antigen (PSA), liver kidney function tests were performed on the patients. .Patients with an international prostate symptom score (IPSS) of at least 8, a maximum flow rate (Qmax) of 15 ml / sec measured in the Uroflowmeter, and no history of urological pathology and surgery were included in the study Those with a postmictional residual urine (PMR) amount of more than 100 ml in urinary system ultrasonography (USG) were excluded from the study. One group received 0.4 mg Tamsulosin without dose titration,Terazosin was started in the other group, starting from 1 mg, increasing to 2 mg and 5 mg. Initial blood pressures of the patients were evaluated standing up and lying down. blood pressures and side effects were recorded throughout the study.Uroflowmetry, PMR, PSA, IPSS, and quality of life changes were evaluated at the third and sixth months.There was no difference in efficacy between drugs .Postural hypotension side effects were more common in the terazosine group at 2 and 4 weeks ($p<0.05$) but this difference was not observed in the 3rd and 6th months ($p>0.05$). One patient using terazosin in the second week was excluded due to syncope In terms of side effects, no statistically significant difference was found between subjective complaints such as dizziness and dry mouth in both groups.($p>0.05$) Retrograde ejaculation developed in 3 patients in the tamsulosin group($p>0.05$). Terazosin and tamsulosin efficacy were similar in BPH treatment. Drug selection should be made according to the comorbidity of the patients, and blood pressure measurements should be followed closely because of the risk of postural hypotension.

Keywords: Benign Prostate Hyperplasia, Tamsulosin, Terazosin

Presentation ID/Sunum No= 32

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bilgisayarlı Tomografide İnferior Konka Boyutunun Nazal Septum Deviasyonu Varlığıyla ve Maksiller Sinüzitisin Tutulum Tarafıyla Olan İlişkisinin Volumetrik Değerlendirilmesi

Dr. Serhat Kaya[1]
[1]Tunceli Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Serhat Kaya*

Özet

Amaç: Bu çalışmada inferior konka volumunun ile maksiller sinüzitisin ve total konka volumunun nazal septum deviasyonu ile ilişkilerinin incelemesi amaçlanmıştır. Gereç ve yöntem: Çalışmamızda 99 hastanın paranazal bilgisayarlı tomografileri retrospektif olarak incelendi. İnferior konka volümleri 3D volumetrik program aracılığıyla değerlendirildi. Ayrıca maksiller sinüzitis varlığı ve septal deviasyon varlığı uzman bir radyolog tarafından değerlendirildi. Maksiller sinüzitis mevcut olan taraftaki konkav olumu ile karşı taraf konka volumu arasındaki ilişki ve inferior konkaların total volümü ile septal deviasyon varlığı arasındaki ilişkiler istatistik program aracılığıyla değerlendirildi. Bulgular: Tek taraflı maksiler sinüzitisi olan 99 çalışma hastasının ortalama yaşı 35,9 ± 8,4 idi. 52 hasta erkek, 47 hasta kadındı (E/K:1.06). Bu hastalardan 39 (%39.4) tanesinin sağ maksiler sinüziti varken 60 (%60.6) tanesinin sol maksiler sinüziti mevcuttu. Maksiller sinüzitis olan taraftaki inferior konka volumlerinin median değeri 4,85cm 3 iken sinüzitis olmayan tarafın inferior konka volumlerinin median değeri 4,45cm 3 idi. Sinüzitis olan taraf ile sinüzitis olmayan karşı taraf inferior konka volümleri arasında anlamlı farklılık izlenmedi. Doksan dokuz hastamızdan septum deviasyonu olan hasta sayısı 45(%45.5) iken, kontrol grubu olan 54(%54.5) hastada septum deviasyonu mevcut değildi. Septum deviasyonu olan hastalarda inferior konkaların toplam volum median değeri 11,89 cm 3 iken, septum deviasyonu olmayan hastalarda median değeri 9,73 cm 3 dir. Septum deviasyonu olan hastalarda toplam konka volumu, deviasyonu olmayanlara göre anlamlı derecede yüksektir. Septum deviasyonu olan ve olmayan hastaların yaş ve cinsiyet dağılımında anlamlı farklılık yoktu. Sonuç: Sonuç olarak, inferior konka volumu ile maksiller sinüzitis arasında ilişki saptanmamış olup septum deviasyon varlığında inferior konka volümünde anlamlı artış izlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnferior Konka , Nazal Septum Deviasyonu, Maksiller Sinüzitis, Bilgisayarlı Tomografi

Volumetric Evaluation of the Relationship of Inferior Concha Size With the Presence of Nasal Septum Deviation and Maxillary Sinusitis in Computed Tomography

Abstract

Objective:We aimed to investigate the relationship of inferior turbinate hyperthyrophy with the same side maxillary sinusitis and nasal septum deviation. Methods:In our study, paranasal computer tomographies of 99 patients were examined restospectively. Inferior turbinate volumes were evaluated through a 3D volumetric program. In addition, the presence of maxillary sinusitis and the presence of septal deviation were evaluated by a radiologist. The relationship between the with the same side of maxillary sinusitis and the opposite side concha volume and the relationship between the total volume of inferior concha and the presence of septal deviation were evaluated by statistical program. Results: The mean age of 99 patients with unilateral maxillary sinusitis was 35.9 ± 8.4 years. 52 patients were male and 47 patients were female (M / F: 1.06). 39 (39.4%) of these patients had right maxillary sinusitis, while 60 (60.6%) had left maxillary sinusitis. The median value of inferior concha volumes on the side with maxillary sinusitis was 4.85cm3, while the median value of the opposite side inferior concha volume was 4.45cm3. No significant difference was observed between side of sinusitis and inferior concha volumes of the opposite side (P = 0.77). While the number of patients with septum deviation was 45 (45.5%) in our 99 patients, 54 (54.5%) patients in the control group did not have septum deviation. The total volume median value of the inferior concha in patients with septal deviation is 11.89 cm3, while the median value in patients without septum deviation is 9.73 cm3. Total turbinate volume in patients with septal deviation was significantly higher than those without deviation (P = 0.02).There was no significant difference in age and gender distribution of patients with and without septum deviation. Conclusion:In our study, we found that there was no relationship between inferior concha volume and maxillary sinusitis, and there was a significant relationship between the presence of septum deviation and inferior concha volume.

Keywords: Inferior Konka, Nasal Septum Deviation, Maxillary Sinusitis, Computed Tomography

Presentation ID/Sunum No= 324

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir Grup Tıp Öğrencisinde Akıllı Telefon Bağımlılığı Yaygınlığı, Algılanan Stres Ve Depresyon İle İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Elif Köse[1], Dr. Öğretim Üyesi Hüseyin Baylan[2], Prof.Dr. Hasan Çetin Ekerbiçer[1]

[1]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

[2]Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi AD

Özet

Giriş ve Amaç: Akıllı telefonların iletişim dışında da farklı kullanım amaçlarının genişlemesi ile hayatta kolaylaştırıcı rol oynarken, diğer taraftan bireylerde işlevsellik, fiziksel ve ruhsal sağlık üzerine birçok olumsuz etkisi de olmaktadır. Akıllı telefonun yaygın kullanımı ile ortaya çıkan kullanım sıklığının artması ile aşırı ve uygunsuz akıllı telefon kullanımı olarak tanımlanan akıllı telefon bağımlılığı deyimi gündeme gelmiştir. Bireylerde depresyon ve algılanan stres bozukluğunun varlığı akıllı telefon kullanımı sıklığı ve süresinde artmaya, hatta bağımlılığa neden olabilir. Bu çalışmada tıp fakültesinin ilk iki yılındaki öğrencilerde akıllı telefon bağımlılığı ile ilişkili olabilecek depresyon ve algılanan stres ile ilişkisini araştırmak amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışma etik kurul izni alınarak Ocak-Mart 2020 tarihleri arasında Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinde onamları alınan ve çalışmaya katılmayı kabul eden tıp öğrencilerinde yapılmıştır. Örneklem seçilmemiş olup öğrencilerin tamamına ulaşılmaya çalışılmıştır. Hedeflenen evrenin %63'üne ulaşılabilmiştir. Veri toplama formlarında sosyodemografik özellikler, Türkçe geçerlilik ve güvenirliği yapılmış olan Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Formu, Algılanan Stres Ölçeği, Beck Depresyon Ölçeği yüz yüze uygulanmıştır.

Tanımlayıcı analizlerde sürekli değişkenler için ortalama±standart sapma, kategorik değişkenler için yüzde ve sayı kullanılmış. Analizlerde de kategorik değişkenlerin karşılaştırılmasında ki kare testi, nomal dağılmayan sürekli değişkenlerin iki grup arasındaki karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi, ikiden fazla grup arasındaki karşılaştırmalarda Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların 119'u kadın (%55.60),toplamda yaş ortalaması 20.01±1.18'dir. Akıllı telefon bağımlılığı olan 67 kişi (%33.0), bağımlı olmayan 136 kişi (%67.0) olup cinsiyetler arasında farklılık göstermemektedir (p=0.538). Beck depresyon skoru kategorize edildiğinde şiddetli depresyonu olan 116 kişi (%54.2), orta şiddetli depresyonu olan 98 kişi (%45.8) saptanmıştır.

Algılanan stres ölçeğinden alınan puanlar öğrencilerin yaşadığı yerler açısından incelendiğinde yurtta yaşayanlarda, aile ile birlikte yaşayanlara göre daha yüksek çıkmıştır (p=0.008). Algılanan stres ölçeği ile Beck depresyon puanı arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki saptanmıştır (r=0.605, p<0.001). Akıllı telefon bağımlılığı skoru ile algılanan stres ölçeği, alt boyutları ve beck depresyon skoru arasında da pozitif yönde zayıf düzeyde ilişki saptanmıştır (sırasıyla, r=0.265, p<0.001; r=0.254, p<0.001; r=0.214, p=0.001; r=0.253, p<0.001).

Sonuç ve Öneriler: Literatürde akıllı telefon bağımlılığı artışı ile depresyon gibi ruhsal hastalıklarda artışın olduğu yer alırken, bu çalışma için neden sonuç ilişkisi net olarak

saptanamamakla birlikte akıllı telefon bağımlılığının, depresyon şiddeti ve algılanan stres ile ilişkili olduğu sonucuna varılmıştır. Algılanan stres ve akıllı telefon bağımlılığı cinsiyete göre değişim göstermezken, araştırma grubunda depresyon erkeklerde daha sık görülmektedir. Neden sonuç ilişkisinin aydınlatılması açısından farklı araştırma tasarımlarına ihtiyaç vardır.

Anahtar kelimeler: depresyon, algılanan stres, akıllı telefon bağımlılığı

Smart Phone Addiction in A Group of Medical Students, Relationshıp with Perceıved Stress and Depression

Abstract

Introduction and Purpose: While smart phones play a facilitating role in life with the expansion of different usage purposes besides communication, they also have many negative effects on functionality, physical and mental health in individuals. With the widespread use of smartphones, the term of smartphone addiction, which is defined as excessive and inappropriate smartphone use, has come to the fore with the increase in usage frequency. The presence of depression and perceived stress disorder in individuals may cause an increase in the frequency and duration of smartphone use, and even addiction. In this study, it was aimed to investigate the relationship between depression and perceived stress, which may be associated with smartphone addiction, in students in the first two years of medical school.

Materials and Methods: The study, which is a descriptive type, was conducted between January-March 2020, with the approval of the first and second year students of Sakarya University Faculty of Medicine and who agreed to participate in the study. The sample was not selected, and it was tried to reach all of the students. 63% of the targeted universe could be reached. Sociodemographic characteristics, Turkish validity and reliability of the data collection forms, the Smartphone Addiction Scale-Short Form, the Perceived Stress Scale, and the Beck Depression Scale were applied face-to-face.

In descriptive analyzes, mean ± standard deviation was used for continuous variables, and percentages and numbers were used for categorical variables. In the analyzes, the chi-square test was used to compare categorical variables, the Mann Whitney U test was used to compare continuous variables that were not normally distributed between two groups, and the Kruskal Wallis test was used for comparisons between more than two groups.

Results: 119 of the participants are female (55.60%), the average age in total is 20.01 ± 1.18. 67 people (33.0%) with smartphone addiction and 136 people (67.0%) who were not addicted and did not differ between genders ($p = 0.538$). When Beck depression score was categorized, 116 people (54.2%) with severe depression and 98 people (45.8%) with moderate depression were detected.

When the scores obtained from the perceived stress scale were examined in terms of the places where students live, it was found to be higher in those living in dormitories than those living with their families ($p = 0.008$). A moderate positive correlation was found between the perceived stress scale and Beck depression score ($r = 0.605$, $p < 0.001$). A weak positive correlation was also found between the smartphone addiction score and the perceived stress scale, sub-dimensions, and beck depression score (respectively, $r = 0.265$, $p < 0.001$; $r = 0.254$, $p < 0.001$; $r = 0.214$, $p = 0.001$; $r = 0.253$, $p < 0.001$).

Conclusion and Recommendations: While there is an increase in mental illnesses such as depression and smartphone addiction in the literature, it was concluded that smartphone addiction was related to the severity of depression and perceived stress, although the cause-effect relationship for this study was not clearly determined. While perceived stress and

smartphone addiction do not differ by gender, depression is more common in men in the study group. Different research designs are needed in terms of elucidating the cause and effect relationship.

Keywords: depression, perceived stress, smartphone addiction

Presentation ID/Sunum No= 160

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir Merkezin Yenidoğanlarda Ventriküloperitoneal Şant İlişkili Komplikasyonlar Hakkında Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Çetinkal[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi AD
**Corresponding author: Ahmet Çetinkal*

Özet

Amaç: En popüler pediatrik nöroşirürji prosedürlerinden biri, hidrosefali (HS) tedavisi için ventrikülоperitoneal (VP) şant yerleştirilmesidir. Bu hastaların şantla ilişkilli komplikasyonları daha uzun süre hastanede kalış, çoklu cerrahi, azalan biliş ve yaşam kalitesi ile sonuçlanır. Bu araştırmanın amacı, VP şant cerrahisi geçiren yenidoğanlarda HS'nin sonuçlarını belirlemektir. Materyal ve Metodlar: Bu araştırmada hastanemizde ameliyat edilen HS'li yenidoğanlar geriye dönük olarak incelendi. Nisan 2016'dan Ocak 2019'a kadar 82 yenidoğan (45 kız, 37 erkek) en az 6 aylık (dağılım; 6-24 ay) takip ile yenidoğan yoğun bakıma kabul edildi ve şantla ilişkili komplikasyonlar açısından incelendi. Tablo 1 intraventriküler kanama ve nöral tüp defektleri gibi diğer durumlarla ilişkili HS'leri göstermektedir. Bu çalışma İstanbul Medipol Üniversitesi Etik Kurulu onayı ile yürütülmüştür (E-10840098-772.02-2658). Sonuçlar: Tüm cerrahiler doğum sonrası ilk 3 gün (dağılım;1-9 gün) içinde uygulandı. Olguların %36'sında (23/63) komplikasyon saptandı. En sık komplikasyonlar proksimal tıkanıklık (%14,2) ve enfeksiyondu (%12,7). 6 olguda distal tıkanıklık ve valf yetmezliği vardı. Yenidoğanların 16'sında kaplayan ciltte yara yerinde ayrılma saptandı. Bu seride yeni başlangıçlı nöbet veya şantla ilişkili ölüm tespit edilmedi. Orta hat kapanma defekti olan 44 olguya şant (Novus™, Integra ®, NJ, ABD) uygulandı. Tartışma: Şant yetmezliği ve enfeksiyon riskinin yenidoğanlarda daha yüksek olduğu düşünülmektedir. Güncel literatür ışığında bu konudaki olgularımızı gözden geçirdik. Karar: VP şant cerrahisinin komplikasyon oranı hala yüksektir. Dezavantajlarına rağmen şant cerrahisi, daha etkili ve güvenli bir alternatif ortaya çıkıncaya kadar tercih edilen bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, Ventrikülоperitoneal Şant, Komplikasyon, Yenidoğan.

A Single Center's Experience Concerning Ventriculoperitoneal Shunt-Related Complications in Newborns

Abstract

Objective: One of the most popular pediatric neurosurgical procedures is the placement of a ventriculoperitoneal (VP) shunt to treat hydrocephalus (HC). These patients' shunt-related complications result in a longer hospital stay, multiple surgeries, reduced cognition and quality of life. The aim of this research is to determine outcome of HC in newborns who underwent VP shunt surgery. Material and Methods: In this research, newborns with HC operated in our

hospital were reviewed retrospectively. From April 2016 to January 2019, 82 newborns (45 girls, 37 boys) were admitted to neonatal intensive care with a minimum follow-up of 6 months (range; 6-24 months) and were analyzed for shunt-related complications. Table 1 demonstrates HCs related to other conditions such as intraventricular hemorrhage and neural tube defects. This study was conducted with the approval of Ethics Committee of Istanbul Medipol University (E-10840098-772.02-2658). Results: All surgical interventions were performed within 3 days of birth on average (1-9 days). Complications were identified in 36% (23/63) of the cases. The most common complications were proximal obstruction (14,2%) and infection (12,7%), respectively. In six of the cases, there was a distal obstruction and valve failure. In 16 newborns, wound dehiscence of the overlying skin was observed. No new-onset seizures or shunt-related mortality were detected in this series. In 44 cases with midline closure defects, VP shunts (Novus™, Integra ®, NJ, USA) were inserted. Discussion: Newborns are thought to have a higher risk of VP shunt failure and infection. In the light of the recent literature, we reviewed our cases on this topic. Conclusion: The complication rate of VP shunt surgery remains high. Despite its disadvantages, shunt surgery is the preferred treatment option before a more effienct and safer option becomes available.

Keywords: Hydrocephalus, Ventriculoperitoneal Shunt, Complication, Newborn.

Presentation ID/Sunum No= 14

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bir Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde Takip Edilen Hastaların Bir Yıllık İzleminde Klinik Düzelme

Dr. Öğretim Üyesi Ünsal Aydınoğlu[1],
Dr. Öğretim Üyesi Ece Yazla Asafov[1]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Ece Yazla Asafov*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Bu çalışmada Toplum Ruh Sağlığı Merkezinde takip edilen hastaların son bir yılda yapılan rehabilitasyon çalışmaları ile klinik düzelmelerinin saptanması amaçlanmıştır. YÖNTEM: Kastamonu Devlet Hastanesi TRSM tarafından takip edilen Şizofreni vb. Psikotik Bozukluk ve Bipolar Bozukluk tanılı hastalar bireysel ihtiyaçları doğrultusunda TRSM faaliyetlerinden faydalandırıldı. Bu kapsamda herbir hastanın vaka yöneticiliğini yapmak üzere bir TRSM çalışanı görevlendirildi. Hergün yapılan ekip toplantısında vakalar; psikiyatri uzmanı, psikolog, sosyal hizmet uzmanı ve hemşireden oluşan ekiple beraber değerlendirilerek olabildiğince çok yönlü bir yaklaşımla ele alındı. Hastaların ihtiyaçları ve yapılması gerekenler saptandı. Düzenli kontrol ve medikal tedavinin sağlanması, içgörü kazandırmaya yönelik bireysel görüşmeler, sosyabilitelerini artırmaya yönelik grup terapileri ve diğer sosyal faaliyetler, motor ve mental rehabilitasyon açısından iş-uğraş terapileri, aile desteğini artırmaya yönelik ev ziyaretleri, aile buluşma toplantıları ve meslek edindirmeye yönelik vaka bazlı girişimler hastanın ihtiyacına göre şekillendirildi. Bir yıllık izlem neticesinde gelişimleri Klinik Global İzlem Ölçeği'nin(CGI) düzelme skoru ile değerlendirildi. BULGULAR: Değerlendirmeye katılan 795 hastanın; 413'ü Şizofreni, 224'ü Bipolar Bozukluk, 37'si Şizoaffektif Bozukluk ve 121'i Atipik Psikoz tanısı ile takip ediliyordu. CGI Ölçeği'nin "DÜZELME" alt ölçeği; 406(%51.06) hastada "hiç değişiklik yok", 254(%31.9) hastada "biraz düzeldi", 84(%10.5) hastada "oldukça düzeldi" ve 14(%1.7) hastada "çok düzeldi" şeklinde skorlandı. Kontrollerine devam etmeyen 37 hasta ise değerlendirmeye katılmadı. TARTIŞMA VE SONUÇ: 2011 yılından beri ülkemizde faaliyet gösteren Toplum Ruh Sağlığı Merkezleri kronik ruhsal rahatsızlığı olan bireylerin tedavilerinde büyük bir açığı doldurmuş bulunmaktadır. Rahatsızlığın doğasından ve ülkemizin şartlarından kaynaklanan birçok olumsuzluğa rağmen bu alanda yapılabilecekler bitmiş değildir. "Tıpta hastalık yok, hasta vardır" deyişinde ifade edildiği üzere; gelişimi, tedavisi ve prognozu açısından her bireyde farklılık gösteren ve toplumun sosyoekonomik yapısı da dahil olmak üzere çok yönlü bu problemle klinisyenin poliklinik şartlarında tek başına mücadele etmesi mümkün görünmemektedir. Çalışmamızın sonuçları 1 yıllık ekip çalışması ile hastalarımızın %44.1'inin hayatına biraz da olsa dokunabileceğimizi ve TRSM faaliyetlerinin ehemmiyetini gösterme adına dikkat çekicidir.

Anahtar Kelimeler: Toplum Ruh Sağlığı Merkezi, Klinik Global İzlem

Presentation ID/Sunum No= 290

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Böbrek Transplantasyonunda Preoperatif Değerlendirme, Anestezi Yönetimi ve Erken Postoperatif Bakım

Uzman Dr. Erbil Türksal[1]
[1]*Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GFH<15ml/dk/1,73m2 son dönem böbrek yetmezliği olarak isimlendirilir ve renal replasman tedavileri esastır. En ideal replasman tedavisiyse böbrek naklidir ve 5 yıllık sağkalımı yaklaşık %80'dir. KBH multi-sistem disfonksiyonuna neden olan bir hastalık olduğu için anestezik yönetimi etkileyebilecek bir takım patofizyolojik ve farmakolojik değişiklikler olmaktadır. Bu değişikliklere; böbrek yetmezliğine neden olan primer hastalık süreci, üremi veya her ikisi de neden olabilir. Özellikle kardiyovasküler sistem başta olmak üzere, solunum sistemi, GİS, SSS, renal, hematolojik ve immünolojik değişiklikler görülmektedir. Preoperatif değerlendirme ile hastalardan detaylı anamnez alınırken ek hastalıklar, kullandığı ilaçlar ve geçirilmiş cerrahi öyküsü sorgulanmalıdır. Hemogram, biyokimya ve koagulasyon parametrelerine bakılmalı; EKG, akciğer grafisi ve ekokardiyografi ile değerlendirilerek fizik muayene tamamlanmalıdır. Renal hikaye öncelikli olarak irdelenmelidir. Hasta diyalize giriyorsa; diyaliz türü, sıklığı, süresi, diürezi olup olmadığı, diyalizde ne kadar sıvı çekildiği sorgulanmalıdır. Rejyonel anestezi altında böbrek nakli vakaları bildirilmesine rağmen, böbrek nakli için genellikle genel anestezi kullanılır. Düzgün yapılmış preoksijenizasyondan sonra hızlı-seri entübasyon yapılır. Bozulmuş böbrek fonksiyonları nedeniyle anestezik pratikte sık kullandığımız ilaçlarda öngörülemeyen etki süresi, yetersiz antagonizasyon ve aktif metabolitlerin istenmeyen yan etkileri ortaya çıkabileceği için dikkatli olmak gereklidir. Perioperatif yeterli intravasküler sıvı replasmanı ve nakledilen böbreğe yeterli perfüzyonun sağlanması, greft disfonksiyonunda önemli bir faktör olan akut tübüler nekrozu engellemek adına önemlidir. Postoperatif ağrı kontrolü için parenteral uygulamaların yanı sıra rejyonel teknikler de kullanılabilir. İntravenöz veya epidural hasta kontrollü analjezi cihazları sıklıkla kullanılmaktadır. Erken dönemde greft fonksiyonunun değerlendirilmesi için ilk idrar çıkış zamanı, rengi ve miktarı kayıt edilir. İlk 24 saatte minimum 0,5ml/kg/sa idrar çıkışının olması gereklidir. OAB<65mmHg olduğunda renal perfüzyon bozulduğu için, hastaların daha yüksek kan basıncı ile takip edilmesi önemlidir. Nakil sonrası erken dönemde gelişen cerrahi komplikasyonlar ise hematom, üriner kaçak ve renal arter trombozudur. Diğer solid organ nakillerine kıyasla postoperatif yoğunbakım ihtiyacı böbrek naklinde daha azdır. Ancak yoğunbakım ihtiyacı bulunan böbrek nakil hastalarında mortalite yüksektir ve nakil sonrası mortalitenin en büyük nedeni kardiyak olaylardır.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, Preoperatif Değerlendirme, Anestezi Yönetimi, Postoperatif Erken Bakım

Presentation ID/Sunum No= 4

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bölgesel Tanı Merkezi Olan Kliniğimizin Mide Biopsilerinde Kanser Tespit Oranları, Yıllara Göre Dağılımı İle Dünya ve Ülke Verileri İle Kıyaslanması

Dr. Öğretim Üyesi Remzi Arslan [1]
[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ad.

Özet

GİRİŞ Dünyada kanser insidensi ve mortalitesi hızla artmaktadır. GLOBOCAN 2018 verilerinde yıllık 18.1 milyon yeni kanser vakası ve bunların 9,5 milyonunun öldüğü bildirilmektedir. Her iki cinste en sık Akciğer Kanserleri gözlenmektedir. Mide kanserleri ise %5.7 görülme ile 5. ve %8.2 ölüm oranıyla 3. sıradadırlar. Ülkemizde görülme ise görülme açısından 5. Ve ölüme sebebiyet olarak 2. Sırada yer almaktadır. Mide kanserlerinin çoğu sporadiktir. En yaygın Doğu Asyada, en az Kuzey Afrikada görülmektedir. Japonya, Korea gibi ülkelerde ölümlerin en sık sebebidir. Risk faktörleri arasında H.PYLORİ birinci sırada yer alırken dietin tuz içeriği, sebze tüketimi, alkol ve sigara önemlidir. YÖNTEM : 1 ocak 2013 - 20 Eylül 2020 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji AD gönderilen 10.439 mide biopsi materyali geriye dönük olarak arşiv taraması yapılmış ve malignite tanısı alan biopsiler yaş, cinsiyet ve alt tiplerine göre sınıflandırılarak Ülkemiz ve Dünyadaki veriler ile kıyaslanmıştır. BULGULAR : Çalışmamızda 10.439 biopsiden 9.089 (%87.1) benign, 350 (%12,9) malign tanısı almıştır. Malignite tanılı olguların 917 (%67.9) erkek ve 433 (%30.1) ü kadın hasta idi. E/K: 2.1 idi. Malign olgular en düşük 20 yaşında ve en yüksek 101 yaşında idi. Olguların %59.3 ü 60-79 yaş aralığında olup en fazla 70-79 arasında gözlendi. Histopatolojik alt dağılımında birinci sırada 1077 (%79,7) olguyla Adenokarsinom, 2. Sırada 82 (%6.0) olguyla Lenfomalar, 3. Sırada 67 (%4,9) Olguyla müsinöz karsinomlar ile 4. Sırada 62 (%4.6) olguyla Nöroendokrin karsinomlar tespit edilmiştir. SONUÇ : Çalışmamızda kliniğimize gönderilen biopsilerde %12.9 oranında malignite tespit edldiği ve malign olguların yıllar itibariyla sayısal bir artış gösterdiği ancak oransal artışın stabil olduğu gözlenmektedir. Verilerin yaş cins ve tip dağılımının Türkiye ve Dünya verileri ile uyumlu olduğu gözlenmiştir. Görülme yaşının 20 li yaşlara inmesi endişe vericidir. Hem epitelyal tümörlerin hemde lenfomaların etyolojisinde H. Pylori önemli rol oynamaktadır. Bu nedenle hekimlerimiz bu konuda hassas olmaları ve endoskopik biopsiyi daha sık kullanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mide Adenokarsinom, H.Pilori

Malignancy Detection Rates and Demographic Distribution İn Gastric Biopsies of Our Clinic, Which İs the Regional Diagnosis Center.

Abstract

BACKGROUND Cancer incidence and mortality are increasing rapidly in the world. In GLOBOCAN 2018 data, 18.1 million new cancer cases and 9.5 million of them die annually. Lung Cancers are the most common in both sexes. Stomach cancers are 5th with 5.7% incidence

and 3rd with 8.2% mortality. In our country, it ranks 5th in terms of incidence and 2nd in terms of death. Most stomach cancers are sporadic. It is most common in East Asia and least in North Africa. It is the most common cause of death in countries such as Japan and Korea. Among the risk factors, H.PYLORI takes the first place, while the salt content of the diet, vegetable consumption, alcohol and smoking are important. METHOD: Between January 1, 2013 - September 20, 2020, archival scanning was performed retrospectively for 10,439 gastric biopsy materials at Atatürk University Faculty of Medicine, Department of Pathology, and biopsies diagnosed with malignancy were classified according to age, gender and subtypes and compared with the data in our country and the world. RESULTS: In our study, 9,089 (87.1%) of 10,439 biopsies were diagnosed as benign and 350 (12.9%) as malignant. Of the malignant patients, 917 (67.9%) were male and 433 (30.1%) were female. M / F: 2.1. Malignant cases were at the lowest 20 years old and the highest 101 years old. 59.3% of the cases were between the ages of 60-79, and it was observed between 70-79 with a maximum of 415 (30.7%) cases.. In the histopathological sub-distribution, Adenocarcinomas with 1077 (79.7%) cases are in the first place and Lymphomas in the second place with 82 (6.0%) cases. In the 3rd rank, mucinous carcinomas with 67 (4.9%) cases and Neuroendocrine carcinomas with 62 cases (4.6%) as the 4th. CONCLUSION: In our study, it was observed that 12.9% malignancy was detected in the biopsies sent to our clinic, and malignant cases showed a numerical increase over the years, but the proportional increase was stable. The age and sex distribution of the data types was observed to be compatible with Turkey and world data. It is alarming that the age of occurrence goes down to the 20s. H. Pylori plays an important role in the etiology of both epithelial tumors and lymphomas. Therefore, our physicians should be sensitive about this issue and use endoscopic biopsy more frequently.

Keywords: Stomach, Adenocarcinoma, H.Pylori

Presentation ID/Sunum No= 119

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Bonzai (Sk) Kullanımına Bağlı Gelişen Ağrı, Akut Böbrek Yetmezliği ve Rabdomiyoliz Olgusu

Uzman Dr. Hüseyin Duru[1]
[1]*Rize Devlet Hastanesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı*

Özet

Olgu sunumu: Bonzai (SK) kullanımına bağlı gelişen ağrı, akut böbrek yetmezliği ve rabdomiyoliz olgusu Hüseyin DURU Rize Devlet Hastanesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı Giriş: Sentetik kannabinoidlerin (SK) keyif verici etkileri, ucuz, kolay ulaşılabilir, rutin toksikoloji testleri ile saptanamaz olması nedeni ile tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kullanımı artmaktadır. Ülkemizde ‘‘bonzai” adını alan SK, Avrupa’da “spice” Amerika’da ise “K2” ismiyle satılmaktadır. SK kullanımı sonrası kusma, nefes darlığı, taşikardi, bradikardi, hipertansiyon, göğüs ağrısı, miyokard enfarktüsü, anksiyete, psikoz ve akut böbrek yetersizliği sık görülen yan etkilerdir. SK’lerin sağlık üzerine olan etkileri konusunda bilinenler sınırlıdır. Bu yazıda SK kullanımı sonrası gelişen rabdomiyoliz olgusu sunulmuştur. Olgu sunumu: Rize de yaşayan, 35 yaşındaki erkek yakınları tarafından bacaklarda şiddetli ağrı, şuur bulanıklığı ile acil servise getiriliyor. Acil serviste bakılan böbrek fonksiyon testleri, kreatin kinaz (CK) değerlerinde yükseklik saptanması üzerine servise interne edildi. Hastanın anamnezinde sistemik hastalık ve ilaç kullanım öyküsü olmadığı öğrenildi, toksik ya da yasa dışı olabilecek bir madde kullanmadığını ifade etti. Tüm vücutta ağrı halsizlik, çarpıntı, titreme şikayetleri olan fizik bakısında genel durumu orta, anksiyöz, şuuru açık, koopere ve oryante, pupiller izokorik, direkt/indirekt ışık refleksi iki taraflı pozitif, ateş 36,7C°, kalp tepe atımı 110/dk, kan basıncı 120/70 mmHg, diğer sistem bulguları doğal olarak bulundu. Elektrokardiyografik (EKG) inceleme normal, WBC:10.500, HGB:12.5 gr/dl, PLT:190.000, Ure:247 mg/dl, kreatinin:5.60mg/dl, Na:137, K:5.1, ALT:48, AST:72, LDH:352U/L (125-220), CK>7058U/L (30-200), CK-MB:105.6 ng/ml (0-5), Troponin I: 1.44 ng/ml (0-0,1) idi. Ekokardiyografik (EKO) incelemede kalpte yapısal sorun izlenmezken, sol ventrikül sistolik fonksiyonları (Ejeksiyon fraksiyonu: %68) normaldi. Kas enzimlerinde yükseklik saptanan, analjezik, hemodiyaliz ve hidrasyon tedavisi ile yedi gün izlenen hastanın enzim düzeylerinde düzelme gözlendi (CK:453U/L, CKMB: 20ng/ml, Troponin I: 0,70 ng/mL). Hasta poliklinik kontrolü önerilerek taburcu edildi. Hastanın kardeşi detaylı olarak sorgulandığında, “bonzai” içerikli ilacı sık sık içtiği öğrenildi. Sonuç: Rabdomiyoliz durumlarında sentetik kannabinoidlerin göz önünde bulundurulması gerekliliği vurgulanmak istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Bonzai, Hemodiyaliz, Rabdomiyoliz, Sentetik Kannabinoid

Presentation ID/Sunum No= 108

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Büyük İnsizyonel Hernilerde Double MESH Kullanımı

Dr. Gülten Çiçek Okuyan[1]
[1]*İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: İnsizyonel herniler laparotomilerden sonra sık görülen bir komplikasyondur. Büyük ventral hernilerin özellikle de birkaç kez nüks eden vakaların onarımı oldukça zor olabilmektedir. Nüks oranlarını azaltmak için farklı teknikler uygulanmaktadır. Bu çalışmada; büyük defekti olan insizyonel hernilerde gerilimsiz bir karın duvarı rekonstrüksiyonu sağlamak ve fasyayı güçlendirebilmek için intraperitoneal dual mesh ve onlay polipropilen mesh'in birlikte uygulandığı double mesh kullanımının, nüks ve postop komplikasyonlar açısından değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Metod: Ocak 2017- Aralık 2019 tarihleri arasında, defekti 10 cm den büyük orta hat insizyonel hernili, fasyası tam olarak kapatılamayan ve cerrahi olarak intraperitoneal Dual mesh ve onlay polipropilen meshin birlikte kullanıldığı bir yöntem olan double mesh ile herni onarımı yapılan 9 hasta, hastane kayıtları ve telefonla aranarak retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Üçü kadın altısı erkek olan hastaların yaş ortalaması 63.4±8.15 idi. Ortalama BMI 33.35 ± 6.28, ASA skoru:2 ve 3 olup, dokuz hastanın sekizinde bir veya daha fazla ek hastalık mevcuttu. Defektin transvers boyutu 10 cm ile 20 cm arasında, ameliyat süresi ortalama 213.3±33.0 dakika, hastanede kalış süresi ortalama 8.4±4.2 gün idi. Kullanılan dual mesh boyutu 15*15* ile 20*30 cm polipropilen mesh 15*15 ile 30*30 cm arasındaydı. Postoperatif komplikasyon olarak iki hastada pulmoner emboli, bir hastada brid ileus, iki hastada seroma, bir hastada yara yeri infeksiyonu görülmüştür. Bir hastada peroperatif ince barsak yaralanması olmuş ve primer onarım uygulanmıştır. Ortalama takip süresi 21.4±8.5 ay olan ve 1 yıla kadar 3 ayda bir, daha sonra yıllık kontrole çağrılan hastalarda kalıcı ağrı ya da nüks izlenmemiştir. Sonuç: Büyük insizyonel hernilerde gerilimsiz karın duvarı rekonstrüksiyonu için, double mesh tekniği ile herni onarımının, düşük morbidite ve azalmış nüks oranlarına katkı sağlayabileceğini düşünmekteyiz. Ancak hasta sayısının kısıtlı olmasından dolayı daha fazla hasta serileri olan çalışmalara ve daha uzun takip sürelerine ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Double Mesh, İnsizyonel Herni, Ventral Herni

Presentation ID/Sunum No= 35

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Case Report: Coexıctence of COVID 19 and the Syndrome of Inappropriate Secretion of Antidiuretic Hormone İn Chronic Hepatitis B Patient

Uzman Dr. Elif Tuğba Tuncel[1], Uzman Dr. Mesut Aydın[1], Arş.Gör.Dr. Yaren Dirik[2] , Prof.Dr. Ahmet Cumhur Dülger[3]
[1]Manisa Şehir Hastanesi
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi
[3]Giresun Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Elif Tuğba Tuncel*

Özet

COVID-19 is a novel viral disease which is still spreading worldwide and causes a pandemic disaster. Infection with COVID-19 mostly presents particularly in patients with preexisting clinical conditions. We aimed to present the rarely seen SIADH syndrome in a patient with chronic hepatitis B followed up with COVID 19 infection (1,2)

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Hepatitis, Antidiuretic Hormone

Case Report: Coexictence of COVID 19 and the Syndrome of Inappropriate Secretion of Antidiuretic Hormone İn Chronic Hepatitis B Patient

Abstract

CASE A 78-year-old male patient presented with fever and cough. His medical history included coronary artery disease and chronic hepatitis B. Vital signs were stable. Laboratory findings; white blood cell counts 8,47 109/L (4-11), CRP:52 mg/dl(0-5), sodium 124 mEq/L (136-145 mEq/L),serum osmolality 276 mOsm/L (285-295) and urinary sodium 120 mmol/L (30-90) Thorax computer tomography was performed (picture1) and showed bilateral cobblestone and ground glass opacity on mid and inferior zones of the lungs. COVID-19 PCR test detected positive. On hospital day 2, the patient had altered mental status. Laboratory test indicated significant hyponatremia:120 mEq/L (136-145). By the way, to reveal the etiology of hyponatremia; renal, adrenal and thyroid functions tests were found in normal ranges. Urinary sodium level found as 120 mmol/L (30/90). In light of the presented laboratory results, syndrome of inappropriate of antidiuretic hormone hypersecretion (SIADH) was diagnosed.The patient, whose neurological symptoms improved with treatment, was discharged with full recovery. DISCUSSION SIADH is caused by many diseases including hypothyroidism, hypocortisolism and pulmonary diseases (3,4,5). The neurological findings of the case can be explained by hyponatremia. There is high urine osmolality and low serum osmolality due to the increase in SIADH, antidiuretic hormone (ADH) (5). Serum osmolarity and serum sodium

levels were high, urine osmolarity and urine sodium levels were low, and our case was consistent with SIADH(6). Further studies are needed on the pathophysiology and treatment of SIADH in COVID-19 patients.

Keywords: Covid 19, Hepatitis, Antidiuretic Hormone

Presentation ID/Sunum No= 68

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Cerrahi Tedavi Gerektiren İnce Barsak İntussusepsiyonlu Çocuk Hastaların Radyolojik ve Klinik Özellikleri

Dr. Öğretim Üyesi Tülin Öztaş[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Diyarbakır Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Semptomatik incebarsak intussusepsiyonlu vakaların çoğunda konservatif tedavi uygulanmasına rağmen, bazı hastalarda cerrahi tedavi gerekli olabilir. Bu çalışmanın amacı cerrahi tedavi gerektiren ince barsak intussusepsiyonlu çocuk hastaların radyolojik, klinik özelliklerini ve sonuçlarını değerlendirmektir. Ultrasonda ince bağırsak intussusepsiyonu saptanan 74 hastanın klinik ve radyolojik özellikleri retrospektif olarak değerlendirildi. Hastaların ultrasonografi raporlarında intussusepsiyonun çapı, lead point, mezenterik lenfoid hiperplazi, batında serbest mayii gibi parametreler incelendi. Yaş, cinsiyet, hastaneye başvuru semptomları, fizik muayene bulguları, operasyon bulguları, klinik seyri ve sonuçları kaydedildi. Yaşları 1-158 ay arasında değişen 74 hastanın 45'i erkek, 29'ı kız çocuğuydu. Hastaların %93.2'sinde konservatif tedavi yapılırken, %6.8'inde cerrahi tedavi yapıldı. Cerrahi tedavi yapılan hastaların yaşları 4-60 ay arasında değişmekteydi, öyküde kusma, fokal karın ağrısı, huzursuzluk vardı. Ortalama intussusepsiyon çapı 44.6 mm (30-80mm) idi. İleoileal intussusepsiyonlu iki hastada operasyonda lead point saptandı. 3cm den büyük incebarsak intussusepsiyonu, fokal karın ağrısı ve kanlı gaitası olan çocuklarda cerrahi tedavi düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Çocuk İntussusepsiyon, İnce Barsak İntussusepsiyon, İntussusepsiyonun Cerrahi Tedavisi.

Radiographic and Clinical Characteristics of Paediatric Patients Wıth Small Bowell Intussusception Requiring Surgical Treatment

Abstract

Despite conservative treatment for the majority of symptomatic SBI cases, surgical treatment may be necessary for some patients .The study aim is to evaluate the radiological and clinical characteristics and the outcomes of patients with small bowel intussusception requiring surgical treatment.A retrospective evaluation was made of the clinical and radiological characteristics of 74 paediatric patients determined with small bowel intussusception on ultrasound. Parameters such as the intussusception diameter, leadpoint, mesenteric lymphoid hyperplasia, and free fluid in the abdomen were examined from the ultrasonography reports of the patients. Age, gender, symptoms on presentation, physical examination findings, operative findings, clinical course and follow-up were evaluated in patients.The total 74 patients comprised 45 males and 29 females, ranging in age from 1 to 158 months. Conservative treatment was applied

to 93.2% of these patients and surgical treatment to 6.8%. The ages of the patients who underwent surgical treatment varied 4 to 60 months. All had a history of vomiting, focal abdominal pain and restlessness. The mean intussusception diameter was 44.6 mm (range, 30-80 mm). The lead point was seen in 2 (40%) of these patients determined with ileoileal intussusception in the operation. Surgical treatment should be considered in children with focal abdominal pain and fecal blood and small intestinal intussusception> 3 cm in diameter.

Keywords: Pediatric İntussusception, .Small Bowel İntussusception, Surgical Treatment of İntussusception,

Presentation ID/Sunum No= 121

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Chemotherapy-Induced Cellulitis in Patients Undergoing Cytoreductive Surgery and Hıpec; Three Case Reports With Review of the Literature

Doç.Dr. Selçuk Gülmez[1]
[1]SBÜ, Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas EAH, Gastroenteroloji Cerrahi Derneği
**Corresponding author: Selcuk Gulmez*

Özet

Giriş Kolorektal Kanser (KRK), gelişmiş ülkelerdeki kansere bağlı ölümlerin başında gelen nedenlerden biridir. Nüks eden veya metastatik KRK olgularının %25-30'u peritoneal karsinomatozis (PK) ile birliktedir. %3 olguda ise sistemik yayılım olmadan izole periton hastalığı gözlemlenmiştir. %10 KRK'li hastada da daha tanı anında PK mevcuttur. Sitoredüktif Cerrahi (SRC) ve Hipertermik intraperitoneal Kemoterapi (HİPEK) tedavisi bu lokorejyonel dilim içerisindeki hasta grubu için uygun olarak gözükmektedir. Literatürde HİPEK sonrası selülit veya lokal cilt enfeksiyonuna dair kayıt henüz mevcut değildir. Tüm kayıtlar intravenöz verilen Kemoterapi (KT)'nin ekstravazasyonuna dairdir. Bildirimiz kadarıyla bu olgu sunumları, bu konudaki ilk bildiridir. Olgular İlk olguda daha evvel acil şartlarda ameliyat edilmiş ve kolostomisi olan 52 yaşındaki bir erkek hastaya rektosigmoid kanser ve PK nedeniyle kliniğimizde SRC ve HİPEK (Oksaliplatin 30 dk) uygulandı. Postoperatif 3.günde peristomal alan cildinde 2.derece yan etkiler selülit lehine değerlendirildi ve lokal önlemler ve geniş spektrumlu antibiotikle hızlı yanıt alındı. İkinci olguda ise 61 yaşında bayan hasta metastatik over kanseri nedeniyle önce dış merkezde opere edilmiş, nihai tanı psödomiksoma peritonei olarak raporlanmış. Hastaya kliniğimizde yeniden PK gözlenmesi üzerine SRC ve HİPEK yapıldı (Mitomisin C, 60 dk). Postoperatif 2.günün sonunda, ilk operasyonda açılmış olan ileostomi etrafındaki ciltte selülit lehine 2.derece yan etkiler görüldü ve aynı şekilde tedavi edildi. Son olguda ise 63 yaşında erkek hastaya kliniğimizde, rektosigmoid kansere sekonder PK nedeniyle Oxaliplatin ile 30 dak. SRC ve HİPEK uygulandı. Hastada postop. 2. günde skrotumda hiperemi ve ağrılı ödem gözlendi. Bunun etyolojisi olarak ise hastanın daha evvel bilinen sol inguinal hernisi dolayısıyla genişlemiş annulus ingunalis profunda aracığıyla kemoterapi ajanının inguinal kanal boyunca ilerleyip skrotum derisinde reaksiyonel hiperemi ve ödeme yol açması olarak düşünüldü ve tedavi edildi. Sonuç Tecrübe ettiğimiz bu üç vakada KT ajanın subkutan dokudaki selülit reaksiyonu yaptığını gözlemledik. Önlem olarak HİPEK öncesi stoma deliğinin fasya katını ve annulus inguinalis profundayı batın içinden geçici de olsa kapatmayı öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Hipek, Selülitis, Kemoterapi

Chemotherapy-Induced Cellulitis in Patients Undergoing Cytoreductive Surgery and Hıpec; Three Case Reports With Review of the Literature

Abstract

Introduction Colorectal Cancer (CRC) is one of the leading causes of cancer-related deaths in developed countries. 25-30% of recurrent or metastatic CRC cases are associated with peritoneal carcinomatosis (PC). In 3% of the cases, the isolated peritoneal disease was observed without systemic spread. PC is present at the time of diagnosis in 10% of CRC patients. Cytoreductive Surgery (SRC) and Hyperthermic Intraperitoneal Chemotherapy (HIPEC) treatment seem suitable for the patient group within this locoregional slice. There are no records in the literature regarding cellulitis or local skin infection after HIPEC. All records are about the extravasation of intravenously administered Chemotherapy (CT). As far as our report, these case reports are the first reports on this subject. Cases In the first case, CRS and HIPEC (Oxaliplatin 30 min) was applied to a 52-year-old male patient who had previously been operated on under emergency conditions and had colostomy due to rectosigmoid cancer with PC in our clinic. On the third postoperative day, second-degree side effects on the peristomal area's skin were evaluated in favor of cellulite. A rapid response was obtained with local precautions and broad-spectrum antibiotics. In the second case, a 61-year-old female patient was first operated on in an external center for metastatic ovarian cancer, and the final diagnosis was reported as pseudomyxoma peritonei. When PC was observed, SRC and HIPEC (Mitomycin C, 60 min) were performed in our clinic. At the end of the second postoperative day, the skin around the ileostomy opened in the first operation had second-degree side effects in favor of cellulite and was treated in the same way. In the last case, a 63-year-old male patient was treated with SRC and HIPEC (Oxaliplatin for 30 minutes) in our clinic due to PC secondary to rectosigmoid cancer. On the 2nd day, hyperemia and painful edema were observed in the scrotum. As the etiology of this, it was thought that the chemotherapy agent proceeded along the inguinal canal and caused reactive hyperemia and edema in the scrotum skin through the enlarged annulus inguinalis profunda due to the patient's left inguinal hernia. Conclusion In these three cases, we observed that the CT agent caused a cellulite reaction in the subcutaneous tissue. As a precaution, we recommend closing the stoma hole's fascia and annulus inguinalis profunda from inside the abdomen, even if temporarily, before HIPEC.

Keywords: Hıpec, Cellulitis, Chemotherapy

Presentation ID/Sunum No= 143

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuk Kliniğine Gastroenterit Tanısıyla Yatırılan Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Banu Tufan Koçak[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi,*
Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Tüm dünyada 5 yaş altı çocuklarda yılda bir milyara yakın ishal olgusu görülmekte ve 2,2 milyon çocuk ölmektedir. Bu çalışmada 1 yıl boyunca Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği'nde gastroenterit tanısıyla yatan veya yattığı sürede gastroenterit gelişen olguları yaşlarına, yatış sürelerine, beslenmelerine, mevsimsel dağılımlarına, laboratuvar ve klinik bulgularına göre değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Bu amaçla; akut gastroenterit (AGE) tanılı 137 hasta retrospektif olarak incelendi. Her olgu için; yaş, cinsiyet, hastaneye yatış mevsimleri ve süreleri, dehidratasyon dereceleri ve tipleri, anne sütü alımı, boy/kilo persentilleri, hemogram ve CRP değerlerinin ölçümü ile gaita mikroskobisi ve gaita kültürlerindeki üremeler değerlendirildi. Gaita örnekleri direkt mikroskobi ile araştırıldı ve SS besiyeri (Salmonella-Shigella besiyeri) ve Selenit F besiyerlerine yapılan kültürler değerlendirildi. Bulgular: Hastaların 71'i kız (%51.8), 66'sı (%48.2) erkekti. Hastalar, 0-2, 2-5 yaş ve 5 yaş üzere gruplara ayrıldı. Tüm hastaların; 10'u (%7.3) 3 günden kısa süre, 97'si (%70.8) 3-7 gün arası, 30'u (%21.9) i 7 günden uzun süre yatarak tedavi almış ve 46'sında (%33.6) hafif, 61'inde (%44.5) orta, 30'unda (%21.9) ağır dehidratasyon saptanmıştır. Gaita mikroskobisinde RBC (eritrosit) 3 (%2.2) hastada; WBC (lökosit) 40 (%29.2) hastada; amip ise 2 (%1.5) hastada saptanmıştır. AGE nedeniyle yatan 59 hastanın; 2'sinde (%6.5) enterit (Salmonella sp.) saptanmış, sekonder AGE nedeniyle yatan 60 hastadan 1'inde ise Salmonella typhi üremiştir. 83 olguda (%60.6) CRP negatif iken; 54'ünde (%39.4) CRP pozitif olarak bulunmuş ve AGE gruplarına göre olguların CRP düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Yatış sürelerine göre rotavirüs görülme oranları arasında da anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p:0,493$; $p>0,05$). Sonuç: Bu retrospektif analizde en sık olarak akut gastroenterit tanısının yapıldığı gözlenmiştir ve bütün olgularda bir mortalitenin olmaması bu çalışmanın önemli sonuçlarından birisidir. Çocukluk dönemi akut ishallerinde viral etkenlerin de rutin olarak araştırılması gereksiz antibiyotik verilmesini önleyeceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Akut Gastroenterit; Salmonella Typhi;

Presentation ID/Sunum No= 200

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuk Ruh Sağlığı Hizmetlerinde Öncelik Belirleme Yöntemlerinin Değerlendirilmesi

Doç.Dr. Caner Mutlu[1], Prof.Dr. Şahbal Aras[2], Doç. Dr. Aylin Özbek[2], Prof.Dr. Belgin Ünal[3]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği

[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı çocuk ve ergen psikiyatrisi polikliniğine başvuran olgularda öncelik belirleme yöntemlerinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışma grubundaki 5-18 yaş arası 900 hasta ve/veya ebeveynlerine Güçler ve Güçlükler Anketi (GGA), Çocuk ve Gençler için Davranış Değerlendirme Ölçeği (ÇDDÖ), Kendini Değerlendirme Ölçeği (KDÖ) formları uygulanmıştır. Hekim, klinik değerlendirmesi sonucunda hastaları yönlendirmiş ve Çocuk Ruh Sağlığı Öncelik Ölçütleri (ÇRSÖÖ) ve Görsel Analog Skala (GAS) formlarını doldurmuştur. Yapılan klinik değerlendirme sonucunda öncelikli olarak izlem planlanan hastalar ile öncelikli olmayan hastaların ölçek puanları karşılaştırılmıştır. Bulgular: Öncelikli olgularda (n=251), öncelikli olmayanlara (n=649) göre, yaşça daha büyük olma, 6. sınıf ve üzeri sınıfta olma, kız cinsiyetinde olma, ve parçalanmış ailede yaşama anlamlı düzeyde daha fazla bulunmuştur. 'Öncelikli' olgularda, öncelikli olmayanlara göre, yakınma sayısı, bir yıl ve daha kısa süreli hastalığa sahip olma oranı ve içe yönelim bozukluğu ön tanısının olması anlamlı düzeyde daha fazla bulunmuştur. Öncelikli olmayanlar ile karşılaştırıldığında, öncelikli olguların ÇDDÖ ve KDÖ problem puanları ve GGA puanları anlamlı düzeyde daha yüksek, ÇDDÖ Okul yeterlik puanı dışındaki tüm ÇDDÖ ve KDÖ yeterlik puanları anlamlı düzeyde daha düşük bulunmuştur. Olguların ÇRSÖÖ ve GAS puanları arasında çok güçlü; ÇRSÖÖ ile GGA, ÇDDÖ ve KDÖ problem puanları arasında orta derecede anlamlı pozitif korelasyon saptanmıştır. Değişik kesim noktalarında ÇRSÖÖ ve GAS puanları, hekim yönlendirmeleriyle orta derecede tutarlı bulunmuştur. ÇRSÖÖ ve GAS'ın 'öncelikli' yönlendirilmeyi öngörme gücü yüksek bulunmuştur. Sonuç: ÇRSÖÖ'nün, hastaların öncelik açısından daha nesnel olarak değerlendirilmesinde kullanılabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Ruh Sağlığı, Acil, Öncelik, Görsel Analog Skala

Evaluation of Prioritization Methods in Child Mental Health Services

Abstract

Objective: This study aims to evaluate prioritization methods in patients who consult child and adolescent psychiatry clinics. Method: Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ), Child Behaviour Checklist (CBCL), and Youth Self Report (YSR) forms were filled out by 900

patients of age 5 to 18 and/or their parents. After triage assessments, the attending clinician filled out Children's Mental Health Priority Criteria Tool (CMHPCT) and Visual Analogue Scale (VAS). Scales scores of the patients in need of an urgent appointment as identified through the triage were compared with those of non-urgent ones. Results: In urgent cases (n = 251), being older, being in the 6th grade and above, being female, and living in a fragmented family were found to be significantly higher compared to non-urgent cases (n = 649). In urgent cases, the number of complaints, the rate of having a disease for a year or less, and pre-diagnosis of internalizing disorder were found to be significantly higher than non-urgent cases. When compared with the non-urgent cases, the CBCL and YSR problem scores and SDQ scores of the urgent cases were found to be significantly higher, and all CBCL and YSR competence scores were found to be significantly lower except for the CBCL school competence score. Very strong positive correlation between the CMHPCT and VAS scores, and a moderately significant positive correlations between CMHPCT and SDQ, and between CBCL and YSR problem scores were found. CMHPCT and VAS scores at different cut-off points were found moderately consistent with clinician categorizations. CMHPCT and VAS scores had high predictive power on categorization of cases as urgent. Conclusion: It is thought that CMHPCT can be used to evaluate patients more objectively in terms of urgency.

Keywords: Child Mental Health, Urgent, Priority, Visual Analogue Scale

Presentation ID/Sunum No= 163

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuk Yoğun Bakım Ünitesinde Takip Edilen Zehirlenme Vakalarının Geriye Dönük Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Binnaz Çelik[1],
Arş.Gör.Dr. Gökçe Fidan Güngör[1]
[1]Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği

Özet

Amaç: Zehirlenmeler acil servis ve yoğun bakımlarda ciddi iş yüküne sebep olan önlenebilir mortalite ve morbidite nedenlerindendir. Bu çalışmada çocuk yoğun bakım ünitemize zehirlenme nedeniyle yatırılan hastaların geriye dönük epidemiyolojik ve klinik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2019- Aralık 2020 tarihleri arasında çocuk yoğun bakım ünitemizde zehirlenme nedeniyle takip ve tedavisi yapılan çocuklar değerlendirilmiştir. Yoğun bakımda 24 saat altında yatan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Bulgular: Çalışmaya 43 (% 60.6) kız, 28 (%39.4) erkek toplam 71 vaka dahil edildi. Vakaların ortalama yaşı 10.5±6 yaş idi. Zehirlenmelerin 44'ü (% 62) kaza sonucu, 27si (% 38) ise özkıyım amaçlı gerçekleşmişti. Özkıyım amaçlı gerçekleşen zehirlenme vakalarının % 51.8'inde altta yatan psikiyatrik bir hastalık mevcuttu ve bu hastaların 7'sinin daha önceden de zehirlenme öyküsü mevcuttu. Zehirlenmelerin %74.6'sı ilaç alımına bağlı iken %25.4'ü de ilaç dışı maddelerle meydana gelmişti. En sık alınan ilaç grubu % 24.5 ile santral sinir sistemi ilaçları idi. Zehirlenme sonrası hastaneye başvuru süresi ortalama 5.5±6.3 saatti. Hastaların 53'üne (% 74.6) acil serviste mide yıkama ve aktif kömür uygulaması yapılmıştı. Altı hastanın (%8.5) 24 saat, 33 hastanın (% 46.5) 24-72 saat arasında, 32 hastanın da (% 45.1) 72 saat ve üstünde çocuk yoğun bakım ünitesinde takip ve tedavisi yapılmıştı. Yoğun bakım takibi sırasında bir hastanın diyaliz ihtiyacı olmuştu. Koroziv madde alımı nedeniyle başvuran bir hasta da kaybedilmişti. Sonuç: Zehirlenmeler konusunda sağlık çalışanlarının farkındalığının artırılıp ebeveynlerin bilgilendirilmesi ve önleme stratejilerinin belirlenmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Zehirlenme, Çocuk, Yoğun Bakım

Evaluatıon of Intoxıcatıon Cases Followed in a Chıld Intensıve Care Unıt

Abstract

Aims: Intoxication is one of the preventable causes of mortality and morbidity that cause serious workload in emergency services and intensive care units. We aimed to evaluate the epidemiological and clinical characteristics of patients hospitalized in our pediatric intensive care unit due to intoxications retrospectively. Methods: Children who were followed up and treated for intoxication in our pediatric intensive care unit between January 2019 and December 2020 were evaluated. Patients hospitalized less than 24 hours in the intensive care unit were not included in the study. Results: Forty-three (60.6%) female and 28 (39.4%) male cases were

included in the study. The mean age of the cases was 10.5 ± 6 years. Forty-four (62%) of the intoxications were as a result of an accident, and 27 (38%) were caused by suicide. The underlying psychiatric disease was present in 51.8% of intoxication cases with the purpose of suicide, and 7 of these patients had a history of intoxication before. While 74.6% of intoxications were due to drug intake, 25.4% of them were caused by non-drug substances. Central nervous system drugs were the most commonly taken drug group with a rate of 24.5%. The mean time for admission to the hospital after intoxication was 5.5 ± 6.3 hours. Fifty-three of the patients (74.6%) had been applied gastric lavage and activated charcoal in the emergency service. Six patients (8.5%) were followed up and treated in the pediatric intensive care unit for 24 hours, 33 patients (46.5%) between 24-72 hours, and 32 patients (45.1%) for 72 hours or more. During the intensive care follow-up, one patient needed dialysis. A patient who applied for corrosive substance intake died. Conclusion: It is important to increase the awareness of healthcare professionals on intoxications and to inform parents and determine prevention strategies.

Keywords: Intoxication, Child, İntensive Care

Presentation ID/Sunum No= 228

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Multisistem İnflamatuvar Sendrom (MIS-C)'un Klinik ve Görüntüleme Bulguları

Arş. Gör .Dr. Şeyma Babaoğlu[1] , Doç.Dr. Necdet Poyraz[1],
Dr. Öğretim Üyesi Pınar Diydem Yılmaz[1],
Prof.Dr. Demet Aydoğdu[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Şeyma Babaoğlu*

Özet

Pandemi sürecinde pek çok ülkeden COVID-19 enfeksiyonu geçiren çocuklarda multisistemik tutulumu olan ateşli hastalar bildirilmiştir. Bu durum 2020 Mayıs ayında, ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezi (CDC) tarafından çocuklarda COVID-19 ile ilişkili multisistemik inflamatuvar sendrom (MIS-C) olarak adlandırılmıştır. MIS-C COVID-19 sonrası yaklaşık 4-5 hafta içinde çocuklarda Kawasaki hastalığına benzer klinik bulgularla ortaya çıkan bir hastalıktır. Klinik olarak ateş, gastrointestinal semptomlar, döküntü, kardiyak patolojiler (miyokardiyal disfonksiyon, miyokardit, koroner arter anevrizması vb.), nörolojik belirtiler ve artmış inflamasyonla ilişkili laboratuvar bulguları vardır. CDC'nin Mart 2021 verilerine göre ilk olgudan itibaren 33 çocuk MIS-C tanısı alıp hayatını kaybetmiştir. Literatürde bu hastalığın klinik ve görüntüleme bulgularıyla ilgili çalışmalar henüz sınırlıdır. Bu yazıda üç MIS-C olgusunun klinik, laboratuvar ve radyolojik bulguları sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mıs-C, Miyokardit, Nörolojik Tutulum, Covıd-19

Clınıcal and Imagıng Fındıngs of Multısystem Inflammatory Syndrome in Chıldren (MIS-C)

Abstract

During the COVID-19 pandemic, febrile patients with multisystemic involvement in children with COVID-19 infection have been reported from many countries. This condition was named as multisystem inflammatory syndrome in children (MIS-C) associated with COVID-19 by the United States Centers for Disease Control and Prevention (CDC) in May 2020. MIS-C is a disease that develops in children about 4-5 weeks after COVID-19 infection with clinical findings similar to Kawasaki disease. Clinically, the patients present with fever, gastrointestinal symptoms, skin rash, cardiac pathologies (myocardial dysfunction, myocarditis, coronary artery aneurysm, etc.), neurological symptoms, and laboratory findings associated with inflammation. According to the March 2021 data of CDC, 33 children have been diagnosed with and died from MIS-C since the first case had been reported. Studies on clinical and imaging findings of this disease are limited in the literature yet. In this article, clinical, laboratory and radiological findings of three cases with MIS-C are presented.

Keywords: Mıs-C, Myocarditis, Neurological İnvolvement, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 165

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Over Torsiyonlarına Yaklaşım

Uzman Dr. Birgül Karaaslan[1]
[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç:Kliniğimizde, acil olarak ameliyata alınan over torsiyon tanılı hastaların uzun dönem sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlandı Gereç ve Yöntem:2014-2021 yıllarında opere edilen ve over torsiyonu saptanan hastalar, retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Takip edilen 332 vaka mevcuttu. Ortalama yaş 11,5 (5,5 yaş -17,5 yaş) idi.7 hastada bilateral over torsiyonu, 14 ünde tuboovarian torsiyon saptandı. 27 hastamızın patoloji sonucu tümör lehine gelirken, 258 inde benign kistler, 12 sinde ise pelvik inflamatuar hastalık tespit edildi.4 vakada overler normal izlendi, basit apandisit düşünülerek apendektomi yapıldı. Ultrasonografi bulgusu torsiyon çıkan hastalarda laparoskopik olarak batına girilip basit kiste bağlı torsiyon saptananlara, detorsiyon ve/veya ooferopeksi yapıldı.Solid ve kistik yapı saptanıp tümör markerları negatif gelen ve ciddi ağrısı olmayanlara, laparoskopik detorsiyon ve over koruyucu cerrahi uygulanırken, markerları belli olmayıp ciddi ağrısı olanlara laparoskopik bakı,gerekirse açık cerrahi ve detorsiyon, solid saptanıp markerları pozitif olanlara açık cerrahi ve ooferektomi yapıldı.Bilateral over torsiyonu saptananlara bilateral detorsiyon ve ooferopeksi ile müdahale edildi. Tuboovarian torsiyonlarda ise laparatomi ile salpingoooferektomi yapıldı. Tartışma:Geçmişte overin detorsiyonu sonrası gelişen emboli riski nedeniyle olgularının tamamında ooferektomi yapılırken,günümüzde bundan vazgeçilmiştir.Torsiyon olgularında, detorsiyone edildikten sonra overin rengi düzelmese de şüpheli bir tümör bulgusu yoksa,geniş bir kanlanma ağına sahip olduğu için , over bırakılmalıdır. Özellikle obez ve premenstürel dönemde olan hastalarda tanı zamanlaması gecikmekte ve bir kısmı nekrotik over ve bir kısmı da tuboovarien torsiyonla başvurmaktadır. Nekrotik olduğu görülen ve detorsiyone edilip bırakılan hastaların 5 yıllık takibinde normal düzeyde folikül ürettikleri görüldü. Over kanlanması güçlü bir anatomik yapıya sahip olduğu için. mümkün olduğunca korunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Over, Torsiyon

Presentation ID/Sunum No= 8

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çocuklarda Splenik Arter Anevrizma Rüptürü: Görüntüleme Bulguları ve Tedavi Protokolleri

Dr. Öğretim Üyesi İnan Korkmaz[1], Doç.Dr. Mehmet Emin Çelikkaya, Doç.Dr. Ahmet Atıcı[1]
[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: İnan Korkmaz*

Özet

Splenik arter anevrizması nadir olmakla birlikte üçüncü en yaygın intraabdominal anevrizmadır ve aort ve iliak arter anevrizmalarını takip eder. Genel popülasyonda splenik arter anevrizma prevalansı net olarak bilinmemekle birlikte çalışmalar splenik arter anevrizmalarının sağlıklı bireylerin %1-10'unda meydana geldiğini ve insidansın yaşla birlikte arttığını göstermektedir. Splenik arter anevrizmasının önemi, gebe olmayan hastalarda %10-25 ve gebelikte %70'e varan potansiyel rüptür ve yaşamı tehdit eden kanama riskidir. Çocuklarda splenik arter anevrizma insidansı ve rüptürü hakkında çok az rapor vardır. Pediatrik arter anevrizmaları nadirdir ve altta yatan süreçler sıklıkla karaciğer yetmezliği, enfeksiyon, travma, bağ dokusu hastalıkları, non-enfeksiyöz arteritler ve konjenital malformasyonlarla ilişkilidir. Spontan rüptür ve yaşamı tehdit eden kanama riski nedeniyle splenik arter anevrizmalarının erken tespiti önemlidir. Splenik arter anevrizmaları pediatrik hastalarda nadir görülebilmekle birlikte çeşitli nedenlerle oluşabilen ve rüptür durumunda ciddi hayati tehdit oluşturan bir durumdur. Özellikle karaciğer yetmezliği bulunan çocuklar, rüptür ihtimali ve geç kalınması durumunda elektif tedavi yöntemlerinin uygulanamayacak olması nedeniyle yakından takip edilmeli ve karın ağrısı ile acil servise başvuran hipovolemik çocuklarda splenik arter anevrizması ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır. Burada, spontan splenik arter anevrizma rüptürü ile prezente olan vaka ve splenik arter anevrizmasının görüntüleme bulguları ve tedavi seçenekleri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anevrizma, Çocuk, Rüptür, Görüntüleme

Splenic Artery Aneurysm Rupture in Children: Imaging Findings and Treatment Protocols

Abstract

Splenic artery aneurysm, although rare, is the third most common intra-abdominal aneurysm and follows aortic and iliac artery aneurysms. Although the prevalence of splenic artery aneurysm in the general population is not known clearly, studies show that splenic artery aneurysms occur in 1-10% of health individuals and the incidence increases with age. The importance of splenic artery aneurysm is the potential rupture and life-threatening bleeding risk of 10-25% in non-pregnant patients and up to 70% in pregnancy. There are few reports on the

incidence and rupture of splenic artery aneurysms in children. Pediatric arterial aneurysms are rare and underlying processes are frequently associated with liver failure, infection, connective tissue diseases, non-infectious arteritis, and congenital malformations. Early detection of splenic artery aneurysms is important because of the spontaneous rupture and life-threatening bleeding. Splenic artery aneurysms, although rarely seen in pediatric patients, are a serious life-threatening condition in case of rupture and can occur various reasons. Children with hepatic insufficiency should be monitored closely due to the possibility of rupture and inability to apply elective treatment methods in case of delay, and it should be kept in mind in the differential diagnosis of hypovolemic children admitted to the emergency department with abdominal pain. Here, a cese presenting with spontaneous rupture of splenic artery aneurysm and imaging findings and treatment options of splenic artery aneurysm will be discussed.

Keywords: Aneurysm, Child, Rupture, İmaging

Presentation ID/Sunum No= 353

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çölyak Seroloji Pozitifliği Saptanan Tip1 Diyabetes Mellituslu Çocuk ve Adolesanlarda İzlem Sonuçları

Uzman Dr. Hanife Ayşegül Arsoy[1], Doç. Dr. Özlem Kara[1], Doç.Dr. Kaan Demirören[1]
[1]SBÜ Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Hanife Ayşegül Arsoy*

Özet

Giriş ve Amaç: Tip 1 diyabetes mellitus (T1DM) otoimmün bir hastalıktır. Diğer otoimmün hastalıkların görülme sıklığı artmıştır. Bu çalışmanın amacı çölyak seroloji pozitifliği olan T1DM'li hastaların izlemdeki klinik özelliklerini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: Çölyak seroloji pozitifliği saptanan T1DM'li hastalar değerlendirildi. Klinik ve antropometrik özellikleri ile seroloji pozitifleşme zamanı, çölyak tanı alma süresi ve seroloji negatifleşme durumları (diyet uyumları) değerlendirildi. Sonuç: Toplam 21 T1DM'li hastanın çölyak serolojisi pozitifti. Yaş ortalaması 10,71±4,56 yıl, 12'si (%57) kız ve %52'si prepubertaldi. Hastaların 4'ünde (%19) hashimato tiroidi ve 1'inde (%5) selektif immünglobulin A eksikliği saptandı. Hastaların 16'sında (%76) biyopsiyle ÇH tanısı kondu. Hashimato tiroidi olan tüm hastalarda ÇH saptandı. ÇH tanı yaşları 8,58±4,44 yıldı. Diyabet tanı anında 14 hastanın (%67) çölyak serolojisi pozitifti. Tanı anında çölyak serolojisi 10 kat üstü olan hastalardan 11'ine biyopsi yapıldı. Hastalardan 9'u (%64) ÇH tanısı alırken, 2'sinin (%14) biyopsisi normal saptandı. Biyosisi normal olan 2 hastanın 3 ay sonraki çölyak antikor titresinin düştüğü saptandı. Serolojisi 3-10 kat olan 3 hasta ise takibe alındı. Çölyak seroloji pozitifleşme durumu 8,9±12,56 (min-max, 1-36 ay) aydı. İzlemde serolojisi pozitifleşen veya artma eğiliminde olan toplam 9 hastadan 7'si ÇH tanısı alırken, 2'si normal geldi. T1DM tanısından sonra ortalama 1-3 yıl arasında seroloji pozitifliği saptanmıştı. ÇH tanılı hastaların seroloji negatifleşme süresi 11,01±4,35 (5-18 ay) aydı. ÇH tanılı hastaların %64'ünde diyet uyumu yoktu. Tartışma: T1DM'li hastaların çoğunluğunda ÇH asemptomatik olduğu için biyopsi ile tanı konulmaktadır. Özellikle seroloji düzeyi 10 kat üstü olanlara biyopsi önerilmektedir. Tanıda seroloji düzeyi 10 kat üstü olan 11 hastaya biyopsi yapıldı, 2'sinde ÇH saptanmadı. Bu hastalara 3 ay sonraki seroloji titresine göre biyopsi kararı verilmesi ÇH tanı koymadaki duyarlılığı artıracaktır. İzlemde 36. ayında seroloji pozitifleşip ÇH tanısı alan hastalarımız tespit edildi. Bu nedenle T1DM'li hastalar ilk 5 yıl, yılda bir ÇH açısından taranmalıdır. Hashimato tiroidli T1DM'li hastalar ÇH açısından dikkatli izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çölyak Hastalığı, Çölyak Serolojisi, Tip1 Diyabetes Mellitus

Presentation ID/Sunum No= 53

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID 19 Pandemi Sürecinde Bir Şehir Hastanesi Yoğun Bakım Ünitesinden İstenen Psikiyatri Konsültasyonlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Ender Kaya[1]
[1]1Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Ender Kaya*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Anestezyoloji Yoğun Bakım Ünitesinden istenen psikiyatri konsültasyonlarının sosyodemografik özelliklere, isteme nedenlerine, konulan psikiyatrik tanıya ve düzenlenen tedavilere göre değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Nisan 2020-Şubat 2021 tarihleri arasında Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Anestezyoloji Yoğun Bakım Ünitesinden istenen ve sonuçlandırılan 186 psikiyatri konsültasyonu retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Anestezyoloji yoğun bakım ünitesinden konsültasyon istenen 186 hastanın (ortalama yaş: 64.2±14.4) 102 si erkek (% 54.8), 84 ü kadın (% 45.2) idi. Konsültasyon isteme nedenleri; deliryum belirtileri 119 (% 64), depresif belirtiler 50 (% 27), anksiyete belirtileri 17 (% 9) olarak saptandı. Konsültayon istenen hastaların 107 (%58) si Covid hastası, 79 (% 42) non-Covid hasta idi. Covid hastalarının 71 i (% 66) erkek, 36 sı (% 34) kadın idi. Olgulara konulan psikiyatrik tanı dağılımları; organik mental hastalık 127 (% 68), depresif bozukluk 26 (%14), anksiyete bozukluğu 10 (% 5), uyum bozukluğu 9 (% 5), psikotik bozukluk 6 (% 3), diğer 8 (% 4) olarak saptandı. Olgulara başlanan tedavinin % 72 (133) sinde en az bir çeşit antipsikotik olduğu saptanmıştır. Sonuç: Çalışmamızda yoğun bakım ünitesinden erkek hastalardan daha çok konsültasyon istendiği saptanmıştır. Bu Covid-19 un erkek hastalrdaki olumsuz gidişat ile ilişkili olabilir. Bununla beraber istenen konsültasyonlar daha çok Covid-19 hastaları ve deliryum nedeni ile istenen hastaları içeriyor idi. Sonuç olarak çalışmamız Covid 19 pandemi döneminde yoğun bakım hastalarında Covid -19 a bağlı deliryum tanı ve tedavisinde psikiyatri konsültasyonunun önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Yoğun Bakım, Deliryum, Konsültasyon

Evaluation of Psychiatric Consultations Requested From a City Hospital Intensive Care Unit During the COVID 19 Pandemic Process

Abstract

Purpose: In this study, It was aimed to evaluate psychiatric consultations requested from Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu City Hospital Anesthesiology Intensive Care Unit according to sociodemographic characteristics, reasons for request, psychiatric diagnosis and treatments. Method: Between April 2020-February 2021, 186 psychiatric consultations requested and finalized from Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu City Hospital Anesthesiology Intensive Care Unit

were evaluated retrospectively. Results: 102 of 186 patients (mean age: 64.2 ± 14.4) were male (54.8%) and 84 were female (45.2%) from the anaesthesiology intensive care unit. Reasons for asking for consultation; delirium symptoms were determined as 119 (64%), depressive symptoms in 50 (27%), and anxiety symptoms in 17 (9%). Of the patients who requested consultation, 107 (58%) were Covid patients and 79 (42%) were non-Covid patients. Of the Covid patients, 71 (66%) were men and 36 (34%) were women. The distribution of psychiatric diagnoses in the cases; organic mental illness 127 (68%), depressive disorder 26 (14%), anxiety disorder 10 (5%), adjustment disorder 9 (5%), psychotic disorder 6 (3%), other 8 (4%). At least one type of antipsychotic was found in 72% (133) of the treatment initiated in the cases. Conclusion: In our study, it was determined that consultation was requested from the intensive care unit more than male patients. This may be related to the negative trajectory of Covid-19 in male patients. However, the requested consultations included mostly Covid-19 patients and patients requested due to delirium. As a result, our study emphasizes the importance of psychiatric consultation in the diagnosis and treatment of delirium due to Covid -19 in intensive care patients during the Covid 19 pandemic.

Keywords: Covid-19, Intensive Care, Delirium, Consultation

Presentation ID/Sunum No= 107

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID 19 Pandemisi Sürecinde Preoperatif Hazırlıkta Toraks BT'nin Kullanımı

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Akçiçek[1]
[1]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Ana Bilim Dalı
**Corresponding author: Mehmet Akçiçek*

Özet

SARS-Cov-2 enfekte hastalarda ilk cerrahi deneyimler, özellikle cerrahi karmaşıklık arttıkça cerrahi riskin arttığını düşündürmüştür. Bu endişeleri gidermek ve kısıtlı sağlık hizmeti kaynaklarının optimal kullanımı, virüsün hastane içinde yayılmasını ve perioperatif komplikasyonlar ile mortalitede olası bir artışı önlemek için latent SARS-Cov-2 enfeksiyonu açısından preoperatif tarama gerekmektedir. Bugüne kadar, RT-PCR SARS-CoV-2 için altın standart tanı olarak kabul edilmekle birlikte, % 42 ila% 71 arasında değişen düşük hassasiyet raporları olmuştur. RT-PCR'nin altın standart olup olmadığı ve yanlış pozitif veya negatif sonuçların yaygın olup olmadığı belirsizliğini korumaktadır. Özellikle klinik belirtilerin varlığında ve ayrıca acil operasyon endikasyonları durumunda ek tanı araçları düşünülmelidir. Şiddetli akut solunum sendromu ve Orta Doğu solunum sendromu gibi büyük ölçekli salgınlarda gösterildiği gibi, BT, viral pnömonili hastaların tanı ve tedavisinde önemli bir görüntüleme yöntemi olmuştur. BT, asemptomatik COVID-19 hasta alt grubunda küçük bir pnömoniyi bile tespit edebilir. Ayrıca genellikle 5-6 saatte sonuç veren rRT-PCR testi ile karşılaştırıldığında zaman kazandıran bir görüntüleme yöntemidir. Enfekte akciğerlerin genel radyolojik özellikleri arasında buzlu cam opasiteleri, multifokal düzensiz konsolidasyon ve periferik dağılımla interstisyel değişiklikler bulunur. Dikkate değer, bu özellikler, RT-PCR sonuçları negatif olan semptomatik hastalarda da görülebilir. Ancak uluslararası radyolojik kılavuzlar, COVID-19'u teşhis etmek için BT taramalarını önermemektedir; bunun yerine viral test, tek spesifik tanı yöntemi olmaya devam etmektedir. Bununla birlikte, BT taramaları, RT-PCR testleri mevcut olmadığında, yanlış negatif PCR testleri durumunda ve COVID-19 prevalansının yüksek olduğu bölgelerde tanısal bir yöntem olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Preoperatif Hazırlık, Rt-Pcr, Toraks Bt

The Use of Thoracic Ct in Preoperative Preparation During the COVID 19 Pandemic

Abstract

Early surgical experience in SARS-Cov-2 infected patients suggested an increased surgical risk, particularly as surgical complexity increases. Preoperative screening is required for latent SARS-Cov-2 infection to prevent in-hospital spread of the virus and a possible increase in perioperative complications and mortality, in line with these concerns and optimal use of limited healthcare resources, To date, RT-PCR is considered the gold standard diagnosis for SARS-CoV-2, although there have been reports of low sensitivity ranging from 42% to 71%.

It remains unclear whether RT-PCR is the gold standard and whether false positive or negative results are common. Additional diagnostic tools should be considered, especially in the presence of clinical symptoms and also in case of emergency operation indications. CT has become an important imaging modality in the diagnosis and treatment of patients with viral pneumonia, as shown in large-scale outbreaks such as severe acute respiratory syndrome and Middle East respiratory syndrome. CT can detect even a minor pneumonia in the asymptomatic COVID-19 patient group. In addition, it is a time-saving imaging method compared to rRT-PCR test, which usually gives results in 5-6 hours. Common radiological features of infected lungs include ground glass opacities, multifocal uneven consolidation, and interstitial changes with peripheral distribution. These features can also be seen in symptomatic patients with negative RT-PCR results. However, international radiological guidelines do not recommend CT scans to diagnose COVID-19; instead, viral testing remains the only specific diagnostic method. However, CT scans can be considered as a diagnostic method when RT-PCR tests are not available, in the case of false negative PCR tests, and in regions where the prevalence of COVID-19 is high.

Keywords: Covıd-19, Preoperative Preparation, Rt-Pcr, Thorax Ct

Presentation ID/Sunum No= 138

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID 19 Pandemisinde Plazma Kullanımı

Berna Alay[1]
[1]*Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Covid-19 hastalığı Çin'in Wuhan bölgesinden başlayıp tüm dünyaya hızla yayılmıştır. Hastanelerin çalışma sistemleri gibi kan merkezleri de doğal olarak etkilenmiştir. Plazma kanama bozukluklarında kullanılan bir kan ürünüdür. Bu çalışmada amacımız pandemi döneminde plazma kullanımını değerlendirmektir. Metod: Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kan Transfüzyon Merkezi kayıtları retrospektif incelendi. Pandemi öncesi 3 aylık dönem (Grup-A) 145 hastaya ve pandemi döneminde 3 aylık (Grup-B) ise 118 hastaya uygulanan taze donmuş plazma (TDP) transfüzyonu incelenmiştir. Hastaların demografik verileri, ek hastalıkları, Covid-19 durumları incelenmiştir. Sonuçlar: TDP kullanımı açısından Grup-B de 18-30 yaş için % 38,9 ve 51-70 yaş için % 28,4 olup Grup-A da sırasıyla %20,5 ve %15,3 olup Grup-B de kullanım istatistiksel olarak daha yüksektir. Covid-19 hastalığı açısından, Grup-B de TDP kullanılanların sırasıyla %21,3 ü negatif, % 25,5 i şüpheli ve % 21,4 de pozitif hastalar olarak tespit edilmiştir. Tartışma: Yapılan çalışmalarda COVID-19 hastalarında immün plazma tedavisi güvenli, klinik olarak etkili görünmektedir ve mortaliteyi azaltığı yönde görüşler mevcuttur (2). Biz çalışmamıza bu amaçla kullanılan plazmaları dahil etmedik. Çalışmaya dahil edilen taze donmuş plazmalar olağan endikasyonları olan kanama diyatezinde, warfarin ilişkili kanamalarda, uzamış INR de, karaciğer yetmezliklerinde, protein ve besin kaynağı olarak (albumin eksikliğinde), K vitaminine bağımlı pıhtılaşma faktörü eksikliğinde, masif transfüzyon protokolünde ve DIC de kullanılmıştır. En çok kullanım kas iskelet sistemi travmalarında izlenmiştir. Covid-19 pozitif hastalardan DİC tablosunda olan hastalarada tercih edilmiştir. Plazma kan bileşenleri arasında hem immün plazma olarak kullanılabilme özelliği ile hem de kanama diyatezinin tedavisinde kullanılabilmesi açısından vaz geçilmez bir ürünüdür.

Anahtar Kelimeler: Taze Donmuş Plazma, Kan Merkezi, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 253

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID 19 Süresince ve Öncesi Ağız İle İlgili Anatomik ve Klinik Terimlerin İnternette Arama Sıklığı: Google Trend Analizi

Öğr. Gör. Duygu Akın Saygın[1], Bilge Türkmen[2],
Prof.Dr. Mehmet Tuğrul Yılmaz[1],
Öğr. Gör. Anıl Didem Aydın Kabakçı[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Anatomi Anabilim Dalı, Konya /
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya /

Özet

Covid-19, Çin'in Wuhan şehrinde 31 Aralık 2019 itibariyle etiyolojisi bilinmeyen pnömoni vakalarının görülmeye başlamasıyla 7 Ocak 2020 tarihinde yeni tip koronavirüs olarak belirlenmiştir. Küresel salgın ile beraber sağlıkla ilgili bilgilere ulaşmak için internet arama motorları giderek daha popüler bir kaynak haline gelmiştir. İnternet üzerinde bulunan bir içeriği aramak için kullanılan mekanizmalardan biri de Google arama motorudur. Google Trends (GT) ise genel olarak arama terimlerine olan ilgi düzeyinin ölçülmesinde yardımcı olur ve sağlık alanında da birçok çalışmada kullanılmıştır. Çalışmamızda Covid-19'un ağız sağlığı üzerindeki etkilerinden yola çıkarak, 2019 ve COVID-19 pandemisinin başladığı 2020 yılı boyunca Türkiye ve Dünya'daki ağız anatomi ve klinik terimleri ile ilgili yapılan aramaları "Google Trends" yoluyla analiz etmek amaçlandı.'Oral cavity', 'Tongue', 'Palate', 'Ageusia', 'Dry mouth', 'Hypogeusia' terimlerinin dünya genelinde, bu terimlerin Türkçe karşılıkları olan 'Ağız boşluğu', 'Dil', 'Damak', 'Tat alamama', 'Ağız kuruluğu' ve 'Tat almada azalma' terimlerinin ise Türkiye genelinde 2019 ve 2020 yıllarındaki arama verileri ile 01.01.2019-01.01.2021 tarihleri arasındaki Google Trends arama verileri analiz edildi. Ayrıca hem Dünya genelinde hem de Türkiye genelinde anatomik ve klinik terimlerin 2019 ve 2020 yılı arama oranları karşılaştırıldı. Sonuç olarak ülkemizde ve dünyada ağız klinik terimlerinin arama oranlarında pandemi döneminde değişiklikler gözlendiğini ve bu terimlerin aramalarıyla en ilgili konuların COVID-19'la ilgili olduğu, ancak ağız anatomik terimlerinin arama oranlarının pandemi döneminde belirgin değişiklik göstermediği bulundu.

Anahtar Kelimeler: Oral Cavity, Tongue, Palate, Ageusia, Dry Mouth, Hypogeusia

Prevalence of Internet Search for Anatomic and Clınıcal Terms Related to the Mouth During and Before COVID -19: A Google Trend Analysis

Abstract

Covid-19 has been identified as the new coronavirus on January, 7, 2020 after detection of pneumonia cases with unknown etiology in Wuhan city of Chine since December, 31, 2019. Along with global pandemic, internet search engines have become more popular in order to access information about health. One of the mechanisms used to search content on the internet is Google search engine. Google Trends (GT) helps to measure the level of interest in search

terms in general and has been used in many studies in the field of health. In consideration of the effects of Covid-19 on oral healthy in our study, the aim o fthe present study was to analyze the searches of terms for oral anatomy and clinical terms performed via "Google Trends" in Turkey and rest of the world in 2019 and 2020 in which COVID-19 pandemic has started. The search data for terms, 'Oral cavity', 'Tongue', 'Palate', 'Ageusia', 'Dry mouth', 'Hypogeusia' were analysed worldwide, and corresponding Turkish terms 'Ağız boşluğu', 'Dil', 'Damak', 'Tat alamama', 'Ağız kuruluğu', and 'Tat almada azalma' were analyzed for Turkey through search data of Google Trends in 2019 and 2020 between January, 1, 2019 and January, 1, 2021. Furthermore, searching rates of anatomical and clinical terms across the world and in Turkey were compared between 2019 and 2020. Consequently, it was found that there were changes in the search rates of oral clinical terms in our country and in the world during the pandemic period, and the most relevant issues in the search of these terms were related to COVID-19; however, the search rates of oral anatomical terms have not changed significantly during the pandemic period.

Keywords: Oral Cavity, Tongue, Palate, Ageusia, Dry Mouth, Hypogeusia

Presentation ID/Sunum No= 25

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Döneminde Hipoplastik Sol Kalp Sendromunun Erken Yönetimi

Uzman Dr. Şafak Alpat[1]
[1]*Van Research and Training Hospital*
**Corresponding author: Şafak Alpat*

Özet

COVID-19 pandemisi diğer pek çok hastalık gibi konjenital kalp hastalıklarının takip ve tedavisi açısından da zorluklar yaratmıştır. Özellikle acil ve erken müdahale gerektiren yenidoğan kalp cerrahisi hastalarında bu durum önem arz etmektedir. Burada ülkemizde ilk defa prenatal hipoplastik sol kalp sendromu (HSKS) tanısı olan COVID-19 pozitif anne bebeğine yapılan ilk müdahale özetlenmiştir. Prenatal incelemelerde HSKS saptanan anne gebeliğin son haftasında öksürük şikayeti ile başvurduğu merkezde yapılan tarama sonucunda COVID-19 tanısı almış ve tedavisi düzenlenmiştir. Kadın-doğum, çocuk kardiyoloji, yenidoğan, çocuk kalp damar ve çocuk enfeksiyon bölümlerinin yaptığı ortak toplantıda gebeliğin sezaryen ile tamamlanması ve bebeğin anneden ayrı tutularak yenidoğan bölümünde izolasyon alınmasına karar verildi. 3200 gram olarak doğan bebeğin yapılan ekokardiyografisinde prenatal tanı doğrulandı ve prostaglandin infüzyonu başlandı. Ekstübe takip edilen hastanın yenidoğan bölümünde yapılan taramalarda bebeğin 24. saat, 72. saat ve 5. gün COVID-19 taramaları negatif geldi. Atriyal septal komünikasyonu yeterli olan hastaya takiben bilateral dal pulmoner arter banding yapılarak duktal patensi prostaglandin ile sağlandı. Hasta postoperatif 2. günde ekstübe edildi, yaklaşık 2 ay prostoglandin infüzyonu ile takip edildi ve infüzyonu kademeli olarak azaltılarak kesildi. Daha sonra duktal açıklığı teyit edilerek hasta stage 2 palyasyon için bir üst merkeze ayaktan sevk edildi.

Anahtar Kelimeler: Hipoplastik Sol Kalp Sendromu, Hibrit, Covıd-19

Inıtıal Management of Hypoplastıc Left Heart Syndrome in the COVID -19 Era

Abstract

COVID-19 pandemics put a huge impact on the management of congenital heart diseases like most of other non-COVID illnesses. Neonatal cardiac surgeries which require urgent and prompt management are affected mostly. Herein, we report the initial management of the first neonate with hypoplastic left heart syndrome (HLHS) born to a mother with confirmed COVID-19. HLHS was prenatally diganosed and the mother was found to have COVID-19 upon persistent cough in 38th week of pregnancy. Multidisciplinary team meeting was held with bstetrics, pediatric cardiology, newborn, pediatric cardiac surgery and pediatric infection specialists. The decision was ending the pregnancy with C-section and complete isolation of

the baby from mother in the NICU isolation suite. Baby was born 3200 grams and postnatal echocardiogram confirmed prenatal diagnosis. Baby was put on prostaglandin infusion. She was extubated and COVID-19 screenings were al negative on 24th, 72th hours and 5th days. As the atrial septal communication was adequate, bilateral pulmonary arteries were banded and the ductal patency was kept on with prostaglandin infusion. She was extubated on the 2nd postoperative day and kept on prostaglandin infusion for almost 2 months. Then, infusions was gradually weaned and stopped. Ductal potency was confirmed angiographically and patient was discharged in a good condition. She was then referred to tertiary centre for the completion of comprehensive stage 2.

Keywords: Hypo Plastic Left Heart Syndrome, Hybrid, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 363

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Enfeksiyonun Sporcuların Psikolojik Durumları Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Yavuz Lima[1], Uzman Dr. Nevzad Denerel[2], Dr. Öğretim Üyesi Seçkin Şenışık[3]
[1]Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi
[2]Health Team Sports Medicine Clinic
[3]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Spor Hekimliği Anabilim Dalı
**Corresponding author: Yavuz Lima*

Özet

Amaç: COVID-19 salgını nedeniyle uygulanan izolasyonun ve kısıtlılıkların genel popülasyonda ve sporcularda psikolojik durumu olumsuz etkilediği bilinmektedir. Ancak, COVID-19 enfeksiyonu geçirmenin sporculardaki psikolojik durum üzerine etkisi bilinmemektedir. Bu bildirinin amacı COVID-19 ile enfekte olan ve iyileşen sporcuların psikolojik durumlarını araştırmaktır. Yöntem: Bu kesitsel ve online anket çalışması 01.01.21-01.02.2021 tarihleri arasında yapılmıştır. Dahil edilme kriterleri: i) 18-38 yaş arasında olmak, ii) 2020-2021 sezonunda profesyonel sporcu olmak. Dahil edilme kriterlerinin karşıladığı düşünülen sporcuların akıllı telefonlarına Depresyon Anksiyete ve Stress Anketi (DASS-21), Kessler spesifik olmayan distress ölçeği (K-10) ve Sporcu Psikolojik Gerilim Anketi (APSQ) gönderilmiştir. Katılımcıların demografik verileri yüzdelere göre; DASS-21, K-10 ve APSQ ise kesim değerlerine göre analiz edilmiştir. Sonuçlar: Çalışmaya 50 COVID-19 enfeksiyonu geçiren (31 erkek, 19 kadın) ve 55 COVID-19 enfeksiyonu geçirmeyen (33 erkek, 22 kadın) olmak üzere 105 sporcu katılmıştır. Erkeklerin 67.2%'si 18-22, 14.1%'i 23-27, 17.1%'i 28-32 ve 1.6%'sı 33-38 yaş aralığında iken, bu oranlar kadınlarda sırası ile 61%, 14.6%, 17.1% ve 7.3%'tür. COVID-19 enfeksiyonu geçiren erkek sporcuların 16.1%'i şiddetli veya çok şiddetli depresyon, 19.3%'ü şiddetli veya çok şiddetli anksiyete, 12.9%'u şiddetli veya çok şiddetli stress, 12.9%'u şiddetli spesifik olmayan distress ve 58%'i çok yüksek şiddetli sporcu psikolojik gerilim raporlarken, bu oranlar COVID-19 enfeksiyonu geçirmeyen erkeklerde sırası ile 9%, 12%, 6%, 9.1% ve 42.4%'tür. COVID-19 enfeksiyonu geçiren kadın sporcuların 10.6%'sı şiddetli veya çok şiddetli depresyon, 15.8%'i şiddetli veya çok şiddetli anksiyete, 5.3%'ü şiddetli veya çok şiddetli stress, 10.5%'i şiddetli spesifik olmayan distress ve 36.8%'i çok yüksek şiddetli sporcu psikolojik gerilim raporlarken, bu oranlar COVID-19 enfeksiyonu geçirmeyen kadınlarda sırası ile 9%, 9.1%, 13.6%, 13.6% ve 50%'dir. Sonuç: COVID-19 enfeksiyonu geçirmek sporcuların psikolojik durumlarını olumsuz etkilemektedir. Bu bilgiler ışığında, sporcuların sağlığını korumak için gerekli önlemler alınmalıdır

Anahtar Kelimeler: Covıd-19; Psikolojik Durum; Mental Sağlık; Sporcu; Spor Hekimliği

Effect of COVID -19 Infectıon On Athletes' Psychologıcal States

Abstract

Objective: It is known that the isolation and restrictions applied due to the COVID-19 outbreak negatively affect the psychological state of the general population and athletes. However, the impact of COVID-19 infection on the psychological state of athletes is unknown. The purpose of this report was to investigate the psychological states of athletes who had infected and recovered with COVID-19. Method: This cross-sectional and online survey study was conducted between 01.01.21-01.02.2021. Inclusion criteria: i) Being between the ages of 18-38, ii) Being a professional athlete in the 2020-2021 season. The Depression Anxiety and Stress Scale (DASS-21), the Kessler nonspecific distress scale (K-10), and the Athlete Psychological Strain Questionnaire (APSQ) were sent to the smartphones of the athletes who were considered to meet the inclusion criteria. Demographic data of the participants were analyzed according to percentages; DASS-21, K-10, and APSQ were analyzed according to cut-off values. Results: 105 athletes (31 male, 19 female athletes who had infected and recovered from COVID-19 and 33 male and 22 female athletes who had not infected with COVID-19) participated in the study. While 67.2% of male athletes were between 18-22 age, 14.1% 23-27, 17.1% 28-32 and 1.6% 33-38, these rates were 61%, 14.6%, 17.1% and 7.3% in female athletes respectively. While of male athletes who had recovered from COVID-19 infection, 16.1% severe or very severe depression, 19.3% severe or very severe anxiety, 12.9% severe or very severe stress, 12.9% severe nonspecific distress and 58% very high athlete psychological stress were reporting, these rates were 9%, 12%, 6%, 9.1% and 42.4% of male athletes who did not infect with COVID-19 infection, respectively. While of female athletes who had recovered from COVID-19 infection, 10.6% severe or very severe depression, 15.8% severe or very severe anxiety, 5.3% severe or very severe stress, 10.5% severe nonspecific distress and 36.8% very high athlete psychological stress were reporting, these rates were 9%, 9.1%, 13.6%, 13.6% and 50% of female athletes who did not infect with COVID-19 infection, respectively. Conclusion: COVID-19 infection negatively affects the psychological states of athletes. In the light of this information, some precaution should be taken to protect the health of athletes.

Keywords: Covıd-19; Psychological State; Mental Health; Athlete; Sports Medicine

Presentation ID/Sunum No= 379

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Hastalarında İnflamasyonun ve Böbrek Fonksiyonunun Biyokimyasal Göstergeleri

Dr. İlhom Murkamilov [1]
[1]İsa Akhunbaev Kırgız Devlet Tıp Akademisi

Özet

Çalışmanın amacı: Yeni koronavirüs hastalığı (COVID-19) olan hastalarda D-dimer, prokalsitonin ve böbreklerin fonksiyonel durumunu incelemek. Materyal ve yöntem: COVID-19 ile ilişkili pnömoni tanısı alan toplam 123 hasta incelendi. Kandaki D-dimer, prokalsitonin ve kreatinin konsantrasyonu araştırıldı. Hesaplanan glomerüler filtrasyon hızının (eGFR) göstergeleri, CKD-EPI (Kronik Böbrek Hastalığı Epidemiyoloji İşbirliği) ve MDRD (Böbrek Hastalığında Diyet Modifikasyonu) formüllerine göre değerlendirildi. Kreatinin klirensi Cockcroft-Gault yöntemi ile analiz edildi. Bulgular: CKD-EPI ve MDRD formüllerine göre eGFR'nin medyan ve çeyrekler arası değerleri sırasıyla 80.0 (68.0; 95.0) ve 78.0 (67.0; 94.0) ml / dk. COVID-19 ile ilişkili pnömonili 14, 11 ve 12 hastada sırasıyla CKD-EPI, MDRD ve Cockcroft-Gault formüllerine göre GFR'de <60 ml / dak azalma bulunmuştur. Cockcroft-Gault yöntemine göre kreatinin klirensinin değeri 85.0 (68.0; 102.0) ml / dk idi. COVID-19 ile ilişkili pnömoni olan 48 (% 39.0) hastada proteinüri kaydedildi. Kan prokalsitonin düzeyi ile MDRD formülü ($r = -0.307$; $p < 0.05$) ve Cockcroft-Gault yöntemi kullanılarak kreatinin klirensi ($r = -0.313$; $p < 0.05$) kullanılarak hesaplanan GFR arasında negatif bir ilişki bulundu. Proteinürinin kandaki D-dimer ($r = 0.437$; $p < 0.05$) ve prokalsitonin ($r = 0.409$; $p < 0.05$) konsantrasyonuna doğrudan bağımlılığı gösterildi. Kandaki prokalsitonin düzeyi, üre konsantrasyonu ($r = 0.448$; $p < 0.05$) ve kalan kan nitrojeni ($r = 0.399$; $p < 0.05$) ile pozitif korelasyon gösterdi. Sonuç: COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarında, böbrek fonksiyonunda hafif bir azalma % 26,8, % 4,1 - % 3,2'de orta derecede bir azalma - önemli bir azalma ve böbrek yetmezliği - % 4,1'de tespit edildi. COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarının % 39.0'unda proteinüri kaydedildi. COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarının % 47.9'unda, D-dimer konsantrasyonunda ve % 49.5 prokalsitoninde artış bulundu. COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarında böbrek fonksiyonundaki bozulmanın laboratuar prediktörü, kandaki prokalsitonin seviyesidir. Proteinüri gelişme riski, kandaki D-dimer konsantrasyonu ile yakından ilişkilidir. Anahtar Kelimeler: Çalışmanın amacı: Yeni koronavirüs hastalığı (COVID-19) olan hastalarda D-dimer, prokalsitonin ve böbreklerin fonksiyonel durumunu incelemek. Materyal ve yöntem: COVID-19 ile ilişkili pnömoni tanısı alan toplam 123 hasta incelendi. Kandaki D-dimer, prokalsitonin ve kreatinin konsantrasyonu araştırıldı. Hesaplanan glomerüler filtrasyon hızının (eGFR) göstergeleri, CKD-EPI (Kronik Böbrek Hastalığı Epidemiyoloji İşbirliği) ve MDRD (Böbrek Hastalığında Diyet Modifikasyonu) formüllerine göre değerlendirildi. Kreatinin klirensi Cockcroft-Gault yöntemi ile analiz edildi. Bulgular: CKD-EPI ve MDRD formüllerine göre eGFR'nin medyan ve çeyrekler arası değerleri sırasıyla 80.0 (68.0; 95.0) ve 78.0 (67.0; 94.0) ml / dk. COVID-19 ile ilişkili pnömonili 14, 11 ve 12 hastada sırasıyla CKD-EPI, MDRD ve Cockcroft-Gault formüllerine göre GFR'de <60 ml / dak azalma bulunmuştur. Cockcroft-Gault yöntemine göre kreatinin klirensinin değeri 85.0 (68.0; 102.0) ml / dk idi. COVID-19 ile ilişkili pnömoni olan 48 (% 39.0) hastada proteinüri kaydedildi. Kan prokalsitonin düzeyi ile

MDRD formülü (r = -0.307; p <0.05) ve Cockcroft-Gault yöntemi kullanılarak kreatinin klirensi (r = -0.313; p <0.05) kullanılarak hesaplanan GFR arasında negatif bir ilişki bulundu. Proteinürinin kandaki D-dimer (r = 0.437; p <0.05) ve prokalsitonin (r = 0.409; p <0.05) konsantrasyonuna doğrudan bağımlılığı gösterildi. Kandaki prokalsitonin düzeyi, üre konsantrasyonu (r = 0.448; p <0.05) ve kalan kan nitrojeni (r = 0.399; p <0.05) ile pozitif korelasyon gösterdi. Sonuç: COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarında, böbrek fonksiyonunda hafif bir azalma % 26,8, % 4,1 - % 3,2'de orta derecede bir azalma - önemli bir azalma ve böbrek yetmezliği - % 4,1'de tespit edildi. COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarının % 39.0'unda proteinüri kaydedildi. COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarının % 47.9'unda, D-dimer konsantrasyonunda ve % 49.5 prokalsitoninde artış bulundu. COVID-19 ile ilişkili pnömoni hastalarında böbrek fonksiyonundaki bozulmanın laboratuar prediktörü, kandaki prokalsitonin seviyesidir. Proteinüri gelişme riski, kandaki D-dimer konsantrasyonu ile yakından ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19

Presentation ID/Sunum No= 47

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Hastalarında Laboratuvar Parametrelerinin Solunum Fonksiyon Testleri ile İlişkisinin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Buğra Kerget[1]
[1]*Atatürk Üniversitesi*

Özet

Giriş: Aralık 2019 tarihinde Çin'in Wuhan kentinde hayvan pazarında ortaya çıkan ve kısa süre içerisinde milyonlarca kişiyi enfekte eden SARS-CoV-2 (COVID-19)'da en sık etkilen organ akciğerler olmuştur. Çalışmamızda solunum fonksiyon test parametrelerinin laboratuar parametreleri ile ilişkisini tespit etmeyi amaçladık. Materyal ve metot: Aralık 2020 tarihi süresince hastanemiz göğüs hastalıkları servisi ve yoğun bakımında yatmış nazofaringeal sürüntüsünden real-time PCR yöntemiyle COVID-19 tespit edilmiş 60 hasta çalışmamıza dahil edildi. Hastaların hastaneye yatış ve tedavinin 7. gününde solunum fonksiyon testleri laboratuar parametreleri ile birlikte değerlendirildi. Sonuçlar: Hastaların tedavinin 7. gününde gözlenen beyaz küre, CRP ve fibrinojen değerlerinin tedavinin başlangıcına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük olduğu gözlendi (p=0,002, 0,001, 0,001 sırasıyla) Solunum fonksiyon testlerinin yapılan istatistiksel analizinde ise 7. günde gözlenen 1. saniyedeki zorlu ekspiryum volumu (FEV1) ve zorlu vital kapasite (FVC) değerinin başlangıca nazaran anlamlı düzeyde yüksek olduğu gözlendi (p=0,001, 0,001). Hastaların takiplerinde gözlenen laboratuar parametrelerindeki değişimin (7.gün ile 1. gün değerlerinin farkı) solunum fonksiyon testlerindeki değişim ile yapılan korelasyon analizinde CRP düzeyi ile FEV1, FVC düzeyleri arasında pozitif yönlü korelasyon gözlendi (r=0,616, p=0,01, r=0,51, p=0,01)., Fibrinojen düzeyi ile FEV1 ve FVC arasında yapılan korelasyon analizinde yine pozitif yönlü korelasyon gözlendi (r=0,345, p=0,01, r=0,357, p=0,01). Tartışma: Covid-19 hastalarının takiplerinde ve taburculuğunda pulmoner fonksiyon testlerindeki düzelmenin veya kötüleşmenin belirlenmesinde fibrinojen ve CRP düzeyleri kolay ulaşılabilir bulaş ihtimalini azaltan parametreler olabilirler.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Laboratuar Parametreleri, Solunum Fonksiyon Testi

Evaluation of the Relationship Between Laboratory Parameters and Pulmonary Function Tests in COVID -19 Patients

Abstract

Background: The novel coronavirus SARS-CoV-2 (COVID-19) rapidly escalated from its origin in an animal market in Wuhan, China in December 2019 to a global pandemic, and the lungs are the most frequently affected organ. The aim of this study was to investigate the relationship between pulmonary function test parameters and laboratory parameters in COVID-19. Materials and Methods: A total of 60 patients who were admitted to the chest diseases department and intensive care unit of our hospital and were diagnosed with COVID-19 by real-

time PCR analysis of nasopharyngeal swabs were evaluated. Pulmonary function tests and laboratory parameters at admission and on day 7 of treatment were analyzed. Results: On day 7 of treatment, white blood cell count, CRP, and fibrinogen level were significantly lower than at admission (p=0.002, 0.001, and 0.001, respectively), while forced expiratory volume in the first second (FEV1) and forced vital capacity (FVC) values were significantly higher compared to admitting values (p=0.001 for both). Correlation analysis showed that the decrease in CRP from admission to day 7 of treatment correlated with the increases in FEV1 (r=0.616, p=0.01) and FVC (r=0.51, p=0.01) during the same period. Decrease in fibrinogen level was also correlated with increases in FEV1 (r=0.345, p=0.01) and FVC (r=0.357, p=0.01). Discussion: Fibrinogen and CRP levels are easily accessible parameters that may help identify improvement or deterioration in pulmonary function in COVID-19 patients during follow-up and discharge while reducing the risk of transmission.

Keywords: Covıd-19, Laboratory Parameters, Pulmonary Function Tests

Presentation ID/Sunum No= 315

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Hastalığına Bağlı Gelişen Dakriyoadenit Olgusu

Uzman Dr. Emine Savran Elibol[1]
[1]Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Bölümü

Özet

31 Aralık 2019'da Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Çin'in Hubei eyaletinin Wuhan şehrinde etiyolojisi bilinmeyen pnömoni vakalarını bildirmesiyle başlayan son salgın süreci, yeni bir koronavirüs (2019-nCoV) tanımlanmasıyla devam etmiş ve bu yeni virüs hızla yayılarak küresel bir sorun haline gelmiştir. Enfeksiyon, kişiden kişiye damlacık inhalasyonu veya virüsle kontamine yerlere dokunma sonrası göz, burun ve ağız teması ile bulaşır. İnsanlarda konjonktivit yapabilen koronavirüsler de bildirilmiştir.. SARS-COV2 nin oküler yüzeylerden invaze olduğu yönünde şüpheler ve bazı kanıtlar mevcuttur. SARS-COV-2 virüsünün oftalmik yüzeyi enfekte edebilmesi için direkt enfekte damlacıkların konjonktiva teması, lakrimal bezin hematojen yol ile infekte olması ya da üst solunun sisteminden viral migrasyon gibi olası mekanizmalar açıklanmıştır. Kuru göz hastalığı ile ilişkilendirilmiş bazı virüslerin varlığı göz önünde bulundurulduğunda SARS-CoV-2 virüsünün konjonktival goblet hücrelerini ya da kan yoluyla lakrimal bezi etkileyerek gözyaşı yapısını bozup kuru göz ya da konjonktivit ilişkili inflamatuvar reaksiyon gelişiminde rol oynayacağı düşünülmektedir. Bu yazıda daha önce bildirilmemiş Covid-19 hastalığına bağlı gelişen dakriyoadenit olgusu sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Dakriyoadenit, Kuru Göz

Dacryoadenitis Due to COVID -19 Disease

Abstract

The last epidemic process, which started on December 31, 2019, when the World Health Organization (WHO) reported cases of pneumonia of unknown etiology in Wuhan, Hubei province of China, continued with the identification of a new coronavirus (2019-nCoV) and this new virus spread rapidly and became a global problem. . The infection is transmitted from person to person by inhalation of droplets or contact with the eyes, nose, and mouth after touching the places contaminated with the virus. Coronaviruses that can cause conjunctivitis in humans have also been reported. There are suspicion and some evidence that SARS-COV2 invades ocular surfaces. Possible mechanisms for the SARS-COV-2 virus to infect the ophthalmic surface, such as direct conjunctival contact of infected droplets, hematogenous infection of the lacrimal gland, or viral migration from the upper left system have been described. Considering the presence of some viruses associated with dry eye disease, it is thought that the SARS-CoV-2 virus will affect the conjunctival goblet cells or the lacrimal gland through blood, disrupting the tear structure and playing a role in the development of dry

eye or conjunctivitis-related inflammatory reaction. In this article, a previously unreported case of dacryoadenitis due to Covid-19 disease is presented.

Keywords: Covid-19, Dacryoadenitis, Dry Eye

Presentation ID/Sunum No= 183

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Nedeni ile Hospitalize Edilen Hastalarda Yüksek Doz Favipravir Tedavisinin Korneal Endotel Hücre Yoğunluğu Üzerine Etkisi

Uzman Dr. Atılım Armağan Demirtaş[1], Uzman Dr. Berna Yüce[1], Arş.Gör.Dr. Buket Aras Cırık[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Hastalıkları Kliniği, İzmir

Özet

Amaç: Korona virüs hastalığı 2019 (COVID-19) nedeni ile hospitalize edilen hastaların korneal endotel hücre yoğunluğunu (EHY) yüksek doz favipiravir tedavisi sırasında ve sonrasında karşılaştırmak. Metod: Çalışmaya herhangi bir göz hastalığı veya cerrahi öyküsü olmayan COVID-19 nedeni ile hospitalize edilen 24 hastanın 24 gözü dahil edildi. Tüm hastalara oral favipravir tedavisi (yükleme: 1 gün 1600 mg/gün; idame: 2-10 gün 1200 mg/gün) uygulandı. Hastaların ilk değerlendirmeleri yatarak tedavi gördükleri dönemde favipravir tedavisinin 10. gününde (#1), kontrol değerlendirmeleri ise taburcu olduktan 1 ay sonra (#2) yapıldı. Muayeneler tam donanımlı kişisel koruyucu ekipman giyilerek, iyi havalandırılmış bir odada yapıldı. Her hastanın bir gözünün (sağ) korneal EHY ölçümü (mm²'de hücre sayısı) Topcon SP-2000P non-kontakt speküler mikroskop ile yapıldı. Laboratuvar değerleri hastane veri tabanından kaydedildi. Veriler eşleştirilmiş örneklem t-testi ile analiz edildi. Bulgular: Yirmi dört erkek hastanın yaş ortalaması 52.57 ± 9.31 (36-65) idi. Periodlar arasında ortalama korneal EHY (#1: 2569.0 ± 517.19 hücre/mm²; #2: 2511.07 ± 447.28 hücre/mm²; p = 0.743) ve ortalama ürik asit değeri (#1: 4.66 ± 0.66 mg/dL; #2: 5.38 ± 1.37 mg/dL; p = 0.099) açısından anlamlı farklılık saptanmadı. Ortalama C-reaktif protein; (#1: 68.84 ± 50.17 mg/L; #2: 36.84 ± 53.02 mg/L; p = 0.018), ortalama ferritin (#1: 1054.56 ± 569.01 µg/L; #2: 821.4 ± 701.86 µg/L; p = 0.016) ve ortalama gama-glutamil transferaz (#1: 108.0 ± 27.85 U/L; #2: 80.2 ± 19.22 U/L; p = 0.018) değerleri tedavi sırasında kontrol ölçümlerden anlamlı olarak daha yüksek bulundu. Tartışma: COVID-19 tedavisinde favipiravirin yüksek doz kullanımının kısa sürede korneal endotel hücre yoğunluğunu etkilemediği gözlendi. Favipiravir kullanan hastalar hiperürisemi gibi yan etkileri açısından yakından takip edilmelidir. Çalışmamızın eksikliği kısıtlı hasta sayısı ile yapılması ve takip süresinin kısa olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Korneal Endotel Hücre Yoğunluğu, Favipiravir, Ürik Asit, Speküler Mikroskop

Effect of High-Dose Favipiravir On Corneal Endothelial Cell Density in Patients Hospitalized With COVID -19

Abstract

Purpose: To compare the corneal endothelial cell density (ECD) values during and after high-dose favipiravir treatment in patients hospitalized for coronavirus disease 2019 (COVID-19).

Methods: This study included 24 male patients with no history of eye disease or surgery who were hospitalized for COVID-19. Oral favipiravir (loading dose: 1600 mg/day on day 1; maintenance dose: 1200 mg/day on days 2-10) was administered to all patients. Initial evaluations (#1) were made on day 10 of inpatient favipiravir treatment, and second evaluations (#2) were made one month after discharge. Examinations were carried out in a well-ventilated room, and examiners wore comprehensive personal protective equipment. The corneal ECD value (number of cells per mm²) of one eye (right) of each patient was measured via a Topcon SP-2000P non-contact specular microscope. Laboratory values were recorded from the hospital database. Data were analyzed by the paired samples t-test. Results: The mean patient age was 52.57 ± 9.31 years (36-65 years). There was no significant difference in mean corneal ECD (#1: 2569.0 ± 517.19 cells/mm²; #2: 2511.07 ± 447.28 cells/mm²; p = 0.743) or mean uric acid value (#1: 4.66 ± 0.66 mg/dL; #2: 5.38 ± 1.37 mg/dL; p = 0.099) between the timepoints. Mean C-reactive protein (#1: 68.84 ± 50.17 mg/L; #2: 36.84 ± 53.02 mg/L; p = 0.018), mean ferritin (#1: 1054.56 ± 569.01 µg/L; #2: 821.4 ± 701.86 µg/L; p = 0.016), and mean gamma-glutamyl transferase (#1: 108.0 ± 27.85 U/L; #2: 80.2 ± 19.22 U/L; p = 0.018) values were significantly higher during treatment than post-treatment. Conclusion: Using high-dose favipiravir to treat COVID-19 did not affect corneal ECD in the short term. Patients on favipiravir should be closely monitored for side effects, such as hyperuricemia. This study was limited by a small patient pool and a brief follow-up duration.

Keywords: Covıd-19, Corneal Endothelial Cell Density, Favipiravir, Uric Acid, Specular Microscope

Presentation ID/Sunum No= 264

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Pandemi Dönemi Öncesi ve Sonrası İnkarsere Herni Nedeniyle Opere Edilen Hastaların Karşılaştırılması

Dr. Bağış Taşdoğan[1]
[1]*Kartal Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi*

Özet

Amaç: Covid-19 pandemi döneminde acile başvuran hasta sayıları oldukça farklılıklar göstermiş olup,bu durum karşısında cerrahlar çeşitli güçlüklerle karşı karşıya kalmışlardır. Biz bu dönemde hastanemize başvuran hastalarda acil fıtık nedeniyle opere edilen hasta sayılarını karşılaştırarak dünya geneliyle aralarındaki farklılıkları görmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Genel Cerrahi Acil Kliniği'nde Mart 2019 ve Ağustos 2019 arasında opere edilen acil fıtık hastaları ile mart 2020 ve ağustos 2020 arası opere edilen acil fıtık hastası sayıları karşılaştırıldı. Bulgular: Bu dönemi kapsayan pandemi öncesi 6 aylık süreçte toplam 53 hasta boğulmuş fıtık nedeniyle opere edilmişken, pandemi başlangıcı olan 6 aylık zaman diliminde toplam 17 hasta fıtık nedeniyle acilde opere edilmiştir.Bu durum da göstermektedir ki pandemi döneminde acil fıtık nedeniyle yapılan operasyon sayısı ciddi anlamda azalmıştır. Tartışma: Pandemi döneminde çoğu hastanede kanser dışı elektif ameliyatlar durdurulmuştur. Aynı zamanda hastaların covid-19 sayılarındaki artış nedeniyle, hastanelere başvuru sayıları da ciddi oranda azalmıştır. Bu durumun acilde görülebilecek boğulmuş fıtık rakamlarını artırması beklenirken bizim çalışmamızda bu rakamların da ciddi oranda azaldığı görülmektedir. Sonuç: Çalışmamıza göre pandemi döneminde yapılan acil fıtık operasyonlarında pandemi öncesi döneme göre anlamlı bir azalma gözlenmiş olup ,bu sonuçlar dünya geneliyle bir korelasyon göstermektedir. Bu azalmanın sebebi olarak hastaların hastanelere başvuru kaygıları, başvuran hastaların cerahlar tarafından elle redüktasyon oranlarının artması ve kalabalık merkezler yerine daha küçük çaplı hastanelere başvuruların tercih edilmesi olarak düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi,fıtık, Acil,inkarsere

Presentation ID/Sunum No= 96

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Pandemisinde Endokrinologlar Olarak Neredeyiz'

Uzman Dr. Derya Sema Yaman Kalender[1],
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sercan Ertürk[1]
[1]Katip Çelebi Üniversitesi

Özet

Giriş: 1 aralık 2019 tarihinde Çin'in Vuhan şehrinde ortaya çıkan ve 13 mart 2020'de Dünya Sağlık Örgütü tarafından küresel salgın ilan edilen COVID-19 enfeksiyonu, ülkemizde de birçok insanı etkilemiş, pandemi hastaneleri oluşturulmuş ve tüm sağlık profesyonelleri büyük bir çaba göstermişlerdir.Bu bildiride, endokrinologlar olarak takip ettiğimiz hastalarda yaptığımız gözlemleri derledik. Materyal ve metod: Retrospektif olarak hastaların beyaz kan hücreleri, nötrofil, C-reaktif protein (CRP), prokalsitonin, sT3, sT4, TSH, yatışının başlangıcında ve sonundaki insülin dozları, yaşayan ve mortalite gelişen hastalar arasında karşılaştırıldı. Sonuç: Endokrin kliniğimize, 91 hasta (48 kadın, 43 erkek) hospitalize edildi, izleminde 28'i hayatını kaybetti. Enfeksiyonun önemli göstergeleri olan CRP ($p<0.002$), prokalsitonin ($p<0,010$), beyaz kan hücreleri ($p<0,021$) ve nötrofil ($p<0.027$) düzeyleri mortalite açısından anlamlı bulundu. Mortalite gelişen hastaların mean TSH değeri:0,89 µIU/mL, iken yaşayan hastaların mean TSH değeri:3,12 µIU/mL ve istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0,004$). Ancak sT3 ve sT4 değerleri mortalite açısından anlamlı saptanmadı ($p<0,675$, $p<0,509$). Hastaların servise yatışının başlangıcında ve taburculuğundaki insülin düzeyleri, mortalite gelişen ve yaşayan hasta grubunda istatistiksel olarak anlamlı bulunmadı .($p<0,467$, $p<0,744$). Tartışma: Retrospektif olarak incelendiğinde yaşayan ve mortalite gelişen hastaların TSH düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı çıkarken, sT3 ve sT4 düzeylerinde anlamlı farklılık izlenmedi. COVID-19 enfeksiyonunun endokrinolojik etkileri ile ilgili prospektif randomize kontrollü çalışmalar faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Endokrinoloji, Tiroid Fonksiyon Testi, Covıd-19,

Where Are We in the COVID -19 Pandemıa As Endocrınologues'

Abstract

Objective: The COVID-19 infection, which was declared a global epidemic by China's Wuhan city on December 1, 2019 and the World Health Organization on March 13, 2020, affected many people in our country, pandemic hospitals were established and all health professionals made a great effort. In this report, we present the observations we made in the patients we followed as endocrinologists. Material and methods: Retrospectively, white blood cells, neutrophils, C-reactive protein (CRP), procalcitonin, fT3, fT4, TSH, and insulin doses at the beginning and at the end of hospitalization were compared between living and mortality patients. Results: 91 patients (48 women, 43 men) were hospitalized in our endocrine clinic, 28 of them died during their follow-up. CRP ($p <0.002$), procalcitonin ($p <0.010$), white blood

cells (p <0.021) and neutrophil (p <0.027) levels, which are important indicators of infection, were found to be significant in terms of mortality. The mean TSH value of the patients with mortality was 0.89 μIU / mL, while the mean TSH value of the patients who survived was 3.12 μIU / mL and was statistically significant (p <0.004). However, fT3 and fT4 values were not found to be significant in terms of mortality (p <0.675, p <0.509). Insulin levels at the beginning of hospitalization and at discharge were not statistically significant in the patient group who survived and developed mortality (p <0.467, p <0.744). Discussion: When analyzed retrospectively, TSH levels of patients who survived and developed mortality were found to be statistically significant, but no significant difference was observed in fT3 and fT4 levels. Prospective randomized controlled studies on the endocrinological effects of COVID-19 infection may be useful.

Keywords: Endocrinology, Thyroid Function Test, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 334

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Pandemisinde Yoğun Bakım Ünitelerinde Hasta Yakını Memnuniyeti

Uzman Dr. Ayşe Neslihan Balkaya[1],
Uzman Dr. Ümran Karaca[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: COVID-19 'un toplum sağlığı ve kamu düzeni açısından oluşturduğu riski yönetme, sosyal izolasyonu sağlama, sosyal mesafeyi koruma ve yayılım hızını kontrol altında tutma amacıyla sağlık kuruluşlarında yoğun bakım üniteleri hasta ziyaretine kapatılmıştır. Bu çalışmanın amacı bu süreçte hastası hakkında telefon yoluyla bilgilendirme yapılan hasta yakınlarının yoğun bakım memnuniyet düzeylerini ölçmektir. Materyal ve Metot: Yoğun bakımda 48 saati aşan yatışı olan hastaların 1. ve 2. düzey yakınları telefon ile aranarak çalışma hakkında bilgi verilerek, mail ya da telefonlarına online ortamda doldurabilecekleri bilgilendirilmiş gönüllü olur formu ve anket formu gönderildi. Hasta yakınları tarafından cevaplanan anketimiz değerlendirildi. Bulgular: Çalışmamızda toplam 73 hasta yakını anketimizi cevapladı. Anket formlarını dolduran hasta yakınlarının büyük bir çoğunluğu hastaların çocuklarından oluşmaktaydı (%39.7). Covid 19 nedeniyle yatan hasta sayısı 39 du. Hastasının neden yoğun bakımda yattığı hakkında bilgisi olan % 89.1 di. Bu dönemde hastanızı yüz yüze görememek, onu ziyaret edemediğinden üzüntü ve endişe duyan % 94.5 dü. Hasta yakınlarının % 78.1' i telefonda bilgi veren doktorların farklı kişiler olduğunu belirtti. Telefonda yapılan hasta bilgilendirmesinde alınan bilgilerin güvenilirliğini 59 kişi orta- iyi-cok iyi seviyede değerlendirdi. Hastasının hakkında bilgi alamak için tercih edilen yöntem en fazla hasta başında bilgi almak ve kamera ile görmekti (% 45.2, % 42.5). Yoğun bakım hizmetinden memnuniyet düzeyi orta-iyi-çok iyi toplam% 84.6 idi. Sonuç: Covi- 19 pandemi sürecinde yoğun bakımda yatan hastalar hakkında bilgi verme yöntemi telefonla sağlandığından hasta yakınlarının endişesi artmıştır. Buna rağmen hasta yakınları yoğun bakım hizmetinden genel olarak memnun kalmışlardır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Yoğun Bakım, Hasta Yakını, Memnuniyet

Satisfaction of Patient's Relatives in Intensive Care Unıt in COVID -19 Pandemic

Abstract

Objective : Intensive care units(ICU) in health institutions have been closed to patient visits in order to manage the risk posed by COVID-19 in terms of public health and public order, to ensure social isolation, to protect social distance and to keep the rate of spread under control. The aim of this study is to measure the intensive care satisfaction level of the patients' relatives, who were informed about their patients via telephone during this period. Matherial and Methods: Patients' relatives whose patient was hospitalised for more than 48 hours in ICU were

called by phone and informed about study, and an informed consent form and questionnaire form were sent to their e-mails or telephones, that can be filled online. Their answers were evaluated. Results: In our study, a total of 73 patients' relatives answered our questionnaire. Patient relatives were mostly the children of the patients (39.7%). 39 patients were in ICU for Covid-19. 89.1% of patients' relatives had information about the reason of their patient's hospitalisation in ICU. In this period, patients relatives' sadness and anxiety levels were higher than 94.5% cause of not being able to visit their patients and not being able to see face to face. 78.1% of patients' relatives were stated that information was given on phone by different doctors. 59 patients' relatives evaluated the reliability of the information received about the patient on phone at a medium-good-very good level The most preferred ways to get information were getting information at the bedside and seeing him with a camera (45.2%, 42.5%). Satisfaction level with intensive care service was medium-good-very good, totally 84.6%. Conclusion: During the Covi-19 pandemic, the method of giving information about the patients in ICU was provided by phone, so the anxiety levels of patient relatives' were increased. Despite this, patients' relatives were generally satisfied with the intensive care service.

Keywords: Covid 19, İntensive Care, Patient's Relatives, Satisfaction

Presentation ID/Sunum No= 78

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Pnömonili Hastalarda Fonksiyonel Il-6 Gen Polimorfizmlerinin (Rs1800796 ve Rs1800795) Araştırılması

Doç.Dr. Şebnem Yosunkaya[1], Doç.Dr. Funda Gök[2], Prof.Dr. Alper Yosunkaya[2], Uzman Dr. Şerife Torun[3], Uzman Dr. Fatih Yücel[4], Öğr.Gör. Soner Demirbaş[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi
[3]Başkent Üniversitesi Konya Uygulama ve Araştırma Hastanesi
[4]Sağlık Bakanlığı Konya Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Şebnem Yosunkaya*

Özet

Amaç: Koronavirüs hastalığı-2019 (COVID-19)' un değişken klinik seyri mevcuttur, bu değişkenliğin bir nedenin IL6 geninin fonksiyonel polimorfizimleri olabileceği düşünüldü. Bu çalışmanın amacı, IL-6 geni rs1800795 ve rs1800796 polimorfizmleri ile COVID-19'un prognozu ve ciddiyeti arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Gereç ve Yöntemler: 11 Haziran - 31 Temmuz 2020 tarihleri arasında hastaneye yatırılan 100 COVID-19 Türk hasta üzerinde çok merkezli, prospektif, kesitsel bir çalışma yapıldı. COVID-19 vakaları, nazofaringeal sürüntü ile polimeraz zincir reaksiyonu yöntemi ile doğrulandı. Hastalardan 53'ü takipte, akut solunum sıkıntısı sendromu(ARDS) sepsisle beraber veya sepsissiz tanılarıyla yoğun bakım ünitesinde (YBÜ) takip edildi. Polimorfizmler, DNA izolasyonundan sonra ters transkripsiyon-polimeraz-zincir reaksiyonu kullanılarak araştırıldı. Dahil etme kriterlerini karşılayan her hastadan tanıyı takip eden ilk 24 saat içinde deoksiribonükleik asit izolasyonu için kan örnekleri alındı. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların hastaneye ilk yatışlarında klinik durumları:% 36'sı pnömoni değil,% 46'sı pnömoni ve % 18'i şiddetli pnömoni şeklindeydi. Pnömoni şiddeti ile ilgili olarak İki polimorfizm için de genotip dağılımlarında fark yoktu (rs1800795 için, $p = 0.761$, $\chi2 = 1.863$; rs1800796 için, $p = 0.335$, $\chi2 = 4.561$). Takipte YBÜ'ne kabul edilen ve YBÜ'e kabul edilmeyen hastaların araştırılan polimorfizmler açısından genotip dağılımları arasında fark yoktu (rs1800795 için, $p = 0.578$, $\chi2 = 1.097$; rs1800796 için, $p = 0.523$, $\chi2 = 1.295$). Genotip dağılımlarına göre bakıldığında, organ yetmezliği değerlendirme skoru(SOFA), ARDS oranı ve mortalite oranları arasında fark yoktu. Sonuç:Çalışmamız, IL6 geninin polimorfizmlerinin pnömoninin hastalık şiddeti veya prognozunda rol oynadığını bulan tartışmalı çalışmaları desteklememektedir. Hastalıkla ilişkili patofizyolojik mekanizmaların aydınlatılması için , ilişkili olabilecek diğer genetik polimorfizmlerin hastalığın seyri ve ciddiyeti üzerinde etkisinin araştırılmasında fayda vardır.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs Hastalığı-2019 ,ıl-6 Geni Rs1800795 Polimorfizm, Il-6 Geni Rs1800796 Polimorfizmi, Pnömoni, Sepsis, Akut Solunum Sıkıntısı Sendromu

Investigation of Functional Il-6 Gene Polymorphisms (Rs1800796 and Rs1800795) in Patients With COVID -19 Pneumonia

Abstract

Aim: The clinical course of the COVID-19 is variable, these variability may also related to functional polymorphysims of the IL6 gene. The aim of this study is to evaluate the relationship between IL6 rs1800795 and rs1800796 polymorphisms and prognosis and the severity of COVID-19. Methods: A multicenter, prospective, cross-sectional study was performed on 100 Turkish patients with COVID-19 hospitalized between June 11 and July 31, 2020. Cases of COVID-19 were confirmed by polymerase chain reaction method with nasopharyngeal swab. Of the patients, 53 had been admitted to the intensive care unit (ICU) with a diagnosis of acut respiratory distres syndrome (ARDS) with or without sepsis during the follow-up. The polymorphisms were investigated using a reverse transcription–polymerase-chain-reaction after DNA isolation. Blood samples were obtained for deoxyribonucleic acid isolation from each patient within the first 24 hours following the diagnosis. Results: The clinical severity of the diseases of the patients when included in the study was as follows: 36% were non-pneumonia, 46% were pneumonia, and 18% were severe pneumonia We did not find any significant differences in the genotypes for two polymorphisms regarding the disease severity (for rs1800795, p=0.761, $\chi 2$=1.863; for rs1800796, p=0.335, $\chi 2$=4.561). There was no difference between the genotype distributions for the polymorphisms in the ICU and non-ICU patients (for rs1800795, p=0.578, $\chi 2$=1.097; for rs1800796, p=0.523, $\chi 2$=1.295). There was no difference between the subsequent organ failure assessment score, ARDS rate, and mortality rates according to the genotype distributions. Conclusion: Our study does not support the controversial studies that found that polymorphisms of the IL6 gene play a role in the disease severity or prognosis of pneumonia.In order to elucidate the pathophysiological mechanisms associated with the disease, it is useful to investigate the effects of other genetic polymorphisms that may be related to the course and severity of the disease.

Keywords: Coronavirus Disease-2019, , Rs1800795 Polimorfizm of Il-6 Gene, , Rs1800796 Polimorfizm of Il-6 Gene; Pneumonia; Sepsis; Acute Respiratory Distress Syndrome

Presentation ID/Sunum No= 316

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Pnömonisi Geçiren İmmunsuprese Böbrek Nakilli İki Hastada Yoğun Bakım Deneyimimiz

Uzman Dr. Erbil Türksal[1],
Dr. Esra Onhan[1]
[1]Keçiören Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

COVID-19 ağırlıklı olarak solunumsal bir hastalıkken, ciddi vakalarda böbrek ve çoklu organ yetmezliğine neden olabilir. Uzun süreli immünosupresyon, komorbidite ve rezidüel kronik böbrek hastalığı nedeniyle yüksek risk altında olabilecek böbrek nakilli hastalarda COVID-19 enfeksiyonu riski, seyri ve sonuçları hakkında çok az şey bilinmektedir. Bu sunumda 4 yıl önce böbrek nakli olmuş, immünsuprese ve COVID-19 pnömosi geçiren iki olgu paylaşılacaktır. 1.Olgu: 54 yaşında erkek, 4 yıl önce diyabetik nefropatiye bağlı nakil olmuş. Takrolimus ile immünsupresan tedavisi olan hasta miyalji-dispne-ateş şikayetleri, PCR pozitif ve toraks BT'de tipik COVID-19 tutulumu olması üzerine YBÜ'mize yatırıldı. Favipiravir, meropenem, DMAH, ASA, HFNC(%100FiO2,50L/dk) ve aralıklı NIMV tedavisine rağmen klinik bulguları progrese olan hastaya yatışının 6. Gününde 48'er saat arayla 3 kez immün plazma ile Marik protokolü(hidrokortizon,Cvit,Tiamin) verildi. Klinik bulguları düzelmeye başlayan hasta AKG takiplerine göre HFNC değerleri düşüldü ve yatışının 27. gününde HFNC'den ayrılarak maske O2' ye geçildi. Takipleri boyunca böbrek greft disfonksiyonu gelişmeyen hasta YBÜ yatışının 30. gününde servise, 10 gün servis takibinin ardından da evine taburcu edildi. 2.Olgu: 57 yaşında erkek, 4 yıl önce hipertansif nefropatiye bağlı nakil olmuş. Takrolimus,prednizolon, mikofenolat sodyum ile immünsüprese ve ramipril kullanmaktaydı. Boğaz ağrısı-ateş-myalji-dispne şikayetleri olan hasta PCR pozitif ve toraks BT'de tipik tutulum olması üzerine YBÜ'mize yatırıldı. Favipiravir, DMAH, Marik protokolü, HFNC(%100FiO2,60L/dk) ve aralıklı NIMV tedavisine rağmen solunum sıkıntısı artınca yatışının 6. gününde entübe edilerek MV desteğine alındı. Takiplerinde sekonder enfeksiyon gelişmesi üzerine meropenem ve linezolid antibiyoterapisine başlandı. Septik şok nedeniyle hipotansif olunca noradrenalin infüzyonu açıldı. Yatışının 20. gününde kardiyak arrest olan hasta CPR'a yanıt vermedi ve eksitus kabul edildi. Tartışma: Solid organ transplantasyonu sonrası hastalar hem immünsüprese hale gelir hem de sık hastane ziyareti ihtiyacı ortaya çıkar. Optimal yönetim ile ilgili sınırlı sayıda veri olan bu hastalıkta, vaka sayısı arttıkça tedavi protokolü de değişebilmektedir. Ancak her vaka için immün supresif tedavi ve COVID yönetimi ayrı ayrı analiz edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Nakli, İmmünsupresyon, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 272

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Sonrası Sırt Ağrısında Lokal % 1 Lik Prokain Enjeksiyon Tedavisinin Etkinliği

Uzman Dr. Gülşah Yaşa Öztürk[1]
[1]Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

% 1 lik prokain kullanılarak uygulanan Nöralterapi tekniğinde ağrılı alandaki cilt dokusuna subkutan olarak 0,5 cc kadar enjeksiyon uygulanır. Bu yöntem diğer geleneksel ilaç tedavilerinden daha iyidir çünkü ilaçlar lokal olarak küçük dozlarda kullanılır, yan etki riski ihmal edilebilir ve sonuçlar hızlı ve etkilidir. Bu çalışmada amacımız, COVİD-19 geçirdikten sonra kronik sırt ağrısı ile polikliniğe başvuran hastalarda nöralterapi uygulamasının sırt ağrısı üzerine etkinliğini göstermektir. 01 Aralık 2020-01 Mart 2021 tarihleri arasındaki 3 aylık süreçte Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi fizik tedavi polikliniğine COVİD-19 sonrası kronik sırt ağrısı şikayeti ile başvuran 30 hasta dahil edildi. Nöralterapi uygulaması öncesi ve 3. Seans sonunda olmak üzere VAS ağrı skoruna etkisi değerlendirildi. İstatistiksel yöntem için SPSS 27.0 kullanıldı. Sonuçların analizine göre VAS ağrı skoru tedavi sonrası, tedavi öncesine göre anlamlı ($p < 0.05$) derecede azaldı. Bu yöntemin özellikle COVİD-19 sonrası dönemde sırt ağrısı nedeni ile başvuran hastalarda klinik etkinlik, ve maliyet tasarrufu açısından potansiyel faydalar sağlayabileceğine inanıyoruz. COVİD-19 pandemi döneminde hastanede uzun süre bulunmayı gerektirmeyen, hızlı, yan etkisi az ve etkili enjeksiyon yöntemlerinin, kullanımının hastane poliklinik ve acil servislerindeki yoğunluğu azaltacağını düşünüyoruz. Az sayıda randomize kontrollü çalışmada sınırlı sayıda deneysel denek vardır, ancak bunu genel olarak ve özellikle tolerabilitesini doğrulamak için daha büyük ölçekli ve randomize klinik çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Nöralterapi, Sırt Ağrısı, Covid-19

Abstract

In the Neural Therapyinjection technique, which is applied using 1% procaine, 0.5 cc subcutaneous injection is applied to the skin tissue in the painful area. This method is better than other traditional drug treatments because the drugs are used locally in small doses, the risk of side effects is negligible, and the results are fast and effective. In this study, our aim is to show the effectiveness of neural therapy on back pain in patients who presented with chronic back pain after COVID-19. Thirty patients who presented with chronic back pain after COVID-19 were included in Adana City Training and Research Hospital physical therapy outpatient clinic during the 3-month period between 01 December 2020 and 01 March 2021. The effect on the VAS pain score was evaluated before the neural therapy application and at the end of the 3rd session. SPSS 27.0 was used for statistical method. According to the analysis of the results, the VAS pain score decreased significantly ($p < 0.05$) after the treatment compared to the pre-

treatment. We believe that this method may provide potential benefits in terms of clinical efficacy and cost savings, especially in patients presenting with back pain in the post-COVID-19 period. We think that the use of fast, low side effects and effective injection methods that do not require a long stay in the hospital during the COVID-19 pandemic period will reduce the density in hospital outpatient and emergency services. There are a limited number of experimental subjects in a small number of randomized controlled trials, but we think that larger scale and randomized clinical studies are needed to confirm this generally and specifically its tolerability.

Keywords: Keywords: Neural Therapy, Back Pain, Covıd-19

Presentation ID/Sunum No= 164

Oral Presentation / Sözlü Sunum

COVID -19 Tanılı Yoğun Bakım ve Servis Hastalarında D-Dimer ve MPV Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Zeynep Mine Kara[1]
[1]SBÜ. Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Zeynep Mine Kara*

Özet

***Amaç*:** COVID-19 tanısı alan hastalarda inflamasyon, hipoksemi, immobilizasyon ve artmış intravasküler koagülasyona bağlı hem arteriyel hem venöz trombozlar görülebilmektedir. D-dimer seviyesindeki dinamik değişiklikler COVID-19'un prognozu ile ilişkilidir. MPV trombosit aktivitesine gösteren, pro-trombotik ve pro-enflamatuar bir belirteçtir. Covid-19 tanısı almış yoğun bakım ve servis hastalarında D-Dimer yüksekliğinin MPV değerleri ile korelasyonunu değerlendirmek amaçlanmıştır.
Yöntem: Bu çalışma, COVID-19 hastalığı nedeniyle 15 Mart – 1 Haziran 2020 tarihleri arasında hastaneye yatışı yapılmış ve tanısı PCR testiyle doğrulanmış olan hastaların kayıtları incelenerek retrospektif olarak yapılmıştır. Çalışmaya; hastaneye ilk yatışları sırasında d-dimer ve hemogram test istemi yapılmış 232 servis 106 yoğun bakım hastasının D-dimer ve MPV değerleri dahil edilmiştir. 18 yaşından küçük hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.
Bulgular: Hastalarımızın yaş ortalaması; servis hasta grubunda 62.8 (19-96)yıl, yoğun bakım hasta grubunda ise 69.5 (44-97)yıl idi. İki grup arasında anlamlı fark saptandı ($p<0.001$). D-Dimer servis hastalarında ortalama 1361.5 (123-15900)ug/L, yoğun bakım hastalarında 5204 (133-89200)ug/L bulundu, yoğun bakım hastalarında anlamlı olarak yüksekti ($p<0.001$). MPV servis hastalarında 9.48 ± 1.03, yoğun bakım hastalarında 9.7 ± 1.2 bulundu gruplar arasında anlamlı farklılık saptamadı ($p>0.05$). D-Dimer-MPV ve D-Dimer-yaş arasında pozitif korelasyon görüldü, yaş ile MPV arasında korelasyona rastlanmadı.
Sonuç: Çalışmamızda Covid-19 tanılı hastalarda; D-dimer ve yaş yüksekliğinin yoğun bakıma yatışı artırdığını ancak MPV 'in servis ve yoğun bakım hastaları arasında prognoz için anlamlı bir fark göstermediğini saptadık. D-Dimer ve MPV arasında korelasyona rastlamadık. COVID-19 için hastalığın şiddetini ve ilerlemesini tahmin etmede kullanılabilecek laboratuvar parametrelerinin tanımlanmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, D-Dimer, Mpv

Evaluation of D-Dimer and MPV Results in Intensive Care Units and In-Patients Diagnosed With COVID -19

Abstract

Introduction: In patients diagnosed with COVID-19, both arterial and venous thrombosis can be seen due to inflammation, hypoxemia, immobilization and increased intravascular coagulation. Dynamic changes in D-dimer levels are associated with the prognosis of COVID-

19. MPV is a pro-thrombotic and pro-inflammatory marker showing platelet activity. It was aimed to evaluate the correlation of D-Dimer levels with MPV values in intensive care units (ICU) and in-patients diagnosed with Covid-19.

Materıals And Methods: This study was conducted retrospectively by examining the records of patients who were hospitalized between March 15 and June 1, 2020 due to COVID-19 disease and whose diagnosis was confirmed by RT-PCR testing. Aim study; D-dimer and MPV values of 232 in-patients and 106 ICU patients who were requested d-dimer and hemogram tests during their first hospitalization were included. Patients younger than 18 years old were not included in the study.

Results: Average age of our patients; It was 62.8 (19-96) years in the in-patients group and 69.5 (44-97) years in the ICU group. There was a significant difference between the two groups ($p < 0.001$). D-Dimer was found to be 1361.5 (123-15900) ug / L in-patients and 5204 (133-89.200) ug / L in ICU patients, it was significantly higher in ICU patients ($p < 0.001$). MPV was 9.48 ± 1.03 in in-patients and 9.7 ± 1.2 in ICU patients. No significant difference was found between groups ($p > 0.05$). There was a positive correlation between D-Dimer-MPV and D-Dimer-age, no correlation was found between age and MPV.

conclusıon: In our study, in patients diagnosed with Covid-19; we found that D-dimer and old age increased ICU admission, but MPV did not show a significant difference for prognosis between in-patients and intensive care patients. No correlation between D-Dimer and MPV. There is a need to define laboratory parameters that can be used to predict the severity and progression of the disease for COVID-19.

Keywords: Covid-19, D-Dimer, Mpv

Presentation ID/Sunum No= 148

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Çukurova Bölgesinde Gebelerde Toksoplazma Gondii, Rubella Virüs, Sitomegalovirüs ve Herpes Simpleks Virüs Enfeksiyonları İçin Serolojik Göstergelerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Alev Çetin Duran[1],
Prof.Dr. Salih Çetiner[2]
[1]Balıkesir Atatürk Şehir Hastanesi Tıbbi Mikrobiyoloji/
[2]Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi,
Merkez-İmmünoloji Laboratuvarı
**Corresponding author: Alev Çetin Duran*

Özet

Amaç: Toxoplasma gondii, , Rubella, Cytomegalovirus (CMV) ve Herpes simplex virüs (HSV) (TORCH grubu enfeksiyonlar) anneden bebeğe bulaşabilen ve fetus ya da yenidoğanda klinik bulgulara yol açabilen önemli etkenlerdir. Çalışmamızda, hastanemize başvuran gebelerdeki TORCH enfeksiyon etkenlerinin IgM, IgG ve avidite sonuçlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi İmmünoloji Laboratuvarı'nda gebelerin kan örneklerinde TORCH enfeksiyon etkenlerinin serolojik testleri ELISA yöntemi (Diagnostic Bioprobes Srl, İtalya) ile çalışıldı. Bulgular: Pozitiflik oranları anti-T.gondii IgG için %50.6, anti-Rubella virus IgG için %95.2 ve anti-CMV IgG, için % 97.7 olarak belirlendi. Aynı patojenler için IgM testi pozitiflikleri sırası ile %4.4, %0.7 ve %1.6 olarak belirlendi. HSV IgM pozitifliği ise %0.6 olarak belirlendi. T. gondii açısından 23 hastada (%9.3) ve CMV için 2 hastada (%13.3) düşük avidite sonucu ile karşılaşıldı. Sonuç: Perinatal enfeksiyonlar, doğumsal anomalilerin önemli nedenleridir. TORCH enfeksiyonları konjenital anomalilerle ilişkili en sık enfeksiyonlardır. Konjenital enfeksiyonlar nedeniyle, abortus, ölü doğum ve bebekte anomaliler karşımıza çıkmaktadır. Hepatosplenik, kardiyak, santral sinir sistemi başta olmak üzere çeşitli malformasyonlara sebep olabilmektedir. Bu patojenlerin çoğu için tedavi veya önleme stratejileri mevcuttur. Doğurganlık çağındaki kadınların Rubella aşılaması tamamlanmalı, gebelikte erken tanı için TORCH enfeksiyonlarının takibi yapılmalıdır

Anahtar Kelimeler: T. Gondii, Rubella, Cmv, Hsv, Serolojik Göstergeler, Gebelik

Evaluation of Serological Indicators for Toxoplasma Gondii, Rubella Virus, Cytomegalovirus and Herpes Simplex Virus Infections in Pregnant Women in Cukurova Region

Abstract

Objective: Toxoplasma gondii, Rubella, Cytomegalovirus (CMV) and Herpes simplex virus (HSV) (TORCH group infections) are important infectious agents that can be transmitted vertically from mother to baby and cause clinical symptoms in the fetus or newborn. In our

study, we aimed to examine the IgM, IgG and avidity results of TORCH infectious agents in pregnant women admitted to our hospital. Method: The serological tests of TORCH infection agents were studied by ELISA method (Diagnostic Bioprobes Srl, Italy) in blood samples of pregnant women in Immunology Laboratory of Çukurova University Faculty of Medicine, Balcalı Hospital Results: The positivity rates were determined to be 50.6% for anti-T. gondii IgG, 95.2% for anti-Rubella virus IgG and 97.7% for anti-CMV IgG. While IgM test positivities for the same pathogens were 4.4%, 0.7%, and 1.6% respectively. HSV IgM positivity was determined as 0.6%. A low avidity result was observed in 23 patients (9.3%) for T. gondii and 2 patients (13.3%) for CMV. Conclusion: Perinatal infections are important causes of congenital anomalies. TORCH infections are the most common infections associated with congenital anomalies. Due to congenital infections, we encounter abortion, stillbirth and anomalies in the baby. It can cause various malformations, especially in hepatosplenic, cardiac and central nervous system. Treatment or prevention strategies exist for many of these pathogens. Rubella vaccination of fertile women should be completed and TORCH infections should be followed up for early diagnosis in pregnancy.

Keywords: T. Gondii, Rubella, Cmv, Hsv, Serological İndicators, Pregnancy

Presentation ID/Sunum No= 56

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dekompanze Kalp Yetmezliği Hastalarındaki Mortalitede Nutrisyonel İndekslerin Prognostik Rolü

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Ata Bolayır[1],
Doç.Dr. Aslı Bolayır[2]
[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı
[2]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı
**Corresponding author: Hasan Ata Bolayır*

Özet

Amaç: Tedavisindeki tüm yeniliklere rağmen konjestif kalp yetmezliği(KKY); mortalitenin en önemli nedenlerinden biridir. Nutrisyonel durumun KKY'li hastalarda klinik sonuçlarla yakın ilişkili olduğu bilinmektedir. ″Trigliserit x total kolestrol x vücut ağırlığı/1000 ″ formülüne göre hesaplanan TKV indeksi özellikle akut koroner sendromu bulan hastalarda yeni kullanılmaya başlanan yararlı bir biyobelirteçtir. Çok sayıda malignitide hayatta kalma oranını tahmin etmede kullanılabilen prognostik nutrisyonel indeks (PNİ) ise serum albumin konsantrasyonu ve lenfosit sayısından gelen bilgiyi birleştirir ve immunokompedans, inflamasyon ve nutrisyonel durumla ilgili bilgi sağlar. Bu nedenle bu çalışmadaki amacımız dekompanze KKY'li hastalardaki 60 günlük mortalite ile TKV ve PNİ aracılığıyla değerlendirilen nutrisyonel durum arasındaki ilişkiyi saptamaktır. Yöntem: Çalışmamız tek merkezli retrospektif bir çalışmadır. Hasta grubumuz Ocak 2016- Ağustos 2020 tarihleri arasında koroner yoğun bakımımızda dekompanze KKY tanısı ile yatmış 452 hastadan; kontrol grubumuz ise benzer yaş ve cinsiyete sahip 450 sağlıklı gönüllüden oluşmaktaydı. Hasta ve kontrol grupları TKV ve PNİ düzeyleri açısından kıyaslandı. Bulgular: TKV ve PNİ değerleri hasta grupta daha düşük olarak saptandı. Hasta grubu daha sonra 60 günlük mortaliteye göre iki alt gruba ayrıldı (hayatta kalanlar(n=351), 60 gün içinde exitus olanlar (n=101)). Bu üç grup TKV ve PNİ düzeyleri açısından tekrar kıyaslandığında ise; exitus olan grupta TKV ve PNİ düzeyleri diğer iki gruba göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde düşüktü($p < 0.05$). KKY sonrası 60 günlük mortalite ile ilişkili risk faktörlerini belirlemek için yapılan çok değişkenli analiz, TKV ve PNİ' nin bağımsız değişkenler olduğunu ortaya koydu. Ayrıca işlem karakteristiği eğrisi analizi, PNİ için 35'in, TKV için ise 738'in altındaki değerlerin KKY'ye bağlı 60 günlük mortaliteyi saptamada yüksek duyarlılık ve özgüllük ile kullanılabileceğini gösterdi. Sonuç: Sonuç olarak yaptığımız çalışma ile KKY'li hastalarda düşük TKV ve PNİ değerlerinin yüksek 60 günlük mortalite oranları ile ilişkili olduğunu ortaya koyduk. İleride bu konuda daha detaylı ve çok merkezli prospektif çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Konjestif Kalp Yetmezliği, Malnutrisyon, Trigliserid- Kolestrol- Vücut Ağırlığı İndeksi, Prognostik Nutrisyonel İndeks

The Prognostic Role of Nutritional Indices in Mortality in Decompensated Heart Failure Patients

Abstract

Objective: It is known that nutritional status is closely related to clinical outcomes in patients with congestive heart failure(CHF), which is one of the most important causes of mortality. The TCB index (triglyceride x total cholesterol x body weight / 1000) is a useful biomarker that has recently been used in patients with acute coronary syndrome. The prognostic nutritional index (PNI), which can be used to predict the survival rate in many malignancies, combines information from serum albumin concentration and lymphocyte count. Therefore, our aim in this study was to determine the relationship between 60-day mortality in patients with decompensated CHF and nutritional status assessed by TCB and PNI. Methods: Our study is a single center retrospective study. Our patient group included 452 patients hospitalized with the diagnosis of decompensated CHF in our coronary intensive care unit between January 2016 and August 2020 and the control group consisted of 450 healthy volunteers of similar age and gender. Results: The TCB and PNI values were lower in the patient group. The patient group was then divided into two subgroups according to the 60-day mortality. When these three groups are compared again in terms of TCB and PNI levels; TCB and PNI levels were lower than the other two groups in exitus group ($p < 0.05$). Multivariate analysis revealed that TCB and PNI are independent variables associated with 60-day mortality after CHF. The receiver operating characteristic curve analysis showed that values below 35 for PNI and 738 for TCB can be used with high sensitivity and specificity in determining 60-day mortality due to CHF. Conclusion: As a result, we revealed that low TCB and PNI values are associated with high 60-day mortality rates in patients with CHF. More detailed and multi-center prospective studies are needed on this subject in the future.

Keywords: Congestive Heart Failure, Malnutrition, Triglyceride-Cholesterol-Body Weight İndex, Prognostic Nutritional İndex

Presentation ID/Sunum No= 176

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Derin Hiponatremili Hastaların Mortalitesi

Uzman Dr. Ensar Durmuş[1],
Dr. Mehmet Altuntaş[2]
[1]Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Ensar Durmuş*

Özet

Amaç: Bu çalışmayla acil servise başvuran derin hiponatremik hastaların mortalitesini değerlendirmek amaçlanmıştır. Materyal-Metod: 01.01.2014-31.12.2015 tarihlerinde Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Erişkin Acil Servisine başvuran ve tetkiklerinde serum sodyum değeri 125 mEq/L'den düşük olan erişkin hastalar retrospektif olarak taranarak çalışmaya dahil edilmiştir. Bu çalışma 2017 yılında yayınlanan "Acil Servise Başvuran Erişkin Hastalarda Derin Hiponatreminin Mortalitesi" isimli uzmanlık tezinden hazırlanmıştır. Bulgular: Çalışmaya 221 hasta dahil edildi ve hastaların 118' i (%53,4) kadın, yaş ortalaması 75 (25-100) yıldı. Ortalama serum sodyum düzeyleri 121 (117-123) mEq / L idi. En sık başvuru şikayeti nefes darlığı 61 (%27,6), ortalama yatış süresi 6 (3-12) gündü. Hastaların 102 (%46,2)'si exitus olmuştu. Yatan hastalarda ve kronik hiponatremisi olanlarda mortalite oranı daha yüksektir. Exitus olan hastalardan 71 (%69,6)'i ise ilk başvuru sonrası tedavileri düzenlenip taburcu edilmişler daha sonra exitus olmuşlardır. Exitus olan ve yaşayan hastaların ortalama serum sodyum değerleri karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Sonuç: Eşlik eden hastalıkların varlığı hiponatremiyi mortalitenin tek sorumlusu tutmaktan bizi uzaklaştırır. Hastaların semptomlarının hiponatremiye sekonder olduğu kesin değildir. Derin hiponatremi acil servisten yatışlarının önemli bir nedenlerinden birisi olarak görülmektedir. Derin hiponatremi ile mortalite arasında anlamlı ilişki mevcut olup, mortalite durumu, mortalite süresi ve serum sodyum değerleri arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir.

Anahtar Kelimeler: Hiponatremi, Mortalite, Acil Servis

The Mortality of Patients With Deep Hyponatremia

Abstract

Objective: This study aimed to evaluate patients' mortality with profound hyponatremia presenting to the emergency department. Material-Method: Adult patients who applied to the Emergency Service of Recep Tayyip Erdoğan University Training and Research Hospital between 01.01.2014-31.12.2015 and whose serum sodium value was lower than 125 mEq/L were retrospectively screened and included in the study. This study was prepared from the specialty thesis titled "Mortality of Deep Hyponatremia in Adult Patients Admitted to the

Emergency Service," published in 2017. Results: Two hundred and twenty-one patients were included in the study, and 118 (53.4%) of the patients were female, with an average age of 75 (25-100) years. Mean serum sodium levels were 121 (117-123) mEq / L. The most common complaint was dyspnea 61 (27.6%), and the mean hospitalization period was 6 (3-12) days. 102 (46.2%) of the patients died. The mortality rate is higher in inpatients and those with chronic hyponatremia. Of the patients with exitus, 71 (69.6%) were treated after the first application and discharged and later died. When the mean serum sodium values of the patients were compared, no statistically significant difference was found between exitus and living patients. Conclusion: The presence of concomitant diseases prevents us from blaming hyponatremia as the sole cause of mortality. It is not sure that the symptoms of the patients are secondary to hyponatremia. Profound hyponatremia is seen as one of the fundamental reasons for hospitalization from the emergency department. There is a significant relationship between profound hyponatremia and mortality, and no significant relationship was found between mortality status, mortality duration, and serum sodium values.

Keywords: Hyponatremia, Mortality, Emergency Room

Presentation ID/Sunum No= 122

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dev Retroperitoneal Liposarkom: Vaka Sunumu

Uzman Dr. Ferit Aydın[1], Uzman Dr. Cemil Yüksel[1], Doç.Dr. Bülent Aksel[1]
[1]University of Health Science, Ankara Oncology Training and Research Hospital, Department of Surgical Oncology
**Corresponding author: Cemil YÜKSEL*

Özet

Giriş Liposarkom erişkinlerde en sık görülen yumuşak doku tümörlerindendir (1). En sık yerleşim yerleri ekstremiteler ve retroperitoneal bölgelerdir (2). Liposarkomlar sıklıkla büyük tümörlere döneşebilselerde 30 cm üzeri tümörler çok nadirdir. Biz burda 45 cm boyutlarında testisten retroperitoneal bölgeye uzanım gösteren dev liposarkom vakasını sunmayı planladık. Vaka Sunumu Dev liposarkom tanısı konulan 56 yaşındaki erkek hastayı sunuyoruz. Hasta bası semptomları ve geç başvuru nedeniyle preoperatif kemoterapi ve radyoterapi almadı. Hastaya bu sebeplerden dolayı cerrahi tedavi planladık. Ek organ rezeksiyonu yapılmadan R0 major rezeksiyon yapıldı. Hasta suan da yaşıyor ve patoloji sonucuyla tıbbi onkolojiye danışıldı ve kemoterapi planlandı. Sonuç: Liposarkomlar sıklıkla 40-60 yaş arasında görülür ve erkek/kadın oranı eşittir m(3). Cerrahi rezeksiyonlar hala altın standart tedavi yöntemidir. Bazı durumlarda R0 rezkesiyon yapmak için multi organ rezeksiyonu gerekebilir. R0 rezeksiyon yapılamayan durumlarda çok hızlı nüks gelişmektedir. R0 yapılamayan durumlarda bile cerrahi hastaya palyatif rahatlama sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Liposarkom; Cerrahi; Retroperitoneal; Onkoloji

Giant Retroperitoneal Liposarcoma: Case Report

Abstract

Introduction Liposarcoma is one of the most common soft tissue tumors in adults (1). The most common locations are the extremities and retroperitoneal regions (2). Although liposarcomas can often develop into large tumors, tumors larger than 30 cm are very rare. Here, we planned to present a 45 cm giant liposarcoma case extending from the testis to the retroperitoneal region. Case Report We present a 56-year-old male patient diagnosed with giant liposarcoma. The patient did not receive preoperative chemotherapy and radiotherapy due to compression symptoms and late admission. For these reasons, we planned a surgical treatment for the patient. R0 major resection was performed without additional organ resection. The patient is now alive and with the result of the pathology, medical oncology was consulted and chemotherapy was planned. Conclusion Liposarcomas are often seen between the ages of 40-60 and the male /

female ratio is equal (3). Surgical resections are still the gold standard treatment method. In some cases, multi-organ resection may be required to make an R0 resection. In cases where R0 resection cannot be performed, relapse develops very rapidly. Surgery provides palliative relief to the patient even in cases where R0 cannot be performed.

Keywords: Liposarcoma; Surgery; Retroperitoneal; Oncology

Presentation ID/Sunum No= 136

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Devlet Hastanesinde Tek Hekim Laparoskopik Kolesistektomi Deneyimi

Uzman Dr. Kamil Özdoğan[1]
[1]*Bahçelievler Devlet Hastanesi*
**Corresponding author: Kamil Özdoğan*

Özet

Amaç: Yeni uzman olmuş bir genel cerrahi uzmanının 4 yıllık süre zarfında laparoskopik kolesistektomi ameliyat deneyim ve öğrenme eğrisi Material-Metod : 2017-2021 yılları arasında elektif hazırlanan safra kesesi taşı nedeniyle kolesistektomi ameliyatı yapılan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: 4 yıl içinde toplam ameliyat edilen hasta sayısı 681. Erkek hasta sayısı 146 (%21) kadın hasta sayısı 587 (%79) idi. Yaş ortalaması 46 (17- 83) idi. Hastanemizde koroner arter hastalığı bulunan hastaların ameliyatı yapılamıyordu. Hastalarda açığa geçiş 1(%0,1) hastada gerçekleşti. Hastaların 1 (%0,1) tanesinde preoperatif komplikasyon koledokta koter yaralanması gelişti. Postoperatif 1 (%0,1) hastada safra peritoniti, 1 (%0,1) hastada ileus, 1 (%0,1) hastada umblikal port yerinde hematom, 1 (%0,1) hastada taburcu olduktan sonra 7 gün sonra (pnömoni) ex oldu. Hastaların yatış süresi medyan 1 (12 saat- 5 gün). Hastaların cerrahi olarak ameliyat süresi 32dk (8dk-105dk) . İlk 100 ameliyatta ortalama cerrahi ameliyat süresi (anestezi dışındaki süre) 48dk iken, 100-300. vaka arasında bu süre 39dk, 300-680 arasında vaka sayısı 24dk olarak gerçekleşmiştir. Komplikasyonlardan; ilk yüz vakada komplikasyon yok iken, ex olan hasta son 380 vakada diğerleri ise 100 ile 300 arasında ameliyat grubunda olmuştur. Sonuç: Günümüzde Laparoskopik kolesitektomi gold standart yöntem olarak kabul edilmektedir. Görülmektedir ki zamanla kazanılan tecrübe ve deneyim ameliyat süresini ciddi oranda azaltmışken komplikasyon sayısında artma yaşanmıştır. Yeni uzman cerrahlar başlangıç döneminde daha temkinli davranması nedeniyle ameliyat süresi uzun olabilmektedir. Tecrübeyle ameliyat manevraların hızlanması yanında komplikasyonların artmakta , komplikasyonların yaşanmaması için ameliyatın ciddiyetini ve önemini kaybetmemelidirler.

Anahtar Kelimeler: Laparoskopik, Kolesistektomi, Tek Hekim, Deneyim, Komplikasyon

Presentation ID/Sunum No= 349

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Diklofenak Sodyum İle İntoksikasyon Oluşturulmuş Ratlarda Böbrek Dokusunda NRF-2 ve Keap-1 Düzeylerinin Araştirilmasi

Dr. Öğretim Üyesi Huseyin Fatih Gul[1],
Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Makav[2],
Dr. Öğretim Üyesi Turgut Dolanbay[3]
[1]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyokimya A.D.
[2]Kafkas Üniversitesi Veteriner Fakültesi Fizyoloji A.D.
[3]Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil A.D.
**Corresponding author: Huseyin Fatih GUL*

Özet

Amaç: Bu çalışmada Diklofenak Sodyum (DCLFS)'un aşırı dozda kullanımının böbrek hasarı üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Bu doğrultuda deneysel olarak, DCLFS ile intoksikasyon oluşturulmuş ratlarda böbrek dokusunda NRF-2 ve Keap-1 düzeylerinin yanında serumda böbrek fonksiyon testlerinden kan üre nitrojeni (BUN) ve kreatinin düzeyleri incelenmiştir. **Yöntem:** Bu çalışmada toplam 14 adet Wistar Albino dişi sıçan rastgele 2 gruba ayrılmıştır. Grup I (Kontrol, n: 7): Oral olarak sadece % 0,9 NaCl verilen grup. Grup II (DCLFS): 240 mg/kg DCLFS tek doz oral olarak verilen intoksikasyonun oluşturulduğu grup'idi. 24 saatin sonunda hayvanlar uygun koşullar altında sakrifiye edildi. Böbrek dokuları eksize edildi ve kan örnekleri alındı. Böbrek dokularında (homojenize edilmiş ve süpernatanları ayrılmış) NRF-2, KEAP-1 seviyeleri ELISA yöntemi kullanılarak kit prosedürüne göre çalışıldı. Süpernatantlardaki protein miktarı Lowry yöntemi kullanılarak ölçüldü. Böbrek dokusu NRF-2 ve KEAP-1 seviyeleri için sonuçlar ng/g protein olarak verildi. Serum BUN ve kreatinin analizleri Roche Modular autoanalyzer ile uyumlu kitler kullanılarak fotomotrik yöntemler kullanılarak gerçekleştirildi. Analizler sonucunda serum BUN ve kreatinin düzeylerinin birimleri mg/dL olarak verildi. **Bulgular:** Kontrol grubuna kıyasla, böbrek fonksiyon testlerinden serum BUN ve kreatinin seviyelerinin ortalamaları (44.31±4.99 mg/dL ve 0.35±0.13 mg/dL), DCLFS grubunda istatiksel olarak anlamlı yüksek bulunmuştur (132.00 ±14.01 mg/ dL ve 1.18±0.21 mg/dL; $p<0.05$ ve $p<0.05$, sırasıyla). Böbrek dokusu NFR-2 seviyelerinin ortalaması kontrol grubuna (NRF-2: 1987.70±109.90 ng/g protein ve Keap-1: 2.08±0.14 ng/g protein) göre, DCLFS grubunda istatistiksel anlamlı azalırken (1464.69±310.90 ng/g protein; $p<0.05$), Keap-1 seviyeleri ise anlamlı olarak yüksek bulunmuştur (2.92±0.79 ng/g protein; $p<0.05$). **Sonuç:** Bu ön çalışmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, ratlarda aşırı dozda DCLFS ile oluşturulan intoksikasyonun böbrek fonksiyon testlerinde artışa neden olduğu tespit edilmiştir. Böbreklerdeki hasarı engellemek için antioksidan genlerin ekspresyonundan sorumlu NRF-2'nin doku düzeyinde seviyelerinin azaldığı, Keap-1'in ise NRF-2'yi inhibe etmek için artmış olabileceği şeklinde yorumlanabilir. Bu mekanizmaları açıklamak için moleküler düzeyde sinyal yollarını ele alan daha detaylı deneysel çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: DCLFS İntoksikasyonu, Böbrek Hasarı, BUN, Kreatinin, Böbrek Dokusu NRF-2 Seviyeleri, Böbrek Dokusu Keap-1 Seviyeleri

Investigation of NRF-2 and Keap-1 Levels in Kidney Tissue in Rats Intoxicated With Diclofenac Sodium

Abstract

Purpose: In this study, the effect of overdose of Diclofenac Sodium (DCLFS) on kidney damage was investigated. In this respect, NRF-2 and Keap-1 levels in the kidney tissue of rats intoxicated with DCLFS, as well as blood urea nitrogen (BUN) and creatinine levels from renal function tests in serum were investigated experimentally. **Method:** In this study, a total of 14 Wistar Albino female rats were randomly divided into 2 groups. Group I (Control, n:7): The group was given only 0.9% NaCl orally. Group II (DCLFS): The group in which intoxicity was created by receiving a single oral dose of 240 mg/kg DCLFS. At the end of the 24 hours, animals were sacrificed under suitable conditions. Kidney tissues were excised and, taken blood samples. Levels of NRF-2, KEAP-1 in kidney tissues were determined according to the kit procedure using ELISA method. Results for kidney tissue KEAP-1 and NRF-2 levels were given as ng/g protein. Serum BUN and creatinine analyses were performed using the by using kits compatible with Roche Modular autoanalyzer, using photomotric methods. As a result of analyses, the units of serum BUN and Creatinin levels were given as mg/dL. **Results:** Compared to the control group, the means of serum BUN (44.31±4.99 mg/dL) and creatinine (0.35±0.13 mg/dL) levels of kidney function tests were found to be statistically significantly higher in the DCLFS group (132.00 ±14.01 mg/ dL and 1.18±0.21 mg/dL; $p<0.05$ and $p<0.05$, for respectively). While the means of NRF-2 levels (1464.69±310.90 ng/g protein) in tissue decreased statistically significant ($p<0.05$) in the DCLFS group compared to the control group (NRF-2: 1987.70±109.90 ng/g protein and Keap-1: 2.08±0.14 ng/g protein), Keap-1 levels were found to be significantly higher (2.92±0.79 ng/g protein; $p<0.05$). **Conclusion:** In line with the findings obtained from this preliminary study, it was determined that intoxication induced by overdose of DCLFS in rats caused an increase in renal function tests. It can be interpreted that the levels of NRF-2, responsible for the expression of antioxidant genes to prevent damage to the kidneys, decreased at the tissue level, while Keap-1 may have increased to inhibit NRF-2. We think that more detailed experimental studies, addressing the signal pathways at the molecular grade are needed to explain these mechanisms.

Keywords: DCLFS Intoxication, Kidney Damage, BUN, Creatinine, NRF-2 Levels of Kidney Tissue, Keap-1 Levels of Kidney Tissue

Presentation ID/Sunum No= 39

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dirençli Vajinitlerde Servikal Ureaplasma ve Mycoplasma Antibiyotik Direnci; Üniversite Hastanesi Kaynaklı Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Tevfik Berk Bildacı[1]
[1]*Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş: Mikoplazma Hominis (M.Hominis) ve Üreaplazma (U.Urealyticum) ailesi özellikle erişkinlerde birçok ürogenital enfeksiyonlar ile gebelik komplikasyonları ve yenidoğanlarda ise pnömoni ve meningoensefalit ile ilişkilendirilmiştir. Birçok zaman ürogenital epitelde enfeksiyona neden olmadan kolonize şekilde bulunabilseler de bu fenomen özellikle immün sistemi baskılanmış kişilerde önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı M.Hominis ve U.Urealyticum için gelişmekte olan güncel antibiyotik direncinin saptanmasıdır. Metod: Bu çalışma üçüncü basamak bir üniversite hastanesinde düzenlenmiştir. Her iki patojen için de 2018 – 2020 yılları arasında kullanılan data geriye dönük olarak analiz edilmiştir. Başvuran ve persiste vajinal enfeksiyonu olan 291 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Sonuçlar: 291 hastanın 41 tanesi M.Hominis ile, 125 tanesi ise U.Urealyticum ile enfekte saptanmıştır. Tetrasiklinler için direnç söz konusu olduğunda sırasıyla 36.8% ve 46.6%'lik oranlar saptanmıştır. Siprofloksasin, levofloksasin ve ofloksasin direnci söz konusu olduğunda bu oranlar sırası ile M.Hominis için 97.5%, 80.0% ve 71.8% iken U.Urealyticum için 94.3%, 55.7% ve 71.1% olarak saptanmıştır. Tartışma: Her ne kadar bu patojenler hayatı tehtid eden enfeksiyonlara genellikle neden olmasalar da oluşturdukları hastalıkların tedavi başarısızlığında antibiyotik direnci önemli rol oynamaktadır. Bulgularımız ışığında tetrasiklinler hala her iki patojen için de öncelikli antibiyotik seçimi olması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üreaplasma, Mikoplasma, Vajinit, Servikal Kültür

Cervical Ureaplasm and Mycoplasm Antibiotic Resistance in Patients With Persistant Vaginitis; University Hospital Based Study

Abstract

Background: Mycoplasma hominis (M.Hominis) and Ureaplasma (U.Urealyticum) species have been associated with a number of urogenital infections for adults and complications of pregnancy, such as neonatal pneumonia and meningoencephalitis. Eventhough most of the time they can be found to be colonized without causing any disease, this phenomenon can be serious effect, especially for immunocompromised patients. We aim to analyze ongoing status for antibiotic resistance regarding M.Hominis and U.Urealyticum species. Material and Methods: This study is based on a tertiary care hospital setting. Data for both M.Hominis and U.Urealyticum cultures were retropectively analyzed between 2018 – 2020. 291 patients, who

were symptomatic for persistant vaginitis, were included in the screening and their results shared. Results: Out of 291 patients 41 was infected with M.Hominis, 125 was infected with U.Urealyticum. Resistance rate for tetracyclines were 36.8% and 46.6% respectively. When ciprofloxacin, levofloxacin and ofloxacin were taken into account, M.Hominis had 97.5%, 80.0% and 71.8% on the other hand U.Urealyticum had 94.3%, 55.7% and 71.1% resistance respectively. Conclusion: Eventhough these micro-organisms do not usually cause life threatening conditions in adults, increasing still antibiotic resistance is a big concern when it comes to treatment failures. Tetracylclines still seems to be a good first choice in the treatmen plans for these pathogens.

Keywords: Ureaplasm, Mycoplasm, Vaginitis, Cervical Culture

Presentation ID/Sunum No= 100

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Doğu Anadolu Bölgesinde Görülen Sınıkçı Müdahaleleri ve Gelişen Komplikasyonlar

Dr. Öğretim Üyesi Abbas Tokyay[1]
[1]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Ortopedi ve Travmatoloji AD

Özet

Amaç: Günlük hayatta kas iskelet sistemi yaralanmaları sık olarak görülmektedir. Kas iskelet sisteminde meydana gelen her türlü kırık ve çıkıkların müdahalesi ülkemizde 1928 yılında çıkartılan 1219 sayılı kanununun 1.Maddesine göre hastalara müdahale yetkisi yalnızca hekimlere verilmiştir. Gelişmekte olan ülkelerde az sayıda da olsa modern tıp yerine sınıkçılara baş vurulmaktadır. Bu çalışmamızdaki amacımız sınıkçı müdahaleleri sonrası ortopedi polikliniğine başvuran hastalarda meydana gelen komplikasyonları değerlendirmektir. Yöntemler: Ocak2019-Ocak 2020 tarihleri arasında polikliniğimize sınıkçı müdahalesi sonrası başvuran hastalar çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların demografik bulguları, sınıkçıya başvurma nedenleri, sınıkçı tarafından yapılan işlemler ve gelişen komplikasyonlar değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya alınan 28 hastanın (17 erkek ve 11 kadın) yaş ortalaması 23±4,1 idi. 21 hasta üst ekstremite travması sonrası sınıkçıya başvururken 7 hastada ise alt ekstremite travması sonrası sınıkçı müdahalesi görmüştü. Sınıkçıya en sık başvuru nedeni yakınlarının tavsiyesi iken, en sık uygulanan işlem ise sabunlu su ile ovaladıktan sonra sabunlu beze sıkıca sarılarak tahta desteğinin konulması şeklinde idi. Komplikasyon olarak dokuz hastada malunion (kötü kaynama) ve dört hastada da kompartman sendromu gelişti. Malunion gelişen hastaların tamamına cerrahi müdahale yapılırken, kompartman sendromu olan hastalara fasyatomi yapıldı. Fasiatomi yapılan hastaların birinde wolkman iskemik kontraktürü gelişmesi üzerine el cerrahinin olduğu merkeze sevk edildi. Sonuç: Ortopedik kırık ve çıkıkların tedavisi için bölgemizde halen azda olsa sınıkçı müdahalesine başvuran hastalar mevcuttur. Yapılan yanlış müdahaleler ve gecikmeler sonucu meydana gelen komplikasyonlar tedaviyi daha da komplike hale getirmektedir.bu hastalarda anamnezlerin doğru olarak verilmemesi ve sınıkçı müdahaelesi gördüklerini doktordan saklamaları da önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu tarz modern tıp dışı uygulamaların çözümü için ulusal düzeyde toplumu bilinçlendiren programlar düzenlenmeli ve sıkı tedbirlerin alınması ile komplikasyonların daha da azaltılacağı kanatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Kırıkçı Çıkıkçı, Sınıkçılık, Komplikasyon, Geleneksel Tıp.

Presentation ID/Sunum No= 102

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Doğuştan Kalça Çıkığında Ultrasonografi ile Erken Tanı

Radyoloji Uzmanı Seher Susam[1]
[1]SBÜ Dr Suat Seren Göğüs Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Bölümü
**Corresponding author: Susam*

Özet

Amaç: Gelişimsel kalça displazisinde başarılı bir tedavi için erken tanı çok önemlidir. 1990'lı yılların başında ilk 6 ayda kalça grafisi ve klinik muayeneye ek olarak ultrasonografinin güvenirliği araştırılırken, günümüzde tecrübeli ellerde etkin bir şekilde tarama yöntemi olarak kullanılmaktadır. Bu makalede 25 yıl ara ile 2 ayrı dönemde tanısal güvenirlik ve insidans hakkında araştırma sonuçlarımı sunmayı amaçladım. Yöntem: 1992-1993 yılları arasında Dr.Behçet Uz Çocuk Hastalıkları Hastanesi ve Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Ana Bilim Dalı'na kalça displazisi kuşkusu ile başvuran 0-6 ay arasında 100 infant, 7.5 Mhz lineer prob ile real time dinamik inceleme ve statik olarak Graf'a göre açı ölçümleri yapılarak değerlendirildi, muayene bulguları ve radyografi ile karşılaştırıldı. İkinci olarak 2009-2013 yılları arasında Buca kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesinde rutin olarak 0-3 ay arasında kalça ultrasonografisi yapılan 2525 infantta retrospektif olarak, kalça displazisi saptanma oranına bakıldı. Bulgular: İlk araştırmada, real time bakı ile, 60 infant normal, 25 fizyolojik immatürite, 9 asetabuler displazi, 4 subluksasyon ve 2 olgu dislokasyon tanısı aldı. Graf'a göre (200 kalça); 75 (%38) tip Ia, 56(%28) Ib, 42(%21) IIa, 8 (%4) IIb, 11(%6) IIc, 5(%3) IIa ve b, 3 (%1.5) tip IV tanısı aldı. 6 olguda yalancı pozitif (IIb ve c), 7 olguda yalancı negatif (Tip Ia ve IIa) açı sonucu elde edildi. İkinci periyodda %61'i kız ve %49 erkek 2525 infantta Graf'a göre kalça displazisi saptanma oranı 0,008'dir. Sonuç İlk araştırma, pili asimetrisi, abduksiyonda kısıtlılık gibi klinik bulgular nedeniyle başvuran olgularda yapıldığı için daha yüksek oranda displazi saptanmıştır, uygun pozisyon ve uygun prob seçimi ile kalça eklemi morfolojisini göstermede ultrasonografinin başarılı olduğu görülmektedir. Noniyonizan ve kolay ulaşılabilir bir yöntem olarak özellikle 1-3 ay arasında tüm infantlarda tarama yöntemi olarak güvenilir bir şekilde uygulanabileceği tüm dünyada kabul görmektedir. Elde ettiğimiz displazi oranı Türkiye'de insidansa yönelik çalışmalar ile uyumludur.

Anahtar Kelimeler: Displazi, Kalça, Ultrasonografi, Graf

Presentation ID/Sunum No= 7

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Doku Yapıştırıcı İle Kaplanan Meşlerin Onlay Yerleştirilen Tavşanlarda Yara İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Araştırılması

Dr. Ulvi Mehmet Meral[1], Prof.Dr. Nazif Zeybek[1], Doç.Dr. Nail Ersöz[1], Dr. Yaşar Subutay Peker[1], Prof.Dr. Yusuf Peker[1], Dr. Ali Fuat Çiçek[1]

[1]Gülhane Askeri Tıp Akademisi

Özet

Amaç : Çalışmamızdaki amaç, insziyonel herni nedeniyle opere edilmiş Tisseel® ile kaplanan farklı meşlerin yara iyileşmesi üzerine etkilerini histopatolojik olarak değerlendirmektir. Materyal&Metod: Çalışmada 35 adet New Zelland türü tavşan kullanılmıştır. Tavşanlarda orta hat defekti oluşturulmuş ve gruplara göre bu defektler onarılarak onarım alanının üzerine Heavyweight (HW) ve Lightweight (LW) olmak üzere farklı iki meş konulmuştur. Her bir meşin bir grubu sütürle tespit edilip operasyon sonlandırılırken diğer grubun üzeri doku yapıştırıcı ile kaplanarak işlem sonlandırılmıştır. Ameliyatın 90 gün sonrasında tavşanlar tekrar ameliyata alınarak meş ve altındaki dokudan tam kat örnek alınmış ve histopatolojik inceleme American Society for Testing and Materials (ASTM) değerlendirme skalasına göre yapılarak her bir denek için bir Ortalama Doku Cevabı (ODC) sonucu alınmıştır. Gruplar istatistiksel olarak anlamlılık açısından birbiri ile kıyaslanmıştır. Sonuç: Sonuç olarak doku yapıştırıcı ile kaplanmayan HW ve LW meşler kıyaslandığında HW meşin dokudaki inflamatuar yanıtının anlamlı bir şekilde fazla olduğu görülmüş; HW meş doku yapıştırıcı ile kaplandığında inflamatuar yanıt ve ODC değerinde anlamlı artış olmamıştır. LW meşin kaplamasız kullanıldığında HW meşe göre ODC cevabı düşükken, LW meş kaplandığında kaplamasız LW meşe, kaplamasız HW meşe ve kaplamalı HW meşe göre ODC skorunun anlamlı bir şekilde arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Tartışma: Rutin cerrahide HW meşler sütür materyalleri ile tespit edildiğinde yüksek inflamatuar cevap oluşturmaktadır. Tisseel® tek başına yada LW meş ile kullanıldığında inflamatuar yanıtı artırmakla birlikte; HW'nin var olan yüksek inflamatuar yanıtını etkilememektedir. Bu sebepten HW meş tespitinde sütüre alternatif bir tespit yöntemi olarak uygulanabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Deneysel İnsizyonel Herni, Yara İyileşmesi

The Effect of Fibrin Sealant Coated and Onlay Fixated Meshes for Hernia Repair Model in Rabbits

Abstract

Purpose: The purpose of our experimental study is to find the histopathological effects of Tisseel® coated various types of meshes on the healing of incisional hernia(IH) repair in rabbits. Methods: We used 35 New Zealand type rabbits in this study. Abdominal fascial defects were created for to simulate IH and restore with two types of meshes (Heavyweight(HW) vs.

Lightweight(LW)). Mesh groups were subdivided into two groups according as fixation type (suture vs. Tisseel®). After 90 days; rabbits were re-operated on and fullthickness exemplaries wereanalized histopathologically. We used American Society for Testing and Materials (ASTM) scales to determine inflammatory response to these foreign materials.. We also calculated Mean overall response (MOR) scores and statistically significant differences were analized. Results: When compared to LW meshes, histopathological scoring of specimens showed a significantly higher inflammatory response to HW in the suture fixated group. Nevertheless, Tisseel® coated LW meshes led to a significantly higher inflammatory response and MOR values when compared to Tisseel® covered HW meshes, sutured LW meshes and sutured HW meshes. Conclusion: In general surgical practice HW meshes create a higher inflammatory response when fixed with suture materials. Tisseel® leads to a higher inflammatory response not only used alone but also when combined with LW meshes, comparing with with coated HW meshes.

Keywords: Experimental İncisional Hernia, Wound Healing

Presentation ID/Sunum No= 219

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Dorsum Koruyucu Rinoplastide Kafa Tabanı Komplikasyonlarına Ne Kadar Yakınız; Tomografik Ön İnceleme Raporu

Dr. Öğretim Üyesi Fakih Cihat Eravcı[1],
Dr. Öğretim Üyesi Halil Özer[2]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi,
Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Konya/
[2]Selçuk Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Konya/

Özet

Rinoplasti estetik cerrahiler arasında en sık olarak uygulanan cerrahilerden biridir ve giderek yaygınlaşmaktadır. Yıllar içerisinde cerrahi tekniklerde gelişmeler meydana gelmiştir. Son yıllarda daha doğal sonuç yakalamak adına dorsum koruyucu cerrahiler tekrar popülarize olmuştur ve farklı modifikasyonları sunulmuştur. Ancak konvansiyonel yapısal rinoplastiden farklı olarak burada radiks kesisi gerçekleştirilmektedir. Bu kesinin frontal sinüs, olfaktör bölge ve kafa tabanı ile ilişkisi net olarak ortaya konmamıştır. Bu amaçla biz bir ön rapor olarak kliniğimizde son 4 ay (Aralık 2020 – Mart 2021) içerisinde gerçekleştirilen rinoplasti hastalarının bilgisayarlı tomografilerini retrospektif olarak değerlendirdik. Bu hastalarımızda radiksteki kesi için medial kantusları birleştiren seviye ölçümlerimiz için merkez kabul edildi. Bu kesi noktası ile frontal sinüsün en anteriokaudal ucu ve kribriform plate'in anterior ucu arasındaki mesafe ölçümleri gerçekleştirildi. Böylece bu çalışmada olası komplikasyonu önlemek için "güvenli zon" tespiti amaçlanmıştır. Ayrıca bu seviyedeki nazal kemik kalınlığı da ölçülerek analizlere dahil edildi. Hastalar cinsiyete (erkek ve kadın) ve yaşa göre (40 yaş altı ve 40 yaş üzeri) iki gruba ayrıldı ve analizler bu gruplar arasında gerçekleştirildi. Çalışmaya dâhil edilen 40 hastanın 19'u (%47,5) erkek, 21'i (%52,5) kadın olup ortalama yaş 35.7 ± 12.3 yıldı. Hastaların radix kesisi ile frontal sinüs ve kribriform plate arasındaki ortalama mesafe(mm) sırasıyla 18.1±4.5 (9,9-27.90) ve 31.7±3.6 (24.6-38.3) tespit edildi. Nazal kemik kalınlığı ise tüm hasta grubunda ortalama 1.7 ± 0.4 (0.9-2.6)mm olarak bulunmuştur. Nazal kemik kalınlığı ve frontal sinüs uzaklığında cinsiyetler arasında bir fark tespit edilmezken, kribriform plate uzaklığında istatistiksel anlamlılık görülmüştür ($p=0.007$). Buna karşın yaş grupları arasında üç parametre açısından bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Bu bulgular kafa tabanı komplikasyonları açısından bilgisayarlı tomografinin preoperatif değerlendirmeye katkı sunabileceği ve operasyonel teknik belirlemede fayda sağlayabileceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Rinoplasti, Dorsum Koruyucu, Cerrahi, Kafa Tabanı, Komplikasyon

How Close Do We Are to the Skull Base Complications in Dorsal Preservation Rhinoplasty; Tomographic Preliminary Report

Abstract

Rhinoplasty is one of the most commonly performed surgeries among aesthetic surgeries and it is becoming more common. Over the years, developments have occurred in surgical techniques. In recent years, dorsum preservation surgeries have been popularized in order to achieve more natural results. However, unlike conventional structural rhinoplasty, radix incision is performed in this technique. The relationship of this incision with the frontal sinus, olfactory fossa, and skull base has not been clearly established. For this purpose, as a preliminary report, we retrospectively evaluated the computerized tomography's of the rhinoplasty patients who underwent surgeries in the last 4 months(December 2020 - March 2021). In these patients, incision line was accepted as the radix level that combines both the medial canthus. The distance between the incision point and the most anteriocaudal end of the frontal sinus and cribriform plate were measured. In addition, nasal bone thickness at this level was also measured. Patients were divided into two groups by gender and age (under and over 40) and analyzes were conducted between these groups. Of the 40 patients included in the study, 19(47.5%) were male and 21(52.5%) were female, the mean age was 35.7±12.3 years. The mean distance(mm) between the radix incision and the frontal sinus and cribriform plate of the patients was 18.1±4.5(9.9-27.90) and 31.7±3.6(24.6-38.3), respectively. Nasal bone thickness was found to be 1.7±0.4(0.9-2.6)mm in the whole patient group. Although there was no difference between genders regarding nasal bone thickness and frontal sinus distance, statistical significance was observed at the cribriform plate distance($p = 0.007$). On the other hand, there was no difference between age groups in terms of these three parameters($p > 0.05$). These results showed that, tomography can contribute to the preoperative evaluation and can be useful in determining the operational technique in terms of skull base complications.

Keywords: Rhinoplasty, Dorsal Preservation, Surgery, Skull Base, Complication

Presentation ID/Sunum No= 352

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Eklampsi İle Gelen Hastada İntrakraniyal Kitle; Ayırıcı Tanının Önemi

Uzman Dr. Fethi Gültop[1]
Esra Akdaş Tekin[2]
[1]Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Fethi Gültop*

Özet

Preeklampsi genellikle gebeliğin 20. haftasından sonra ortaya çıkan, hipertansiyon ve çoğunlukla proteinürinin eşlik ettiği durumdur. Eklampsi, tabloya konvülsiyonların eşlik etmesidir. Ancak, olgumuzda da olduğu gibi konvülsiyon görülen her gebe hasta sadece eklampsi olarak düşünülmeyip ayırıcı tanıda olası diğer konvülsiyon nedenleri de göz önünde bulundurulmalıdır. Hastanemize generalize tonik-klonik tarzda nöbet geçirmesi nedeniyle başvuran otuziki yaşında, bilinen kronik hastalık öyküsü olmayan 32 haftalık gebe solunum arresti gelişmesi üzerine hasta acil şartlarda orotrakeal entübe edilmiş. Acil sezeryan yapılan hasta postoperatif dönemde nöbetleri devam etmesi üzerine çekilen bilgisayarlı tomografide beyin tümörü tanısı konulmuştur. Olgumuzda eklampsi tanısıyla gelen ancak seksio sonrası konvülsiyonu devam eden hastada BT ile frontal kitle saptanması nedeniyle ayırıcı tanının önemini vurgulamayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Nöbet, Ayırıcı Tanı

Intracranial Tumor in a Patient With Eclampsia; the Importance of Differential Diagnosis

Abstract

Preeclampsia is a condition that appears after the 20th week of pragnancy which hypertension and mostly proteinuria accompanies by. Eclampsia is a situation accompanied by convulsions. However, every pregnant who shows convulsions should be considered in other reasons of convulsions in differantial diagnosis instead of thinking as eclampsia. Thirty-two-year-old woman with no known chronic disease history who was in her 32nd week of pregnancy was presented to our hospital with generalized tonic-clonic seizures, she was orothracheally intubated under emergency circumstances after developing respiratory arrest. The patient underwent an emergency C-section. The patient's seizures did not seize despite a routine therapy with Magnesium postoperatively. A computed tomography scan due to continuing seizure activity revealed a frontal mass in her brain. In this case, we aimed to emphasize the diagnostic importance of considering unusual causes of seizure activity in a pregnant patient with refractory postpartum seizures.

Keywords: Pregnant, Convulsion, Differential Diagnosis

Presentation ID/Sunum No= 239

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Electroencephalogram Abnormalities in Children Have Rotated Error On Block Design Performance: An University Hospital Child and Adolescent Psychiatry Clinic Sample

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Taş Torun[1], Arş. Gör.Dr. Şeyma Gürbüz[1], Uzman Dr. Deniz Menderes[1], Uzman Dr. Hesna Gül[2], Araştırmacı Esin Gökçe Sarıpınar[1], Prof.Dr. Ebru Arhan[1], Doç.Dr. Esra Güney[1], Prof.Dr. Yasemen Işık[1], Prof.Dr. Elvan İşeri[1], Prof.Dr. Ayşe Serdaroğlu[1]

[1]Gazi Üniversitesi

[2]Gülhane Eğitim Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: yasemin taş torun*

Abstract

Abstract Objectives: Neuropsychiatric assesment is essential part of child and adolescent psychiatry clinic practice; also provides important information about central nervous system dysfunctions. In studies conducted to date, it has been known that both the high frequency of psychiatric comorbidity in epileptic patients and that epilepsy comorbidity is quite common in neurodevelopmental disorders. In fact, considering the high comorbidity of epileptic abnormalities and psychiatric disorders, it has been very important to determine predictors for epileptic abnormalities in a clinical sample of child and adolescent psychiatry. In this retrospective study, we aim to determine possible predictive factors for epileptic abnormalities in a clinical sample of child and adolescent psychiatry according to WISC-R (Weschler Intelligence Scale For Children) results. Methods: The research sample was included patients who had 2 or more rotation errors in the block design subtest of WISC-R by retrospectively scanning the system records of 2609 cases who applied WISC-R with different prediagnoses at Gazi University Child and Adolescent Psychiatry Outpatient Clinic between January 2013 and December 2020 (n=71). Results: We found 15% EEG abnormalities and ADHD is the most common diagnosis in both normal and abnormal electroencephalography (EEG) groups. Due to correlation analysis, there was a positive-mild correlation between presence of EEG abnormality and WISC-R performance (r=.56) in dyslexia and a positive-strong correlation between presence of EEG abnormality and WISC-R performance-verbal scores (r=.74) in intellectual disability group. Conclusion: This study has shown that many different abnormal EEG patterns can be found in patients who have rotation errors in the block design test of WISC-R, suggesting diagnoses of intellectual disability, having notable performance-verbal subtests scores difference and rotation errors in the block design subtest of WISC-R should be predicitive factors for epileptic abnormalities.

Anahtar Kelimeler: Neuropsychiatric Assesment, İntelligent Tests, Block Design, Rotation Error, Eeg, Neurodevelopmental Disorders.

Presentation ID/Sunum No= 207

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Emzirme ve Meme Bakımı Egıtımının Anne Sütü Hijyenine Etkisinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Meltem Karabay[1],
Uzman Gülsüm Kaya[2]
[1]Sakarya Üniversitesi, tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sakarya
[2]Sakarya Üniversitesi eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Kontrol Komitesi, Sakarya
**Corresponding author: Gülsüm Kaya*

Özet

Amaç: Yenidoğanlarda kontamine anne sütünün enfeksiyonlara yol açtığı bildirilmiştir. Annenin anne sütünü hazırlama işlemlerinden önce el hijyeni sağlaması ve hijyen kurallarına uyması enfeksiyonların önlenmesinde önemlidir. Bu çalışmada amaç, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi (YYBÜ)'nde verilen emzirme ve meme bakımı eğitiminin anne sütü hijyenine olan etkisini araştırmaktır. Yöntem: Çalışma Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi (SÜEAH) YDYBÜ'nde 1 Aralık 2015- 1 Aralık 2016 tarihleri arasında yapıldı. Çalışmaya başlamadan önce SAÜ Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulundan çalışma izni alındı. a-Emzirme ve meme bakımı eğitimi (EMBE): YDYBÜ'de tedavi gören bebeklerin annelerine verilen video eğitimi olup toplam 15 dk sürmektedir. EMBE, anneye emzirme öncesi ve sonrası hijyen alışkanlıkları, meme bakımı ve süt hijyeniyle ilgili konuları içermektedir. b-Eğitim öncesi dönem (EÖD): Anneye EMBE verilmeden önce süt örneğinin alındığı dönemdir. c-Eğitim sonrası dönem (ESD): Anneye EMBE verildikten sonra süt örneğinin alındığı dönemdir. d-Anne sütü örneğinin alınması: EÖD ve ESD annelerden steril örnek kabına 10 cc anne sütünün sağması istendi. Alınan anne sütü örneği bekletilmeden SÜEAH Enfeksiyon hastalıkları kliniği mikrobiyoloji laboratuvarında değerlendirildi. Anne sütünde izole edilen bakteriler dönemlere göre değerlendirildi, $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. Bulgular: EÖD'de 97 anne sütü ve ESD'de 93 anne sütü değerlendirilmeye alındı. EÖD üreme olmayan anne sütü örneği 25 (%25,7) iken ESD'de üreme olmayan anne sütü örneği sayısı 62 (%66,6) idi. Eğitim öncesi ve sonrası anne sütünün bakteriyolojik dağılım bilgileri değerlendirildiğinde; EÖD'de bakteri üreyen anne sütü örneği 72 (%74,2) iken ESD'de bu oran 31 (%33,3) idi ($p=0.001$). Gram negatif bakteri üreyen anne sütü örneği EÖD'de 40 (41,2) ve ESD'de 23 (%24,7) idi ($p=0.015$); Gram pozitif bakteri üreyen anne sütü örneği EÖD'de 32 (%32,9) iken ESD'de 8 (%8,6) idi ($p=0.001$). Sonuç: ● Annelere verilen hijyenik süt elde etme eğitimi anne sütündeki kontaminasyon miktarını belirgin derecede azaltmaktadır. ● Özellikle düşük sosyoekonomik düzey bölgelerde yaşayan annelere doğum öncesinde temiz anne sütü öğeleri öğretilmelidir. ● Bu basit eğitimle anne sütüyle bulaşabilecek etkenler önlenebilir.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü Hijyeni, Emzirme ve Meme Bakımı, Video Eğitim, Hastane, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi

Investıgatıon of the Effect Education of Breast-Feeding and Breast Care On Mother milk Hygıene

Abstract

Objective: It has been reported that contaminated breast milk (BM) causes infections in newborns. This study was aimed that Investıgatıon of effect education of breast-feeding and breast care on BM hygıene in neonatal intensive care unit (NICU). Method: Study was performed between 1 December 2015 and 1 December 2016 in Sakarya University Education and Research Hospital (SUERH) NICU. Before starting study, work permit was obtained from Sakarya University Faculty of Medicine of Clinical Research Ethics Committee. a-Breast-feeding and breast care training(BBCT): It is a video training given to mothers of babies who receive treatment in the NICU and takes total of 15 minutes. BBCT included topics related to hygiene habits breast-feeding, breast care and milk hygiene. b-Pre-training period(PreTP): It is the period in which BM sample was taken before mother was given BBCT. c-Post-training period(PostTP): It is period in which BM sample was taken after mother was given BBCT. d-Taking sample of BM: Before and after training mothers were asked to milk 10 ml of BM into sterile sample cup. BM samples were evaluated in microbiology laboratory without waiting. Data evaluated, $p < 0.05$ was considered significant. Results: 97 BM in PrePT and in BM PostTP 93 were evaluated. When bacteriological distribution information of BM; while sample of BM growing bacteria was 74.2% in PreTP, this rate was 33.3% in PostTP ($p = 0.001$). Gram negative bacteria isolated BM sample was 41.2% in PreTP and 24.7% in PostTP ($p = 0.015$). Gram positive bacteria isolated BM sample was 32.9% in PreTP, it was 8.6% in PostTP ($p = 0.001$). Conclusion: BM hygiene training for mothers significantly reduces amount of contamination in BM. Mothers who live in low socioeconomic level regions should be taught clean BM before prenatal. With this simple training can be prevented factors that can be transmitted through BM.

Keywords: Breast Milk Hygiene, Breastfeeding and Breast Care, Video Training, Hospital, Neonatal İntensive Care Unit

Presentation ID/Sunum No= 202

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endoskopik Sinüs Cerrahisinde Hemorajik Komplikasyonların Önlenmesi ve Yönetimi

Dr. Öğretim Üyesi Elif Karalı[1]
[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Endoskopik sinüs cerrahisi (ESC) kulak burun boğaz kliniklerinde sık uygulanan bir prosedürdür. ESC sonrası minör ve majör komplikasyonların genel insidansı %0,4 ile%30 arasındadır. Artan cerrahi deneyim, gelişmiş teknikler ve ekipman bu prosedürü temelde güvenli kılar. Postoperatif kanama komplikasyonların %23 ile %39'unu oluşturur. Nadiren de olsa, majör kanama hasta için ciddi olabilir ve uygun önlem hemen alınmazsa morbidite ve mortalitede artışa neden olur. Güvenli bir endoskopik sinüs cerrahisi gerçekleştirmek, burun ve paranazal sinüslerin vasküler anatomisinin tam olarak anlaşılması ve kanamaya yol açan yaygın tuzaklardan kaçınılması ile mümkün olabilir. Ayrıca , internal karotis arter hasarı dahil şiddetli hemorajik komplikasyonlar durumunda, uygun planlama ve yönetim ciddi sekellerin oluşmasını önleyebilir. Bu bölümde endoskopik sinüs cerrahisi sırasında ve sonrasında oluşabilecek hemorajik komplikasyonlar, cerrahi anatominin gözden geçirilmesi, önleyici tedbirler ve komplikasyonların yönetimi ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sinüs Cerrahisi, Kanama, Orbital Hematom, İntraoperatif Komplikasyonlar

Preventıon and Management of Hemorageal Complıcatıons in Endoscopıc Sınus Surgery

Abstract

Keywords: Sinus Surgery, Hemorhage, Orbital Hematoma, İntraoperative Complications

Presentation ID/Sunum No= 26

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endovasküler Abdominal Aort Anverizma Tamir Greftinin Erken Trombozuna Hibrit Yaklaşım

Dr. Deniz Şerefli[1]
[1]Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ: Endovasküler aort tamiri, neredeyse son iki dekattan bu yana, abdominal aort anevrizmalarında(AAA) yüksek riskli hasta grubunda standart hale gelmiştir. Cerrahiye göre daha az invaziv olan bu yöntemin hastane kalış süresi, komplikasyon ve erken dönem morbidite ve mortalite oranları açık cerrahi karşılaştırıldığında daha düşüktür. Her ne kadar erken dönem sonuçları yüz güldürücü olsa da uzun dönem sonuçları ile ilgili tartışmalar devam etmektedir. Her ne kadar erken dönem komplikasyon riski açık cerrahiyle karşılaştırıldığında düşük izlense de hayati tehlike yaratabilecek komplikasyonlar izlenebilir. Bu olguda erken dönemde tromboze olan EVAR greftinin sol iliak bacağının hibrid tedavisini raporlamayı amaçladık. VAKA : 61 yaşında, erkek olgunun koroner arter hastalığı, kronik obstruktif akciger hastalığı mevcutu. On gün önce AAA'ye yönelik yüksek preoperatif risk nedeniyle EVAR tedavisi yapılanhastanın son başvurusundan 2 gün önce başlayan sol alt ektremitede kritik bacak iskemisi bulguları mevcuttu. Hastanın çekilen Bilgisayarlı Tomografik Anjiografisi(BTA)'nde, EVAR greftinin sol bacağının total tromboze olduğu görüldü. Hasta yüksek riskli cerrahi olması nedeniyle, anjiografi laboratuarında eski femoral insizyonundan arteriotomi yapıldı ve skopi altında 4F ve 5F Fogarty kateterinin balonu kontrastlı saline ile şişirilerek trombektomi esnasında greftin kaymasını önlemek amacıyla gerçek zamanlı izlenerek yapıldı. Rezidü trombus materyalleri embolektomi prosedürü tekrarlanarak tamamen temizlendi.Greftin sol bacak kısmında stenoza yönelik balon dilatasyon ile stenoz giderildi. Kontrol anjiografide greftin akımı iyi ve ekstravazasyon ve/veya endoleak saptanmadı . SONUÇ: EVAR greftlerinin erken dönem trombozunun hibrid yöntemle yönetimi, hem greftin distale kaymasını önlemek hem de gerekli endovasküler yöntemleri uygulanabilirliği açısıdan gerçek zamalı izlenerek yapılması efektif bir yöntem olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: Hibrit; Cerrahi; Endovasküler; Evar; Thrombosis

Hybrid Aproach to Early Thrombosis of An Endovascular Abdominal Aortic Aneurysm Repair Graft: A Case Report

Abstract

INTRODUCTION: Last two decades, endovascular aortic repair(EVAR) has become the standard method in high-risk patients for abdominal aortic aneurysms (AAA) . The advantages of this methodare; less invasive , shorter hospital stay , low early mortality and morbidity are the advantages. However controversy still continues about long-term durability. In this case, we aimed to report hybrid treatment option for total thrombosed of left iliac leg of EVAR graft . CASE: A 61-year-old male patient with coronary artery disease and chronic obstructive pulmonary disease was admitted to the emergency department. Ten days prior to his current admission, the patient had received EVAR therapy due to the high preoperative risk factors.

During admission critical limb ischemia sings were present in the left lower extremity, which started 2 days before the patient's last admission. Computerized Tomographic Angiography showed total thrombosed of left iliac leg of the EVAR graft Because the patient had a high-risk factors for surgery, an arteriotomy was performed from the old femoral incision in the angiography laboratory, and the balloon of the 4F and 5F Fogarty catheters was inflated with contrast-enhanced saline under fluoroscopy and real-time monitoring was performed to prevent the graft migration during thrombectomy.Residual thrombus materials were removed completely by repeating the embolectomy procedure. Subsequently , the stenosis in the left leg of the graft was resolved by balloon angioplasthy. The completion angiography revealedgraft patency managed without any residual stenosis and no extravasation and / or endoleak was detected. CONCLUSION: The management of early thrombosis of EVAR grafts with the hybrid method can be applied as an effective method in terms of both preventing the graft shifting to the distal and applying the necessary endovascular methods in real time.

Keywords: Hybrid; Surgery; Endovascular; Evar; Thrombosis

Presentation ID/Sunum No= 350

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Endovenöz Siyanoakrilat Glue Ablasyonu İle Varis Tedavisi

Doç.Dr. Yüksel Dereli[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Kalp ve Damar Cerrahisi AD.*

Özet

Bu çalışmada, varis tedavisinde endovenöz siyanoakrilat ablasyon yönteminin etkinliği araştırıldı. Kliniğimizde 2018 Ocak ile 2019 Nisan arasında opere edilen 126 (41 erkek, 85 kadın ve ortalama yaş 47.68) hasta retrospektif olarak analiz edildi. Semptomatik olan ve doppler ultrasonografide en az 0.5 sn geri akım tespit edilen hastalar çalışmaya dahil edildi. Tüm hastalara lokal anestezi altında siyanoakrilat ile endovenöz ablasyon uygulandı. Takipte herhangi bir komplikasyon (kızarıklık, tromboflebit vb) gözlenmedi ve hastalar genellikle aynı gün eksterne edildi. İşlem sonrasında doppler ultrasonografide tüm hastalarda venöz oklüzyon saptandı ve primer işlem başarı oranı %100 idi. Hastalara 1, 6 ve 12. ayda kontrol doppler ultrasonografi tetkiki yapıldı. Bir yıl sonunda toplam 6 hastada safen vende rekanalizasyon saptandı ve 1 yıllık başarı oranı %95.23 idi. Varis tedavisinde son dönemde endovenöz ablasyon teknikleri (lazer, radyofrekans vb.) popüler hale gelmiştir. Siyanoakrilat ile endovenöz ablasyon ise mekano-kimyasal bir ablasyon yöntemidir. Etkinliği diğer ablasyon teknikleri ile benzer olup, tümesan anestezi gereksinimi olmayan, iyi tolere edilebilen, hızlı ve kolay uygulanabilen bir işlemdir.

Anahtar Kelimeler: Siyanoakrilat, Variköz Ven, Endovenöz Ablasyon.

Treatment of Varicose Veins With Endovenous Cyanoacrylate Glue Ablation

Abstract

In this study, the effectiveness of the endovenous cyanoacrylate ablation method in the treatment of varicose veins was investigated. 126 patients (41 males, 85 females and mean age 47.68) who were operated in our clinic between January 2018 and April 2019 were analyzed retrospectively. Patients who were symptomatic and had reflux for at least 0.5 seconds on Doppler ultrasonography were included in the study. All patients underwent endovenous ablation with cyanoacrylate under local anesthesia. No complications (redness, thrombophlebitis, etc.) were observed during the follow-up and the patients were usually exhibited on the same day. Venous occlusion was detected in all patients on doppler ultrasonography after the procedure and the primary procedure success rate was 100%. Control doppler ultrasonography was performed on the patients at 1, 6 and 12 months. Recanalization of the saphenous vein was detected in 6 patients at the end of one year and the 1-year success rate was 95.23%. Recently, endovenous ablation techniques (laser, radiofrequency, etc.) have

become popular in the treatment of varicose veins. Endovenous ablation with cyanoacrylate is a mechanochemical ablation method. Its effectiveness is similar to other ablation techniques and it is a procedure that does not require tumescent anesthesia, is well tolerated, and can be applied quickly and easily.

Keywords: Cyanoacrylate, Varicose Vein, Endovenous Ablation.

Presentation ID/Sunum No= 10

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Epilepsili Çocukların Beyin Manyetik Rezonans Görüntülemesinde Saptanan Anomalilerin Dağılımı

Dr. Öğretim Üyesi Yeşim Eroğlu[1],
Arş.Gör. Kevser Tuncer Kara[2]
[1]Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyoloji A.D
[2]Fırat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk sağlığı A.D
**Corresponding author: Yeşim EROĞLU*

Özet

Epileptik nöbet, beyinde anormal ve aşırı nöronal elektiriksel aktivite sonucu oluşan paroksismal bir ataktır. Epilepsi ise tedavi edilmesi gereken, tekrarlayıcı nöbetlerin görüldüğü kronik bir hastalıktır. Nörogörüntüleme teknikleri epilepsinin olası etiyolojisini belirlemede kullanılmaktadır. Bu çalışmada epilepsi tanılı çocukların beyin manyetik rezonans görüntülemelerinde (MRG) tespit ettiğimiz anomalilerin dağılımının incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmada Haziran 2020 ile Ekim 2020 tarihleri arasında hastanemize başvuran epilepsili tüm çocuk hastaların beyin MR görüntüleri retrospektif olarak değerlendirildi. Çalışmaya 64'ü (%54,2) erkek, 54'ü (%45,8) kız toplam 118 çocuk hasta dahil edildi. Hastaların ortalama yaşı 7,81±3,46 yıl (min:1, maks:15) idi. Hastaların 71'inin (%60,2) beyin MRG'si normal olup, 47'sinde (%39,8) anomali saptandı. Hastaların 9'unda (%7,6) periventriküler lökomalazi, 9'unda (%7,6) gelişimsel kortikal malformasyonlar, 6'sında (%5,1) gecikmiş miyelinizasyon, 5'inde (%4,2) iskemik değişiklikler, 5'inde (%4,2) nörokutanöz sendromlar, 5'inde (%4,2) serebral atrofi, 2'sinde (%1,7) mesial temporal skleroz, 2'sinde (%1,7) konjenital malformasyonlar, 2'sinde (%1,7) gelişimsel venöz anomali, 1'inde (%0,8) parietal lobda tümoral lezyon (astrositom) ve 1'inde (%0,8) porensefalik kist mevcut idi. Cinsiyet ile MRG bulgusu varlığı arasında anlamlı ilişki bulunmadı (p=0,089). Beyin MRG'de patolojik bulgusu olanların yaşı anlamlı olarak daha küçüktü (p=0,005). Çalışmamıza göre epilepsili çocukların %39,8'inin beyin MRG'sinde patoloji saptandı. Nöromotor gelişimleri düşünüldüğünde çocuklarda epilepsinin etiyolojisinin belirlenmesi hasta yönetiminde ve prognozun belirlenmesinde son derece önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Epilepsi, Çocuk, Nörogörüntüleme, Anomali.

Distribution of Anomalies Determined in Brain Magnetic Resonance Imaging of Children With Epilepsy

Abstract

Epileptic seizure is a paroxysmal attack that occurs as a result of abnormal and excessive neuronal electrical activity in the brain. Epilepsy, on the other hand, is a chronic disease with recurrent seizures that needs to be treated. Neuroimaging techniques are used to determine the

possible etiology of epilepsy. In this study, it was aimed to examine the distribution of anomalies detected in brain magnetic resonance imaging (MRI) of children diagnosed with epilepsy. In the study, brain MR images of all pediatric patients with epilepsy who were admitted to our hospital between June 2020 and October 2020 were retrospectively evaluated A total of 118 children, 64 (54.2%) male and 54 (45.8%) female, were included in the study. The mean age of the patients was 7.81 ± 3.46 years (min: 1, max: 15). Brain MRI was normal in 71 (60.2%) of the patients, and anomaly was found in 47 (39.8%) of them. Periventricular leukomalacia in 9 (7.6%) patients, developmental cortical malformations in 9 (7.6%), delayed myelinization in 6 (5.1%), ischemic changes in 5 (4.2%), 5 (4.2%) had neurocutaneous syndromes, 5 (4.2%) cerebral atrophy, 2 (1.7%) mesial temporal sclerosis, 2 (1.7%) congenital malformations, 2 (1.7%) had developmental venous anomaly, 1 (0.8%) had a tumoral lesion (astrocytoma) in the parietal lobe, and 1 (0.8%) had a porencephalic cyst. No significant relationship was found between gender and presence of MRI findings (p = 0.089). The age of those with pathological findings on brain MRI was significantly lower (p = 0.005). According to our study, pathology was found in the brain MRI of 39.8% of the children with epilepsy. Considering their neuromotor development, determining the etiology of epilepsy in children is extremely important in patient management and determining prognosis.

Keywords: Epilepsy, Child, Neuroimaging, Anomaly.

Presentation ID/Sunum No= 13

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erken Evre Endometriyum Kanserinde Fertilite Koruyucu Yaklaşımlar

Dr. Hulusi Göktuğ Gürer[1]
[1]*Eskişehir Acıbadem Hastanesi*

Özet

Endometriyum kanseri en sık görülen jinekolojik kanser olup hastaların %5-29'u 45 yaşın altında tanı almaktadır.Yaşam şartları nedeniyle gebelik planını ileri yaşlara erteleyen kadınlarda bu tanı oldukça katastrofiktir. Standart tedavisi Tip 3 histerektomi ve pelvik-paraaortik lenf nodu diseksiyonu olan bu hastalıkta iyi prognostik faktörler söz konusu ise fertilite koruyucu tedavi yaklaşımları denenebilir. Literatürde sınırlı bir uygulama olarak karşımıza çıksa da,fertilite koruyucu yaklaşımların hastaların hayatında ciddi bir fark yaratması nedeni ile tedavide ön plana alınması önerilmektedir. En fazla kullanılan hormonal tedaviler; progestin türevleri olup, ortalama 6 ay kullanımı önerilmektedir. Bunun yanında GnRH analogları , Aromataz İnhibitörleri , SERM'ler diğer denenen medikal tedavi yöntemleridir. Konservatif cerrahi tedavilerde de başarı elde edilmiş olsa da sonrasında gebelik elde etme oranları medikal tedavilere göre daha düşüktür. Ancak ne kadar sıkı takip edilse de hastaların %30'unda rekürens saptandığı için hedef, gebelik elde edildikten sonra radikal cerrahi ile tedavinin tamamlamanmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Erken Evre ,endometriyum Kanseri, Progestin

Presentation ID/Sunum No= 358

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Erken ve Uzamış Salınımlı Takrolimusta Hedefte Olma Oranları Büyük Merkez Deneyimi

Dr. Öğretim Üyesi Murat Sevmiş[1]
[1]*Yeniyüzyıl Üniversitesi Özel GOP Hastanesi*
**Corresponding author: Murat Sevmiş*

Özet

Giriş Takrolimus, böbrek nakli sonrası rejeksiyon ataklarının önlenmesinde idame immünsupresif tedavinin en önemli basamağını oluşturmaktadır. İlaç kullanımı sırasında hedef değerlerin altında olmak rejeksiyon atakları, üstünde olmak akut ve kronik toksisite ile ilişkilidir. Dünya'daki transplantasyon merkezlerinde hedefte olma oranları farklılık göstermekle birlikte özellikle erken dönemde (posttransplant ilk 3 ay içinde) hedef aralıklarda kalma oranları %50 civarındadır. Merkezimiz ülkemizde en fazla nakil yapan merkezlerden biridir. Takrolimusun erken ve uzamış salınımlı formları ile hedefte kalma ve klinik sonuçlarını sunmayı amaçladık. Materyal ve Metod 2019-2020 yılları arasında merkezimizde nakil yapılan 49 hasta rastgele seçildi. Hastalar erken salınımlı (Gurup 1) ve uzamış salınımlı (Gurup 2) takrolimus grupları olmak üzere iki guruba ayrıldı. Posttransplant ilk 6 ay sonuçları değerlendirildi. Diyabetik kişiler, TBC öyküsü olanlar, diltiazem kullananlar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların taburculuk anındaki, 1 3 ve 6. Aydaki takrolimus düzeyleri, hedef oranları, tahmini glomerüler filtrasyon hızları, takrolimus ilişkili metabolik değişiklikler (açlık kan şekeri, serum trigliserit düzeyleri), ilk 6 ay rejeksiyon oranları, enfeksiyon sıklıkları ve diyabet gelişimleri not edildi. Guruplar SPSS istatistik programı ile karşılaştırıldı. P <0.05 anlamlı kabul edildi. Takrolimus hedefleri; ilk ay 10-12 ng/mL, 1-3 ay; 8-10 ng/mL ve > 6 ay, 5-8 ng/mL olarak planlandı. Sonuçlar Toplam 49 hasta (Gurup 1; 37 hasta ve Gurup 2; 12 hasta) değerlendirildi. Ortalama yaş 47±12,11 idi. Vücud kitle indeksi 26,35± idi. Taburculuk anında ortalama takrolimus düzeyi 10,72 ng/mL idi ve hedef aralıkta idi. Ancak hastalara göre oranlandığında oran sadece %65,5 idi. Aralık ±10 olarak değiştirildiğinde (9-13 ng/mL) hedefte hasta sayısı %84,5 saptandı. Toplam 5 hastada NODAT gelişti (1 hasta takrolimus ER, 4 hasta takrolimus IR; P= 0,05). Enfeksiyon ve rejeksiyon oranları iki gurup arasında benzer; p=0,68. 2 hastada TG > 500 mg/dl saptandı (1 hasta takrolimus IR ve 1 hasta takrolimus ER gurubunda) Tartışma Sonuçlar böbrek transplantasyonundan sonra hastaların ER takrolimus ile de novo güvenli bir şekilde tedavi edilebileceğini göstermektedir. Gerekli terapötik IR takrolimus kan seviyelerinin ayarlanması, erken postoperatif dönemde çukur seviye profil eğrisindeki "dalgalanmalardan" kaçınmak için daha fazla dikkat gerektirebilir. Verilerimiz, akut red ve toksisiteden kaçınmak için klinik semptomlar ve takrolimus kan değeri seviyelerinin temelinde ER takrolimus doz ayarlamasının IR takrolimus ile karşılaştırıldığında daha dikkatli yapılabileceğini göstermektedir. Ayrıca metabolik etkiler, enfeksiyon gelişimi ve rejeksiyon durumlarında ER takrolimusun, IR takrolimustan anlamlı farkı olmadığını gözlemledik. Çalışmamızın sonuçları literatür ile uyumlu olarak görüldü. Sonuç ER takrolimusun tek doz kullanım kolaylığı ve doz ayarlamasının kolaylığı açısından IR takrolimustan klinik olarak da geride olmaması nedeni ile tercih edilmesi uygun bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Er Takrolimus, Ir Takrolimus

Abstract

Giriş Takrolimus, böbrek nakli sonrası rejeksiyon ataklarının önlenmesinde idame immünsupresif tedavinin en önemli basamağını oluşturmaktadır. İlaç kullanımı sırasında hedef değerlerin altında olmak rejeksiyon atakları, üstünde olmak akut ve kronik toksisite ile ilişkilidir. Dünya'daki transplantasyon merkezlerinde hedefte olma oranları farklılık göstermekle birlikte özellikle erken dönemde (posttransplant ilk 3 ay içinde) hedef aralıklarda kalma oranları %50 civarındadır. Merkezimiz ülkemizde en fazla nakil yapan merkezlerden biridir. Takrolimusun erken ve uzamış salınımlı formları ile hedefte kalma ve klinik sonuçlarını sunmayı amaçladık. Materyal ve Metod 2019-2020 yılları arasında merkezimizde nakil yapılan 49 hasta rastgele seçildi. Hastalar erken salınımlı (Gurup 1) ve uzamış salınımlı (Gurup 2) takrolimus gurupları olmak üzere iki guruba ayrıldı. Posttransplant ilk 6 ay sonuçları değerlendirildi. Diyabetik kişiler, TBC öyküsü olanlar, diltiazem kullananlar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların taburculuk anındaki, 1 3 ve 6. Aydaki takrolimus düzeyleri, hedef oranları, tahmini glomerüler filtrasyon hızları, takrolimus ilişkili metabolik değişiklikler (açlık kan şekeri, serum trigliserit düzeyleri), ilk 6 ay rejeksiyon oranları, enfeksiyon sıklıkları ve diyabet gelişimleri not edildi. Guruplar SPSS istatistik programı ile karşılaştırıldı. P <0.05 anlamlı kabul edildi. Takrolimus hedefleri; ilk ay 10-12 ng/mL, 1-3 ay; 8-10 ng/mL ve > 6 ay, 5-8 ng/mL olarak planlandı. Sonuçlar Toplam 49 hasta (Gurup 1; 37 hasta ve Gurup 2; 12 hasta) değerlendirildi. Ortalama yaş 47±12,11 idi. Vücud kitle indeksi 26,35± idi. Taburculuk anında ortalama takrolimus düzeyi 10,72 ng/mL idi ve hedef aralıkta idi. Ancak hastalara göre oranlandığında oran sadece %65,5 idi. Aralık ±10 olarak değiştirildiğinde (9-13 ng/mL) hedefte hasta sayısı %84,5 saptandı. Toplam 5 hastada NODAT gelişti (1 hasta takrolimus ER, 4 hasta takrolimus IR; P= 0,05). Enfeksiyon ve rejeksiyon oranları iki gurup arasında benzer; p=0,68. 2 hastada TG > 500 mg/dl saptandı (1 hasta takrolimus IR ve 1 hasta takrolimus ER gurubunda) Tartışma Sonuçlar böbrek transplantasyonundan sonra hastaların ER takrolimus ile de novo güvenli bir şekilde tedavi edilebileceğini göstermektedir. Gerekli terapötik IR takrolimus kan seviyelerinin ayarlanması, erken postoperatif dönemde çukur seviye profil eğrisindeki "dalgalanmalardan" kaçınmak için daha fazla dikkat gerektirebilir. Verilerimiz, akut red ve toksisiteden kaçınmak için klinik semptomlar ve takrolimus kan değeri seviyelerinin temelinde ER takrolimus doz ayarlamasının IR takrolimus ile karşılaştırıldığında daha dikkatli yapılabileceğini göstermektedir. Ayrıca metabolik etkiler, enfeksiyon gelişimi ve rejeksiyon durumlarında ER takrolimusun, IR takrolimustan anlamlı farkı olmadığını gözlemledik. Çalışmamızın sonuçları literatür ile uyumlu olarak görüldü. Sonuç ER takrolimusun tek doz kullanım kolaylığı ve doz ayarlamasının kolaylığı açısından IR takrolimustan klinik olarak da geride olmaması nedeni ile tercih edilmesi uygun bir seçenektir.

Keywords: Er Takrolimus, Ir Takrolimus

Presentation ID/Sunum No= 274

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Kanser Türlerinde Semaforin 4F'nin Ekspresyonunun Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Sema Serter Koçoğlu[1],
Arş.Gör.Dr. Mücahit Seçme[2]
[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı
[2]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı

Özet

Konu: Semoforinler; tümör gelişimi, apoptoz, migrasyon ve anjiyogenez sürecinde etkili düzenleyicidirler. Semaphorin 4F (SEMA4F), semaforin ailesi reseptörlerinden membran bağlı bir glikoproteindir. SEMA4F ve tümör ilişkisini konu alan sınırlı sayıda çalışma vardır. Amaç: Bu çalışmanın amacı SEMA4F'nin faklı kanser hücre hatlarında ekspresyonunun belirlenmesi ve SEMA4F ekspresyon seviyelerinin mRNA düzeyinde karşılaştırılmasıdır. Yöntem: Bu çalışmada Caco-2 insan kolon kanseri, A375 insan malign melanom, MiaPaca-2 insan pankreas kanseri, MDAH insan over kanseri, SH-SY5Y insan nöroblastom ve U373 ile A172 insan glioblastoma multiforme (GBM) hücre hatları kullanılmıştır. WI38 insan akciğer fibroblastları kontrol grubu olarak ele alınmıştır. SEMA4F'nin kanser hücrelerinde gen düzeyinde ekspresyonlarının belirlenmesi için kantitatif gerçek zamanlı PCR yöntemi kullanılmıştır. Bulgular: SEMA4F'nin ekspresyonu Caco-2, A375, MiaPaca-2, MDAH, SH-SY5Y, U373, A172 kanser hücre hatlarında ve insan akciğer fibroblastlarında mRNA düzeyinde gösterilmiştir. SEMA4F'nin nöroblastoma ve glioblastom hücre hatlarında kontrol grubuyla kıyaslandığında ekspresyonunun fazla olduğu insan malign melanom, pankreas kanseri ve over kanserinde ise düşük düzeyde olduğu saptanmıştır. Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları SEMA4F'nin glioblastoma multiforme ve nöroblastoma hücrelerinde fazla oranda eksprese edildiğini ve bu tümörlerin gelişiminde oldukça önemli bir gen olabileceğini göstermektedir. Gelecekte, GBM ve nöroblastom kanserlerinde SEMA4F'nin fonksiyonel rolü ve mekanizmasının aydınlatılmasına yönelik ileri düzey çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Sema4f, Nöroblastoma, Glioblastoma Multiforme.

Investigation of Expression of Semaphorin 4F in Different Types of Cancer

Abstract

Subject: Semophorins are effective regulators in the process of tumor development, apoptosis, migration and angiogenesis. Semaphorin 4F (SEMA4F) is a membrane-bound glycoprotein from semaphorin family receptors. There are a limited number of studies on the relationship between SEMA4F and tumor. Aim: The aim of this study is to determine the expression of SEMA 4F in different cancer cell lines and to compare SEMA4F expression levels at the mRNA level. Methods: Caco-2 human colon cancer, A375 human malignant melanoma, MiaPaca-2 human pancreatic cancer, MDAH human ovarian cancer, SH-SY5Y human neuroblastoma and U373 and A172 human glioblastoma multiforme (GBM) cell lines were used in this study.

WI38 human lung fibroblasts were considered as a control group. Quantitative real-time PCR method was used to determine the gene level expressions of SEMA4F in cancer cells. Results: Expression of SEMA4F was demonstrated at the mRNA level in Caco-2, A375, MiaPaca-2, MDAH, SH-SY5Y, U373, A172 cancer cell lines and human lung fibroblasts. It was found that the expression of SEMA4F was higher in neuroblastoma and glioblastoma cell lines compared to the control group, and low level in human malignant melanoma, pancreatic cancer and ovarian cancer. Conclusion: The results of this study show that SEMA4F is overexpressed in glioblastoma multiforme and neuroblastoma cells and may be a very important gene in the development of these tumors.

Keywords: Sema4f, Neuroblastoma, Glioblastoma Multiforme

Presentation ID/Sunum No= 313

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Farklı Klinik Bulgularla Başvuran Çocukluk Çağı Sistemik Lupus Eritematozus'lu Olgularımızın Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Okan Akacı[1]

[1]S.B.Ü Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Giriş Sistemik lupus eritematozus (SLE), bir çok sistemi tutabilen ve buna bağlı olarak farklı klinik bulgularla ortaya çıkan kronik inflamatuar otoimmün bir hastalıktır. SLE'nin genetik yatkınlığa sahip olan bireylerde, başta ultraviyole ışınlar, virüsler ve ilaçlar olmak üzere çevresel uyaranlar ile hormonal değişikliklerin bir araya gelmesiyle ortaya çıktığı düşünülmektedir. SLE'nin en ciddi bulgusu renal tutulumdır. Bunun dışında deri, nörolojik, hematolojik ve kas-iskelet sistemi en sık tutulan diğer bölgelerdir. Bu bildiride kliniğimize farklı klinik bulgularla başvurup SLE tanısı alan beş çocuk hasta sunulmuştur. Gereç ve Yöntemler Bu çalışmada Aralık 2018-Mart 2021 tarihleri arasında Çocuk Nefroloji kliniğinde SLE tanısı ile izlenen hastaların dosyaları ve bilgisayar kayıtları geriye yönelik olarak incelendi. Hastaların demografik bulguları, ilaç alım öyküleri, muayene bulguları ve laboratuvar parametreleri değerlendirildi. Bulgular SLE tanılı 5 hastamızın 3'ü kız (%60), 2'si (%40) erkekti. Başvuru esnasında yaşları ortalama 12,68±2,56 yıldı. Hastalarımızın 2'sinde (%40) renal tutulum, 1 tanesinde (%20) nörolojik tutulum, 1 hasta ise (%20) hematolojik bulgularla başvurdu, yine 1 hastamızda ise (%20) öykü ve laboratuvar bulgularıyla ilaca bağlı lupus olabileceği düşünüldü. Hastalık başlangıcında renal tutulumu olan ve ilaca bağlı lupus düşünülen hastalarımızda hem C3 hem C4 düşüklüğü varken, nörolupus olan hastamızda C3 normal, C4 düzeyi düşük, hematolojik bulgularla gelen hastamızda ise sadece C3 düzeyinde düşüklük saptandı. Hastalarımızın hepsine başlangıç tedavisi olarak oral ya da intravenöz steroid tedavisi ile birlikte hidroksiklorokin başlandı. İntravenöz siklofosfamid, siklosporin, mikofenolat mofetil ve intavenöz immunglobulin tedavi sürecinde kullanılan diğer medikal ajanlardı. İzlemde hiçbir hastada sekel kalmadı. Hastalarımızın takipleri devam etmektedir. Tartışma Çocukluk çağı SLE'unda başlangıç bulguları, organ ve sistem tutulumları oldukça değişkenlik gösterebilir. Taklitçi bir hastalık olması nedeniyle birçok klinik durum ile de karışabilmektedir. Bu nedenle başlangıçta tanıda gecikmeler yaşanabilir. Özellikle adelösan çağındaki çocuklarda birden fazla organ tutulumu ve eşlik eden laboratuvar varsa SLE mutlaka akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Sle

Presentation ID/Sunum No= 101

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Frontal Sinüs Volümü ile Kafa Travmalı Hastaların Prognosunun İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Osman Ersegun Batcik[1]
[1]*Recep Tayyip Erdogan Universitesi*
**Corresponding author: Osman Ersegun Batcik*

Özet

Paranasal sinüslerin travmalarda koruyucu etkisinin olduğuna dair yayınlar vardır. Bu çalışmada frontal sinüs hacminin hastanın prognosuna etkisi incelendi. 1 Haziran 2019 ile 8 Mart 2021 arasında kafa travması ile müracaat eden hastalar incelendi. 36 erkek, 17 bayan hastanın verileri incelendi. Yaşları 20-78 yaş arasında değişiyordu. Erkek hastaların ortalama sinüsleri 11,42 cm3, bayanlarda 7.21 cm3 bulundu. Sinüs genişliği ile ağır kafa travmalı hastaların prognosu arasında ters ilişki görüldü. Sinüs büyüdükçe, hastanın prognoslarında bir düşme gözlendi (p = 0.005).Bu çalışma, frontal sinüs hacminin kafa travmalı hastanın prognosunu kötü etkilediğini gösterdi.

Anahtar Kelimeler: Frontal Sinus, Hacim, Kafa Travması

Abstract

The relationship between frontal sinus (FS) volume and the mortality rate of patient managed after cranial trauma. All patients with head trauma admitted to ICU unit between June 1, 2019, to March 1, 2021 were retrospectively reviewed. FS volumes and other trauma related-CT parameters were assessed from computed tomography (CT) on admission. Admission CT of 53 (36 males, 17 females, between 20-78 years, mean 44,3 years old) patients were obtained. Male patients had significantly larger FS volume compared to females (11,42 cm3, versus 7.21 cm3). Larger FS volume was significantly associated with a worse outcome (p = 0.005). FS volume is correlated with the mortality rate following cranial trauma.

Keywords: Paranasal Sinuses, Frontal Sinus Volume, Craniofacial Trauma, Crumple Zone

Presentation ID/Sunum No= 61

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gaitada Gizli Kan Testi Pozitifliği Nedeni İle Kolonoskopi Yapılan Hastaların Klinik ve Histopatolojik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Durmuş Ali Çetin[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği, İzmir.
**Corresponding author: Durmuş Ali Çetin*

Özet

Giriş ve amaç; Gaitada gizli kan testi, uzun zamandır kolorektal kanser taramalarında kullanılan ucuz ve kolay uygulanabilen bir yöntemdir. Bu çalışmada, gaitada gizli kan testi pozitif olması nedeni ile kolonoskopi yapılan hastaların klinik ve histopatolojik özelliklerini değerlendirmeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem; Ağustos 2017-Ağustos 2020 tarihleri arasında gaitada gizli kan testi pozitif olup tarama için kolonoskopi yapılan hastalar çalışmaya dâhil edildi. Hastaların kolonoskopik bulguları ve histopatolojik verileri retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular; Çalışmaya alınan 116 hastanın 68'i (%58.6) kadın, 48'i (%41.4) erkek olup, yaş ortalaması 53.30±1.04 idi. Hastaların, 37'sinde (%31.9) normal kolonoskopi bulguları, 27'sinde (%23.3) polip, 26'sında (%22.4) hemoroid ve 8'inde (%6.9) ise kolorektal kanser saptandı. Kolorektal poliplerin %70.4 oranında sol kolon yerleşimli olduğu, kolorektal kanserlerin ise %75 oranında sağ kolon yerleşimli olduğu görüldü. Kolorektal kanser ve polip saptanan 35 (%30.2) hastanın histopatolojik özellikleri arasında en sık saptanan bulgular; 17 (%48.6) hastada tübüler adenom, 7 (%20) hastada adenokarsinom ve 5 (%14.3) hastada ise hiperplastik polip idi. Sonuç; Kolorektal kanser ve prekanseröz lezyonların erken tespiti tarama programlarının önemini göstermektedir. Gaitada gizli kan testi kolorektal kanser taramasında kullanılan bir yöntemdir. Gaitada gizli kan testi pozitif olgularda kolonoskopi ile kolonun ayrıntılı değerlendirilmesi tarama programlarının başarıya ulaşmasında yararlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, Gaitada Gizli Kan Testi, Kolorektal Hastalıklar

Kolonoskopi, Gaitada Gizli Kan Testi, Kolorektal Hastalıklar

Abstract

Introduction and aim; Fecal occult blood test is an inexpensive and easy-to-apply method that has been used in colorectal cancer screening for a long time. In this study, we aimed to evaluate the clinical and histopathological characteristics of patients who underwent colonoscopy because of positive fecal occult blood test. Material and Method; Patients who had positive fecal occult blood tests and had colonoscopy for screening between August 2017 and August 2020 were included in the study. Colonoscopic findings and histopathological data of the patients were evaluated retrospectively. Results; Of the 116 patients included in the study, 68

(58.6%) were female, 48 (41.4%) were male and the mean age was 53.30±1.04. Normal colonoscopy findings were found in 37 (31.9%) of the patients, polyps in 27 (23.3%), hemorrhoids in 26 (22.4%) and colorectal cancer in 8 (6.9%). It was observed that 70.4% of colorectal polyps were located in the left colon, and 75% of colorectal cancers were located in the right colon. Among the histopathological features of 35 (30.2%) patients with colorectal cancer and polyps, the most common findings were; tubular adenoma in 17 (48.6%) patients, adenocarcinoma in 7 (20%) patients and hyperplastic polyp in 5 (14.3%) patients. Conclision; Early detection of colorectal cancer and precancerous lesions shows the importance of screening programs. The fecal occult blood test is a method used in colorectal cancer screening. In cases with positive fecal occult blood test, a detailed evaluation of the colon by colonoscopy will be helpful for the success of screening programs.

Keywords: Colonoscopy, Fecal Occult Blood Test, Colorectal Diseases

Presentation ID/Sunum No= 182

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gastroşisizli Fetusların Sonuçları

Dr. Mehmet Ozsurmeli[1]
[1]SBÜ Kocaeli Derince Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Derince Eğitim Araştırma Hastanesi Prenataloji Kliniği kısa dönemdeki gastroşisizli fetusların sonuçlarının sunulması Yöntem: Mayıs 2018- ekim 2020 tarihleri arasında tanı alan 11 hastanın perinatal sonuçlarının geriye dönük incelenmesi Bulgular: Gastroşisizli gebeliklerin sonuçları tablo 1'de sunulmaktadır. Sonuç:Gastroşisiz; karın duvarının paraumbilikal bölge defekti sonucu barsakların amniyotik kavite içerisine çıkmasıdır. Genç anne bebeklerinde, sigara ve kokain kullanımında daha sık görülür. Karın duvarının tüm katlarında kapanma kusuru vardır. Sıklıkla barsaklar amniyotik kaviteye çıkar. Barsaklar membranla kaplanmadığından kimyasal hasara çok açıktır. Gastroşisizin ultrasonografik tanısı kolaydır. Amniyotik kavite içerisinde serbest yüzen barsakların gösterilmesiyle tanı konur. Omfaloselden farklı olarak kromozom anomalisi veya sendromlarla ilişkili olma ihtimali düşüktür. Amniyotik bant sendromunda da batın duvarı defektleri olabileceğinden, amniyotik bant sendromunun diğer bulguları araştırılmalıdır. Karyotip analizi aile isteğine bırakılmalıdır. Takipte, barsakların dilatasyonu, parlaklığı araştırılmalıdır. Barsakların obstrüksiyonu veya nekrozu durumunda prognoz ileri derecede kötüdür. Bu bulgular varlığında gebelik haftasına göre yönetim şekillenmelidir. Tedavisi doğum sonrası cerrahidir. Defektin büyüklüğüne, bebeğin doğum haftası ve kilosuna göre primer onarım, silo uygulaması, aşamalı kapama gibi cerrahi seçenekler değerlendirilir. Atrezi, malrotasyon, vovulus, perforasyon, stenoz varlığında prognoz ileri derecede kötüleşir. Karaciğerin, diğer batın organlarının fıtıklaştığı durumlarda, barsak obstrüksiyonu ve nekrozu varlığında gebelik sonlandırma seçeneği de sunulabilir.

Anahtar Kelimeler: Gastroşisiz, Prenatal Tanı, Ultrasonografi

Presentation ID/Sunum No= 193

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebe Kadınlarda Saptanan COVID-19 Hastalığının Klinik, Radyolojik ve Laboratuvar Özellikleri ve Tedavi Yanıtları

Uzman Dr. Abdullah Şimşek[1]
[1]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: SARS-CoV-2, popülasyonlar arasında diğer virüslerden daha bulaşıcıdır. Hamile kadınlar özellikle solunum yolu patojenlerine ve şiddetli pnömoniye karşı hassastır. YÖNTEMLER Hastanemizde Mart 2020-Haziran 2020 tarihleri arasında PCR testi ile COVID-19 hastalığı tanısı alan 32 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların şikayetleri, eşlik eden hastalıkları, genel fiziksel durumları geriye dönük olarak kaydedildi. COVID-19 hastalığı olan gebelerin klinik, radyolojik, laboratuvar özellikleri, tedavi sonuçları ile anne ve fetüs sağlığı araştırıldı. BULGULAR Hastaların ortalama yaşı 26,6 idi. Gebeliğe bağlı hipertansiyon 2 hastada (% 6,2), preeklampsi 1 hastada (% 3,1), astım 1 hastada (% 3,1) saptandı. En sık saptanan şikayetler öksürük (% 34,4) ve yorgunluk (% 31,3) idi. En sık görülen anormal laboratuvar bulguları yüksek fibrinojen seviyesi (% 80,9), yüksek D-dimer seviyesi (% 71,4), yüksek CRP seviyesi (% 58,1) idi. Hastaların% 15.6'sında lenfopeni bulundu. Tek başına hidroksiklorokin tedavisi en çok tercih edilen tedavi şekliydi (% 78,1). Maternal ve fetal ölüm oranı % 0 idi. Tedaviye yanıt olarak laboratuar değerlerindeki iyileşme oranı sırasıyla aşağıdaki gibiydi; sodyum (% 92,3), lenfosit sayısı (% 80), LDH (% 62,5), CRP (% 61,1), D-dimer (% 25). Hiçbir hasta kendiliğinden doğum yapmadı. Hastaların % 15,6'sına sezeryan doğum yapıldı. 5 yenidoğanda COVID-19 PCR testi iki kez negatif çıktı. SONUÇLAR - COVID-19 hastalığı saptanan gebe kadınlarda en çok saptanan şikayetler öksürük ve yorgunluktu, - Tedavi yanıtını değerlendirirken sodyum seviyesindeki iyileşme, akut faz reaktanlarındaki iyileşmeden daha değerli olabilir, - Bu hastalık için tedavi gören anne ve çocuklarda prognoz oldukça iyiydi, - Hastalığın dikey geçişi gösterilemedi. SONUÇLAR - COVID-19 hastalığı saptanan gebe hastalarda en çok saptanan şikayetler öksürük ve yorgunluktu, - Tedavi yanıtını değerlendirirken sodyum seviyesindeki iyileşme, akut faz reaktanlarındaki iyileşmeden daha değerli olabilir, - Bu hastalık için tedavi gören anne ve çocuklarda prognoz oldukça iyiydi, - Hastalığın dikey geçişi gösterilemedi.

Anahtar Kelimeler: Covıd-19, Gebe Kadın, Klinik, Tedavi, Tedavi Yanıtı

Clinical, Radiological and Laboratory Features and Treatment Responses of COVID -19 Diseases in Pregnant Women

Abstract

OBJECTIVE SARS-CoV-2 is more contagious than other viruses among populations. Pregnant women are particularly susceptible to respiratory pathogens and severe pneumonia. METHODS Thirty-two patients who were diagnosed as COVID-19 disease by PCR test in our hospital

between March 2020 and June 2020 were included in this study. Patients' complaints, comorbid diseases, general physical conditions were recorded retrospectively. Clinical, radiological, laboratory characteristics, treatment results of pregnant women with COVID-19 disease, and maternal and fetus health were investigated. RESULTS Mean age of the patients was 26,6 years. Pregnancy induced hypertesion was evident in 2 patients (6,2%), preeclampsia in 1 patient (3,1%), asthma in 1 patient (3,1%). Mostly detected complaints were cough (34,4%) and fatique (31,3%). Most frequent abnormal laboratory findings were high fibrinogen level (80,9%), high D-dimer level (71,4%), high CRP level (58,1%). Lymphopenia was found 15.6% of patients. Hydroxychloroquine treatment alone was the most preferred form of treatment (78,1%). Maternal and fetal mortality rate was 0%. The rate of improvement in laboratory values in response to the treatment was as follows respectively; sodium (92,3%), lymphocyte count (80%), LDH (62,5%), CRP (61,1%), D-dimer (25%). None of the patients gave birth spontaneously. Ceserean delivery was performed in 15,6% of patients. 5 newborns were negative for COVID-19 PCR test for two times. CONCLUSIONS - Mostly detected complaints in pregnancy patients with COVID-19 disease were cough and fatique, - While evaluating the treatment response, the improvement in sodium level may be more valuable than the improvement in acute phase reactants, - Prognosis was quite good in mothers and children treated for this disease, - Vertical transition of the disease could not be demonstrated.

Keywords: Covıd-19, Pregnant Women, Clinic, Treatment, Outcome

Presentation ID/Sunum No= 255

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelik ve Postpartum Dönemde Trombotik Mikroanjiopatilerin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Gülseren Polat[1],
Dr. Öğretim Üyesi Feride Mimaroğlu[1]
[1]Medipol Mega Üniversite Hastanesi

Özet

Gebelikte ve postpartum dönemde trombotik mikroanjiyopati (TMA), fetal ve maternal yaşamı tehdit eden sonuçlar nedeniyle obstetrik acil durumlardandır. Gebelik ve doğum sonrası dönemde TMA ile seyreden hastalık formlarının teşhis edilmesi, klinik muayene ile zor olabilir. Gebelikte, patogenezinde TMA ile seyreden hastalıkların nasıl teşhis edilebileceği konusunda klinisyenlerin dikkatli olmaları, belirti ve bulguları sık sık yeniden değerlendirmeleri, tanı ve yönetim planını buna göre revize etmeye hazırlıklı olmaları gerekir. Doğru tedaviyi yapmak için hasta yönetiminde kadın-doğum uzmanı, perinatolog, nefrolog, hematolog, yoğun bakım ve yeni doğan uzmanı bulunmalı ve multidisipliner çalışma planlanmalıdır. Bu derlemede amacımız, etyopatogenezisi farklı ama klinik tablosu birbirine benzer TMA ile giden sendromlarda laboratuvar, klinik özellikler ve tedavi farklılıklarına dikkat çekmektir. Özellikle şiddetli preeklampsi ve HELLP (hemoliz, yüksek karaciğer enzimleri, düşük trombosit sayısı) sendromu gibi sadece gebelikle ilgili olan problemlerin tedavileri doğumdur. Bu durumlarda doğum sonrasında anne sağlığı genellikle hızlı bir şekilde iyileşir. Daha nadir görülen Trombotik Trombositopenik Purpura (TTP) ve atipik Hemolitik Üremik Sendrom (aHÜS) ise gebelikte risk faktörü olarak karşımıza çıkmaktadır. Annenin hastalığını kontrol altına almadan doğum planlamak, hem anneyi doğum risklerine maruz bırakacak hem de fetüsü prematürite sorunlarıyla karşı karşıya bırakacaktır. PE/HELLP, sepsis veya otoimmun hastalıklar ile birlikte olduğunda obstetrik yönetim daha zor olabilir. 20. gebelik haftasından önce TMA belirtileri ile karşılaştığımızda TTP, HÜS, molar gebelik veya otoimmun hastalık akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Trombotik Mikroanjiopati, Preeklampsi, Hellp Sendromu, Gebelik, Postpartum

Presentation ID/Sunum No= 277

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gebelikte Akut Apandisit Tanısında Manyetik Rezonansın Rolü: Hakkari Deneyimi

Uzman Dr. Özlem Akıncı[1]
[1]*İstanbul Sancaktepe Şehit Prof Dr İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç: Akut apandisit gebelik sırasında görülen en sık akut karın nedenidir. Gebelikte değişen abdominal anatomi nedeniyle ultrason tanı koymada yetersiz kalmaktadır. Manyetik rezonans görüntüleme, apendiksin net olarak izlenemediği durumlarda bile yandaş bulgular olan, periçekal yağ planlarında kalınlaşma, çevre dokularda heterojenite ve reaktif serbest sıvıları göstermesi ile akut apandisit tanısı koydurabilmektedir. Bu çalışmanın amacı akut apandisit şüphesi olan gebe hastalarda manyetik rezonans görüntüleme (MRG)'nin tanı koymada etkinliğinin değerlendirilmesidir. Yöntem: Çalışmaya Ocak 2017-Ocak 2020 arasında Hakkari Devlet Hastanesi'nde akut apandisit şüphesi ile MRG görüntüleme yapılan, 18-50 yaş arası gebe hastalar alındı. Hastaların yaşı, gebelik haftası, abdominal ultrasonografi sonuçları, ameliyat bulguları ve patoloji sonuçları retrospektif olarak incelendi. MRG, hastanemizde bulunan 1,5 Tesla MR cihazlarla (Intera, Philips Medical Systems; Gyroscan Achieva) rutin parametreler kullanılarak TSE T2 aksiyal, TSE T1 aksiyal, yağ baskılı TSET2 aksiyal-koronal sekanslar ile yapılmıştır.İncelemelerde fetal yan etkiler nedeniyle kontrast madde, yüksek SAR değeri nedeniyle difüzyon ağırlıklı görüntüler ve gradient eko sekanslar kullanılmamıştır. Bulgular:Akut apandisit şüphesi ile tetkik edilmiş 24 gebe hastadan 15'ine ultrason (US) sonrası MRG çekildiği saptandı. 15 hastanın ortanca yaşı 24 (18-32) olup ortanca gebelik yaşları 16 (7-32) hafta idi. Ultrasonografi, hastaların yalnızca 2'sinde akut apandisit lehine şüpheli yandaş bulgular bildirdi, diğer olgularda değerlendirme suboptimaldi. Ultrasonografinin şüpheli yorumladığı olgular, MRG'de akut apandisit olarak değerlendirildi. MRG yapılan olguların 6'sında (%40) akut apandisit saptandı. Bunlardan 5 olguya direk görüntüleme ile, 1 olguya ise yandaş bulguların varlığı ile tanı konuldu. MRG ile akut apandisit tanısı konulan tüm hastalara apendektomi yapıldı. Bu hastaların ameliyat bulguları da, patolojik inceleme sonuçları da akut apandisit ile uyumluydu. Geriye kalan 9 (%60) hasta opere edilmedi ve hiçbirinde cerrahi patoloji gelişmedi. Ameliyat edilen olgulardan 1'inde postoperatif 5. günde abortus gelişti.MRG'nin gebelikte akut apandisit tanısında sensitivitesi ve spesifitesi %100 olarak belirlendi. Sonuç: MRG, gebelerde akut apandisit tanısını yüksek sensitivite ve spesifite ile koymayı sağlayan güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Gebelik, Manyetik Rezonans Görüntüleme

Presentation ID/Sunum No= 308

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genç Gebede Postspinal Baş Ağrısının Nadir Bir Nedeni; Olgu Sunumu

Uzman Dr. Kübra Taşkın[1]
[1]*İstanbul Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Spinal anestezi sonrası en sık görülen komplikasyon postdural baş ağrısıdır. %90 oranında girişimden sonraki ilk 3 gün içinde; %66 oranında ilk 48 saatte başlar. Yatak istirahati, sıvı alımı, analjezikler ve oral kafein ile sıklıkla 7 gün içinde tedavi edilmektedir. Girişimden hemen sonra başlaması ya da 7 günden daha uzun süre şiddetli devam etmesi durumunda intrakraniyal hemoraji, menenjit, serebral infarkt, unkal herniasyon, migren gibi tanılar da akla gelmelidir. Biz de bu olgudan hareketle spinal anestezi uygulaması sonrası tedaviye yanıt vermeyen baş ağrısı olan hastada ayırıcı tanılar konusunda farkındalık yaratmak istedik. Vaka sunumu: 31 yaşında G2P1Y1 bilinen sistemik hastalık öyküsü bulunmayan hasta, makat prezentasyonu nedeniyle sezaryene alındı. Fizik muayenesi ve hemodinamik parametleri stabil olan hastaya 25G quincke uçlu spinal iğne ile tek seferde subaraknoid aralığa girilerek spinal anestezi sağlandı. Operasyondan 2 gün sonra hasta serviste takip edilmekte iken baş ağrısı olması üzerine tarafımıza danışıldı ve yapılan muayenesinde GKS:15, ense sertliği yok, ağrı ayağa kalkmakla artar nitelikte idi. Postspinal baş ağrısı olduğu düşünüldü ve tedavisi için iv hidrasyon, kafeinli analjezikler ve yatak istirahatinin devamı önerildi. Takiplerinin 3. gününde baş ağrısı devam eden ve tonik-klonik nöbet geçiren hastaya çekilen kranial BT'de herhangi bir patoloji saptanmadı. Hasta ileri inceleme için nöroloji bölümüne sevk edildi. Diffüzyon MR da akut iskemik enfarkt saptanan hastaya MR venografi ve MR anjiografi planlandı. Çekilen MR venografide süperior sagittal sinüste dolma defektleri olması üzerine serebral ven trombozu tanısı konan hastaya heparin infüzyonu başlandı. Tedavisinin 10. gününde baş ağrısı gerileyen ve nöbeti tekrar etmeyen hasta oral antikoagülan tedavisi ile taburcu edildi. Tartışma ve Sonuç: Spinal anestezi sonrası ortaya çıkan ve standart postdural baş ağrısı tedavi yöntemlerine yanıt vermeyen olgularda sinüs ven trombozu akla getirilmelidir. Nadir de olsa özellikle 20-35 yaş arası, vücut indeksi yüksek, gebe ve lohusalarda görülmektedir. Kesin tanı için MR venografi yapılarak tedavisine hızlıca başlanmalı ve kalıcı komplikasyonların önüne geçilmeye çalışılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Serebral Sinüs Ven Trombozu, Postspinal Baş Ağrısı, Spinal Anestezi, Gebelik

Presentation ID/Sunum No= 323

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Genel Anestezi Sonrası Nadir Görülen Bir Komplikasyon: Pnömomediastinum

Dr. Öğretim Üyesi Gülçin Hacıbeyoğlu[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi

Özet

Pnömomediastinum; spontan,iyatrojenik veya travmatik nedenlerle mediastene hava kaçağının olmasıdır.Pnömomediastinum mediastene uzantısı olan yapılardan veya havayolundan oluşan bir kaçak sonucu gelişebilir. Havayolundan kaynaklanan kaçağın fizyopatolojik nedeni alveol içi basıncın ani artışı sonucu alveolün yırtılmasıdır. Travmatik pnömomediastinumda ise larengeal veya farengeal duvarda oluşmuş bir hasardan havanın mediastene yayılması söz konusu olabilir. Bu bildiride supraglottik havayolu aracı kullanılarak genel anestezi uygulaması yapılan bir hastada postoperatif ani gelişen göğüs ağrısı,taşikardi ve nefes darlığı ile prezente olan pnömomediastinum olgusu sunulmaktadır. ASA 1, 18 yaşında, 2 hafta önce ÜSYE geçiren kadın hastaya memede kistik lezyon eksizyonu nedeni ile cerrahi planlandı. Hastaya genel anestezi altında laringeal mask airway takılarak havayolu sağlandı. İntraoperatif ve PACU da herhangi bir komplikasyon gelişmeyen, servis takibinde öksürük şikayeti başlayan ve şiddeti giderek artan hastada postoperatif 4.saatte ani göğüs ağrısı, taşikardi (120 atım/dk) ve solunum sıkıntısı oluşuyor.Hasta yoğunbakıma alınarak monitörize ediliyor ve 2 lt/dk O2 tedavisi başlanıyor. Satürasyonu % 96, EKG' de sinüs taşikardisi olan ve şikayetleri geçmeyen hastaya toraks CT çekiliyor ve pnömomediastinum tespit ediliyor.Hastanın oral alımı durduruluyor. Hastaya antitussif, bronkodilatatör,analjezik ve antibiyotik tedavisi başlanıyor. 24 saatlik yoğunbakım takibi sonrası şikayetleri gerileyen hasta günlük PA grafiler ile takip ediliyor. PA grafide pnömomediastinum bulgusu görülmeyen ve kliniği tamamen düzelen hasta postoperatif 5. günde şifa ile taburcu ediliyor. Pnömomediastinum mediastende hava varlığı olarak tanımlanır ve nadir görülen bir durumdur. Spontan,iyatrojenik veya travmatik nedenli olabilir. Hastada gelişen pnömomediastinum yerleştirilen supraglottik havayolu aracının oluşturduğu travmaya ve/veya postoperatif gelişen şiddetli öksürüğe bağlı olabilir. Pnömomediastinum çok hafif klinik semptomlara veya hayatı tehdit eden bulgulara neden olabilir. En sık görülen bulgu göğüs ağrısıdır. Tanıda PA grafi kullanılsa da çok az miktarda pnömomediastinumu gösterebilmesi ve ayırıcı tanıda yardımcı olması açısından bilgisayarlı tomografi çok kıymetlidir. Yatak istirahati,antibiyotik ve bronkodilatatör tedavi ile valsalva manevrasını engelleyecek önlemlerle spontan rezolüsyonu beklemek tedavide en sık tercih edilen yoldur.

Anahtar Kelimeler: Pnömomediastinum, Genel Anestezi, Supraglottik Havayolu Aracı

Presentation ID/Sunum No= 309

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Geriatrik Olgularda Paratiroid Adenomunda Yaş, Cinsiyet ve Çap İlişkisi

Uzman Dr. Gülşah İnal*[1], Uzman Dr. Ayşe Arduçoğlu Merter[2], Doç.Dr. Tangül Bulut Pınarcı[1]

[1]SBÜ.Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü

[2]SBÜ.Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği

Özet

Giriş: Genellikle hiperparatiroidizm şeklinde bulgu veren paratiroid tümörleri,genel popülasyonun %0.1-0.3'ünü etkileyen,diabet ve tiroid kanserlerinden sonra 3. sıklıkta izlenen endokrin hastalıktır. Paratiroid tümörlerinin yaklaşık %88'ni paratiroid adenomu oluşturmaktadır. Çalışmamızın amacı geriatrik grupta izlenen paratiroid adenomunda yaş,cinsiyet ve çap arasındaki ilişkiyi incelemektir. Materyal ve metod: 2018-2020 yılları arası arşiv paratiroid adenom tanılı hastalar için retrospektif olarak tarandı. Saptanan hastalar, 65 yaş üstü(geriatrik) ve 65 yaş altı iki grup şeklinde ayrılarak yaş,cinsiyet ve çap arasındaki ilişki açısından incelendi. Bulgular: Geriatrik ve geriatrik dışı gruptaki hastaların yaş, cinsiyet ve çap dağılımları Tablo 1'de özetlendi. Geriatrik grup ile geriatrik dışı grup arasında çap açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılık izlenmedi. Ancak bu iki grup arasında kadın ve erkek oranı açısından anlamlı fark tespit edildi (Tablo-2 veTablo-3). Tartışma/Sonuç:Paratiroid adenomu en sık 50-70 yaş arasında ve kadınlarda görülür.Çalışmamızda da literatür ile uyumlu olarak olguların çoğunluğu 65 yaş altında izlenmiştir (Tablo-1). Geriatrik ve geriatrik olmayan grupta izlenen paratiroid adenomunun çap ile ilişkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır(Tablo 2). Literatürde kadın/erkek oranı 2-3:1 şeklindedir.Çalışmamızda ise kadın erkek dağılımı,geriatrik olmayan grupta 6:1 iken geriatrik grupta bu oran 2:1'e inmektedir ve bu ilişki istatistiksel olarak anlamlıdır(Tablo-2).Geriatrik grup ve geriatrik olmayan gruptaki kadın ve erkek olguların paratiroid adenom çapı ile ilişkisi her ne kadar istatistiksel olarak anlamlı olmasa da geriatrik grupta kadınlarda erkeklere göre adenom çapının daha küçük olduğu ve bunun istatistiksel olarak anlamlılığa yakın olduğu tespit edilmiştir(Tablo-3).Sonuç olarak bu konuda daha fazla vaka sayısı ile birlikte klinik ve biyokimyasal parametreleri de içeren daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Paratiroid, Adenom, Geriatrik

Relationship Between Age, Gender and Diameter in Parathyroid Adenoma in Geriatric Patients

Abstract

Introduction: Parathyroid tumors are the third most common endocrine disease after diabetes and thyroid cancers,affecting 0.1-0.3% of the general population.Approximately 88% of parathyroid tumors are parathyroid adenoma.The aim of our study is to examine the relationship between age,gender and diameter in parathyroid adenoma in the geriatric group. Methods: The

archive was retrospectively scanned for patients diagnosed with parathyroid adenoma between the years 2018-2020.The patients identified were divided into two groups; over 65 (geriatric) and under 65,and were analyzed in terms of the relationship between age,gender and diameter. Results: The age,gender and diameter distributions of the patients in the geriatric and non-geriatric groups are summarized in Table 1.No statistically significant difference was observed between the geriatric group and the non-geriatric group in terms of diameter. However, a significant difference was found between these two groups in terms of the ratio of women and men (Table-2 and Table-3). Discussion:Parathyroid adenoma is most common in women between the ages of 50-70.In our study,in accordance with the literature,most of the cases were observed under 65 years of age (Table-1).The relation of parathyroid adenoma observed in the geriatric and non-geriatric groups with the diameter was not found to be statistically significant(Table 2).In the literature,the female / male ratio is 2-3: 1.In our study,while the female-male distribution is 6: 1 in the non-geriatric group,this ratio decreases to 2: 1 in the geriatric group,and this relationship is statistically significant(Table-2). Although the relationship between male and female patients in the geriatric group and non-geriatric group with parathyroid adenoma diameter was not statistically significant,it was found that the diameter of the adenoma was smaller in women in the geriatric group than in men,and this was statistically significant (Table-3). In conclusion, we think that more comprehensive studies, including clinical and biochemical parameters, are needed with a higher number of cases.

Keywords: Parathyroid, Adenoma, Geriatric

Presentation ID/Sunum No= 343

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Gıda Alımının Nöroendokrin Düzenlemesinde Apelin-Melatonin İlişkisi; Hipotetik Bir Yaklaşım

Dr. Sinan Saral[1]
[1]*Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Tıp Fakültesi*
Fizyoloji Anabilim Dalı

Özet

Apelin, G protein aracılı APJ reseptörünün endojen ligandı olarak tanımlanmıştır. Apelinerjik sistemin santral ve periferal yolaklar üzerinden enerji metabolizması ve beslenmeyi düzenleyebileceği gösterilmiştir. Bununla birlikte, mevcut veriler bir paradoks olarak apelinin hem açlık hem de tokluk sinyalleri oluşturabileceğini ortaya koymuştur. Dahası, kemirgenlere apelin uygulanmasının aydınlık ve karanlık fazdaki besin alımını da farklı etkilediği bildirilmiştir. Önceki çalışmalarımızda, apelin-13'ün aydınlık fazda besin alımını anlamlı olarak değiştirmediği karanlık fazda ise arttırdığını bulduk. Bu etkiye başlıca dolaşımdaki ghrelin ve nöropeptid Y salınımındaki artışın eşlik ettiğini gözlemledik. Bununla birlikte, apelinin besin alımının düzenlenmesindeki rolü hala belirsizliğini korumaktadır. Besin alımının kontrolünde apelinerjik sistemin sirkadiyen yapıları etkileyebileceğini gösteren güçlü deliller vardır. Apelin reseptör mRNA'sı sirkadiyen ritmi ve beslenme davranışını kontrol eden paraventriküler, supraoptik ve arkuat çekirdek ile pineal bezde ve diğer ekstra hipotalamik beyin alanlarında yaygın olarak tespit edilmiştir. Pineal bez, vücudun sirkadyen ritim gösteren fizyolojik fonksiyonlarının senkronize edilmesinde anahtar rol oynar. Pineal bezden sentezlenen melatonin uyku-uyanıklık, vücut ısısı ve beslenme çok sayıda fizyolojik role sahiptir. Melatonin sentez ve salınımı sirkadyen ritim gösterir ve karanlık faz boyunca maksimum noktaya ulaşır. Diğer yandan, melatoninin tür bağımlı olarak değişen sonuçlarla beslenmenin davranışsal ritimlerini etkilediği bildirilmiştir. Kemirgenlerde gıda alımının zamanlaması sirkadyen ritimle ilişkilidir ve özellikle besin alımının büyük bölümü karanlık fazda gerçekleşir. Birlikte değerlendirildiğinde, apelinin pineal bezden melatonin salınımını değiştirerek beslenme davranışının kontrolünde anahtar role sahip olabileceğini hipotez ettik. Ancak, bu muhtemel ilişki henüz sorgulanmamıştır. Bu nedenle, gelecekteki araştırmalarda apelin-melatonin etkileşiminin beslenmenin nöroendokrin düzenlenmesindeki muhtemel rolünün ortaya konulması önem arz etmektedir. Sonuç olarak, apelin-melatonin etkileşimi beslenme hastalıkların önlenmesi ve/veya tedavisinde yeni terapötik hedefler ortaya konulmasına aracılık edebilir.

Anahtar Kelimeler: Gıda Alımı, Sirkadiyen Ritim, Apelin, Apj, Melatonin

Apelin-Melatonin Relationship in Neuroendocrine Regulation of Nutrition; a Hypothetical Approach

Abstract

Apelin has been identified as the endogenous ligand of the G protein-mediated APJ receptor. It has been shown that the apelinergic system can regulate energy metabolism and feeding through central and peripheral pathways. However, available data suggest that, as a paradox, apelin can generate both hunger and satiety signals. Moreover, it has been reported that the administration of apelin in rodents affects food intake in the light and dark phases differently. We found that apelin-13 does not significantly alter food intake in the light phase, but increases it in the dark phase. However, the role of apelin in regulating food intake remains unclear. There is strong evidence that the apelinergic system can affect circadian structures in the control of food intake. APJ has been commonly detected in the paraventricular, supraoptic, and arcuate nuclei, pineal gland that control circadian rhythm and feeding. Melatonin synthesized from the pineal gland has many physiological roles in sleep-wakefulness, body temperature and nutrition. Melatonin synthesis and release shows a circadian rhythm and reaches its maximum during the dark phase. On the other hand, it has been reported that melatonin affects behavioral rhythms of feeding, with varying results depending on the species. The timing of food intake in rodents is related to the circadian rhythm, and most of the food intake occurs especially during the dark phase. Taken together, we hypothesized that apelin may have a key role in controlling feeding behavior by changing the release of melatonin from the pineal gland. However, this possible relationship has not yet been questioned. Therefore, it is important to reveal the possible role of the apelin-melatonin interaction in the neuroendocrine regulation of nutrition in future studies. Consequently, the apelin-melatonin interaction may mediate the establishment of new therapeutic targets in the prevention and/or treatment of nutritional diseases.

Keywords: Food İntake, Circadian Ritim, Apelin, Apj, Melatonin

Presentation ID/Sunum No= 243

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Glasgow Prognostik Skorunun Lenf Nodu Tutulumu Olmayan Kolorektal Kanserli Hastalarda Prognostik Önemi Var midır '

Uzman Dr. Ayhan Öz[1]
[1]Koşuyolu Yüksek ihitisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

C-reaktif proteini (CRP) içerir ve albümin (ALB) seviyelerine dayanan, Glasgow prognostik skoru (GPS) bir çok kanserin prognozu ön görmede başarılı olduğu yayınlandı. Bu çalışmadaki amaç lenf nodu tutulumu olmayan kolorektal kanserinde bu skorlamanın önemini ortaya koymak. Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniğinde Ocak 2014- Aralık 2019 yılları arasında lenf nodu tutulumu olmayan kolorektal kanser nedeni ile ameliyat edilen 168 hasta çalışmaya dahil edildi. CRP, albümin (ALB), Karnofsky Performans statüsü(KPS) ve diğer değişkenler retrospektif olarak veri tabanından tarandı. GPS değeri hesaplandı ve klinik faktörlerle ilişkisi araştırıldı. Prognostik önemin tespiti için univariate ve multivariate analizleri kullanıldı. Preoperatif GPS artış KPS'deki azalma ile ilişkili bulundu. Preoperatif yüksek bir GPS sahip olanların postoperatif daha yüksek mortalite riskine sahip olduğu görüldü ($p < 0.001$). Kaplan-Meier analiz ve log-rank testi olan ilişki daha sonra multivariate analizi ile de gösterildi (HR 3.105; P=0.013). Lenf nodu tutulumu olmayan kolorektal kanserli hastalarda preoperatif GPS, postoperatif sağkalım için potansiyel yararlı bir gösterge olabilir.

Anahtar Kelimeler: Glasgow Prognostik Skoru, Kolorektal Kanser, Prognoz , Karnofsky Performans Statüsü, Postoperatif Sağkalım

Presentation ID/Sunum No= 94

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Graves Hastasında Beta Bloker Tedavisi İle Ortaya Çıkan Feokromasitoma Atağı

Uzman Dr. Ümit Çavdar[1],
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sercan Ertürk[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Ünivesitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Graves hastalığıyla feokromasitomanın birlikte olduğu nadir sayıda olgu bildirimi vardır. Her iki hastalıkta benzer semptomların görülmesi hipertroidi varlığında feokromasitoma tanısını zorlaştırmaktadır. Öte yandan Graves hastalarında kardiyak hız kontrolü için gerekli olan beta bloker tedavi hayatı tehdit eden bir feokromasitoma hipertansif atağını da başlatabilir. Propranolol tedavisini takiben gelişen hipertansif atak sonrasında feokromasitoma tanısı konulan bir vaka bildireceğiz. Graves hastalarında katekolaminlerin rolü tartışmalı olsa da beta bloker tedavinin feokromasitomada atağa yol açabileceği akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Graves Hastalığı, Hipertroidism, Feokromasitoma, Hipertansif Atak, Beta Resepör Bloker, Katekolamin

Beta Blocker Induced Pheochromacytoma Attack in a Patient With Graves Disease

Abstract

There is a few case reports of Graves disease accompanying with pheochromocytoma. Both diseases share similar symptoms which makes especially pheochromocytoma to be diagnosed difficultly in the presence of hyperthyroidism. On the other hand while beta blocker therapy in Graves is essential for cardiac rate control it could initiate a life threatening hypertensive attack of pheochromocytoma as well. We present a case of pheochormacytoma diagnosed after an hypertensive attack following ingestion of propranolol in a patient with Graves disease. Although it is contraversial that cathecolamines play a role in the pathogenesis of Graves it should be kept in mind that beta blocker theraphy in pheochromacytoma could cause devastating attacks.

Keywords: Graves Disease, Hyperthyroidism, Pheochromacytoma, Hypertensive Attack, Beta Receptor Blocker, Cathecolamine

Presentation ID/Sunum No= 204

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Güçlendirici Bir Antidepresan Tedavi Stratejisi: Pindololün Antidepresan İlaçlar Üzerindeki Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Burak Yaman[1],
Prof.Dr. Ramazan Bal[1]
[1]Gaziantep Üniversitesi

Özet

Serotonin, merkezi sinir sisteminde duygu durumu, iştah, uyku ve hafızanın düzenlenmesinde çok önemli bir role sahiptir. Rafe çekirdeklerinden sentezlenen serotonin seviyesindeki düşüklük, majör depresyon gibi bazı psikiyatrik hastalıklara neden olur. Rafe çekirdekleri serotonerjik projeksiyonlarını limbik sisteme gönderir ve ruh halini düzenler. Antidepresanlar, majör depresyon ve anksiyete bozuklukları gibi duygudurum bozukluklarının tedavisinde etkilidir. Ancak kullanımlarının ilk birkaç gününde serotonerjik rafe çekirdekleri nöronlarının somatodendritik bölgesinde serotonin seviyesinin yükselmesine neden olarak serotonerjik nöronları lokal olarak inhibe ederler. Pindolol, antidepresanlarla kombinasyon halinde kullanıldığında bu inhibisyonu ortadan kaldırabilir. Bu çalışmada, 5 haftalık Balb/c fareleri kullanıldı. Bu çalışmada, kuyruk asma testi, zorunlu yüzme testi ve açık alan testine tabi tutulan farelerde venlafaksinin pindolol ile antidepresan etkisinin güçlendiğinin kanıtlanmasını amaçladık. Venlafaksin ve pindolol kombinasyonu, lokomotor aktivitede önemli bir değişiklik olmaksızın kuyruk asma testi ve zorlu yüzme testinde kontrol grubuna kıyasla immobilizasyon süresini istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaltmıştır. Tek başına venlafaksin veya pindololün tek başına uygulanması, immobilizasyon süresini önemli ölçüde azaltmadı. Pindolol, venlafaksinin antidepresan etkisini artırma potansiyeline sahiptir. Duygudurum bozukluklarında, pindolol, antidepresanlarla kombine edildiğinde antidepresan ilaçların etkinliğini artırması muhtemeldir.

Anahtar Kelimeler: Major Depresyon, Pindolol, Venlafaksin, Kuyruk Asma Testi, Zorunlu Yüzme Testi.

An Enhancing Antidepressant Strategy: Effect of Pindolol On Antidepressant Drugs

Abstract

Serotonin has pivotal role in the regulation of mood, appetite, sleep and memory in central nervous system. Failure in serotonin level synthesized from raphe nuclei results in some psychiatric diseases like major depression. Raphe nuclei send serotonergic projections to limbic system and regulate mood. Antidepressants are effective in treatment of mood disorders such as major depression and anxiety disorders. However, in the first few days of their usage, they lead to increase in serotonin level in the somatodendritic region of the serotonergic raphe nucleus neurons, inhibiting the serotonergic neurons locally. Pindolol may eliminate this inhibition when used in combination with antidepressants. In the current study, Balb/c mice, 5 weeks-old, were used. We aimed to prove the potentiation of antidepressant effect of

venlafaxine by pindolol in mice exposed to tail suspension test, forced swim test and open field test. Combination of venlafaxine and pindolol significantly reduced immobilization time when compared to the control group in tail suspension test and forced swim test without any significant change in locomotor activity. Administration of venlafaxine alone or pindolol alone did not significantly reduce immobilization time. Pindolol has the potential to potentiate antidepressant effect of venlafaxine. In the mood disorders, pindolol is likely to increase the effectiveness of antidepressant drugs when given in combination.

Keywords: Major Depression, Pindolol, Venlafaxine, Tail Suspension Test, Forced Swim Test

Presentation ID/Sunum No= 130

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Haemophilus İnfluenzae ve Haemophilus Paraınfluenzae Bakterilerinin İzolasyonu Beta-Laktamaz Aktivitesi ve Antibiyotik Direnci

Uzman Dr. Nesrin Gareayaghi[1], Prof. Dr. Rahmiye Berkiten[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Sisli Hamidiye Etfal Eğitim ve araştırma Hastanesi, Kan Merkezi
[2] İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç : H. influenzae kapsül polisakkaritlerine göre a- f harfleri ile gösterilen altı serotipe ayrılmış olup çocuklardaki infeksiyonların % 95 inden H. influenzae tip b (Hib) sorumludur. Bu çalışmada, Haemophilus cinsi bakterilerin izolasyonu için uygun selektif besıyerinin seçilmesi, kökenlerin identifikasyonu, beta-laktamaz aktivitelerinin varlığı ve antibiyotik duyarlılıklarının saptanması amaçlanmıştır. Yöntem: Pediyatrik hastalardan alınan 248 boğaz, 53 burun sürüntü, 33 balgam, 12 BOS, altı cerahat, beş dializ sıvısı, iki trakeal aspirat ve iki göz sürüntü örneğinin kültürü yapılmıştır. Örnekler, Basitrasin, Vankomisin, Klindamisin'li Çikolata Agar, Basitrasin'li Çikolata Agar ve Koyun Kanlı Agara azaltma yöntemiyle ekilmiştir. Şeffaf, minik kolonilerden Gram boyama yapılmıştır. Haemophilus türlerinin belirlenmesi için bakterilerin X, V, XV'ye ihtiyacı ve hemolizin özelliği incelenmiştir. H. influenzae serotipleri kapsül polisakkaritlerine göre hazırlanmış antiserumlarla lam aglutinasyon yöntemi ile tespit edilirken, beta-laktamaz araştırmasında kromojenik sefolosporin yöntemi olan sefinaz diski kullanılmıştır. Antibiyotik duyarlılık deneyi Kirby-Bauer disk difüzyon yöntemi ile yapılmıştır. Bulgular: Bütün örneklerden 98 (%27.1) Haemophilus cinsi bakteri izole edilmiş olup 37'si (%37.7) H. influenzae, 45'i (%46) H. parainfluenzae, yedisi (%7.1) H. haemolyticus, altısı (%6.1) H. parahaemolyticus olarak saptanmıştır. 37 H. influenzae kökeninin ikisi (%5,4) serotip a, onyedisi (%46) serotip b, beşi (%13,5) serotip d ve yedisi (%18,9) serotip e'dir. 37 H. influenzae kökeninin sekizi (%21,6) biyotip I, yedisi (%18,9) biyotip II olarak saptanmıştır. Ampisiline dirençli dört köken beta-laktamaz pozitif olarak bulunmuştur. Kökenlerin ikisi (%5.4) H. influenzae, ikisi (%4.44) H. parainfluenzae'dir. Tüm kökenler üçüncü kuşak sefalosporinlere, kinolonlara ve aztreonama karşı %100 duyarlı bulunmuştur. Sonuç: Haemophilus cinsi bakterinin Basitrasin, Vankomisin, Klindamisin'li Çikolata Agar besiyerinde daha iyi ürediği, en sık rastlanılan serotipin Haemophilus influenzae tip b olduğu, biyotip incelemesinde biyotip I'in daha yaygın bulunduğu, izole edilen tüm kökenlerin %5.4'nün beta-laktamaz pozitif olduğu, üçüncü kuşak sefalosporinler, kinolonlar ve aztreonama karşı kökenlerin tamamının duyarlı olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Haemophilus İnfluenzae; Haemophilus Parainfluenzae; Haemophilus İnfluenzae Tip B

Presentation ID/Sunum No= 375

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hamstring Tendon Grefti İle Anatomik Ön Çapraz Bağ Rekonstruksiyon Sonuçlarımız

Uzman Dr. Hakan Zeybek[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ Ön çapraz bağ (ÖÇB) yaralanmaları, dizin en sık görülen ligaman yaralanmalarıdır. Bu yaralanmaların büyük çoğunluğuna cerrahi tedavi gerekmektedir bu nedenle ÖÇB tamirleri sık yapılan ortopedik ameliyatlardan biri olmuştur. Çalışmamızda, hamstring otogreft ile anatomik ÖÇB rekonstrüksiyonu yapılan hastalarımızın fonksiyonel sonuçları paylaşmayı amaçladık. YÖNTEM ÖÇB rüptürü nedeniyle kliniğimizde Eylül 2016 ve Mart 2020 tarihleri arasında, artroskopik ÖÇB rekonstrüksiyonu uygulanan 91 hasta çalışmaya dahil edildi ve retrospektif olarak incelendi. Takiplerinde re-rüptür gelişen 2 hasta ve takipten çıkan 11 hasta çalışma dışı bırakıldı. Geriye kalan 78 hastanın 78 dizi çalışmaya alındı. Hastaların tümüne aynı cerrahi ekiple, otolog hamstring tendon grefti ile anatomik ÖÇB rekonstrüksiyon ameliyatı yapıldı. Hastaların ameliyat öncesi ve son kontrol fizik muayenelerine bakılarak eklem hareket açıklıkları, Lachman testleri, pivot-shift testleri incelendi. Hastaların fonksiyonel sonuçları, hastaların ameliyat öncesi ve son kontrollerindeki Uluslararası Diz Dokümantasyon Komitesi (UDDK) değerlendirme formu (A grubu "Normal", B grubu "Normale Yakın", C grubu "Anormal" ve D grubu "Kötü") ve Tegner-Lysholm Diz Skorlama (TLDS) Sistemi (Sonuç: >90 "Mükemmel", 84-90 "İyi", 65-83 "Orta" ve <65 "Kötü") ile değerlendirildi. BULGULAR Hastaların 8'i kadın, 70'i erkekti. Hastalarımızın ortalama yaşı 27.1 (17-49 yaş) ve ortalama takip süresi 34.6 aydır (12-55 ay). 45 (%57,6) hastada sağ diz, 33 (%42,3) hastada sol diz opere edildi. Çalışmadaki hastaların ameliyat sonrası ortalama TDLS değerlerinin 90 üzeri izlendiği 49 hastada (%62) "mükemmel", 18 hastada (%23) "iyi", 9 hastada (%11) "orta", 2 hastada (%3) "kötü" sonuç elde edildiği görüldü. Çalışmada ayrıca UDDK sonuçlarına göre, 40 hastada (%51) A grubu "normal", 21 hastada (%26) B grubu "normale yakın", 14 hastada (%18) C grubu "anormal" ve 3 hastada (%4) D grubu "kötü" sonuç elde edildiği görüldü. SONUÇ ÖÇB rüptürlerinin otojen hamstring grefti ile anatomik rekonstrüksiyonlarında, hastaların ameliyat sonrası aktivite skorları anlamlı artış göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ön Çapraz Bağ, Rekonstrüksiyon, Anatomik, Hamstring Tendon

Presentation ID/Sunum No= 57

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hemodiyaliz Hastalarında Fragmente QRS İle Ventriküler Aritmiler Arasındaki İlişki

Arş.Gör.Dr. Fatih Kardaş[1], Dr. Öğretim Üyesi Gökay Taylan[1], Uzman Dr. Çağlar Kaya[2] , Doç.Dr. İlhan Kurultak [3]
[1]Trakya Üniversitesi Kardiyoloji Anabilim Dalı
[2]Edirne Devlet Hastanesi
[3]Trakya Üniversitesi Nefroloji Bilim Dalı

Özet

Fragmente QRS varlığı hemodiyaliz hastalarında ventriküler aritmiler ile ilişkili olabilir. Özet Arka plan: Fragmente QRS (fQRS), 12 derivasyonlu elektrokardiyografide (EKG) görülebilen bir depolarizasyon kusurudur. Daha önceki birkaç klinik araştırmada, fQRS'nin morbidite ve mortaliteyi öngördüğü bulunmuştur. Araştırmamız, hemodiyaliz hastalarında fQRS ile ventriküler aritmiler arasındaki ilişkiyi araştıran ilk araştırmadır. Yöntem: Bu vaka-kontrol çalışmasında, fQRS ile izlenen 22 hemodiyaliz hastası ile fQRS ile izlenmeyen 72 hemodiyaliz hastası karşılaştırılmıştır. İki grubun demografik verileri, biyokimyasal değerleri, EKG parametreleri, eko verileri ve EKG-holter sonuçları karşılaştırıldı. Bulgular: QTc, QTcd ve TDR'nin fQRS (+) grubunda EKG parametrelerinden genişlediği ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu görüldü (QTc, p <0.001; QTcd, p: 0.003; TDR, p: 0.019). Ayrıca her iki grubun EKG-holter verileri ile karşılaştırıldığında fQRS (+) olan grupta VPS sıklığının ve NSVT'de gözlenen olgu sayısının arttığı istatistiksel olarak tespit edildi (VPS, p <0.001; NSVT, p : 0.01). Sonuç: fQRS varlığı, hemodiyaliz hastalarında ventriküler aritmileri tahmin etmek için kullanılabilir. Daha net sonuçlara yaklaşmak ve göstermek için, çok merkezli ve randomize kontrollü çalışmaların yapılması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Elektrokardiyografi, Parçalanmış Qrs, Hemodiyaliz, Ventriküler Aritmiler

Presence of Fragmented QRS May Be Associated With Ventricular Arrhythmias in Hemodialysis Patients

Abstract

Abstract Background: Fragmented QRS (fQRS) is a depolarization defect that can be seen in a 12-derivation electrocardiography (ECG). In several previous clinical research, it has been found that fQRS predicts morbidity and mortality. Our research is the first to investigate the relationship between fQRS and ventricular arrhythmias in hemodialysis patients. Metod: In this case-control study, 22 hemodialysis patients who were monitored by fQRS and 72 hemodialysis patients who were not monitored by fQRS were compared. Demographic data, biochemical values, ECG parameters, echo data and ECG-holter results of the two groups were compared. Results: It was observed that QTc, QTcd and TDR were extended from ECG parameters in the fQRS (+) group and were statistically significant (QTc, p <0.001; QTcd, p:0.003; TDR, p:0.019). In addition, compared to ECG-holter data of the both groups, it was statistically

detected that the frequency of VPC and the number of cases observed in NSVT increased in the group with fQRS (+) (VPC, p <0.001; NSVT, p:0.01). Conclusion: The presence of fQRS may be used to predict ventricular arrhythmias in hemodialysis patients. In order to approach and demonstrate clearer results, it is necessary to conduct multicenter and randomized controlled trials.

Keywords: Electrocardiography, Fragmented Qrs, Hemodialysis, Ventricular Arrhythmias.

Presentation ID/Sunum No= 286

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hiatal Herni Nedenli Yapılan Laparosokpik Nissen Funduplikasyon Ameliyatlarımızın Kısa Dönem Sonuçları

Uzman Dr. Ertuğrul Gazi Alkurt[1],
Uzman Dr. Doğukan Durak[1]
[1]Çorum Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

GİRİŞ: Hiatal herni, midenin bir kısmının diafragmadaki özefageal açıklıktan yukarıya çıkmasıdır. En sık sliding herni görülmektedir. Genellikle sliding herniler medikal tedavi edilir. Medikal tedavi başarısız olduğuda cerrahi düşünülür. AMAÇ: Yazımızın amacı medikal tedaviye dirençli hiatal herni hastalarımızda yapmış olduğumuz cerrahi tedavinin kısa dönem sonuçlarını paylaşmak ve literatüre katkı sağlamaktır. YÖNTEM: Çalışmamız Kasım 2020 - Ocak 2021 tarihleri arasında 8 sliding herni hastamıza yapmış olduğumuz laparoskopik Nissen funduplikasyon operasyonlarını içermektedir. Operasyonlar Çorum Erol Olçok Eğitim Araştırma Hastanesinde yapıldı. Hastaların hepsinde regürjitasyon, göğüs ağrısı, dispepsi şikayetleri mevcuttu. Vakalar hastaların yaş ve cinsiyeti, semptom, endoskopik herni boyutu , medikal tedavi durumları , operasyon tipleri , operasyon sonuçları , komplikasyonları ve 2 ay sonraki memnuniyet durumlarına göre gruplandırılmıştır. Hastalar prospektif olarak kayıt altına alınmıştır. BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 55 (47-70) idi. 6 hasta kadın 2 hasta erkekti. Hastaların hepsinde regürjitasyon , göğüsde ağrı , geğirme , dispeptik şikayetleri mevcuttu. Hastalar daha önce medikal tedavi almış ve kısmen fayda görmüş ancak semptomları tekrarlamıştı. Yapılan endoskopilerinde özefageal bileşke ile diafragmatik kıskaç arası mesafeleri % 62,5'inde 5 cm , %37,5'inde ise 4 cm idi. Hastaların %50'sinde özefagogastrik bileşkede özefajit izlendi. Hastalara laparoskopik hiatal herni onarımı ve Nissen funduplikasyon işlemleri uygulandı. 3 hastaya hiatal herni onarımı sonrası prolen mesh uygulandı. Hastalar post op 2. gün taburcu edildi. Hiçbir hastada komplikasyon izlenmedi. 2 ay sonraki kontrollerinde bir hasta gıda sonrası takılma hisse olduğunu ifade etti. Hastaların operasyon sonrası memnuniyet düzeyleri ortalama olarak 10 üzerinden 8 olarak değerlendirildi. Hastaların şikayetlerinde %90 gerileme izlendi. SONUÇ: Sliding hiatal herni özefagogastrik bileşkenin diafragmatik kıskacın üzerine yer değiştirmesi durumudur. Minimal sliding herniler medikal tedaviden fayda görürken büyük hernilerde cerrahi düşünülmektedir. Özellikle 4 cm'den büyük hernilerde laparoskopik Nissen funduplikasyon işlemi oldukça efektif ve güvenli bir yöntemdir. Operasyonun komplikasyon oranı düşük ve kısa dönemde hasta memnuniyeti yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Sliding Hiatal Herni, Regürjitasyon, Laparoskopik Nissen Funduplikasyon

Presentation ID/Sunum No= 381

Oral Presentation / Sözlü Sunum

High Rates of False Negative Cytological Diagnosis and İncidental Multifocal Microcarcinoma in Solitary Thyroid Nodule and Multinodular Goitre, Justifying a Preference for Total Thyroidectomy

Uzman Dr. Sema Yuksekdag[1],
Prof.Dr. Ethem Unal[2]
[1]Department of General Surgery, University of Health Sciences, Umraniye Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey
[2]Department of General Surgery, University of Health Sciences, Sancaktepe Martyr Prof. Dr. Ilhan Varank Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey
**Corresponding author: Sema Yüksekdağ*

Abstract

Background: Our purpose was to detect false negative rate (FNR) of preoperative cytology and prevalence of thyroid carcinoma in patients who underwent total thyroidectomy for solitary thyroid nodule (STN) and multinodular goitre (MNG). Methods: Pathology database of 141 patients were conducted retrospectively. Demographics, ultrasound (US) features with Thyroid Imaging Reporting and Data System (TI-RADS), fineneedle aspiration (FNA) diagnosis, histology reports, risk factors and malignancy rate were recorded. Statistical analyses were performed using Fisher's exact and Mann-Whitney U tests. Results: Of the 43 patients with confirmed thyroid carcinoma (30.4%), 21 had incidentalomas (48.8%). Even the prevalence of carcinoma was higher in STN (39.2% vs 28.3%, $p<0.001$), incidental cancers were more common in MNG (56.2% vs 27.2%, $p<0.001$). While macrocarcinomas were significantly more frequent and larger in STN (63.6% vs 21.8%, $p<0.001$; 2.4+1.9 cm vs 1.2+0.8 cm; $p<0.001$, each), microcarcinomas (≤1 cm) were seen to be in higher ratio and smaller in MNG (56.2% vs 27.2%, $p<0.001$; 0.48+0.34 cm vs 0.64+0.3 cm, $p<0.05$). Multifocality was more significant in MNG (43.7% vs 18.1%). FNR in MNG was higher than that of STN (15.9% vs 10.7%, $p<0.001$). Indeterminate cytology was more frequent in MNG group (20.3% vs 14.2%, $p<0.001$). Mean TI-RADS was 3 in each group ($p>0.05$) and displayed mostly sampling errors (76.1%). Sampling from the less suspicious nodules was the most frequent reason for a high FNR in MNG (80%). The risk factors of malignancy were younger age and male gender for both groups ($p<0.001$, each). Family history and previous radiation treatment were more significant in patients with STN (25% and 10.7%, respectively). 77.3% of patients were from the endemic Black Sea Region. Conclusions: The risk of malignancy in a presumably benign thyroid diseases should not be ignored. Complete resection during the first thyroid surgery have a good outcome.

Keywords: False Negative, Cytology, Fine Neddle Aspiration (Fna), İncidental Microcarcinoma, Multifocality, Solitary Thyroid Nodule, Multinodular Goitre (Mng), Total Thyroidectomy

Presentation ID/Sunum No= 33

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipertansiyon Hastalarında Mobil Aplikasyon Kullanımının Tedavi Başarısı ve İlaç Uyuncu Üzerine Olan Etkisinin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mert Kaşkal[1], Dr. Öğretim Üyesi Selçuk Şen[1], Prof.Dr. Yağız Üresin[1]
[1]İstanbul Tıp Fakültesi

Özet

AMAÇ: Hipertansiyon hastalığının prognozunu etkileyen en önemli faktörlerden biri hastaların ilaç tedavisine uyunçlarıdır. Çalışmamızda cep telefonu aplikasyon kullanımının ilaç uyuncu üzerine etkisinin gösterilmesi hedeflendi. HASTALAR VE YÖNTEM: Çalışmaya 50 hipertansiyon hastası dahil edildi. Hastaların ilaç uyunçlarının değerlendirilmesi amacıyla 8 soruluk Morisky İlaç Uyunç Skalası(MMAS-8) uygulandı. Bu hastalara daha sonra cep telefonu aplikasyonu yüklenerek 8 hafta sonra MMAS-8 ile tekrar değerlendirilip, aplikasyonun hastaların ilaç uyunçları ve kan basınçları üzerine olan etkisi gözlemlendi. BULGULAR: Hastaların cep telefonu aplikasyonu kullanımı öncesi ve sonrasında sistolik kan basıncı(SKB) ($p<0,001$) , diastolik kan basıncı(DKB) ($p<0,05$), ilaç uyunçları ($p=0,001$) arasında fark anlamlı bulundu. Geriatrik hastalarda aplikasyon kullanımı öncesi ve sonrasında ilaç uyunçları (p:0,006) ve SKB arasındaki fark ortalaması(p:0,016) anlamlıdır. Ayrıca çoklu ilaç kullanan ve kullanmayan hastalar arasındaki ilaç uyunçları değerlendirildiğinde fark anlamlı bulunmuştur.(p:0,015) SONUÇLAR: Çalışmada cep telefonu aplikasyonu kullanımıyla birlikte ilaç uyuncunda artış, SKB ve DKB'de düşüş saptanması literatürdeki bilgiler ile örtüşmektedir. Özellikle geriatrik hastalarda ve çoklu ilaç kullanan hastalarda aplikasyon kullanımı sonrasında ilaç uyunçlarında ve SKB değerlerinde anlamlı düzelme görülmesi ilgi çekicidir. Özellikle çoklu ilaç kullanan ve geriatrik hasta gruplarında ilaç takibinin ve hastanın tedaviye katılımının cep telefonu aplikasyonu kullanımıyla sağlanmasının hipertansiyon gibi kronik hastalıkların yönetimini kolaylaştıracağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, İlaç Uyuncu, Cep Telefonu Aplikasyonu

Evaluatıon of the Effect of Mobıle Phone Applıcatıon On Treatment Success and Drug Adherence in Hypertensıve Patıents

Abstract

OBJECTIVE: One of the most important factors affecting the prognosis of hypertension disease is the patients' adherence to drug therapy. In our study, it was aimed to show the effect of mobile phone application use on drug adherence. PATIENTS AND METHODS: 50 hypertensive patients were included in the study. The 8-question Morisky Drug Adherence Scale (MMAS-8) was applied to evaluate the drug adherence of the patients. Mobile phone application was loaded and re-evaluated with MMAS-8 after 8 weeks, and the effect of the application on patients' drug adherence and blood pressure was observed. RESULTS: The difference between the patients' systolic blood pressure (SBP) ($p <0.001$), diastolic blood pressure (DBP) ($p <0.05$),

drug adherence (p = 0.001) was found significant before and after the use of mobile phone application. Before and after application use in geriatric patients, the mean difference between drug adherence (p= 0.006) and SBP(p= 0.016) are significant. The difference was found statistically significant when the drug adherence were evaluated in polypharmacy and non-polypharmacy patients. (p= 0,015) CONCLUSION: In the study, with the use of mobile phone application, an increase in drug adherence and a decrease in SBP and DBP was observed which is similar with the data in the literature. It is interesting to see that there is a significant improvement in drug adherence and SBP values after the application, especially in geriatric patients and polypharmacy patients. We think that, especially in polypharmacy patients and geriatric patient groups, mobile application usage will improve drug follow-up and patient participation in treatment of chronic diseases such as hypertension.

Keywords: Hypertension, Drug Adherence, Mobile Phone Application

Presentation ID/Sunum No= 131

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hipoglisemi ve Kas Glikojen Sentaz Eksikliği

Dr. Öğretim Üyesi Abdurrahman Akgün[1]
[1]Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş Glikojen sentezindeki esas enzimler, glikojen sentaz 1 (GYS1) geni ve glikojen sentaz 2 (GYS2) geni tarafından kodlanan kas glikojen sentaz ve karaciğer glikojen sentazdır. Karaciğer glikojen sentaz enzimi sadece karaciğerde eksprese edilirken, kas glikojen sentaz enzimi tüm dokularda eksprese edilebilir. Karaciğer glikojeni, açlık sırasında kan şekeri seviyesini korumak için bir havuz görevi görürken, kas glikojen sentezi, besinlerle alınan glikozun % 90'ına kadar kandan uzaklaştırılmasını sağlar. Olgu 1,5 yaşındayken nöbet geçirmeye başlayan erkek hastanın, nöbetleri sık değilmiş. Daha sonra nöbetleri tekrarlamamış. 4 yaşındayken halsizlik ve çabuk yorulma nedeniyle tetkik edilirken hipoglisemileri tespit edilmiş. Anne baba arasında 1.derece kuzen akrabalığı varmış. Fizik muayenede patolojik bulgu saptanamadı. Hipoglisemi etyolojisi açısından hemogram, biyokimya, TİT, kangazları, amonyak, karnitin/açilkarnitin, kan ve idrar aminoasitleri, idrar organik asitleri, insülin, ACTH, kortizol ve büyüme hormonu analizlerinde anormal bulgular tespit edilemedi. 2 ayrı zamanda yapılan kontrollü açlık testi analizinde 15. ve 16. saatlerde hipoglisemi saptandı. Yukarıdaki analizler tekrarlandığında spesifik patolojik bulgu saptanamadı. Hastada WES (tüm ekzom dizileme) çalışılması sonucunda GYS1 geninde c.841G>A (p.G281R) (p.Gly281Arg) homozigot mutasyon tespit edildi. Hastaya ağır ve uzun süreli egzersizlerden kaçınması, sık beslenme ve gece yatmadan önce çiğ mısır nişastası alması önerildi. Sonuç Karaciğer glikojen sentaz eksikliğinde hipoglisemi klasik bulgu iken, literatürde tarayabildiğimiz kadarıyla kas glikojen sentaz eksikliğinde hipoglisemi beklenen bir bulgu değildir. Sunduğumuz vakada hipoglisemi görülmesi, kas glikojen sentaz eksikliğinde ilk kez bildirilen bir bulgu olabilir. Hipoglisemi etyolojisi araştırılırken kas glikojen sentaz eksikliğinin de göz önünde bulundurulmasını öneriyoruz.

Anahtar Kelimeler: Gys1; Gys2; Hipoglisemi; Glikojen Depo Hastalığı; Miyopati

Presentation ID/Sunum No= 347

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hiperoksi Beyin Enerjisi Metabolizmasında Glikoliz Yolağından Pentoz Fosfat Yolağına Yönelmeye Neden Olabilir mi'

Doç.Dr. Serap Cilaker miçılı[1], Doç.Dr. Defne Engür[2], Dr. Öğretim Üyesi Kemal Uğur Tüfekci[3], Dr. Öğretim Üyesi Bora Baysal[4], Bedir İrem Eltutan[5], Prof.Dr. Şermin Genç[5], Prof.Dr. Abdullah Kumral[5]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD.
[2]SBÜ Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Neonatoloji Bilim Dalı
[3]İzmir Demokrasi Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[4]Uşak Üniversitesi, TıpFakültesi,Neonatoloji Bilim Dalı
[5]İzmir Biyotıp ve Genom Merkezi

Özet

Amaç: Glukoz, hücrede oksidatif fosforilasyon ile yıkılıp enerji elde edilebilir ya da pentoz fosfat yolağına (PPY) yönlendirilerek, biyosentez için gerekli olan nükleotidlerin üretimi sağlanabilir. Hiperoksi, yenidoğanlarda PPY enzimlerini aktive ederek beyin enerji metabolizmasında değişikliğe yol açabilir. Bu çalışma ile hiperoksinin beyin dokusunda glukozu, oksidatif fosforilasyon yolağından PPY'ye yönlendirip yönlendirmediği ve PPY enzimlerinin induksiyonuna etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmamız Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesinde bünyesinde "26/2018" protokol numaralı Etik Kurul onayı ile "2018.KB.SAG.077" Nolu BAP (DEU) projesi ile desteklendi. Çalışmada C57BL/6 fareler kullanılarak Hiperoksi ve Kontrol grubu olmak üzere iki grup oluşturuldu. Hiperoksi için, inkübatördeki oksijen konsantrasyonu %90±2 olacak olacak şekilde ayarlandı ve yenidoğan fareler doğumdan itibaren yedi gün boyunca inkübatörde tutuldu.Yedinci günde yavrular sakrifiye edildi ve beyin dokuları metabolomik analizler için değerlendirildi. MetaSysX ile primer metabolit analizlerini takiben, Leco Pegasus HT kütle spektrometresine birleştirilmiş Agilent Technologies gaz kromatografisi ile metabolit ekstraksiyonu ve ölçümü yapıldı. Bulgular: PPY, glikoliz ve TCA siklusuna ait analiz edilen 68 metabolitin 28'inde anlamlı değişiklik saptandı. En fazla değişiklik gösteren metabolitler D-fruktoz 1-fosfat, Metil fosfat, Normetanefrin, Erithritol ve 6-Fosfoglukanik asitti. Hiperoksi ile PPY yolağına ait altı (D-Ribuloz 5-fosfat, D-Riboz 5-fosfat, 6-fosfoglukonik asit, D-Riboz adanitol, Dihidroksiaseton fosfat, 3-fosfo D-gliserik asit), glikoliz yolağına ait dört (Dihidroksiaseton fosfat, 3-fosfo D-gliserik asit, D-fruktoz 1,6 bifosfat, Pirüvik asit), TCA siklusuna ait dört (Sitrik asit, Fumarik asit, Süksinik asit, cis- Asetonik asit) metabolitin arttığı saptandı. Sonuç: Sonuçlarımız hiperoksinin beyinde PPY daha belirgin olmak üzere, hem PPY hem de oksidatif fosforilasyon yolaklarını aktifleştirdiğini göstermektedir. Hiperoksinin etkilerini hangi enzimler üzerinden gerçekleştirdiğini belirlemek ve bu etkilerin geri dönüşümlü olup olmadığını anlamak için çalışmalara ihtiyaç olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Pentoz Fosfat Yolağı, Glikoliz Yolağı, Hiperoksi, Metabolomik Analiz

Does Hyperoxia Cause a Shift in Brain Energy Metabolism From Glycolysis to Pentose Phosphate Pathway'

Abstract

Aim: Glucose can be destroyed by oxidative phosphorylation in the cell and energy can be obtained, or it can be shifted to the pentose phosphate pathway (PPP) to produce nucleotides necessary for biosynthesis. Hyperoxia may cause changes in brain energy metabolism by activating PPP enzymes in newborns. This study aimed to investigate whether hyperoxia shifts glucose in brain tissue to PPP through the oxidative phosphorylation pathway and its effect on the induction of PPP enzymes. Material-Methods: Our study was by BAP (DE) project no "2018.KB.SAG.077" with the Ethics Committee's approval within Dokuz Eylül University. In the study, two groups as Hyperoxia and Control groups, were formed by using C57BL/6 mice. For hyperoxia, the incubator's oxygen concentration was set to 90±2%, and newborn mice were kept in the incubator for seven days from birth. On the seventh day, the pups were sacrificed, and their brain tissues were evaluated for metabolomic analysis. Following primary metabolite analysis with MetaSysX, metabolite extraction and measurement were performed by Agilent Technologies gas chromatography coupled to Leco Pegasus HT mass spectrometer. Results: Significant difference was found in 28 of 68 metabolites analyzed belonging to PPP, glycolysis, and TCA cycle. The most varied metabolites were D-fructose 1-phosphate, Methyl phosphate, Normetanephrine, Erythritol, and 6-Phosphoglucanic acid. Six of the hyperoxia and PPP pathway (D-Ribulose-5-phosphate, D-Ribose-5-phosphate, 6-phosphogluconic acid, D-Ribose adonitol, Dihydroxyacetone phosphate, 3-phospho-D-glyceric acid), four of the glycolysis pathway (Dihydroxyacetone phosphate, 3-phospho-D-glyceric acid, D-fructose-1,6 bisphosphate, Pyruvic acid), and four (Citric acid, Fumaric acid, Succinic acid, cis-Acetonic acid) metabolites belonging to the TCA cycle were found to be increased. Conclusion: Our results show that hyperoxia activates both PPP and oxidative phosphorylation pathways in the brain, with PPP being more prominent. It was concluded that further studies are needed to determine which enzymes hyperoxia effects and whether these effects are reversible.

Keywords: Pentose Phosphate Pathway, Glycolysis Pathway, Hyperoxia, Metabolomics Analysis

Presentation ID/Sunum No= 21

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Humerus Psödoartroz Tedavisinde Uygulanan Avasküler Kortikal Fibula Grefti İrritasyonuna Bağlı Median Sinir Defisiti: Olgu Sunumu

Uzman Dr. Gökhan Karahan[1], Uzman Dr. Bakytbek Kerekulov[1], Uzman Dr. Ali Yüce[1], Uzman Dr. Murat İpteç[1]

[1]Çam ve Sakura Şehir Hastanesi

Özet

Amaç: Humerus psödoartrozu cerrahisinde avasküler kortikal fibula grefti uygulaması sonrasında; greft irritasyonuna bağlı median sinir defisiti gelişen nadir bir olguyu incelemeyi amaçladık. Olgu sunumu: Kırk iki yaş erkek hasta yaralanma mekanizması sonrasında humerus şaft kırığı meydana gelmiş. İlk tedavisi konservatif/cerrahi olan hastaya daha sonrasında psödoartroz tanısıyla dış merkezde plaklama ve kortikal fibula greftlemesi uygulanmış. Psödoartroz cerrahisinden yaklaşık iki ay sonra hasta 1,2 ve 3 Parmaklarda his kaybı, karıncalanma, uyuşma şikayetleriyle polikliniğimize başvurdu. Yapılan muayenesinde tinnel testi poztitifti. Hastanın tenar atrofisi ile 1ve 2. Parmaklarda belirgin kas gücü kaybı mevcuttu. Ve çekilen EMG'de anterior interosseoz sinir motor yolak latans süresinde uzama mevcuttu. Preoperatif yapılan ultrasonografide humerus medialinde kemik grefti uygulanan seviyede median sinir etrafında belirgin ödem ve perinöral fibröz doku ile uyumlu görünüm tespit edildi. Operasyon esnasında median siniretrafında belirgin fibröz doku epinöriumda kalınlaşma ve hiperemi tespit edildi. cerrahi olarak median sinir gevşetilerek perinörotomi uygulandı. Cerrahiden 5 ay sonra motor ve duyu fonksiyonlarında tam geriye dönüş meydana gelmişti. Tartışma: Çalışmamızda humerus psödoartroz tedavisi nedeniyle avasküler fibular kortikal greft uygulanan hastada, kotrikal greftin irritasyonu sonucunda median sinir defisiti gelişen olguyu inceledik. Literatürde greft irritasyonuna bağlı gelişen sinir defisiti ile ilişkili bir kaynağa rastlamadık. Bu sebeple çalışmamız bu durumu tanımlayan ilk olgu sunumu olması nedeniyle farklıdır. Sonuç: Humerus psödoartrozu tedavisinde uygulanan fibular struth-greftin irritasyonuna bağlı median sinir hasarı nadir görülen bir durumdur. Greftin uygun pozisyonlaması ve stabilizasyonu bu nadir komplikasyonun önlenmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Humerus Psödoartroz, Median Sinir Defisiti, Avasküler Kortikal Fibula Grefti

Presentation ID/Sunum No= 372

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Hastalar Tarafından Bildirilen İlaç Alerjisi Sıklığı ve İlişkili Faktörler

Uzman Dr. Hale Ateş[1], Uzman Dr. Enes Seyda Şahiner[2]
[1]SBÜ Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH, Alerji ve İmmünoloji Kliniği
[2]SBÜ, Ankara Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği

Özet

Giriş:İstenmeyen ilaç reaksiyonları,normal dozlarda ortaya çıkan amaçlanmamış ve zararlı etkiler olarak tanımlanmıştır ve doktor reçetelerini ve pratiğini etkileyen ciddi bir toplum sağlığı sorunudur. Bunlardan Tip B reaksiyonlar ilaç aşırı duyarlılık reaksiyonları (ADR)olarak adlandırılır,dozdan bağımsız ve öngörülemeyen reaksiyonlardır. Genel toplumda ilaç ADR insidansları hakkında net veri bulunmamaktadır.Hasta tarafından bildirilen ilaç alerjisi sıklığının,farklı popülasyonlarda ve ortamlarda değiştiği, bu sıklığın %39'a kadar yüksek oranlarda olduğu bildirilmiştir.İlaç ile ilişkili faktörler (ilacın yapısal özelliği,tüketilme sıklığı,veriliş yolu,veriliş sıklığı)ve birey ile ilişkili faktörler (cinsiyet, yaş, bireysel ilaç alerjisi öyküsü, aile öyküsü, atopi, genetik)ilaç alerjisi gelişimine neden olabilir. Amaç:Hazırlamış olduğumuz ve hastaların kendilerinin cevaplayacağı anket soruları aracılığı ile ülkemizdeki yetişkinler arasında kendiliğinden bildirilen ilaç ADR'nın yaygınlığını ve ilişkili faktörleri belirlemeyi amaçladık. Yöntem:Çalışmamızda üçüncü basamak sağlık kuruluşunda iç hastalıkları polikliniğine başvuran hastalara şüpheli ilaç,klinik belirtiler,eşlik eden faktörler,alınan tedavi, reaksiyonun tekrar oluşması ile ilgili sorulardan oluşmuş bir anket hazırlandı ve uygulandı. Bulgular: Çalışmamıza 123(%47.1)'ü kadın ve 138(%52.9)'i erkek olmak üzere toplam 261 (ortalama yaş:43.5 ± 12.6 yıl) yetişkin katıldı.Polikliniğe başvuran hastaların kendileri tarafından bildirilen ilaç alerjisi prevalansı %36.8(96/261) idi. En sık suçlanan ilaçların antibiyotikler (%22.7), aspirin/diğer ağrı kesici-ateş düşürücüler (%14.4) ve mide koruyucular (%10.3) olduğu izlendi. Hastaların ilaçlar ile yaşadıkları alerjik belirtiler arasında en sık ürtiker (%24.7), anjioödem (%23.7), hematolojik problemler (%15.5), gözlerde akıntı-kaşıntı-kızarıklık (%13.4) ve diğer cilt bulguları (%12.4) gözlendi. İlaç alerjisi tanımlayan grupta birinci derece akrabalarında ilaç alerjisi ve astım istatistiksel olarak anlamlı şekilde yüksekti ($p < 0.001$).İlaç alerjileri için bildirilen bağımsız risk faktörleri erkek cinsiyet, astım, alerjik rinit, lateks alerjisi, atopik dermatit, diyabet, kronik sinüzit ve tekrarlayan idrar yolu enfeksiyonu idi. Sonuç:Bu anket çalışması polikliniğe başvuran hastaların kendileri tarafından bildirilen ilaç alerjisi prevalansının %36.8 ile oldukça yaygın olduğunu ve ilaç alerjilerinin en sık antibiyotikler ve aspirin/diğer ağrı kesici-ateş düşürücüler ile geliştiğini göstermiştir.Yetişkin popülasyonda ilaç alerjisi sıklığı ve ilişkili faktörler ile ilgili daha kapsamlı çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ilaç Alerjisi, Prevalans, Risk Faktörleri, Anket

Presentation ID/Sunum No= 365

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İç Hastalıkları Polikliniğine Başvuran Hastaların İlaç Alerjisi Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. İlkay Koca Kalkan[1],
Uzman Dr. Osman İnan[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi EAH, Alerji ve İmmünoloji Hastalıkları Kliniği
[2]Ankara Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları Kliniği
**Corresponding author: İlkay Koca Kalkan*

Özet

Giriş: İlaç allerjisi reaksiyonları tahmin edilenden daha yüksek düzeyde morbidite, mortalite ve sosyoekonomik kayba neden oldukları için ciddi bir toplum sağlığı sorunudurlar. Yapılan çalışmalarda kişi tarafından bildirilen ilaç allerjisi sıklığı %0.7-38.5'dir. Buna rağmen, ilaç aşırı duyarlılığı konusunda yetersiz bilgi düzeyi hayatı tehdit edebilen bu reaksiyonların tekrarına neden olmaktadır. İlaç allerjisi tanısı alan hastalara verilecek tanıtıcı ilaç allerjisi kimlik kartları sayesinde hastalarda tekrarlayan ilaç allerjileri ve gereksiz ilaç kısıtlamalarının önüne geçilebilir. Amaç: Polikliniğe başvuran erişkinlerin ilaç alerjisi hakkındaki bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: İç hastalıkları polikliniğine başvuranlardan demografik özelliklerini, ilaç allerjisiyle ilişkili özgeçmiş ve bilgilerini sorgulayan 20 sorudan oluşan anketi cevaplandırmaları istendi. Bulgular: Çalışmaya ortanca yaşları 39(19-85) yıl olan, 203'ü kadın (%48.7) toplam 417 erişkin katıldı. Katılımcıların 171(%41.3)'si lise ve 117(%28.3)'ü ilköğretim mezunuydu. Genel sağlık durumunu 165(%42.7) kişi iyi, 101 (%26.2) kişi çok iyi olarak tanımlarken, 216 (%52.4)'sının düzenli kullandığı bir tedavi yoktu. Polikliniğe başvuran erişkin popülasyonda kişi tarafından bildirilen ilaç allerjisi prevalansı %35.3 (147/413) iken, ailede ilaç allerjisi sıklığı %33(128/413) olarak saptandı. İlaç allerjisi olduğunu bildiren bireylerin istatistiksel olarak anlamlı olacak şekilde daha yaşlı, genel sağlık durumu daha kötü, günlük kullandığı ilaç sayısı ve ailede ilaç allerjisi varlığı daha fazla olduğu izlendi. Çok değişkenli analiz sonrası sadece ailede ilaç allerjisi öyküsü varlığı ilaç allerjisi için bağımsız risk faktörü olarak değerlendirildi ($p<0.001$). İlaç alerjisinin hayatı tehdit edebileceğini, ilaç allerjisi bilgilendirme kartının gerekliliğini, taşımanın ve göstermenin önemini ilaç allerjisi olmayanlar daha fazla bilmekteydi (sırasıyla, $p= 0.024$, 0.029, <0.001 ve 0.008). İlaç allerjisi olan kişilerin %54.2'si alerjiden sorumlu ilacı ismini bildiğini, %51.8'i ilaç allerjisi tanıtım kartı olduğunu bildirdi. Sadece %28.8'i allerjiste başvurduğunu, %23.4'ü allerjisi olan ilacı reaksiyondan sonra da tekrar kullanmayı denediğini belirtmiştir. Sonuç: Anket verilerine göre polikliniğe başvuran hastalarda ilaç allerjisi prevalansı %35.3 olup, ailede ilaç allerjisi varlığı tek risk faktörü olarak saptanmıştır. Toplumun ilaç allerjisi hakkında bilgi düzeyinin iyileştirilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: İlaç Allerjisi, Kişisel Bildirim, Anket, Bilgi Düzeyi, Prevalans, Risk Faktörleri

Presentation ID/Sunum No= 155

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İdiopatik Granülomatöz Mastit Tedavisinde Etkili Bir Tedavi: Prolaktin İnhibitörleri

Uzman Dr. Murat Özkara[1]
[1] *Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

İdiyopatik granülomatöz mastit (İGM), nadir görülen, nonkazeifiye granülom ve abse formasyonu ile karakterize memenin kronik enflamatuar hastalığıdır. Nedeni tam olarak bilinmemekte beraber otoimmün bir hastalık olduğu düşünülmektedir. Klinik ve radyolojik özellikleri ile meme kanserini taklit eder. Kesin tanısı histopatolojik olarak doku tanısı ile konur. Otoimmün hastalıklar, hamilelik ve laktasyon dönemi, oral kontraseptif kullanımı ve hiperprolaktinemi gibi prolaktin düzeyinin arttığı durumlarda İdiyopatik granülomatöz mastit daha fazla görülmektedir. Bu çalışmamızda sunulan olgularla, İdiyopatik granülomatöz mastit tedavisinde prolaktin inhibitörlerinin medikal tedavide etkili bir seçenek olabileceği vurgulanmıştır.Prolaktin antagonisti verilerek tedavi edilen bu olgularımız, prolaktin yüksekliği ve/veya prolaktin reseptör ekpresyon artışının İGM patogenezinde çok etkin bir rolü olduğunu ve İGM tedavisinde prolaktin inhibitörlerinin etkili bir seçenek olabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: İdiyopatik Granülomatöz Mastit, Hiperprolaktinemi, Prolaktin İnhibitörleri

Presentation ID/Sunum No= 222

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İdrar Örneklerinden İzole Edilen Candida Türlerinin Belirlenmesi

Uzman Dr. Ayşe Barış[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Ayşe Barış*

Özet

Amaç: Candida türlerinin neden olduğu üriner sistem enfeksiyonları(ÜSE) sık görülen hastane enfeksiyonları arasındadır. Özellikle immünsupresif ve yaşlı popülasyonun artışı ile cerrahi ve medikal uygulamalara bağlı olarak son dönemlerde bu enfeksiyonlarda artış görünmektedir. Bu çalışmada üç yıllık süreçte idrar örneklerinden izole edilen Candida türlerinin dağılımlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışmada 1 Ocak 2018-31 Aralık 2020 tarihleri arasında idrar örneklerinden elde edilen Candida izolatları retrospektif olarak değerlendirildi. Kültür için BD CHROMagar Orientation Medium (Becton Dickinson) kullanıldı. 37˚C'de 24-48 saat inkübasyon sonunda üreyen maya izolatlarına matriks aracılı lazer dezorpsiyon iyonizasyon-uçuş zamanlı-kütle spektrometresi (MALDI-TOF MS) sistemi (BrukerDaltonics, Germany) kullanılarak tür tanımı yapıldı. Bulgular: Üç yıllık süreçte incelenen toplam 84126 idrar kültürü örneğinden 17866 örnekte üreme olmuş, bunların 578'inden (%3.2) Candida türleri izole edilmiştir. Tekrarlayan örnekler dışlandığında elde edilen 412 izolatın 96'sı 2018, 137'si 2019 ve 179'u 2020 yılında izole edilmiştir. İzolatların %56' sı kadın hastalardan elde edilmiştir. Hastaların %46'sı yoğun bakım ünitelerinde yatan hastalardan oluşmaktadır. Hastaların yaş dağılımları; %6'sı 0-18 yaş, %31'i 18-65 yaş ve %63'ü 65 yaş üstünden oluşmaktadır. En sık izole edilen tür C. albicans (%56) olup bunu C.tropicalis (%16.2), C.glabrata (%9.2), C.parapsilosis (%6.7), C.kefyr (%3.8), C.lusitaniae (%3) ve diğer türler izlemektedir. Sonuç: Çalışmada tespit edilen en sık etken, literatürle uyumlu olarak C. albicans'tır. 2020 yılında görülen izolatlardaki artışın (%2.8'den %5.1'e) Covid-19 nedeniyle yatan hastalara uygulanan girişimsel işlemler ve kullanılan geniş spektrumlu antibiyotikler ile ilişkili olabileceği düşünüldü. Klavuzlarda idrardan izole edilen maya izolatlarına antifungal duyarlılık testlerinin rutin olarak yapılması önerilmemektedir. Ancak bazı türlerde antifungallere intrensek direnç ya da yüksek minimum inhibitör konsantrasyon değerleri mevcuttur. Tıbbi mikrobiyoloji laboratuvarlarında Candida tür tanımının hızlı ve doğru olarak yapılması tedavinin yönlendirilmesinde önemli katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kandidüri, Candida Üriner Sistem Enfeksiyonu, C.albicans,

Presentation ID/Sunum No= 110

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İkinci Sitolojisi de Bethesda Iıı Gelen Tiroid Nodüllerinde Malignensi ve Multifokalite Oranları

Uzman Dr. Aziz Ocakoğlu[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi,
Genel Cerrahi Kliniği
**Corresponding author: Aziz Ocakoğlu*

Özet

Amaç: İnce iğne aspirasyon biopsileri (İİAB) nin % 7-10 unu Bethesda III kategorisi oluşturmaktadır ve bu grupta malignensi riski % 5-15 arasındadır. Bu çalışma, moleküler testin tam olarak uygulanmadığı ve tiroid imaging ve reporting data system (TI-RADS) in yardımcı olmadığı, total tiroidektomi uyguladığımız hastalarda gerçek mikrokarsinom ve multifokalite riskini ortaya koymak amacıyla yapıldı. Yöntem: Ocak 2012-Aralık 2020 arasında, tekrar edilen İİAB sonucu önemi belirsiz atipi veya foliküler lezyon (atypia of unknown significance-AUS/follicular lesion of unknown significance-FLUS) gelen olgular retrospektif olarak değerlendirilerek preoperative ultrason (US) bulguları ile karşılaştırıldı. Demografi, sito ve histopatolojik korelasyonlar, malignensi oranları ve kanserlerin histopatolojik alt tipleri kaydedildi. Bulgular: İkinci İİAB raporu da Bethesda III gelen toplam 24 hastaya total tiroidektomi uygulandı. Bu hastaların ortalama TI-RADS skoru 3 idi. Dokuz hastada (%37.5) karsinom görüldü. Bu hastalarda, en sık görülen histoloji papiller tiroid karsinomu (n=8, %88.8) idi. Bunların büyük çoğunluğu (n=7, %87.5) klasik variant alt tipinde idi. Hastaların 7 sinde (%77.7) mikrokarsinom, 5 inde (%55.5) multifokalite tespit edildi. Karsinomların büyük çoğunluğunun (n=6, %66.6) hücresel ve nükleer atipi içeren AUS kökenli olduğu görüldü. Sonuç: Bethesda III kategorisinin prevalansı, AUS/FLUS içeren kesin patoloji raporlarında görülen yüksek multifokalite ve incidental mikrokarsinom oranlarındaki yükseklik göz önüne alındığında, bekleninin üzerinde sonuçlar verebilmektedir. Daha az invaziv protokollerin uygulanabilmesi açısından, yeni uluslararası algoritmaların geliştirilmesinin önemi ortadadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Bethesda Iıı, Aus/flus, Tiroid Papiller Mikrokarsinom

Presentation ID/Sunum No= 342

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İlk Down-Turner Sendromlu Fetus Vakası

Dr. Öğretim Üyesi Yunus Arıkan[1], Doç.Dr. Sezin Yakut Uzuner[2], Prof.Dr. Sibel Berker Karaüzüm[2]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri, Tıbbi Genetik Anabilim Dalı, Yozgat, Türkiye

[2]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji ve Genetik Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

Özet

Anöploidiler, mayozda gamet oluşumu sırasında ya da postmitotik olarak fertilizasyondan sonra ayrılamama, anafaz gecikmesi gibi sebeplerle oluşan sayısal kromozomal anomalilerdir. Cinsiyetten bağımsız olarak; canlı doğumlarda en sık görülen sayısal anomaliler arasında Down Sendromu 1/800 sıklıkta görülürken Turner Sendromu sıklığı 1/5000'dür. Double anöploidiler ise çok daha nadir olarak gerçekleşen (2 milyonda 1) ve sebebi net olmamakla birlikte trizomik zigotun post-mitotik ayrılamaması ya da gametogenezde ardışık 2 farklı ayrılamama olarak düşünülmektedir. İçerisinde Down Sendromu'nun bulunduğu, en sık görülen double anöploidiler; Down-Klienfelter, Patau-Down, Edwards-Down, Triple X-Down, 47, XYY-Down Sendromlarıdır. Vakamızda regüler Down-Turner Sendromu ilk defa bir fetusta saptanmıştır. G-bantlamadan sonra FISH yönteminde X kromozomu üzerinde SRY varlığı gösterilemeyen 8 haftalık fetusun cinsiyetine dair bir bilgimiz bulunmamaktadır. Vakamız Türkiye'den ilk regüler Down-Turner Sendromu vakası olup, sunumumuzda literatür verileri eşliğinde bulgularımızı paylaşacağız.

Anahtar Kelimeler: Down-Turner Sendromu, İkili-Anöploidi, Sry, Fısh

Fetus Wıth Down-Turner Syndrome for the Fırst Tıme Is Revealed

Abstract

Aneuploidies are numerical chromosomal anomalies due to reasons such as non-disjunction and anaphase lagging either after fertilization postmitotically or during gamete transformation in meiosis. Regardless of gender; among live births numerical anomalies, Down Syndrome is seen 1/800 while Turner Syndrome frequency is 1/5000. Double aneuploidies are much more rare (1 in 2 million) and although the cause is unclear, the post-mitotic separation of the trisomic zygote or 2 consecutive different separations in gametogenesis has been hypothesized. Double aneuploidies are classified in which the Down Syndrome occupied with; Down-Klienfelter, Patau-Down, Edwards-Down, Triple X-Down, 47, XYY-Down Syndromes. In our case, we detected, regular Down-Turner Syndrome for the first time in a fetus. After G-banding, we do not have any information about the gender of the fetüs with 8 weeks old, yet whose SRY gene could not be shown on the X chromosome in FISH method we applied. Our case is the first

regular Down-Turner Syndrome case from Turkey, in our presentation we will share our results accompanied by literature, so far.

Keywords: Down-Turner Syndrome, Double-Aneuploidy, Sry, Fısh

Presentation ID/Sunum No= 291

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İmmatür Granülositler: Akut Perikarditin Yeni Bir Biyobelirteci

Uzman Dr. Mustafa Korkut[1],
Uzman Dr. Cihan Bedel[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Antalya Eğitim Ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp Kliniği

Özet

Giriş: Kardiyak enzimler ve inflamatuvar biyomarkerlar akut perikarditte yükselebilir fakat şu anda, akut perikardit (AP) hastalığına spesifik belirli bir biyobelirteç yoktur. İmmatür granülosit (IG)'in inflmasyonun bir belirteci olarak birçok hastalıkta kullanılmaktadır. Bu nedenle biz bu çalışmamızda IG'nin AP tanısını göstermesindeki klinik yararını araştırmak istedik. Gereç ve yöntem:.Bu retrospektif çalışma 01.01.2019 - 01.01.2020 tarihleri arasında acil servisimize göğüs ağrısıyla başvuran ve AP tanısı alan hastalardan oluşmaktadır. Tüm hastaların acil servise başvurusunda alınmış hemogram ve biyokimya parametreleri kayıt altına alınmıştır. Parametreler hasta ve kontrol grupları arasında karşılaştırılmıştır. Bulgular: Çalışmamıza dahil edilme kriterlerini karşılayan 32 hasta ve benzer demografik özelliklerde 32 kontrol hastası çalışmaya dahil edildi. AP hastalarının ortalama yaşı 32.19±14.63 idi. AP hastalarında kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek IG değeri (0.47±0.24 vs. 0.26±0.11; $p<0.001$) vardı. Yeni parametre olarak IG> 0.65 kesme değerinde, AP tahmini için yüksek duyarlılık (% 80) ve özgüllük (% 90.6) elde edilmiştir. Sonuç: Basit hemogram testinden elde edilebilen IG AP tanısı için bir belirteç olarak kullanılır.

Anahtar Kelimeler: İmmatür Granülosit, Akut Perikardit, Acil Servis

Immature Granulocytes: A Novel Biomarker of Acute Pericarditis

Abstract

Introduction: Cardiac enzymes and inflammatory biomarkers may be elevated in acute pericarditis; however, there is no current biomarker specific for acute pericarditis (AP). Immature granulocyte (IG) has been used as a marker of inflammation in many diseases. Therefore, in this study, we aimed to investigate the clinical benefit of IG as a marker in the diagnosis of AP. Materials and Methods: This retrospective study included patients, who presented to our emergency department with chest pain, and were diagnosed with AP between 01 January 2019 and 01 January 2020. The Hemogram and biochemistry parameters of all patients, which were measured at time of admission to the emergency department, were recorded. The parameters were compared between the patient and control groups. Results: The study included 32 patients, who met the inclusion criteria, and 32 control patients with similar demographic characteristics. The mean age of the patients with AP was 32.19 ± 14.63 years.

The patients with AP had significantly higher IG values compared to the control group (0.47 ± 0.24 vs. 0.26 ± 0.1; p <0.001). High sensitivity (80%) and specificity (90.6%) were obtained for the prediction of AP at the cut-off value of IG> 0.65 as the new parameter. Conclusion: IG, which can be obtained from a simple hemogram test, can be used as a marker for AP.

Keywords: Immature Granulocyte, Acute Pericarditis, Emergency Department

Presentation ID/Sunum No= 147

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnfluenzada Risk Grupları ve Aşılamanın Önemi: Bir Olgu Eşliğinde

Uzman Dr. Rukiyye Bulut[1]
[1]*Gümüşhane Devlet Hastanesi*
Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

Özet

Giriş:Mevsimsel influenza, dünyanın her yerinde görülen, influenza virüslerinin neden olduğu, oldukça bulaşıcı, akut bir solunum yolu enfeksiyonudur. Ani başlayan ateş, öksürük, baş ağrısı, kas ve eklem ağrısı, şiddetli halsizlik, boğaz ağrısı ile karakterizedir. Çoğu insan tıbbi müdahaleye gerek kalmadan bir hafta içinde iyileşir,ancak influenza,özellikle yüksek risk altındaki kişilerde ciddi hastalığa veya ölüme neden olabilir. DSÖ, bu riskli gruplar ve sağlık çalışanları için yıllık influenza aşılamasını önermektedir. Olgu:Başvuru esnasında bilinen komorbid hastalığı olmayan 67 yaşında kadın hasta, acil servise 1 haftadır olan ateş, öksürük, kırgınlık ve 2-3 gündür olan nefes darlığı şikayetleri ile başvurmuş.Solunum sistemi muayenesinde her iki akciğerde tüm zonlarda ralleri mevcut, parmak ucu SpO2:64, solunum sayısı 28/dk bulunmuştur. Kan tetkiklerinde lökosit:3,3×109/L (%77 nötrofil), lenfosit:0,6×109/L, trombosit:108000/mm³, CRP:95 mg/L,kreatinin:0,5 mg/dL, ALT:71 U/L, AST:112 U/L olarak ölçülmüş. Akciğer tomografisinde her iki akciğer parankim alanlarında alt loblarda çok daha belirgin yaygın yama tarzında konsolidasyon-infiltrasyon sahaları izlenmiş ve atipik pnömoni, influenza pnömonisi ön tanıları ile yoğun bakımda izole alana yatırılmıştır. Moksifloksasin 1*400 mg ve oseltamivir 2*75 mg başlanmış ve H1N1 ön tanısı ile nazofarengeal sürüntü örneği alınmıştır.Takiplerde takipneik ve hipoksemik olması nedeni ile aynı gün entübe edilmiştir.Yatışının 4.gününde CRP:172 mg/L'ye kadar yükselmesi nedeni ile derin trakeal aspirat kültürü alınmış ve ampirik olarak piperasilin/tazobaktam başlanmıştır. Referans laboratuvara gönderilen sürüntü örneğinde H1N1 PCR pozitif olarak sonuçlanması üzerine oseltamivir 7 güne tamamlanıp sonlandırılmıştır. Derin trakeal aspirat kültüründe bakteri üremesi olmamış, başlanmış antibiyoterapilere klinik ve laboratuvar olarak olumlu yanıt alınmış, akciğer grafi kontrollerinde infiltrasyonlarda gerileme olmuştur. Yatışının 10. gününde hasta ekstübe edilmiş, 48 saat sonrasında servise devralınan hasta şifa ile taburcu edilmiştir.On beş gün sonra poliklinik kontrollerinde HbA1C:6,5 saptanan hasta diyabet tanısı almıştır. Sonuç:İnfluenza, yaşlılar, kronik tıbbi sorunları olan kişiler, hamileler, 59 aylıktan küçük çocuklar ve immünosüpresif bireylerde şiddetli solunum yetmezliğine neden olarak mortal seyredebilmektedir. Hastalıktan korunmanın en etkili yolu aşıdır ve özellikle risk gruplarına yıllık influenza aşısı yapılmalıdır..

Anahtar Kelimeler: Mevsimsel İnfluenza, Aşı

Presentation ID/Sunum No= 250

Oral Presentation / Sözlü Sunum

İnsidental Paratiroidektomi: İnsidans ve Risk Faktörleri

Uzman Dr. Yasin Tosun[1],
Uzman Dr. Ozan Akıncı[1]
[1]Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi
**Corresponding author: Yasin Tosun*

Özet

Amaç: Postoperatif hipokalsemi (PH), tiroidektominin en sık görülen komplikasyonlarındandır. PH gelişimini etkileyen en önemli faktörler arasında paratiroid bezlerinde travma, paratiroid bezlerinin devaskülarizasyonu, insidental paratiroidektomi (İP) ve cerrahın deneyimi sayılabilir. Bu çalışmada amacımız, tiroid cerrahisi esnasında insidental paratiroidektomi oranımızı, ilişkili risk faktörlerini bildirmek ve postoperatif kalsiyum düzeylerine etkisini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Ocak 2017 ile Ocak 2020 arasında tiroid cerrahisi yapılan 576 hasta çalışmaya dahil edildi. Patoloji raporları, paratiroid dokusunun varlığı açısından incelendi. Hastaların yaş cinsiyet gibi demografik verileri, ameliyat detayları ve post-operatif serum kalsiyum düzeyleri kaydedildi. İnsidental paratiroidektomi ile ilişkili faktörleri belirlemek için tek değişkenli ve çok değişkenli analiz yapıldı. Bulgular: Çalışmadaki 576 hastanın yaş ortalaması 48.8 idi. 437'si (%75.8) kadın, 139'u (%.24.1) erkek idi. İnsidental paratiroidektomi (İP) oranı %19.4 (n=112) bulundu. Post-operatif histopatolojik değerlendirmede n:365 (%63.3) hasta benign, n:211 (%36.6) malign olarak raporlandı. Benign grupta n:55 (%15.06), malign grupta n:57 (%27.01) hastada İP izlendi (p:0.0007). Post-operatif n:213 (%36.9) hastada hipokalsemi görüldü. İP hastalarının; n:29'unda (%25.8) hipokalsemi gelişmezken, n:83 (%74.1) hastada hipokalsemi görüldü (p: <0.0001). İP; santral ve/veya lateral boyun lenf nodu diseksiyonu (LND) yapılan n:27 (%4.6) hastanın 12'sinde (%44.4) görülmezken, 15'inde (%55.5) izlendi (p: <0.05). Yaş, kadın cinsiyet, LND ve malign patoloji İP için bağımsız risk faktörleri olarak bulundu. Yaştaki bir birimlik artış İP riskini 0,979 kat azaltmaktadır. Kadınlardaki İP riski erkeklere göre 2,815 kat fazladır. Patolojinin malign olması İP riskini 2,080 kat artırmaktadır. LND yapılması İP riskini 5,128 kat artırmaktadır. Sonuç: Literatürde insidental paratiroidektomi oranlarını %6-22 arasında bildiren çalışmalar vardır. Çalışma kohortumuzda bu oran %19.4 olarak bulunmuştur. Tiroidektomi sonrası azımsanmayacak oranda görülen bu komplikasyonun klinik önemi belirsizliğini korumaktadır. Çalışmamızda insidental paratiroidektominin post-operatif hipokalsemide etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Genç yaş, kadın cinsiyet, malignite ve lenf nodu diseksiyonu insidental paratiroidektomi için bağımsız risk faktörleridir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Hipokalsemi, İnsidental Paratiroidektomi, Tiroidektomi

Presentation ID/Sunum No= 337

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Jinekolojik Cerrahi ve Cerrahi Alan Enfeksiyonları

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Selçuk Tabak[1]

[1]Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Mehmet Selçuk TABAK*

Özet

Cerrahi alan enfeksiyonları, jinekolojik cerrahi girişimi takip eden 30 gün içinde ortaya çıkan ve cerrahi işlem sırasında seçilen insizyon alanıyla, izlenen anatomik yolla, açılan boşluklarla ve manipüle edilen organla ilgili enfeksiyonların tümünü kapsamaktadır. Bu enfeksiyonar, yüzeyel, derin ve organ/boşluk enfeksiyonları olarak üç grupta sınıflandırılır. Cerrahi alan enfeksiyonlarının mikrobiyolojik kaynağı; cilt, perine, vajende bulunan yerleşik flora elemanlarıdır. Diabetes mellitus, malnütrisyon, tütün kullanımı, immün cevap yetmezliği, hastanede kalış süresinin uzaması, yetersiz antimikrobiyal profilaksi, asepsi antisepsi kurallarına uyulmaması gibi birçok faktör cerrahi alan enfeksiyonun gelişimde rol oynamaktadır. Jinekolojik cerrahi planlanan her hasta; gerek bu risk faktörleri gerekse planlanan cerrahi girişimin teknik riskleri açısından değerlendirilmelidir. Hastanın genel yaşam kalitesini ve üretkenliğini en yüksek seviyede, morbiditeyi ise en düşük seviyede tutmayı amaç edinen, öngörülebilir, hesaplanabilir tüm bu riskleri önleyebilecek yöntemler için günümüzde belli bir disiplin oluşturulmuştur. Bu yazıda sürekli gelişen jinekolojik cerrahi teknikleri ile cerrahi alan enfeksiyonlarının ortaya çıkmasını önlemek için geliştirilen yöntemler, güncel literatür eşliğinde gözden geçirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Histerektomi, Profilaksi, Cerrahi Alan Enfeksiyonu

Gynecologıcal Surgery and the Surgıcal Sıte Infectıons

Abstract

Surgical site infections are the infections, that emerge within 30 days following the gynecological surgery that are affecting incision, anatomical route, explored spaces and the manipulated organs. They are classified into three groups; superficial, deep and organ/space infections. The microbiological source is the endogenous flora of the patient, which is found in the skin, perineum and vagina. Diabetes mellitus, malnutrition, tobacco use, impaired host defense system, prolonged hospital stay, inadequate antimicrobial prophylaxis and asepsis can cause surgical site infections. Every patient having gynecological surgery must be evaluated on the behalf of her personal risks and the technical risks of the surgery itself, as well. The main goal is to keep the life quality and the productivity of the patient maximum and the morbidity

minimum. There have been so many methods improved, in order to prevent these predictable risks described above. In this article, the constantly evolving techniques in gynecological surgery and the methods developed to prevent the occurrence of surgical site infections are reviewed in the light of the current literature.

Keywords: Hysterectomy, Prophylaxis, Surgical Site İnfection

Presentation ID/Sunum No= 55

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Juvenil İdiyopatik Artrit Tanılı Çocuklarda 25(OH) Vitamin D Düzeylerinin Araştırılması

Uzman Dr. Ülkü Miray Yıldırım[1],
Prof.Dr. Müferet Ergüven[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Bölümü
[2]Düzce Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi, Çocuk Romatoloji Bilim Dalı
**Corresponding author: Ülkü Miray Yıldırım*

Özet

Amaç: Juvenil idiyopatik artrit (JİA)'li hastalarda; hastalığın aktivitesi, süresi, kullanılan ilaçlar, fiziksel aktivitenin kısıtlanması ve beslenme bozukluğu gibi nedenlerle kemik metabolizması olumsuz etkilenir. Çalışmamızda JİA hastalarında 25 (OH) vitamin D, kalsiyum, fosfor, alkalen fosfataz (ALP) düzeylerinin araştırılması ve ilişkili olabilecek faktörler değerlendirildi. Yöntem: Çocuk romatoloji polikliniğinde 1995-2009 yılları arasında International League of Associations for Rheumatology (ILAR) kriterlerine göre JİA tanısı alan 68 hastanın kayıtları retrospektif olarak değerlendirildi. Otuz dokuz sağlıklı çocuk ile kontrol grubu oluşturuldu. Her iki grubun ailelerinden onamlar alındı. Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 4.5±2.12 yıl (3-21 yıl) olup %61.7'si (n=42) kız, %38.3'ü (n=26) erkekti. İlaçlı ve ilaçsız remisyonda olan hastaların oranı %79.5, aktif hastalığı olan hastaların %20.5 olarak bulundu. Kontrol grubuna kıyasla JİA hastalarının %14.7'sinde (n=10) vitamin D düzeyinin düşük olduğu bulundu (p=0.013). Sistemik artriti olan hastaların %66.6'sında (n=4) ALP düzeyinin yüksek olduğu saptandı (p=0.001). Steroid kullananların %16.6'sında (n=5) vitamin D düzeyi düşük bulundu (p=0.013). İlaçlı ve ilaçsız remisyondaki hastalarla kontrol grubunda arasında biyokimyasal parametreler açısından fark yoktu. Aktif hastalık grubundaki hastaların %55.5'inde (n=5) vitamin D düşük saptandı (p=0.001). Aktif hastalık ile ilaçlı ve ilaçsız remisyondaki hastalar karşılaştırıldığında aktif hastalığı olanların %40'ında (n=4) ALP düzeyi yüksek (p=0.01) ve %55.5'inde (n=5) vitamin D düzeyi düşük bulundu (p=0.03). Sonuç: JİA'lı hastalarda kemik metabolizması hastalık aktivasyonu ve kullanılan ilaçlar nedeni ile olumsuz etkilenmektedir. D vitamininin kemik metabolizması üzerinde önemli rol oynaması nedeni ile özellikle aktif hastalığı olanların takibinde vitamin D düzeylerinin bakılması ve vitamin D desteği verilmesi gerekliliği vurgulandı.

Anahtar Kelimeler: Juvenil İdiyopatik Artrit, D Vitamini, Kemik Metabolizması

Presentation ID/Sunum No= 373

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Juvenil ve Adolesan Hastalarda Görülen Menstrüel Bozuklukların Incelemesi

Uzman Dr. Türkan Gürsu[1],
Prof.Dr. Hulusi Zeyneloğlu[2]
[1]SBÜ Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları Ve Doğum Ana Bilim Dalı

Özet

Giriş:Menstrüel siklüs bozuklukları, hastaların; kadın hastalıkları ve doğum polikliniklerine her yaş grubunda başvuru sebepleri arasında ilk sıralardadır. Juvenil ve adolesan bireyler ile ilgili çalışmalar azdır. Bu çalışmada; hastanemiz polikliniğine başvuran 18 yaş ve altı hastalarda görülen menstrüel sorunlar ve sebepleri irdelenmiştir. Metod:Hastanemiz Kadın Hastalıkları ve Doğum polikliniğine başvuran 18 yaş ve altı 44 hastanın verileri retrospektif olarak incelenmiştir. Hastaların yaş ortalaması 16 yıl 2 ay (10 yıl 9 ay- 18 yıl), vücut kitle indeksi ortalaması 23,7(16-38kg/m2) olarak saptanmıştır. Altı hastanın cinsel olarak aktif olduğu öğrenilmiştir. Sonuçlar:Hastaların 14'ünde sekonder amenore (% 32), 10'unda oligomenore (% 23), 7'sinde menoraji (% 16), 3'ünde primer amenore (% 7), 3'ünde oligohipomenore (% 7), 3'ünde dismenore (% 7), 2'sinde menometroraji (% 4) ve diğer 2 tanesinde hipomenore (% 4) olduğu görülmüştür. Hirsutizm (modifiye Ferriman-Gallwey skoru ≥8) 16 hastada (%36,3), akne ise 21(%47,7) hastada saptanmıştır. Tüm hastalara detaylı fizik muayene, laboratuvar tetkikleri ve trans abdominal ultrasonografi (USG) yapılmıştır; 17 hastada (% 38,6) Polikistik Over Sendromu (PKOS); 4 hastada (% 9) gebelik, bir hastada (% 2,3) labial füzyon ve bir hastada (% 2,3) ise uterus didelfis anomalisi saptanmıştır. Hastaların 4 tanesinde (% 9) bakteriyel, birinde (% 2,3) kandidal enfeksiyon olduğu görülmüştür. Yorum:2015 de Pediatrik Endokrinoloji Cemiyeti(PES) adölesanda PKOS tanı kriterlerini güncelleştirmiştir, buna göre menstrüel şikayetlerle başvuran 18 yaş altı hastalarda saptanabilen en sık sebep PKOS'dur. Oligomenore ile başvuran juvenil ve adolesan hastalarda tanı kriterleri göz önünde bulundurularak PKOS öncelikli olarak düşünülmelidir. Bu yaş grubundaki hastalardan, cinsel olarak aktif olanlarda gebeliğin en sık sekonder amenore nedenlerinden biri olduğu da unutulmamalıdır. Bununla beraber konjenital anomaliler; özellikle primer amenoreli hastalardaki ayırıcı tanıda akılda tutulması gereken bir durumdur. Adölesanlarda cinsel yolla bulaşan hastalıklar ile kontrasepsiyon yöntemleri hakkında bilgilendirme önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Adolesan Polikistik Over Sendromu; Oligomenore; Menstrüel Siklus

Evaluation of Menstruel Pathologies Encountered in Juvenile and Adolescent Patients

Abstract

Introduction: Menstruel cycle problems are among the most commonly encountered pathologies in the outpatient clinics.Studies regarding the juvenile and adolescent patients are very limited. In this study, we have evaluated the patients younger than 18 years old with menstruel cycle pathologies. Methods: We have retrospectively evaluated data of 44 patients younger than 18 years of age. Mean age of the patients was 16 years and 2 months (10 years and 9 months-18 years).Mean body mass index was 23,7(16-38kg/m2).6 patients were sexually active. Results: 14 patients (%32) had secondary amenorrhea, 10 (%23) oligomenorrhea, 7 (%16) menorrhagia, 3 (%7) primary amenorrhea, 3 (%7) oligohypomenorrhea, 3 (%7) dysmenorrhea, 2 (%4) menometrorhagia, and the last 2 (%4) hypomenorrhea. In 16 (36,3%) patients there was hirsutism(modified Ferriman-Gallwey score≥8), and in 21 (47,7%) patients there was acne. Detailed physical examination, laboratory and trans abdominal ultrasound evaluations were performed. There were 17(38,6%) patients with polycystic ovary syndrome(PCOS), 4 patients (9%) were pregnant, 1 patient (2,3%) had labial fusion and 1 patient (2,3%) had uterus didelphys. There were 4(9%) bacterial vaginosis and 1 (2,3%) candidal infection. Conclusion: In 2015 pediatric endocrinology society(PES) updated the adolescent pcos diagnostic criteria, according to these criteria under the age of 18, the most common menstruel disorders are due to PCOS so oligomenorrheic adolescents should be evaluated accordingly. The sexually active adolescents should be evaluated for pregnancy when they have secondary amenorrhea. Congenital abnormalities are important for differential diagnosis in primary amenorrhea. Adolescents should be acknowledged for sexually transmitted diseases and contraception methods.

Keywords: Adolescent Polycystic Ovary Syndrome; Oligomenorrhea, Menstrual Cycle

Presentation ID/Sunum No= 230

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kadın Stres Üriner İnkontinansının Cerrahi Tedavisinde Komplikasyonlar ve Tedavileri

Dr. Şaban Mimaroğlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Feride Mimaroğlu[2], Arş.Gör.Dr. Tuğba Akçaoğlu[2]

[1]İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Üroloji Kliniği

[2]İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Medipol Mega Üniversite Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet

Stres üriner inkontinans (SÜİ), egzersize (öksürük, hapşırık vb) bağlı olarak karın içi basıncın artmasıyla ortaya çıkan, istemsiz idrar kaçırmadır. Uluslararası Kontinans Derneği (ICS), ürodinamik stres inkontinansı (dolum sistometrisinde), detrusor kontraksiyonları olmadan, artan karın içi basınçla ortaya çıkan istemsiz idrar kaçırma olarak tanımlar. İdrar kaçırma; hayat kalitesini ciddi anlamda olumsuz etkileyen, sosyokültürel nedenlerden dolayı ifade edilmekten çekinilen ve sıkça karşılaşılan bir sağlık sorunudur. Bu nedenle insidansı için gerçek bir oran vermek zordur. Aile ilişkilerini, sosyal ilişkileri ve günlük aktiviteleri etkileyerek beraberinde ruhsal ve sosyal sorunlara da yol açmaktadır. İleri yaşlarda daha sık görülse de toplumun tüm yaş gruplarını etkilemektedir. Mesane boynu ve proksimal üretra hipermobilitesine bağlı olan inkontinans ile üretral sfinkterik mekanizmanın yetmezliğinden kaynaklanan inkontinans olmak üzere iki tip SÜİ'la karşılaşılmaktadır. Birinci tip SÜİ' ta kadınların çoğunda bir miktar intrinsik sfinkter yetmezliği eşlik edebilmektedir. İnkontinansın tipi seçilecek cerrahi metodu belirleme açısından ve buna bağlı olarak da komplikasyonlardan sakınma açısından çok önemlidir. Stres inkontinansın cerrahi tedavisi retropubik cerrahi (açık ve laparaskopik), SLING cerrahileri (mesane boynu ve midüretra slingleri) ve enjeksiyon tedavileri olarak sınıflandırılmaktadır. Stres inkontinansın bu cerrahilerinde intraoperatif olarak kanama, mesane, üretra, üreter, barsak, büyük damar ve sinir yaralanmaları ile karşılaşılırken, postoperatif dönemde kanama, işeme disfonksiyonları, pelvik ağrı, bacak ağrısı, apse osteomyelit, mesane erozyonu, üretra erozyonu ve vajinal erozyon gibi komplikasyonlarla karşılaşılmaktadır. Bu komplikasyonların tedavi süreci hasta ve cerrah açısından oldukça sıkıntılı olabilmektedir. Biz burada stress inkontinans cerrahisinin operasyon sürecini, perop ve postop komplikasyonlarını ve tedavilerini güncel verilerle değerlendirdik.

Anahtar Kelimeler: Stres, İnkontinans, İdrar, Kaçırma, Sling, Cerrahi

Presentation ID/Sunum No= 9

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kadınlarda Uyku Kalitesinin İnfertiliteye Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Tuğba Gürbüz[1], Dr. Nur Dokuzeylül Güngör[2], Dr. Arzu Yurci[3]

[1]Özel Medistate Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği
[2]Bahçeşehir Üniversitesi Göztepe Medikal Park Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Tüp Bebek Kliniği
[3]Özel Memorial Kayseri Hastanesi Tüp Bebek Kliniği

Özet

İnfertilite, çiftlerin yaşam kalitesinin bozulmasına ve bununla birlikte birçok sorunun ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Karşılaşılan bu sorunlardan birisi de uyku problemleridir.Çalışmamızda kadınlarda uyku kalitesinin infertiliteye etkisini araştırmayı amaçladık. Mart-Kasım 2020 tarihleri arasında Bahçeşehir Üniversitesi Göztepe Medikal Park Hastanesi Tüp Bebek Kliniği'nde 57 infertil vaka gurubu ve 52 sağlıklı kontrol grubu çalışmaya alındı. Çalışmaya katılanlara Pitsburgh Uyku Kalitesi Ölçeği (PUKİ) uygulandı. Ayrıca katılımcıların yaş, vücut kitle indeksi (VKİ) , infertilite süresi, tipi, çalışma durumu, eğitim düzeyi ,sigara kullanıp kullanmadığı kaydedildi. Verilerin istatistiksel analizinde SPSS 23.0 paket programı kullanıldı. Kategorik ölçümler sayı ve yüzde olarak, sürekli ölçümler ortalama, sapma ve minimum -maksimum olarak özetlendi. Değişkenlerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov/Shapiro-Wilk Testleri kullanılarak incelendi. Normal dağılıma uymayan parametrelerde ikili değişkenlerde Mann Whitney u testi kullanıldı. Tüm testlerde istatistiksel önemlilik düzeyi 0.05 olarak alındı. İnfertil grupta yer alan hastalarda çalışma sıklığı ($p=0,001$) ve sigara kullanım düzeyi ($p<0,001$) kontrol grupta yer alanlara göre düşük gözlendi ($p<0,05$). İnfertil grupta yer alan hastaların yaş ($p<0,001$), öznel uyku kalitesi ($p<0,001$), uyku latansı (gecikmeli) ($p<0,001$), uyku süresi ($p=0,034$), alışılmış uyku etkinliği ($p=0,004$), uyku bozukluğu ($p<0,001$), uyku ilacı kullanımı ($p<0,001$), gündüz işlev bozukluğu ($p<0,001$) ve toplam PUKİ puanı ($p<0,001$) değerleri, kontrol grupta yer alan hastalara göre anlamlı yüksek olduğu gözlenirken ($p<0,05$), VKİ değerleri kontrol grupta yer alan hastalara göre anlamlı düşük bulundu ($p<0,05$). Sonuç olarak uyku yoksunluğu ve bozukluğu sirkadiyen sistemi etkileyerek hormonal dengeleri değiştirmekte ve erkekte sperm kalitesini, kadında oosit oluşumunu etkileyerek infertiliteye sebep olmaktadır. Biz bu çalışmamızda infertil grupta uyku kalitesi, kontrol grubuna göre anlamlı olarak düşük saptandı. Uyku düzensizliğinin infertilite ile ilişkisini inceleyen pek az çalışma mevcuttur. İleride bu konuda daha fazla sayıda yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Uyku Bozuklukları, Pitsburgh Uyku Kalitesi Ölçeği

Effects of Sleeping Quality in Women With İnfertility

Abstract

Infertility affects quality of life and it causes many problems.One of the problem is sleeping disturbances.The aim of our study is to determine the effectsof sleeping quality on infertility. This study was done between March -November 2020 in BAU Göztepe Medicalpark Hospital, IVF Clinic. In this study, 57 infertile women and 52 healthy women were compared and Pitsburgh Sleeping Quality Scale(PSQS) was used. The age, body mass index (BMI), duration of infertility, type of infertility, education level,smoking were compared between two groups. SPSS23.0 programme was used for statistical analysis. For normality of variables , Kolmogorov-Smirnov/Shapiro-Wilk Test was used. For other parameters, we used Mann Whitney u test. P value <0.05 was accepted as significant. The frequency of working (p=0,001) and smoking (p<0,001) were significantly lower in infertile group. The age, sleeping quality, sleeping latency, duration of sleeping, use of sleeping pill frequency and PSQS score were significant in infertile group whereas BMI was significantly higher in control group (p<0.05). As a result sleeping problems affect circadien sysytem and cause hormonal imbalance. The quality of sperm and oocyte were affected. In this study, the quality of sleep was decreased significantly in infertile group. In the literature the studies about this topic is limited.We need further studies to show the relationship between these two entity.

Keywords: İnfertility, Sleeping Disturbances, Pitsburgh Sleeping Quality Scale

Presentation ID/Sunum No= 87

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kalabalık Acil Servislerin Sevk ve İdaresinde Etkin Triyaj Uygulamalarının Önemi

Uzman Dr. Mehmet Akçimen[1]
[1]*Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Mehmet Akçimen*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ: Ülkemiz, nüfusuna oranla, acil servis başvurusu en yoğun olan ülkelerin başındadır. Bu yoğunluğa yol açan çeşitli nedenlerin çözüme kavuşturulması ve işleyişin etkin ve verimli hale getirilmesi için elimizdeki en önemli enstrüman 'Acil Servis Triyaj Uygulamaları'dır. Bu çalışmadaki amacımız, Acil servis triyajının oynaması gereken 'anahtar rol' konusunda acil servislerimizde görev yapan hekimlerimizin farkındalıklarını araştırmak ve etkin triyaj uygulamaları ile ilgili yapılabilecek iyileştirmeler konusundaki görüşlerini tartışmaya açmaktır. GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışma prospektif bir anket çalışması olarak planlandı. Araştırma ile ilgili üç aşamalı anket tasarlandı. Birinci bölümde, kalabalık acil servislerin sevk ve idaresinde triyajın oynaması gereken anahtar rol konusunda ortak farkındalık yaratacak bilgiler verildi. İkinci bölümde, acil hekimlerinin kendi çalıştıkları birimlerdeki triyaj uygulamalarının ana hatları ve yaşadıkları zorluklar sorgulandı. Son bölümünde ise, triyaj uygulamalarının efektif hale getirilmesiyle ilgili neler yapılabileceği konusundaki düşünceleri soruldu. BULGULAR: Çalışmaya 66 pratisyen, 88 asistan ve 115 uzman olmak üzere toplamda 269 acil hekimi katıldı. Hekimlerin %46'sının görev süresi 5 yılın altında, %22'sinin ise 10 yıl ve üzerinde idi. Hekimlerin %58'i triaj eğitimi almıştı. Çalışmaya katılanların %87'si nufusa oranla acil servis başvuru yoğunluğunu yüksek buldu. %92'si acil servislerin sevk ve idaresinde anahtar rolün triajda olduğunu söyledi. Katılımcıların %99'u acil servislerin uygunsuz kullanıldığını belirtti. Tüm gruplarda acillerde şiddet varlığı %92 ile kabul edildi. Acil servislere birden fazla hasta yakını alınmasının doğru olmadığı %98 ile tüm gruplarca kabul edildi. Tanıklı resüsitasyon uygulaması tüm gruplarca %78 ile olumlu karşılandı. TARTIŞMA ve SONUÇ: Acil servis yoğunluğunun kısa vadede çözülmesi zordur, fakat bu yoğunluğun sevk ve idaresinde etkin triyaj anahtar rol oynar. Acil servislerde sözlü ya da fiziksel şiddet yaygın olarak gözükmektedir. Bu sorun salt güvenlik tedbirleriyle çözülemez ve etkin triyaj şiddete çözüm noktasında da katkı sağlayabilir. Bu nedenle triyaj personeli hastaya yaklaşım ve medikal olarak iyi eğitilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis, Etkin Triyaj, Hasta ve Çalışan Memnuniyeti

Presentation ID/Sunum No= 224

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kan Beyin Bariyeri Gelişiminin Gestasyonel Diabetes Mellitus'da İncelenmesi

Uzman Pınar Akokay[1], Prof.Dr. Bekir Uğur Ergür[2],
Doç.Dr. Serap Cilaker miçılı[1], Doç.Dr. Funda Tüzün[1],
Prof.Dr. Hasan Özkan[1],
Prof.Dr. Güven Erbil[1]
[1]Dokuz Eylül Üniversitesi
[2]Girne Üniversitesi

Özet

Maternal diyabetle olan gebeliklerde, konjenital malformasyonların görülme oranı normal gebeliklere göre yaklaşık 3 kat daha fazladır. Gestasyonel diabetes mellitus (GDM) prenatal dönemde pek çok organın gelişimini olumsuz etkilemektedir. En çok etkilenen yapılar arasında merkezi sinir sistemidir. DEÜ Deney Hayvanları Laboratuvarında çalışılan 21 dişi C57BL/6 fareye, vajinal smearle siklus takibi yapıldı. Östrus siklusunda olan denekler katıma alındı ve vajinal plak görülen fareler gebe kabul edildi ve gebeliklerinin E:0.5. günlerinde oldukları kaydedildi. Denekler Kontrol, Sham ve GDM olarak gruplara ayrıldı ve her gruptan P:0, P:7 ve P:21 günlük yavrular elde edildi. Araştırmada Kontrol gruplarına hiçbir uygulama yapılmamıştır. Sham gruplarında anne farelere gebeliklerinin 5. gününde intraperitoneal olarak STZ'nin çözgen maddesi olan sodyumsitrat buffer uygulanmış olup, GDM gruplarında anne farelere gebeliklerinin 5. gününde intraperitoneal olarak 40 mg/kg streptozotosin enjeksiyonu yapıldı Bu çalışmada, GDM'nin Kan Beyin Bariyeri (KBB) gelişimini etkilediğini incelemeyi amaçladık. Deney sonunda elde edilen dokulardan kesitler alınarak histokimyasal olarak hematoksilen eozin ve immünohistokimyasal olarak anti-CDH 5 (Cadherin-5), anti-alpha SMA, anti-claudin 5 ve anti-Aquaporin-4 (Aqp4) boyaması yapıldı. Kontrol ve Sham gruplarına ait beyin kortkesi histomorfolojik olarak incelendiğinde normal görünümlü nöronlar ve nöroglia hücreleri gözlendi. GDM'li gruplarına ait beyin korteksi incelendiğinde pia mater, subpial aralık, araknoid memebran ve çevresel damar yapısı olağan yapıda gözlendi. P:0 ve P:7 grupları P:21 grubuyla karşılaştırıldığında glial hücreler belirgin ve kortikal piramidal nöronlar daha matürdü. Beyin endotel hücreleri arasında sıkı bağlantı bütünlüğünü incelemek için anti-claudin5 ve anti-VE Chaderin-5 immunhistokimya boyaması yapıldı. Kontrol ve Sham grupları GDM grupları ile karşılaştırıldığında, GDM gruplarında anti-claudin-5 dağılımının azaldığı gözlenmiştir. Astrosit hücreleri son ayaklarını inceleyebilmek için anti-Aqu-4 boyaması yapıldı. Kontrol ve sham grupları GDM grupları ile karşılaştırıldığında, GDM gruplarında anti-Aqu-4 dağılımının azaldığı gözlenmiştir. Perisit hücrelerini inceleyebilmek için anti-alphaSMA boyaması yapıldı. Kontrol ve sham grupları GDM grupları ile karşılaştırıldığında, GDM gruplarında anti-alpha SMA dağılımının farklılık olmadığı gözlenmiştir. Sonuç olarak çalışmamızda GDM'nin KBB permeabilitesini bozduğu gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diabetes Mellitus, Kan Beyin Bariyeri Gelişimi, Beyin Gelişimi

Investigation of Blood Brain Barrier Development in Gestational Diabetes Mellitus

Abstract

21 female C57BL/6 mice studied in DEU Experimental Animals Laboratory were followed by vaginal smear. The subjects in the oestrus cycle were recruited and the mice with vaginal plaques were accepted as pregnant and their pregnancy was E:0.5. The subjects were divided into groups as Control, Sham, GDM and P:0, P:7 and P:21 day-old offspring were obtained from each group. No application was applied to the control groups. Citrate injection was applied to the sham group on the 5th day of their pregnancy. 40 mg/kg of STZ injection was administered to the GDM group on the 5th day of their pregnancy. In this study, we aimed to examine the effects of GDM on Blood Brain Barrier (BBB) development. When the brain cortex of the control and sham groups was examined, normal looking neurons and neuroglia cells were observed. When GDM groups were examined, the pia mater, subpial space, arachnoid membrane and peripheral vascular structure were observed in the usual structure. When the P:0 and P:7 groups were compared with the P:21 group, the glial cells were prominent. Anti-claudin5 and anti-VEChaderin-5 staining was performed to examine tight junction integrity in endothelial cells. When the control and sham groups were compared with the GDM groups, it was observed that the anti-claudin-5 distribution was decreased in the GDM groups. Anti-Aqu-4 staining was done to examine the endfoot of astrocyte cells. When the control and sham groups were compared with the GDM groups, it was observed that the anti-Aqu-4 distribution was decreased in the GDM groups. Anti-alphaSMA staining was performed to examine the pericyte cells. When the control and sham groups were compared with the GDM groups, it was observed that the anti-alphaSMA distribution in the GDM groups was not different. As a result, it has been shown in our study that GDM impairs BBB permeability.

Keywords: Gestational Diabetes Mellitus, Blood Brain Barrier Developmant, Brain Development

Presentation ID/Sunum No= 385

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karaciğerin Parazitik ve Non Parazitik Kistleri Arasında Ender Rastlanan Dört Alveolar Kist Hidatik Olgusu

Uzman Dr. Gülçin Harman Kamalı[1],
Doç.Dr. Çiğdem Arabacı[2]
[1]S.B.Ü. Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Patoloji Laboratuvarı, İstanbul
[2]S.B.Ü. Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı, İstanbul

Özet

Ekinokokkosis dünyanın birçok bölgesinde ciddi morbidite ve mortaliteye yol açan zoonozdur. Türkiye'de enfeksiyon etkeni olarak Echinococcus granulosus ve Echinococcus multilocularis görülmektedir. Enfeksiyondan genellikle E.granulosus sorumlu iken E. alveolaris karaciğerdeki tüm ekinokokal lezyonların sadece %3'ünü oluşturur. E. multilocularis malignite ile karışması, hızlı seyri ve metastaz yapma eğilimi nedeniyle önemlidir. Tanıda epidemiyoloji, klinik bulgular (tıkanma sarılığı, karın ağrısı, halsizlik) görüntüleme yöntemleri, histopatolojik inceleme, serolojik ve moleküler testler kullanılır. Çalışmamızda hastanemiz Patoloji Laboratuvarına, 1 Ocak 2013-30 Mart 2021 tarihleri arasında karaciğer kisti ön tanısı ile gelen 70 olgu retrospektif olarak hastane veri giriş sisteminden tarandı. Bunlardan iki olguya soliter kist, yedi olguya fibröz dokudan oluşan iltihaplı kist cidarı, 57 olguya E.granülosus'a bağlı kist hidatik, dört olguya E. multilocularis'in neden olduğu nadir görülen alveolar kist tanısı verildi. İlk olgu; 40 yaşında kadın hasta, karaciğerden 2x1,5x1,2 cm ölçüde kahverenkli iki adet doku gönderilmiştir. İkinci olgu; 53 yaşında erkek hasta, makroskopik 18x13x10 cm ölçüde sağ hepatektomi olup kesitinde pseudokapsüllü 10x10x5,5 cm ölçüde iyi sınırlı lobule yapıda ortasında 2,5 cm çapta kistik alan içeren koyu sarı renkli kitle izlenmiştir. Üçüncü olgu; 17 yaşında erkek hasta, 9x7 cm ölçüde parankim cerrahi sınır içeren 10x9x7 cm ölçüde segmental karaciğer dokusunda 8x7x5,5 cm ölçüde 7,5 cm uzunlukta alanda kapsüle bitişik nispeten düzensiz sınırlı koyu sarı renkli solid yapıda en yakın parankim cerrahi sınıra 0,5 cm mesafede kitle görülmüştür. Dördüncü olgu; 49 yaşında kadın hasta 17x8 cm ölçüde parankim cerrahi sınır içeren 26x20x8 cm ölçüde karaciğer rezeksiyonunda 16x15,5x8 cm ölçüde sınırları düzenli cerrahi sınıra 0,2 cm mesafede sarı renkli milimetrik kistler içeren sert kıvamlı lezyon vardır. Mikroskobide tüm olgularda, alveolar kiste özgü nekrotik alanlar arasında kutiküler membran ile çevrili farklı çaplarda kistler, nekroz çevrelerinde yer yer granülomatöz odaklar görülmüştür. Sonuçta, görüntülemede sıklıkla malignite ile karışabilen alveolar kist olguları, operabl olanlar eksize edilse bile, metazstaz yapma ve fatal seyri yönünden oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Alveolar Kist, Echinococcus Multilocularis

Four Rare Cases of Hydatid Alveolar Cyst Among Parasitic and Non-Parasitic Cysts of the Liver.

Abstract

Echinococcosis is a zoonosis that causes serious morbidity and mortality in many parts of the world. Echinococcus granulosus and Echinococcus multilocularis are regarded as infectious agents in Turkey. Although E.granulosus is the most common cause of infection, E. alveolaris accounts for just 3% of all echinococcal lesions in the liver. E. multilocularis is significant due to its similarity to malignancy, its rapid progression, and its proclivity to metastasize. Epidemiology, clinical observations (obstructive jaundice, abdominal pain, weakness), imaging methods, histopathological examination, serological and molecular tests are used in the diagnosis. In our study, 70 cases who were admitted to our hospital with a pre-diagnosis of liver cyst between January 1, 2013 and March 30, 2021 were retrospectively screened from the hospital data entry system. Of these, two patients were diagnosed with solitary cysts, seven patients with an inflamed cyst wall consisting of fibrous tissue, 57 patients with E.granulocular cyst hydatid, and four patients with a rare diagnosis of alveolar cyst caused by E. multilocularis. The first brown tissue samples measured as 2 x 1.5 x 1.2 cm from the liver were gathered from our first case; a 40-year-old female patient. In the second case, the tissue sample derived from 18x13x10 cm right hepatectomy specimen from a 53-year-old male patient. In the macroscopic section, a 10x10x5.5 cm sized, well-circumscribed, cystic and with a dark yellow mass with a diameter of 2.5 cm was observed in the centre of the specimen. In the third case, a 17-year-old male patient's 10x9x7 cm segmental liver tissue with a 9x7 cm parenchymal surgical border was investigated. Dark yellow solid mass in a 7.5 cm long area adjacent to the capsule with a relatively irregular border 0.5 cm from the surgical margin was examined from a liver specimen sized 8x7x5.5 cm. The fourth case displayed a 49-year-old female patient with a 17x8 cm parenchymal surgical margin from a 26x20x8 cm liver resection specimen with a 16x15.5x8 cm margin of a firm consistency containing yellow milimetric cysts within 0.2 cm of the regular surgical margin. In microscopy, cysts of different diameters surrounded by cuticular membrane and granulomatous foci in necrotic circles were observed among necrotic areas specific to alveolar cysts in all cases.

Keywords: Alveolar Cyst, Echinococcus Multilocularis

Presentation ID/Sunum No= 238

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Karbonmonoksit Zehirlenmesi İle Acil Servise Başvuran Erişkin Hastaların Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Ertekin[1],
Dr. Öğretim Üyesi Abdülkadir Bilir[2]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Acil Tıp Anabilim Dalı
[2]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmada acil servise karbonmonoksit (CO) zehirlenmesi ile başvuran erişkin hastaların demografik özelliklerinin, klinik durumlarının, uygulanan oksijen tedavi yönteminin ve klinik sonlanımının incelenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Acil Servisine 01.11.2019-01.11.2020 tarihleri arasında CO zehirlenmesi ile başvuran (18-90 yaş) hastaların yaş, cinsiyet, acil servise başvuru saati, başvuru tarihi, hastanın tıbbi yakınması, hastadan alınan rutin kan parametreleri, hastalara uygulanan oksijen tedavisi yöntemi ve hastaların klinik sonlanımları incelendi. Hastaların demografik ve klinik bilgilerinin istatiksel dağılımı hesaplandı. Bulgular: CO zehirlenmesi mevcut olan hastaların (n=29) yaş ortalaması 39.53±19.59 ve %51.7'sinin kadın olduğu saptandı. Hastaların en sık başvuru şikayeti bulantı ve baş ağrısı olarak bulundu. Hastalar acil servise en sık 08.01-16.00 saatleri arasında ve kış aylarında başvurduğu tespit edildi. Hastaların %82.8'inde sobaya bağlı zehirlenme nedeniyle acil servise başvurduğu belirlendi. Hiperbarik oksijen tedavisi (HBOT) ihtiyacı olan hastaların kan karboksihemoglobin (COHb), ikinci saatte bakılan COHb ve laktat seviyeleri normobarik oksijen tedavisi ihtiyacı olan hastalara göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptandı (p=0.000, p=0.000, p=0.000). Hastaların %17'sine HBOT ihtiyacı olduğu belirlendi. Sonuç: HBOT kararı için hastaların klinik bulguları ile kan COHb ve laktat değerleri bir arada değerlendirmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karbonmonoksit Zehirlenmesi, Karboksihemoglobin, Hiperbarik Oksijen Tedavisi

Analysis of Adult Patients Applied to the Emergency Department With Carbon Monoxide Poisoning

Abstract

Aim: The aim of this study was to investigate the demographic characteristics, clinical conditions, oxygen therapy method and clinical outcome of adult patients admitted to the emergency department with carbon monoxide (CO) poisoning. Materials and Methods: Age, gender, time of admission to the emergency department, date of application, patient's medical

complaint, routine blood parameters, the method of oxygen therapy applied to the patients and the clinical outcomes of the patients were examined. Statistical distribution of demographic and clinical information of the patients was calculated. Results: The mean age of the patients (n = 29) with CO poisoning was found to be 39.53 ± 19.59 and 51.7% were women. The most common complaints of the patients were found to be nausea and headache. It was determined that the patients most frequently applied to the emergency department between 08.01-16.00 and during the winter months. It was determined that 82.8% of the patients applied to the emergency department due to stove-related poisoning. It was found that the blood carboxyhemoglobin (COHb) levels and COHb levels that measured at the second hour and lactate levels of the patients who needed hyperbaric oxygen therapy (HBOT) were significantly higher than the patients who needed normobaric oxygen therapy (p = 0.000, p = 0.000, p = 0.000). It was determined that 17% of the patients needed HBOT. Conclusion: For the HBOT decision, it is necessary to evaluate the clinical findings of the patients together with their blood COHb and lactate values.

Keywords: Carbon Monoxide Poisoning, Carboxyhemoglobin, Hyperbaric Oxygen Therapy

Presentation ID/Sunum No= 27

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kardiyopulmoner Bypass Sonrası Gelişen Vazoplejik Sendromunun Metilen Mavisi ile Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Aydn[1]
[1]*Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Ahmet Aydın*

Özet

Giriş: Vazoplejik sendrom (VS), kardiyopulmoner baypas ile ilişkili bir komplikasyon olarak görülebilir. VS sırasında hasta norepinefrine dirençli hale gelir. Yüksek mortalite ve morbidite nedeniyle tedavi seçenekleri değerlidir. Guanilat siklaz inhibitörü metilen mavisi (MM), bu gibi durumlarda çekici bir tedavi alternatifi olabilir. Olgu: 61 yaşında erkek hasta koroner arter hastalığı tanısıyla hastanemize yatırıldı. Koroner anjiyografiden sonra cerrahi revaskülarizasyon kararı alındı. Koroner arter baypas greft ameliyatı yapılan hasta, operasyon sonrası yüksek doz inotropik ve intraaortik balon pompası desteği altında yoğun bakım ünitesine alındı. Postoperatif 1. Saatte ventriküler fibrilasyon geçiren ve defibrilasyona yanıt vermeyen hasta tekrar acil olarak operasyona alındı. Hasta kardiyopulmoner baypas altında yeniden değerlendirildi ve tüm greftlerin açık olduğu ve mevcut durumu açıklayacak başka bir patoloji bulunmadı. Hasta veno-arteriyel ECMO ve yüksek doz inotropik ilaç desteği ile yoğun bakım ünitesine tekrar alındı. Hasta yüksek doz üçlü inotropik ilaç desteğine rağmen hipotansifti ve bunun sebebinin VS olduğu düşünüldü. MM, 20 dakika süreyle 4 mg / kg dozunda infüzyon olarak uygulandı. İnfüzyonun yarısında, inortop dozları neredeyse yarıya indirmeyi başardık ve 24 saatin sonunda hastayı ECMO'dan ayırdık. Hasta postoperatif 4. günde yoğun bakımdan servis katına alındı ve 23 gün sonra taburcu edildi. Sonuç: Tek bir MM dozu, belirgin bir yan etkisi olmaksızın kardiyopulmoner baypastan sonra VS tedavisine yönelik olarak etkili bir yaklaşım gibi görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vasoplejik Sendrom, Metilen Mavisi, Kardiyopulmoner Baypas

Treatment of Post Cardiopulmonary Bypass Vasoplegic Syndrome With Methylene Blue

Abstract

Objectives: Vasoplegic syndrome (VS) can be seen as a cardiopulmonary bypass associated complication. During VS patient become refractory to norepinephrine. Because of high mortality and morbidty treatment options are valuable. The guanylate cyclase inhibitor methylene blue (MB) could be an attractive treatment alternative in such cases. Case: A 61-year-old man was admitted to hospital with the diagnosis coronary artery disease. After

coronary angiography, surgical revascularization was schueled. Coronary artery bypass graft surgery was performed and the patient was admitted to the intensive care unit under high dose of inotropic and intra-aortic balloon pump support. The patient underwent ventricular fibrillation 1 hour after entering the intensive care unit and underwent surgery while resuscitation was performed. The patient was reevaluated under cardiopulmonary bypass and there was no reason to explain the condition where all grafts were open. The patient was transferred to intensive care unit with veno-arterial ECMO and high-dose inotropic drug support. The patient was hypotensive despite high-dose triple inotropic drug support and VS was thought to be the reason. MB was administered as an infusion at a dose of 4mg / kg for 20 minutes. At half of the infusion, we were able to reduce inortop doses to almost half, and at the end of 24 hours, we excised the patient from ECMO with acceptable inotropic support. The patient was transferred from the intensive care unit to the service floor on the 4th postoperative day and discharged from the hospital in 23 days. Conclusions: A single dose of MB seems to be a potent approach to VS after cardiopulmonary bypass with no obvious side effects.

Keywords: Vasoplegia Syndrome, Methylene Blue, Cardiopulmonary Bypass

Presentation ID/Sunum No= 217

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kasık Fıtıklarında Kugel Tekniği İle Total Ekstraperitoneal(TEP) Laparoskopik Yaklaşımın ve Gerilimsiz Hernioplasti (Lıchtensteın Freetension Mesh)onarım Tekniğinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Doğan Erdoğan[1],
Prof.Dr. Ediz Altınlı[2]
[1]Haydarpaşa Numune Eğitim Ve Araştırma Hastanesi
[2]Memorial Bahçelievler Hastanesi
**Corresponding author: Doğan Erdoğan*

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı kasık fıtığı onarımında yeni bir teknik olan, minimal invazif, non-laparoskopik, preperitoneal ve dikişsiz olarak tarif edilen Kugel yama onarımı ile lichtenstein yöntemi ile prolen mesh takviye onarımı ve laparoskopik total ekstraperitoneal (TEP) yaklaşımı hasta konforu, postoperatif komplikasyonlar, kozmezis, nüks, cerrahi travmaya inflamatuar yanıt gibi parametreler açısından karşılaştırmaktır.YÖNTEM:2007 ile ekim 2009 tarihleri arasında Sağlık Bakanlığı Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi 2.Genel Cerrahi Polikliniğine tek taraflı kasık fıtığı ile başvuran 20-70 yaşları arasında 40 erkek hasta üç gruba ayrıldı. Prospektif randomize olarak Grup I'deki 20 hastaya Lichtenstein onarımı, Grup II'deki 10 hastaya laparoskopik ekstraperitoneal fıtık onarımı (TEP), Grup III'deki 10 hastaya Kugel onarımı uygulandı.BULGULAR:Çalışmaya katılan hastalarımızın yaş ortalaması Kugel onarımında 44.09, laparoskopik onarımda 46 lichtenstein onarımında 51.40 idi. Ameliyat süreleri ortalama olarak Kugel tekniğinde 59,09dk. laparoskopik teknik ile 80,91dk. ve lichenstein tekniğinde i 55,25dk. olarak saptandı. VAS ölçümleri 4, 8, 24 saatlerde bakılmıştır ve gruplar arasında anlamlı farklılık saptanmadı. Postoperatif hastanede kalış süreleri ortalama olarak Kugel mesh onarımında 1.27 gün, Lichtenstein prosedüründe 1.64 gün , Laparoskopik grupta 1.35 gün olarak belirlendi.Kugel grubunda 1 hastada seroma gelişti. Bunun dışında üç gruptada nüks veya herhangi bir komplikasyon saptanmadı.Yapılan maliyet analizinde Lap.TEP grubunun Kugel grubuna göre daha maliyetli olduğu saptanmıştır.Preoperatif ve postoperatif kortizol ve CRP farklılık anlamlı bulundu ancak açık cerrahi (Kugel, Lichenstein) ile laparoskopik cerrahi arasındaki kortizol ve CRP değerindeki artış anlamlı bulunmamıştır.Ameliyat tekniklerinin arasında hastaların memnuniyet değerlendirmeleri anlamlı bulunmamıştır.SONUÇ:Bu çalışma Kugel, Lichenstein ve TEP tekniklerinin, hasta konforu, komplikasyon, postoperatif ağrı, kozmezis, normal aktivitelere dönüş, nüks ve cerrahi travmaya sistemik inflamatuar yanıt açısından birbirlerine anlamlı üstünlüklerinin olmadığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kugel Mesh, Lichenstein, Tep

Presentation ID/Sunum No= 153

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kilitli İntramedüller Çivileme Sonrasında Ön Diz Ağrısı Olan Hastaların Patellofemoral Diziliminin, Retrospektif Olarak Dinamik Bilgisayarlı Tomografi ile Analizi

Uzman Dr. Sefa Aktı[1], Prof.Dr. Ertuğrul Akşahin[2], Prof.Dr. Ali Biçimoğlu[3]

[1]Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Yüksek İhtisas Üniversitesi
[3]Ankara Şehir Hastanesi
**Corresponding author: sefa aktı*

Özet

Giriş: Femur cisim kırıkları tedavisinde operasyon sonrası oluşabilecek rotasyonel deformiteler ise en sık görülen komplikasyonlardan birisidir.Oluşan rotasyonel deformitelerin patellofemoral eklem üzerine oluşan etkisini araştıran çalışmaya rastlamadık.Bu yüzden çalışmamızda; kilitli intramedüller çivileme sonrasında oluşan rotasyonel deformitelerin patellofemoral dizilim üzerindeki etkisini dinamik bilgisayarlı tomografi metodunu kullanarak araştırdık. Materyal Metod:Bilgisayarlı tomografi ile hastaların nötralde opere ve sağlam tarafın ayrı ayrı olarak femur uzunlukları, nötralde çekilen kalça ve diz ekleminden geçen aksiyel kesitler kullanılarak her iki alt ekstremitenin femoral anteversiyon açıları ölçüldü, ardından yine nötral pozisyonda, kontraksiyonda, 15,30,60 derece açılarda alınan aksiyel kesitler ile her iki dizin ayrı ayrı olarak sırasıyla sulcus, congurens, lateral patellofemoral açı, patellar tilt açıları ve lateral patellar deplasman mesafeleri ölçüldü. Insall-Salvati indeksi 30 derece fleksiyonda alınan horizontal kesitler kullanılarak ölçüldü. Hastalar rotasyon farklarına göre; 10 dereceden fazla eksternal rotasyon deformitesi olanlar Grup A, 10 dereceden fazla internal rotasyon deformitesi olanlar Grup B ve 10 derecenin altında internal veya eksternal rotasyon deformitesi olanlar Grup C olarak gruplandırıldı. Sonuçlar:Ortalama yaş 33,5 idi. Ekstrenal rotasyon deformitesi 10 derecenin üzerinde olan hastaların patellofemoral eklemde ölçülen parametrelerinin ortalama değerleri karşılaştırıldığında nötralde LPA değeri (p=0,028), kontraksiyonda LPA(p=0.043) ve PTA değerleri (p= 0,028), 15 derece fleksiyonda LPA (p=0,028) ve PTA (p=0,028) değerleri, 60 derece fleksiyonda LPA (p=0,046) ve PTA (p= 0,028) değerleri sağlam ve opere taraf arasında istatistiki olarak anlamlı düzeyde farklı izlendi. Tartışma: Bizim sonuçlarımız intramedüller kilitli çivileme sonrasında oluşan 10 dereceden daha fazla eksternal rotasyonel deformitesinin patellofemoral eklemde yapılan dinamik BT değerlendirmelerinde birçok açıda medial tilt yaptığı göstermiştir. Ancak rotasyonel deformitesi 10 derenin altında olan ve 10 dereceden fazla internal rotasyon deformitesi olan hastalarda patellofemoral eklem ilişkisinde herhangi bir değişiklik tespit etmedik. Bu nedenle Femur cisim kırıklarında intramedüller çivileme sonrasında mümkün olduğunca anatomik redüksiyon yapılması, özellikle eksternal rotasyonel deformite oluşturmaktan patellofemoral dizilim bozukluğunu önlemek amacıyla kaçınılması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Femur Cisim Kırığı, Rotasyon, Patellofemoral Eklem

Retrospective Analysis of the Patellofemoral Alignment of Patients With Anterior Knee Pain After Locked İntramedullary Nailing With Dynamic Computed Tomography

Abstract

Introduction:The closed intramedullary nailing of femoral shaft fractures after rotational deformities are one of the most common complications. Many articles have been published investigating the clinical results of these rotational deformities.We investigated the effect of rotational deformities that occur after locked intramedullary nailing on patellofemoral alignment using dynamic computed tomography method. Metod:The femoral anteversion angles of both lower extremities were measured using axial sections passing through the hip and knee joints taken in neutral position. Then, in neutral position, in contraction, at 15,30,60 degrees angles, the sulcus, congurens, lateral patellofemoral angle, patellar tilt angles and lateral patellar displacement distances of both knees were measured separately; Group A with an external rotation deformity of more than 10 degrees, Group B with an internal rotation deformity of more than 10 degrees, and Group C with internal or external rotation deformities below 10 degrees. Results:The mean age was 33.5 years.Comparing the mean values of the parameters measured in the patellofemoral joint of patients with extrarenal rotation deformity over 10 degrees, the LPA value in neutral ($p = 0.028$), LPA in contraction ($p = 0.043$) and PTA values ($p = 0.028$), LPA at 15 degrees of flexion ($p = 0.028$) and PTA ($p = 0.028$) values, LPA at 60 degrees of flexion ($p = 0.046$) and PTA ($p = 0.028$) values were statistically significantly different between the healthy and operated sides. Discussion:Our results have shown that external rotational deformity of more than 10 degrees after intramedullary locked nailing causes medial tilt at many angles in dynamic CT evaluations of the patellofemoral joint. However, we did not detect any changes in the patellofemoral joint relation in patients with rotational deformity less than 10 degrees and more than 10 degrees of internal rotation deformity.We think that especially external rotational deformity should be avoided in order to prevent patellofemoral malalignment.

Keywords: Femur Shaft Fracture, Rotation, Patellofemoral Joint

Presentation ID/Sunum No= 369

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kişiselleştirilmiş Meme Kanseri Taramasında Bireysel Meme Kanseri Riski Hesaplama Modellerinin Yeri: Hangi Bireye Hangi Modelleme'

Dr. Öğretim Üyesi Sibel Aydın Aksu[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Kliniği*
**Corresponding author: Sibel Aydın Aksu*

Özet

Meme kanseri, her 8 kadından birinde görülen, kanserden ölüm nedenleri arasında ikinci sırada bulunan, erken tanı ve tedavi ile morbidite ve mortalitesinde azalma sağlanabilen, bu nedenle de toplumsal kanser tarama programlarına alınmış bir sağlık sorunudur. Tarama ile kanser tanısı erken evrede ve düşük dereceli iken konabilmekte, etkili tedavi seçenekleri ile mortalitede %36'lara varan azalma elde edilebilmektedir. Toplum bazlı tarama programları, cinsiyet ve yaş temelli olup, belirli bir yaş üzerindeki kadınların tümüne, belli aralıklarla, mamografi ile yapılmaktadır. Oysa her kadın farklı genetik yapıya, farklı öz ve soy geçmişe, farklı genetik risk faktörlerine sahiptir. Bu durum, risk temelli, bireye özgü tarama programlarının oluşturulmasını zorunlu kılmaktadır. Bir kadında meme kanseri gelişme riskinin hesaplanmasında istatistiksel modellemeler kullanılmaktadır. Birçok modelleme olmakla birlikte en sık kullanılanların başlıcaları Gail, Claus ve Tyrer –Cuzick modelleridir. Gail modeli, ilk 5 yılda ve yaşam boyu meme kanseri gelişme riskini hesaplamada kullanılmaktadır. 35-85 yaş arası kadınlarda kullanılabilir. Paternal kanser öyküsünün, 1. derece dışındaki akrabalardaki ve kişisel kanser öyküsünün dikkate alınmaması bu modelin limitasyonlarıdır. Claus modeli ise ailesel kanser öyküsü bulunan kişilerde risk hesaplama için daha uygundur. Ancak hastaya ait atipik duktal hiperplazi öyküsünü, ilk menarş yaşı ve ilk doğum yaşını, kişisel kanser öyküsünü dikkate almaz. Bu iki model, BRCA1 ve BRCA2 genleri saptanmadan önce geliştirilmiştir. Genetik mutasyonların tanımlanmasından sonra başka modeller ortaya çıkmıştır; BRCAPRO, BOADICEA, IBIS gibi. Tyrer-Cuzick modeli (IBIS), Gail ve Claus modelleri ile karşılaştırıldığında daha başarılı bulunmuştur. Aile hikayesi, hormonal faktörler, benign meme hastalıkları, BRCA mutasyonu ile birlikte düşük geçişli genlere ait değişkenler de hesaplamaya katılır. 10 yıllık ve hayat boyu meme kanseri riski hesaplanabilir. Sonuç olarak, bu modellerin hiçbiri ideal değildir. Meme kanserine yol açan bütün genetik değişiklikler bilinmediği için kanser riski yaklaşık olarak tahmin edilebilir. Yine de, yüksek riskli bireyin tanımlanması, bu kişilerde taramanın daha sık, daha erken yapılmasına ve mamografiye ek modalitelerin planlanmasına olanak verir.

Anahtar Kelimeler: Kişiselleştirilmiş Meme Kanseri Taraması, Gail, Claus, Tyrer-Cuzick

The Validation Of İndividual Breast Cancer Risk Estimation Models For Personalized Breast Cancer Screening Program: Which Model For Which Person?

Abstract

Breast cancer is a public health problem affecting 1of 8 women which is the second most common cause of woman death because of cancer. Due to early diagnosis and treatment enables decrease in morbidity and mortality rates it is included to the public based screening programmes. Studies show that breast cancer screening strategies provide diagnosing cancer in low grade and early stage that ensures up to 36% decrease in mortality with effective treatment choices. Public based screening programs consider gender and age, so it includes all women population over a certain age. It is performed by mammography at certain intervals. However, each woman has a different genetic profile, particular health background and genetic risk factors. This situation necessitates to improve risk-based, personalized screening programs. Statistical risk assesment models are used to estimate the risk of developing breast cancer in a woman. Although there are various models, the mainly ones are Gail, Claus and Tyrer –Cuzick algorithms. The Gail model is used to estimate 5 year and lifetime risk of developing breast cancer. It can be used in women between the ages of 35-85. The limitations of this model are not to take account of the history of paternal cancer, non-1st degree relatives and personal cancer history. The Claus model is more suitable for risk estimation of people who has familial history of cancer. However, it does not take into account the patient's background of atypical ductal hyperplasia, age of menarche, age of the first giving birth, and personal cancer history. These two models were developed before detection of BRCA1 and BRCA2 genes. So, other models have emerged after the identification of genetic mutations; BRCAPRO, BOADICEA, IBIS e.g. The Tyrer-Cuzick model (IBIS) was found to be more successful when compared to the Gail and Claus models. Family history, hormonal factors, benign breast diseases, BRCA mutation and variables belonging to low-penetrance genes are also included to estimation. 10-year and lifetime breast cancer risk can be calculated. Eventually, none of these models are ideal. Since all genetic changes that lead to breast cancer are not clarified, cancer developing risk can only be approximated. However, description of a high-risk individual, allows for more frequent and earlier screening, and using additional modalities to mammography.

Keywords: Personalized breast cancer screening, Gail, Claus, Tyrer-Cuzick

Presentation ID/Sunum No= 203

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kist Hidatik Şüpheli Bireylerde Ekinokok Iha Seropozitifliğinin Belirlenmesi

Uzman Dr. Mehmet Emin Bulut[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Universitesi, Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarı*
**Corresponding author: M Emin Bulut*

Özet

Amaç: Kist hidatik(KH) dünyanın birçok bölgesinde ciddi morbidite ve mortaliteye yol açan bir zoonozdur. Etkeni çoğunlukla Echinococcus granulosus, nadiren de Echinococcus multilocularis'tir. KH tüm organları tutabilmekle birlikte en sık karaciğer (%70) ve akciğerleri (%15-20) tutar. KH tanısında görüntüleme yöntemlerinin yanında serolojik testler hem tanı hem de tedavi takibinde kullanılmaktadır. Bu çalışmada amaç, SBÜ Şişli Hamidiye Etfal EAH Tıbbi Mikrobiyoloji Laboratuvarına şüpheli hastalardan gönderilen örneklerde İndirekt Hemaglutinasyon (IHA)yöntemiyle KH seroprevalansını belirlemektir. Metod: Hastanemiz mikrobiyoloji laboratuvarına 2017-2020 yılları arasında KH ön tanısıyla gönderilen 731 bireyin Ekinokok IHA testi(Fumuose Diagnostics,Fransa) sonuçları retrospektif olarak incelenmiştir.Yaş ve cinsiyetler arası grupları karşılaştırmada istatistiksel yöntem olarak ki kare ve Fisher's exact test kullanılmıştır. Bulgular: Kist hidatik şüphesiyle incelenen 731 hastanın 445'i (%60.9) kadın, 286'sı (%39.1) erkek bireydi. Yaş ortalaması 47.56 ±21.66 yıl (1-96) olarak saptandı. 731 hastanın 47'sinde (%6,4) Ekinokok IHA test sonucu pozitif olarak bulunmuştur. Pozitiflik oranı 0-18 yaş arası hastalarda %9.9 ve 18-65 yaş arası hastalarda %7.7 olup yaşa göre anlamlı farklılık bulunmamıştır (p=0.937). Başvuran 286 erkeğin %9.1'inde, 445 kadının %4.7'sinde pozitiflik saptanmış olup erkek bireylerde pozitiflik oranının daha yüksek olduğu gözlenmiştir(p = 0.018). Serolojik olarak pozitif bulunan 47 vakanın 40'ında radyolojik bulgulara ulaşılmış ve hidatik kist ile uyumlu kistik lezyonların mevcut olduğu gözlenmiştir. Sonuç: ülkemizde yaygın olarak görülmekte olan KH önemli bir sağlık sorunu oluşturmaya devam etmektedir. Türkiye'de yapılan çalışmalarda %3.45-12 arasında değişen oranlar bulunmuş olup bu çalışmada da benzer şekilde pozitiflik oranı %6,4 olarak tespit edilmiştir. Hastalık semptomları mevcut kistlerin komşu organlara bası veya komplikasyonları nedeniyle oluşur. Çalışmamızda serolojik olarak pozitiflik tespit edilmiş olan 47 hastanın radyolojik bulgularına ulaşılan 40'ında kist hidatikle uyumlu kistik lezyonların varlığı tespit edilmiştir. Literatürde bazı çalışmalarda ileri yaşta pozitiflik oranının daha yüksek olduğu belirtilmiş olsa da bu çalışmada yaş grupları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Yapılan çalışmalarda, cinsiyetler arası pozitiflik oranlarında fark değişken olup bizim çalışmamızda erkeklerde kadınlara göre pozitiflik oranı anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Kistler uzun yıllar içinde geliştiğinden KH başlangıçta asemptomatik olabilir. Günümüzde serolojik tanı testlerinin duyarlılığı ve özgüllüğü artmıştır. Serolojik testlerin erken dönem tanı ve tedavi takibinde kullanımı kist hidatik hasta yönetiminde önemli katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kist Hidatik, Serolojik Tanı, İndirek Hemaglütinasyon Testi, Echinoccus Granulosus.

Presentation ID/Sunum No= 318

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı'nda Son Onbeş Yılda Değerlendirilen Çocuk Karaciğer Biyopsilerine Retrospektif Bakış

Dr. Öğretim Üyesi Gupse Turan[1],
Doç.Dr. Çiğdem Vural[1]
[1]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi
Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

AMAÇ: Çalışmanın amacı Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı'nda son 15 yılda karaciğer biyopsisi değerlendirilen çocuk hastalardaki biyopsi sonuçlarının tanısal dağılımını değerlendirmektir. METODOLOJİ: Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Araştıma ve Uygulama Hastanesi'nde 15 yıllık bir süre boyunca yapılan çocuk karaciğer biyopsileri değerlendirildi ve tanılara göre sınıflandırıldı. BULGULAR: 99 hastanın 57'si erkek, 42'si kızdı. En sık biyopsi nedeni karaciğerde kitle varlığı, biyopsi yöntemi iğne kesim biyopsisi idi. Olgularda tanı gruplarını tümör ve tümör benzeri lezyonlar (% 30.3), safra yollarında anormallikler (% 26.2), inflamatuar süreçler (%17.1) ve metabolik / depolama bozuklukları (% 13.1) oluşturmaktaydı. Kalan olgular ise spesifiye edilemeyen ya da normal histopatolojik bulguları içermekteydi. SONUÇ: Karaciğer biyopsileri pediatrik karaciğer hastalığının tanısında ve yönetiminde önemli role sahiptir. Çalışmamızda tümör ve tümör benzeri lezyonlar en sık tanı grubunu oluşturmaktaydı. Diğer sık tanı kategorileri safra yolları anormallikleri ve inflamatuar süreçlerdi.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer, Biyosi, Çocuk

Retrospective Overwiew of Childhood Liver Biopsies in the Last Fifteen Years At Kocaeli University Medical Faculty Pathology Department

Abstract

AIM: The aim of the study is to evaluate the diagnostic distribution of biopsy results in pediatric patients those were evaluated in the last 15 years at Pathology Department of Kocaeli University Medical Faculty. METHOD: Pediatric liver biopsies performed over a period of 15 years at Kocaeli University Faculty of Medicine Research and Practice Hospital were evaluated and classified according to diagnoses. RESULTS: 57 of 99 patients were boys and 42 were girls. The most common reason for biopsy was the presence of a mass in the liver, and the biopsy method was tru-cut biopsy. Tumor and tumor-like lesions (30.3%), biliary tract abnormalities (26.2%), inflammatory processes (17.1%) and metabolic / storage disorders (13.1%) constituted the diagnostic groups in the cases. The remaining cases included nondiagnostic, unspecified or normal histopathological findings.

Keywords: Liver, Biopsy, Child

Presentation ID/Sunum No= 199

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolesistektomi Sonrası Safra Kesesi Rutin Olarak mi ? Yoksa Şüpheli Durumlarda mi Patolojik İncelemeye Gönerilmelidir ?

Uzman Dr. Fırat Mülküt[1]
[1]*Dr. Lütfi Kırdar Kartal Şehir Hastanesi*

Özet

Giriş: Genel cerrahinin en sık uygulanan ameliyatlarından birisi olan laparoskopik kolesistektomi, ABD'de yılda yaklaşık 500.000'den fazla yapılmaktadır. Safra kesesi kanserine kolesistektomi piyeslerinde genellikle tesadüfen rastlanır. Safra kesesi kanserleri, sinsi bir şekilde bulgu vermeden ilerleyen, bulgu verdiğinde de cerrahi olarak tedavisi mümkün olmayan seviyeye gelmiş olma ihtimali yüksek, olan son derece hızlı yayılan ve oldukça düşük sürviye sahip gastrointestinal sistemin beşinci en sık rastlanan malignitesidir. Yüksek lenfatik yayılım ve implantasyon yeteneğine de sahip olan safra kesesi kanserleri için uygun cerrahi tedavi dışında uzun yaşam sağlayabilecek bir tedavisi yoktur. Amaç: Cerrahi olarak çıkarılan tüm safra keselerini histopatolojik incelemeye göndermek yerine; sadece operasyonda şüpheli gözüken veya görüntülemelerde malignite şüphesi olan hastaların safra keselerini incelemeye göndermek doğru bir tercih midir? Bulgular: 20 Temmuz 2015 tarihi ile 12 Mart 2021 tarihinde Dr. Lütfi Kırdar Kartal Şehir Hastanesi'nde laparoskopik veya açık kolesistektomi ameliyatı yapılan 5602 vaka retrospektif olarak incelendi. Bu hastaların 20 tanesinin patoloji piyesinde safra kesesi adenokarsinomu tespit edildi. Bu 20 hastanın ameliyat öncesi yapılan görüntülemelerinde; 11 tanesinde kolelithiazis, 3 tanesinde akut kolesistit, 1 tanesinde kitle, 5 tanesinde şüpheli duvar kalınlaşması görülmüştür. Sonuç: Sonuç olarak safra kesesi kanseri az oranda tespit edilse bile, hastalığın sürviyi göz önüne alındığında, cerrahi olarak çıkarılan tüm safra keselerinin s histopatolojik incelemeye gönderilmesini önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi Kanseri, Patoloji, Genel Cerrahi, Kolesistektomi, Malignite

Presentation ID/Sunum No= 195

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kolorektal Kanserlerde Cerrahi Sonrası Kolonoskopik Takibin Önemi

Uzman Dr. Levent Uğurlu[1]
[1]SBÜ. İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: levent uğurlu*

Özet

Amaç: Kolorektal kanserlerin (KRK) Küratif cerrahi rezeksiyonlarından sonra bile %40'ların üzerinde rekürrens görülür. Bu durum cerrahi sonrası takibin önemini göstermektedir. Kolonoskopi bu takip yöntemleri arasında intraluminal rekürrensleri göstermenin ana yöntemidir. Bizde bu çalışmada cerrahi sonrası takip kolonoskopilerimizle rekürrensleri erken ve cerrahi için kür olabilecek bir evrede tespit etmeyi amaçladık. Yöntem: Ocak 2017 - Ocak 2021 tarihleri arasında, Genel Cerrahi Endoskopi Ünitemizde KRK'in cerrahi rezeksiyon sonrası takip kolonoskopisi yapılan 140 hastanın verileri geriye dönük olarak incelendi. Hastaların demografik verileri, primer kanserin lokalizasyonu, kolonoskopik takip sırasında anastomozda nüks, intraluminal anastomoz dışı gelişmiş senkron ve metakron tümörler kayıt edildi. Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 60,3±10,6, 82 (%58,6)'si erkek ve 58 (%41,4)'i kadındı. Primer kanserin lokalizasyonu %43,7'sinde sigmoid kolon, %35,9'unda rektum, %10,6'sında sağ kolon, %8,3'ünde transvers kolon, %2,6'sında inen kolonda idi. iki hastada senkron ikinci bir kanser odağı vardı. Takip kolonoskopilerinde bir hastada senkron, üç hastada metakron ve beş hastada anastomoz bölgesinde nüks tespit edildi. Ayrıca 34 hastada 65 polip bulunarak endoskopik olarak tedavileri yapıldı. Sonuç: Kolonoskopi KRK kanserlerin cerrahi sonrası rekürrenslerinin erken tespitinde önemli bir yöntemdir. Bu yöntem sayesinde küratif rezeksiyon ve sağ kalım şansı artar

Anahtar Kelimeler: Kolonoskopi, Kolorektal Kanser, Cerrahi Sonrası Takip, Nüks

The Importance of Colonoscopic Follow-Up After Surgery in Colorectal Cancers

Abstract

Objective: Even after curative surgical resections of colorectal cancers (CRC), a recurrence rate of over 40% is seen. This situation shows the importance of follow-up after surgery. Colonoscopy is the main method to show intraluminal recurrences among these follow-up methods. We aimed to capture intraluminal lesions early and at a stage that could be cured by surgery by making regular colonoscopic follow-ups in our patients. Methods: The data of 140 patients who underwent follow-up colonoscopy after surgical resection of CRC in our General Surgery Endoscopy Unit between January 2017 and January 2021 were retrospectively analyzed. Demographic data of the patients, localization of primary cancer, recurrence of the

anastomosis during colonoscopic follow-up, synchronous and metachronous tumors developed outside the intraluminal anastomosis were recorded. Results: The average age of the patients was 60.3 ± 10.6, 82 (58.6%) were male and 58 (41.4%) were female. The localization of primary cancer was in the sigmoid colon in 43.7%, the rectum in 35.9%, the right colon in 10.6%, the transverse colon in 8.3%, and the descending colon in 2.6%. Two patients had a synchronous second cancer focus. In follow-up colonoscopies, synchronous in one patient, metachronous in three patients, and recurrence in the anastomosis site in five patients were detected. In addition, 65 polyps were found in 34 patients and treated endoscopically. Conclusion: Colonoscopy is an important method for early detection of recurrence of CRC cancers after surgery. Thanks to this method, the chance of curative resection and survival increases.

Keywords: Colonoscopy, Colorectal Cancer, Postoperative Follow-Up, Recurrence

Presentation ID/Sunum No= 296

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kombine Flutikazon/anti-Ige Tedavisi Astımlı Farelerde Kemik Bozulmasını Önler Mi'

Dr. Öğretim Üyesi Serkan Gürgül[1], Prof.Dr. Özlem Keskin[1], Prof.Dr. Can Demirel[1], Doç.Dr. Mehmet Yaşar Özkars[2], Doç.Dr. Yahya Nural[3], Arş.Gör. Coşar Uzun[3], Prof.Dr. Nurten Erdal[3]

[1]Gaziantep Üniversitesi
[2]Kahramanmaraş Sİ Üniversitesi
[3]Mersin Üniversitesi
**Corresponding author: Serkan GÜRGÜL*

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, i) Kronik alerjik astım'ın (KAA) kemik kalitesinde anlamlı değişikliklere neden olup olmadığını, eğer varsa, ii) flutikazon ve iii) flutikazon ve anti-IgE içeren kombine tedavinin astım-nedenli kemik kaybı ve kemik bozulması üzerinde koruyucu etkileri olup olmadığını araştırmaktır. Yöntem: Çalışmada, KAA oluşturmak amacıyla ovalbumin ile duyarlılaştırılmış BALB/c erkek farelerde (8-10 haftalık) astıma özgü kronik inhalasyonel maruziyet modeli kullanıldı. Otuz-iki adet fare her gruba eşit-sayıda hayvan gelecek şekilde 4 gruba ayrıldı: control (tedavi verilmedi), KAA (salin verildi), KAA+2000µg flutikazon ve KAA+kombine tedavi (2000µg flutikazon+200µg anti-IgE). İmmünizasyon sonrası, aerosolize flutikazon veya salin haftada üç kez inhalasyon yoluyla uygulandı. Anti-IgE uygulamaları 15 gün ara ile beş seansta intraperitoneal olarak yapıldı. Mekanik analizler için üç-nokta eğme testi uygulandı. Kemik mineral kompozisyonu (Ca+2, P ve Ca/P-oranı) indüktif çift plazma kütle spektrometresi (ICP-MS) ile değerlendirildi. Bulgular: Sonuçlarımız, KAA'nın hem kollajen degradasyonunu hem de kemik kaybını teşvik ederek kemik bozulmasına neden olabileceğini ve KAA'nın kemik kalitesi ve gücü üzerindeki bozucu etkilerinin kombine tedavi ile önlenebileceğini gösterdi. Ayrıca kombine tedavinin, KAA-nedenli bozulmaya karşı kemikte mineral kaybını önlediği ve kemik bütünlüğünü koruduğu saptandı. Ancak, flutikazon uygulamasının benzer sonuçları göstermekte başarısız olduğu gözlendi. Sonuç: Kemik dayanıklılığının ve kalitesinin KAA'da azaldığı ve KAA'nın kemikte mineral dengesizliğine neden olduğu söylenebilir. Ayrıca, flutikazon ve anti-IgE içeren kombine tedavi, hem kollajen degradasyonunu hem de kemik kaybını önleyen bir mekanizma yoluyla bu bozuklukları inhibe edebilir.

Anahtar Kelimeler: Astım, Flutikazon, Anti-Ige, Kemik Biyomekanik, Icp-Ms, Kemik Kalitesi

Does Combined Fluticasone/anti-Ige Therapy Prevent Bone Deterioration in Asthmatic Mice ?

Abstract

Aim: To investigate whether: i) Chronic allergic asthma (CAA) cause meaningful changes in bone quality, ii) fluticasone, and iii) combined therapy containing fluticasone and anti-IgE have protective effects on asthma-related bone loss and bone deterioration if any. Methods: A chronic inhalational exposure model of asthma in ovalbumin-sensitized BALB/c male mice (8-10 weeks-old) to generate CAA was used. Thirty-two mice were assigned randomly into four equal-sized groups: control (intact), CAA (treated with saline), CAA+2000µg of fluticasone, and CAA+combined therapy (2000µg of fluticasone+200µg of anti-IgE) groups. After immunization, aerosolized fluticasone or saline was administered inhalationally three times per week. Anti-IgE was performed intraperitoneally in five sessions at 15-days interval. Three-point bending test was used for the mechanical analysis. Bone mineral composition (Ca+2, P, and Ca/P-ratio) was evaluated using ICP-MS. Results: Our findings showed that CAA can cause bone deterioration by promoting both collagen degradation and bone loss, and the deteriorative effects of CAA on bone quality and strength can be prevented by combined therapy. We also found that combined therapy has protective effects on mineral loss and prevent bone integrity against CAA-related impairment. However, the administration of fluticasone alone failed to show these positive effects on the quality, integrity, and strength of bone. Conclusion: It can be suggested that the bone strength and quality are reduced in CAA, and CAA also causes a mineral imbalance in bone. Combined therapy containing fluticasone and anti-IgE may inhibit these impairments via a mechanism of preventing both collagen degradation and bone loss.

Keywords: Asthma, Fluticasone, Anti-Ige, Bone Biomechanics, Icp-Ms, Bone Quality.

Presentation ID/Sunum No= 201

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kore Akupunktur Tedavi Felsefesi

Dr. Öğretim Üyesi Serhat Koran[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi
**Corresponding author: Serhat Koran*

Özet

Kore Tıbbı, Kore Milliyetine özgün kültürü temel alarak Han Tıbbı Teorisine göre kendi milliyetinin tedavi pratiğinden oluşan tecrübelerle meydana gelmiş olan geleneksel bir tıp sistemidir. Temelleri Çin Tıbbı'na dayanan Kore Tıbbı'nda tedavide bitkisel ilaçlar, akupunktur, moksa, kupa tedavisi, aromaterapi, meditasyondan ve Sasang Tipolojisi önemli yer tutmaktadır. Kore Tıbbında, Sasang Yapısal Tipolojisine göre insanlar gruplara ayrılmış olup akupunktur ve fitoterapi tedavileri gruplara özgü düzenlenmektedir. Kore akupunkturunda Sasang Tipolojisi temeline dayanarak uygulanan bir tedavi şeklidir. Koreli hekim Lee Jema (1837-1900) tarafından geliştirilen Kore Akupunkturunda Sasang Yapısal Tıbbına göre insanlar 4 gruba ayrılır. Bu gruplar doğuştan gelen patofizyolojik yatkınlıklarına göre tedavi edilir. Bu 4 grup; mizaç yapısı, davranış kalıpları, fiziksel özellikler ve biyo-psikolojik özelliklerine göre ayrılmıştır. Sasang Yapısal Tıbbı grupları; Tea-Yang, So-Yang, Tea-Eum ve So-Eum' dır. Kore Akupunktur felsefesine göre her grubun zayıf ve kuvvetli organları vardır. Belli akupunktur noktalarının iğnelenmesi sonucu bu organlarda denge sağlanarak kişide genel bir iyilik hali meydana geleceğine inanılır. Sasang yapısal tıbbının temel özellikleri. Yapı Doğası Güçlü / zayıf organ Karakteristiği Taeyang Üzüntü Akciğer / Karaciğer Yaratıcı, pozitif, ilerici, etkileyici,cesur, aceleci zihin. Soyang Öfke Dalak/ Böbrek Kararsız, ödün vermekten çabuk sıkılmak, doğrucu, sıcak huylu. Taeeum Sevinç Karaciğer / Akciğer Nazik, mesleki, dayanıklı, espirili, korkak, korkan bir zihin. Soeum Zevk Böbrek / DalaK Zarif ve ılımlı, negatif, bencil, akıllı, düzenli ve kıskanç. Sasang yapısal tıbbı ile alakalı çalışmalara baktığımızda Kore Akupunktur Tedavisinin etkili olduğu sonuçlarına varılsa da bu alanda yapılacak daha fazla randomize kontrollü çalışmaya ihtiyaç olduğu da bir gerçektir.

Anahtar Kelimeler: Kore Akupunktur, Sasang Yapısal Tıbbı, Geleneksel Tıp

Presentation ID/Sunum No= 6

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Alt Ekstremite İskemisi Nedeniyle Endovasküler İliak ve Femoral Arter Angioplasti ve Eş Zamanlı Kontralateral Femoro-Popliteal Bypass Uygulaması

Dr. Görkem Yiğit[1]
[1]*Yozgat Şehir Hastanesi*

Özet

Hibrit girişimler, kompleks ve çoklu seviye lezyonu bulunan periferik arter hastalıklarında komplet revaskülarizasyona imkan sağlar. Özellikle periferik vasküler cerrahide hibrid yöntemlerin kullanılması ciddi komorbid hastalığı bulunanlarda, daha az agresif bir yaklaşım sağlamakla birlikte, cerrahi prosedür zamanını kısaltarak mortalite ve morbidite oranlarını azaltır. 58 yaşında, diyabet ve hipertansiyon tanıları bulunan erkek hasta, 50 metre yürümekle artan bacak ağrıları sebebiyle kliniğimize başvurdu. Fizik muayenesinde her iki ayakta distal nabızları palpe edilemiyordu. Görüntülemeler neticesinde, sağ ana iliak arter, ana femoral arter ve yüzeyel femoral arterinde tam oklüzyon bulunan hastaya başarılı bir şekilde ilaç kaplı balon angioplasti ve stentleme işlemi uygulandı. İşlem sonrası kılıf yerleştirilen sol bacakta şiddetli ağrısı olması üzerine, emboli ihtimali düşünülerek damar içerisindeki kılıf çıkartıldı. Eş zamanlı olarak yerinde embolektomiye alınan ancak emboli materyaline rastlanılmayan hastanın ağrısının devam etmesi üzerine sol bacağına femoro-popliteal bypass cerrahisi gerçekleştirildi. Takiplerinde her iki ayakta distal nabızları palpe edilen hasta, kliniğimizden üçüncü günde taburcu edildi. Uzun dönem takibinde semptomlarının gerilemiş olduğu ve yürüme mesafesinin arttığı gözlendi. Son iki dekatta, kalp ve damar cerrahları hibrit girişimleri başarıyla uygulamaya başlamıştır. Bu teknikler, endovasküler girişim ekipmanlarının bulunduğu ve vasküler cerrahi girişime olanak sağlayan angiografi laboratuarlarında güvenle uygulanabilir. Herhangi bir komplikasyon ile karşılaşıldığında hızlı bir cerrahi girişim olanağı sağlar. Öncelikle sağ bacağına girişim planladığımız ancak eş zamanlı diğer bacağında gelişen iskemi nedeniyle femoro-popliteal bypass yapmak zorunda kaldığımız bu atipik olgunun sunumunu, mevcut literatüre katkı açısından önemli buluyorum.

Anahtar Kelimeler: Endovasküler Girişim, Bacak İskemisi, Stent, Hibrid Prosedürler

Endovascular Iliac and Femoral Angioplasty Followed by Contralateral Femoro-Popliteal Bypass in a Patient With Chronic Lower Limb Ischemia

Abstract

Hybrid procedures allow complete revascularization in peripheral artery diseases with complex and multilevel lesions. The use of hybrid methods, especially in peripheral vascular surgery, provides a less aggressive approach in patients with severe comorbid diseases. Besides reduces the mortality and morbidity rates by shortening the surgical procedure time. A 58-year-old male

patient with a diagnosis of diabetes mellitus and hypertension was admitted to our clinic with leg pain that increased after walking 50 meters. On physical examination, distal pulses in both extremity were not palpable. As a result of the imagings, the patient with complete occlusion of the right common iliac artery, common femoral artery and superficial femoral artery was successfully applied with drug-coated balloon angioplasty and stenting. Since severe pain occurred in the left leg after the sheath was placed, the sheath within the vessel was removed considering the possibility of embolism. Femoro-popliteal bypass surgery was performed on the left leg due to the persistence of the pain of the patient, who was simultaneously taken to embolectomy but no embolic material was found. The patient, whose distal pulses were palpated in both extremity during follow-up, was discharged from our clinic on the third day. In his long-term follow-up, it was observed that his symptoms regressed and his walking distance increased. In the last two decades, cardiovascular surgeons have successfully performed hybrid interventions. These techniques can be applied safely in angiography units that have endovascular intervention equipment and allow vascular surgical intervention. It provides a rapid surgical intervention when any complications are encountered. First of all, I find the presentation of this atypical case, in which we planned to intervene in the right leg but had to perform femoro-popliteal bypass due to ischemia developing in the other leg simultaneously, in terms of contribution to the current literature.

Keywords: Endovascular Intervention, Limb Ischemia, Stent, Hybrid Procedures

Presentation ID/Sunum No= 271

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Bel Ağrısı İle Vitamin D Arasındaki İlişkinin Araştırılması

Uzman Dr. Alper Uysal[1],
Dr. Öğretim Üyesi Murat Güntel[2]
[1]Hatay Devlet Hastanesi Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Kliniği
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Bu çalışmada kronik bel ağrısı (KBA) ile vitamin D düzeyi arasında bir ilişki olup olmadığını değerlendirmeyi amaçladık. Materyal ve Metot: KBA tanısı ile takip ettiğimiz hastalar, yaş ve cinsiyet açısından benzer sağlıklı kontrol grubu ile vitamin D, kalsiyum, fosfor, alkalen fosfataz, parathormon, CRP ve sedimentasyon hızı açısından karşılaştırıldı. Hastane kayıt sistemi retrospektif olarak taranarak bu verilere ulaşıldı. Endokrin sistem hastalığı, karaciğer veya böbrek hastalığı, vertebra kırığı, enfeksiyon, gebelik, malignite ve romatizmal hastalık varlığı çalışmadan dışlanma kriteri olarak kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya 40 KBA hastası ve 33 tane de sağlıklı kontrol dahil edildi. KBA grubunun yaş ortalaması 36,10±10,34 iken, kontrol grubunun 36,42±8,10 idi. Hasta ve kontrol grubunun yaş ve cinsiyet dağılımlarının istatistiksel olarak benzer olduğu görüldü. KBA grubunun ortalama vitamin D düzeyi 15,63±8,95 iken, kontrol grubunun 17,83±8,28 idi ve istatistiksel olarak bu değerler arasında fark yoktu. Hasta ve kontrol grubu arasında kalsiyum, fosfor, parathormon, alkalen fosfotaz, sedimentasyon hızı ve CRP parametreleri açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı. Sonuç: D vitamini ile KBA arasında herhangi bir ilişki saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Bel Ağrısı, Vitamin D, Kalsiyum

Investigation of the Relationship Between Chronic Low Back Pain and Vitamin D

Abstract

Aim: In this study, we aimed to evaluate whether there is a relationship between chronic low back pain (CLBP) and vitamin D level. Materials and Methods: The patients with a diagnosis of CLBP were compared in terms of vitamin D, calcium, phosphorus, alkaline phosphatase, parathyroid hormone, CRP and sedimentation rate with healthy control group matched in terms of age and gender. These data were obtained by scanning the hospital registry system retrospectively. Endocrine system disease, liver or kidney disease, vertebral fracture, infection, pregnancy, malignancy and rheumatic disease presence were accepted as exclusion criteria from the study. Results: Forty CLBP patients and 33 healthy controls were included in the study. While the mean age of the CLBP group was 36.10 ± 10.34, it was 36.42 ± 8.10 for the

control group. It was observed that age and gender distributions of the patient and control groups were statistically similar. The mean vitamin D level in the CLBP group was 15.63 ± 8.95, while it was 17.83 ± 8.28 in the control group and there was no statistically significant difference between these values. No statistically significant difference was found between patient and healthy control grup in terms of calcium, phosphorus, parathyroid hormone, alkaline phosphotase, sedimentation rate and CRP parameters. Conclusion: No relationship was found between vitamin D and CLBP.

Keywords: Keywords: Chronic Low Back Pain, Vitamin D, Calcium

Presentation ID/Sunum No= 198

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Daktilitten Psoriatik Artrit Tanısına

Uzman Dr. Aylin Öztürk[1]
[1]SBÜ İzmir Tepecik EAH Dermatoloji Bölümü

Özet

Psoriatik artrit, romatoid faktörün negatif olduğu inflamatuar bir artrit türüdür. Genellikle psoriazise eşlik eder. Tanımlayıcı bir parametrenin olmaması ve net olmayan tanı kriterleri nedeniyle tanısı zordur. Yirmi bir yaşında erkek hasta, sol elin ikinci parmağında başlayan ve 3 yıldır devam eden yara ve tırnak bozukluğu şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hasta, çeşitli krem ve antibiyotik tedavilerinin tıbbi geçmişini verdi. Direkt röntgen raporunda, distal falanksta kemik opasitesinde azalma, distal interfalangial eklem radial ve subartiküler yüzeyinde minimal rezorptif değişiklikler gözlendi. Psoriatik artrit için ileri tetkik ve tedavi için dahiliye kliniğine danışıldı. Dermatolojide ayırıcı tanıda eklem muayenesi rutin prosedür olmadığından psoriatik artrit tanısı atlanabiliyor.

Anahtar Kelimeler: Daktilit, Psoriatik Artrit

From Chronic Dactylitis to Psoriatic Arthritis Diagnosis

Abstract

Psoriatic arthritis is an inflammatory type of arthritis in which the rheumatoid factor is negative. It often accompanies psoriasis. Diagnosis is difficult due to the lack of a descriptive parameter and the unclear diagnostic criteria. A 21-year-old male patient admitted to our clinic with a complaint of wound and nail disorder that started on the second finger of the left hand and continued for 3 years. The patient gave a medical history of various cream and antibiotic treatments. In the direct X-ray report, a decrease in bone opacity in the distal phalanx, minimal resorptive changes in the distal interphalangial joint radial and subarticular surface were observed. The patient was consulted to the internal medicine clinic for further examination and treatment for psoriatic arthritis.The diagnosis of psoriatic arthritis can be missed in the differential diagnosis in dermatology since joint examination is not in routine procedure.

Keywords: Dactylitis, Psoriatic Arthritis

Presentation ID/Sunum No= 134

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Hepatit B Hastalarında Antiviral Tedavi Sonuçları ve Tedavi Esnasında Görülen Yan Etkiler

Uzman Dr. Rukiyye Bulut[1], Dr. Öğretim Üyesi Esma Kepenek Kurt[2], Dr. Öğretim Üyesi Bahar Kandemir[2], Doç.Dr. İbrahim Erayman[2], Prof.Dr. Mehmet Bitirgen[2]

[1]Gümüşhane Devlet Hastanesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji ABD.

Özet

Amaç: Hepatit B virüsü (HBV) kronik hepatit, siroz ve hepatosellüler karsinomaya (HSK) yol açan önemli bir sağlık sorunudur. Bu çalışmada, kronik hepatit B (KHB) tanısı ile izlenen hastalarda kullanılan antiviral ilaçların etkinliğinin ve yan etkilerinin karşılaştırılması planlanmıştır. Yöntem: Kliniğimizde KHB tanısı ile takip ve tedavi edilen 572 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: 572 hastanın %56.5'i erkek, %43.5'i ise kadındı. Hastaların yaş ortalaması 43.4±12.4'tü. Yüz elli üç (%26.8) tenofovir disoproksil fumarat (TDF), 134 (%23.4) telbivudin (LdT), 114 (%20) entekavir (ETV), 92 (%16) lamivudin (LAM), 26 (%4.5) adefovir (ADV), 27(%4.7) pegile interferon alfa (PEG-IFN-α), 26 (%4.6) pegile interferon alfa ve nükleoz(t)id analoğu (PEG-IFN-α+NA) kullanımı mevcuttu. Yaş, cinsiyet oranı, fibrozis skoru, HAİ skoru, başlangıç trombosit, INR, AFP değerleri açısından tedavi grupları arasında anlamlı fark yoktu (p>0.05). 568 hastanın 70'i (%12.3) HBeAg (+), 498'i (%87.7) HBeAg (-) idi. Birinci yıl sonu virolojik yanıt oranları LdT'de %92.5, LAM'da %82.6, ETV'de %72.8, TDF'de %60.7, ADV'de %26.9, PEG-IFN-α'da %22.2, PEG-IFN-α+NA'da %65.3 olarak bulundu. Tedavilerin 3, 4 ve 5. yıl sonunda TDF, ETV, LdT, ADV ve LAM tedavisi devam eden hastaların tümünde HBV DNA negatifti. 13 hastada (%2.3) HBsAg klirensi gelişti. Hastaların %23.8'inde tedavi değişikliği olup %76.3'ünde TDF'ye geçilmişti. LAM'da %43.5, LdT'de %13.4, ETV'de %7, TDF'de %0.65 oranında virolojik kırılma gözlendi. Hastaların 169 (%29.5)'unda en az bir yan etki olup en sık yan etki PEG-IFN-α+NA (%92.3) ve PEG-IFN-α (77.8) grubundaydı. En sık görülen yan etkiler; LAM'da amilaz (%3.2), LdT'de CPK (%27.6), TDF'de CPK (%3.2) artışı olarak saptandı. Sonuç: Yüksek virolojik yanıt oranları, kullanım kolaylığı, düşük yan etki profili ve düşük direnç oranları dikkate alındığında günümüzde KHB tedavisinde TDF ve ETV kliniğimizde tercih edilen ajanlardır.

Anahtar Kelimeler: Kronik Hepatit B, Antiviral Tedavi, Yan Etki

Antiviral Treatment Results and Side Effects During Treatment in Chronic Hepatitis B Patients

Abstract

Objective: Hepatitis B virus is an important health problem leading to chronic hepatitis, cirrhosis and hepatocellular carcinoma. In this study, it was aimed to compare the efficacy and side effects of antiviral drugs used in chronic hepatitis B (CHB). Method: 572 patients who were followed up and treated with CHB in our clinic were evaluated retrospectively. Results: 56.5% of 572 patients were male, 43.5% were female and the mean age of the patients was 43.4 ± 12.4. Of the patients, 153 (26.8%) TDF, 134 (23.4%) LdT, 114 (20%) ETC, 92 (16%) LAM, 26 (4.5%) ADV, 27 (4.7%) PEG-IFN-α , 26 (4.6%) used PEG-IFN-α + NA. No significant difference was detected between the treatment groups in terms of age, sex ratio, fibrosis, HAI score, baseline platelet, INR, AFP values (p> 0.05). 70 (12.3%) of 568 patients were HBeAg (+), 498 (87.7%) were HBeAg (-). At the end of the first year, the virological response rates were 92.5% in LdT, 82.6% in LAM, 72.8% in ETV, 60.7% in TDF, 26.9% in ADV, 22.2% in PEG-IFN-α, 65.3% in PEG-IFN-α+NA. At the end of the 3rd, 4th and 5th years of treatments, HBV DNA was negative in all patients using TDF, ETV, LdT, ADV and LAM. HBsAg clearance developed in 13 (2.3%) patients. 23.8% of the patients had treatment changes and 76.3% of these patients preferred TDF as a new treatment. Virological breakage was observed at 43.5% in LAM, 13.4% in LdT, 7% in ETV and 0.65% in TDF. At least one side effect was observed in 169 (29.5%) of all patients, and the group with the most frequent side effects was PEG-IFN-α+NA (92.3%) and PEG-IFN-α (77.8%). The most common side effects; amylase increased in LAM (%3.2), CPK increased in LdT (%27.6), CPK increased in TDF (%3.2) were found. Conclusion: Considering high virological response rates, ease of use, low side effect profile and low resistance rates, TDF and ETV are the agents of choice in our clinic in the treatment of CHB.

Keywords: Chronic Hepatitis B, Antiviral Therapy, Side Effect

Presentation ID/Sunum No= 360

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kronik Renal Yetmezlikli Açık Kalp Cerrahisi Hastalarında Ultrafiltrasyon Deneyimlerimiz

Doç.Dr. Buket Özyaprak[1], Doç.Dr. Nail Kahraman[1], Uzman Dr. Yılmaz Apaydın[1]
[1]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Yılmaz APAYDIN*

Özet

Amaç: Kronik böbrek yetmezliği (KBY) hastalarında koroner arter hastalığı ve kapak hastalığı nedeniyle açık kalp cerrahisi operasyonu uygulanabilmektedir. İntraoperatif olarak volüm fazlalığı ve inflamatuar sitokinlerin azaltılması için ultrafiltrasyon uygulaması yapılabilmektedir. Biz de bu çalışmada kronik böbrek yetmezliği tanısı olan, açık kalp cerrahisi yapılan 18 yaş üzerindeki hastalarda ultrafiltrasyon uygulamalarımızın sonuçlarını araştırmayı ve paylaşmayı amaçladık. Yöntem: Çalışmada açık kalp cerrahisinde ultrafiltrasyon uygulanan KBY tanılı 18 yaş üzeri 62 hasta değerlendirildi. Hastaların demografik verileri, komorbitideleri, laboratuvar değerleri, ekstübasyon, yoğun bakım ünitesi ve hastanede kalış süreleri ve komplikasyonlar retrospektif olarak araştırıldı. Bulgular: Kardiyopulmoner bypass sırasında ultrafiltrasyon uygulanan olguların 24'ünün kadın, 38'inin erkek olduğu ve 35 hastaya koroner arter hastalığı, 27 hastaya kapak patolojisi nedeniyle açık kalp cerrahisi operasyonu yapıldığı saptandı. Hastalarımızın yaş ortalaması 53,17±16,1dir. En fazla görülen komorbitideler; hipertansiyon %56,45, diabetes mellitusun %37,1 oranında olduğu görüldü. Ultrafiltrasyon öncesi ve sonrası karşılaştırmada hemoglobin ve hemotokrit değerlerindeki yükselme istatiksel olarak anlamlıdır ($p<0,05$). Postoperatif dönemde hastaların ekstübasyon 8.58± 2.25saat, yoğun bakım ünitesi 54,84±12,11 saat ve hastanede kalış süresi 7.89±1.04 gün olarak saptandı. Postoperatif komplikasyon olarak; 3(%4,83) pnömoni, 4(%6.45) kanama revizyonu, 4(%6.45) aritmi, 3(%4,83) nörolojik komplikasyon olduğu ve mortalite ile sonuçlanan olgu sayısının ise 5(%8.1) olduğu saptandı. Sonuç: Açık kalp cerrahisinde KBY varlığı morbidite ve mortaliteyi artıran bir faktördür. Bu hastalarda intraoperatif uygulanan ultrafiltrasyonun mortalite ve morbiditeyi azaltmada olumlu etkileri vardır. Magilligan ve arkadaşları tarafından 1970'li yıllarda açık kalp cerrahisi vakalarında hastalarda intraoperatif diyaliz amaçlı kullanılmıştır. Ultrafiltrasyon yalnızca vücuttaki fazla sıvıyı değil, dolaşımdaki inflamatuar sitokinleri de uzaklaştırır. Çalışmamızdaki olgularda mortalite ve morbitide oranları ile ekstübasyon süresi, yoğun bakımda ve hastanede kalma süreleri standart oranlardadır. Bu hastalarda preoperatif dönemde iyi yapılacak operasyon hazırlığının da intraoperatif ultrafiltrasyon uygulaması kadar önemli olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ultrafiltrasyon, Kronik Böbrek Yetmezliği, Açık Kalp Cerrahisi.

Presentation ID/Sunum No= 86

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laboratuvarımızın D Vitamini İstem Sayıları ve Düzeyleri: 2014-2019 Yılları

Uzman Dr. Eren Vurgun[1]
[1]*İstanbul Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi, Tıbbi Biyokimya*
**Corresponding author: Eren Vurgun*

Özet

Giriş ve Amaç: Son yıllarda özellikle iskelet dışı etkileriyle ilgili olarak D vitamini eksikliğine olan ilgi artmış ve D vitamini düzeyinin ölçümü tüm dünyada katlanarak artmıştır. Serum 25-hidroksivitamin D (25(OH)D) ölçümleri, hem pediatrik hem de yetişkin popülasyonlarda rutin sağlık değerlendirmelerinin bir parçası haline gelmiş olup, "D vitamini eksikliği pandemisi" ile ilgili iddialar da eksiklik tanımlarıyla ilişkili olarak çeşitli görüşlere neden olmaktadır. Bu çalışmada, 2014-2019 yılları arasında laboratuvarımızdan istenmiş olan 25(OH)D sayıları ve düzeylerinin karşılaştırılması ve incelenmesi amaçlandı. Gereç ve Yöntem: 2014-2019 yılları arasında İstanbul Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi Tıbbi Biyokimya laboratuvarı tarafından verilmiş olan toplam 578878 25(OH)D sonucundan 8315 uç değer çıkarılınca geriye kalan 570563 sonuç değerlendirmeye alındı. Yıllara göre D vitamini istem sayılarının ve de 25(OH)D düzeylerinin ve eksiklik yüzdelerinin karşılaştırmaları yapıldı. Bulgular: D vitamini istem sayılarının 2019 yılına kadar katlanarak arttığı görülürken; 2019 yılında (133152 test), 2018 yılına (154267 test) göre bir azalış olduğu görüldü. 25(OH)D düzeyleri ortalamalarının ise 2016-2017 yıllarında (21 ng/mL) 2014-2015 yıllarına (19 ng/mL) göre minimal bir artış olduğu, 2018-2019 yıllarında (20 ng/mL) ise 2016-2017 yıllarına (21 ng/mL) göre biraz daha düşük olduğu gözlendi (her biri için $p<0,001$). 25(OH)D eksiklik sınırı olarak <20 ng/mL ve yetersizlik sınırı olarak <30 ng/mL kabul edildiğinde; D vitamini eksikliğinin; 2014-2015 yıllarında %63, 2015-2016 yıllarında %53 ve 2018-2019 yıllarında ise %56 olduğu tespit edildi. D vitamini düzeyi yeterli olanların ise 2014-2015 yıllarında %17, 2016-2017 yıllarında %21 ve 2018-2019 yıllarında ise %15 olduğu tespit edildi. Sonuç: Yıllar içerisinde giderek arttığı gözlenen D vitamini test istem sayılarına ve kullanımlarının çok arttığı bilinen D vitamini suplementasyonlarına rağmen laboratuvarımızın hizmet vermiş olduğu İstanbul popülasyonunun D vitamini düzeylerinin ve eksiklik/yeterlilik yüzdelerinin test istem sayılarındaki artış ile benzer oranda değişmediği görüldü. Bu sonuçlar; D vitamini test istemlerinin, suplementasyonlarının kullanımlarının ve eksiklik/yeterlilik sınır değerlerinin yeniden değerlendirilmeleri gerektiğini gözler önüne sermektedir.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini, D Vitamini Eksikliği, Test İstemi

Presentation ID/Sunum No= 307

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparaskopik Gastrik Bypass Sonrası Üçüncü Ayda Jejunojejunostomi Anastomoz Kaçağına Bağlı Gelişen Akut Karın

Uzman Dr. Kağan Gökçe[1], Uzman Dr. Serkan Akbulut[2], Prof.Dr. Coşkun Polat[3]

[1]Okan Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi A.D.
[2]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Cerrahi Onkoloji B.D.
[3]Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi A.D.
**Corresponding author: Serkan Akbulut*

Özet

Obezite, sıklığı giderek artan önemli bir halk sağlığı sorunudur. Laparoskopik Roux-en-Y gastrik bypass (LRYGBP), morbid obezite için altın standart tedavidir. Cerrahideki teknolojik gelişmeler ve cerrahi tecrübedeki artış ile LRYGBP çok düşük morbidite ve mortalite ile yapılabilmektedir. Yine de ciddi komplikasyonların görülme oranı %4 ve ölüm oranı %0,1 civarındadır. Fistül ve kaçaklar, artan mortalite ve morbidite ile ilişkili başlıca komplikasyonlardır. Ancak jejunojejunal (JJ) anastomozun geç sızıntısı %0,5' in altındadır. Burada, LRYGBP'den sonraki üçüncü ayda (10. hafta) JJ anastomozunda sızıntı nedeniyle akut karın gelişen 27 yaşında morbid obez bir kadın hasta sunulmuştur. Acil servise iki gündür devam eden karın ağrısı, bulantı ve kusma şikayetleri ile başvurdu. Batın grafisinde kontrastlı bilgisayarlı tomografide pnömoperiton tespit edildi, sol alt kadranda jejunal stapler hatlarının yakınında kontrast sızıntısı vardı. Acil laparotomi yapıldı. Anastomozun proksimal ve distalinde darlık veya intususepsiyon yoktu. Anastomozun çapı barsak pasajı için yeterli idi. Anatomoz kaçağına sebep olabilecek bir neden saptanmadı. Nekrotik alan debride edilip onarıldıktan sonra, batın salin ile yıkandı. Bu, literatürdeki geç JJ anastomoz kaçağının nadir vaka raporlarından biridir. Nadir de olsa geç dönemde gelişebilecek bu komplikasyon oldukça ölümcül olabilir ve erken müdahale hayat kurtarıcı olacaktır. Tedavide laparoskopik yöntemler kullanılabilirken ileri ve gecikmiş peritoniti olan hastalarda açık cerrahi kullanılabilir. Obezite cerrahisi üniteleri ve acil servislerindeki hekimlerin, LRYGBP sonrası olası geç JJ anastomoz kaçaklarının gelişmesini akılda tutmaları, teşhis ve tedavileri konusunda enerjik hareket etmeleri önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Morbid Obezite, Laparoskopik Gastrik Bypass, Anastomoz Kaçağı, Akut Karın

Akut Abdomen Due to Jejunojejunostomy Anastomosis Leak After Laparoscopic Gastric Bypass At Third Month

Abstract

Obesity is an important public health problem with increasing frequency. Laparoscopic Roux-en-Y gastric bypass (LRYGBP) is the gold standard treatment for morbid obesity. With the technological advances in surgery and increasing laparoscopic surgical experience, LRYGBP is performed safely with very low morbidity and mortality rates. Still, the incidence rate of serious complications is 4% and the mortality rate is around 0.1%. Fistula and leaks are the leading complications associated with increased mortality and morbidity. But late leakage of the jejunojejunal (JJ) anastomosis is below 0.5%. Herein, we present a case report of a 27-year-old morbid-obese woman who developed acute abdomen due to leakage at JJ anastomosis at the third month (10th week) after LRYGBP. She was admitted to the emergency service with abdominal pain, nausea, and vomiting lasting for two days. Pneumoperitoneum was detected on her abdominal x-ray, contrast-enhanced computed tomography, there was contrast leakage near jejunal stapler lines at the left lower quadrant. She underwent emergency laparotomy. There was no stenosis or intussusception proximal and distal to the anastomosis. The diameter of the anastomosis was enough to allow the passage easily. No precursor reason was detected for leakage. After the necrotic area was debrided and repaired, the abdomen was irrigated with saline. This is one of the rare case reports of a late JJ anastomotic leak in the literature. Although rare, this complication that may develop in the late period may be quite fatal and the early intervention will be lifesaving. While laparoscopic methods may be used for the treatment, open surgery may be used in patients with advanced and delayed peritonitis. It may be suggested that physicians in obesity surgery units and emergency departments should keep in mind the development of potential late JJ anastomotic leaks after LRYGBP and act energetically about their diagnosis and treatment.

Keywords: Morbid Obesity, Laparoscopic Gastric Bypass, Anastomosis Leakage, Acute Abdomen

Presentation ID/Sunum No= 319

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparoskopik Kolesistektomiden Açık Cerrahiye Geçişte Prediktif Faktörler

Uzman Dr. Sinan Ömeroğlu[1],
Uzman Dr. Mert Tanal[1]
[1]S.B.Ü Şişli Hamidiye Etfal E.A.H.

Özet

Amaç:Laparoskopik kolesistektomi (LC) kolelitiazisin tedavisinde altın standart yöntemdir. LC sıklıkla uygulanan bir prosedür olmasına rağmen, halen yüksek komplikasyon oranları bildirilmektedir. Hastayla ilişkili faktörler veya teknik zorluklar nedeniyle güvenli kritik görüş elde edilemediğinde LC sırasında açık cerrahiye geçiş (COS) gerekebilir. Büyük popülasyonlu çalışmalarda % 2,7-14 arasında COS oranı bildirilmiştir.Çalışmamızda klinik ve laboratuvar verilerinin LC sırasında COS potansiyellerini belirlemeyi ve COS komplikasyonları en aza indirmeyi amaçladık. Materyal-Metod: 2017-2019 yılları arasında semptomatik kolelitiazis tanısıyla LC uygulanan hastaların tıbbi kayıtları retrospektif olarak incelendi. Hastaların demografik özellikleri, tıbbi geçmişi (komorbiditeler, önceki karın ameliyatları, kolelitiazis ilişkili yatış öyküsü, ERCP öyküsü), semptomların süresi, laboratuvar değerleri (WBC, total bilurubin, ALT, ALP, nötrofil/lenfosit oranı, RDW), USG bulguları (perikolesistik sıvı, safra kesesi duvar kalınlığı ,safra kesesi kontraksiyonu), ASA skorları, cerrahi prosedür verileri (prosedür tipi, açık cerrahiye geçiş nedeni), hastanede kalış süresi ve patoloji raporları kaydedildi. Bulgular:Çalışmaya alınan 612 hastanın 26'sı akut kolesistit nedeniyle acil , 586'sı kolelitiazis tanısıyla elektif ameliyat edildi. Hastaların ortalama yaşı 50,4±13,6 yıl ve kadın erkek oranı 398/214 idi. Çalışma grubumuzda COS oranı % 7,84 (48 hasta) olarak bulundu. LC ve COS grupları incelendiğinde geçirilmiş kolesistit atakları COS grubunda anlamlı bulundu. (p <0,001) LC ve COS gruplarında geçirilmiş abdominal cerrahi öyküsü sırasıyla % 9,04- % 37,5 idi. (p <0,001) Yüksek ASA skoru , USG de safra kesesi kontraksiyonu, yaş ve erkek cinsiyet çok değişkenli analizde COS ile ilişkili bulundu. Sonuç:Laparoskopik kolesistektomi sırasında COS hala ciddi bir sorundur .COS'un öngörülebilmesiyle ameliyat öncesi tedavi planlamasında girişimsel prosedürler ön plana çıkabilir ve cerrahi morbiditeler önlenebilir. Bu konuda risk skorlaması oluşturmak için daha fazla hasta içeren çok merkezli prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: Kolelitiazis, Laparoskopik Kolesistektomi, Konversiyon

Presentation ID/Sunum No= 69

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparoskopik Sleeve Gastrektomi Uygulanmış Hastalarda Gelişen Komplikasyonlar ve Çözümleri

Uzman Dr. Talar Vartanoğlu Aktokmakyan[1],
Uzman Dr. Merve Tokoçin[1]
[1]Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç Laparoskopik Sleeve Gastrektomi (LSG) dünya çapında popularitesi artan bariyatrik bir prosedürdür. Bilindiği üzere, stapler hattı kaçağı ve stapler hattından kanama LSG'nin önemli komplikasyonlarındandır. Bu klinik çalışmamızda hastalarımızda gelişen komplikasyonları ve çözümlerini sunmayı amaçladık. METOD: Ocak 2017- 2018 tarihleri arasında hastanemiz genel cerrahi kliniğinde yapılmış olan 98 LSG operasyonu retrospektif olarak incelendi. Randomize olarak seçilen bu hastalar, aynı bariyatrik tecrübeli cerrahlar tarafından opere edildi. Hastalar post-operatif dört hafta boyunca komplikasyon açısından takip edildi. Bulgular 98 hastanın post-operatif ilk 3 günde taşikardi, karın ağrısı, hemogram düşüşü gibi klinik şüpheleri bulunan 24 tanesine radyolojik görüntüleme yapılmıştır. Bu hastalardan 5 tanesi sadece ultrason (USG) ile değerlendirilmiş ve sadece 1 tanesinde cilt altında heterojenite saptanmış; diğerlerinde ise özellik saptanmamıştır. 98 hastanın 17'sine Bilgisayarlı Tomografi (BT) ile görüntüleme yapılmış ve bunların 2 tanesinde kaçak saptanırken; 6'sında özellik saptanmamıştır. Geriye kalan 9 hastanın 4'ünde hematom görülürken; 5'inde sadece sıvı birikimi tespit edilmiştir. 2 hastada USG ve BT birlikte uygulanmış; fakat atelektazi ve cilt altı heterojenitesi dışında bulgu saptanılmamıştır. Kaçak saptanılan 2 hastanın sadece 1 tanesine kötüleşen kliniği nedeniyle re-laparatomi uygulanırken; diğer hastaya gerekmeksizin sadece perkütan drenaj ile tedavi edilmiştir. Aynı şekilde hematom tespit edilen 4 hastaya da perkütan drenaj uygulanmıştır. Hastalar başka bir komplikasyon yaşanmadan oral tolerasyon sonrası taburcu edilmişlerdir. Sonuç LSG prosedürü komplikasyonları, morbidite ve mortaliteyle sonuçlanabilmektedir. Uzun hastane yatış sürelerine neden olabilen gastrik kaçaklar önemli bir komplikasyonudur. Klinik değerlendirme, tanı zamanı ve radyolojik görüntülemelerin planlanması hasta yönetimini ve problem ile baş edebilmeyi sağlamaktadır. Kaçak yerinin tespitinin yapılarak kontrol altına alınması, hematom drenajı gibi önemli adımların hasta takibinde önemli rol oynadığını vurgulamak isteriz.

Anahtar Kelimeler: Bariatrik Cerrahi, Komplikasyonlar, Laparoskopik Sleeve Gastrektomi

Presentation ID/Sunum No= 22

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Laparoskopik Transabdominal Preperitoneal ve Total Ekstraperitoneal İnguinal Herni Onarımının Karşılaştırılması

Öğr. Gör. Ramazan Kozan[1],
Prof.Dr. Mustafa Şare[1]
[1]Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Özet

Amaç: İnguinal herni cerrahisi minimal invaziv evrime hızla adapte olmuştur. Bu çalışmada laparoskopik inguinal herni onarımında kullanılan transabdominal preperitoneal (TAPP) ve total ekstraperitoneal (TEP) yöntemlerinin karşılaştırılması ve hangi hasta grubunda hangi tekniğin üstün olabileceğinin araştırılması amaçlanmıştır. Yöntem: Ocak 2016 ile Kasım 2020 tarihleri arasında laparoskopik inguinal herni onarımı yapılan hastaların verileri retrospektif olarak tarandı. Çalışmaya 18 yaş üstü, elektif şartlarda ameliyat edilen hastalar dahil edildi. Gruplar yaş, cinsiyet, takip süresi, nüks, hastanede yatış süresi, seroma, yara yeri enfeksiyonu ve mesh reaksiyonu açısından karşılaştırıldı. Bulgular: Çalışmaya 48'i nde (%72.7) TAPP, 18'inde (%27.3) TEP yapılan 66 hasta dahil edildi. Toplamda 95 laparoskopik inguinal herni onarımı uygulanmış olup TAPP grubunda 24 hastada (%50) bilateral herni, TEP grubunda 5 hastada (%27.8) bilateral herni mevcuttu. TAPP grubunda 44 (%91.7) hasta erkek, 4 hasta (%8.3) kadın iken TEP grubunda 16 hasta (%88.9) erkek, 2 hasta (%11.1) kadın idi. TAPP yapılan hastalarda yaş ortalaması 49.5±13.8 olup TEP grubunda 44.8±15.3 saptandı. Ortalama takip süresi TAPP grubu için 21.4±16.8 ay iken TEP grubunda 17.2±15.2 olarak belirlendi. Her iki grupta da nüks, yara yeri enfeksiyonu ve mesh reaksiyonu izlenmedi. TAPP grubunda 4 (%8.3) hastada seroma, TEP grubunda 1 hastada (%5.6) seroma gelişti. Ortalamada hastanede kalış süresi gruplar için sırasıyla 1.1±0.3 ve 1.2±0.4 gündü. Yaş, cinsiyet, takip süresi, hastanede kalış süresi ve seroma gelişimi açısından gruplar arasında anlamlı bir fark bulunamadı (sırasıyla; p=0.230, p=0.661, p= 0.358, p=0.358, p=1). Sonuç: Laparoskopik inguinal herni onarımında TAPP ve TEP yöntemlerinin hastanede kalış süresi, seroma oluşumu, yara enfeksiyonu, mesh reaksiyonu ve nüks açısından birbirlerine üstünlükleri gösterilememiştir. Peritoneal kavitenin eksplorasyonun gerekmediği durumlarda TEP etkin bir alternatiftir.

Anahtar Kelimeler: Inguinal Herni, Laparaskopi, Total Extraperitoneal, Transabdominal Preperitoneal

Comparison of Laparoscopic Transabdominal Preperitoneal and Total Extraperitoneal Inguinal Hernia Repair

Abstract

Aim: Inguinal hernia surgery has quickly adapted to minimally invasive evolution. In this study, it was aimed to compare the transabdominal preperitoneal (TAPP) and total extraperitoneal (TEP) techniques and to investigate which technique might be superior in which patient groups. Method: The data of patients who underwent laparoscopic inguinal hernia repair, between January 2016-November 2020, were retrospectively analyzed. The study included patients who were aged ≥18 years and operated on electively. The groups were compared in terms of age, gender, follow-up time, recurrence, length of hospital stay, seroma, wound infection and mesh reaction. Results: 66 patients, 48 (72.7%) with TAPP and 18 (27.3%) with TEP were included in the study. A total of 95 repairs were performed. Bilateral hernias were present in 24 patients (50%) in the TAPP group and 5 patients (27.8%) in the TEP group. While 44 patients (91.7%) were male and 4 patients (8.3%) were female in the TAPP group, 16 patients (88.9%) were male and 2 patients (11.1%) were female in the TEP group. The mean age was 49.5±13.8 and 44.8±15.3 for the groups, respectively. The mean follow-up period was 21.4±16.8 months and 17.2±15.2 months, respectively. There was no recurrence, infection and mesh reaction in both groups. Seroma developed in 4 patients (8.3%) in the TAPP group and 1 patient (5.6%) in the TEP group. Mean length of hospital stay was 1.1±0.3 and 1.2±0.4 days for the groups, respectively. There was no difference between the groups in terms of age, gender, follow-up time, hospital stay and seroma (p=0.230, p =0.661, p=0.358, p=0.358, p=1, respectively). Conclusion: In laparoscopic repair, TAPP and TEP techinices have not been shown to be superior to each other in terms of hospital stay, seroma formation, wound infection, mesh reaction and recurrence. If exploration of the peritoneal cavity is not required, TEP is an effective alternative.

Keywords: Inguinal Hernia, Laparoscopy, Total Extraperitoneal, Transabdominal Preperitoneal

Presentation ID/Sunum No= 236

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Lateral Mass Fiksasyon Tekniğinin Cerrahi Endikasyonları, Komplikasyonları ve Sonuçları: Retrospektif Çalışma

Uzman Dr. İrfan Çınar[1]
[1]*Aile Hastanesi*

Özet

Amaç: İki merkezde son 8 yılda LMFT uygulanan 28 hastanın cerrahi endikasyonları, komplikasyonları ve sonuçlarının analizi sunulmuştur. Yöntem: Aile Hastanesi-NRŞ kliniğinde Temmuz 2016–Ağustos 2020 tarihleri arasında ve BRSHH-NRŞ kliniğinde Ocak 2013–Temmuz 2016 tarihleri arasında lateral mass fiksasyonu uygulanan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Ortalama yaş: 59.7±12.9. Takip edilme süresi: 52.9±27.7 aydır. 5'i kadın, 23'ü erkekti. Etiyoloji nedenleri: Dejeneratif (OALL ve OPLL gibi) (11), kalsifiye servikal disk herniasyonu (6), travmatik dejeneratif (eski travma hikayası olan) (5), akut travmatik (4) ve iatrojenik (2)'di. En sık başvurma şikayeti: boyun ağrı (n=20) (71.4%). Pre ve postoperatif mJOA ortalaması: 13.0±2.5 ve 15.5±2.2'di. Yaklaşım: transpediküler fiksasyonla ile birlikte (22), kombine (anterior fiksasyon ile birlikte) (2), lomber operasyon ile birlikte (2), ve sadece lateral mass fiksasyonu (2). Tam cerrahi şifa oranı %35.7, iyileşmiş olarak taburcu edilme oranı %53.6'dı. Revizyon 6 hastada yapıldı. Sonuç: Lateral mass fiksasyonu zor bir teknik olmasına rağmen servikal laminektomi yapılan çoğu hastada kullanılmalıdır. Deneyimli ellerle kabul edebilir cerrahi sonuçlar alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Lateral Mass Vidalama, Fiksasyon, Spinal Cerrahi, Servikal Dejeneratif Hastalıklar, İntraoperatif Nöromonitorizasyon, Cerrahi Şifa.

Indications, Complications, and Surgical Outcomes of Lateral Mass Fixation Technique: A Retrospective Study

Abstract

Objective: To introduce surgical indications, complications, and outcomes of LMFT over the last 8 years. Methods: We evaluated retrospectively the patients who underwent posterior instrumentation with lateral mass fixation in Aile Hospital-Neurosurgery clinic between July 2016 and August 2020 and in BRSHH Hospital-Neurosurgery clinic between January 2013 and July 2016. Results: Mean age was 59.7±12.9. The mean follow-up period was 52.9±27.7 months. The patients were 5 women and 23 men. Etiologies were degenerative (such as OALL and OPLL) (11), calcified cervical disc herniation (6), traumatic degenerative (having a trauma history) (5), acute traumatic (4), and iatrogenic (2). The most common complaint was neck pain

(n=20) (71.4%). The mean pre-and postoperative mJOA were 13.0±2.5 and 15.5±2.2, respectively. The approaches were LMFT with transpedicular fixation (22), combined (with anterior fixation) (2), LMFT with the lumbar operation (2), and only lateral mass fixation (2). The full recovery rate was 35.7%, and the recovered discharge rate was 53.6%. The revision was made in six patients. Conclusion: Although lateral mass fixation is a difficult technique, it should be applied to most patients who received cervical laminectomy. An acceptable surgical outcome can be obtained with the experienced hands.

Keywords: Lateral Mass Screwing, Fixation, Spinal Surgery, Cervical Degenerative Diseases, İntraoperative Neuromonitorization, Surgical Recovery.

Presentation ID/Sunum No= 128

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Maligniteyi Taklit Eden Benign Uterin Neoplazm:Leiomyoadenomatoid Tümör

Uzman Dr. Nermin Gündüz[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Nermin Gündüz*

Özet

Adenomatoid tümörler kadınlarda myometrium ve tuba uterinada görülen, mezotelyal orjinli benign tümörlerdir. Bu yazının amacı, nadir görülen, histomorfolojik benzerliği nedeniyle malignite tanısı konabilen leiomyoadenomatoid tümörlü hastaların histopatolojik özelliklerine ve ayırıcı tanısına dikkat çekmektir. Kliniğimizde leiomyoadenomatoid tümör saptanan dört kadın hastanın klinikopatolojik ve immünohistokimyasal özellikleri retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaşları 39 ile 61 arasında değişmekteydi (ortalama yaş 46). Tümörlerin hepsi myometrium yerleşimliydi. Olguların tümü farklı nedenlerle cerrahi uygulanan materyallerde insidental olarak saptanmıştır. Tümör çapları 1-2 cm arasında değişmekteydi. Mikroskobik incelemede; düz kas lifleri arasında, anastomozlaşan psödoglandüler ve psödovasküler boşluklar görüldü. Bu yapılar immünhistokimyasal olarak D2-40, kalretinin ve Pansitokeratin ile pozitif boyandı. İnfiltratif pattern sergileyen belirgin düz kas hipertrofisinin ve taşlı yüzük benzeri hücrelerin eşlik ettiği lezyonlarda, leiomyoadenomatoid tümör ayırıcı tanıda akılda tutulmalı ve immunhistokimyasal çalışma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Leiomyoadenomatoid Tümör, Uterus, İmmünhistokimya

Benign Uterine Neoplasm Imitating Malignant: Leiomyoadenomatoid Tumor

Abstract

Adenomatoid are benign tumors of mesothelial origin, seen in the myometrium and fallopian tubes in women.The aim of this article is to draw attention to the histopathological features and differential diagnosis of patients with the rare leiomyoadenomatoid tumors that can be misdiagnosed as malignancy due to its histomorphological similarity. In our clinic, the clinicopathological and immunohistochemical features of four female patients with leiomyoadenomatoid tumor were retrospectively analyzed.The ages of the patients ranged from 39 to 61 years which gives an age average of 46 years.All of the tumors were located in the myometrium.All of the cases were detected incidentally in materials that were surgically applied for different reasons.Tumor diameters varied between 1-2 cm. In microscopic

examination, between the smooth muscle fibers, anastomosing pseudoglandular and pseudo-vascular spaces were visible.These structures were positively stained immunohistochemically with D2-40, calretinin and Pancytokeratin. In lesions accompanied by prominent smooth muscle hypertrophy with an infiltrative pattern and stony ring-like cells, leiomyoadenomatoid tumor should be kept in mind in differential diagnosis and immunohistochemical studies should be performed.

Keywords: Leiomyoadenomatoid Tumor, Uterus, Immunohistochemistry

Presentation ID/Sunum No= 348

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mamografi - Ultrasonografide BI-Rads 4-5 Lezyonların Tanısal Doğruluğu

Uzman Dr. Gulten Sezgın[1],
Uzman Dr. Sevgi Unal[1]
[1]İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji

Özet

Amaç: Breast Imaging Reporting and Data System (BI-RADS), ilk olarak 2003 yılında, radyologlar ve klinisyenler arasında ortak bir dil oluşturmak amacıyla geliştirilmiştir (1,2,3). Günümüzde oldukça yaygın olarak kullanılmakta olup meme hastalıklarına yaklaşımda önemli bir yol göstericidir. Biz bu çalışmada, meme hastalıkları tanısında sıklıkla tercih edilen mamografi ve/veya ultrasonografide malignite şüpheli olarak tanımlanan BI-RADS 4-5 lezyonların tanısal doğruluğunu saptamayı amaçladık.
Gereç ve yöntem: 2019-2020 yılları içersinde ultrasonografi ve/veya mamografisi merkezimizde yapılıp patolojik tanısını merkezimizde almış olgular çalışmaya dahil edildi. BI-RADS 5 olarak raporlanan 126, BI-RADS 4a-c olarak raporlanan 94 olgunun verileri retrospektif olarak tarandı. BI-RADS 5 grubu içersinde kor biyopsi ile radial skar (n=1) ve atipik duktal hiperplazi (n=1) olguları ile BI-RADS 4 grubundan papiller neoplazm (n=3) ve atipik duktal hiperplazi (n=4) olguları, dış merkeze yönlendiği için çalışma dışında bırakıldı. BI-RADS 4 ve 5 lezyonlar ile, BI-RADS 4a-c lezyonlar pozitif öngörü değerleri (PÖD) üzerinden Pearson ki-kare testi ve Fisher exact test uygulanarak birbiri ile kıyaslandı. P değeri < 0.05 istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.
Bulgular: BI-RADS 5 lezyonlu 124 hastanın yaş ortalaması 57±12.9 (29-93) iken lezyonlarının uzun akslarının ortalaması 29.8±21.4 mm (4-150) idi. BI-RADS 4 lezyonlu 87 hastanın yaş ortalaması 54.5±13.9 iken lezyonlarının uzun akslarının ortalaması 27.4±22.6 mm (4-130) idi. En büyük boyutlu lezyonlar her iki grupta da yaygın kalsifikasyonlu lezyonlardı. 29 olgu BI-RADS 4a, 47 olgu BI-RADS 4b, 11 olgu BI-RADS 4c olarak kategorize edilmişti. BI-RADS 4 grubunda malign olmayan 21 olgudan 18'i (85.7 %) BI-RADS 4a idi. BI-RADS 5 kategorisinde ise malign olmayan sadece 3 olgu (2.4 %) mevcut idi. Tanısal dağılımlar Tablo 1'de özetlenmiştir.
BI-RADS 5 lezyonlar için PÖD 97.6 % iken, BI-RADS 4 lezyonlar için 75.8 % idi. Tüm analizlerde $p < 0.00001$ olup istatistiksel olarak anlamlıydı.
Sonuç: BI-RADS 4b-c ve 5 kategorizasyonlarının tanısal doğruluğu oldukça yüksektir. Ancak BI-RADS 4a subgrubunda bu doğruluk anlamlı düzeyde daha düşüktür.

Kaynaklar:

1. Valderrama-Pulido ÓA, Carranza-Bardesi A, Velázquez-Toriz V, et al. Diagnostic histopathological-ultrasonographic correlation in patients categorized as BI-RADS 4. Cir Cir 2019;87(6):645-649.
2. He P, Cui LG, Chen W, et al. Subcategorization of Ultrasonographic BI-RADS Category 4: Assessment of Diagnostic Accuracy in Diagnosing Breast Lesions and

Influence of Clinical Factors on Positive Predictive Value. Ultrasound Med Biol. 2019 May;45(5):1253-1258.

3. Spinelli Varella MA, Teixeira da Cruz J, Rauber A, et al. Role of BI-RADS Ultrasound Subcategories 4A to 4C in Predicting Breast Cancer. Clin Breast Cancer. 2018 Aug;18(4): e507-e511.

Benign	**BI-RADS 4a**	**BI-RADS 4b**	**BI-RADS 4c**	**BI-RADS 5**	**Total**
Adenozis	4	1	-	1	6
Fibroadenom	5	-	-	-	5
Papillom, atipisiz	3	-	-	-	3
Mastit	2	1	1	2	6
Filloid, benign	4	-	-	-	4
Total	18	2	1	3	24
Malign	**BI-RADS 4a**	**BI-RADS 4b**	**BI-RADS 4c**	**BI-RADS 5**	
Invaziv duktal karsinom	7	41	4	104	156
Invaziv lobüler karsinom	-	1	2	6	9
Mikst karsinomlar	-	1	1	5	7
Duktal karsinoma insitu	4	2	3	4	13
Diğer karsinomlar	-	-	-	2	2
Total	29	47	11	124	211

Tablo 1: Lezyonların patolojik tanılarına göre BI-RADS 4a-c ve 5 dağılımı

BI- RADS: Breast Imaging Reporting and Data System

Presentation ID/Sunum No= 50

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Masif Alt Gis Kanama Etyolojisinde Anjiodisplazi ve Divertikülit Birlikteliği : Olgu Sunumu

Uzman Dr. Ramazan Dönmez[1]
[1]*Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesi*

Özet

Özet Giriş: Alt Gis kanamaları 20/100.000 oranında en sık da 5-8. dekadlarda karşımıza çıkar. Majör alt Gis kanamalarının en sık nedeni divertikülozis ve anjodisplazidir. 65 yaş üstü anjodisplazi daha sık görülmesine karşın divertikülozis daha genç yaş grubunda görülür. Amacımız ileokolik arterde psödoanevrizmadan masif alt Gis kanama nedeniyle acil opere edilen ve patolojisi divertikülit olarak rapor edilen olgumuzu sunmaktır. Vaka sunumu: 36 yaşında erkek hastaya hastanemiz gastroenteroloji polikliniğince rektal kanama nedeniyle müracaat etti. Yapılan kolonoskopide çıkan kolonda yeri tam lokalize edilemeyen aktif hemoraji tespit edildi. Bunun üzerine invaziv radyoloji kliniğince yapılan selektif anjiografide ileokolik arter distalinde psödoanevrizmadan aktif ekstravazasyon olduğu görüldü. Buraya endovasküler koil embolizasyonu uygulandı. İşlem sonrası hastanın aktif hemorajisinin devam etmesi, hemodinamisinin bozulması üzerine acil operasyona alındı. Operasyonda çekum lokasyonunda divertikülit zemininde aktif kanama olduğu görüldü. Segmental kolon rezeksiyonu yapıldı. Patolojisi divertikülit zemininde arterial anevrizma olarak rapor edildi. Tartışma: Kolonun vasküler malformasyonları, özellikle sağ kolonda olanlar, erişkinlerde alt gastrointestinal kanamanın sık nedenlerindendir. Bizim vakamızda da arterial anevrizma divertikülit zemininde ön plana çıkıp masif kanama nedeni olmuştur. Tedavi seçenekleri arasında skleroterapi, endoskopik koagülasyon, süperselektif embolizasyon ve cerrahi müdahale sayılabilir. Biz de endoskopik ve selektif embolizasyon işlemlerinin ardından hemoraji devam etmesi üzerine cerrahi müdahalede bulunduk. Masif Alt Gis kanama etyolojisinde kombine birliktelikleri de düşünmek gerekir. Hızlı tanı ve tedavi hayati önem arz etmektedir. Bu konuda multidisipliner yaklaşımda bulunmak gerekir.

Anahtar Kelimeler: : Hemoraji, Divertikülit, Anjiodisplazi

Coexistence of Angiodysplasia and Diverticulitis in Massive Lower Gı Bleeding Aetiology: A Case Report

Abstract

Abstract Login: Lower GI bleedings mostly occur at 5-10 decades of age at the ratio of 20/100.000 The most common causes of major lower GI bleeding are diverticulosis and angiodysplasia. We aim to report our case, whose pathology was reported as diverticulitis, who was operated urgently due to massive lower GI bleeding due to a pseudoaneurysm in the

ileocolic artery. Case report: A 36-year-old male patient was admitted to our hospital's gastroenterology outpatient clinic due to rectal bleeding. Active haemorrhage, which could not be located exactly in the colon during the colonoscopy, was found. It was seen that there was an active extravasation due to pseudoaneurysm in ileocolic artery distal during the selective angiograph conducted by the invasive radiology clinic. Endovascular coil embolisation was applied administered to this region. After the procedure, the patient was taken into an emergency operation since his active haemorrhage continued and his haemodynamics deteriorated. During the operation, active bleeding was observed in the cecum location, at the base of diverticulitis. Segmental colon resection was performed. Its pathology was reported as an arterial aneurysm at the base of diverticulitis. Discussion: Vascular malformations of the colon, especially those in the right colon, are common causes of lower gastrointestinal bleeding in adults. In our case, arterial aneurysm became prominent at the base of of diverticulitis and was the cause of massive bleeding. Treatment options include sclerotherapy, endoscopic coagulation, superselective embolisation, and surgical intervention. After the endoscopic and selective embolisation procedures, we performed surgical intervention since the haemorrhage persisted. Combined associations should also be considered in the aetiology of massive lower GI bleeding. Rapid diagnosis and treatment are of vital importance. It is necessary to take a multidisciplinary approach in this regard.

Keywords: Hemorrhage, Diverticulitis, Angiodysplasia

Presentation ID/Sunum No= 248

Oral Presentation / Sözlü Sunum

MED12 Mutasyon ve Gen Ekspresyon Profilinin Yetişkin Akut Miyeloid Lösemi Patogenezi Üzerindeki Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Dilara Fatma Akın-Balı[1]
[1]*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji AD, Niğde*

Özet

MED12 transkripsiyonel kompleksin önemli bir elemanıdır. MED12 anomalileri Opitz-Kaveggia sendromu, Lujan sendromu, uterin leiomyomlar ve prostat kanseri gibi çeşitli kompleks ve genetik hastalıklarla ilişkilendirilmiştir. MED12 mutasyonları daha önce anormal hücre döngüsü elemanı olan Cyclin C-CDK8 kinaz aktivitesi ile ilişkilendirilmiş, ancak AML' de olan onkojenik fonksiyonu tam olarak bilinmemektedir. Bu nedenle çalışmamız yetişkin AML'de MED12 mutasyon ve ekpsresyon profilini birlikte değerlendirildiği bir çalışma olması açısından özgündür. Amaç: Bu çalışmada MED12 'nin DNA ve RNA boyutunda incelenmesi ile olası onkojenik farklılıkların ortaya çıkartılması amaçlanmıştır. Yöntem: 170 Yetişkin AML ve 70 sağlıklı örneğinde MED12 geni mutasyon profili ve m-RNA ekspresyon paternini belirlemek için The Cancer Genome Atlas (TCGA) veri setleri kullanılmış ve in-silico olarak GEPIA ve cbio veritabanlarında analiz edilmiştir. Çalışmada sadece gen ekspresyonu ve mutasyon paternlerinin tespiti değil, aynı zamanda hedef genlerin sağ kalım üzerine olan etkileri de belirlenmiştir. Ayrıca belirlenen değişikliklerin hastalık yapıcı patojenik özellikleri tahmini için PolyPhen-2 ve SNAP araçları kullanılmıştır. Bulgular: MED12 geninde toplamda 5 mutasyon (4 missense mutasyon, 1 nonsense mutasyon) belirlenmiş ve mutasyon taşıma sıklığı %3'tür. Tespit edilen p.L383V, p.R961W ve p.G862S missense mutasyonlarının patojenik patojenik skorlarının 1'e yakın ve "etkilenmiş" özellikte olması nedeniyle patojenik özellikte olabileceği de belirlenmiş ve hastalık yapıcı özellikleri olduğu öngörülmektedir. Ayrıca nonsense p.W1688* mutasyonu MED12 polipeptidinin 1688. amino asitte erken sonlamasına neden olarak truncated protein oluşmasına sebep olabileceği düşünülmekte ve bu mutasyonunun onkojenik özellikte olduğu bilinmektedir. Sonuç: Sonuçlarımıza göre önemli transkripsiyonel regülatör olan MED12 de meydana gelen mutasyonların ve yükselmiş MED12 ifade seviyesinin yetişkin AML patogenezinde rol oynayabilecek etkenler olabileceğini, MED12'nin yetişkin AML tanı ve tedavisinde öncül prognostik belirteç olarak kullanılabileceğini ve yeni terapötiklerin gelişimi için önemli bir aday olabilecek potansiyelde olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aml, Med12, Mutasyon Profili, Gen Ekspresyonu

Effect of MED12 Mutation and Gene Expression Profile On Adult Acute Myeloid Leukemia Pathogenesis

Abstract

MED12 is an essential element of the transcriptional complex.MED12 anomalies have been associated with a variety of complex and genetic diseases such as Opitz-Kaveggia ,Lujan syndrome, uterine leiomyomas and prostate cancer.MED12 mutations were previously associated with Cyclin C-CDK8 kinase activity,which is an abnormal cell cycle element,but its oncogenic function in AML is not fully known.Therefore,our study is unique in that it is a study in whichMED12 mutation and expression profile in adult AMLare evaluated together.Objective:In this study,it was aimed to reveal possible oncogenic differences by examining MED12 in DNARNA dimensions.Method:The Cancer Genome Atlas(TCGA)datasets were used to determine theMED12 mutation profile and m-RNA expression pattern in 170 adult AML and 70 healthy samples and analyzed in-silico in GEPIA and cbio databases.In the study,not only the detection ofgene expression and mutation patterns,but also the effects of target genes on survival were determined.In addition,PolyPhen-2andSNAP tools were used to predict pathogenic characteristics of the detected mutations.Results:A total of 5 mutations (4 missense, 1 nonsense) were determined in the MED12,and the frequency of mutation carrying was 3%.It has been determined that the pathogenic pathogenic scores of the detected p.L383V, p.R961W and p.G862S missense mutations can be pathogenic due to their"probably damaging"characteristics and their pathogenic pathogenic scores are close to 1 and it is predicted that they have pathogenic features.In addition,it is thought that the nonsense p.W1688*may cause the formation of truncated protein by causing the early termination of theMED12polypeptide at amino acid1688, and this mutation is known to be oncogenic.Conclusion:Our results show that mutations in MED12,which is an important transcriptional regulator,and increasedMED12 expression level may be factors that may play a role in the pathogenesis ofadult AML.MED12 could be used as a precursor prognostic marker in the diagnosis and treatment ofadult AML and could potentially be an important candidate for the development of new therapeutics.

Keywords: Aml, Med12, Mutation Profile, Gene Expression

Presentation ID/Sunum No= 31

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Menopoz Döneminde Beslenmenin Kemik Sağlığı Üzerine Etkileri

Venüs Coşkun[1],
Öğr.Gör. Beyza Mendeş[1]
[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi
***Corresponding author**: Venüs Coşkun*

Özet

Kadınların cinsel olgunluk dönemlerinden sonra ovaryumların aktivitelerini kaybetmeye başlamasıyla birlikte menstrual siklusun kalıcı olarak sonlanmasıyla girilen döneme menopoz dönemi denilmektedir. Menopoz döneminde başta hormonsal olmak üzere birçok fiziksel ve psikolojik değişimler meydana gelmektedir. Ovaryumların işlevlerinin bozulmasına paralel olarak östrojen hormonu seviyesi azalmaktadır. Kemik hücrelerinde de östrojen hormon reseptörleri yer aldığından, östrojen hormonu eksikliğine bağlı olarak kemik kayıpları bu dönemde artış göstermektedir. Kalsiyumun yeterli olarak vücutta emiliminin yapılamaması, idrarla atılan kalsiyum miktarındaki artış ve kalsiyum açısından fakir bir beslenme bu dönemdeki kemik kayıplarının diğer sebepleridir. Menopoz döneminde basit karbonhidratlar yerine kompleks karbonhidratların tercih edilmesi, kuru baklagiller, süt ve süt ürünleri, sebze ve meyveyi yeterli ve dengeli beslenme programının uygulanması kemik hastalıkları riskini düşürebilir. Kemik mineral yoğunluğunu olumsuz etkileyen aşırı tuz, kafein ve alkol tüketiminden kaçınılmalı ve sigara kullanımı bırakılmalıdır. Ayrıca menopoz döneminde yapılan düzenli fiziksel aktivite, kas ve kemikleri güçlendirmekle birlikte kilo kontrolünü de sağlamaktadır. Sonuç olarak, menopoz dönemindeki kadınlarda yeterli ve dengeli bir beslenme programıyla birlikte yapılan düzenli fiziksel aktiviteler, bu dönemde artış gösteren kemik hastalıkları riskini düşürebilmektedir. Bu çalışmada, menopoz döneminde artan kemik hastalıkları riskinin azaltılmasını sağlayan yeterli ve dengeli beslenmede dikkat edilmesi gerekenler tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Östrojen, Kemik Sağlığı, Beslenme

Effects of Nutrition On Bone Health During Menopause Period

Abstract

The period entered by the permanent termination of the menstrual cycle as the ovaries begin to lose their activity after the sexual maturity of women is called the menopause period. During the menopause period, many physical and psychological changes occur, especially hormonal. The level of estrogen hormone decreases in parallel with the deterioration of the ovarian functions. Since there are estrogen hormone receptors in bone cells, bone loss increases during

this period due to estrogen hormone deficiency. Inadequate absorption of calcium in the body, an increase in the amount of calcium excreted in the urine and a diet poor in calcium are other reasons for bone loss in this period. Choosing complex carbohydrates instead of simple carbohydrates during menopause, applying an adequate and balanced diet program for legumes, milk and dairy products, vegetables and fruits can reduce the risk of bone diseases. Due to their negative effects on bone mineral density, excessive salt, caffeine and alcohol consumption should be avoided and smoking should be stopped. In addition, regular physical activity during menopause; besides strengthening muscles and bones, it also provides weight control. As a result, regular physical activities combined with an adequate and balanced nutrition program in menopausal women can reduce the risk of bone diseases that increase during this period. In this study, the points to be considered in adequate and balanced nutrition that reduce the incidence of bone diseases that increase during menopause will be discussed.

Keywords: Menopause, Estrogen, Bone Health, Nutrition

Presentation ID/Sunum No= 16

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mesane Kanserine Bağlı İnatçı Hematürilerde Selektif Transarteriyel Embolizasyon

Uzman Azad Hekimoğlu[1]
[1]Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Azad Hekimoğlu*

Özet

Amaç: Malign mesane neoplazileri yaşamı tehdit eden inatçı hematüriye neden olabilir. Selektif transarteriyel embolizasyon, bu tür hastalarda hemostaz sağlamanın etkili bir yoludur. Çalışmamızın amacı, bu hastalardaki deneyimlerimizi paylaşmak ve bu işlemin kısa ve uzun vadeli etkinliğini değerlendirmektir. Yöntemler: Mesane kanserine bağlı inatçı hematüri olan 12 erkek hasta çalışmaya dahil edildi. Mikroembolizan partiküller ve mikrosarmallar ile 12 hastada toplam 17 selektif transarteryel embolizasyon prosedürü (5 hastada bilateral) gerçekleştirildi. Bulgular: İşlemlerden sonra 9 hastada tam kanama kontrolü sağlanırken 3 hastada transfüzyon ihtiyacı devam etti. Ortalama 6 aylık (4-12 ay) takip dönemimizde yaklaşık % 75 kanama kontrolü sağlandı. İşlem sonrası hastaların ağrı (% 66), ateş (% 42) ve bulantı (% 50) gibi birkaç gün süren hafif şikayetleri olup önemli bir komplikasyon oluşmadı. Sonuç: Selektif transarteriyel internal iliak arter embolizasyonu, mesane karsinomlarına bağlı inatçı hematüri tedavisinde kullanılabilecek güvenilir bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Mesane Kanseri, Hematüri, Transarteriyel Embolizasyon

Selective Transarterial Embolization for İntractable Hematuria Due to Bladder Carcinomas

Abstract

Purpose: Malignant bladder neoplasms can cause life-threatening persistent hematuria. Selective transarterial embolization is an effective way to achieve hemostasis in such patients. The purpose of our study is to share our experiences in these patients and to evaluate the short and long-term effectiveness of this procedure. Materials and methods: Twelve male patients with intractable hematuria due to bladder carcinoma were included in the study. A total of 17 selective transarterial embolization procedures (bilateral in 5 patients) were performed in 12 patients with microspherical particles and microcoils. Results: Complete control of bleeding was achieved in 9 patients after the procedures whereas the need for transfusion continued in 3 patients. Approximately 75% bleeding control was achieved during our average 6-month (4-12 month) follow-up period. After the procedure, the patients had mild complaints that lasted for

few days, such as pain (66%), fever (42%) and nausea (50%). No major complications occured. Conclusion: Selective transarterial internal iliac artery embolization is a reliable method that can be used for the paliative treatment of intractable hematuria due to bladder carcinomas.

Keywords: Bladder Carcinoma, Hematuria, Transarterial Embolization

Presentation ID/Sunum No= 267

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mesane Taşı Operasyonları Deneyimlerimiz

Uzman Dr. Hakan Üçok[1],
Uzman Dr. Mehmet Yoldaş[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Hakan Üçok*

Özet

2007-2019 tarihleri arasında Verileri tam 276 hasta çalışmaya dahil edildi, yapılan operasyonu türü, taşsızlık ve komplikasyon oranları, operasyon ve hastanede kalış süreleri değerlendirildi. Hastaların ortalama yaşı 58,46(2-89), 263 si erkek 13 ü kadındı. Ortalama taş boyutu 711(100-10,000)mm2 214 tanesi tek taş 62 tanesi çoklu taşdı. Hastaların 95'ine açık sistolitotomi(ASL), 65'ine sistolitolapaksi(SLP), 105'ine endoskopi sistolitotripsi (ESL),11'ine perkutan sistolitotripsi(PSLBU), işlemleri uygulandı. 95 ASL'nin başarı oranı %99 ortalama taş boyutu 1383(200-10,000)mm2 ortalama op süresi 79(45-240) dk oratalama hastanede kalış süresi 4,69(1-18) gün, , 1 hasta Post op sepsis nedeniyle ex oldu, 2 hastada post op yara yeri açılması 4 hastada geç dönemde üretral darlık(ÜD) gözlendi. 65 SLP'nin başarı oranı %100, ortalama taş yükü 401(100-1600)mm2 ortalama op süresi 65(35-120) ortalama hastanede kalış süresi 2(1-8) gündü. Post operatif 1 hastada ateş 1 hastada geç dönemde ÜD gözlendi. 105 ESL grubunda başarı oranı %100, ortalama taş boyutu 398(100-1875)mm2 ortalama op süresi 67,14(30-120) ortalama hastanede kalış süresi 1,7(1-6) gündü 4 hasta ÜD geliştiği görüldü. 11 PSLBU' nin başarı oranı %100 ortalama taş yükü 1645(900-2500)mm 2 ortalama op süresi 57(20-160)dk, hastanede kalış süreleri ortalama 1,8(1-4) gündü başarı oranı %100 ve hiçbir hastada komplikasyon gelişmedi. Özet olarak mesane taşlarının tedavisinde 1'den fazla seçenek mevcuttur ve hepsininde ayrı başarı ve komplikasyon oranları ile hastalara ve taşlara uygun prosedür seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Mesane Taşı, Komplikasyon , Hastanede Kalış Süresi

Bladderıng Stone Operatıons Our Experıences

Abstract

Between 2007 and 2019, 276 patients with full data were included in the study, the type of operation performed, stone-free and complication rates, operation and hospital stay were evaluated. The mean age of the patients was 58.46 (2-89)year, 263 were male and 13 were female. Average stone size 711 (100-10,000) mm2 ,214 of which are single stones, 62 of which are multiple stones. Open cystolithotomy (OSL) was applied to 95 patients, cystolitholapaxis (CLP) to 65 patients, endoscopic cystolithotripsy (ECL) to 105 patients, and percutaneous

cystolithotripsy (PCL) to 11 patients. Success rate of OSL 99% mean stone size 1383 (200-10,000) mm2, mean op time 79 (45-240) min average hospital stay 4.69 (1-18) days, 1 patient ex due to post op sepsis, Urethral stenosis (US) was observed in 2 patients after post-op wound opening, in 4 patients in the late period. Success rate of CLP 100%, mean stone size 401 (100-1600) mm2, mean op time 65 (35-120) min, and mean hospital stay 2 (1-8) days. Post-operative 1 patient had fever in 1 patient in the late period UD was observed. Success rate of ECL 100%, mean stone size 398 (100-1875) mm2, mean op time 67 (30-120)min, the mean hospital stay was 1.7 (1-6) days, and 4 patients developed UD. success rate of PCL 100%, 11 PSLBU mean stone size 1645 (900-2500) mm 2, mean op time 57 (20-160) minutes, hospital stay was 1.8 (1-4) days, and no complications developed in any patient. In summary, there are more than 1 options in the treatment of bladder stones, and each of them should choose the appropriate procedure for patients and stones with separate success and complication rates.

Keywords: Bladder Stone, Complication, Period of Hospital Stay

Presentation ID/Sunum No= 24

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mesleksel Bakış Açısıyla Akciğer Kanseri

Uzman Dr. Nejdiye Mazıcan [1]
[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi,
Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı

Özet

Amaç: Mesleki risk faktörlerine bağlı olarak gelişen kanserler mesleksel kanserler olarak adlandırılmaktadır. Mesleksel kanserler arasında en sık görülen tip akciğer kanseridir. Çalışma ortamında bulunan kanserojen ajanlar, meslekler ve bunlara bağlı gelişen akciğer kanseri riski değerlendirilecektir. Giriş: Akciğer kanseri, dünyada ve ülkemizde kanser ilişkili ölümlerin en sık sebebidir. Sigara dışında akciğer kanseri nedenleri arasında iyonizan radyasyonlar (X-ışını, alfa partikülleri, gamma ışını), metaller, özellikle organik maddelerin yanması sonucu oluşan başta poliaromatik hidrokarbonlar olmak üzere toksik gazlara maruziyet olan iş kolları, bununla bağlantılı olan dizel egzozu, arsenik, berilyum, kadmiyum nikel gibi element ve metaller, başta asbest ve silika olmak üzere inorganik tozlar sayılabilir. Uluslararası Kanser Araştırma Ajansı (IARC) tarafından akciğer kanseri ile ilişkisi saptanmış olan karsinojenler sınıflandırılmıştır. Sonuç: Meslek hastalıkları bütünüyle önlenebilir hastalıklar olduğundan, mesleki kanserlerin de önlenebilir kanserler olarak değerlendirilmesi önemlidir. Bu nedenle, çalışma ortamında hala mevcut olan maruziyeti önlemek için birincil önleme programları oluşturmak ve diğer yandan meslek hastalığı kabul edilmeye hak kazanan konuları belirlemek için mesleki maruziyetin tanımlanmasına dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Mesleki Kanserler, Iarc, Akciğer Kanseri

Lung Cancer From An Occupational Perspective

Abstract

Aim: Cancers due to occupational risk factors are defined as occupational cancers. Lung cancer is the most common type of occupational cancer. Carcinogenic agents in the work environment, occupations and the risk of lung cancer related to them will be evaluated. Introduction: Lung cancer is the most common cause of cancer-related deaths in the world and in our country. Apart from smoking, lung cancer causes include ionizing radiation (X-ray, alpha particles, gamma ray), metals, exposure to toxic gases, especially polyaromatic hydrocarbons, caused by combustion of organic substances, associated diesel exhaust, arsenic, beryllium, elements and metals such as cadmium nickel, inorganic dusts, including asbestos and silica. Carcinogens that have been associated with lung cancer are classified by the International Agency for Research on Cancer (IARC). Conclusion: Since occupational diseases are completely preventable diseases, it is important to consider occupational cancers as preventable cancers. Therefore

attention should be paid to the identification of occupational exposure in order to set up primary prevention programmes to prevent exposure still present in the working environment and, on the other hand, to identify the subjects entitled to the acknowledgement of occupational disease.

Keywords: Cancer, Occupational Cancers, Iarc, Lung Cancer

Presentation ID/Sunum No= 2

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metastatik Kafatası Tümörü: Ekstranöral Metastaz La Presente Renal Hücreli Karsinom

Dr. Öğretim Üyesi Usame Rakip[1]
[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet

Sistemik malignitelerden kaynaklanan Beyin metastazları, önemli bir morbidite ve mortalite nedenidir. Metastatik beyin tümörleri erişkinde beynin klinik olarak en sık görülen tümörlerdir ve yaklaşık olarak yarısından fazlasını oluştururlar. Erişkinde SSS'ne en sık metastazı sırasıyla akciğer (%40), meme (%17), malign melanom(%11), renal hücreli Ca(%6) ve Gastrointestinal(%6) kanserinden gelir. Sistemik kanserden, Santral sinir sistem metastazlarının en yaygın yeri beyin parankimi ve ardından leptomeningeal boşluktur. Renal hücreli karsinom (RCC) tüm yetişkin malignitelerin%2-3'ünü ve malign renal tümörlerin%85'ini oluşturur. Renal hücreli karsinomlu hastaların%4 ile%17'sinde beyin metastazı gelişir ve daha çok intrserebraldadır. RCC ekstraneural dokulara yayılımın en önemli yolu batson pleksus yoluyla tümör embolizasyonu ile yapmaktadır. Bizim vakamız bu şekilde yayılım olduğunu varsyıyoruz. Başka herhangi organa metastaz yapmadan direkt ekstradural yayılım saptandı. 36 yaşında bayan hastamız sadece kafasında şişlik ile başvuruyor. Başka bir şikâyeti yok. Alınmış bir tanısı veya hastalığı yok. Çekilen beyin bilgisayarlı tomografisi ve kranial mr sonucu ekstraaksiyel yerleşimli tek solider kitle tespit edildi. Daha çok bengin görünümlü idi ancak opere edildiğinde makroskopik görünümde bol vasküler yapıya ve düzensiz şekle sahip olan kitleyi patoloji sonucu RCC olarak raporlandı. PET-CT ve diğer tümör taramaları yapıldı hastanın doğuştan sol böbrek agnezi ve sol RCC tespit edildi. Sonuç olarak ekstraaksiyel tümörlerin sadece yakın çevreden kaynaklanan tümörler değildir. Metastatik tümörler olma ihtimali göz önünden bulundurulmalı.erken dönemde olabilirinse total rezekasyon ve onkoljik tedavi başlanması hastanın yaşam kalitesini yükseltilmesi ve süre uzatılmasında katkı sağlanır.

Anahtar Kelimeler: Beyin Metastaz Tümörleri, Renal Hücreli Karsinom, Ekstranöral Metastaz.

Metastatic Skull Tumor: Renal Cell Carcinoma Presenting With Extraneural Metastasis.

Abstract

Cerebral metastases arising from systemic malignancies are an important cause of morbidity and mortality. Metastatic tumors are the most clinically common tumors of the brain in adults, accounting for approximately more than half of all. The most common metastasis to the CNS

in adults originates from lung (40%), breast (17%), malignant melanoma (11%), renal cell carcinoma (6%), and gastrointestinal (6%) cancers. The most common location of central nervous system metastases is the brain parenchyma followed by the leptomeningeal space. Renal cell carcinoma (RCC) accounts for 2-3% of all adult malignancies and 85% of malignant renal tumors. Brain metastasis develops in 4% to 17% of patients with renal cell carcinoma and is mostly intracerebral. The most important way for RCC to spread to extraneural tissues is by tumor embolization via the Batson plexus. In our case, we assume that this is the way of spread. The direct extradural spread was detected without metastasizing to any other organ. Our 36-year-old female patient presented with just swelling in her head. She had no other complaints. She had no previous diagnosis or illness. A single solitary mass with extra-axial location was detected in the cranial computed tomography and cranial MR. It was mostly benign in appearance, but the mass with abundant vascular structure and irregular shape in macroscopic appearance was reported as RCC as a pathology result. PET-CT and other tumor scans were performed and the patient's congenital left kidney agenesis and left RCC were detected. In conclusion, extra-axial tumors are not just tumors originating from the immediate environment. The possibility of metastatic tumors should be considered. If it may be in the early period, the initiation of total resection and oncological treatment contributes to the improvement of the patient's quality of life and prolongation.

Keywords: Brain Metastasis Tumors, Renal Cell Carcinoma, Extraneural Metastasis, Solitary Mass

Presentation ID/Sunum No= 139

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Metastatik Prostat Kanserlerinde Hormonoterapi+kemoterapi Tedavi Etkinliğinin Ga-68 Psma Pet/bt İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Erdoğan[1]
[1]Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Mehmet Erdoğan*

Özet

Amaç: Prostat kanseri (PK) görülme sıklığı, erkeklerde akciğer kanserinden sonra ikinci sıradadır. Ga-68 PSMA PET/BT görüntüleme tüm dünyada son yıllarda kullanıma girmiştir. Bu çalışmada metastatik PK'li hastalarda hormonoterapi+kemoterapi tedavi etkinliğini Ga-68 PSMA PET/BT ile değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Çalışmaya toplam 29 metastatik PK'li hasta dahil edildi. Hastaların %58.6'sı İİAB, %24,1'i radikal prostatektomi ve %17,2'si TUR ile tanı almıştı. Hastaların %89,6'sında kemik, %82.7'sında lenf nodu ve %20,6'sında ise uzak organ metastazı mevcuttu. Hastaların %44,8'i pelvik radyoterapi (RT) gördü. Hastaların tamamı hormonoterapi+kemoterapi aldı. %79,4'ü dosetaksel, %20.6'sı dosetaksel+kabasitaksel aldı. Hastalar tedavi öncesi ve en az 3 kür olmak üzere tedavi sonrası Ga-68 PSMA PET/BT tetkiki ile değerlendirildi. Bulgular: Hastaların %37,9'unda tedaviye parsiyel yanıt, %27.5'inde progresyon, %34.6'sında mix yanıt izlendi. Tedavi alt gruplarında tedavi yanıt oranları anlamlı farklılık göstermedi (p=0,867). ISUP sınıflandırmasına göre tedavi yanıt dağılım oraları anlamlı farklılık göstermedi (p=0,561). RT alan hastalarda tedaviye mix yanıt oranı anlamlı düzeyde yüksek bulundu (p=0,018). Tedaviye parsiyel yanıtta PSA değeri azalırken progrese hastalarda PSA artışı gözlendi. Ancak, fark anlamlı bulunmadı (p=0,057). Tedavi sonrası, primer tümör SUVmax değerinde anlamlı düzeyde azalma gözlendi (p=0,006). Metastatik kemik SUVmax değerlerinde anlamlı bir fark izlenmedi (p=0,304). Metastatik lenf nodu SUVmax değerlerinde düşüş izlendi. Dosetaksel tedavi grubunda düşüş anlamlı bulundu (p=0,042). Uzak organ metastazı SUVmax değerlerinde artış yönünde anlamlı fark izlendi (p=0,046). Sonuç: Ga-68 PSMA PET/BT, metastatik PK'li hastaların, kemoterapi önce ve sonrası, primer tümör ve metastazlarındaki PSMA ekspresyon düzeyindeki değişiklikleri gösterebilmektedir. PK'inde SUVmax temelli yeni tedavi yanıt kriterlerinin oluşturulması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ga-68 Psma Pet/bt, Prostat Kanseri, Dosetaksel, Kabasitaksel

Evaluation of Effectiveness of Hormone Therapy + Chemotherapy Treatment in Metastatic Prostate Cancers With Ga-68 Psma Pet/ct

Abstract

Objective: The incidence of prostate cancer (PCa) ranks the second after lung cancer in males. The purpose of the present study was to evaluate the effectiveness of hormone therapy + chemotherapy in patients with metastatic PCa with Ga-68 PSMA PET/CT. Method: A total of 29 patients who had metastatic PCa were included in the present study. A total of 89.6% of the patients had bone metastasis, 82.7% had lymph node metastasis, and 20.6% had distant organ metastasis. All patients received hormone therapy + chemotherapy; 79.4% received docetaxel and 20.6% received docetaxel + cabazitaxel. Patients were evaluated with Ga-68 PSMA PET/CT examination before and after the treatment with at least 3 cures. Results: Partial response to treatment was detected in 37.9% of patients, 27.5% had progression, and 34.6% had mixed response. Treatment response rates did not differ at significant levels in the treatment subgroups (p=0.867). The mixed response rate to treatment was significantly higher in patients who received RT (p=0.018). Although PSA values decreased in partial response to the treatment, PSA increased in progressive patients; however, the difference was not at a significant level (p=0.057). Significant decreases were detected in primary tumor SUVmax values after the treatment (p=0.006). No significant differences were detected in metastatic bone SUVmax values (p=0.304). It was found that metastatic lymph node SUVmax values decreased. The decrease in the docetaxel treatment group was at a significant level (p=0.042). A significant difference was detected in the increase in SUVmax values in distant organ metastasis (p=0.046). Conclusion: Ga-68 PSMA PET/CT may show the changes in PSMA expression levels in primary tumors and metastases before and after the chemotherapy in patients who have metastatic PCa. We believe that new SUVmax based treatment response criteria should be created for PCa.

Keywords: Ga-68 Psma Pet/ct, Prostate Cancer, Docetaxel, Cabazitaxel

Presentation ID/Sunum No= 210

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Kanseri Nedeniyle Ameliyat Olan Hastalarda Prognoza Etki Eden Faktörler: Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Aziz Serkan Senger[1]
[1]*Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Kanserlerde prognoza etki eden faktörler hakkında çok sayıda çalışma vardır. Bazı kanser türleri farklı coğrafyada daha sıklıkla görüldüğü, aynı tür kanserin insanlarda farklı seyir gösterdiği bilinmektedir. Mide kanseri de üzerinde çok sayıda çalışma olan kanser tipidir. Görülme sıklığı giderek artmakta, Uzakdoğu ve Asya'da daha sık olarak görülmektedir. Mide kanseri dünyada en sık görülen 5. kanser iken kansere bağlı ölümlerde ise 3. sıradadır. 74 yaşına kadar yaşam boyu mide kanseri gelişme riski, çoğu Avrupa ülkesinde % 1 ila % 3 arasında iken Asya'nın bazı bölgelerinde ise bu değer % 5-20'ye kadar çıkmaktadır. Türkiye'de yıllık mide kanseri gelişme insidansı erkeklerde 9.6/100,000 ve kadınlarda ise 5.7/100,000 dir. Yani yaklaşık olarak her yıl 130000 yeni hasta olacağı tahmin edilmektedir. Mide kanserinin prevalansı; yaşanılan coğrafi konum, diyet ve genetik gibi çeşitli faktörlerle ilişkilidir. Prevelans gibi prognostik faktörlerin ve tedavi seçiminin ülkeler arası değişiklik gösterip göstermeyeceğini düşünmekteyiz. Çalışmanın amacı tek merkezde mide kanseri nedeniyle ameliyat edilen hastalardaki prognostik faktörlerin analiz edilmesidir. Aralık 2009 – Aralık 2019 yılları arasında Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniğinde mide kanseri nedeniyle gastrektomi ve D2 lenf nodu diseksiyonu 293 hasta retrospektif olarak incelendi. Multivaryant cox regresyon analizinde ise Charlson Comorbidite indeksinin (CCI) yüksek olması, ASA skorunun III ve IV olması, neoadjuvan tedavi almış olmaları, TNM evresinin artması ve lenf nodu metastazı olmasının mortaliteye etkisi olduğu görüldü. Sonuç olarak, her milletin kendi prognostik faktörlerini daha iyi değerlendirmesi ve tedavi modalitesini ona göre geliştirmelidir. Bunun için çok merkezli çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mide, Kanser, Prognoz

Presentation ID/Sunum No= 92

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Kanseri Tedavisinde Açık ve Laparoskopik Distal Subtotal Gastrektominin Kısa Dönem Sonuçlarının Karşılaştırılması

Öğr. Gör. Afig Gojayev[1],
Prof.Dr. Salim Demirci[1]
[1]Anaka Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Cerrahi Onkoloji Bilim Dalı

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, mide kanseri için uygulanan laparoskopik ve açık distal subtotal gastrektomi olgularının kısa dönem sonuçlarını karşılaştırmaktır. YÖNTEM: Çalışmaya Ocak 2015-Ocak 2019 tarihleri arasında kliniğimizde mide kanseri nedeniyle distal subtotal gastrektomi uygulanmış toplam 111 hasta dahil edildi. Ameliyat öncesi tüm hastaların patolojik olarak mide kanseri tanısı doğrulandı. Hastalar ameliyat metoduna göre iki gruba kategorize edildi: Laparoskopik Distal Subtotal Gastrektomi (LDSG; 74 vaka) ve Açık Distal Subtotal Gastrektomi (ADSG; 37 vaka). Hasta özellikleri, ameliyat bulguları ve ameliyat sonrası kısa dönem sonuçlar gruplar arasında karşılaştırldı. BULGULAR: Yaş (p=0,359), cinsiyet (p=0,131), VKI (kg/m2) (p=0,418) ve ASA skorları (p=0,944) gibi hasta özellikleri gruplar arasında istatistiksel olarak benzer bulundu. LDSG grubunun ameliyat süresi daha uzunken, ADSG grubunda kanama miktarı istatistiksel olarak daha yüksekti (p<0,001). Çalışma gruplarına göre patolojik evre (p=0,326) ve intraoperatif transfüzyon ihtiyacı (p=0,999) dağılımı açısından fark gözlenmedi. ADSG grubundaki hastalara daha geç oral başlandığı görüldü (p=0,023). ADSG grubunun hastanede yatış süresi anlamlı olarak daha yüksekti (p=0,035). Grupların komplikasyon görülme oranları (p=0,485), komplikasyon türleri dağılımı (p=0,762), mortalite oranları (p=0,999) ve Yoğun Bakım Ünitesinde (YBÜ) yatış süresi (p=0,125) istatistiksel olarak benzerdi. SONUÇ: LDSG açık teknikle benzer morbidite ve mortalite oranlarına sahiptir. LDSG yapılan hastalarda yatış süresini daha kısa ve intraoperatif kanama miktarı daha az olmuştur. Sonuç olarak, LDSG mide kanseri için güvenilir ve uygulanabilir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Gastrektomi, Laparoskopi, Mide Kanseri

Comparison of Short Term Outcomes of Open and Laparoscopic Distal Subtotal Gastrectomy in Gastric Cancer Treatment

Abstract

AIM: The aim of this study is to compare the short-term outcomes of laparoscopic and open distal subtotal gastrectomy cases for gastric cancer. METHOD: A total of 111 patients who underwent distal subtotal gastrectomy for gastric cancer in our clinic between January 2015 and January 2019 were included in the study. All patients were pathologically diagnosed with

gastric cancer before surgery. Patients were categorized into two groups according to the operation method: Laparoscopic Distal Subtotal Gastrectomy (LDSG; 74 cases) and Open Distal Subtotal Gastrectomy (ADSG; 37 cases). Patient characteristics, surgical findings and postoperative short-term outcomes were compared between the groups. RESULTS: Patient characteristics such as age (p = 0.359), gender (p = 0.131), BMI (kg / m2) (p = 0.418) and ASA scores (p = 0.944) were statistically similar between the groups. While the operative time was longer in the LDSG group, the blood loss was statistically higher in the ADSG group (p <0.001). There was no difference between the study groups in terms of pathological stage (p = 0.326) and intraoperative transfusion requirment (p = 0.999). It was observed that the patients in the ADSG group started oral intake later (p = 0.023). The hospital stay of the ADSG group was significantly higher (p = 0.035). The complication rates of the groups (p = 0.485), the distribution of complication types (p = 0.762), mortality rates (p = 0.999) and Intensive Care Unit (ICU) stay (p = 0.125) were statistically similar. CONCLUSION: LDSG has similar morbidity and mortality rates with open technique. Patients undergoing LDSG had shorter hospital stay and less intraoperative blood loss. In conclusion, LDSG is a safe and applicable method for gastric cancer.

Keywords: Keywords: Gastrectomy, Laparoscopy, Gastric Cancer

Presentation ID/Sunum No= 279

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Kanserinde Tümör Boyutu Lenfovasküler İnvazyon Üzerinde Etkili Mi ?

Uzman Dr. Cem Batuhan Ofluoğlu[1]
[1]SBÜ.İstanbul Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Cem Batuhan OFLUOĞLU*

Özet

AMAÇ: Mide kanseri tanısıyla opere edilen hastalarda tümör boyutunun lenfovasküler invazyon (LVİ) ile olan ilişkisini belirlemek amaçlandı. YÖNTEM: Kasım 2006 ile Ekim 2020 yılları arasında kliniğimizde mide kanseri nedeniyle cerrahi işlem uygulanan 321 hastanın klinikopatolojik özellikleri retrospektif olarak incelenerek çalışmaya dahil edildi. ROC Curve analizi yapılarak LVİ öngören tümör boyutu cut-off değeri bulundu. BULGULAR: ROC Curve analizinde LVİ öngören tümör boyutu cut-off değeri 5.15 cm olarak saptandı (AUC=0.670, p<0.001). Bu değer için duyarlılık 53.1%, özgüllük 74.0% olarak tespit edildi. Tespit edilen tümör cut- off değeri ile pT, pN, TNM evresi, LVİ ve perinöral invazyon arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir (p<0.001). Aynı durum tümör farklılaşma derecesi içinde geçerlidir (p=0.002). Diğer yandan tümör boyutu ile yaş, cinsiyet, tümör lokalizasyonu ile arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir (p>0.05). SONUÇ: Çalışmamıza göre tümör boyutu 5.15 cm (cut-off değeri) üzerinde olduğu zaman LVİ, dolaylı yoldan lenf nodu tutulumunu ve hastalığın evresini etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri, Tümör Boyutu, Lenfovasküler İnvazyon

Is Tumor Sıze Effectıve On Lymphovascular Invasıon in Gastric Cancer ?

Abstract

OBJECTIVE: It was aimed to determine the relationship between tumor size and lymphovascular invasion (LVI) in patients operated for gastric cancer. METHOD: The clinicopathological characteristics of 321 patients who underwent surgery for gastric cancer in our clinic between November 2006 and October 2020 were included in the study retrospectively. Tumor size cut-off value predicting LVI was found by ROC Curve analysis. RESULTS: In ROC Curve analysis, tumor size cut-off value predicting LVI was determined as 5.15 cm (AUC = 0.670, p <0.001). Sensitivity for this value was 53.1% and specificity was 74.0%. A significant relationship was found between the detected tumor cut-off value and pT, pN, TNM stage, LVI and perineural invasion (p <0.001). The same is true for the tumor differentiation degree (p = 0.002). On the other hand, there was no significant relationship between tumor size and age, gender, tumor localization (p> 0.05). CONCLUSION: According

to our study, when the tumor size is above 5.15 cm (cut-off value), LVI indirectly affects lymph node involvement and the stage of the disease.

Keywords: Gastric Cancer, Tumor Size, Lymphovascular İnvasion

Presentation ID/Sunum No= 185

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Kanserli Hastalarda Sağkalım Uzatılabilir Mi ?

Uzman Dr. Serdar Aydoğan[1]
[1]*İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

GİRİŞ VE AMAÇ:Mide kanseri en sık görülen kanser tiplerinden olup kanser ile ilişkili ölümlerde 3. sırada yer almaktadır.Mide kanseri olan hastalara erken dönem tanı konurak uzun sağ kalım sağlanabilmektedir. GEREÇ VE YÖNTEM:Mide kanseri nedeniyle opere edilen 47 hasta retrospektif olarak değerlendirildi.Opere edilen hastaların demografik özellikleri, klinik semptomları ve patolojik piyesleri değerlendirerek hastlaarın hangi evrede başvuru yaptıkları değerlendirildi. BULGULAR:Çalışmamızda ki hastaların 28'si (%59,6) erkek, 19'u (%40,4) kadın olup,yaş ortalaması 62,9 (min:39-max:91) idi. Olguların 27'sine (%57,4) total gastrektomi, 18'ine (%38,2) subtotal gastrektomi ve 2'sine (%4,2) proksimal gastrektomi uygulandı. Postoperatif dönemde toplam 8 (%17) hastada morbidite gelişti.Tümör invazyonu değerlendirildiğinde 23(%48,9) olguda T4,14(%29,7) olguda T3, 2 (%4,2) olguda T2, 8 (%17) olguda ise T1 idi. Yapılan lenf nodu disseksiyonu ile ortalama 6 metastatik lenf nodu sayısı bulundu .Hastalık evresine bakıldığında ise 21(%44) olgu EVRE 3, 18(%38) olgu EVRE 2, 8(%17) olguda EVRE 1' dir SONUÇ:Çalışmamızda mide kanserli olgular incelendiğinde olguların erkek cinsiyette ve yaşlı hasta populasyonunda ileri evre mide kanseri olduğu görüldü.Mide kanseri tarama programları ile erken tanı koyularak ve hastalık sağkalım süresini uzatılabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Mide Kanseri,demografik Özellikleri,hastalık Evresi

Can Survıval Be Extended in Patıents Wıth Gastrıc Cancer ?

Abstract

Introduction: Gastric cancer is one of the most common cancer types and the third leading cause of cancer-related deaths worldwide. Long survival can be achieved by diagnosing patients with gastric cancer early. Materials and Methods: A total of 47 patients who operation due to gastric cancer were retrospectively analyzed. Demographic characteristics and clinical symptoms of the operated patients were collected. The stage at which the patients applied was evaluated by evaluating the pathological materials. Results: 28 (59.6%) of the patients were male and 19 (40.4%) were female in our study. The mean age was 60.9 ± 12.86 (range, 28-88). 27 (57.4%) of the patients underwent total gastrectomy, 18 (38.2%) of the patients underwent subtotal gastrectomy, 2 (4.2%) of the patients underwent proximal gastrectomy. Overall morbidity was

developed in 8 (17%) of 47 patients in postoperative period. When tumor invasion was evaluated, it was T4 in 23 (48.9%) cases, T3 in 14 (29.7%) cases, T2 in 2 (4.2%) cases and T1 in 8 (17%) cases. The mean of metastatic lymph nodes were found to be 6 with lymph node dissection. Looking at the stage of the disease, 21 (44%) cases were stage 3, 18 (38%) cases were stage 2, 8 (17%) cases were stage 1. Conclusion: When the patients with gastric cancer were examined in our study, it was observed that the cases had advanced gastric cancer in the male gender and in the elderly patient population. We think that early diagnosis can be made with gastric cancer screening programs and the survival time of the disease can be extended.

Keywords: Gastric Cancer, Demographic Characteristics, Disease Stage

Presentation ID/Sunum No= 142

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mide Nöroendokrin Tümörlerin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Ali Duran[1],
Uzman Dr. Hüseyin Pülat[2]
[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi AD
[2]Mersin Şehir Hastanesi Genel Cerrahi Kliniği

Özet

GİRİŞ:Nöroendokrin tümörler(NET), nadir görülen, farklı klinik durumlar ortaya çıkaran, yavaş seyirli olmakla birlikte agresif seyirli de olabilen tümörlerdir.Vücudun herhangi bir yerinden kaynaklanabilirler.Gastrointestinal sistem en sık görüldüğü yerdir.Mide NET'lerin büyük bölümü enterokromafin benzeri hücrelerden gelişir.Nadir olarakda enterokromofin ve G hücrelerinden gelişebilir.1/3'ü asemptomatiktir.Semptomatik hastalarda epigastrik ağrı, kusma, hematemez, kilo kaybı ve melena saptanabilir.Tedavisi tipine göre değişmektedir. AMAÇ:Bu çalışmanın amacı mide nöroendokrin tümörlerin klinik ve epidemiyolojik özelliklerinin incelenmesidir. MATERYAL-METOD:Mide NET nedeniyle tedavi uygulanmış 24 hasta retrospektif olarak incelenmiştir.Hastalar demografik bilgileri, klinik ve patolojik özelliklerine göre değerlendirilmiştir. BULGULAR:Hastaların 14'ü (%58.3) kadın, 10 tanesi (%41,6) erkek, ortalama yaş:55,33±12,56, yaş aralığı:33-79 olarak tespit edilmiştir.Tümör yerleşimleri 18 hastada korpus, iki hastada korpus-antrum, iki hastada korpus-fundus-antrum, bir hastada fundus-korpus, bir hastada da antrumdur.18 hastada tek, sekiz hastada multiple odak saptanmıştır.Tümör boyutları 0,1-2 cm arasında değişmektedir.Sekiz hastada düzenli PPI kullanımı mevcuttur.Altı hastada plazma gastrin seviyesi yüksek iken diğerinde normal seviyededir.Hastaların tamamında kronik gastrit saptanmıştır.14 hastada Fe, B12, Dvit, Folik asit eksiklikleri saptanmıştır.21 hasta Grade1 (iyi diferansiye), iki hasta grade2, iki hasta grade3 olarak raporlanmıştır.İmmünohistokimyada hastaların tamamında kromogranin saptanırken, 22 hastada sinaptafizin saptanmıştır.Ki-67, 17 hastada %1, beş hastada %2, bir hastada %18, bir hastada %40 bulunmuştur. Hastalardan birinde mitotik aktivite yüksek iken (33/50 BBA) diğer hastalarda düşük bulunmuştur.Bir hastaya whipple prosedürü, üç hastaya distal gastrektomi, beş hastaya total gastrektomi, iki hastaya wedge rezeksiyon,13 hastayada endoskopik rezeksiyon yapılmıştır.Endoskopik rezeksiyon yapılan hastalardan birinde fundusta, distal gastrektomi yapılan hastalardan birinde de korpusta olmak üzere iki hastada milimetrik nüks saptanmıştır.Bir hasta takip sırasında ex olmuş, diğer hastaların takipleri devam etmektedir. SONUÇ:Mide NET'ler sıklığı giderek artan tümörlerdir.Bu artıştaki nedenlerin başında, endoskopi yaygınlığının artması, asit baskılayıcı tedavilerin sıklığı, hastalık hakkındaki bilginin artması, H.pilori ve parsiyel gastrektomiler gelmektedir.Bazı mide NET'lerin MEN Tip1/ZES gibi sendromlarla birlikteliğinin olduğu bilinmektedir ve hastalar tanı aşamasında dikkatli bir şekilde irdelenmelidir.Prognozu hastalığın tipine, yaygınlığına ve uzak organ metastazı olup olmadığına göre değişiklik göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Nöroendokrin, Mide, Enterokromofin.

Presentation ID/Sunum No= 171

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Minör Cerrahi Operasyonlardan Sonra Erken Dönem Postoperatif Ağrı Kontrolünde Hasta Kontrollü Analjezi Yöntemi ile Tramadol ve Metamizolün Etkinlik ve Yan Etkilerinin Karşılaştırılması

Uzman Dr. Necmiye Ay[1], Doç.Dr. Ahmet Kemalettin Koltka[2], Prof.Dr. Ayşen Yücel[3]

[1]Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, İstanbul

[2]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, İstanbul

[3]Anadolu Sağlık Merkezi Hastanesi Algoloji Bölümü, İzmit

**Corresponding author: Necmiye Ay*

Özet

Postoperatif ağrı, cerrahi travma ile başlayan ve doku iyileşmesi ile giderek azalan akut ağrıdır. Yetersiz ağrı tedavisi hastanın iyileşmesini olumsuz etkileyen bir unsurdur. Postoperatif ağrı kontrolünde kullanılan yöntemlerden birisi de Hasta Kontrollü Analjezi (HKA)'dir. Zayıf etkili ve yan etkisi az, sentetik opioid olan tramadol analjezik amacıyla sık kullanılmaktadır. Yan etkileri nedeniyle kullanımı kısıtlı kalan nonopioid analjezik metamizol ise son zamanlarda yeniden incelenmeye başlanmıştır. Yaptığımız çalışmada metamizol ve tramadol ile hazırlanan HKA'nın postoperatif ağrı kontrolünde analjezik etkileri ve yan etkilerini irdeledik. Çalışmaya; 18-70 yaş arası, ASA I ve ASA II grubu, inguinal herni, apendektomi, tiroidektomi ve laporoskopik kolesistektomi yapılan 40 hasta dahil edilmiştir. Tüm hastalara standart anestezi protokolüyle total intravenöz anestezi uygulanmışıtr. Hastalara uyanma odasında HKA başlanmış, yükleme doz yapılmış ve gereğinde bolus dozlar için hastanın cihazın düğmesine basması sağlanmıştır. Çalışmada, iki gruba ayrılan hastalardan birinci grubunda (Grup A) tramadol dozu 5mg/ml, ikinci grupta (Grup B) metamizol dozu ise 60mg/ml olarak hazırlanmıştır. HKA cihazında kilitli kalma süresi 15 dakika ve 24 saatte uygulanacak maksimum ilaç volümü ise 100ml olarak ayarlanmıştır. Hastalara bazal ilaç infüzyonu verilmemiştir ve 24 saat HKA'ya devam edilmişitr. 2, 4, 6, 8, 10, 12 ve 24. saatlerde hastaların ağrısı Visual Analog Skala (VAS) ile, bulantı ise Bulantı-Kusma Skalasıyla ve sedasyon ise Ramsey Sedasyon Skalası ile değerlendirilmiştir. Gruplar arasında hiçbir dönemde VAS ve RAMSEY skor ortalamaları bakımından anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Grup A'da bulantı ve kusma şikayeti, Grup B'ye göre anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür($p<0.05$). Hasta memnuniyeti, Grup B'de Grup A'ya göre anlamlı derecede yüksek tespit edilmiştir. Bu çalışmada tramadol ve metamizolle hazırlanan HKA'nın, minör cerrahi sonrasında kullanıldığında yeterli analjezi sağlayabileceği gösterilmiştir. Her iki grupta analjezik etkinliği arasında fark olmamasına rağmen, metamizol grubunda hasta memnuniyetinin daha fazla olmasını, metamizolün bulantı-kusma gibi yan etkilerinin daha az olmasına bağlanabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Tramadol, Metamizol, Hasta Kontrollü Analjezi

Presentation ID/Sunum No= 354

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Miyokardit İle Başvuran Hastalarda Kardiyak Aritmiler-Tek Merkezli Retrospektif Bir Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Derya Duman[1],
Dr. Derya Karpuz[1]
[1]Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi
**Corresponding author: Derya Duman*

Özet

Giriş: Kalp kasının tutulumu ve inflamasyonu ile karakterize miyokardit, çoğunlukla viral bir enfeksiyon sonrası görülür. Çocuklarda asemptomatik seyredebileceği gibi, kardiyojenik şok gibi ölümcül durumlar da görülebilir.Tanıda öykü, fizik muayene,kardiyak enzimler, EKG en sık kullanılır. Miyokardit sırasında farklı çeşitte aritmiler görülebilmekle beraber, literatürde miyokarditle ilgili olanlar pek tanımlanmamıştır; kardiyak aritmiler görüldüğünde farklı bir tanı şekli ve tedavi kararları gerektirebilir ve prognoz farklı ilerleyebilir. Bu çalışma ile hastanemizde tedavi gören miyokarditli olgularda görülen aritmileri sunmayı amaçladık. Metod ve sonuçlar: 2020 Temmuz -2021 Şubat ayını içeren 8 aylık dönemde, hastanemizde miyokardit tanısı ile takip edilen 34 olgunun dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Hastaların yaşları 2 ay- 20 yıl arasıda değişmekteydi. 18 hasta erkek; 16 hasta kız idi. 5/34 hastada Covid PCR pozitif geldi. 5/34 hastanın ise covid total IG pozitif sonuçlandı. Hastaların troponin değerleri 0,2- 22 ng/mL (üst sınır 0,02) arasında idi. EKG'de 3/34 hastada bazalde VES ler görüldü. 1 hastanın başvurusunda atriyal taşikardisi mevcuttu, bir hasta ventriküler taşikardi(VT) , diğer bir hasta supraventriküler taşikardi(SVT) kliniğinde başvurmuştu. Kalan hastaların holter incelemelerinde 3/34 hastada non-sustained VT atağı izlendi, 8 hastada ise holterde uniformik VES görüldü.Totalde hastaların 17/34 'ünde (% 50) aritmi görüldü. Atriyal taşikardi, VT, SVT olan 6 hastaya antiaritmik tedavi başlandı. Kronik tedavide beta blokor tedavi ön planda tercih edilmekle beraber AT'de propafenon,VT'de kalsiyum kanal blokörü başlandı. Genel durumu iyi olan,sadece uniformik VES'leri olan ve kontrol holterde sorun olmayan hastalar klinik olarak sorunsuz takip edildiler. Tartışma ve Sonuç: Miyokarditin ilk başvurusu aritmilerle olabileceği gibi, klinik seyirde sonradan karşımıza çıkabilir ve hastalar ritm açısından monitorize edilmelidir.Covid etken olarak karşımıza çıkabilir. Miyokardit olan hastalara, asemptomatik olsalar da, 24 saat Holter monitorizayonu yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Miyokardit, Aritmi, Holter

Cardiac Arrhythmias in Pediatric Patients With Myocarditis- a Single Center Retrospective Analysis

Keywords: Myocarditis, Arrhythmia, Holter

Presentation ID/Sunum No= 197

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Mounier-Kuhn Sendromu

Dr. Öğretim Üyesi Öztürk Taşkın[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon BD*
**Corresponding author: Öztürk Taşkın*

Özet

Giriş: Mounier-Kuhn Sendromu (MKS); tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonları ile seyreden, trakea ve bronşlarda belirgin dilatasyonla karakterize nadir görülen bir sendromdur. Bu olgu sunumu ile yatışının 184. gününde trakea ve bronşlarda dilatasyon saptanan olguyu literatür bilgileri ışığında sunmayı amaçladık. Olgu: Yoğun bakım ünitesinde; crebral palsi, toplum kaynaklı pnomoni ve tip 1 solunum yetmezliği tanıları ile orotrakeal entübe halde takip edilen 37 yaşında ki erkek hastanın soy geçmişinde bir özellik yoktu. Hastanın 7 yaşından beri cerebral palsi tanısı olduğuve daha önce de yoğun bakım ünitesinde yatış öyküleri anemnezinde mevcuttu. Solunum eforu yetersiz olan hasta ekstübe edilemedi ve trakeostomi açılmasıplanlandı Hasta yakınlarının işleme onay vermemesi üzerine hasta orotrakeal entübe halde takip edilmeye devam edildi ve 184. Gününde çekilen toraks bilgisayarlı tomografisinde trakeobronkomegalisi olduğu saptandı. Tartışma: Mounier-Kuhn Sendromu (MKS) trakea ve ana bronşların anormal genişlemesi ile karakterizedir. Sıklıkla 30-40 yaş arası erkeklerde görülmektedir. Semptomları broşektazi ve kronik bronşit semptomları ile karışabilir. 3 alt tipi bulunmaktadır. Tip 1'de trakea ve her iki ana bronşta hafif genişleme, Tip 2' de belirgin dilatasyon ve divertikül, Tip 3'de ise distal bronşlara kadar uzanan divertiküller ve sakküler bronşektazik yapılar görülür. MKS tanısında radyolojik görüntüleme önemli yer tutmaktadır. Özellikle akciğer bilgisayarlı tomografisinde anormal genişlemiş trakea ve bronş yapılarının görülmesi tipiktir. Trakeomegali tanısı için trakeanın koronal-sagital çaplarının kadınlarda 21-23 mm, erkeklerde 25-27 mm'den fazla olması gerekir. MKS tedavisi antibiyotik tedavi ile birlikte solunum fizyoterapisi gibi destek tedavilerinden oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mounier-Kuhn Sendromu, Trakeomegali, Trakeobronkomegli, Trakeal Dilatasyon.

Mounier-Kuhn Syndrome

Abstract

Introduction: Mounier-Kuhn Syndrome (MKS); It is a rare syndrome with recurrent respiratory tract infections and marked dilatation in the trachea and bronchi. With this presentation, we aimed to present the case in which dilatation was found in the trachea and bronchi on the 184th day of hospitalization in the light of the literature. Case: In the intensive care unit; The 37-year-

old male who was followed up at orotracheal entry with the diagnosis of crebral palsy, pneumonia for the community, and clue 1 respiratory failure, was unremarkable in his family history. The patient had been diagnosed with cerebral palsy since the age of 7, and his history of previous hospitalization in the intensive care unit was present in his anamnesis. The patient with insufficient respiratory effort could not be extubated and a tracheostomy was planned. Upon the disapproval of the workmanship of the patient's relatives, the patient continued to be followed with orotracheal intubation, and on the 184th day, disseminated thorax computed tomography revealed tracheobronchomegaly. Discussion: Mounier-Kuhn Syndrome (MKS) is characterized by abnormal enlargement of the trachea and main bronchi. It is frequently seen in men between the ages of 30-40. Its symptoms can be confused with those of brochiectasis and chronic bronchitis. There are 3 subtypes. In Type 1, mild enlargement of the trachea and two main bronchi, significant dilatation and diverticulum in Type 2, diverticula and saccular bronchiectasis up to the distal bronchi are seen in Type 3. Radiological imaging takes place in its diagnosis. It is informative to see abnormally enlarged trachea and bronchial structures on volume computed tomography. For the diagnosis of tracheomegaly, the coronal-sagittal diameters of the trachea should be 21-23 mm in women and more than 25-27 mm in men. MSS treatment consists of supportive treatments such as respiratory physiotherapy together with antibiotic therapy.

Keywords: Mounier-Kuhn Syndrome, Tracheomegaly, Tracheobronkomegli, Tracheal Dilatation

Presentation ID/Sunum No= 70

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Müsinöz- Nonmüsinöz Kolorektal Karsinom Ayırımında Bt'nin Yeri: Histopatolojiye Ne Kadar Yakınız'

Uzman Dr. Suzan Önol[1]
[1] *İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Suzan Önol*

Özet

Müsinöz adenokarsinomlar kolorektal kanserler içinde nadir form olup tüm kolorektal kanserlerin %5-20'sini oluşturmaktadır.Dünya Sağlık Örgütü tarafından yapılan tanımlamaya göre % 50'den fazla ekstraselüler müsin ihtiva eden adenokarsinom grubunu oluştururlar. Klasik adenokarsinomlara göre daha genç bireylerde görülen, daha kötü diferansiye tümörlerdir. Tespit edildiklerinde evreleri klasik adenokarsinomlara göre daha ileridir, metastaz oranları yüksek, klinik prognozları daha kötüdür. Biz bu çalışmamızda rutin preoperatif BT görüntüleme ile müsinöz tümörlerin nonmüsinöz tümörlerden ayırdedici morfolojik özelliklerini incelemeyi amaçladık. Şubat 2015-Eylül 2017 tarihleri arasında hastanemiz cerrahi kliniklerinden kolonoskopi ile kolon tümörü tanısı almış, preoperatif BT evreleme için radyoloji kliniğine gönderilmiş 150 hasta retrospektif olarak değerlendirmeye alındı. Uygun protokolde BT çekimi bulunmayan, tümör cerrahisi uygulanmayan ve patoloji raporuna ulaşılamayan hastalar çalışmadan çıkartıldı. Toplam 120 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastaların 40 tanesi müsinöz adenokarsinom, 80 tanesi klasik adenokarsinom tanısı aldı. Tümörün daha genç yaş grubunda görülmesi, çekum yerleşimli olması, eksantrik duvar kalınlaşması oluşturması, kolon mukozasına göre daha az ve heterojen kontrastlanması, geniş hipoatenüe alanlar ve kalsifikasyonlar içermesi, konsantrik duvar kalınlaşmasına eşlik eden geniş eksantrik kitlenin varlığı müsinöz adenokarsinom lehine istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Sonuç olarak cerrahi veya onkolojik tedavi öncesi BT bulguları ile müsinöz – nonmüsinöz adenokarsinom ayırımı yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kolon , Müsinöz, Nonmüsinöz, Adenokanser, Bt.

Ct Differentiation of Mucinous-Nonmucinous Colorectal Carcinoma: How Close to Histopathology'

Abstract

Mucinous adenocarcinoma is an uncommon type of colorectal cancers and represents 5%-20% of all colorectal cancers. According to World Health organization (WHO) mucinous adenocarcinoma is adenocarcinoma with pools of extracellular in more than 50% of the tumor. They are poorly differentiated tumors associated with young age. Advanced tumor stage at

presentation is seen with higher rates of metastases. Their clinical outcomes are worse. İn this study we aimed to examine the morphological features of mucinous tumors distinguishing them from nonmucinous tumors with routine preoperative CT imaging. Between February 2015 and September 2017, 150 patients with diagnosis of colorectal carcinoma from surgery department of our institute were evaluated retrospectively. Patients who did not have a CT scan in the appropriate protocol, who did not undergo tumor surgery, whose pathology report cold not be obtained, were excluded from the study. A total of 120 patients were included in the study. Forty of the patients were diagnosed as mucinous adenocarsinoma, and 80 patients were diagnosed as classic adenocarcinoma.Tumors located in cecum in young adults with heterogeneous enhancement, containing large hypoattenuated areas and calcifications and presence of a large eccentric mass accompanying wall thickening were found to be statistically significant of mucinous adenocarcinoma. In conclusion CT findings before treatment can differentiate musinous from nonmucinous adenocarcinomas.

Keywords: Colon, Mucinous, Nonmusinous, Adenocarcinoma, Ct.

Presentation ID/Sunum No= 254

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nadir Bir Vaka: Kolesistokütanöz Fistül

Uzman Dr. Talha Sarıgöz[1]
[1]*Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Kolelitiazise bağlı gelişen en sıra dışı komplikasyonlardan biri, literatürde sadece birkaç kez bildirilen kolesistokütanöz fistüldür. Çoklu komorbid hastalığı olan 67 yaşında bir erkek, sağ üst kadranda cilt altı apse olduğu düşünülen bölgeden seropürülan akıntı ile başvurdu. Bilgisayarlı tomografi ile hastaya kolesistokütanöz fistül tanısı konuldu. Morbid faktörleri çok fazla olan hastaya kolesistektomi yapılamadı. Peritoneal kontaminasyonu olmayan hasta rutin kontrollerle sorunsuz bir şekilde takip edilmektedir. Literatürde daha önce yalnızca iki vaka olarak bildirilmiş perkütan kolesistostomi sonrası gelişen kolesistokütanöz fistül vakasını sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Safra Kesesi, Kaçak, Batın, Acil

A Rare Case: Cholecystocutaneous Fistula

Abstract

One of the rare complication that occurs as a result of cholelithiasis is cholecystocutaneous fistula which reported a few times in the literature. A 67 year-old male patient with multiple comorbidities presented to the clinic with seropurulent discharge from an area with subcutaneus abscess in the right upper quadrant. The patient was diagnosed having cholecystocutaneous fistula after abdominal computed tomography exam. Due to comorbidities, the patients did not undergo cholecystectomy. The patient free of peritoneal contamination have continued regular clinic visits without remarkable issue. We herein present the cholecystocutaneous fistula case following percutaneus cholesystostomy which was discussed in the literature with only two case-reports.

Keywords: Gallbladder, Leak, Abdomen, Emergency

Presentation ID/Sunum No= 144

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Negatif Eksplorasyon: Tek Merkezin Otuz Üç Yıllık Sonuçları

Uzman Dr. Seyithan Özaydın[1]
[1]*Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi*
**Corresponding author: Özaydın*

Özet

Amaç: Kliniğimizin negatif eksplorasyon oranlarını belirlemek ve sonuçlarını irdelemek. Yöntem/Gereç: Ocak 1987-Ocak 2020 arasında kliniğimizde genel anestezi altında opere olan ve cerrahi patoloji saptanmayan olguların dosyaları geriye dönük olarak incelendi. Bulgular: Üçüncü düzey hizmet veren kliniğimizde 33 yılda opere olan toplam 72152 olgunun 615'i (%0,85) negatif eksplorasyonla sonuçlandı. Olguların 335'i (%54.4) erkek, 280'i (%45.5) kız hasta idi. Olguların çoğunluğunu acil vakalar oluşturmaktaydı. Apandisit: 380, İnvajinasyon: 60, Meckel divertikülü: 8, İntestinal obstrüksiyon: 19, Nekrotizan enterokolit: 5, Pilor stenozu: 10, Malrotasyon/mide çıkış obstrüksiyonu: 10, İntestinal perforasyon: 1, Anastomoz kaçağı: 1,Safra yolları atrezisi: 14, Batın içi kitle (3 cm): 2, Rektal polip: 2, Özofagus perforasyonu: 1, Nüks Trakeoözafagial fistül: 1, Nüks pelvik kitle: 2, Ovaryan kist: 4, Over torsiyonu: 8, Testis torsiyonu: 14, İnguinal herni: 73 Çocuk cerrahisi kliniklerinde en sık karşılaşılan Apandisit olgularında negatif eksplorasyon oranı %2.3 ve ingunal herni olgularında %0.24 olarak belirlendi. Bununla birlikte hem acil hem de ellektif vakalarda negatif eksplorasyon oranları kendi grupları içinde değerlendirildiğinde literatürle uyumluluk göstermekteydi. Sonuç: Ameliyat kararı her ne kadar cerraha ait olsa da özellikle derin dokularda küçük boyutlu kitle ile invajinasyon, over/testis torsiyonları gibi olgularda radyolojinin de yanılmaya katkısı olmaktadır. İlerleyen teknoloji ve artan deneyime karşın acil olgularda negatif eksplorasyon oranlarının pek düşmeyeceğini ancak elektif olgularda bunun mümkün olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Çocuk , False Negatif Cerrahi , Negatif Eksplorasyon

Presentation ID/Sunum No= 152

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nifedipine Tocolysis for Preterm Labor With Or Without Sufficient Cervical Effacement

Uzman Dr. Aysun Fırat[1]

[1]Departments of Obstetrics and Gynecology, Health Sciences Universirty, Istanbul Training and Research Hospital & Bakırkoy Maternity, Women and Children's Disease Training Hospital, Istanbul

**Corresponding author: Aysun Fırat*

Abstract

Objective: To compare the efficacy of nifedipine use in our clinic for treatment of preterm labor (PTL) with diferent effacement degrees, and to compare our results with the literature. Methods: In this retrospective cohort study, we studied 440 singleton pregnant women with intact amnionic membrane pregnant women in their 23 and 36 weeks. Because of different criterias defining PTL in the literature, patients were divided into two groups as 4 or over contractions in 20 minutes and cervical opening at 2 cm and/or above and/or effachment at 80% or above (Group A, n=230) and 4 or over contractions in 20 minutes and cervical opening below 2 min and effechment below 80% (Group B, n=210). Descriptive statistics were conducted using chi-square and Mann Whitney U test, and statistically significance was $p < 0.05$. Results: Demographics, reproductive history and pregnancy weeks of the groups were similar. The averagetime between the start of tocolysis and the birth was 4 times higer in Group B (0.1-99.2, mean 28.4) than that of Group A (0.1-78.9, mean 7.4 days, $p<0.001$). Delay after tocoloysis at days 1 to 7 was statistically remarkable in Group B ($p<0.001$, for each). Preterm labor resulting in early birth was more remarkable in Group A in both before 34 weeks and 37 weeks ($p<0.001$, for each; n=88, 38.3% vs n=36, 17.1% and n=171, 74.3% vs n=98, 46.7%, respectively and n=269/124, 28.2 vs 61.1%). Delay with nifedipine at day 1 (87.5%), day 2 (79.1%), day 3 (74.8%) and day 7 (65.5%) was also compatable with literature. Conclusion: Nifedipine is an effective tocolytic in PTL regardless of the effachment degree.

Keywords: Preterm Labor, Tocolysis, Nifedipine, Calcium Channel Blockers, Pregnancy

Presentation ID/Sunum No= 74

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Nobiletinin Prostat Kanseri Hücrelerindeki Bazı Biyokimyasal Parametreler Üzerine Olan Etkilerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör.Dr. Asuman Deveci Özkan[1],
Öğr.Gör. Burcu Yüksel[2]
[1]Sakarya Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Sakarya, Türkiye
[2]Kocaeli Üniversitesi, Kocaeli Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Hizmetleri ve Teknikleri Bölümü, Kocaeli, Türkiye

Özet

Oksidatif stres, kanser gelişiminin, tedaviye yanıtın ve agresif hastalık fenotipinin ayırt edici özelliklerinden biri olarak özellikle metastatik kastrasyon dirençli prostat kanserinde tanımlanmaktadır. Reaktif oksijen türleri (ROS) üretimi, DNA hasarına ve artmış mutasyon oranına neden olmakta ve ROS kaynaklı oksidatif hasarı dengelemek için hücreler, enzimatik temizleyiciler ve antioksidan enzimler gibi çeşitli antioksidan mekanizmalar geliştirmektedir. Ayrıca prostat kanserinde mevcut tedavi seçenekleri de yetersiz kalırken oksidatif stres prostat kanseri gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle prostat kanserinde alternatif tedavi stratejilerinin etkilerinin araştırılması önem kazanmaktadır. Nobiletin bir flavonoiddir ve anti-apoptotik, anti-inflamatuar, anti-tümör ve antioksidan özellikler göstermektedir. Bu nedenle, bu çalışmada nobiletinin prostat kanserindeki antioksidan bazı biyokimyasal parametreler üzerindeki etkilerinin araştırılması hedeflenmiştir. Bu amaçla, PC-3 hücrelerinde lipid peroksidasyon, hidrojen peroksit ve prolin seviyesine ek olarak matriks metaloproteinaz ve SOD enzim aktiviteleri değerlendirilmiştir. Elde ettiğimiz sonuçlara göre nobiletin, SOD aktivitesini arttırmış ancak prolin seviyesindeki düşüşle uyumlu olarak MMP-2 ve MMP-9 enzimlerinin aktivitesini azaltmıştır. Ayrıca nobiletin, lipit peroksidasyon seviyesini ve hidrojen peroksit seviyesini düşürmüştür. Sonuç olarak, stres çalışmalarının kanser tedavilerinin geliştirilmesi için yol gösterici olduğu ve anti-kanser stratejilerin geliştirilmesinde yararlı olduğu bilinmektedir. Bu açıdan değerlendirildiğinde sonuçlarımız, nobiletinin prostat kanserinde oksidatif stres seviyelerini ve antioksidan enzim aktivitelerini anti-kanser ajan olma yolunda düzenleyebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Prostat Kanseri, Nobiletin, Oksidatif Stres, Antioksidanlar

Evaluation of the Effects of Nobiletin On Some Biochemical Parameters in Prostate Cancer Cells

Abstract

Oxidative stress has been identified as one of the hallmarks of the development, progression, response to therapy and especially aggressive disease phenotype in metastatic castration

resistant prostate cancer. Reactive oxygen species (ROS) production causes DNA damage and increased mutation rate and to balance ROS-induced oxidative damage, cells have developed various antioxidant mechanisms such as enzymatic scavengers and antioxidant enzymes. Additionally, current treatment options in prostate cancer are insufficient and oxidative stress plays an important role in prostate cancer development. Thus, it is important to investigate the effects of alternative treatment strategies in prostate cancer. Nobiletin is a flavonoid and exhibit anti-apoptotic, anti-inflammatory, anti-tumor, and antioxidant characteristics. Therefore, we aimed to investigate the effects of nobiletin on some biochemical parameters in prostate cancer. For this purpose, lipid peroxidation, hydrogen peroxide, proline level and matrix metalloproteinase and SOD enzyme activities were evaluated in PC-3 cells. According to our results, nobiletin induced the activity of SOD but decreased the activity of MMP-2 and MMP-9 enzymes in consistent with the decrease in proline level. Additionally, nobiletin decreased the level of lipid peroxidation and hydrogen peroxide level. Consequently, stress development studies have proven to be instructive for the development of cancer treatments and are useful in the development of anticancer strategies. Thus, our results demonstrated that nobiletin could modulate the oxidative stress levels and SOD activities in prostate cancer towards an anti-cancer agent.

Keywords: Prostate Cancer, Nobiletin, Oxidative Stress, Antioxidants

Presentation ID/Sunum No= 213

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Normozoospermik ve Non-Normozoospermik Örneklerde Apoptozun Tetiklemesinde TNF-A ve Hedefi HSP-70'in Rollerinin Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Seda Karabulut[1], Arş.Gör. Duygu Gürsoy Gürgen[1], Uzman Pelin Kutlu[2], Doç.Dr. İlknur Keskin[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

[2]İstanbul Çamlıca Medicana Hastanesi

Özet

Kısırlık nedenlerinin % 40'ını erkek kaynaklı faktörler oluşturmaktadır. Semen analizi; hareketlilik, morfoloji ve konsantrasyon gözlemini içeren tarama testlerinden biridir. Çalışmamızda; normal ve anormal semen parametreleri olan erkeklerde; TNF-α ve HSP-70'in apoptozun iki zıt efektörü olarak, ekspresyon oranlarını araştırarak bu yolağın sperm parametreleri üzerindeki olası etkisini bulmayı amaçladık. Ayrıca bu yolun apoptoz ile ilişkisini gözlemlemek için apoptotik belirteçleri (DNA fragmantasyonu ve Kaspaz-3 ekspresyonu) araştırmayı amaçladık. İnfertilite değerlendirmesi için başvuran toplam 32 erkek çalışmaya dahil edildi. Semen analizi WHO kriterlerine göre yapıldı. Likefikasyon süresi, görünüm, hacim, pH, viskozite, sperm konsantrasyonu, toplam motilite hızı, sperm motilitesi ve normal morfolojiye sahip spermatozoa yüzdesi belirlendi. TNF-a, HSP-70 ve Kaspaz-3 immünolokalizasyonu histolojik olarak skorlandı. DNA fragmantasyonunu gözlemlemek için sperm kromatin dispersiyon testi kullanıldı. TNF-α protein ekspresyon oranı (orta seviye) için anlamlı bir fark yoktu. HSP-70 ekspresyon oranı özellikle normo örneklerde, baş bölgesinde daha düşüktü. Kaspaz-3, non-normoda daha yüksekti. DNA fragmantasyon seviyeleri her iki grupta da benzerdi. Her iki grupta da orta düzeyde TNF-α protein ekspresyonu, apoptotik yolağın ekstrinsik yolla tetiklenmediğini gösterir. HSP-70 ile Kaspaz-3 ifadeleri arasında negatif bir korelasyon bulduk ve HSP-70'in apoptoz için bir inhibitör olarak çalıştığını yorumladık. Bu, özellikle belirli noktalarda, iletişimin ön kısımda başlayıp hücre gövdesinden kuyruğa akacağını düşünmemize neden oldu.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Tnf-A, Hsp-70, Kaspaz-3, Apoptozis, İmmunolokalizasyon

The Role of TNF-A and İts Target HSP-70 On Triggering Apoptosis in Sperm Cells of Normozoospermic and Non-Normozoospermic Samples

Abstract

Male factors constitute %40 of infertility causes. Semen analysis is one of the screening tests including motility, morphology, and concentration observation. We aimed to investigate the expression rates of TNF-α, HSP-70 as two opposite affectors of apoptosis in men with normal semen parameters and abnormal parameters to find the possible effect of this pathway on sperm

parameters. We also aimed to investigate the apoptotic markers (DNA fragmentation and Caspase-3 expression) to observe the correlation of this pathway with apoptosis. A total of 32 men who applied for infertility evaluation were included in the study. Semen analysis was performed according to WHO criteria. Liquefaction time, appearance, volume, pH, viscosity, sperm concentration, total motility rate, sperm motility, and percentage of spermatozoa with normal morphology were determined. TNF-α, HSP-70 and Caspase-3 immunolocalization were scored histologically. Sperm chromatin dispersion test is used to observe DNA fragmentation. There was no significant difference for TNF-α protein expression rate (mild level). HSP-70 expression rate was lower especially in head region of normo. Caspase-3 was higher totally in non-normo. DNA fragmentation levels were similar in both groups. TNF-α protein expression at mild level in both groups, indicating the apoptotic pathway is not triggered by the extrinsic pathway. We found a negative correlation between HSP-70 and Caspase-3 expressions providing further evidence that HSP-70 works as an inhibitor to apoptosis. This, particularly on specific points made us thought the communication might begin in anterior chamber then flow through the cell body to the tail.

Keywords: Infertiliy, Tnf-A, Hsp-70, Caspase-3, Apoptosis, İmmunolocation

Presentation ID/Sunum No= 37

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Obez Hastalarda Orlistat Tedavisinin Lipid Profili Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Işılay Kalan Sarı[1]
[1]SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Orlistat bağırsak lümenindeki gastrik ve pankreatik lipaz aktivitesini inhibe etmekte ve diyetteki yağ emilimini azaltmaktadır. Bazı çalışmalar orlistat tedavisinin uzun veya kısa süreli kullanımının kilo verdirici etkisinden bağımsız olarak total kolesterol (TK), LDL kolesterol (LDL-K) ve trigliserid (TG) düzeylerinde azalmaya sebep olabileceğini göstermiştir. Bu çalışma obez hastalarda orlistat tedavisinin lipid profili üzerine etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. GEREÇ VE YÖNTEM: Vücut kitle indeksi (VKI) 40'ın üzerinde olan 30 hasta çalışmaya alındı. Hastalara düşük kalorili diyete ek olarak günde 3 defa yemeklerle birlikte 120 mg orlistat tedavisi eklendi. Başlangıçta ve 8 hafta sonra lipid düzeyleri ve kilo ölçüldü. BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 37,7±14,3 idi. Ortalama kilo başlangıçta 115,63±17,4 iken tedavi sonrası 113,21±17,08 olarak saptandı (p=0.7). Ortalama VKI başlangıçta 45,3±5,5 iken 2 aylık tedavi sonunda 44,4±5,4 (p=0.6) bulundu. TK seviyesinin 217,6±45,3 mg/dl'den 196,8±31.4 mg/dl'ye (p=0,1), TG düzeylerinin 190,3±49,8 mg/dl'den 155,6±40,3 mg/dl seviyesine (p=0,045), LDL-K düzeyinin 134,33±38,8 mg/dl'den 116,9±29,7 mg/dl'ye düştüğü (p:0,18) gözlendi. HDL-K düzeyi ise başlangıçta 50,5±14,6 mg/dl iken 2 aylık tedavi sonunda 51,2±14,6 mg/dl (p=0.8) idi. 2 aylık tedavi sonunda sadece TG düzeylerinde istatistiksel açıdan anlamlı azalma sağlandı. VKI değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı değişiklik gözlenmedi. SONUÇ: Son zamanlarda yayımlanan çalışmalar orlistatın TG,TK ve LDL-K seviyelerini düşürücü etkisi olduğunu göstermekle beraber biz çalışmamızda sadece TG düzeylerini anlamlı olarak düşürdüğünü gözlemledik. Anlamlı kilo kaybı sağlamadan bu sonucun elde edilmesi kilodan bağımsız etkisi olduğunu düşündürmektedir. Orlistatın lipid profili üzerindeki etkisini değerlendirmek için daha fazla hasta sayısını içeren ve daha uzun süre kullanımını deneyimleyen çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Orlistat, Kolesterol, Trigliserid

The Effect of Orlıstat Treatment On Lıpıd Profile in Obese Patıents

Abstract

OBJECTIVE: Orlistat inhibits gastric and pancreatic lipases in the lumen of the gastrointestinal tract to decrease absorption of dietary fat. Some studies have shown that orlistat can reduce total cholesterol (TC), LDL cholesterol (LDL-C), and triglyceride (TG) levels after long or short-term use, regardless of weight loss.This study aims to investigate the effect of orlistat on lipid profile in obese patients. MATERIALS AND METHODS: Thirty patients with the body mass index (BMI) of 40 or more were included. In addition to the low-calorie diet, 120 mg

orlistat treatment three times a day was added. Lipid levels and weights were measured at baseline and after 8 weeks. RESULTS: The mean age was 37.7±14.3 years. The mean weight was 115.6±17.4 at the baseline and 113.2±17.0 at the end of eight weeks (p=0.7). The mean BMI was 45.3±5.5 at the beginning and 44.4±5.4 (p=0.6) after 2 months. The TC decreased from 217.6±45.3 mg/dl to 196.8±31.4 mg/dl (p=0.1), TG decreased from 190.3±49.8 mg/dl to 155.6±40.3 mg/dl (p=0.045), and the LDL-C decreased from 134.33±38.8 mg/dl to 116.9±29.7 mg/dl (p=0.18). HDL-C level was 50.5±14.6 mg/dl at baseline and 51.2±14.6 mg/dl after 2 months (p=0.8). At the end of the 2-months therapy with orlistat 120 mg three times a day, only a statistically significant decrease was achieved in TG levels. There was no statistically significant change in BMI. CONCLUSION: Although recently published studies show that orlistat has a lowering effect on TG, TC and LDL-C levels, in our study we only observed a significant decrease in TG levels. The achievement of this result without significant weight loss indicates that this effect may be independent of weight loss. To evaluate the effect of orlistat on the lipid profile, studies involving more patients and investigating its use for a longer time are needed.

Keywords: Obesity, Orlistat, Cholesterol, Triglyceride

Presentation ID/Sunum No= 293

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Obstetrik Anal Sfinkter Yaralanmaları (OASIS): İkinci Basamak Bir Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Gazi Yıldız[1],
Uzman Dr. Pınar Yıldız[2]
[1]SBÜ. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi
[2]Özel Adatıp Hastanesi

Özet

Giriş: Obstetrik anal sfinkter yaralanmaları (OASIS), vajinal doğum sırasında meydana gelen, üçüncü ve dördüncü derece perineal laserasyon olarakta bilinen komplikasyonlardır. Üçüncü derece perine laserasyonunda anal sfinkter, dördüncü derecede rektal mukoza laserasyonu mevcuttur. Vajinal doğumların % 0.25-7'inde OASIS meydana gelirken doğumda vakum uygulandığında bu oran % 6-9'a, forseps uygulandığında % 8-23'e kadar çıkmaktadır. Risk faktörleri olarak genç yaş, nulliparite, malprezentasyon, makrozomi, hızlı doğum, doğum indüksiyonu, uzamış ikinci evre, forseps-vakum-epizyotomi uygulaması gösterilmektedir. OASIS anal inkontinans, perineal ağrı, disparoni ve depresyon gibi ciddi morbiditelere neden olabilir. Amaç: Kliniğimizde gelişen OASIS vakalarının mevcut risk faktörlerini ve maternal sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Özel Muş Şifa Hastanesi'nde 2012-2015 yılları arasındaki OASIS vakaları retrospektif olarak incelendi. Hastaların kayıt altına alınmış olan maternal demografik özellikleri, intrapartum özellikleri ve maternal sonuçları analiz edildi. Bulgular: Üç yıllık dönemde 956 vajinal doğum olduğu ve üç (% 0.31) olguda OASIS geliştiği belirlendi. Hiçbir olguda sistemik hastalık, OASIS öyküsü yoktu ve vücut kitle indeksleri normaldi. Üç fetüste 4000 gr altındaydı ve tüm olgulara epizyotomi uygulanmıştı. Üç olguda da OASIS varlığı epizyotomi onarımı öncesi yapılan rektal tuşe ile tespit edildi. İki olguda 3. derece, bir olguda 4. derece perine laserasyonu tespit edildi. Tüm olgular epizyotomi onarımı yapılmadan tamponize edilip kanama kontrolü sağlanarak tersiyer bir merkeze sevk edildi. Üç olguya birinci ve altıncı aylarında telefonla ulaşıldı, olgularda gaz-gaita inkontinansı olmadığı öğrenildi. Olguların maternal ve fetal özellikleri tablo-1'de gösterilmiştir. Sonuç: OASIS öngörülemeyen, epizyotomi ile engellenemeyen ve ciddi sonuçları olan önemli bir komplikasyondur. Erken tanısı ve yönetiminde vajinal doğum sonrası yapılan rektal tuşe önemlidir. Uygulanan ilk cerrahi prosedür OASIS'in prognozunu belirleyen en önemli unsur olup mümkün olduğunca tecrübeli ekip tarafından yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Doğum Komplikasyonu, Obstetrik Anal Sfinkter Yaralanması, Vajinal Doğum

Presentation ID/Sunum No= 89

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Bir Sekonder Polisitemi Sebebi Midir ?

Doç.Dr. Şebnem Yosunkaya[1]
[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi

Özet

Amaç:Obstrüktif uyku apne sendromu (OUAS) uyku esnasında tekrar eden üst hava yolu tıkanıklıklarına eşlik eden oksijen desaturasyonları ile karakterize, kronik intermitten hipoksiye neden olan bir durumdur. Destekleyen bilimsel kanıtlar az olsa da sekonder polisitemi nedenlerinden biri olarak kabul edilir. Biz bu çalışmada obstrüktif uyku apne sendromlu hastalarımızda sekonder polisitemi sıklığını saptamayı amaçladık. Materyal ve Metod: Vaka kontrol tipindeki bu analitik araştırma bir yıl boyunca uyku laboratuvarında polisomnografi yapılan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelenerek yapıldı. Çalışma kriterlerini karşılayan 326 kişi çalışmaya dahil edildi. Nöromusküler hastalığı olanlar, kanser, gebelik hikayesi olanlar, bilinen pulmoner hastalığı (astım, KOAH, bronşektazi vs.) olanlar; SFT'sinde GOLD kriterlerine göre obstrüksiyon saptanan (FEV1/FVC<%70) ve PA akciğer grafisinde patoloji saptanan bireyler çalışmaya dahil edilmediler. Hematokritin erkeklerde >60% ve kadınlarda >56%olması eritrositoz olarak kabul edidi. Bulgular: OUAS lı olmayanlarda(apne-hipopne indeksi AHİ<5) (n=72); polisitemi görülmezken (%0) OUAS'lı (AHİ≥5); (n= 253) 1kişide polisitemi vardı (%0.4) ($\chi 2$ =0.284 p=0.594). Çalışmaya katılanlarda, Hemoglobin ve hematokrit seviyeleri yaş ve vücut kitle indeksi ile negatif yönlü anlamlı korelasyon gösteriyordu (sırasıyla r=-0.191,p=0.001; r=-0.158,p=0.004 ve r=-0.176,p=0.001; r=-0.114,p=0.040), sigara içme miktarı (paket-yıl) ile pozitif yönlü anlamlı korelasyon gösteriyordu (r=-0.136,p=0.014 ve r=-0.161,p=0.004); ancak polisomnografik veriler (apne hipopne indeksi, uyku süresince ortama oksijen (O2) saturasyonu, uykuda minimum O2saturasyonu, %90'ın altı saturasyonda geçen uyku süresinin tüm uyku süresine oranı) ile korelasyon saptanmadı (tüm p>0.05). OUAS'lı ların VKI (32,12±6,13) ve yaşı (48,05 ± 9.91) OUAS'lı olmayanlardan (30.01±8.24 ve 42.68±10) istatistiki olarak daha fazla olsa da(p=0.018 p<0.001) gruplar arasında hb (p=0.307) ve htc (p=0.058) değerleri arasında anlamlı fark yoktu. Sonuç: Obstrüktif uyku apne sendromlu hastalarda gece boyunca oluşan üst havayolu tukanmalarının yol açtığı intermitten hipoksinin klinik olarak polisitemiye yol açmadığı sonucuna vardık.

Anahtar Kelimeler: Obstrüktif Uyku Apne Sendromu, Kronik İntermitten Hipoksi, Polisitemi

Presentation ID/Sunum No= 75

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Obstruktif Uyku Apne Sendromuna Eşlik Eden Primer Baş Ağrıları

Uzman Dr. Esra Aydin Sünbül[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Psikiyatri Kliniği

Özet

AMAÇ: Baş ağrıları ve uyku bozuklukları arasında güçlü ve karmaşık bir ilişki vardır. Uyku bozuklukları primer baş ağrılarının tetiklenmesine neden olabileceği gibi baş ağrıları da uyku bozukluklarını tetikleyebilir. Primer baş ağrıları ile Obstruktif uyku apne sendromu (OUAS), uyku kalitesi ve gündüz aşırı uykululuk arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar vardır. OSAS semtomlarını risk faktörü olarak gösteren çalışmalar olduğu kadar anlamlı ilişki gösterilemeyen çalışmalar da vardır. Biz de çalışmamızda OSAS hastalarında primer baş ağrılarını incelemeyi amaçladık. YÖNTEM: Araştırmaya SBÜ Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları EAH uyku bozuklukları merkezinde polisomnografisi yapılmış, apne-hipopne index (AHI) ≥ 5 olup OUAS tanısı alan ve hasta dosyasında baş ağrısı değerlendirme formunu doldurmuş olan 171 hasta dahil edilmiştir. Hastaların tıbbi kayıtları, sosyodemografik bilgileri ve baş ağrısı formları incelenmiştir. BULGULAR Çalışmaya dahil edilen 171 hastanın yaş ortalaması 46.6+/-12.6'ydı. Hastaların 118'i (% 69.3) erkekti. Hastaların 57'sinde (% 33.3) hafif şiddette, 55'inde (% 32.2) orta şiddette, 59'unda (% 34.5) ağır şiddette OUAS saptanmıştı. Hastaların 53'ünde (% 31) migren, 22'sinde (% 12.9) gerilim tipi baş ağrısı vardı. Migren tanısı olan hastaların 21'inde (% 39.6) hafif şiddetli, 19'unda (% 35.8) orta şiddetli, 13'ünde (% 24.5) ağır şiddetli OUAS vardı. Gerilim tipi baş ağrısı olanlarda ise 4'ünde (% 18.2) hafif şiddetli, 11'inde (% 50) orta şiddetli, 7'sinde (% 31.8) ağır şiddetli OUAS vardı. Baş ağrısı olmayan, migren ve gerilim tipi baş ağrısı olanlar karşılaştırıldığında baş ağrısı olmayanların yaş ortalaması 48.3±13.0, migren hastalığı olanların yaş ortalaması 45.6±11.5 iken gerilim tipi baş ağrısı olanların yaş ortalaması 41.6±12.3'tü (p=0.046). Eppworth skorlarına bakıldığında baş ağrısı olmayan grupta 8.2±4.9, migren hastalığı olanlarda 10.6±5.5, gerilim tipi baş ağrısı olanlarda 4.8±3.4' tü (p=0.005). Ortalama AHI değeri baş ağrısı olmayan grupta 34.0±28.0, migren grubunda 24.4±20.5, gerilim tipi grubunda 29.6±23.2'ydi (p=0.201). SONUÇ Obstruktif Uyku Apne Sendromuna eşlik eden primer baş ağrıların özellikleri ve ilişkili olabileceği faktörleri inceleyerek bu konuda daha fazla bilgi sahibi olunmuş ve tedavi konusunda yol gösterici olabileceği görülmüştür. Elde edilen veriler, birincil baş ağrılarının birçok uyku bozukluğuyla birlikte değerlendirildiği çalışmalara ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Migren, Obstruktif Uyku Apne Sendromu, Primer Baş Ağrısı

Presentation ID/Sunum No= 244

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Odnos İzmeđu Antropometrijskih Mera İ Nestabilnosti Plakova NA Karotidnim Arterijama Kod Bolesnika SA Tip 2 Dijabetes Melitusom

Prof.Dr. Muamer Suljić[1], Prof.Dr. Snežana Marković[2], Lejla Suljić[3]

[1]Internacionalni univerzitet u Goraždu,Bosna i Herecgovina
[2]Univerzitet u Prištini,Republika Srbija
[3]Univerzitet u Kragujevcu,Republika Srbija
**Corresponding author: Muamer Suljić*

Abstract

Uvod.Osnovni patihistoloski supstrat vaskulrnih komplikacija kod bolesnika sa dijabetes melitusom je upravo aterosklerotski plak te je zbog toga adekvatan tretman bolesnika sa vaskulrnim oboljenjem uslovljen pravovremenom i preciznom dijagnostikom. Ultrazvučna dijagnostika je suverena među angiografskim metodama za procenu karotidnog aterosklerotskog plaka. Ona omogućava ne samo kvantitativnu analizu plaka (dužina, širina, debljina, stepenstenoze lumena), već i kvalitativnu analizu,tj.vulnerabilnost plakia. Različita distribucija masnog tkiva u organizmu je u visokoj korelaciji sa određenim bolestima i patološkim stanjima. Za takve procene veoma je korisno izračunati antropometrijske mere: WHR indeks (Waist – Hip- Ratio) tj. odnos struk / kuk i obim struka. Cilj našeg istrazivanja je bio da se odredi učestalost pojave i nestabilnosti (vulnerabilnosti) plaka na karotidnim arterijama kao i razlika u distribuciji masnog tkiva izmedju bolesnika sa dijabetes melitusom tip 2 i zdravih ispitanika, i da se ispita zavisnost vulnerabilnosti aterosklerotskog plaka od distribucije masnog tkiva kroz antropometrijske parametre: struk/kuk i obim struka. Materijal i metode.U ispitivanju je učestvovalo ukupno 101 osobe podeljene u dve grupe.U prvoj grupi je bilo 51 osoba obolela od dijabetes melitusa tip 2 a u drugoj kontrolnoj,njih ukupno 50 zdravih ispitanika.Dijabetes melitus je dijagnostikova na osnovu jutarnje glikemije našte i OGTT.Ispitivanje vulnerabilnosti aterosklerotskog plaka karotidnih arterija vršeno je ultrazvučnom metodom na aparatima Toshiba Cori Vision Pro i Medison, na osnovu ehogenosti plaka, njegovog globalnog izgleda, homogenosti, dimenzija, regularnosti ivice i jasnoće fibrozne kape. Indeks telesne mase (BMI) odredjen je kao količnik telesne mase i kvadrata visine(kg/m2) ispitanika. Obima struka(cm) je meren u najužem delu tj. u nivou pupka pri mirnom dusanju na kraju ekspirijuma ,a obima kuka(cm) je meren u najširem delu tj. u visini cristae iliacae. Rezultat. Prosečna starost bolesnika u kontrolnoj i ispitivanoj grupi nisu se statistički značajno razlikovale ($p>0.05$). Posmatrano po polu, takođe nije bilo statistički značajne razlike između ove dve grupe. Plak je nađen u 100% dijabetesnih bolesnika, nasuprot 28.12% bolesnika u kontrolnog grupi. Vulnerabilni plak nađen je u 47.06% bolesnika u grupi sa dijabetesom tip 2 i 6.25% bolesnika u kontrolnoj grupi. Analiza Mann-Whitney-jevim testom pokazuje da je razlika u učestalosti pojave plaka i nestabilnosti plaka visoko statistički signifikantna.Srednja vrednost obima struka bila je statistički značajno veća u bolesnika sa

dijabetes melitusom tip 2 u odnosu na kontrolnu grupu zdravih osoba (96.53+-11.51 cm u odnosu na 87.97+-12.15 cm, $p<0.01$). Odnos, odnosno količnik struk/kuk bio je statistički značajno viši ($p<0.01$) kod bolesnika sa dijabetes melitusom tip 2 (0.93+-0.08) nego kod zdravih osoba.Obim struka($\rho=0.334$,$p=0.001$) ,kao i odnos stru/kuk ($\rho= 0.54$,$p<0.0001$) značajno su korelirali sa nestabilnosću ateroklserotskog plaka.

Keywords: Reči:Plak,karotidne Arterije,struk/kuk,dijabetes Melitus

Presentation ID/Sunum No= 34

Oral Presentation / Sözlü Sunum

OHSS Sonrasında Gelişen Adneksiyal Torsiyon ve Yönetimi: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Sait İçen[1],
Arş.Gör.Dr. Ahmet Değirmenci[1]
[1] Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi

Özet

Over torsiyonu; overin kendi etrafında dönmesine bağlı kan akımının bozulmasıdır. Ovaryan hiperstimulasyon sendromu (OHSS), yardımcı üreme teknikleri'nin ciddi komplikasyonlarındandır. Genellikle gonadotropinlere sekonder gelişir. Klomen (klomifen sitrat) sonrasında nadiren gelişmektedir. OHSS, over torsiyon riskini arttırmaktadır. Over torsiyonunda oluşan semptomlar torsiyona spesifik değildir. Akut karın ağrısı torsiyon için uyarıcı bir semptom olarak değerlendirilmelidir. Torsiyon tanısında ultrasonografi spesifik veya sensitif değildir. OHSS hastalarında torsiyon veya rüptür gibi olgular dışında cerrahi gereksinim oldukça nadirdir. Over nekrozundan kaçınmak ve fertilitenin korunması için OHSS'li olgularda ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır. Torsiyonlarda tercih edilen cerrahi, unilateral adneksiyal rezeksiyondur. Nekrotik görünmesine rağmen detorsiyon öneren çalışma da mevcuttur. 28 yaşında, dış merkezde sekonder infertilite nedeniyle Klomen tedavisi başlanmış. Takiplerde OHSS gelişmiş. 15 gün önce başlayan karın ağrısı şikayeti nedeniyle birçok merkeze başvurmuş. Bizdeki ultrasonografide sol over kaynaklı kist, over stromasında ödem ve batında serbest sıvı izlendi. Doppler ultrasonografide sol overdeki kan akımı şüpheliydi. Fizik muayenede sol alt kadranda hassasiyet, defans ve rebound tespit edildi. Hasta laparatomi ile opere edildi. Operasyonda sol adneksiyal torsiyon izlendi. Adneks detorsiyone edildi. Kistler ekstirpe edildi. Over dokusu rekonstrükte edildi. OHSS sonrasında akut batın semptomları var ise torsiyon akılda tutulmalı ve acil cerrahi yapılmalıdır. Cerrahide detorsiyon seçeneği akılda tutulmalı, nekrotik görünmesi ooferektomi için bir endikasyon olmamalıdır

Anahtar Kelimeler: Ohss, Klomifen Sitrat, Torsiyon

Adnexıal Torsıon Developed After OHSS and Its Management: Case Report

Abstract

Ovarian torsion; it is the deterioration of blood flow due to the rotation of the ovary around itself. Ovarian hyperstimulation syndrome (OHSS) is the serious complications of assisted reproductive technology. Usually develops secondary to gonadotropins. It rarely develops after Klomen (clomiphene citrate). OHSS increases the risk of ovarian torsion. Symptoms in ovarian torsion are not specific to torsion. Acute abdominal pain should be considered as a warning symptom for torsion. Ultrasonography is not specific or sensitive in the diagnosis of torsion. Surgery is rarely required in OHSS patients except for cases such as torsion or rupture. In order

to avoid ovarian necrosis and preserve fertility, it should be kept in mind in the differential diagnosis of cases with OHSS. The preferred surgery in torsions is unilateral adnexial resection. Although it appears necrotic, there is also a study that suggests detortion. At the age of 28, Klomen treatment was started due to secondary infertility in the outer center. OHSS developed in follow-up. He applied to many centers due to the complaint of abdominal pain that started 15 days ago. In our ultrasonography, left ovarian cyst, edema in the ovarian stroma and free fluid in the abdomen were observed. Blood flow in the left ovary was suspicious in Doppler ultrasonography. Physical examination revealed tenderness, defense and rebound in the left lower quadrant. The patient was operated with laparotomy. Left adnexal torsion was observed during the operation. The adnex was detorsioned. Cysts were extirpated. Ovarian tissue was reconstructed. If there are acute abdominal symptoms after OHSS, torsion should be kept in mind and emergency surgery should be performed. Detorsion option should be kept in mind in surgery and necrotic appearance should not be an indication for oophorectomy.

Keywords: Ohss, Clomiphene Citrate, Torsion

Presentation ID/Sunum No= 327

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Okul Çağı Öncesi (3-6 Yaş) Çocuklarda Serum 25 (OH) Vitamin D3'ün Sosyodemografik Parametreler İle İlişkisi

Uzman Dr. Özlem Kemer Aycan[1],
Doç.Dr. Selçuk Yazıcı[1]
[1]Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Serum 25(OH)D3 seviyelerinin çeşitli sosyodemografik parametrelerden etkilenebileceği bazı yayınlarda bildirilmiştir (1). Bu çalışmada 3-6 yaş arası çocuklarda böyle bir ilişkinin var olup olmadığının tespit edilmesi amaçlanmıştır. Materyal Metot: Çalışma kesitsel olarak planlandı. Ekim 2019- Ağustos 2020 tarihleri arasında Balıkesir Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniğine başvuran kronik hastalığı olmayan 3-6 yaş arasındaki 130 çocuk çalışmaya dahil edildi. Başvuru anında ad-soyad, yaş, cinsiyet, boy, kilo, vücut kitle indeksi, adres, telefon numarası ve kronik hastalığı olup olmadığı, ilaç kullanıp kullanmadığı hakkında detaylı bilgi alınarak demografik özellikler belirlendi. Katılımcıların ailesine yönelik olarak; ebeveylerin iş ve eğitim durumları, medeni halleri, evde yaşayan kişi sayısı, kardeş sayısı, ebeveynlerin sigara içilip içmediği (anne-baba, anne veya baba, içmiyor), evin kendi mülkü veya kira olup olmaması, yerleşim yeri (kırsal, merkez), ailenin gelir durumu, ev içinde yaşayanlarda kronik hastalık olup olmadığı ve ailede kalp hastalığı öyküsü sorgulanarak formlara kaydedildi.Ayrıca,annenin hamilelikte beslenme şekli , çocuğun kırmızı et, süt, süt ürünleri, yumurta, tavuk, sebze yemeği, balık ne kadar sıklıkta tükettiği sorgulandı. Çocuğun dışarıda ne kadar süre vakit geçirdiği, daha önce herhangi bir vitamin kullanıp kullanmadığı kaydedildi. Bulgular:Araştırmaya alınan katılımcıların %47'si kız, %53'ü erkeklerden oluşuyordu. Katılımcıların yaş ortalaması 61,95 ± 15,3 ay idi. %49,2'sinde D vitamini <20ng/mL saptanırken, %35,4'ünde 20-30 ng/mL saptanmıştır. Katılımcıların yaşları aya göre gruplandığında D vitamini açısından istatiksel bir fark saptanmamıştır ($p>0,05$) ve cinsiyetin D vitamini üzerindeki etkisi gösterilmemiştir ($p>0,05$)(Şekil 1). D vitamini düzeyinin mevsimle, ebeveynlerin medeni durumu, anne-baba eğitim durumu, anne-baba iş durumu, evde yaşayan kişi sayısı yerleşim yeri, gelir durumu, evde kronik hasta olup olmadığı ile istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Annenin hamilelikte beslenme şekli, evde sigara içimi ve çocuğun dışarda geçirdiği süre ile D vitamini ilişkisi gösterilmiştir ($p<0,05$). Annenin gebelikte beslenme şekli 4 kat, cocuğun dışarda vakit geçirmesi ise 13 kat D vitamini artırdığı gösterilmiştir.(Tablo1)Beslenme düzeni kıyaslandığında kırmızı et, yumurta, süt, süt ürünleri tüketim sıklığı D vitamini üzerindeki etkisi istatiksel olarak anlamlı saptanmıştır ($p<0,05$) (Tablo2).Ancak tavuk, sebze yemeği, balık tüketim sıklığının D vitamini üzerinde etkisi istatiksel olarak anlamlı saptanmamıştır ($p>0,05$). D vitamini kaynağı olarak bilinen balık tüketiminin anlamlı olmaması katılımcıların balık tüketme oranlarının çok düşük olması nedeni ile yorumlanabilir. Sonuçlar:Çalışmamızda 25 (OH) D3 düzeyi ile cinsiyetin ilişkisi olmadığı gösterilmiş, literatürde ise farklı olarak cinsiyet ile D vitamini düzeyinin değiştiği ve bu farkın adölasan kız cinsiyetten kaynaklandığı

bulunmuştur (1). Tütün kullanımı ile düşük D vitamini düzeyi birçok yayında ilişkilendirilmiş ancak mekanizma tam olarak ortaya konulamamıştır. Tütün kullanımının antioksidan mekanizmaları inhibe etmesi ile ilişkili olabileceği düşünülmüştür (2). Bizim çalışmamızda da sigara içme ile D vitamini arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Gebelikte beslenme ve D vitamini kullanımı infantlardaki D vitamini düzeyini yaşamın ilk 4 ayı süresince etkilemektedir. Bu çalışmada gebelikte annenin dengeli (et ve sebze ağırlıklı) beslenmesinin D vitamini üzerinde oldukça etkili olduğunu gördük. Ancak çalışma infant yaş grubu olmamasına rağmen annenin antenatal dengeli beslenmesinin D vitamini yeterliliği ile ilişkili olmasının çocuğa dengeli beslenme alışkanlığının kazanılmasına yardımcı olabileceği ile açıkladık. Ayrıca; haftada 4 günden fazla açık havaya çıkma ile D vitamini seviyeleri arasında pozitif ilişki tespit ettik. Yapılan çalışmalarda ise günde 1,5 saatten az dışarı çıkılmasının D vitamini yetersizliği için risk oluşturduğu bildirilmiştir (3). Beslenme ve dışarıda vakit geçirmenin D vitamini düzeyi yeterliliği açısından en önemli faktör olduğu vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini,dışarıda Kalma Süresi,beslenme

Presentation ID/Sunum No= 374

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Olgular Eşliğinde Ekinokok Osteomyelit İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Betül Gündoğdu[1]
[1]Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş: Osteomyelit genellikle enfeksiyonlara sekonder gelişen kemik ve kemik iliğinin iltihaplanmasını tanımlar. Sistemik enfeksiyonlar ile ilişkili olabilir. Etiyolojide virüsler, parazitler, mantarlar veya bakteriler suçlanan ajanlardır. Piyojenik bakteriler ve mikobakteri türleri ile ilişkili osteomyelit daha sıktır. Paraziter osteomyelit özellikle de Ekinokok infeksiyonu ilişkili osteomyelit nadir görülen bir osteomyelit sebebidir. Echinococcus granulosus ve Echinococcus multilocularis (alveolaris) bu hastalığın iki ana grubunu meydana getirmektedir. Akdeniz bölgesi, Orta Doğu, Afrika, Türkiye'nin doğu kısmı, Avustralya ve Güney Amerika'nın bazı kısımları bu infeksiyon için endemik bölgelerdir. Radiolojik olarak spesifik bir görünümü olmasa da tümöre benzeyebilir ve tanısal güçlük oluşturabilirler. Kemik lezyonları araştırılırken endemik bölgelerde ayırıcı tanıda Ekinokok infeksiyonları da akılda tutulmalıdır. Histopatolojik inceleme Ekinokok osteomyelit'i tanısı ve uygun ayırıcı tanı için önemlidir. Yöntem : Çalışmaya Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalında Ocak 2015-Aralık 2020 tarihleri arasında tanı almış ve arşivlenmiş 985 kemik küretaj, biyopsi ve rezeksiyon materyalinden Ekinokok osteomyelit tanılı dört hastaya ait materyal dahil edildi ve histopatolojik bulguları ve klinik özellikleri ile retrospektif olarak incelendi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 985 hastanın 4'ü (% 0,4) Ekinokok osteomyelit tanısı almıştı. Dört hastanın 1' i erkek, 3'ü kadın hastaydı. Erkek hasta 50 yaşındaydı. Kadın hastalar ise sırası ile 56, 65 ve 30 yaşlarındaydı. Olgulardan 3'ü spinal bölge ve biri de femur lokalizasyonluydu. Sonuç : Bu çalışmada literatür eşliğinde Ekinokok osteomyelit tanılı olgular incelendi ve ayırıcı tanıda önemine dikkat çekildi.

Anahtar Kelimeler: Osteomyelit, Ekinokok, Paraziter Osteomyelit

Research of Echinococcal Osteomyelitis With Cases

Abstract

Introduction: Osteomyelitis describes the inflammation of the bone and bone marrow that usually develops secondary to infections. May be associated with the systemic infections. Viruses, parasites, fungi or bacteria are the agents to blame in the etiology. Osteomyelitis associated with pyogenic bacteria and mycobacterium species is more common. Parasitic osteomyelitis, especially Echinococcal infection-associated osteomyelitis is a rare cause of osteomyelitis. Echinococcus granulosus and Echinococcus multilocularis (alveolaris) constitute the two main groups of this disease. Mediterranean region, the Middle East, Africa, the eastern

part of Turkey, Australia and some parts of South America are endemic for this infection. Although they do not have a radiologically specific appearance, they may resemble a tumor and cause diagnostic difficulties. While investigating bone lesions, Echinococcus infections should be kept in mind in the differential diagnosis in endemic areas. Histopathological examination is important for the diagnosis and appropriate differential diagnosis of Echinococcal osteomyelitis. Methods: Materials belonging to four patients diagnosed with Echinococcal osteomyelitis from 985 bone curettage, biopsy and resection materials that were diagnosed and archived between January 2015 and December 2020 in the Department of Medical Pathology of Atatürk University Faculty of Medicine were included in the study and were analyzed retrospectively with its histopathological findings and clinical features. Results: Four (0.4%) of 985 patients included in the study were diagnosed with Echinococcal osteomyelitis. One of the four patients was male and 3 were female. The male patient was 50 years old. Female patients were 56, 65 and 30 years old, respectively. Three of the cases were localized in the spinal region and one in the femur. Conclusion: In this study, cases diagnosed with Echinococcal osteomyelitis were examined in the light of the literature and its importance in differential diagnosis was emphasized.

Keywords: Osteomyelitis, Echinococcus , Parasitic Osteomyelitis

Presentation ID/Sunum No= 17

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ön Diz Ağrısı Tedavisinde Yeni Bir Egzersiz Yöntemi: Elektromiyografik Bir Çalışma

Uzman Çağdaş Pamuk[1]
[1]*Silivri Anadolu Hastanesi*

Özet

Introduction: Diz önü ağrısı her yaştan bir çok hastada görülen bir şikayettir. Etyoloji de en çok Vastus Medialis Obiliqus kasında kuvvetsizlik olduğu bildirilmiştir. Biz bu çalışmada Vastus Medialis Obiliqus nun daha izole olarak güçlendirilebileceğini göstermek amacıyla bacağın çeşitli rotasyon pozisyonlarında yapılan kuadriceps egzersizlerinde Vastus Medialis Obiliqus aktivitesindeki değişiklikleri electromyographic olarak değerlendirerek en uygun egzersiz modelini göstermeyi amaçladık. Method: 15 sağlıklı gönüllü çalışmaya alındı. Ortalama yaş 22 (range19-27). Vastus Medialis Obiliqus güçlendirmek için kullanılan düz bacak kaldırma egzersizi, her gönüllü supin pozisyondayken dominant bacağın nötral, 45 derece dış rotasyonda ve 45 derece iç rotasyondaki pozisyonlarında yaptırıldı. Electromyography bio feedback cihazıyla Vastus Medialis Obliqus aktivitesi kaydedildi ve analiz edildi. Results: Ortalama VMO EMG aktivitesi nötralde 180mV (range 55-300) dış rotasyonda 220mV (range 25-300) ve iç rotasyonda 180mV(range 55-250) olarak ölçüldü. Dış rotasyondaki egzersizin nötrale göre ve iç rotasyondakine göre anlamlı oranda yüksek elektriksel aktivitesi olduğu ($p< 0.01$) görüldü. Discussion: Vastus Medialis Obiliqus aktivitesinin belirgin bir şekilde daha izole olarak arttırıldığını sayısal verilerle gösteren bir çalışma bulunmamaktadır. Elde ettiğimiz bilgiler ışığında bacak dış rotasyondayken düz bacak kaldırma egzersizlerinin, Vastus Medialis Obiliqus yu daha etkin bir şekilde güçlendirmesine bağlı olarak ön diz ağrısı konservatif tedavisinde kullanılabilecek etkin bir egzersiz olduğunu düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Patellofemoral, Diz, Elektromiyografi

A New Exercise Modality for Anterior Knee Pain Treatment : An Electromyographic Study

Abstract

Introduction: Anterior knee pain is a common complaint that affects many patients from all ages. The etiology has been reported to be weakness in Vastus Medialis Obiliqus. In this study, we aimed to demonstrate the most suitable exercise model by electromyographically evaluating the changes in Vastus Medialis Obiliqus activity in quadriceps exercises performed in various rotational positions of the leg to demonstrate that Vastus Medialis Obiliqus can be isolated and strengthened. Method: 15 healthy volunteers were taken into the study. The mean age was 22 (range19-27). The straight leg rising exercise used to strengthen was performed in neutral, 45

degree external rotation and 45 degree internal rotation positions in each voluntary in supine position. Vastus Medialis Obliqus activity was recorded and analyzed on an electromyography biofeedback device. Results: Mean Vastus Medialis Obiliqus electromyography activity was measured as 180mV (range 55-300) in the neutral, 220mV (range 25-300) in the external rotation and 180mV (range 55-250) in the internal rotation. Exercise in the external rotation was significantly higher ($p < 0.01$) than compared to neutral and the internal rotation. Discussion: There is no quantitative study showing that Vastus Medialis Obiliqus activity is markedly more isolated. We think that straight leg rising exercise in 45 degree external rotation position is an effective exercise that can be used in the conservative treatment of anterior knee pain.

Keywords: Patellofemoral, Knee, Electromyography

Presentation ID/Sunum No= 162

Oral Presentation / Sözlü Sunum

One of the Rare Causes of the Long Qt: Fahr's Syndrome

Uzman Dr. Esra Polat[1], Uzman Dr. Rifat Kılıçaslan[1],
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Cihat Demir[2]
[1]Fethiye Devlet Hastanesi
[2]Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Fahr Sendromu, bilateral intrakranial kalsifikasyonlar görülen nadir hastalıklardan biridir. Fahr Sendromu etiyolojisinde; endokrin hastalıklar, yetişkin başlangıçlı nörodejeneratif hastalıklar, enfeksiyon hastalıkları, kalıtımsal ve erken başlangıçlı sendromlar yer almaktadır. Hastalarda genellikle nörolojik bulgular, hareket bozuklukları, nöropsikiyatrik bulgular gözlenmektedir. Ayrıca nadir görülen Fahr Sendromu'nda kardiyak olarak, Uzun QT ve aritmi görülebildiği bilinmektedir. Biz bu vaka olgusunda 41 yaşında erkek senkop atağı ile acil servise başvuran hipokalsemisi olan EKG'de Uzun QT'si olan Fahr Sendromlu bir hastayı sunacağız. Hastamızın takiplerinde suisid başvurusu ile bir ay sonra acil servise başvuru öyküsü olduğu gözlenmektedir. Hastanın suisid dönemindeki tetkiklerinde hipokalsemisinin devam ettiği, EKG'sinde Uzun QT'nin devam ettiği gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fahr Sendromu, Uzun Qt, Senkop, Suisid, Hipokalsemi

One of the Rare Causes of the Long Qt: Fahr's Syndrome

Abstract

Fahr's Syndrome is one of the rare diseases with bilateral intracranial calsifications. Endocrine disorders, adult- onset neurodegenerative conditions, infectious diseases, hereditary or early onset syndromes are included in the etiology of Fahr's Syndrome. Neurological symptoms, movement disorders and neuropsychiatric findings are generally observed in patients. It is also known that cardiac, Long QT and arrhytmia can be seen in Fahr Syndrome which is rare. In this case, we will present a 41 year old male patient with Fahr's Syndrome, who was admitted to the emergency room with a syncope attack, and had o Long QT in ECG with hypocalcemia. In the follow up of our patient, it was observed that he had a history of admitting to the emergency department after one month with a suicide attempt. It was observed that the hypocalcemia contiuned in the blood tests of the patient during the suicide period and Long QT continued in his ECG.

Keywords: Fahr's Syndrome, Long Qt, Syncope, Suicide, Hypocalcemia.

Presentation ID/Sunum No= 125

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Osteoporotik Proksimal Humerus Kırıklarında Cerrahi Tedavi Sonuçları

Uzman Dr. Serdar Orhan[1], Uzman Dr. Levent Umur[2], Doç.Dr. Kenan Keklikçi[3]
[1]Sultan Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Acıbadem Kadıköy Hastanesi
[3]Anadolu Sağlık Merkezi

Özet

Osteoporotik proksimal humerus kırıkları, ortalama yaşam süresinin uzaması ve yaşla birlikte osteoporoz sıklığının artması ile günümüzde sık olarak görülen kırıklardır. Günlük yaşam fonksiyonları beklentilerinde artış, cerrahi teknik ve implantlardaki gelişmeler ile tedavi sonuç beklentileri artmaktadır. Bu çalışmada osteoporotik proksimal humerus kırığı tanısı ile cerrahi uygulanan 25 hastanın sonuçları değerlendirildi. Hastaların ortalama takip süresi 32 ay (3-54 ay) idi. Hastaların 23'ü (%92) kadın, 2'si (%8) erkekti. Yaş ortalaması 75'ti (60-92). Neer sınıflamasına göre 10 hastada 2 parçalı, 13 hastada 3 parçalı, 2 hastada 4 parçalı humerus kırığı mevcuttu. Hastalar travma sonrası ortalama 18.48 (3-153) gün sonra opere edildiler. 2 hastaya K-telleri ile fiksasyon sağlanırken, 16 hastada plak osteosentez ve 7 hastada hemiartroplasti uygulandı. Hastaların yapılan son kontrol muayenelerinde Constant-Murley skoru ortalaması 65.52, ASES skoru ortalaması 62.16 olarak hesaplandı. Cerrahi teknikler değerlendirildiğinde K-teli ile opere edilenlerde ASES skoru 82.5, Constant-Murley skoru 82.5, plak osteosentezinde ASES skoru 65.12, Constant-Murley skoru 71.56, hemiartroplasti uygulanan hastalarda ASES skoru 49.57, Constant-Murley skoru 46.86 olarak hesaplandı. Hemiartroplasti ile kötü sonuçlar alınırken, minimal invaziv tekniklerle ve plak osteosentez ile iyi sonuçlar alındı. Sonuç olarak cerrahi kararı verilen osteoporotik proksimal humerus kırıklarında öncelikle minimal invaziv teknikler veya kilitli plaklar ile osteosentez sağlanmalıdır. Hemiartroplasti çok parçalı kırıklarda ve diğer tekniklerle başarılı olunamaz ise tercih edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Osteoporotik Kırıklar, Proksimal Humerus Kırığı, Cerrahi Tedavi

Surgical Treatment Results for Osteoporotic Proximal Humerus Fractures

Abstract

Osteoporotic proximal humerus fractures are common fractures today due to the increase in life expectancy and the increasing frequency of osteoporosis with age. Treatment result expectations are increasing with the increase in the daily life functions, advances in surgical techniques and implants.In this study the results of 25 patients who underwent surgery with a

diagnosis of osteoporotic proximal humerus fractures were evaluated. The average length of follow-up of the patients was 32 months (3-54 months). 23 of the patients (92%) were female and 2 of them were male. The average of age was 75 (60-92). According to Neer classification,10 patients had 2-piece humeral fractures, 13 had 3-piece humeral fractures and 2 patients had 4-piece humeral fractures. Average trauma-surgery time was 18.48 (3-153) days. 16 patients were treated with osteosynthesis, 7 patients were treated with hemiarthroplasty while 2 patients were treated with k-wires fixation. In the last examination of patients, the average of Constant-Murley score was calculated as 65,52 and the average of ASES score was calculated as 62,16. When compared on the basis of surgical techniques, ASES score of those operated with k-wires was 82,5 and the Constant-Murley score of those was 82,5. ASES score of those operated with Plate osteosynthesis was 65,125 and the Constant-Murley score of those was 71,56. The ASES score of those operated with hemiarthroplasty was calculated as 49,57 and the Constant-Murley score of those was calculated as 46,86. Hemiarthroplasty was found in association with poor results, while plate osteosynthesis and minimally invasive techniques resulted in good results. For osteoporotic proximal humerus fractures, osteosynthesis treatment with minimally invasive techniques or locked plates should be preferred primarily. If other techniques fail on multi-part fractures, hemiarthroplasty should be considered.

Keywords: Osteoporotic Fractures, Proximal Humerus Fracture, Surgical Treatment

Presentation ID/Sunum No= 48

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Otizm Spektrum Bozukluğu Tanılı Çocuklarda Plazma Amino Asit Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Uzman Özgür Aslan[1],
Uzman Dr. Burcu Kardaş[2]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gazi Yaşargil Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Özgür Aslan*

Özet

Amaç: Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) , ortalama tanı yaşı 3 yıl civarında olan nörogelişimsel bir bozukluktur. Erken ve daha hızlı tanıda aday amino asitlere işaret eden metabolomik çalışmalar klinisyenler için büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada OSB'li çocuklarda 37 plazma amimo asit metaboliti yaş ve cinsiyet olarak eşleştirilmiş kontrol grubu ile karşılaştırma amaçlanmıştır. Yöntem: Eğitim ve Araştırma Hastanesinde OSB tanısı almış yirmi üç çocuk (19 erkek ve 4 kız) ve OSB'si olmayan yaş ve cinsiyeti eşleşen 24 çocuk alındı. 37 plazma amino asidi LC-MS / MS ile ölçülmüştür. Bulgular: OSB grubunda kontrol grubuna göre anserin, asparagin, sitrülin, glutamik asit, hidroksiprolin, N-metil-histidin, ornitin, valin anlamlı olarak düşük ve sarkozin anlamlı olarak yüksek saptanmıştır. Sonuç: Üre döngüsü bozuklukları ile ilişkili plazma ve idrar amino asitlerinin kombinasyonunun incelenmesi yeni araştırmalar için önerilebilir. Hidroksiprolindeki önemli düşüş, OSB'deki kas zayıflığını açıklama potansiyeli yaratabilir. Literatürdeki çelişkili amino asit seviyelerindeki farklılığın metodolojik veya biyolojik farklılıklardan kaynaklanıp kaynaklanmadığını söylemek zor olsa da, daha ileri çalışmalar konuyu daha net hale getirecektir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Amino Asitler, Sıvı Kromatografi-Tandem Kütle Spektrometrisi, Hidroksiprolin

Evaluation of Plasma Amino Acid Levels in Children Diagnosed With Autism Spectrum Disorder

Abstract

Objective: Autism Spectrum Disorder (ASD) is a neurodevelopmental disease with an average diagnosis age over 3 years. Metabolomic studies pointing out candidate amino acids are of major importance to guide trained clinicians for an early and faster diagnosis. We aimed to evaluate 37 plasma metabolites in children with ASD compared to age and sex matched control in this study. Method: Twentythree children diagnosed with ASD in Research and Training Hospital (19 boys and 4 girls) and age and gender matched 24 children without ASD were

enrolled in this study. 37 plasma amino acids were measured with LC-MS/MS. Results: Anserine, asparagine, citrulline, glutamic acid, hydroxyproline, N-methyl-histidine, ornithine, valine were significantly lower and sarcosine was significantly higher in ASD group compared with control group. Conclusions: Studying the combination of plasma and urine amino acids related to urea cycle disorders can be recommended for new investigations. The significant decrease in hydroxyproline can create the potential to explain muscle weakness in ASD. Although it is difficult to say whether the difference in the levels of conflicting amino acids in the literature is due to methodological or biological differences, further studies will make the subject clearer.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Amino Acids, Liquid Chromatography–tandem Mass Spectrometry, Hydroxyproline.

Presentation ID/Sunum No= 159

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Over Kanseri Nedeni İle Opere Edilen ve Postoperatif Oluşan Lenfoselin %90'lık Etil Alkol Skleroterapi İle Tedevisi ' Case Report'

Dr. Öğretim Üyesi Yüksel Kurban[1]
[1]*Yüksek İhtisas Üniversitesi*

Özet

Amaç: Malign over cerrahisi nedeni ile lenf nodu disseksiyonu yapılan hastalarda gelişen lenfoselin tedavisinde etil alkol uygulanması Olgu : 52 yaşında GoPo bekar hasta. Hasta 2 ay önce gelişen asit nedeni ile yatırıldı Hasta over tümörü + asit tanısıyla preop hazırlanarak laparatomiye alındı. Laparatomde 5000 cc asit mayi boşaltıldı ve peritonitis karsinomatoza tanısıyla hastaya debulking + pelvik paraaortik lenf nodu disseksiyonu yapıldı. Hastaya KT planlandı. Hasta iyileşme süreci içinde post op 1.5 ay sonra idrar yapmada güçlük şikayeti ile başvurdu. Çekilen BT de 23x 22 cm ebadında tüm batın dolduran hiperdens ince septasyonlar içeren düzgün sınırlı mide komşuluğuna kadar uzanan etraf dokulara ve vasküler yapılarda basıya neden olan 9 HU dansitede kistik lezyon(lenfosel) saptandı. Bunun üzerine hastaya lenfosel tedavisi için etil alkol ile skleroterapi planlandı. Hasta ameliyathane şartlarında hazırlandı Uygun örtüyü takiben sol lateral batın duvarında barsak looplarından uzak alanda hiba iğne ile girildi. Gayt üzerinden 8F çok amaçlı drenaj kateteri lenfosel kist içerisine gönderildi ve kateter tespit edildi. 4500 cc asit mayi ile kist içeriği drenajı sağlandı. Ve takiben %90 etil alkol solusyonundan 100 cc kist içerisine verilerek yaklaşık 45 dakika süre ile drenaj stoplandı. İşleme son verildi. Drenaj kateteri tespit edildi. 45 dakika sonra drenaj tekrar açıldı. Takib edilen günlerde gün aşırı hastaya 25'er cc %90 etil alkol 3 seans daha verildi. Her verilişinden sonra drenaj 30 dk engellendi ve kateter drenajı 30 dakika sonra açıldı. 3 seans sonrası lenfosel de % 80 -90 gerileme görüldü. 1 ay sonra yapılan kontrol USG de lenfoselin tamamen gerilediği görüldü. Bizim hastamızda bir cerrahi girişim ihtiyacı kalmadan bu kadar büyük boyutta bir lenfosel %90 etil alkol uygulanması ile drenajı sağlanarak tamamen rezülüsyona gitmiştir. Bu tedavi şeklinin literatüre katkısı olacağı düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Lenfosel, %90'lık Etil Alkol

Treatment of Postoperative Lymphocele With 90% Ethanol Sclerotherapy in Patients Operated Due to Ovarian Cancer: 'a Case Report'

Abstract

Aim: To use ethanol for the treatment of lymphocele developed in patients undergoing lymph node dissection due to malignant ovarian tumor surgery. The case was a 52-year-old, single patient. The patient was admitted due to ascites developed two months ago. The patient was preoperatively prepared for laparotomy with the diagnosis of ovarian tumor + ascites. In the

laparotomy, 5000 cc ascitic fluid was drained and debulking + pelvic paraaortic lymph node dissection was performed on the patient with the diagnosis of peritonitis carcinomatosa. The patient was scheduled for CT. During the recovery period, the patient presented with difficulty urinating 1.5 months after the surgery. The CT revealed a cystic lesion (lymphocele) with a density of 9 HU, causing pressure on the surrounding tissues and vascular structures, extending into the adjacency of the stomach, having well-defined borders and containing hyperdense, thin septations filling the whole abdomen, 23x22 cm in size. Thereupon, the patient was scheduled for sclerotherapy with ethanol for the treatment of lymphocele. The patient was prepared according to the operating room conditions. Following the appropriate draping, a Chiba needle was inserted into the left lateral abdominal wall away from the intestinal loops. An 8F multipurpose drainage catheter was advanced into the lymphocele through the guide and the catheter was stabilized. The cystic content and 4500 cc ascitic fluid were drained. Then, 100 cc of 90% ethanol solution was injected into the cyst and the drainage was stopped for approximately 45 minutes. The procedure was terminated. The drainage catheter was stabilized. After 45 minutes, the drainage was opened again. On the following days, 25 cc of 90% ethanol was injected to the patient every other day for three more sessions. After each injection, drainage was blocked for 30 minutes and catheter drainage was opened 30 minutes later. After three sessions, 80–90% regression was observed in lymphocele. On the follow-up USG one month later, the lymphocele was completely regressed.

Keywords: Lymphocele, 90% Ethanol

Presentation ID/Sunum No= 179

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Özkıyım Girişiminde Bulunan Çocukların Uyku Alışkanlıkları

Uzman Dr. İlknur Fidancı[1], Prof.Dr. Medine Ayşin Taşar[1],
Dr. Öğretim Üyesi Eren Yıldız[2],
Doç.Dr. Rukiye Saç[1]
[1]SBÜ, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği
**Corresponding author: İlknur Fidancı*

Özet

Amaç: Özkıyım girişiminde bulunan çocukların uyku alışkanlıklarını sağlıklı çocuklarla karşılaştırmak ,bozuklukları saptamak, risk faktörleri olan çocukları belirleyerek özkıyım girişimlerini önlemek için önlemlerin alınmasını sağlamaktır. Materyal-Metod: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Acil Servisine Nisan 2019 ve Nisan 2020 yılı arasında özkıyım girişimiyle başvuran hastalar çalışma grubuna, daha önce hiç özkıyım girişiminde bulunmamış sağlıklı çocuklar kontrol grubuna alınmıştır. Prospektif ve kesitsel olarak yapılmıştır. Veriler SPSS 18.0 paket programı ve Microsoft Office Excel 2003 programı kullanılarak analiz edilmiştir Bulgular: Çalışmamıza katılan toplam hasta sayısı 248 olup, bunların 138(%55,6) i özkıyım girişimde bulunan, 110(%44,4) u özkıyım girişimi olmayan herhangi başka bir nedenle Çocuk Acil Servise başvuran kontrol grubundan oluşmaktadır. Özkıyım girişiminde bulunan gruptaki hastaların 102(%73,9) si kız, 36(%26,1) sı erkek, kontrol grubundaki hastaların 67(%60,9)si kız, 43(%39,1) ü erkekti. Özkıyım girişiminde bulunan gruptaki hastaların yaş ortancası 16(min:13 max:18) olup , kontrol grubundaki hastaların yaş ortancası 16(min:12 max:18) dır Özkıyım girişiminde bulunan grupta sosyal ve fiziksel problemler kontrol grubuna göre daha çok görülmüştür. (p=0,001, p=0,004). Hastalara uygulanan uyku alışkanlığı anketinde; Özkıyım girişiminde bulunan gruptaki hastaların uykuya dalma sorunu, sık sık uyanma, uyanmakta zorlanma problemleri kontrol grubuna göre fazlaydı. (p=0,001, p=0,047 p=0,003) Ayrıca özkıyım girişiminde bulunan grupta gündüz uyuklama, uyku saatinde değişiklik , uykudan önce müzik dinleme, cep telefonu ile oynama alışkanlığı kontrol grubuna göre fazlaydı. (p=0,012, p=0,001 p=0,022 p=0,005). Ayrıca özkıyım girşiminde bulunan grupta kabus görme, uyurgezerlik, horlama daha sık görülmüştür. (p=0,046) Sonuç: Sonuç olarak özkıyım girişimi ergenlerde giderek artan bir sorun olup, risk faktörlerinin iyi belirlenip ailelerin ve hekimlerin farkındalığının artırılması ve koruyucu önlemlerin alınması sağlanmalıdır. Uyku sorunlarının bu yaş grubunda daha çok ciddiye alınması, ailelere bunun öneminin aktarılması çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Özkıyım, Çocuk Acil, Uyku Sorunları

Presentation ID/Sunum No= 368

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ozon Gazının Çeşitli Patojen Mikroorganizmalar Üzerindeki Antimikrobiyal Etkinliğinin Saptanması

Dr. Öğretim Üyesi Burak Aksu[1],
Arş.Gör. Mehmet Mücahit Güncü[2]
[1]Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Özet

Ozon bilinen en güçlü oksidan maddeler arasında yer almaktadır. Bu özelliği sayesinde mikroorganizmalara karşı yüksek düzeyde antimikrobiyal etkinlik göstermektedir. Tüm dünyayı etkileyen Covid-19 pandemisi sırasında, ozon uygulamaları hızlı, etkili ve ekonomik bir dezenfeksiyon yöntemi olarak geniş kullanım alanı bulmuştur. Bu çalışmada, ozon gazının çeşitli patojenlere karşı zamana bağlı antimikrobiyal etkinliğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Toplam 6 farklı bakteri türü (3 Gram pozitif ve 3 Gram negatif patojen) ve 2 farklı mantar türüne karşı 5 dk. ve 10 dk. ozon gazı maruziyetinin antimikrobiyal etkinliği araştırıldı. 2 gr/saat ozon üretme kapasitesine sahip ozon üreteci kullanıldı. Beş dakika süreli ozon gazı uygulaması, Gram pozitif bakterilerde %99.85; Gram negatif bakterilerde %99,88; funguslarda ise %99,90'a varan antimikrobiyal etkinlik göstermiştir. On dakika süreli ozon gazı uygulaması ise test edilen tüm mikroorganizmalarda %100'a ulaşan antimikrobiyal etkinlik sağlamıştır. Sonuç olarak, ozon gazı kısa sürede yüksek antibakteriyel ve antifungal etkinlik göstermektedir. Ozon sağlık kuruluşlarında hızlı ve etkili bir dezenfektan olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Ozon, Antimikrobiyal Etkinlik, Patojen

Antimicrobial Activity of Ozone Gas Against Various Pathogenic Microorganisms

Abstract

Ozone is among the most powerful oxidant substances. This feature provides a high level antimicrobial activity against microorganisms. During the global Covid-19 pandemic, ozone applications are widely used as a fast, effective and economical disinfection method. In this study, we aimed to determine the time-dependent antimicrobial activity of ozone gas against to various pathogens. The antimicrobial activity of ozone gas against 6 different bacterial species (3 Gram positive and 3 Gram negative pathogens) and 2 different fungal species was investigated at 5 min and 10 min exposure periods. A generator with ozone production capacity of 2 g / hour was used. Five minutes of ozone gas application has shown antimicrobial activity up to 99.85% in Gram positive bacteria; 99.88% in Gram negative bacteria, and 99.90% in fungi. Ten minutes of ozone gas application provided up to 100% antimicrobial activity against all tested microorganisms. In conclusion, ozone gas presented high antibacterial and antifungal

activity in a short period of time. Ozone can be considered as a fast and effective disinfectant in healthcare facilities.

Keywords: Ozone, Antimicrobial Activity, Pathogens

Presentation ID/Sunum No= 38

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Palyatif Bakım ve Diyabet

Dr. Orkun Sarıçam[1]
[1]Ankara Pursaklar Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Palyatif bakım (PB), başta ağrı olmak üzere semptomları kontrol altına almayı amaçlayan, yaşamı tehdit eden hastalıklarla ilişkili sorunlarla karşı karşıya olan hastaların ve ailelerinin yaşam kalitesini iyileştiren bir yaklaşım olarak tanımlanmaktadır. Diyabet, yaşlanan nüfus için önemli bir sağlık durumudur ve palyatif bakım alan hastalarda diyabetes mellitus (DM) insidansı genel popülasyona göre daha yüksektir. Bu çalışmada amacımız palyatif bakımda izlediğimiz diyabetli hastaların demografik özelliklerini, diyabet sürelerini ve HbA1c düzeylerini araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: 2016-2020 yılları arasında hastanemiz PB servisinde izlenen 970 hasta retrospektif olarak tarandı. DM tanısı alan 91 hasta çalışmaya dahil edildi. Hastalar kanser (AC, meme, pankreas…), kronik nörolojik hastalık (serebrovasküler hastalık, Alzheimer, Parkinson, …) ve hipoksik beyin (miyokard enfaktüsü veya tramva sonrası) olarak sınıflandırıldı. Hastaların HbA1c değerleri ve diyabet süreleri araştırıldı. Bulgular: Çalışmaya alınan 91 diyabetli hastanın yaş ortalaması 74,05±24,5 idi ve 47 (%51,6)'si erkek, 44(%48,3)'ü kadındı. Hastaların 32(%35,1)'sinde kanser, 43(%47,2)'ünde kronik nörolojik hastalık ve 16(%17,5)'sında hipoksik beyin tanısı vardı. 91 hastanın 53(%58,2)'ünde diyabete eşlik eden hipertansiyon, 16(17,5)' sında aterosklerotik kalp hastalığı vardı. Hastaların HbA1c değeri ortalaması %7,8 olarak ölçüldü. Diyabet tanısı 47 hastada ≥ 20 yıl, 24 hastada 10-20 yıl arasında, 20 hastada ise <10 yıldır vardı. Sonuç: Palyatif bakım alan hastalarda DM insidansı, yaş, kortikosteroidler gibi diyabetojenik ilaçların kullanımı ve kronik hastalığa bağlı metabolik değişiklikler gibi çeşitli faktörler nedeniyle genel popülasyondakinden daha yüksektir. Bizim palyatif bakımda takip ettiğimiz diyabetli hastaların tanısı en sık kronik nörolojik hastalıklardı ve yarıdan fazlasının tanı süresi 20 yıl ve üzerindeydi. Palyatif bakımda diyabet yönetiminde hedeflerin DM süresine, yaş ve yaşam beklentisine, eşlik eden hastalıklara, ileri mikrovasküler komplikasyonlara ve bireysel hasta değerlendirmelerine göre kişiselleştirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Palyatif Bakım, Kronik Nörolojik Hastalıklar.

Presentation ID/Sunum No= 339

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemi Döneminde Sağlık Çalışanlarında Anksiyete Durumu

Zeynep Ataş[1], Uzman Dr. Erkan Ataş[2], İlknur Temel[2]
[1]Mutlu Psikolojik Danışmanlık ve Eğitim
[2] Dr.Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi
**Corresponding author: Zeynep ATAŞ*

Özet

Doğal afetler tarih boyunca büyük sayıda ölümlere ve acılara neden olmuştur. Bu nedenle afet sonrası yönetimin iyi yapılması zararların hafifletilmesi önemlidir. Anksiyete, şiddetli bir korku ve panik duygusu hissidir. Çoğu kişi yaşamdaki önemli olaylar öncesinde kendisini korkmuş, telaşlı hissedebilir. Konya Dr.Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesinde COVID-19 pandemisi esnasında sağlık çalışanlarındaki anksiyete seviyesini ölçmek amacıyla yapılan araştırma, hastanesinde çalışan doktor, hemşire, sekreter, güvenlik personeli, temizlik personeli ve idari personel arasında 18-30 Mayıs 2020 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmaya 435 kişi katılmıştır. Her çalışandan onam alınmıştır. Çalışma içim Beck Anksiyete ölçeği kullanılmıştır. Normal dağılan verilerde, T testi ile önce değişkenler arası ilişkiler değerlendirilmiş, ardından tek yönlü varyans analizi ve ANOVA- Post Hoc-Games Howell çoklu karşılaştırma testi yapılarak sonuca ulaşılmıştır. Personel türü ve cinsiyete göre anksiyete düzeylerinin anlamlı bir şekilde farklılaştığı ancak medeni durum, yaş ve personelin çalıştığı servise göre anksiyete düzeyinin anlamlı bir farklılık oluşturmadığı görülmüştür. Bu veriler doğrultusunda, tabii afetlere engel olunamasa da fiziksel ve psikolojik hasarı en aza indirebilmek için afet sonrası yönetimin iyi yapılması, önceden planların hazırlanması, kurtarma ve sağlık ekiplerinin bu konuda özel eğitim almaları, sosyal ve tıbbi ihtiyaçlarının yanı sıra psikolojik olarak da desteklenmelerinin öncelikli olduğuna dikkat edilmesi gerektiği söylenecektir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Covid-19, Anksiyete.

Anxiety Level Among Healthcare Professionals During Pandemic Period

Abstract

Natural disasters have caused great numbers of deaths and suffering throughout history. For this reason, appropriate post-disaster recovery planning is crucial to mitigate damages. Anxiety is an intense feeling of fear and panic. Most people may feel frightened and disconcerted before major events in life. The study was conducted in Konya Dr. Ali Kemal Belviranlı Gynecology and Children's Hospital to measure the anxiety level of healthcare workers during the COVID-

19 pandemic. It was held between the doctors, nurses, secretary, security personnel, cleaning staff and administrative staff working at the hospital between 18-30 May 2020. 435 people participated in the study. Each employee was given a consent form indicating their willingness to participate in the study. Beck Anxiety Scale was used for the study. In normally distributed data, primarily, the relationships between variables were evaluated with the T-test, then, one-way analysis of variance and ANOVA with Games-Howell Post-Hoc test was performed to reach the result. It was observed that anxiety levels varied significantly according to the type of staff and gender, however, the anxiety level did not make a significant difference according to marital status, age, and the service where the staff worked. In line with these data, it should be pointed out that although natural disasters cannot be prevented, it will be said that attention should be paid to the priority of making appropriate post-disaster recovery planning in order to minimize physical and psychological damage, to prepare plans in advance, to receive special training for rescue crews and health teams, and to support psychologically as well as social and medical needs.

Keywords: Pandemic, Covid-19, Anxiety.

Presentation ID/Sunum No= 115

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemide Eritrosit Transfüzyonu

Haydar Cerullah Zerde[1]
[1]*Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Haydar Cerullah ZERDE*

Özet

Giriş: COVID-19 hastalığı pandemiye yol açarak hastanelerde ve yoğun bakım ünitelerinde yoğunluk yaşanmasına neden olmuştur. Bu durumdan kan merkezleride olumsuz yönde etkilenmiş ve donör bulmakta zorlanmışlardır(1).Bu çalışmanın amacı pandemi öncesi ve pandemi döneminde yapılan eritrosit süspansiyonu transfüzyonlarını değerlendirmek ve olası başka salgınlara karşı hazırlık yapabilmektir. Metod: Bu çalışmada Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kan Transfüzyon Merkezi kayıtları retrospektif incelendi. Pandemi öncesi 3 aylık dönem (Grup A) 693 hastaya ve pandemi döneminde 3 aylık (Grup B) ise 490 hastaya uygulanan 1251 eritrosit transfüzyonu incelenmiştir. Hastaların demografik verileri, ek hastalıkları, COVID-19 durumları incelenmiştir. Sonuçlar: Pandemi dönemi hastaları arasında eritrosit süspansiyonu kullanan hastaların yaş, cinsiyet ve kan grubuna göre COVID-19 grupları arası dağılım durumları incelendiğinde yaş grupları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı ($p>0,05$), ancak cinsiyet bakımından anlamlı farklılık bulunduğu ($p<0,05$) belirlenmiştir. Takip edilen hastaların ek hastalık varlığı bakımından dönemler arası eritrosit süspansiyonu kullanım miktarları incelendiğinde kas iskelet ve travma bakımından gruplar arasında fark olduğu ($p<0,05$) belirlenmiştir. Tartışma: COVID-19 enfeksiyonu olan hastaların soğuk aglutinin hastalığı gelişebilir (2) nispeten daha yaygın otoimmün hemolitik anemi (3) gelişebilir. Bu kliniklerin her birinin varlığı eritrosit süspansiyonu transfüzyonu gerektirecek şekilde ilerleyebilir. Ancak bizim çalışmamızda toplam transfüzyon sayılarında majör bir değişiklik izlenmemiştir. Sadece diğer sistem hastalıklarıyla karşılaştırıldığında kas iskelet hastalıklarında transfüzyon sayısında artış izlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Transfüzyon, Eritrosit, Covid 19, Pandemi

Presentation ID/Sunum No= 234

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pandemide Migren Hastalarında Anksiyetenin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Cansu Köseoğlu Toksoy[1],
Dr. Öğretim Üyesi Gökçe Zeytin Demiral[1]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Cansu Köseoğlu Toksoy*

Özet

Amaç: Migren, dizabilite yaratan bir primer baş ağrısı bozukluğudur. Birçok epidemiyolojik çalışma, sıklığını ve sosyo-ekonomik ve kişisel etkilerini belgelemiştir. Küresel Hastalık Yükü Çalışması 2010'da, migren dünyada en sık üçüncü hastalık olarak sıralanmıştır. Küresel Hastalık Yükü Çalışması 2015'te, 50 yaşın altındaki hem erkeklerde hem de kadınlarda dünya çapında üçüncü en yüksek engellilik nedeni olmuştur. Mart 2020'den beri mücadele ettiğimiz Covid-19 pandemisi özellikle kronik hastalığı olanlarda yoğun anksiyete nedeni olmuştur . Çalışmamızda pandemi sürecinin migren hastaları üzerinde yaptığı anksiyeteyi değerlendirmeyi amaçladık. Yöntem: Bu çalışmaya 15 Ekim-15 Kasım tarihleri arasında Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Başağrısı polikliniğine başvuran migren tanılı hastalar dahil edildi. Migren tanısı ICHD3 tanı kriterlerine göre konuldu. Pandemi öncesinde migren tanısı almış ve takip edilmekte olan 18-50 yaş arası başka bir kronik hastalığı olmayan ve çalışmaya katılmayı onaylatan hastalar dahil edildi. Daha önceden psikiyatrik tanısı olan hastalar çalışma dışı bırakıldı. Hastaların yaşı, cinsiyeti, eğitim düzeyi, hastalık süresi, atak sayısı, profilaksi ve atak tedavisi kullanıp kullanmadığı, öncesinde depresif semptomları olup olmadığı, Covid-19 geçirip geçirmediği kaydedildi. Migren dizabilitesi için MİDAS ölçeği kullanıldı. 5 sorudan oluşan koronavirüs anksiyete ölçeği, 2 nöroloji hekimi tarafından yüz yüze sorgulanarak doldurulduu. Koronavirüs anksiyete ölçeğinden 9 ve üzeri puan alan hastalarda anksiyete varlığı kabul edildi. Sonuç: Toplam 44 migren hastası çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 38.2±11.2, idi. Hastaların 32'si kadın, 12'si erkekti. Covid anksiyete ölçeğine göre 3 (%6,8) hastada anksiyete saptandı. Anksiyete saptanan hastaların 2'si kadın, 1'i erkekti. Anksiyete ile cinsiyet arasında ilişki bulunmadı. Hastalık süresi ile anksiyete arasında ilişki saptanmadı (p=0,637). MİDAS skoru ile koronavirüs anksiyete ölçeği ve analjezik kullanımı arasında anlamlı korelasyon saptandı (r=0,462, p=0,003; r=0,542, p<0,0001) Yorum: Migren hastalarında pandemi sürecinde anlamlı düzeyde anksiyete saptanmadı. Depresyon ve anksiyete, migren tanılı kişilerde görülebilen nöropsikiyatrik komorbiditelerdir. Salgının migren hastaları üzerindeki birçok yönü henüz belirlenmemiş olsa da, pandeminin psikolojik sonuçlarının araştırılması gerekir. Daha geniş seriler daha net sonuçlara ulaşmamızı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Migren, Covid-19

Presentation ID/Sunum No= 278

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pankreas Adenokanseri Nedeni İle Pankreatikoduodenektomi Uygulanan Hastalarda Demografik Verilerin Evre ve Uzun Dönem Sağkalım Üzerine Etkisinin Araştırılması

Uzman Dr. Mehmet Ömer Özduman[1]
[1]*Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştıma Hastanesi*
Gastroenteroloji Cerrahisi Kliniği
**Corresponding author: Mehmet Ömer Özduman*

Özet

Cerrahi teknik ve multidisipliner tedavi modalitelerinde sağlanan gelişmelere rağmen pankreas adenkanserinin prognozu tüm dünyada kötü seyretemektedir. Birçok çalışmada tümör tipi, rezeksiyon sınır durumu, lenf nodu tutulumu, tümör evresi, vasküler invazyon ve 65'ten ileri yaşın hastaların hayatta kalma oranını etkileyen faktörler olduğunu göstermiştir. Bizim çalışmamızda ise cinsiyetin evre ve uzun dönem sağkalım üzerine etkisi araştırılmıştır. Ankara Numune Hastanesinde 2010-2015 yılları arasında pankreas adenokanser nedeni ile whipple prosedürü uygulanan 74 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastaların takibi 5 yıl süre ile yapılmış, patolojik verileri, yaş cinsiyet gibi demografik verileri ve uzun dönem sağkalım süreleri retrospektif olarak incelenmiştir. Patolojik evreleme için American Joint Committee on Cancer (AJCC) 8.edisyon kullanıldı. Travma, hayatı tehdit eden kolanjit vb nedenlerle acil şartlarda whipple prosedürü uygulanan hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. İstatistiksel analiz SPSS sürüm 22.0 yazılımı (SPSS Inc., Chicago, IL, ABD) kullanılarak yapıldı. Yaşın normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Kolmogorov Smirnov testi kullanıldı.Nitel veriler frekans ve yüzde olarak sunulmuştur. Normal dağılan yaş verisi ortalama ± standart sapma (SD) olarak verildi. Kategorik verileri karşılaştırmak için Ki-Kare testi kullanıldı. Yaşı cinsiyete göre karşılaştırmak için Student t testi kullanıldı. Cinsiyetin genel sağkalım üzerindeki etkisi Kaplan-Meier yöntemi ile analiz edildi. P <0,05 değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi. Hastaların % 64.9'u erkek, %35.1 kadın idi ve en fazla gözlenen evre ise %40.5 ile evre II idi. Buna göre erkek hastaların ortalama yaşı 62±11 iken kadınların yaş ortalaması 60 ±11 idi (p=0.477). Evre ile cinsiyet arasında herhangi bir ilişki gözlenmedi (p=0.577). Cinsiyetin sağ kalıma etkisini gösteren Kaplan-Meier analizinde ise log rank testinde p değeri 0.644 saptandı ve dolayısıyla anlamlı bir birlikteliğe rastlanılmadı. Literatürdeki pankreas adenokanser nedeni ile ameliyat edilmiş hastaları içeren diğer çalışmalardakine benzer şekilde bu çalışmada da hastaların evreleri daha çok evre 2-3 şeklindeydi. Cinsiyetin hastalığın evresi ve sağ kalım üzerine literatürdekine benzer şekilde bizim çalışmamızda da etkisi olmadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Pankreatikoduodenektomi, Whipple, Sağkalım,cinsiyet, Evre

Presentation ID/Sunum No= 97

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pankreas Kanserinde Tıbbi Beslenme Tedavisi

Fatma Nur Akyazıcı[1],
Öğr. Gör. Başak Öney[1]
[1]Bezmialem Vakıf Üniversitesi
**Corresponding author: Fatma Nur Akyazıcı*

Özet

Giriş ve Amaç: Pankreas kanseri, dünyadaki en yaygın kanser türlerinde 11. sırada yer almakla birlikte mortalitesi son derece yüksektir. Pankreas kanseri hastalarında tümörün konumu, büyüklüğü, uygulanan cerrahi işlem, kemoterapi ve radyoterapinin yan etkileri beslenmeyle ilişkili parametreleri etkiler. Pankreas kanseri hastalarında malnütrisyon ve kaşeksi yaygın olarak görülür. Bu durum ameliyat sonrası komplikasyon riskinde, tedavinin neden olduğu toksisitede ve mortalitede artışla ilişkilendirilmiştir. Bu makalenin amacı, pankreas kanseri hastalarına uygulanan tedavi yöntemlerine ve hastanın semptomlarına en uygun beslenme tedavileri hakkında literatürde bulunan mevcut bilgilerin derlenmesidir. Metod: Bu derlemede "pankreas kanseri", "beslenme tedavisi", "kilo kaybı", "pankreatik ekzokrin yetmezliği", "yan etki", "kemoterapi", "radyasyon tedavisi", "immünonütrisyon" anahtar kelimeleri ile çeşitli kombinasyonlar yapılarak Pubmed, ScienceDirect, Springer ve Google Akademik veritabanlarında arama yapılmıştır. Sonuç: Preoperatif dönemde malnütrisyon veya malnütrisyon riski tespit edilmesi durumunda ameliyattan önceki süreçte beslenme tedavisine başlanılması postoperatif komplikasyonları ve hastanede kalış süresini azaltır. Enteral beslenmeye kontraendike bir durum saptanmazsa, enteral beslenme parenteral beslenmeye tercih edilir. Hastanın sahip olduğu semptomlarını hafifleterek yaşam kalitesini arttırmak, yeterli miktarda besini uygun beslenme yolu ile sağlamak ve pankreas enzim yetersizliğinde replasman tedavisi başlamak pankreas kanserinde tıbbi beslenme tedavisinin temel unsurlarındandır.

Anahtar Kelimeler: Pankreas Kanseri, Whipple, Ekzokrin Pankreas Yetmezliği, Kaşeksi, İmmünonütrisyon.

Medical Nutrition Therapy in Pancreatic Cancer

Abstract

Background and Aim: Although pancreatic cancer ranks 11th among the most common types of cancer in the world, it's mortality is extremely high. In pancreatic cancer patients, the location and size of the tumor, the surgical procedure applied, the side effects of chemotherapy and radiotherapy affect nutritional parameters. Malnutrition and cachexia are common in

pancreatic cancer patients. This has been associated with an increased risk of postoperative complications, treatment-induced toxicity, and mortality. The aim of this article is to compile the current information in the literature about the treatment methods applied to pancreatic cancer patients and the most appropriate nutritional therapies for the patient's symptoms. Methods: In this review, searches have been made on databases such as Pubmed, ScienceDirect, Springer and Google Academic using combinations made with keywords “pancreatic cancer”, “nutritional therapy”, “weight loss”, “pancreatic exocrine insufficiency”, “adverse effects”, “chemotherapy”, “radiation therapy”, “immunonutrition”. Conclusion: If malnutrition or malnutrition risk is detected in the preoperative period, initiating nutritional therapy before the operation reduces postoperative complications and hospital stay. If there is no contraindication to enteral feeding, enteral nutrition is preferred to parenteral nutrition. Increasing the quality of life by alleviating the symptoms of the patient, providing adequate nutrients through appropriate nutrition, and initiating replacement therapy in pancreatic enzyme deficiency are among the basic elements of medical nutrition therapy in pancreatic cancer.

Keywords: Pancreatic Cancer, Whipple, Exocrine Pancreatic Insufficiency, Cachexia, Immunonutrition.

Presentation ID/Sunum No= 215

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pankreas Psödokisti Olarak Sunulan Benign Mezenterik Kistik Lenfanjiyom: Vaka Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Mirkhalig Javadov[1]
[1]Yeditepe Universitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Abd
**Corresponding author: Mirkhalig Javadov*

Özet

Giriş: İyi huylu mezenterik lenfanjiyomlar, hastaneye başvuranların 100.000'de 1'i ile 250.000'de 1'i arasında nadir görülen karın içi kistlerdir. Lenfanjiyomlar çocuklarda yaygındır ve genellikle % 40'ı bir yaşında ve % 80'i beş yaşında daha sık görülür. Bu nedenle, bizim vakamızda olduğu gibi yaşlı bir yetişkinde lenfanjiyom görülmesi çok nadirdir. İyi huylu mezenterik lenfanjiyomlar, asemptomatik veya akut karın dahil çeşitli abdominal semptomlarla mevcut olabilen nadir intraabdominal kistlerdir. Karın içinde en yaygın bölge mezenterdir ancak omentum, retroperiton ve mezokolonda da meydana gelebilir. Pankreasın lenfanjiyomları da rapor edilmiştir. Literatürde, pankreas psödokisti olarak sunulan mezenterik lenfanjiyomu ilişkilendiren az sayıda rapor vardır. Olgu sunumu: Epigastrik bölgeden sol üst kadrana yayılan ağrı, palpabl abdominal kitle bulgusu ile başvuran 57 yaşında erkek hasta vakasını sunuyoruz. Batın bilgisayarlı tomografisinde (BT) kistik lezyonun pankreas psödokisti olduğundan şüphelenildi. Kistik lezyonun perkütan drenajından sonra günlük 500 cc geleni oldu. Sıvının biyokimyasal analizi, yüksek seviyelerde trigliserit (922 mgl / dl), amilaz (101,00U / L) gösterdi, ancak pankreas sıvısı kanıtı yoktu. Kan amilaz oranı normaldi (93 U / L). Kontrol BT yapıldı, sonuç olarak kistik boyutta herhangi bir değişiklik görülmedi. Bu durumda hastanın ameliyat edilmesine karar verildi. Daha sonra hastaya şilöz sıvıyla dolu iki ince duvarlı büyük bir kitlenin rezeke edildiği laparotomi yapıldı. Bu kistin histolojik analizi, iyi huylu bir mezenterik lenfanjiyom olduğunu gösterdi. Ameliyat sonrası günlük ortalama 400cc şilöz drenaj geliyordu. Ameliyat sonrası 5. gün hasta hastaneden drenlerle kontrole gelmek üzere taburcu edildi. 2 hafta sonra drenaj miktarı minimuma gerilemesi üzerine drenler çekildi. Hastanın sonraki kontrollerinde herhangi bir sorun bulunmadı. Sonuç: Olgumuz iyi huylu lenfanjiyomun alışılmadık bir prezentasyonunu ve tedavi seçeneklerini göstermektedir. Nadir olmakla birlikte, klinisyenler abdominal BT taramalarında intraabdominal kistik kitleleri bulunan hastaların ayırıcı tanılarında mezenterik lenfanjiyomu dikkate almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mezenterik Lenfanjiyomlar, Karın İçi Kistler, Pankreas Psödokisti

Benign Mesenteric Cystic Lymphangioma Presented As Pancreatic Pseudocyst: A Case Report

Abstract

Introduction: Benign mesenteric lymphangiomas are rare intra-abdominal cysts presented between 1 in 100,000 to 1 in 250,000 of hospital admissions. Lymphangiomas are common in children, 40% usually present by age 1 and 80% by age 5. Unusual for lymphangiomas to be seen in an older adult as in our case. They are rare intra-abdominal cysts which may be asymptomatic or present with a variety of abdominal symptoms including an acute abdomen. Within the abdomen, commonest site is mesentery but may also occur in the omentum, retroperitoneum and mesocolon. There are few reports in the literature mesenteric lymphangioma presented as pancreatic pseudocyst. Case report: 57-year-old man who was admitted with signs and symptoms of left upper, epigastric pain and palpable abdominal mass. Computerised tomography (CT) of his abdomen suspected the cystic lesion as a pancreatic pseudocyst. After percutaneous drainage of cystic lesion daily outcome was 500 cc. Biochemical analysis of fluid showed elevated levels of triglyceride (922 mgl/dl), amylase (101,00U/L) but no evidence of pancreatic fluid. Blood amylase rate was normal (93 U/L). Echinococcus antigen test (IHA) was negative. Control CT result: no signs of change cystic size. Then patient underwent to the laparotomy at which a large two thin walled masses filled with a chylous fluid were resected. Histological analysis showed benign mesenteric lymphangioma. Post-op daily average was 400 cc chylous drainage from drains. Post-op 5th day patient was released from hospital with drains. After 2 weeks drain outcomes lowered to minimum and were taken off. No problem was found at the patient's subsequent controls. Conclusion: Our case illustrates an unusual presentation of benign lymphangioma and options for treatment. Clinicians should consider mesenteric lymphangioma in the differential diagnoses of patients found to have intra-abdominal cystic masses on abdominal CT scans.

Keywords: Benign Mesenteric Lymphangiomas, İntra-Abdominal Cysts, Pancreatic Pseudocyst

Presentation ID/Sunum No= 105

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Papiller-Kistik Tip Asinik Hücreli Karsinom: İnce İğne Aspirasyonu Değerlendirmesinde Tanıda Düşülebilecek Tuzaklar;olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Dr. Büşra Erşan Erdem[1],
Doç.Dr. Çiğdem Vural[2]
[1]Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Asinik hücreli karsinom(AHK), düşük dereceli malign tükrük bezi tümörüdür.Tüm tükrük bezi tümörlerinin %1-3'ünü oluşturmaktadır.En sık yerleşim yeri parotis bezi(%86) olmakla birlikte, submaksiller glandlar, minör tükrük bezleri ve hatta tükrük bezi dışında meme, akciğerler ve pankreasta da görülebilirler.Asinik hücreli karsinom papiller kistik varyant(AHK-PKV) ise AHK'ye göre daha genç yaşlarda(10-40 yaş) görülmesi ve 10'lu yaşlarda ölümcül seyretmesi nedeniyle, AHK'nın önemli bir alt tipini oluşturmaktadır.Bizim vakamız, 48 yaşında kadın hasta, yumuşak damak yerleşimli 1x1 cm boyutunda kitleye sahipti.Klinik ön tanılar, pleomorfik adenom ve enterik kist idi.Ultrasonografi eşliğinde yapılan ince iğne aspirasyon materyalinden hazırlanan yaymalar, Papanicolaou veMay-Grünwald-Giemsa ile boyandı.Mikroskopik incelemede, yaymalarda orta derecede hücresellik izlendi. Yaymalarda çoğunlukla, küçük asiner ve glandüler yapılar izlenmekte olup, diskoheziv hücreler ve papiller yapılar da mevcut idi. Hücreler, geniş-vakuolize sitoplazmalı, eksantrik-santral yerleşimli yuvarlak-oval nükleuslara sahip olup nükleolusları yer yer belirgindi.Yer yer onkositik sitoplazmalı hücreler izlendi.Giemsa boyalı yaymalarda, azurofilik sitoplazmik granüller görüldü.Zemin ise kanamalı olup, histiyositler mevcuttu.Nekroz, müsin yoktu.Ayırıcı tanıya, pleomorfik adenom, Warthin tümörü, mukoepidermoid karsinom, papiller tiroid karsinomu alındı.Papiller ve kistik morfoloji, Warthin tümörünü desteklese de, onkositik morfoloji ile lenfositik zeminin baskınlığının bulunmaması nedeniyle tanıdan uzaklaşıldı.Kondromiksoid stroma olmaması ile pleomorfik adenomdan, müsin içermemesi ve sitoplazmik granüllerin küçük olması ile mukoepidermoid karsinomdan, nükleer groove, psödoinklüzyon izlenmemesiyle papiller tiroid karsinomundan ayırt edildi ve AHK-PKV tanısı verildi.Literatürdeki bulgular, AHK'nın ince iğne aspirasyon sitolojisinde doğru tanı alma oranın %13,7-68 olduğunu bildirmekte olup, PKV için bu oranın daha da düşeceği aşikardır.AHK-PKV'nın polimorfik bir görünüme sahip olması ve literatürde spesifik sitolojik bulgularının incelendiği az sayıda vaka serisinin olması(2 adet 5 vakalık, 1 adet 7 vakalık çalışma) tanı zorluğunu bu nedenle yanlış tanı olasılığını arttırmaktadır.AHK-PKV, nadir görülmesi, kötü prognozlu seyretmesi ve sitomorfolojik çeşitliliği nedeniyle ince iğne aspirasyonlarında tanısı problematik olan tümörlerdir.Bu nedenle, tükrük bezi tümörlerinde, AHK-PKV'nın morfolojik çeşitliliği akıldan çıkartılmamalı ve ayırıcı tanıda akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Asinik Hücreli Karsinom, Papiller, Kistik, Tükrük Bezi

Presentation ID/Sunum No= 345

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pcn Operasyonu Sonrası Tekrar Yatış Nedenleri

Uzman Dr. Mehmet Yoldaş[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç Kliniğimizde perkutan nefrolitotomi operasyonu geçirmiş hastaların tekrar hastaneye yatış nedenlerini değerlendirmek. gereç ve yöntem: hastaların dosyaları retrospektif olarak tarandı verileri eksisksiz olan hastalar yaş cinsiyet taraf ve tekrar yatış nedenleri için değerlendirildi. Bulgular: ocak 2010 aralık 2019 tarihlaeri arasında Pcn yapılan 1543 hastanın dosyaları retrospektif olarak tarandı ve verileri tam olan hasta çalışmaya dahil edildi 1003 hastanın 79(%7) unun taburculuk sonrası tekrar interne edildiği saptandı. interne edilen 79 hastanın 21 kadın 58 i erkekdi yaş ortalaması 42,1 yıldı interne edilen 79 hastanın 34 ü kalan rezüdü taşların üreterde yaptığı obstrüksiyon(üreter taşı) ile 29 u yüksek ateş ile 6 sı hematüri ile 10 tanesi yan ağrısı nedeniyle interne edildi 34 üreter taşının 10 tanesine yüksek ateş 20 sine perkutan traktından idrar gelişi 4 tanesine yan ağrısı eşlik etmekteydi. hastaların 3 ü yoğun bakımda tedavi edildi 18 hastaya urs ve djs takılması işlemleri yapıldı. 29 yüksek ateş nedeniyle interne edilen hastanın 24 ü antibyoterapi ile tedavi edildi 2 hastaya perirenal apse drenajı uygulandı 3 hastaya nefroktomi operayonu ile tedavi edildi 6 hematürili hastanın 6 sıda a-v füstül nedeniyle interne edildi hb düşüklüğü yaşayan hastalara fistül embolizasyonu uygulandı 10 yan ağrısı ile başvuran hastanın 4 üne djs takılması işlemi 6 sı ise palyatif olarak tedavi edildi sonuç: pcnl operasyonu sonrası ağırlıklı olarak hastalar kalan rezüdü taşların üreterde oluşturduğu obstriksiyon ve yüksek ateş ile tekrar hastaneye yatırılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Perkutan Nefrolitotomi, Rehospitalizasyon, Komplikasyon

Reasons for Rehospitalization in Patients With Pcn

Abstract

Goal To evaluate the reasons for re-hospitalization of patients who have undergone percutaneous nephrolithotomy in our clinic. Materials and Methods: The files of the patients were reviewed retrospectively and the patients with no missing data were evaluated for age, gender side and reasons for readmission. Results: The files of 1543 patients who underwent PCN between January 2010 and December 2019 were retrospectively reviewed and the patients with complete data were included in the study. It was found that 79 (7%) of 1003 patients were re-interconnected after discharge. Of the 79 patients who were interned, 21 females and 58 males, the mean age was 42.1 years. Of the 79 patients who were interned, 34 were interned due to obstruction of the remaining residual stones in the ureter (ureter stone), 29 with high

fever, 6 with hematuria and 10 due to flank pain. 10 of 34 ureteral stones were accompanied by high fever and 20 urinary intake from percutaneous tract, 4 of them were accompanied by flank pain. 3 of the patients were treated in the intensive care unit. 18 patients were put on urs and djs. 24 of 29 patients who were interned due to high fever were treated with antibiotherapy. 2 patients were treated with perirenal abscess drainage. 3 patients were treated with nephroctomy operation. 6 of 6 patients with hematuria were interned due to a-v fustula. Fistula embolization was performed in patients with low hematuria. 4 of the patients who presented with 10 flank pain were treated with djs implantation and 6 were treated palliative. result: After PCNL operation, patients are hospitalized again with obstriction and high fever caused by residual stones in the ureter.

Keywords: Percutaneous Nephrolithotomy, Re-Hospitalization, Complication

Presentation ID/Sunum No= 326

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik Kranial Ateşli Silah Yaralanması: Olgu Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Boran Urfalı[1],
Dr. Öğretim Üyesi Senem Urfalı[1]
[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi
Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi

Özet

GİRİŞ:Ateşli silah yaralanmaları ülkemizde erişkin ve pediatrik yaş grubunda en sık ölüm ve sakatlık nedenlerinden birisi olmaya devam etmektedir. Travmatik akut subdural hematom kafa travmasının hayatı tehdit eden bir komplikasyonu olup önemli bir morbidite ve mortalite sebebidir.Bu olgu sunumunda pediatrik ateşli silah yaralanmasına multidisipliner yaklaşım anlatılmaktadır.OLGU:6 yaşında erkek hasta ateşli silah yaralanması sonucunda 112 aracılığı ile üniversitemiz acil servisine getirildi. Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalına danışılan hasta kabul anında konfüze ve uykuya meyilli idi.Yapılan beyin tomografisi incelemesinde sağ parietelde komplike çökme fraktürü ve beyin parankimi içinde multiple kemik ve yabancı cisim fragmanları tespit edilmesi nedeniyle preoperatif hazırlıkları yapılarak, antiepileptik, antibiyotik ve antiödem tedavisi başlanılarak acil cerrahiye alındı.Genel anestezi altında hastanın beyin parankimindeki yabancı cisimler temizlenildi, dura onarımı yapıldı, defektif kemik bölgesinde kemik rekonstrüksiyonu yapıldı.Operasyon başında alınan arteriyel kan gazında pH:7.49,PCO2:29,PO2:227,HCO3: 24.2,Hb:7.1,Glu:181,Lac:1.6 olarak ölçüldü,operasyon sonunda ise gerekli eritrosit süspansiyonu ve mekanik ventilasyon ile alınan kan gazı örneğinde pH:7.41,PCO2:33,PO2:248,HCO3:22.7,Hb:12.7,Glu:103,Lac:1.1 olarak ölçüldü ve hasta operasyon bitiminde ekstübe edilerek yoğun bakıma alındı.Postoperatif dönemde antiödem tedavisi azaltılarak kesildi, antiepileptik tedavisine devam edildi, postoperatif 3. günde GKS 15 olan hasta servise alınarak gerekli takip ve tedavisi yapıldıktan sonra şifa ile taburcu edildi.SONUÇ:Sonuç olarak multidisipliner yaklaşım gerektiren pediatrik kranial ateşli silah yaralanmalarının mortalitesi oldukça yüksektir acil müdahale gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pediatri, Subdural Hematom, Ateşli Silah Yaralanması

Pediatric Cranial Gunshot Injury: Case Analysis

Abstract

INTRODUCTION: Gunshot wounds continue to be one of the most common causes of death and disability in adult and pediatric age groups in our country.Traumatic acute subdural hematoma is a life-threatening complication of head trauma and is an important cause of morbidity and mortality. This case report describes a multidisciplinary approach to pediatric gunshot injury.CASE: A 6-year-old male patient was brought to the emergency service of our university by 112, after a gunshot injury. The patient, who was consulted with the Department

of Brain and Nerve Surgery, was confused and prone to sleep at the time of admission.In the brain tomography examination, complicated collapse fracture in the right parietal and multiple bone and foreign body fragments in the brain parenchyma were detected, and preoperative preparations were made, antiepileptic, antibiotic and antiedema treatment was initiated, and was taken to emergency surgery.Under general anesthesia, foreign bodies in the brain parenchyma of the patient were removed, dura repair was performed, and bone reconstruction was performed in the defective bone area.The arterial blood gas taken at the beginning of the operation was measured as pH:7.49,PCO2: 29,PO2:227,HCO3: 24.2,Hb:7.1,Glu:181,Lac:1.6,at the end of the operation, pH:7.41,PCO2:33, PO2:248,HCO3:22.7,Hb:12.7,Glu:103,Lac:1.1 were measured in the blood gas sample taken with the necessary erythrocyte suspension and mechanical ventilation, and the patient was extubated at the end of the surgery and was taken to the intensive care unit.In the postoperative period, the antiedema treatment was reduced and discontinued, antiepileptic treatment was continued, the patient with GCS 15 on the postoperative 3rd day was taken to the service and discharged after the necessary follow-up and treatment.CONCLUSİON:In conclusion,the mortality of pediatric cranial gunshot injuries, which requires a multidisciplinary approach, is quite high, requiring immediate intervention.

Keywords: Pediatric, Subdural Hematoma, Gunshot İnjury

Presentation ID/Sunum No= 90

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Pediatrik Olgularda Meme Ultrasonografi Bulgularının Analizi

Doç.Dr. Serap Doğan[1]
[1]*Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi,*
Radyoloji Anabilim Dalı

Özet

Amaç: Pediatrik yaş grubu olgularda meme ultrasonografi (US) bulgularının araştırılması amaçlandı. Materyal ve Metod: 2013 ve 2020 yılları arasında mamografi ünitesine meme US istemi ile başvuran 18 yaş ve altı kız olguların meme US bulguları retrospektif olarak analiz edildi. US inceleme, General Electric LOGIQ S7 marka cihazda, ML 6-15 MHz matrix lineer prob ile yapıldı. Çalışmaya 85 olgu dahil edildi. Daha önce meme operasyonu geçirmiş olgular çalışma dışı bırakıldı. Bulgular: Olguların yaş aralığı 9-17 yıl olup ortalama yaş 14.29 idi. Klinik başvurudaki semptomları; 51 olgu (%60) kitle, 12 olgu (%14.1) meme başı akıntısı, 9 olgu (%10.5) ağrı, 6 olgu (%7) asimetri, 4 olgu (%4.7) memede şişlik, 4 olgu (%4.7) meme gelişiminin değerlendirilmesi, 3 olgu (%3.5) kontrol amaçlı ve 1 olgu (%1.1) galaktore. 42 olguda (%49.4) normal meme us bulguları izlendi. Meme US incelemesinde 21 olguda (%24.7) fibroadenom, 15 olguda (%17.6) kist, 4 olguda (%4.7) duktal dilatasyon, 3 olguda (%3.5) fibrokistik değişiklikler, 3 olguda (%3.5) asimetri, 3 olguda (%3.5) abse, 1 olguda (%1.1) hamartom görüldü. Fibroadenom saptanan olgulardan 6 olguda multipl fibroadenom (fibroadenomatozis), 3 olguda 2 adet ve 12 olguda tek fibroadenom vardı. Fibroadenomların boyutları 7-66mm (ortalama 28.6mm) idi. Kistlerin boyutları 5-33mm (ortalama 12.1mm) idi. Malign lezyon saptanmadı. Sonuç: Pediatrik yaş grubundaki meme lezyonları US ile iyonizan radyasyon vermeden kolaylıkla tanınabilir. Pediatrik meme lezyonları genellikle benign natürlü lezyonlardır. Meme US istenen pediatrik olguların yaklaşık yarısında US bulguları normal olup meme gelişim sürecine bağlı semptomlar ortaya çıkabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Meme Lezyonları, Ultrasonografi, Fibroadenom, Kist

Analysis of Breast Ultrasonography Findings in Pediatric Cases

Abstract

Objective: It was aimed to investigate breast ultrasonography (US) findings in pediatric age group cases. Material and Method: Breast US findings of girls aged 18 years and younger who applied to the mammography unit for breast US request between 2013 and 2020 were analyzed retrospectively. US examination was performed with General Electric LOGIQ S7 machine and ML 6-15 MHz matrix linear probe. 85 cases were included in the study. Patients who had a previous breast operation were excluded from the study. Results: The age range of the cases was 9-17 years and the mean age was 14.29. Symptoms at clinical admission; 51 cases (60%) mass, 12 cases (14.1%) nipple discharge, 9 cases (10.5%) pain, 6 cases (7%) asymmetry, 4 cases (4.7%) breast swelling, 4 cases (4.7%) evaluation of breast development, 3 cases (3.5%)

for control purposes and 1 case (1.1%) galactorrhea. Normal breast ultrasound findings were observed in 42 cases (49.4%). On breast US examination, 21 cases (24.7%) had fibroadenoma, 15 cases (17.6%) cyst, 4 cases (4.7%) ductal dilatation, 3 cases (3.5%) fibrocystic changes, 3 cases (3.5%) asymmetry, 3 cases (3.5%)) abscess and a hamartoma in 1 (1.1%) case. Among the cases with fibroadenoma, 6 cases had multiple fibroadenoma (fibroadenomatosis), 3 cases had 2 and 12 cases had a single fibroadenoma. The size of the fibroadenomas was 7-66mm (average 28.6mm). The size of the cysts was 5-33mm (average 12.1mm). Malignant lesion was not detected. Conclusion: Breast lesions in the pediatric age group can be easily recognized by US without ionizing radiation. Pediatric breast lesions are generally benign lesions. Approximately half of the pediatric cases who are requested breast US have normal US findings and symptoms may occur due to the breast development process.

Keywords: Pediatric Breast Lesions, Ultrasonography, Fibroadenoma, Cyst.

Presentation ID/Sunum No= 218

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Periton Diyalizi Kateter Yerleştirilmesi Açısından Perkütan Yöntem ile Açık Cerrahi Yöntemin Karşılaştırması

Uzman Dr. Eray Eroğlu[1]
[1]Kilis Devlet Hastanesi,
Nefroloji Kliniği ve Diyaliz Ünitesi

Özet

Periton diyalizinin (PD) başarısı iyi fonksiyon gösteren bir kateter gerektirdiği için PD kateter yerleştirilmesi uzun dönem PD yapılması açısından en önemli basamaktır. Perkütan yöntemin, nefrologlar tarafından yatak başında takılabilmesi, genel anestezi gerektirmemesi gibi avantajları var iken , açık cerrahi yöntemin ise batın içi yapışıklıklara müdahale edilmesi gibi bir avantajı vardır. Bu çalışma ile her iki yöntem ile PD katateri takılan hastaların komplikasyon ve uzun dönem sonuçlarını karşılaştırmayı amaçladık. Bu retrospektif çalışmaya 2010 ile 2020 yılları arasında renal replasman tedavisi amacı ile elektif şartlar altında PD kateteri takılan toplam 100 hasta dahil edildi. Perkütan yöntemle nefrologlar tarafından takılan 50 PD hastası ile genel cerrahlar tarafından açık cerrahi yöntemle PD kateteri takılan 50 hasta biyokimyasal parametreler ve komplikasyon oranları ve sonuçlar açısından karşılaştırıldı.Perkütan yöntemle ve açık cerrahi yöntemle takılan hastaların biyokimyasal ve klinik verileri benzer saptanmıştır. Peritonit atak sayısı /yıl perkütan grupta açık cerrahi gruba göre anlamlı ölçüde az saptanmıştır [2 (0-4) ; 4 (1-7) , p:0.001]. Perkütan yöntemle takılan hastaların PD süresinin istatistiki anlama ulaşmasa da daha uzun olduğu tespit edilmiştir. [62 ay (41-121) ; 49 ay (33-111 p: 0.092]. Sonuç olarak perkütan yöntemle PD katateri takılması güvenli bir yöntemdir. Açık cerrahi yöntemle takılan PD kataterlerindeki peritonit sıklığı operatörlerin eğitimi ve katater ucunun özenli bakımı ile azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Periton Diyaliz Kateteri Yerleştirilmesi, Nefroloji , Genel Cerrahi ,peritonit

Comparison of Percutaneous Method and Open Surgical Method in Terms of Peritoneal Dialysis Catheter Placement

Abstract

As the success of peritoneal dialysis (PD) requires a well-functioning catheter, placing a PD catheter is the most important step in performing long-term PD. While the percutaneous method can be performed by nephrologists at the bedside and does not require general anesthesia, the open surgical method allows interventions for possible peritoneal adhesions. Thus, we aimed to compare the complications and long-term results of patients with PD catheters implanted with both methods. In this retrospective study, a total of 100 patients who underwent a PD

catheter insertion under elective conditions for renal replacement therapy between 2010 and 2020 were included. Biochemical parameters, complication rates, and long-term PD utility results were compared between 50 PD patients who were placed by nephrologists percutaneously and 50 patients who had undergone PD catheter by open surgery method by general surgeons. The number of peritonitis attacks per year was significantly lower in the percutaneous group compared to the open surgery group [2 attacks/year (0-4); 4 attacks/year (1-7), p: 0.001]. PD duration of patients who were implanted percutaneously was found to be longer, although it did not reach statistical significance. [62 months (41-121); 49 months (33-111) p: 0.092]. As a result, the percutaneous insertion of a PD catheter by a nephrologist is a safe method. The frequency of peritonitis in PD catheters inserted by open surgery can be reduced by training of the operators and meticulous care of the catheter tip.

Keywords: Peritoneal Dialysis Catheter İnsertion, Nephrology, General Surgery, Peritonitis

Presentation ID/Sunum No= 251

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Plasenta İnsersiyo Anomalilerinde Susceptibility Weighted Imaging Sekansının Tanıya Katkısının Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Hatice Arıöz Habibi[1]
[1]*Özel Varisson Radyoloji Merkezi*

Özet

Amaç: Plasental insersiyo anomalileri hayatı tehdit eden ve sezaryan oranlarındaki artışla insidansı artan bir klinik patolojidir. Plasenta akreata maternal morbidite ve mortaliteye neden olabilir. Komşu organ invazyonu nedeniyle masif postpartum hemorajiye, koagülopati, histerektomi ve maternal kayba yol açabilir. Klinik uygulamada nöroradyoloji alanında kullanılan Susceptibility Weighted Imaging (SWI) sekansının plasental invazyon anomalilerinin saptanmasındaki katkısının değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç- Yöntem: Çalışmaya plasenta previa tanısı alan ve insersiyo anomalisi risk faktörlerinden en az birisini taşıyan hastalar dahil edilmiştir. 23-35. gebelik haftasına sahip 24-42 yaşlarında 13 hastanın Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) sekanslarına ek olarak swi sekansları değerlendirildi. MRG'de literatürde tariflenen görüntüleme bulgularına göre akreata tanısı konuldu. Bulgular patoloji sonuçlarıyla ve ameliyat notlarıyla karşılaştırıldı. Sensitivite, spesifite, pozitif ve negatif prediktif değerler ile tanısal doğruluk oranı hesaplandı. Bulgular: 13 plasenta previa hastasının 8'inde akreata mevcuttu. Akreata kesin tanısı patoloji sonucu ya da intraoperatif konuldu. Bu hastaların 7 'sinde MRG (+), 6'sında swi(+) olarak bulundu. Plasenta akreata tanısında ana tanı kriterlerinden olan plasental heterojenite, vasküler disorganizasyon, intraplasental bant, intraplasental hemoraji tesbitinde swi sekansı faydalı bulunmuştur. MRG SWI sekansı ile histopatolojik sonuçlar-ameliyat bulguları karşılaştırıldığında sensitivite %75, spesifite %100, pozitif prediktif değer %100, negatif prediktif değer %71 ve tanısal doğruluk oranı %84 olarak saptandı. Sonuç: Cerrahi yaklaşımı planlama ve morbidite riskini değerlendirmede MRG yararlıdır. Swi sekansı daha küçük kan ürünlerini göstermede ve bant görünümünü tesbit etmede faydalı olabilecek bir sekanstır. Ancak hareket artefaktlarına duyarlılığı nedeniyle tanısal sekans elde etmedeki güçlük bu konudaki en büyük problemlerden biridir. Bu konuda daha geniş hasta serileri ile yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Plasenta Previa, Plasenta Akreata, Swi, Mrg

Evaluation of the Contribution of Susceptibility Weighted Imaging (SWI) to Diagnosis in Placental Insertion Abnormalities

Abstract

Objective: Placental insertion anomalies are life-threatening clinical pathology with increasing incidence due to increase in cesarean rates. Placenta accreta may cause maternal morbidity and

mortality. We aimed to evaluate the contribution of the Susceptibility Weighted Imaging (SWI) sequence in the detection of placental invasion anomalies. Materials and Methods: Patients diagnosed with placenta previa and having at least one of the risk factors for insertion anomaly were included in the study. SWI sequences were evaluated in addition to Magnetic Resonance Imaging (MRI) sequences of 13 patients aged 24-42 with 23-35.gestational week. According to the imaging findings described in the literature on MRI, a diagnosis of accreta was made. Findings were compared with pathology results and surgical notes. The diagnostic accuracy rate was calculated with sensitivity, specificity, positive and negative predictive values. Results: Eight of 13 placenta previa patients had accreta. The definitive diagnosis of acreta was made as a result of pathology or intraoperatively. It was found as MRI (+) in 7 of these patients and swi (+) in 6 of them. The swi sequence has been found useful in detecting placental heterogeneity, vascular disorganization, intraplacental band, and intraplacental hemorrhage, which are among the main diagnostic criteria in the diagnosis of placenta accreta. When the histopathological results-surgical findings were compared with the MRI SWI sequence, the sensitivity was 75%, specificity 100%, positive predictive value 100%, negative predictive value 71%, and diagnostic accuracy rate 84. Conclusion: MRI is useful in planning the surgical approach and evaluating the risk of morbidity. The Swi sequence can be useful in showing thiny blood products and detecting the the band. However, the difficulty in obtaining a diagnostic sequence due to its sensitivity to motion artifacts is one of the biggest problems in this matter. Studies on this subject with larger patient series are needed.

Keywords: Placenta Previa, Placenta Accreta, Swi, Mrı

Presentation ID/Sunum No= 212

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Plazminojen Aktivatör İnhibitör-1 (PAI-1) 4g/5g Gen Polimorfizminin Alzheimer Hastalığı Riski Üzerine Etkisi

Öğr.Gör. Gamze Güven[1],
Dr. Öğretim Üyesi Bedia Samancı[2]
[1]İstanbul Üniversitesi Aziz Sancar DETAE Genetik AD
[2]İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Nöroloji AD
**Corresponding author: Gamze Güven*

Özet

katalizleyen doku plazminojen aktivatörü ve ürokinaz proteazları inhibe eden bir serin proteaz inhibitörüdür. Alzheimer hastalığında PAI ekspresyonundaki artış ile amiloid beta proteininin birikimi arasında bir ilişki olduğu gösterilmiştir. Genin promotor bölgesinde yer alan 4G/5G insersiyon/delesyon polimorfizmi PAI ekspresyonunda artışa yol açmaktadır. Çalışmamızda PAI-1 4G/5G polimorfizminin Alzheimer hastalığı (AH) riski ile ilişkili olup olmadığını belirlemeyi amaçladık. Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 199'u ailevi (birinci derece akrabalardan en az birinde demans öyküsü), 134'ü sporadik (ailede demans öyküsü yok) olmak üzere toplam 333 Alzheimer hastası ve 221 kontrol dahil edildi. Hasta ve kontrollerin PAI genotipleri hidroliz problar kullanılarak Real-time PZR yöntemi ile belirlendi. Bulgular: Sonuçlarımız ailevi olgularda kontrollere göre PAI genotip dağılımları açısından anlamlı bir farklılık olmadığını ancak sporadik olgularda 4G/4G taşıyıcılığının kontrollere göre anlamlı ölçüde azaldığını (p=0.047) ve 4G/4G genotip taşıyıcılarının Alzheimer hastalığı riskinin 5G/5G taşıyıcılarına göre anlamlı ölçüde düşük olduğunu gösterdi (OR=0.460, %95CI=0.245-0.866, p=0.016). Ayrıca, 4G allel taşıyıcılığının da kontrollere kıyasla hastalarda anlamlı ölçüde düşük olduğu görüldü (OR=0.690, %95CI=0.508-0.937, p=0.017). Sonuç: PAI 4G/4G genotip taşıyıcılığının sporadik Alzheimer hastalığı riskine katkısı anlamlı bulunmuştur. Ancak ön çalışma niteliğindeki bu araştırmanın sonuçlarının, daha geniş hasta-kontrol gruplarında doğrulanması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Alzheimer Hastalığı, Pai, İndel, Polimorfizm, Risk

Effect of Plasminogen Activator İnhibitor-1 (PAI-1) 4g / 5g Gene Polymorphism On Alzheimer's Disease Risk.

Abstract

Aim: Plasminogen activator inhibitor type 1 (PAI-1) is a tissue plasminogen activator that catalysis the conversion of plasmin to plasminogen and a serine protease inhibitor that inhibits urokinase proteases. It has been shown that increased PAI expression has been associated with

the accumulation of amyloid beta protein in Alzheimer's disease (AD). The 4G/5G insertion deletion polymorphism in the promoter region of the gene leads to an increase in PAI expression. In our study, we aimed to determine whether the PAI-1 4G / 5G polymorphism is associated with the risk of AD. Materials and Methods: The study included 199 familial (history of dementia in at least one of the first-degree relatives) and 134 sporadic (no family history of dementia) AD patients, and 221 controls. PAI genotypes of patients and controls were determined by Real-time PCR method using hydrolysis probes. Results: Our results show that there is no significant difference in the distribution of PAI genotypes in familial cases compared to controls, but the frequency of 4G/4G carriers was significantly lower in sporadic cases compared to controls ($p = 0.047$) and 4G/4G carriers had a significantly lower risk of AD than 5G/5G carriers (OR=0.690, %95CI=0.508-0.937, p=0.017). Conclusion: The contribution of PAI 4G/4G genotype on the risk of sporadic AD was found to be significant. However, the results of this preliminary study need to be confirmed in larger study groups.

Keywords: Alzheimer Disease, Pai, İndel, Polymorphism, Risk

Presentation ID/Sunum No= 270

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Progranulin ve Soluble Tümor Nekrozis Faktör Benzeri Zayıf Apoptozis İndükleyicisi Serum Düzeyleri

Dr. Öğretim Üyesi Nihal İnandıklıoğlu[1],
Dr. Öğretim Üyesi Demet Aydoğan Kırmızı[2]
[1]Yozgat Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Tıbbi Biyoloji A.D., Yozgat
[2]Yozgat Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D., Yozgat
**Corresponding author: Nihal İnandıklıoğlu*

Özet

Konu Polikistik over sendromu (PKOS), doğurganlık çağındaki kadınlarda en sık görülen endokrin bozukluktur. PCOS insülin direnci, bozulmuş glukoz toleransı ve metabolik sendrom ile ilişkilidir. PKOS'lu kadınlarda obezite, tip2 diyabet, hiperlipidemi, kardiyovasküler hastalıklar, psikiyatrik ve nörolojik bozukluklar görülebilmektedir. Progranulin Amaç Bu çalışmanın amacı, PCOS'lu kadınlarda progranulin (PGRN) ve soluble tümor nekrozis faktör benzeri zayıf apoptozis indükleyicisi (sTWEAK) serum seviyelerinin insülin, glukoz ve insülin direnci testi (HOMA-IR) verileri ile ilişkisini değerlendirmektir. Yöntem Bu olgu-kontrol çalışmasına 46 PCOS, 38 kontrol olmak üzere 84 katılımcı dâhil edildi. Hastalardan ve kontrol grubundan 12 saatlik açlığı takiben sabahları venöz kan örnekleri alındı. Serum PGRN ve sTWEAK seviyeleri enzime bağlı immün sorbent testi (ELISA) ile ölçüldü. Bulgular Gruplar karşılaştırıldığında hasta grubunda açlık insülin (12.8 ± 12.75), HOMA-IR (2.67 ± 2.48), PGRN (87.74 ± 11.9 ng/ml) ve sTWEAK (718.06 ± 64.9 pg/ml) değerleri kontrol grubuna göre istatistiksel olarak yüksek saptandı ($p<0.001$). Ayrıca korelasyon analizi sonuçlarına göre PGRN ve sTWEAK değerleri hem HOMA-IR ve hem de açlık insülin değerleri ile pozitif korelasyon göstermektedir ($p<0.05$). Sonuç Sonuç olarak, serum PGRN ve sTWEAK seviyeleri PCOS'lu kadınlarda artmıştı. Bu belirteçlerle açlık insülin ve insülin direnci arasında pozitif bir ilişki vardı. Bu moleküller PCOS insülin patofizyolojisinde ve tedavisinde hedef moleküller olabilir. Sonuçlarımızın doğrulanması için daha büyük örneklem sayısına sahip ve PCOS heterojenitesine uygun tasarlanmış çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: İnsülin Direnci, Polikistik Over Sendromu, Progranulin, Stweak.

Progranulin and Soluble Tumor Necrosis Factor-Like Weak Inducer of Apoptosis Serum Levels in Women With Polycystic Ovary Syndrome

Abstract

Subject Polycystic ovary syndrome (PCOS) is the most common endocrine disorder in women of childbearing age. PCOS is associated with insulin resistance, impaired glucose tolerance, and metabolic syndrome. Obesity, type2 diabetes, hyperlipidemia, cardiovascular diseases, psychiatric and neurological disorders are determined in women with PCOS. Aim The aim of this study is to determine the relationship between progranulin (PGRN) and soluble tumor necrosis factor-like weak inducer of apoptosis (sTWEAK) serum levels with insulin, glucose and insulin resistance test (HOMA-IR) values in women with PCOS. Method This case-control study included 84 participants, including 46 PCOS and 38 controls. Venous blood samples were taken from patients and control group in the morning following 12-hours of fasting. Serum PGRN and sTWEAK levels were measured by enzyme-linked immune sorbent assay (ELISA). Results When the groups were compared, fasting insulin (12.8 ± 12.75), HOMA-IR (2.67 ± 2.48), PGRN (87.74 ± 11.9 ng/ml) and sTWEAK (718.06 ± 64.9 pg/ml) were statistically higher in the patient group compared to the control group ($p < 0.001$). Furthermore, according to the correlation analysis results, progranulin and sTWEAK values positive correlated with both HOMA-IR and fasting insulin values ($p < 0.05$). Conclusion As a result, serum PGRN and sTWEAK levels were increased in women with PCOS. There was a positive correlation between these markers and fasting insulin and insulin resistance. These molecules can be target molecules in PCOS insulin pathophysiology and treatment. Studies with larger sample sizes and designed in accordance with PCOS heterogeneity are needed to confirm our results.

Keywords: Insulin Resistance, Polycystic Ovary Syndrome, Progranulin, Stweak.

Presentation ID/Sunum No= 332

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Postoperatif Dermatolojik Komplikasyonlar

Uzman Dr. Ayşe Tunçer Vural[1]
[1]*Başkent Üniversitesi Hastanesi*

Özet

Cerrahi tekniklerde gelişmelere rağmen cerrahi işlemler sonrasında dermatolojik komplikasyonlar postoperatif en sık karşılaşılan komplikasyonlar arasındadır. Sıklıkla çoğu komplikasyon yaşamı tehdit etmeyen basit vakalar olmasına rağmen iyileşme sürecini olumsuz etkiliyebilir ve kozmetik olarak istenmeyen sonuçlar ile karşılaşılabilinir. Cerrahi öncesi dermatolojik komplikasyonların önüne geçmek için hastanın anamnezinin iyi şekilde alınması ve detaylı bir fizik muayene yapılması ile komplikasyona yol açabilecek potansiyel faktörler (yaşı, enfeksiyonlar, kullandığı ilaçlar, hastalıkları, alışkanlıkları, beslenme durumu vb.) belirlenebilir. Ayrıca yapılan cerrahi prosedür, cerrahi teknik, cerrahi yapılan bölge, ameliyat süresi, cerrahi sonrası uygulanan yara bakımı, cerrahi sonrasında hastaya verilen medikal tedavi gibi faktörler dermatolojik komplikasyonların gelişiminde etkili olabilir. Çoğu komplikasyon ciddi olmayan, tedavi ile sıklıkla iyileşen komplikasyonlar iken nadiren ciddi komplikasyonlar ile de karşılaşılabilmektedir. Postoperatif komplikasyonlar erken ve geç dönemde görülmesine göre ikiye ayrılmaktadır. Bazı komplikasyonlar erken ve geç dönemin her ikisinde de görülebilmektedir. Cerrahi sonrası en sık görülen dermatolojik komplikasyonlar; kanama, hematom, ödem, yara yeri enfeksiyonu, yara ayrışması, folikülit, ilaç reaksiyonları, nekroz, sütür reaksiyonu, granülomatöz reaksiyon ve allerjik/kontakt dermatitlerdir. Postoperatif geç dönemde görülebilen komplikasyonlar; skar oluşumu, keloid oluşumu, hipoestezi, pigment değişimi, dekübit ülseri, piyoderma gangrenosum, nekrotizan fasiit gibi dermatolojik durumlardır. Çoğu cerrahi komplikasyondan hastanın detaylı değerlendirilmesi ve cerrahi sırası ile sonrasında uygun bakımın sağlanması ile korunabilinir. Fakat her cerrahi prosedürün ayrı özellikleri olduğu ve her hastanın cerrahi öncesi ve sonrası iyileşme süreçlerinin birbirinden farklı olabileceği unutulmamalıdır. Bu sebeple cerrahi öncesinde hasta değerlendirilip risk faktörleri belirlenmelidir. Hasta bu risk faktörleri ve tüm komplikasyonlar ile dermatolojik komplikasyonlar açısından bilgilendirilmeli ve hastadan bilgilendirildiğine dair yazılı onam alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Postoperatif, Komplikasyon, Dermatoloji

Presentation ID/Sunum No= 235

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Potasyum Sitrat Kullanımının Böbrek Taşlarının Tedavisinde Eswl(Extracorporeal Shockwave Lithotripsy) Başarısına Etkisi Varmı'

Dr. Öğretim Üyesi Sıtkı Ün[1],
Uzman Dr. Mehmet Yoldaş[2]
[1]Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi
[2]SB Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Sıtkı Ün*

Özet

Amaç: Çalışmamızın amacı daha önce cerrahi müdahale ve ESWL yapılmamış en az 3 ay potasyum sitrat tedavisi alan hastalar ile almayan hastaların ESWL başarısını karşılaştırmak. Materyal ve Metod: Çalışmamıza 2015-2019 yılları arasında daha önce herhangi bir taş cerrahisi geçirmemiş ve ESWL uygunmamış 234 hasta dahil edildi. Verileri tam olan en az 3 ay süre ile potasyum sitrat tedavisi alan 71 hasta ile tedavi almamış 76 hasta gruplandırıldı. Gruplar arasında işlem öncesi yapılan karşılaştırmada anlamlı farklılık saptanmadı. Bulgular: 1.seans sonrası Potasyum sitrat alan grupta 17 (%22,6) hasta taşsız hale gelirken, potasyum sitrat almayan grupta 5 (%7) olarak bulunmuş ve arada anlamlı fark saptanmıştır. 2.seans sonrası Potasyum sitrat alan grupta 29 (%38,6) hasta taşsız hale gelirken, potasyum sitrat almayan grupta 20 (%28,1) olarak bulunmuş ve arada anlamlı fark saptanmamıştır. 3.seans sonrası Potasyum sitrat alan grupta 42(%56) hasta taşsız hale gelirken, potasyum sitrat almayan grupta 41 (%57,7) olarak bulunmuş ve arada anlamlı fark saptanmamıştır. Sonuç: Potasyum sitrat tedavisi 3 seans sonrası genel taşsızlık oranına etkisi saptanmamıştır. Ancak hastanın ESWL seans sayısını azaltarak komplikasyon riskini azaltması muhtemel olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Böbrek Taşı, Eswl, Potasyum Sitrat

Presentation ID/Sunum No= 76

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Preoperatif Farklı İnflamatuar Belirteçlerin Mide Karsinomlarında Prognozla İlişkileri

Uzman Dr. Recep Çağlar[1]
[1]*Mersin Şehir Eğitim Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Recep Çağlar*

Özet

Amaç: Preoperatif farklı inflamatuar belirteçlerin mide karsinomu prognozuna etkisini incelemektir. Materyal ve Metot: Mersin Şehir Eğitim Araştırma Hastanesinde 2016-2020 yılları arasında mide karsinomu tanısıyla total veya subtotal gastrektomi ameliyatı olan toplam 91 hastanın verileri ve mortalite durumları hastane kayıtlarından ve hasta dosyalarından retrospektif olarak incelendi ve kaydedildi. Hastaların demografik bilgileri, tümör lokalizasyonu, histopatolojik tanı, patolojik evre, tümör belirteçleri, preoperatif inflamatuar ve hematolojik belirteçler incelendi. Bu verilere göre tümörün evresi, metastatik lenf nodu oranı (MLR), laktat dehidrogenaz albumin oranı (LAR), nötrofil lenfosit oranı (NLR), platelet lenfosit oranı (PLR) değerleri hesaplandı. Bu sonuçların postoperatif sağkalımla ilişkileri değerlendirildi. İstatistiksel testler için IBM SPSS for Windows, version 17.0 (IBM statistics for Windows version 17, IBM Corparation, Armonk, New York, United States) programı kullanıldı. Bulgular: Yapılan korelasyon analizinde mortalite gelişimi üzerine etkili parametreler incelendiğinde yüksek NLR, PLR, LAR gibi inflamatuar parametrelerin, yüksek tümör evresine ek olarak sağkalıma olumsuz yönde etki ettiği görülmüştür. Sonuç: Preoperatif NLR, PLR, LAR ve tümörün ileri evre olması mide kasinomu olan hastalarda postoperatif sağkalımın belirlenmesinde yardımcı olabilir. Bu konuyla ilgili daha büyük serilerle yapılan çok sayıda çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Mide Karsinomu, İnflamatuar Belirteçler, Prognoz, Sağkalım

The Relationship of Different Preoperative Inflammatory Markers With the Prognosis of Gastric Carcinoma

Abstract

Objective: To investigate the effect of various different preoperative inflammatory markers on the prognosis of gastric carcinoma. Material and Method: The medical data and the mortality status of 91 patients who underwent total or subtotal gastrectomy operation for gastric carcinoma at Mersin City Training and Research Hospital between 2016 and 2020 were retrospectively reviewed from the hospital records and patient files. The patients' demographic characteristics, tumor location, histopathological diagnosis, pathological stage, tumor markers, and preoperative inflammatory and hematological markers were analyzed. Based on these data,

tumor stage, metastatic lymph node ratio (MLR), lactate dehydrogenase albumin ratio (LAR), neutrophil-lymphocyte ratio (NLR), and platelet lymphocyte ratio (PLR) were calculated. The relationship between these parameters and postoperative survival was analyzed. Statistical analyses were performed with IBM SPSS for Windows, version 17.0 (IBM Corporation, Armonk, New York, United States). Results: The correlation analysis of the parameters affecting survival showed that, in addition to an advanced tumor stage, inflammatory parameters like NLR, PLR, and LAR adversely affected survival. Conclusion: Preoperative NLR, PLR, LAR, and an advanced tumor stage may help determine the survival of gastric carcinoma patients. Multiple studies with larger series are needed on this subject.

Keywords: Gastric Carcinoma, İnflammatory Markers, Prognosis, Survival

Presentation ID/Sunum No= 42

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Primer İmmün Yetmezlik Temelinde Tekrarlayan Enfeksiyonlar

Uzman Dr. Gizem Kaynar Beyaz[1]
[1]Hatay Devlet Hastanesi

Özet

Amaç: Artan dünya nüfusu, sağlık kurumlarına ulaşımdaki aksamalar sonucu gözden kaçan ve aslında gitgide görülme sıklığı artan primer immün yetmezliğe sahip hastaları erken teşhis ve tedavi etmenin yanı sıra genetik geçişli bir hastalık olması nedeniyle ailelerin genetik danışmanlık almalarını sağlayarak sonraki nesilleri bu hastalıktan korumayı amaçlamaktır. Giriş: Primer immün yetmezlikler (PID'ler), enfeksiyona, otoimmüniteye / enflamasyona ve bazı durumlarda maligniteye değişken yatkınlıkla sonuçlanan, nadir görülen, büyük ölçüde monojenik bozuklukların çeşitli bir grubudur (1). Gelişmiş ülkelerde görülme sıklığı 1/10000 ile 1/100000 arasında değişmekte olup, akraba evliliğinin sık görüldüğü ülkemizde özellikle otozomal resesif geçiş gösteren tiplerinin daha sık görülmesi beklenmektedir (2). İmmün sistem hümoral, hücresel, fagositer ve kompleman sisteminden olmak üzere 4 ana bölümden oluşur. Genetik gelişim basamaklarının herhangi bir yada daha fazla noktasında meydana gelen bozukluğa bağlı olarak en sık hümoral immün yetersizlik görülür en nadir olarak kompleman sistem yetmezlikleri görülür (3). Ortadoğuda yaşanan politik-askeri gerginlikler sonrasında özellikle Doğu Akdeniz ve Güneydoğu Anadolu bölgesine gerçekleşen kontrolsüz sivil göç ve artan hasta sayısına bağlı olarak immün sistemi kusurlu çocukların tekrarlayan pnömoni ile acil servise başvurularını ve tanısal gecikmelerin örnek vakalar üzerinden anlatarak bu çalışmayı meydana getirdik. Materyal metod: Tekrarlayan pnömoni atakları ile acil servise başvuran 3 farklı olguda henüz yaşamın ilk 6 ayı içinde yer alan yaş grubundaki göçmen statüsünde bulunan ve daha önce farklı merkezlerin acil servislerinde pnömoni atakları, tekrarlayan diyare , otit ve kronik sinüzit tanıları ile çoklu antibiyoterapi ve hastane yatış öyküsü bulunmaktaydı. Kurumumuz acil servisine başvurularında ise 3 olguda da alt solunum yolu enfeksiyonu belirtileri ön planda olup yüksek ateş , öksürük ve solunum sıkıntısı mevcuttu. Bir olgunun cildinde egzamatöz deri lezyonları ve peteşiler bulunmaktaydı. Kan hemogram incelemesinde değişen oranlarda lenfopeni ve bir olguda trombositopeni saptandı. Kan biyokimya immünglobulin değerleri yaşlarına göre beklenen değerin altındaydı. Hastaların direk akciğer grafilerinde pnömonik konsolidasyon alanları mevcuttu. Hastaların ailesi ile yapılan görüşmeler neticesinde tekrarlayan pnömoni, otit atakları,akrabalık öyküsü ve daha önce ölen kardeş öyküsü bizler için uyarıcı oldu. 3 olguda olası immün yetmezlik tanısı nedeni ile daha ileri merkezlere yönlendirildi. 4 aylık olan ve tanı testleri hastanın kaybı sonrasında sonuçlanan wiskot aldrichli hasta dışında ağır kombine immün yetmezlik tanısı alan 2 hasta tedavi planıyla kemik iliği nakli amacıyla hematoloji birimine yönlendirildi. Tartışma: Primer immün yetmezlikli olgular hücresel ve humoral immünitenin bozulmasına bağlı olarak inatçı diyare, tekrarlayan pnömoni atakları, kronik sinüzit ve oral kandidiyazis gibi fırsatçı semptomlar ilk 3 ayda görülmeye başlarken tedavisiz kalan olgular ilk 24 ay içinde hayatlarını kaybederler (4). Sekonder immün yetmezlikten farklı olarak erken tanı almaları oldukça hayati olmasının

yanında kemik iliği nakli ile tam kür tedavi edilebilmeleri mümkündür (5). Artan kontrolsüz göçmen sayılarına bağlı olarak gerek acil servislere gerekse aile hekimlerine pnömoni yada fırsatçı enfeksiyon ön tanıları ile başvuran hasta sayısındaki artışı engellemek mümkün olmamaktadır. Enfeksiyonların tekrarlı olup olmadığını sorgulamak, nadir yada fırsatçı etkenle geçirilmiş enfeksiyon varlığı ve hemogram sonuçları değerlendirilirken görülebilen lenfopeni, lökopeni ya da trombositopeni, düşük immünglobulin düzeyleri bizler için uyarıcı olabilir. Sonuç: Primer immün yetmezlikler genetik işleyişin bir yada daha fazla bozulmasıyla ortaya çıkabilir. Tekrarlayan pnömoni,sinüzit, otit gibi kronik enfeksiyon tablosunun tekrarında klinisyen prezantasyon şeklindeki farklılığa bakmadan şüphe ile yaklaşarak erken tanıda yardımcı olabilir. Tedavi enfeksiyonun anlık kontrolü ile modern genetik tedavi protokolleri ile kalıcı olarak sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: İmmün Sistem ,primer İmmün Yetmezlikler,tekrarlayan Enfeksiyonlar.

Presentation ID/Sunum No= 317

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Primer Spontan Pnömotoraks: Sternum Varyasyonları ve Pectus Excavatum Predispozan midır'

Dr. Öğretim Üyesi Furkan Ertürk Urfalı[1]
[1]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi
**Corresponding author: Furkan Ertürk URFALI*

Özet

Giriş: Etyolojisinde enfeksiyöz veya yapısal akciğer bozuklukları gibi herhangi bir neden bulunmayan ve travmatik olmayan pnömotoraks olguları "primer spontan pnömotoraks (PSP)" olarak adlandırılmaktadır. Çalışmamızda, acil serviste PSP tanısı alan olgularda sternum varyasyonları ve pectus excavatum ile spontan pnömotoraks ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık. Materyal-Metod: Çalışmamıza Ocak 2016 ve Ocak 2019 tarihleri arasında Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi acil servisine başvuran 30 PSP olgusu, 30 kontrol grubu olgusu dahil edildi. Hastaların Toraks bilgisayarlı tomografi (BT) tetkikleri, sternum anatomik varyasyonları ve pectus excavatum (PE) deformitesi açısından 5 ve 7 yıl Toraks radyolojisi deneyimi olan iki radyolog tarafından ortak karar doğrultusunda değerlendirildi. Aksiyel Toraks BT kesitlerinde, vertebra cisim anterior ve sternum posterior yüzey arasındaki en kısa mesafeden Haller indeksleri ölçüldü. Haller indeksi 2'nin üzerinde olan olgular PE olarak sınıflandırıldı. Tüm veriler SPSS software (version 20.0, SPSS Inc., IL, US) programı ile değerlendirildi. Bulgular: Haller indeksi <2 ve > 2 olan iki grup arasında spontan pnömotoraks (SP) açısından ANOVA testinde anlamlı fark izlendi (p:0.009). Sternum anotomik varyasyon sıklığı PSP tanısı alan olguların %50'sinde, kontrol grubu olgularının %23'ünde tanımlandı. SPS tanısı alan olgularda en sık rastlanan sternum anatomik varyasyonu uzun ksifoid proçes (UKP) idi (%20). Sonuç: PE deformitesi ve UKP, SP etyolojisinde rol oynamaktadır. Tekrarlayan SP olgularında özellikle UKP'in SP nedeni olup olmadığı araştırılıp operasyon açısından değerlendirme yapılabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Primer Spontan Pnömotoraks, Pectus Excavatum, Toraks Bt, Haller İndeksi

Presentation ID/Sunum No= 73

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Propofole Bağlı Enjeksiyon Ağrısını Azaltmada 0.5 Mq/kg Dexmedetomidinin Analjezik Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Kaçmaz[1]
[1]Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
**Corresponding author: Mustafa KAÇMAZ*

Özet

Amaç: Propofol ameliyathane dışı anestezi uygulamalarında; etkisinin hızlı başlaması, derlenmenin çabuk olması nedeniyle tercih edilen bir hipnotiktir, ancak en büyük dezavantajı enjeksiyon ağrısıdır. Çalışmamızda dilatasyon ve küretaj (D&C) uygulanan hastalarda propofol enjeksiyon ağrısının önlenmesinde 0.5 µg/kg deksmedetomidinin etkinliğinin araştırılması amaçlanmıştır. Materyal ve metod: Çalışmaya D&C planlanan 18-65 yaş arası ASA-I ve II grubu 90 hasta alındı. Çalışma randomize çift kör ve plasebo kontrollü olarak yapıldı. Hastalar 30'ar kişiden oluşan 3 gruba ayrıldı; Grup D'ye 0.5 µg/kg deksmedetomidin, Grup L'ye 0.5 mg/kg lidokain, Gup P'ye izotonik NaCl 5 ml verildi. Hastalara sözel tanımlayıcı skala (VRS) değerleri soruldu ve kaydedildi. Hastaların işlem sırası ve sonrasında hemodinamik verileri, yan etkiler, Ramsey sedasyon skorları (RSS), Aldrete derlenme skorları ile taburculuk (PADSS) süreleri de kaydedildi. Bulgular: Grup D ve Grup L'de şiddetli ağrı (VRS=3) sıklığının Grup P'e göre daha az olduğu saptanmıştır (P=0.001). Grup D ve Grup L ile karşılaştırıldığında orta düzeyde ağrı (VRS=2) sıklığı Grup D'de istatistiksel olarak anlamlı oranda düşük bulunmuştur (P=0.025). Hiç ağrısı olmayan yada hafif ağrı tanımlayan (VRS=0 ve 1) hasta oranı; Grup D, L ve P de sırasıyla; %100, %83.3 ve %20 idi. İşlem sırasında sistolik kan basıncı, Grup L'de Grup P'e göre anlamlı oranda düşük olarak saptandı (P=0.03). İşlem sonrası sistolik kan basıncı değerleri Grup P'de Grup L ve D gruplarına göre anlamlı oranda yüksek olarak saptandı (P=0.003). Grup D'de RSS değerleri diğer gruplara göre daha düşük bulundu (P=0.005). Aldrete ve PADSS değerleri gruplar arasında benzer olarak bulundu. Sonuç: Propofola bağlı enjeksiyon ağrısını önlemede; 0.5 µg/kg deksmedetomidin, 0.5 mg/kg lidokain ve kontrol grubundan daha etkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Deksmedetomidin, Lidokain, Propofol Enjeksiyon Ağrısı.

Presentation ID/Sunum No= 180

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Psikiyatri Polikliniğine Başvuran ve 19 Yıl Önce Düzce Depremi Yaşamış Olan Hastalarda Devam Eden Travma Sonrası Stres Bozukluğu

Dr. Öğretim Üyesi Betül Kurtses Gürsoy[1],
Uzman Büşra Öztürk[2]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi
[2]Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi
**Corresponding author: Betül Kurtses Gürsoy*

Özet

Giriş: 1999 yılında Düzce halkı 87 gün arayla bilançosu ağır iki deprem yaşantılamış olup etkilerinin halen devam ettiği görülmektedir. Bu çalışma Düzce depreminin merkezi olan Düzce ilinde devlet hastanesi psikiyatri polikliniğine başvuran hastalar arasında yapılmıştır. Çalışmanın amacı depremin 19. yılında halen depreme bağlı devam eden TSSB sıklığını belirlemektir. Yöntem: Düzce Devlet Hastanesi psikiyatri polikliniğine başvuran, Düzce depremini yaşamış 126 kadın, 74 erkek hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Hastalara sosyodemografik veri formu, Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ), Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ), Post-Travmatik Stres Bozukluğu Soru Listesi-Sivil Versiyonu (PTSDC-CV) ve Stresle Başa Çıkma Tarzı Ölçeği uygulanmıştır. Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 42,13 (±10,32) idi. Hastaların 98 inde (%49) TSSB semptomlarının belirgin olarak devam ettiği gözlendi. TSSB tablosu ile cinsiyet arasında (p=0.015) ve sosyoekonomik durum (p=0.027) arasında anlamlı bir ilişki olduğu ve TSSB kliniğinin; BDÖ (p<0,001, r=0,564) ve BAÖ (p<0,001, r=0,539) puanları ile güçlü bir korelasyon gösterdiği gözlendi. TSSB puanları ile kendine güvenli (p<0,001, r=-0,267), iyimser (p=0,045, r=-0,146) ve sosyal destek arayan (p=0,014, r=-0,167) yaklaşımlar arasında anlamlı ters korelasyon bulunmuştur. Sonuç: Çalışma sonucunda başvuran hastaların %49 unda halen TSSB semptomlarının belirgin olarak devam ettiği ve özellikle kadın cinsiyetin ve düşük sosyoekonomik durumun bunda rol oynadığı aynı zamanda strese karşı kendine güvenli yaklaşımın, iyimser yaklaşımın ve sosyal destek arayıcı yaklaşımın TSSB ye karşı koruyucu rol oynadığı fakat çaresiz yaklaşımı ve boyun eğici yaklaşımı benimseyenlerde TSSB puanlarının daha yüksek olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Stres Bozukluğu, Travma Sonrası, Başa Çıkma Yöntemleri, Depremler

Continuing Posttraumatic Stress Disorder in Patients Who Applied to the Psychiatric Outpatient Clinic and Have Experıenced Duzce Earthquake Before 19 Years

Abstract

Introduction: In 1999, the people of Düzce experienced two severe earthquakes with an interval of 87 days, and it is seen that their effects are continuing. This study was conducted among the patients who applied to the psychiatry outpatient clinic of the Düzce State Hospital. This study aims to determine the prevalence of PTSD continuing due to the earthquake lived 19 years ago. Method: 126 female and 74 male patients who applied to Düzce State Hospital psychiatry outpatient clinic and experienced the Düzce earthquake were included in the study. Sociodemographic data form, Beck Depression Inventory (BDI), Beck Anxiety Inventory (BAI), Post-Traumatic Stress Disorder Question List-Civilian Version (PTSDC-CV), and Stress Coping Style Scale were applied to the patients. Results: The mean age of the patients included in the study was 42.13 (± 10.32). The symptoms of PTSD continued in 98 (49%) of the patients. It was found that there is a significant relationship between PTSD scores and gender ($p = 0.015$) and socioeconomic status ($p = 0.027$). There is a strong correlation between BDI ($p < 0.001$, $r = 0.564$) and BAI ($p < 0.001$, $r = 0.539$) scores with PTSD scores. Found negative correlation with PTSD scores and self-confident ($p < 0.001$, $r = -0.267$), optimistic ($p = 0.045$, $r = -0.146$) social support-seeking ($p = 0.014$, $r = -0.167$) approaches. Conclusion: As a result of the study, 49% of the patients who applied to the study still have significant PTSD symptoms and especially female gender and low socioeconomic status play a role in this, and also that self-confident approach to stress, optimistic approach, and social support-seeking approach play a protective role against PTSD. It was observed that PTSD scores were higher in those who adopted the helplessness and submissive approaches.

Keywords: Stress Disorder, Post Traumatic, Coping Skills, Earthquakes

Presentation ID/Sunum No= 11

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rekkürren Over Kanserinde Tedavi :Literatür Taraması

Dr. Ceren Yıldız Eren[1]
[1]*Eskişehir Acıbadem Hastanesi*
**Corresponding author: Ceren Yıldız Eren*

Özet

Epitelyal over kanseri kadın malignitelerinde 8.sırada olmasına rağmen ,ölüm nedenleri arasında 5.sırada yer almaktadır.Hastalık genellikle ileri evrede tanı almaktadır ve nüks oranı yüksektir.Standart tedavisi optimal cerrahi sonrası 6 kür paklitaksel ve karboplatin tedavisi olup sonrasındaki hastalıksız geçen süreye göre nüks hastalık sınıflandırılmaktadır. Tek bölge nüksü olan ve son kemoterapiden 24 ay ya da daha uzun süre geçmiş olan hastalarda sekonder cerrahi girişim yapıldığında prognoz iyileşmektedir.(AGO-DEKSTOP 3 ÇALIŞMASI)Tümör histolojisi,BRCA gen durumu,platin kemoterapisi sonrası hastalıksız sağkalım süresi ve Anti-VEGF tedavisi alınmış olması rekkürren hastalıkta tedavi seçimini etkileyen en önemli faktörlerdir.Rekkürren hastalıkta platin duyarlı olan grupta platin bazlı kemoterapiler,tekli ajan Anti-VEGF veya nonplatin bazlı kemoterapilere göre daha başarılıdır.PARP inhibitörü olan olaparib , platin duyarlı grupta hastalıksız sağkalımı uzatmaktadır.Platin rezistans grupta lipozomal doksorubisin/trabektedin kombinasyonu alternatif olarak düşünülebilir.Rükürren ovaryan kanserlerde kişisel yaklaşım sağkalımı uzatmaktadır.Cerrahi ile birlikte antianjiojenik ajanların ve PARP inhibitörlerinin kullanımı bu kanserin kronik bir hastalık haline gelmesinde yardımcı olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Rekürren Over Kanseri, Kemoterapi, Anti-Vegf, Parp İnhibitör

Presentation ID/Sunum No= 118

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Revealing the Role of Retinoids On the Phenotypic and Epigenetic Landscape of Bladder Cancer Cells

Araştırmacı Gizem Özgün[1], Doç.Dr. Şerif Şentürk[2], Dr. Serap Erkek Özhan[3]

[1]İzmir Uluslarası Biyotıp ve Genom Enstitüsü, İzmir, türkiye
[2]İzmir Uluslarası Biyotıp ve Genom Enstitüsü, İzmir, Türkiye
[3]İzmir Biyoyıp ve Genom Merkezi, İzmir, Türkiye

Özet

Retinoik asit sinyal yolağı, ürotelyum gelişimi, ürotelyal farklılaşma ve diğer bazı temel süreçlerin düzenlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, bu sinyal yolağındaki bozukluklar, mesane kanseri dahil olmak üzere birçok kanserin patogenezinde anahtar role sahiptir. Retinoidler, apoptozun indüksiyonu, hücre büyümesinin inhibisyonu ve malign hücrelerin farklılaşma programının yeniden düzenlenmesi gibi süreçlerde görev almaktadır ve bu nedenle kemopreventif ajanlar olarak da görülmektedirler. Aynı zamanda retinoidler, epigenomun düzenlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır ve özellikle bivalent kromatin profilindeki genlerin ifade olma durumlarının kontrolünde görev yaparlar. Mesane kanseri, kromatin düzenleyici genlerdeki aşırı mutasyon yükü sebebiyle göze çarpmaktadır ve bu sebeple bir kromatin hastalığı olarak görülmektedir. Bu çalışmada, retinoidlerin kasa invaziv mesane kanseri hücrelerinin fenotipik ve epigenetik profillerindeki değişikliklerin hücre biyolojisi ve (epi)genomik yöntemlerle integratif bir biçimde analiz edilmesi planlanmıştır. Retinoidlerin kasa invaziv mesane kanseri hücrelerinin proliferasyonu üzerindeki inhibe edici etkilerini ortaya çıkarmak için MTT testi kullanılmıştır. All-trans retinoik asit'in (ATRA) fizyolojik konsantrasyonlarının hücre proliferasyonunu engellemede etkili olmadığı belirlenmiştir. Bununla birlikte, sentetik bir retinamid olan fenretinidin, doza ve zamana bağlı bir şekilde hücre proliferasyonunu inhibe ettiği gözlemlenmiştir. Annexin V-FITC/PI yönteminin uygulanmasıyla fenretinidin artan konsantrasyonlarının apoptotik hücre ölümünü önemli ölçüde artırdığı ve fenretinidin, yüksek konsantrasyonlarda kullanıldığında G2/M fazında hücre döngüsünde durmaya yol açtığı belirlenmiştir. Fenretinidin ürotelyal gelişimde rol oynayan genler, endoderm transkripsiyon faktörleri, pro-apoptotik genler, büyümeyi durduran DNA hasarı genleri ve retinoik asit reseptörleri gibi bazı önemli genlerin ekspresyonu üzerine etkileri RT-qPCR yöntemi ile belirlenmiştir. Fenretinid uygulaması ile ortaya çıkacak epigenetik profilleri tanımlamak için, aktif H3K4me3 ve baskılayıcı H3K27me3 histon işaretleri için kromatin immünopresipitasyon dizileme (ChIP-seq) deneyleri gerçekleştirilecektir. Sonuç olarak, bu çalışma ile elde edilen bulgular, retinoidlerin epigenetik ilaçlarla potansiyel kombinasyonu ile mesane kanserinin tedavisinde kullanımına rehberlik edecektir.

Anahtar Kelimeler: Mesane Kanseri, Chıp-Seq, Epigenetik Düzensizlik, Retinoik Asit, Retinoid

Revealing the Role of Retinoids On the Phenotypic and Epigenetic Landscape of Bladder Cancer Cells

Abstract

Emerging data point to a key role of retinoic acid signaling pathway in urothelium development, urothelial differentiation and regulation of certain fundamental processes. Therefore, dysregulation of this signaling pathway constitute key players in cancer pathogenesis including bladder cancer. Retinoids govern the induction of apoptosis, the inhibition of cell growth and readjustment of the differentiation programme of malignant cells and therefore have a crucial function as chemopreventive agents. The molecular basis of retinoid action involves epigenome related activities and retinoids have substantial effects on resolution of the bivalent chromatin domains. Bladder cancer has been identified as an epigenetic disease that is driven by the excessive mutational load in chromatin regulatory genes. In this study, we aim to investigate the role of retinoids in bladder cancer by combining concepts from phenotypic aspects with deciphering changes in epigenetic landscape of bladder cancer cells by retinoid treatment. To elucidate the inhibitory effects of retinoids on muscle invasive bladder cancer cells' proliferation, MTT assay was utilized. Physiological concentrations of all-trans retinoic acid were unable to inhibit cell proliferation. However, a synthetic retinamide fenretinide inhibited cell proliferation in a dose-dependent and time-dependent manner. According to Annexin V-FITC/PI method, increasing concentrations of fenretinide treatment considerably enhanced apoptotic cell death. Intriguingly, fenretinide led to cell cycle arrest in G2/M phase when used in higher concentrations. The effects on the expression of some crucial genes such as urothelial marker genes, early endoderm transcription factors, pro-apoptotic genes, growth-arresting DNA-damage genes and retinoic acid receptors were determined by the RT-qPCR method. To identify epigenetic features linked to fenretinide dependency, chromatin immunoprecipitation coupled with sequencing (ChIP-seq) experiments will be performed for active H3K4me3 and repressive H3K27me3 histone marks. Ultimately, the findings obtained with this study will guide the use of retinoids in treatment of bladder cancer with potential combination of epigenetic drugs.

Keywords: Bladder Cancer, Chıp-Seq, Epigenetic Dysregulation, Retinoids

Presentation ID/Sunum No= 333

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Riboflavin Modifiyeli Manyetik Nanopartikül Sentezi ve Korneal Çapraz Bağlama Yönteminde Etkinliği

Dr. Öğretim Üyesi Alaaddin Coşkun[1], Dr. Fatih Şentürk[2], Doç.Dr. Eylem Turan[3]

[1]Yozgat Bozok Üniversitesi, Tıp Fakültesi
[2]Düzce Üniversitesi, Tıp Fakültesi,
[3]Medipol Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi
**Corresponding author: Alaaddin COŞKUN*

Özet

Keratokonus, görme azalması ve hatta görme kaybına neden olabilen düzensiz astigmatizm ile karakterize korneal ektazidir. Son yıllarda ultraviyole ışık (UV-A, 365nm) ile aktive edilen riboflavin (Rb) kullanılan korneal kolajen çapraz bağlama (CXL) yöntemi keratokonus tedavisinde altın standart haline gelmiştir. Ancak korneanın Rb geçirgenliğinin sınırlı olması, CXL yönteminin etkinliğini sınırlamaktadır. Riboflavinin trans-epitelyal penetrasyonunu artırmak için, kornea epitelinin kazınması (epithelium-off), iyontoforez-destekli uygulama ve yeni riboflavin formülasyonlarını içeren çeşitli teknikler geliştirilmiştir. Farklı teknikler kullanılmasına rağmen stromada riboflavin konsantrasyonunun istenilen düzeyde olmaması alternatif yöntemlerin araştırılmasını gerektirmektedir. Çalışmamızda riboflavin-modifiyeli tannik asit (TA) kaplı süperparamanyetik demir oksit nanopartiküllerinin (Rb-TA-SPIONs) manyetik alan varlığında stromaya penetrasyon miktarının artırılması amaçlanmıştır. Bu amaçla, TA kaplı SPION'lar ikili çöktürme yöntemi ile başarıyla sentezlenmiştir. Elde edilen Rb-TA-SPION'ların yapısı, manyetik özellikleri, morfolojisi ve çapı Fourier transform kızılötesi spektroskopisi (ATR-FTIR), X-ışını fotoelektron spektroskopisi (XPS), titreşimli örnek manyetometresi (VSM), transmisyon elektron mikroskobu (TEM) ve dinamik ışık saçılımı (DLS) ölçümleri ile doğrulanmıştır. Ex-vivo Sığır kornealarında manyetik alan altında Rb-TA-SPION'ların korneal geçirgenlik deneyleri ve penetrasyonunu artırabilecek kritik manyetik alan değeri belirleme çalışmaları devam etmektedir. Bu çalışma Yozgat Bozok Üniversitesi BAP koordinatörlüğü tarafından desteklenmiştir (Proje no: 6602a-TF/19-296).

Anahtar Kelimeler: Keratokonus, Riboflavin, Manyetik Nanopartikül, Kornea Çapraz Bağlama

Synthesis of Riboflavin-Modified Magnetic Nanoparticle and Its Effectiveness in Corneal Crosslinking Method

Abstract

Keratoconus is corneal ectasia characterized by irregular astigmatism, which can cause decreased vision and even loss of vision. In recent years, the corneal collagen crosslinking (CXL) method using riboflavin (Rb) activated by ultraviolet light (UV-A, 365nm) has become the gold standard in the treatment of keratoconus. However, the limited Rb permeability of the cornea restricts the effectiveness of the CXL method. To increase Rb trans-epithelial penetration, various techniques include scraping the corneal epithelium (epithelium-off), iontophoresis-assisted delivery, and novel riboflavin formulations, have been developed. Although using different techniques, the failure of the riboflavin concentration at the desired level in the stroma requires the search for alternative methods. In our study, it was aimed to increase the penetration amount of the riboflavin-modified tannic acid (TA) coated superparamagnetic iron oxide nanoparticles (Rb-TA-SPIONs) into the stroma by the presence of the magnetic field. For this purpose, TA-coated SPIONs were successfully synthesized by the co-precipitation method. The structure, magnetic properties, morphology, and diameter of the prepared Rb-TA-SPIONs were confirmed by Fourier transform infrared spectroscopy (ATR-FTIR), X-ray photoelectron spectroscopy (XPS), vibrating sample magnetometer (VSM), transmission electron microscopy (TEM), and dynamic light scattering (DLS) measurements. In the ex-vivo bovine model, permeability tests of Rb-TA-SPION under magnetic field and the critical magnetic field determination studies that can increase penetration have not been concluded yet.

This work was supported by the Yozgat Bozok University BAP Coordinator (Project number: 6602a-TF /19-296).

Keywords: Keratoconus, Riboflavin, Magnetic Nanoparticle, Corneal Crosslinking

Presentation ID/Sunum No= 320

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rigler Triadı: Safra Taşı İleusunun Klasik Radyolojik Bulguları

Arş. Gör.Dr. Abdullah Enes Ataş[1], Arş.Gör.Dr. Şeyma Babaoğlu[1], Doç.Dr. Necdet Poyraz[1]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı

**Corresponding author: Abdullah Enes Ataş*

Özet

Safra taşı ileusu, kolelityazisin nadir bir komplikasyonu ve intestinal obstrüksiyonun olağandışı sebeplerinden biridir ve genellikle yaşlı popülasyonda görülür. Bu durum, kolesistoduodenal fistül oluşması ile birlikte safra taşının barsak lümenine geçerek intestinal sistemde mekanik obstrüksiyona neden olması olarak tanımlanır. Safra taşı ileusunun tanısında görüntülemenin yeri oldukça önemlidir. Direkt grafiler tanı için fayda sağlasa da bu tanı için en önemli görüntüleme yöntemi bilgisayarlı tomografidir. Rigler triadı olarak da bilinen safra taşı ileusunun klasik radyolojik bulguları; pnömobilya, intestinal obstrüksiyon ve aberran yerleşimli safra taşıdır. İlerlemiş hasta yaşı, komorbiditeler ve tanıda gecikme gibi faktörler nedeniyle safra taşı ileusunun mortalite ve morbidite oranı yüksektir. Bu olgularda genellikle acilen cerrahi tedavi yapılması gerekir. Safra taşı ileusunun radyolojik tanısı bazen zor veya karmaşık olabilir, ancak tespitinde Rigler triadı radyologlar için rehberlik etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgisayarlı Tomografi, İleus, Kolelityazis

Rigler's Triad: Classic Radiologic Findings of Gallstone Ileus

Abstract

Gallstone ileus, which is generally seen in the elderly population, is a rare complication of cholelithiasis and an unusual cause of intestinal obstruction. This condition is defined as the formation of a cholecystoduodenal fistula and the passage of the gallstone into the intestinal lumen causing mechanical obstruction in the intestinal system. Diagnostic imaging is very important in the diagnosis of gallstone ileus. Although direct radiographs are useful for diagnosis, the most important imaging method for this diagnosis is computed tomography. Classical radiological findings of gallstone ileus, also known as the Rigler's triad; pneumobilia, intestinal obstruction and aberrant localized gallstones. The mortality and morbidity rate of gallstone ileus is high due to factors such as advanced patient age, comorbidities and delay in diagnosis. Surgical treatment is usually required urgently in these cases. Radiological diagnosis of gallstone ileus can sometimes be difficult or complicated, but the Rigler's triad guides radiologists in its detection.

Keywords: Computed Tomography, İleus, Cholelithiasis

Presentation ID/Sunum No= 40

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Rutin Laboratuar ve Gaz Kromatografisi Yöntemleriyle Tanımlanan Mycobacterium Türlerinin Anti-Tüberkülo İlaçlara ve Ofloksasine İn-Vitro Duyarlılığı

Uzman Dr. Selim Görgün[1]
[1]*Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Mycobactericeae familyasında Mycobacterium tuberculosis, Mycobacterium leprae ve klinik önemleri son yıllarda giderek artan tüberküloz dışı mikobakteriler yer almaktadır. Günümüzde basilin ekolojisi, biyokimyası ve immünogenetiği hakkında önemli bilgiler elde edilmesine rağmen oluşan ilaç dirençleri nedeniyle tedavide her zaman başarılı sonuçlar alınamamaktadır. Amaç: Bu çalışmada, pulmoner tüberküloz olduğu düşünülen olguların balgam örneklerinden rutin tanı yöntemleriyle izole edilen Mycobacterium türlerinin genetik yapılarına göre Gaz Kromotografisi cihazında daha hızlı ve güvenilir olarak tanımlanması planlandı. Yöntemler: Löwenstein Jensen besiyerinde Mycobacterium üremesi gözlemlenen kültür örnekleri, oleic acide- dextrose-citrate (OADC) katkılı Middlebrook 7H10 besiyeri içeren plaklara pasajlandı. Saponifikasyon, metilasyon, saflaştırma ve bazik yıkama fazlarına uygulanan örneklere daha sonra Kromatografi cihazında Mikobakteri türlerine özel yağ asidi metil ester profillerine göre tip tayini yapıldı. Standart suş olarak kullanılan Mycobacterium tuberculosis H37Rv suşu (ATCC 27294) için de aynı işlemler tekrarlandı. Bulgular: Çeşitli kliniklerden gönderilen balgam örneklerinde üretilen Mycobacterium suşlarının Kromotografi cihazında yapılan tür tanımlamasında, toplam 55 suşun 52 (%94,6)'sinin Mycobacterium tuberculosis, 2 (%3,6)'sinin Mycobacterium xenopi ve 1 (%1,8)'inin de Mycobacterium avium-intracellulare olduğu bulundu. Klasik antitüberkülo ilaçlar ve ofloxacine düşük ilaç konsantrasyonlarında direnç gözlenmesine rağmen, önerilen kritik ilaç konsantrasyonlarında streptomisine (4 µg/ml'de) % 17,3, izoniazide (0,2 µg/ml 'de) %3,9 ve etambutole (2,0 µg/ml'de) %3,9 oranında ilaç direnci saptanmıştır. Rifampisin (40,0 µg/ml'de) ve ofloksasine (0.5 µg/ml'de) ise kritik ilaç konsantrasyonlarında direnç gözlenmemiştir. Sonuç: Mycobacterium suşlarında son yıllarda tüm dünyada direnç değişimleri görülmektedir. Tüberküloz hastalığının yayılımını ve mortalite hızını daha etkin kontrol etmek amacıyla tedavi öncesinde bakterinin standart, hızlı ve güvenilir şekilde identifikasyonu önemlidir. Yeni tanı ve tedavi protokolleri bu sürece yol gösterici olacaktır. Anahtar Kelimeler: Mycobacterium, Tüberküloz, Kromatografi

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Mycobacterium, Tüberküloz, Kromatografi

In Vitro Sensitivity of Mycobacterium Species Identified by Routine Laboratory and Gas Chromatography Methods to Anti-Tuberculo Drugs and Ofloxacin

Abstract

Introduction: Mycobacterium tuberculosis, Mycobacterium leprae and non-tuberculosis mycobacteria, whose clinical importance has gradually increased in recent years, are included in the Mycobactericeae family. Today, although important information about the ecology, biochemistry and immunogenetics of the bacillus is obtained, successful results cannot always be obtained in treatment due to drug resistance. Aim: In this study, it was planned to identify Mycobacterium species isolated by routine diagnostic methods in sputum samples of cases thought to have pulmonary tuberculosis, faster and more reliably in Gas Chromatography device according to their genetic structure. Methods: Culture samples with growth of Mycobacterium on Lowenstein Jensen medium were passaged into plates containing Middlebrook 7H10 medium with oleic acid-dextrose-citrate (OADC). The samples applied to saponification, methylation, purification and basic washing phases were then typed according to the specific fatty acid methyl ester profiles of Mycobacteria species in the Chromatography device. The same procedures were repeated for the Mycobacterium tuberculosis H37Rv strain (ATCC 27294) used as standard strain. Results: In the species identification made on the Chromatography device of Mycobacterium strains produced in sputum samples sent from various clinics, 52 (94.6%) of 55 strains were identified as Mycobacterium tuberculosis, 2 (3.6%) Mycobacterium xenopi and 1 (1.8%) was also found to be Mycobacterium avium-intracellulare. Although resistance to conventional antituberculous drugs and ofloxacine was observed at low drug concentrations, drug resistance at recommended critical drug concentrations was 17.3% to streptomycin (at 4 µg / ml), isoniazide (at 0.2 µg / ml) 3.9% and to ethambutol (at 2.0 µg / ml) it was detected in 3.9%. No resistance was observed at critical drug concentrations to rifampicin (at 40.0 µg / ml) and ofloxacin (at 0.5 µg / ml). Results: Resistance changes have been observed in Mycobacterium strains all over the world in recent years. Standard, rapid and reliable identification of bacteria before treatment is important in order to control the spread and mortality rate of tuberculosis disease more effectively. New diagnosis and treatment protocols will guide this process. Keywords: Mycobacterium, Tuberculosis, Chromatography

Keywords: Keywords: Mycobacterium, Tuberculosis, Chromatography

Presentation ID/Sunum No= 109

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağ Pnömonektomi ve Sol Ana Bronş-Karina Sleeve Rekonstrüksiyonunda Cerrahi Alan Entübasyonu ile Tek Akciğer Ventilasyonu

Uzman Dr. Ufuk Turan[1],
Dr. Öğretim Üyesi Serkan Şenkal[2]
[1]Sağlık Bakanlığı
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

Giriş Karinal sleeve rezeksiyonlar hem cerrahi hem de anestezi yönetimi açısından zorlayıcı prosedürlerdendir. Birçok hastaya ameliyat şansını yitirmiş safhalarda tanı konulmaktadır. Bu prosedür uygulanan hastalarda ise mortalite ve morbidite sıradan toraks cerrahilerine göre yüksektir. Anestezi yönetimindeki ana endişe yeterli ventilasyon ve gaz değişiminin sağlanmasıdır. Bunu sağlamak için Ameliyat prosedürünün kompleksliğine göre ECMO, kardiyopulmoner bypass, HFJV ve cerrahi alandan entübasyon kullanılabilir. Olgu Öksürük şikâyeti olan 63 yaşında erkek hastanın sağ akciğer hiler bölgede ana bronşu çevreleyen atelektazik alanlar ve ana pulmoner arteri invaze eden bir kitle, üst lobta konsolide alanlar ve buzlu cam opasiteleri görülmüştür. Preoperatif solunum fonksiyon testlerine göre; FEV1:1,38L (%51), FVC:1,83L (%54), FEV1/FVC:75 (%99). Hipertansiyon ve diyabeti olan hasta için sağ pnömonektomi ve karinal rezeksiyon-rekonstrüksiyon planlandı. Ameliyat günü hasta indüksiyon sonrasında 39 French sol çift lümeli tüp ile entübe edildi. Fiberoptik bronkoskopi (FOB) ile pozisyonu doğrulandı. FOB sırasında sağ ana bronşa ve karinadan 1-2 cm proksimale doğru ilerleyen lokalize intrabronşiyal lezyon gözlemlendi. Arter kanülasyonu ve santral ven kateterizasyonu yapıldı. Anestezi planlaması yapılırken postoperatif entübe takibin anastomoz hattını kötü yönde etkileceği düşünülerek ameliyat sahasından ventilasyon seçeneği tercih edildi. Lateral dekübit pozisyonu verildikten sonra cerrahiye izin verildi. Eksplorasyonda hiler bölge dışında özofagus ve perikard üzerindeki lezyonların rezeksiyonu yapıldıktan sonra sağ pnomonektomi yapıldı. Sol ana bronş diseke edildikten sonra 5.0 steril spiralli entübasyon tüpü ile sol ana bronşa ameliyat alanından entübe edilerek ventile edilmeye başlandı. Trakea ve sol ana bronş başlanarak sütüre edilmeye başlandı. Sütürler anterior kısma ulaştığında endobronşiyal tüp çıkarıldı. Lateral pozisyonda video laringoskop ile tek lümenli endotrakeal entübasyon yapılarak sütürasyon tamamlandı. Toraks tüpü yerleştirilerek ameliyat bölgesi kapatıldı. Hasta uyandırılmadan önce efektif ağrı kontrolünün sağlanabilmesi için ultrason yardımıyla erector spina plan bloğu yapıldı. Supin pozisyona alınarak uyandırıldı. Klinik takiplerinde komplikasyon gelişmedi. Fakat postoperatif 15. günde solunum sıkıntısı gelişen hasta tekrar opere edilerek sütürasyon hattında onarım yapıldı ve trakeal stent takıldı.

Anahtar Kelimeler: Akciğer Kanseri, Karina, Karina Rekonstrüksiyonu, Karina Rezeksiyonu, Trakeobronşiyal Anastomoz.

One Lung Ventilatıon With Cross-Field Intubation for Right Pneumonectomy and Left Main Bronchus-Carina Reconstriction

Abstract

Introduction: Carinal sleeve resections are challenging procedures for both surgical and anesthetic management. Many patients are diagnosed in stages that have lost the chance of surgery. Mortality and morbidity rates are higher in patients undergoing this procedure compared to ordinary thoracic surgeries. The main concern in anesthesia management is adequate ventilation and gas exchange. Extracorporeal membrane oxygenation (ECMO), cardiopulmonary bypass (CPB), high frequency jet ventilation (HFJV), cross-field sterile intubation and can be used according to the complexity of the surgical procedure to provide adequate ventilation. Case: A 63-year-old male patient with a complaint of cough had atelectasis areas surrounding the main bronchus in the right lung hilar region and a mass invading the main pulmonary artery, consolidated areas in the upper lobe and ground glass opacities. According to preoperative respiratory function tests; FEV1:1.38L(51%), FVC:1.83L(54%), FEV1/FVC:75(99%). Right pneumonectomy and carinal resection-reconstruction were planned for the patient with hypertension and diabetes. The patient was intubated with a 39 French left double lumen tube after induction on the day of surgery. Tube position was confirmed by fiberoptic bronchoscopy (FOB). During FOB, a localized intrabronchial lesion was observed extending 1-2 cm proximal from the right main bronchus and carina. Arterial cannulation and central vein catheterization were performed. While planning anesthesia, considering that postoperative intubated follow-up would adversely affect the anastomosis area, cross-field ventilation option was chosen. Surgery was allowed after the lateral decubitus position was placed. On exploration, after resection of the lesions on the esophagus, pericardium and the hilar region, a right pneumonectomy was performed. The left main bronchus was intubated and ventilated with a 5.0 sterile spiral intubation tube from the operating area, after the left main bronchus was dissected. The trachea and left main bronchus were started to be sutured. When the sutures reached the anterior part, the endobronchial tube was removed. Suturation was completed by single lumen endotracheal intubation with a video laryngoscope in the lateral position. The operation area was closed by placing a thorax tube. Before the emergence, an erector spina plane block was performed with the guide of ultrasound to ensure effective pain control. The Emergence performed in the supine position. No complications developed in clinical follow-up. However, the patient developed respiratory distress on the postoperative 15th day. After the exploration the suture line was repaired and a tracheal stent was placed.

Keywords: Carina, Carina Reconstruciton, Carina Resection, Lung Cancer, Tracheobronchial Anastomosis.

Presentation ID/Sunum No= 361

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağ Ventrikül Apikal Pacing İle Ortaya Çıkan Ventriküler Aktivasyon Sekansı Değişikliğinin, Her İki Ventrikülün Sistolik ve Diyastolik Fonksiyonları Üzerine Olan Akut Etkisinin Ekokardiyografi ve Radyonüklid Ventrikülografi İle Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Salih Topal[1], Dr. Mesut Başara[2], Doç.Dr. S. Kadri Açıkgöz[3], Öğr.Gör. Burak Sezenöz[1], Dr. Öğretim Üyesi Yakup Alsancak[4], Prof.Dr. Mustafa Ünlü[5], Prof.Dr. H. Murat Özdemir[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji ABD
[2]Tarsus Devlet Hastanesi
[3]Yenimalle Eğitim araştırma hastanesi
[4]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi, Kardiyoloji ABD
[5]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Nükleer Tıp ABD

Özet

Amaç: Çalışmanın amacı, yapısal kalp hastalığı olmayan olgularda, sağ ventrikül apikal pacing ile ortaya çıkan ventriküler aktivasyon sekansı değişikliğinin, her iki ventrikülün sistolik ve diyastolik fonksiyonları üzerine olan akut etkisinin ekokardiyografi ve radyonüklid ventrikülografi (RVG) ile değerlendirilmesidir. Yöntem: Hasta sinüs sendromu nedeni ile iki odacıklı kalp pili taşıyan 17 hasta çalışmaya alındı. Hastalar normal atriyoventriküler (AV) iletiye sahip, intrinsik ileti sırasında dar QRS izlenen ayrıca ventriküler elektrodun sağ ventrikül apeksinde konumlandırıldığı hastalardı. Hastalara öncelikle AAI modunda (Mod-1) 5 dakika sonra da DDD modunda (Mod-2-mümkün olan en kısa AV interval ile %100 ventriküler pacing sağlayarak) ekokardiyografi ve RVG yapıldı. Bulgular: Sol atriyum çapı Mod-2'de Mod-1'e kıyasla anlamlı olarak daha büyüktü (37,1±3,9'a karşılık 35,5±2,4; p=0,014). Ekokardiyografi ve RVG ile ölçülen sol ventrikül diyastol sonu volümü (SVDSV) Mod-2 sırasında Mod-1'e göre daha düşüktü (96,3±10,9'a karşılık 110,8±18,6; p=0,017 ve 94±11'e karşılık 104,3±11,6; p=0,02). Benzer şekilde ekokardiyografi ve RVG ile hesaplanan atım volümü ve EF, Mod-2 sırasında Mod-1'e kıyasla daha düşüktü (53,2±9,4'e karşılık 64,2±11,3; p=0,008, 43,8±6,3'e karşılık 54,9±7,2; p=0,004 ve %55,1±5,1'e karşılık %59,1±4,5; p=0,003, %46,8±7,4'e karşılık %52,9±7,3; p=0,008) Triküspit lateral anulusundan ölçülen MPİ değeri iki mod arasında benzerken (0,46±0,14'e karşılık 0,47±0,12; p=0,71), mitral lateral anulustan Mod-2 için ölçülen MPİ değeri, Mod-1'e göre daha yüksek bulundu (0,51±0,06'ya karşılık 0,42±0,05; p=0,001). Mod-1 ve Mod-2 sırasında ölçülen tricuspid annular plane systolic excursion (TAPSE) değerleri benzerdi (21,8±2,3'e karşılık 20,9±1,1; p=0,13) Sol ventrikül elektromekanik gecikme değeri, interventriküler elektromekanik gecikme ve interventriküler dissenkroni değeri Mod-2'de Mod-1'e kıyasla daha uzundu (73,4±28,5'e karşılık 23,4±12; p<0,001-49,4±20,3' e karşılık 7,1±12,7; p<0,001-38,8±12,1'e karşılık 1,8±3,7; p<0,001) Sonuç: Sol ventrikül sistolik fonksiyonları korunmuş ve HSS nedeniyle DDD kalıcı kalp pili taşıyan olgularda, intrinsik AV iletiden kısa AV aralıklı sağ ventriküler apikal pacing'e geçilmesi akut olarak SVDSV, atım

volümü ve EF'nin azalmasına, sol atriyum çapı, MPİ ve inter-intraventriküler dissenkroni değerlerinin artmasına neden oldu.

Anahtar Kelimeler: Sağ Ventrikül Apikal Pacing, İntra-Interventriküler Dissenkroni, Sistolik Disfonksiyon

Evolution of the Acute Effect of Ventricular Activation Sequence Change Induced by Right Ventricular Apical Pacing On the Function of Ventricles by Echocardiography and Radionuclide Ventriculography

Abstract

Aim:We aimed to evaluate the acute effect of ventricular activation sequence change induced by right ventricular apical pacing on the systolic and diastolic functions of the right and the left ventricle by echocardiography and radionuclide ventriculography (RNV) in patients without structural heart disease. Methods:Seventeen patients with dual-chamber pacemakers implanted for sick sinus syndrome (SSS) were studied. All had intact atrioventricular (AV) nodal conduction and narrow intrinsic QRS complexes with an apically placed ventricular lead in the right ventricle. They were evaluated by echocardiography and RNV in two pacing modes; first in Mode-1:AAI with intrinsic AV conduction and 5 minutes later in Mode-2(DDD with the longest possible AV interval that resulted in 100% ventricular pacing). Results:The left atrial diameter was larger in mode-2 compared to mode-1(37,1±3,9 vs 35,5±2,4;p=0,014). The LV end-diastolic volume was lower in mode-2 compared to mode-1 both by echocardiography and RNV (96,3±10,9 vs 110,8±18,6;p=0,017, 94±11 vs 104,3±11,6;p=0,02). The LV stroke volume and EF were likewise lower with mode 2 compared to mode-1 by echocardiography and RNV(53,2±9,4 vs 64,2±11,3;p=0,008, 43,8±6,3 vs 54,9±7,2;p=0,004 and %55,1±5,1 vs %59,1±4,5;p=0,003 and %46,8±7,4 vs %52,9±7,3;p=0,008). Myocardial perfromance index(MPI) value was similar at the lateral tricuspid annulus (0,46±0,14 vs 0,47±0,12;p=0,71) but was higher at the lateral mitral annulus in mode-2 compared to mode-1(0,51±0,06 vs 0,42±0,05;p=0,001). Tricuspid annular plane systolic excursion value was similar in the 2 pacing modes(21,8±2,3 vs 20,9±1,1;p=0,13). The LV and interventricular electromechanical delay and interventricular dyssynchrony values were higher in mode-2 compared to mode-1(73,4±28,5 vs 23,4±12;p<0,001, 49,4±20,3 vs 7,1±12,7;p<0,001, 38,8±12,1 vs 1,8±3,7;p<0,001). Conclusion:In patients with structurally normal hearts and dual-chamber pacemakers implanted for SSS, a switch from intrinsic AV conduction to right ventricular apical pacing acutely resulted in a decrease in LV end-diastolic and stroke volumes and EF, an increase in the left atrial diameter, MPI and led to a higher level of intra-interventricular dyssynchrony.

Keywords: Right Ventricular Apical Pacing, İntra-Interventriküler Dyssynchrony, Systolic Dysfunction

Presentation ID/Sunum No= 191

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Ratlarda Serum Neopterin, TNF A, IFN-Γ, Prokalsitonin, Il-8 ve MDA Seviyelerinin Belirlenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Nevin Tuzcu[1]
[1]Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Mikrobiyoloji ABD
**Corresponding author: Nevin Tuzcu*

Özet

Bu çalışmada; klinik çalışmalara veri sağlamak üzere hastalık modeli oluşturmak için sıklıkla kullanılan erişkin erkek ve dişi ratlarda, serum neopterin, tümör nekrozis faktör alfa (TNF α), interferon gamma (IFN-γ), prokalsitonin, interlökin 8 (IL-8) ve malondialdehit (MDA) seviyelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmanın materyalini sağlıklı 8 erkek ve 8 dişi rattan alınan 16 adet kan serumu oluşturdu. Serum örneklerinden neopterin, TNF α, IFN-γ, prokalsitonin, IL-8 ve MDA seviyeleri iki tekrarlı olarak ticari ELISA kitleri kullanılarak belirlendi. Bu çalışmada erişkin dişi ve erkek ratlarda belirlenen serum MDA seviyeleri arasında istatistiki olarak anlamlı bir farkın olduğu belirlendi (P>0,05) Sonuç olarak bu çalışma ile, erişkin sağlıklı dişi ve erkek ratlarda neopterin, TNF α, IFN-γ, prokalsitonin, IL-8 ve MDA seviyeleri belirlenerek istatistiksel olarak karşılaştırması gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Neopterin, Tnf A, Ifn-Γ, Prokalsitonin, Il-8, Mda

Determination of Serum Neopterin, TNF A, IFN-Γ, Procalcitonin, Il-8 and MDA Levels in Healthy Rats

Abstract

In this study; serum neopterin, tumor necrosis factor alpha (TNF α), interferon gamma (IFN-γ), procalcitonin, interleukin 8 (IL-8) and malondialdehyde (MDA), which are frequently used to model disease to provide data for clinical studies levels are aimed to be determined. The materials of this study were composed of 16 blood serum taken from 8 healthy male and 8 female rats. Neopterin, TNF α, IFN-γ, procalcitonin, IL-8 and MDA levels from serum samples were determined in duplicate. using commercial ELISA kits. In this study, it was determined that there was statistically significant difference between serum MDA levels in adult female and male rats (P> 0.05). In conclusion, with this study, neopterin, TNF α, IFN-γ, procalcitonin, IL-8 and MDA levels were determined and compared statistically in adult healthy female and male

Keywords: Neopterin, Tnf A, Ifn-Γ, Procalcitonin, Il-8, Mda

Presentation ID/Sunum No= 59

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sağlıklı Yenidoğanlarda ve Annelerinde Vitamin B12 ve Folik Asit Eksikliği.

Dr. Öğretim Üyesi Serdar Nepesov[1]
Doç. Dr. Aysu Say[2]
[1]Medipol Üniversitesi,Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD,
Çocuk Allerji ve İmmünoloji BD
[2] SB Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları EAH

Özet

Amaç: Bu çalışma yenidoğan ve annelerindeki vitamin B12 ve folik asit eksikliği insidansını belirlemek, bu eksikliğe yol açabilecek sosyoekonomik faktörleri tespit etmek, anne ve bebek vitamin B12 ve folik asit düzeyleri arasındaki ilişkiyi saptamak amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmaya Kadın Hastalıkları ve Doğum Servisin'de doğum yapan 99 anneden ve yenidoğan bebeğinden hemogram, vitamin B12 ve folik asit düzeyi bakılıp SSPS 15.0 programı kullanılarak istatistiksel olarak incelenmiştir. Bulgular: Annelerin ortalama hemoglobin düzeyi 11,85±1,20 (8,80-14,50) gr/dl, hematokrit düzeyi % 35,31±3,38 (28-44), vitamin B12 düzeyi 180,84±58,81 (48-361) pg/dl, folik asit düzeyi 17,61±20,61 (3-194) nmol/L olarak ölçüldü.Çocukların ortalama vitamin B12 düzeyi 320,43±187,48 (26-1085) pg/dl , folik asit düzeyi ise 26,05±34,45 (5-348) nmol/L olarak ölçüldü. Anne vitamin B12 düzeyleri ile çocuk vitamin B12 düzeyleri arasında pozitif yönde zayıf derecede anlamlı korelasyon, anne folik asit düzeyleri ile çocuk folik asit düzeyleri arasında pozitif yönde kuvvetli derecede anlamlı korelasyon saptandı.Annelerde vitamin B12 için sınır değer 300 pg/dl,çocuklarda ise 200 pg/dl kabul edilerek analiz yapıldığında annelerin %97'sinde (n=96) ve çocukların % 25,3'ünde (n=25) vitamin B12 eksikliği saptandı. Sonuç: Annelerinde vitamin B12 eksikliği önemli boyutta yüksek saptanmıştır. Eğer tüm hamile kadınlara tarama yapılarak ,B12 vitamini düşük olanlara vitamin desteği yapılırsa , anne karnındaki fetusun, bu eksikliğin yol açacağı problemleri yaşamadan doğması sağlanmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Vitamin B12 Eksikliği,anemi,yenidoğan

Presentation ID/Sunum No= 77

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Santral Vertigo

Dr. Öğretim Üyesi Gökhan Özer[1]
[1]Özel Bossan Hospital

Özet

Santral vertigo, merkezi sinir sisteminden (CNS) kaynaklanan bir patolojiye bağlı vertigodur. Klinik pratikte, sıklıkla VIII. kraniyal sinir lezyonlarını da içerir. Baş dönmesi olan bireyler çevrelerinde hareket illüzyonu yaşarlar. Beyin sapı, serebellum ve periferal labirentlerin tümü vertebrobasiler arteriyel sistem tarafından sağlanır. Böylece, merkezi ve periferik iskemik vertigo sendromları örtüşür. Santral vertigo, merkezi sinir sisteminden (CNS) kaynaklanan bir patolojiye bağlı vertigodur. Klinik pratikte, sıklıkla VIII. kraniyal sinir lezyonlarını da içerir. Baş dönmesi olan bireyler çevrelerinde hareket illüzyonu yaşarlar. Beyin sapı, serebellum ve periferal labirentlerin tümü vertebrobasiler arteriyel sistem tarafından sağlanır. Böylece, merkezi ve periferik iskemik vertigo sendromları örtüşür. TedavideH1 reseptör antagonistleri,Benzodiazepinler, Diüretikler, Dexametazon tercih edilir.

Anahtar Kelimeler: Santral Veritgo, Periferik Vertigo, Stroke

Presentation ID/Sunum No= 335

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Schwannomanın Nadir Yerleşimi : Lumbosakral Bölge

Doç.Dr. Turgut Anuk[1]
[1]*Kafkas Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi ABD*

Özet

Schwannoma myelin kılıfdan kaynaklanan, nadir görülen benign ve iyi prognozlu neoplazmdır. Tanısı genellikle tümörün komplikasyonu veya başka nedenlerle yapılan bir operasyon sonrasında rastlantısal olarak konur. Bizim olgumuzda, lomber bölgede ağrı, şişlik ve hassasiyet nedeniyle polikliniğimize başvuran, kitle eksizyonunun histapatolojik incelenmesinin sonucu schwannoma rapor edilen bir hastayı takdim etmeyi amaçladık. Olgu Sırttaki kitlenin uzun zamandan beri olduğu ve son aylarda ağrı yapması sebebiyle başvuran hastanın yapılan fizik muayenesinde, sağ lomber alt bölgede deri yüzeyinin yaklaşık 2 cm aşağıda yerleşen, semi mobil olan yaklaşık 2x2x3 cm ebatlarında bir kitle tespit edildi. Muayenede başka bir patolojiye rastlanmadı. Özgeçmişinde ve aile hikayesinde özellik saptanmadı. Hastanın sağ lomber bölgesine yapılan yüzeyel USG incelenmesinde; subkutan yağ planları içerisinde 32x15x19 mm boyutlarında hipoekoik iç yapıda lobule konturlu, doppler incelemede yer yer vasküler artış kodlanan solid lezyon izlenmiştir. Cerrahi operasyonla kitlenin total eksizyonu yapılan ve histopatolojik değerlendirme sonucu schwannoma rapor edilmiştir. Sonuç Vücudun farklı yerlerinde kitle nedeniyle başvuran hastalarda, kitlelerin ayırıcı tanısında nadirden olsa da schwannoma mutlaka akılda tutulmadır.

Anahtar Kelimeler: Schwannoma, Lumbosakral, Benign Tümör, Rezeksiyon

Lumbosacral Region Rare Case Schwannoma

Abstract

Schwannoma is a rare benign neoplasm with good prognosis arising from myelin sheath. The diagnosis is usually made incidentally after an operation performed for complication of the tumor or other reasons. In our case, we aimed to present a patient who was admitted to our outpatient clinic with pain, swelling and tenderness in the lumbar region, and a schwannoma was reported as a result of histopathological examination of the mass excision. Case In the physical examination of the patient, who was admitted because the mass on the back had been present for a long time and caused pain in the last months, a semimmobile mass approximately 2x2x3 cm in size was detected in the right lumbar lower region, which was located approximately 2 cm below the skin surface. No other pathology was found during the examination. There were no features in her medical history and family history. In the superficial

USG examination of the patient's right lumbar region, a 32x15x19 mm hypoechoic internal structure with lobule contours was observed in the subcutaneous fat planes, and in the doppler examination, a solid lesion with a vascular increase was observed. A schwannoma was reported as a result of the surgical operation and histopathological evaluation of the mass. Result Although rare, schwannoma must be kept in mind in the differential diagnosis of masses in patients presenting with masses in different parts of the body.

Keywords: Schwannoma, Lumbo-Sacral, Benign Tumor,resection

Presentation ID/Sunum No= 141

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Semptomlarla Helikobakter Pylori İlişkisi

Uzman Dr. Emre Bozdağ[1]
[1]*Kanuni Sultan Süleyman EAH*

Özet

Amaç: Çalışmada çeşitli endikasyonlar ile üst GİS endoskopisi yapılan hastaların semptomlarına (dispepsi, tarama, karın ağrısı ve disfaji) göre helikobakter pylori görülme sıklığının saptanması amaçlandı. Gereç ve yöntem: 280 hastaya tek merkezli ve tek hekim tarafından yapılan üst gis sistem endoskopi sonuçlarının semptomlarla helikobakter pylori ilişkisi incelendi. Bulgular: Çalışmamıza alınan dispepsi şikayeti ile başvuran 129 hastanın 75 (%58,1)'inde, tarama amacı ile başvuran 100 hastanın 56 (%56)'sında, karın ağrısı şikayeti ile başvuran 38 hastanın 22 (%57,8)'inde, disfaji şikayeti ile başvuran 13 hastanın 7 (%53,8)'sinde helikobakter pylori pozitif olarak saptandı. Sonuç: En sık semptom dispepsi olup helikobakter pylori en sık bu semptom ile başvuran hastalarda pozitif saptanmıştır. Semptomlar arasında helikobakter pylori pozitifliği açısından anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Helikobakter Pylori, Dispepsi, Karın Ağrısı, Tarama, Disfaji

Presentation ID/Sunum No= 12

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Serviks Kanserinde Yeni Tarama Yöntemleri

Dr. Özlem Özgür Gürsoy[1]
[1]*Eskişehir Acıbadem Hastanesi*
**Corresponding author: Özlem Özgür Gürsoy*

Özet

Serviks kanseri Dünya'da kadın kanserlerinde 3.sıklıkta olup,etkin tarama yöntemleri sayesinde gelişmekte olan ülkelerde 13.sıraya kadar gerilemiştir.Konvansiyonel Pap Test ve HPV DNA analizi ile erken tanı belli bir seviyeye getirilmesine rağmen son 5 yıl içerisinde yeterli bir ilerleme kaydedilememiştir.Bu nedenle hem gereksiz invaziv işlem (kolposkopik servikal biopsi) oranını azaltmak hem de erken tanı konulması amaçıyla yeni tarama modaliteleri geliştirilmiştir.Yeni tarama modaliteleri;Dynamic Spectral Imaging System (DySIS), LuViva Advanced Cervical Scan,Niris Imaging System olarak klinikte kullanılmaktadır.Multimodal hiperspektroskopi ile farklı dalga boylarında gönderilen ışığın yüksek rezolüsyonuyla özellikle orta ve şiddetli displazilerin tanısı kolposkopik servikal biopsi ile aynı ya da daha yüksek oranda konulabilmektedir.Bu teknolojiler rahim ağzı dokusunda gelişen kanser öncülü hücresel değişimleri, smear ve HPV testine göre 2 yıla kadar daha erken evrede tespit eden ve hasta başında anında sonuç veren, ileri teknoloji servikal tarama cihazlarıdır.Bu teknolojinin kullanımı yaygınlaştıkça gereksiz invaziv işlem riski ve maliyeti azalacaktır.

Anahtar Kelimeler: Serviks Kanseri, Multimodal Hiperspektroskopi, Erken Tanı

Presentation ID/Sunum No= 276

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sezaryen Sonrası Bakım, Sorunlar ve Komplikasyonlar

Dr. Öğretim Üyesi Feride Mimaroğlu[1], Arş.Gör.Dr. Tuğba Akçaoğlu[1], Dr. Öğretim Üyesi Gülseren Polat[1]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Medipol Mega Üniversite Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Özet

Sezaryen doğum, ülkemizde ve dünyada en sık uygulanan majör cerrahilerdendir. Dünya Sağlık Örgütü, maternal fetal sağlık için bu oranın %10-15 arasının yeterli olacağını belirtiyor. Ülkemizde 2016 yılında doğan bebek sayısı 1.248.041 olmuştur ve bu bebeklerin 676.152 tanesi sezaryenle doğmuştur. Bu nedenle sezaryen sonrası bakım, sorunlar ve komplikasyonlar oldukça önem arz etmektedir. Sezaryen sonrası ek risk yoksa rutin hemoglobin bakılması gerekmez. Ancak kanama ve vital bulgular takibi özellikle ilk 2 saat çok sık yapılmalıdır. Kanamanın önlenmesi için mutlaka oksitosin infüzyonu yapılmalıdır. Cerrahi alan enfeksiyonlarından korunmak için antibiotik profilaksisi ve cildin povidon iyot veya klorhexidinle temizlenmesi gerekir. Sezaryen sonrası ağrının giderilmesinde hasta kontrollü opioidler ve NSAİD'ler yeterlidir. Ten tene temas ve emzirme mümkün olan en kısa sürede başlatılmalıdır. Mesane kateteri mümkün olan en kısa sürede (6-12 saat) çıkarılmalıdır. Sezaryen sonrası erken mobilizasyon barsak fonksiyonların erken iyileşmesi ve venöz tromboemboliden korunmak için postop 6 .saatten itibaren önerilir. Erken oral beslenme gatrokolik reflekslerin erken başlaması için önerilir. Gaz çıkarmayı kolaylaştırmak için sakız çiğneme önerilir. Yara pansumanları 24 saat içinde çıkarılabilir. 48 saat sonra duş önerilebilir. Venoz tromboemboli riskini azaltmak için pnömatik aralıklı kompresyon cihazları,kompresyon çorapları önerilir. Ek risk faktörleri varsa DMAH verilebilir. Hastanede 48 saat yatış önerilir. Komplikasyonlar:transfüzyon gerektiren kanama (%2-4) (19),ileus (%10-20), endometrit(%6-11), yara komplikasyonları (%12), cerrahi yaralanma (%0.2-0.6) ve trombotik olaylar 100.000'de 246'dır. Yenidoğanlarda prematürite, geçici taşipne gibi solunum problemleri ve doğum yaralanmalarına sebep olabilir. İdrar kaçırma ve pelvik organ prolapsusunda azalma ile ilişkilidir. Uzun vadeli riskler: Sonraki gebeliklerde anormal plasentasyon (plasenta accreta spectrum), uterus rüptürü, skar gebelik, abruptio, abortus, yara hattında endometriosis, yine skara bağlı postmenstrüel lekelenme, subfertilite, batın içi yapışılıklara bağlı riskler, barsak tıkanıklıkları gibi artan sezaryen sayısıyla daha da artan risklerdir. Tüm bunlardan dolayı ilk sezaryeni uygulamadan maternal fetal durumu iyice gözden geçirip, iyi düşünerek karar vermek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Doğum, Komplikasyon, Mortalite

Presentation ID/Sunum No= 190

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sıçanlarda İntestinal İskemi-Reperfüzyon Hasarının Önlenmesinde Vitamin E ve Dexametazonun Rolü

Uzman Dr. Oyhan Demirali[1]
[1]*Çam ve sakura EAH*
**Corresponding author: Oyhan Demirali*

Özet

İskemi -reperfüzyon hasarlanması cerrahi pratikte sık rastlanan bir fenomendir. Reperfüzyon hasarı iskemik dokuda başlayan ve kan akımının yeniden sağlanmasıyla paradoksal artış gösteren bir fenomendir. Bu hasarlanmada etkili faktörler 3 grupta toplanmaktadır (Ksantin Oksidaz yolu ,PMNL, endotelyal faktörler). Bu Faktörler sonuçta birbirleriyle etkileşerek dokuda hasar meydana getiren sebest radikallerin açığa çıkmasını sağlamaktadırlar. Günümüzde reperfüzyon hasarının önlenmesinde birçok madde kullanılmakta ve araştırılmaktadır. Biz bu çalışmamızda bir antioksidan olan E vitamini ve bir antienflamatuar olan dexametazon un etkilerini araştırmayı amaçladık. Ratlara 30 dakika iskemi ve 15 dakika reperfüzyon uygulandı.Vitamin E ,dexametazon ve Vit E +dexamatazon iskemiden önce portal ven yoluyla verildi. İskemi-Reperfüzyon sonrasında terminal ileuma yakın 10 cm ince barsak segmentindeki etkilenmeler histopatolojik olarak ve MDA düzeyi (Lipid peroksidaz göstergesi) ile gösterilmeye çalışıldı. Sonuçta Vitamin E ve dexametazo un iskem-reperfüzyon hasarını önlemede MDA düzeyleri gözöününe alındığında istatiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte etkili olduğu, ancak bir arada uygulanmaları durumunda böyle bir etkinin görülmediği bulundu. Histolojik değerlendirmeler açısından ise gruplar arasında fark saptanmadı.

Anahtar Kelimeler: Barsak İskemi- Reperfüzyonu, Vitamin E , Dexametazon ,malondialdehit

Presentation ID/Sunum No= 275

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Şiddetli Akut Pankreatitte Modifiye Bt Şiddet İndeksinin Tanısal Değeri

Uzman Dr. Özlem Akıncı[1]
[1]*İstanbul Sancaktepe Şehit Prof Dr İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

AMAÇ: Bu çalışmada şiddetli akut pankreatitin değerlendirilmesinde APACHE II skorlama sistemini altın standart olarak kabul ederek modifiye bilgisayarlı tomografi (BT) şiddet indeksinin tanısal doğruluğunu araştırmak amaçlanmıştır. GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmamızda Hakkari Devlet Hastanesi Radyoloji bölümünde Ocak 2017- Aralık 2019 tarihleri arasında klinik, laboratuar ve ultrason bulguları akut pankreatit ile uyumlu olan 18-65 yaş arası 72 hasta retrospektif olarak incelenmiştir. 24 saatlik süre içerisinde APACHE II skoru>8 olan hastalar şiddetli akut pankreatit olarak kabul edildi. Başvuru sonrası 24 saat içerisinde 64 kesitli BT ile intravenöz kontrastlı abdomen BT görüntülemesi yapılan 60 hasta çalışmaya dahil edildi. Modifiye BT şiddet indeksi hesaplandı. Skoru 5 üzeri olan hastalar şiddetli pankreatit olarak kabul edildi. BULGULAR: Hastaların ortalama yaşı 42.02 ± 5 yıl idi. Hastaların 44'ü (% 73.3) kadındı. 60 hastanın 37'sinde (%61.6) APACHE II''ye göre şiddetli akut pankreatit saptandı. Şiddetli akut pankreatitin değerlendirilmesinde modifiye BT şiddet indeksinin duyarlılık, özgüllük, pozitif prediktif değeri ve negatif prediktif değeri sırasıyla % 100, % 86.9, % 92.5 ve % 100 idi. APACHE II altın standart olarak kabul edildiğinde modifiye BT şiddet indeksinin şiddetli akut pankreatitte tanısal doğruluk değeri %95 bulundu. SONUÇ: Modifiye BT şiddet indeksi, şiddetli akut pankreatitin değerlendirilmesinde yüksek tanısal doğruluğa sahiptir. Ciddi akut pankreatit hastalarında komplikasyonların erken tahmininde güvenilir bir şekilde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Akut Pankreatit, Bilgisayarlı Tomografi, Modifiye Bt Şiddet İndeksi.

Presentation ID/Sunum No= 289

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Sık Görülen Anorektal Hastalıklar ve Postoperatif Komplikasyonları

Uzman Dr. Murat Özkara[1]
[1]Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Murat Özkara*

Özet

Sık görülen anorektal hastalıklar kişilerin yaşam kalitesini anlamlı derecede bozan ve cerrahi pratik de karşımıza sıklıkla çıkan durumlardır. Özellikle genel cerrahi polikliniğe başvuran hastaların büyük bir kısmını bu hastalıklar teşkil etmektedir. Klinikte en sık ağrı, kanama, kaşıntı gibi semptomlarla karşımıza çıkabilirler. Tanı kapsamlı bir klinik öykü, inspeksiyon ve özellikle dijital rektal muayene ile anoskopiden mrı görüntülemeye kadar değişik spekturumdaki tanısal testler ile tanı konulabilir. Anorektal hastalıkların tedavisinde yaşam tarzı değişikliği önerileri ilk basamakta yer alır ve tedavinin en önemli basamağıdır. Bu yazıda anal fissür, hemoroid, fekal inkontinans, anorektal apse,anal fistül, pilonidal sinüs, anal condilom, hidroadenitis supurativa, pruritus ani ve rektal prolapsus gibi sık görülen anorektal hastalıklardan ve postopeartif cerrahi komplikasyonlarından bahsedilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anal Fissür; Hemoroid; Anal Fistül;fekal İnkontinans ;anorektal Apse; Pruritus Ani; Rektal Prolapsus;hidroadenitis Süpurativa

Presentation ID/Sunum No= 170

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Situs İnversus Totalis Tanılı Hastada Laparoskopik Kolesistektomi: Olgu Sunumu ve Literatürün Gözden Geçirilmesi

Uzman Dr. Murat Karataş[1],
Uzman Dr. Hüseyin Esin[2]
[1]S.B.Ü Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]S.B.Ü Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Situs inversus totalis (SİT) torasik ve abdominal organların transpozisyonu sonucu oluşan anatomik yapıların ayna görüntüsü ile karakterize olduğu nadir görülen bir konjenital bozukluktur. Laparoskopik kolesistektomi semptomatik kolelitiazis vakalarında altın standart bir yöntem olmasına ragmen, SİT tanılı hastalarda özellikle teknik problemler ve anatomik varyasyonlar nedeniyle zorlayıcı olabilir. Bu olguda SİT tanılı hastada semptomatik kolelitiazis için uyguladığımız laparoskopik kolesistektomi tecrübemizi paylaştık. Olgu Sunumu: 66 yaşında kadın hasta kliniğimize 3 aydır aralıklı olarak devam eden sol üst kadranda ağrı şikayeti ile başvurdu. Daha önce SİT tanısı bilinmiyordu. Abdominal ultrasonografide batın içi organların transpoze olduğu, karaciğer ve içerisinde multiple taş ekojenitesine sahip safra kesesinin normal anatomik pozisyonunun aksine sol tarafda yerleşim gösterdiği tespit edildi. Hastada anatomiyi daha net ortaya koymak adına yapılan bilgisayarlı tomografide batın içi ve torakal organların SIT ile uyumlu olarak ayna görüntüsü halinde yer değiştiği tespit edildi. Hastaya bu bulgular eşliğinde elektif laparoskopik kolesistektomi planlandı. Hasta postoperatif 2. günde sorunsuz şekilde taburcu edildi. Sonuç: SİT nadir görülmesi ve abdominal organların transpozisyonuna neden olması sebebiyle tanı ve tedavi aşamasında problem teşkil edebilir. SİT'li olgularda laparoskopik kolesistektomi güvenle uygulanabilen bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Situs İnversus Totalis, Laparoskopik Kolesistektomi, Kolelitiazis

Laparoscopic Cholecystectomy İn a Patient With Situs Inversus Totalis: A Case Report and Literature Review

Abstract

Aim: Situs inversus totalis (SIT) refers to the condition in which the anatomical structures are characterized by a mirror image as a result of the thoracic and abdominal organs' transposition. Laparoscopic cholecystectomy remains the gold standard for symptomatic cholelithiasis even in the presence of situs inversus totalis. However, it may be challenging in patients with SIT due to technical problems and anatomical variations. We shared our experience in the management of cholelithiasis by laparoscopic cholecystectomy in patients with SIT. Case Report: A 66-year-old woman with a history of intermittent left upper quadrant pain for three

months was admitted to our hospital. Her past medical history was unknown for SIT. Abdominal ultrasonography showed multiple gallstones with gall bladder and liver on the left side. Computed tomography confirmed the diagnosis of SIT with cholelithiasis. With these findings, elective laparoscopic cholecystectomy was planned for the patient. The patient was discharged after two days after the operation with no complication. Conclusion: SIT is rare and may cause problems in the diagnosis and treatment of cholelithiasis due to transposition of organs. Laparoscopic cholecystectomy is a safe procedure for these cases with SIT.

Keywords: Situs İnversus Totalis, Cholelithiasis, Laparoscopic Cholecystectomy

Presentation ID/Sunum No= 175

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Situs İnversus Totalisli Kolelitiazis Hastasında Modifiye Laparoskopik Kolesistektomi: Bir Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Muhammed Gömeç[1]
[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Muhammed Gömeç*

Özet

Dünyada en yaygın cerrahi yöntemlerden birisi olan laparaskopik kolesistektomi kolelitiazis tedavisinde altın standarttır. İç organların ayna görüntüsü olarak ters tarafta bulunmasına situs inversus totalis (SIT) denir ve nadir görülmektedir. Bu tür hastalarda diğer intraabdominal patolojilerde olduğu gibi safra kesesi hastalıklarında da tanı ve tedavide zorluklar mevcuttur. Semptomarik kolelitiazisi ve SIT'ı mevcut olan bir hastada farklı modifikasyonlarla yapmış olduğumuz bir laparaskopil kolesistektomi olgusu sunuldu. Olgu: 37 yaşında kadın hasta, yemeklerden sonra sırta vuran batın sol üst kadran ağrısı ile kliniğimize başvurdu. Özgeçmişinde SIT harici bir özellik yoktu. Yapılan radyolojik incelemeler sonucu safra kesesinde taşa bağlı kolesistit hali olduğu görüldü. SIT varlığı radyolojik olarak teyit edildi. Hastaya laparaskopik kolesistektomi planlandı. Hastanın anatomik durumundan dolayı cerrahi teknikte ve ameliyathanenin dizaynında modifikasyonlar yapıldı. Hasta bacağı açık bir şekilde uyutuldu. Kule hastanın sol omuz hizasına yerleştirildi. Cerrah hastanın bacak arasında, birinci asistan hastanın sağında, ikinci asistan hastanın solunda olacak şekilde pozisyon alındı. Trokarlar standart 4 port girişinin simetriği olacak şekilde yerleştirildi. Komplikasyonsuz olarak laparaskopik kolesistektomi tamamlandı. Postoperatif ikinci gün hasta taburcu edildi. Tartışma: SIT gibi nadir bir konjenital durum olan hastalarda laparaskopik kolesistektomi planlanması halinde, cerrahın ameliyat öncesi varyasyonlar açısından görüntüleme tekniklerinden destek alması önemlidir. Cerrahi prosedürde ameliyathane ortamını ayna görüntüsünden farklı bir pozisyonda dizayn etmesinin cerrahi açıdan ciddi kolaylık sağlayacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kolelitiazis, Laparoskopik Kolesistektomi, Situs İnversus Totalis

Modified Laparoscopic Cholecystectomy in a Patient With Situs Inversus Totalis Cholelithiasis: A Case Report

Abstract

Laparoscopic cholecystectomy, one of the most common surgical methods in the world, is the gold standard in the treatment of cholelithiasis. The mirror image of the internal organs on the reverse side is called SIT and is rare. There are difficulties in diagnosis and treatment of gall

bladder diseases in such patients as in other intra-abdominal pathologies. A case of laparoscopil cholecystectomy with different modifications in a patient with symptomaric cholelithiasis and SIT is presented. Case:A 37-year-old female patient was admitted to our clinic with abdominal left upper quadrant pain radiating to her back after meals. There was no feature other than SIT in his medical history. As a result of radiological examinations, it was observed that there was a state of cholecystitis due to stones in the gallbladder. The presence of SIT was confirmed radiologically. A laparoscopic cholecystectomy was planned for the patient. Due to the anatomical condition of the patient, modifications were made in the surgical technique and the design of the operating room. The patient was put to sleep with his leg open. The tower was placed at the patient's left shoulder level. The position was taken so that the surgeon is between the patient's leg, the first assistant was on the right of the patient and the second assistant was on the patient's left. Trocars were placed symmetrically to the standard 4port entrance. Laparoscopic cholecystectomy was completed without any complications. The patient was discharged on the second postoperative day. Discussion:If laparoscopic cholecystectomy is planned in patients with a rare congenital condition such as SIT, it is important for the surgeon to get support from imaging techniques for preoperative variations. In the surgical procedure, we think that designing the operating room in a different position than the mirror image will provide serious convenience in terms of surgery.

Keywords: Cholelithiasis, Laparoscopic Cholecystectomy, Situs İnversus Totalis.

Presentation ID/Sunum No= 355

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Skabies Olgularda Histopatolojik Bulguların İncelenmesi: Beş Yıllık Deneyimin Retrospektif Analizi

Dr. Öğretim Üyesi Havva Hande Keser Şahin[1]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi,
Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı, Çorum,
**Corresponding author: Havva Hande Keser Şahin*

Özet

Skabies, Sarcoptes scabiei ektoparazitinin neden olduğu, yüz yıllardır bilinen bir deri enfestasyonudur. Skabies her yaş grubunda, ırkta, cinsiyette, sosyoekonomik grupta ve bütün toplumlarda görülebilen bir halk sağlığı sorunudur. Bu çalışma skabies olgularında, öne çıkan histopatolojik bulguları tespit etmeyi ve klinik yaklaşımı yönlendirmeyi amaçlamıştır. Hastanemizde Ocak 2016 - Aralık 2020 tarihleri arasında klinik olarak teşhis edilen skabies vakaları retrospektif olarak tarandı ve 3027 olgu saptandı. Tarama sonucunda, sadece 62 olguda deri punch biopsi-histopatolojik inceleme yapıldığı tespit edildi ve bu olgular çalışmaya dahil edildi. Punch biyopsisi olmayan vakalar çalışma dışı bırakıldı. Olgular histopatolojik değerlendirme sonrası skabies tanısı alan (n=9) ve skabies tanısı almayan (n=53) olarak iki gruba ayrıldı. Grupların patolojik bulguları istatistiksel olarak Fisher'in kesin ki-kare testi kullanılarak karşılaştırıldı. Mikroskopik inceleme sonrası, vakaların %100'ünde yüzeyel ve derin inflamatuar reaksiyon ve lenfosit varlığı, %55'inde spongioz ve eozinofil varlığı tespit edildi. İki grubun histomorfolojik bulguları istatistiksel olarak incelendi ve spongioz ve eozinofil bulgularında anlamlı fark bulundu (p=0.019, p=0.025). Diğer histopatolojik bulgularda (parakeratoz, vezikül, bül, intraepidermal püstül, vaskülit, dermal ödem, yüzeyel ve derin inflamatuar reaksiyon, nötrofil, plazma hücresi) istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmedi (sırasıyla, p=0.259, p=0.266, p=0.083, p=0.683, p=0.557, p=0.066, p=0.980, p=0.290, p=0.083). Skabies biyopsilerinin histopatolojik incelemesinde spongioz ve eozinofil bulguları ayırıcı tanıda kullanışlı olabilir. Özellikle okul, yurt, mülteci kampları gibi kalabalık ortamlarda salgın potansiyeli olan skabies hastalığının kontrol altına alınması için patolojik tanı belirleyici bir aşama olabilir. Patoloji biliminin skabies tanısında etkin rol alabilmesi için, vakalardan daha fazla punch biyopsi alınmasına ihtiyaç vardır. Histopatolojik bulguların ve hastalığın şiddetinin karşılaştırıldığı büyük örneklemli prospektif klinik çalışmalar literatüre katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Skabies, Enfestasyon, Patoloji

Examination of Histopathological Findings in Scabies Cases: A Retrospective Analysis of Five Years of Experience

Abstract

Scabies is a skin infestation that has been known for hundreds of years, caused by the ectoparasitis of Sarcoptes scabiei. Scabies is a public health problem that can be seen in all age groups, races, genders, socioeconomic groups and all societies. The aim of this study was to identify the prominent histopathological findings in skabies cases and to guide the clinical approach. Scabies cases, which is clinically diagnosed between January 2016- December 2020 in our hospital, was retrospectively screened and detected 3027 cases. As a result of the screning, it was found that a skin punch biopsy-histopathological examination was performed in only 62 cases and these cases were included in the study. Cases without punch biopsy were excluded from the study. After histopathological evaluation, the cases were divided into two groups: these are: diagnosed with scabies (n=9) and diagnosed with non-scabies (n=53). Pathological findings of the groups were statistically compared using Fisher's exact chi-square test. After microscopic examination, superficial and deep inflammatory reactions and the presence of lymphocyte was detected in 100% of cases, and the presence of eosinophils and spongiosis in 55% of cases. Histomorphological findings of the two groups were statistically examined and significant differences were found in spongiosis and eosinophil findings (p=0.019, p=0.025). No statistically significant differences were found on the other histopathological findings (parakeratosis, vesicle, bullae, intraepidermal pustule, vasculitis, dermal edema, superficial and deep inflammatory reaction, neutrophil, plasma cell) (respectively, p=0.259, p=0.266, p=0.083, p=0.683, p=0.557, p=0.066, p=0.980, p=0.290, p=0.083). In histopathological examination of scabies biopsies, spongiosis and eosinophil findings may be useful in differential diagnosis. Pathological diagnosis can be a decisive stage for controlling the disease of scabies, which has epidemic potential, especially in crowded environments such as schools, dormitories, refugee camps. In order for pathology science to play an active role in the diagnosis of scabies, more punch biopsies are needed from cases. Large-sample prospective clinical studies comparing histopathological findings and the severity of the disease may contribute to the literature.

Keywords: Scabies, Infestation, Pathology

Presentation ID/Sunum No= 20

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Son Dönem Kronik Böbrek Hastalığı Olan Hastalarda Hemodiyaliz Sonrası Çekilen Elektrokardiyografilerin Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Gülay Aydın[1]
[1]*SBÜ Darıca Farabi EAH*
**Corresponding author: Gülay Aydın*

Özet

Amaç: Son Dönem Kronik Böbrek Hastalığı nedeni ile hemodiyalize giren hastaların kardiyak aritmi prevalansının Elektrokardiyografi çekilerek belirlenmesidir. Gereç-yöntem: Retrospektif gözlemsel çalışma yapıldı. Hastanemiz Hemodiyaliz Ünitesinde haftada üç kez kronik hemodiyalize giren, 18 yaş üzerinde olan, 39 hasta çalışmaya alındı. Hastaların demografik özellikleri, eşlik eden komorbiditeleri, elektrokardiyografi bulguları kayıt edildi. Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların yaş ortalaması 58,23 (26-89) idi. Hastaların 22 (%56) tanesi kadın idi. Hastaların ortalama PR süresi 127,97 (120-168) ms, ortalama QRS süresi 102,95 (78-130) ms, ortalama QTc süresi 406,82 (390-430) ms bulundu. Hastaların 14 (%36) tanesinde Hipertansiyon vardı. Hastaların 5 tanesinde Diyabetes Mellitus vardı. Hastaların 6 (%15) tanesinde Koroner Arter Hastalığı vardı. Hastaların 1 (%3) tanesinde Kalp yetmezliği vardı. 3 (%8) hastada sinüs bradikardisi tespit edildi. 1 (%3) erkek hastada Sol dal bloğu tespit edildi. 2 (%5) kadın hastada Atrial ekstrasistol tespit edildi. 2 (%5) kadın hastada Ventrikül ekstrasistol tespit edildi. 3 (%8) hastada sinüs bradikardisi tespit edildi. 3 (%8) hastada sol ventrikül hipertrofisi tespit edildi, hastaların 3 ü de erkek idi. Hastaların 2 (%5) tanesinde Atriyal Fibrilasyon tespit edildi. Bu hastalara varfarin başlandı. Atriyal Fibrilasyon tespit edilen 2 hastada aynı zamanda taşikardi de mevcut idi. Bu hastalara hız kontrolü sağlamak amacı ile beta bloker başlandı. Sonuç: Knonik hemodilaliz hastalarında özellikle Artiyal Fibrilasyonu tespit etmek amacı ile düzenli aralıklar ile Elektrokardiyografi çekmek gerekmektedir. Bu hastaların iskemik inme riskini azaltmak için varfarin başlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Son Dönem Kronik Böbrek Hastalığı, Elektrokardiyografi, Kardiyak Aritmi

Evaluation of Electrocardiograms Taken After Hemodialysis in Patients With End Stage Chronic Renal Disease

Abstract

Objective: To determine the prevalence of the prevalence of cardiac arrhythmia in patients undergoing hemodialysis due to End Stage Chronic Kidney Disease by performing electrocardiography. Materials and Methods: A retrospective observational study was

conducted. 39 patients, over 18 years old, who underwent chronic hemodialysis three times a week in the Hemodialysis Unit of our hospital were included in the study. Demographic characteristics, accomanying comorbidities, electrocardiographic findings of the patients were recorded. Results: The mean age of the patients included in the study was 58.23 (26-89). 22 (56%) of the patiients were female. The mean PR duration of the patients was 127.97 (120-168) ms, mean QRS duration was 102.96-5 (78-130) ms, mean QTc duration was 406.82 (390-430) ms. Hypertension was present in 14 (36%) of the patients. 5 of the patients had Diabetes Mellitus. Coronary Artery Disease was present in 6 (15%) of the patients. 1 (3%) of the the patient had Chronic Heart Failure. Sinus bradicardia was detected in 3 (8%) patients. Left bundle branch block was detected in 1 (3%) male patient. Atrial extrasystole was detected in 2 (5%) female patients. Ventricular extrasystole was detected in 2 (5%) female patients. Sinus bradycardia was detected in 3 (8%) patients. Left ventricular hypertrophy was detected in 3 (8%) patients, 3 of the patients were male. Atrial fibrillation was detected in 2 (5%) of the patients. Warfarine was started for these patients.In 2 patients with Atrial Fibrillation, tachycardia was also present. Beta blocker was started to provide rate control to patients. Conclusion: Electrocardiography should be performed at regular intervals to detect Atrial Fibrillation in patients with chronic hemodialysis. Warfarine should be initiated to reduce the risk of ischemic stroke in these patients.

Keywords: End Stage Chronic Kidney Disease, Electrocardiography, Cardiac Arrhythmia

Presentation ID/Sunum No= 146

Oral Presentation / Sözlü Sunum

St Segment Depresyonu ve Posterior Miyokard Enfarktüsü: Güneyde Gürültü Çıkaran Kuzeyde Olabilir

Uzman Dr. Çağdaş Can[1]
[1]*Manisa Merkezefendi Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş Elektrokardiyografi göğüs ağrısı ile acil servise başvuran hastalarda önemli bir tanı aracıdır. Elektrokardiyografide saptanan ST segment elevasyonları/depresyonları koroner arterlerdeki tıkanıklığın belirtisi olabilir. Bu olgu sunumunda posterior elektrokardiyografide tanı alan posterior miyokard enfarktüsü bildirildi. Olgu Kırk sekiz yaşındaki erkek hasta baskı tipindeki göğüs ağrısı yakınması ile acil servise başvurdu. Ağrısının iki saattir olduğunu söyleyen hastanın herhangi bir ek hastalığı bulunmuyordu. Vitalleri stabil, fizik muayenesi olağan olan hastanın elektrokardiyografisinde V1-5 derivasyonlarında ST segment depresyonu görüldü. Posterior elektrokardiyografisinde (V7-V8-V9) ise 0.5 mm ST segment elevasyonu saptanan hasta akut posterior miyokard enfarktüsü tanısıyla kardiyoloji bölümü ile konsülte edildi. Hastanın acil serviste yapılan yatak başı ultrasonografisinde perikardiyal efüzyon/aort içinde flep saptanmaz iken aort çapı normal olarak ölçüldü. PA-Akciğer grafisinde patolojik bulgu olmayan hastanın sağ sol kol tansiyon farkı yoktu. Oral antiagregan/beta bloker/statin ve subkutan düşük molekül ağırlıklı heparin tedavisi verilen hasta koroner anjiyografiye alındı. Hastanın koroner anjiyografisinde sirkumflex arterde %90, sol ön inen koroner arterde ise %70 oranında tıkanıklık saptandı. Stent takılan hastanın koroner anjiyografisi komplikasyonsuz tamamlandı. Hastanın serum troponin-T değeri 0.89 µg/l (N<0.04 µg/l), kreatin kinaz 1655 U/l (N:0-200 U/l) ve aspartat aminotransferaz 214 U/l (N:0-40 U/l) olarak ölçüldü. Diğer laboratuvar sonuçları normal aralıklar içindeydi. Tartışma Posterior miyokard enfarktüs en sık gözden kaçan akut koroner sendromlardan biridir. Göğüs ağrısı yakınmasıyla acil servise başvuran hastalara posterior derivasyonları içerecek şekilde on beş derivasyonlu elektrokardiyografi, klinik şüphe bağımsız, istenmelidir. Sonuç Güneyde gürültü çıkaran (prekordiyal derivasyonlarda ST segment depresyonu) kuzeyde olabilir (posterior derivasyonlarda ST segment elevasyonu).

Anahtar Kelimeler: Miyokard Enfaktüsü, Posterior Elektrokardiyografi, Göğüs Ağrısı, Akut Koroner Sendrom

Presentation ID/Sunum No= 60

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Statine Bağlı Rabdomiyoliz: Olgu Sunumu

Dr. Öğretim Üyesi Tekin Yıldırım[1]
[1]*Yozgat Bozok Üniversitesi Tıp Fakültesi*
**Corresponding author: Tekin Yıldırım*

Özet

Statinler hipelipidemi tedavisinde sıklıkla kullanılan güvenilir ilaçlardır. Statine bağlı rabdomiyoliz en çok korkulan ve en çok bahsedilen yan etki olmasına rağmen nadiren görülür. Bu bildirimde, ciddi klinik sonuçlara yol açabilme potansiyeli nedeniyle, statin ve fibrat türevlerinin birlikte kullanımına dikkat çekmek amacıyla, statine bağlı gelişen bir rabdomiyoliz olgusunu sunduk. Hipertansiyon, koroner arter hastalığı, hiperlipidemi ve kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) tanıları olan 69 yaşında erkek hasta nefes darlığı şikayeti ile polikliniğe başvurdu. Hastanın eş zamanlı yapılan tetkiklerinde LDL kolesterol seviyesinin 202 mg/dl ve trigliserit seviyesinin 172 mg/dl olarak saptanması üzerine fenofibrat tedavisine rosuvastatin 20mg/gün eklendi. Hasta 10 gün sonra halsizlik, yaygın vücut ağrısı, kol ve bacaklarda güçsüzlük, hareket kısıtlılığı, uyuyamama, ellerde ve ayaklarda yanma şikayeti ile tekrar polikliniğe başvurdu. Hastanın yapılan fizik muayenesi, ekstremitelerde kas hassasiyeti haricinde normal sınırlardaydı. Yapılan laboratuvar tetkiklerinde kreatinkinaz (CK) (20 – 190) 5864U/L, laktik dehidrogenaz (LDH) (235 – 550) 1605.4U/L, aspartattransaminaz (AST) (10 – 40) 318U/L, alaninaminotransferaz (ALT) (5 – 40) 92U/L olarak saptandı. Hastaya statine bağlı rabdomyoliz tanısı konularak almakta olduğu rosuvastatin 20 mg ve fenofibrat 267 mg kesildi. Üç gün sonra yapılan değerlendirmede şikayetlerinin gerilediği ve bakılan laboratuvar tetkiklerinde; CK 1143 U/L, LDH 1859,6 U/L, AST 146 U/L, ALT 158 U/L, alkalenfosfataz (ALP) 193,1 U/L, gamma glutamiltransferaz (GGT) 62 U/L olduğu görüldü. İki hafta sonra yapılan değerlendirmede laboratuvar bulgularının tamamen normale döndüğü, hastanın şikayetlerinin tamamen düzeldiği saptandı. Sonuç olarak statinler hipelipidemi tedavisinde kullanırken özellikle statin ve fibrat türevlerinin birlikte kullanımınada rabdomiyoliz açısında dikkatli olmak ve rabdomyoliz semptomları açısında hasta uyarılması ve kontrole çağrılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hiperlipidemi, Statin, Fibrat, Rabdomiyoliz

Presentation ID/Sunum No= 72

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Superıor Vena Cavada Santral Venöz Katater Malpozisyonu

Dr. Öğretim Üyesi Veysel Garani Soylu[1]
[1]*Kastamonu Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Giriş: Santral venöz kataterler(SVK); yoğun bakım ünitelerinde ve ameliyathanelerde venöz dolaşım sistemine erişim için sıkça kullanılan kanulasyon cihazlarıdır. Santral venöz kateter yerleştirme işlemi sırasında bazı komplikasyonlar gerçekleşebilir. Bu olgu sunumu ile superior vena cavada kıng yapmış olan bir santral venöz kateter olgusunu paylaşmayı amaçladık. Olgu: Yoğun bakım ünitesinde;toplum kaynaklı pnomoni ve tip 1 solunum yetmezliği tanıları ile orotrakeal entübe halde takip edilen 87 yaşında ki erkek hastaya, sıvı izlemi ve total parenteral beslenme amaçlı santral venöz kateter planlandı. Hastaya sağ subclavian ven yoluyla santral venöz kateter işlemi uygulandı. İşlem sonrası kontrol amacıyla ön-arka akciğer grafisi çekildi. Grafide SVK'nın sağ atrıumda olmadığı, superior vena cava içinde king yapıp superıor lokalizasyona doğru ilerlemiş olduğu görüldü. Tartışma: Santral venöz kateterler; yoğun bakım ve ameliyathaneler öncelikli olmak üzere hastane yatışlarında bazı endikasyonlar dahilinde kullanılan girişimsel kateterlerdir. Kateterin uygulama yerleri endikasyon, olası komplikasyonlar, kullanım kolaylığı, enfeksiyon gelişme oranları açısından farklılık gösterebilmektedir. Santral venöz kateter takılma işlemi bazı referans belirteçlerin klavuzluğunda yapılır. İnternal juguler arterin palpasyonu sonrasında arterin lateralinden ınternal juguler vene, femoral arterin palpasyonu sonrasında arterin medialinden femoral vene kateter yerleştirme işlemi yapılabilir. En güvenli yol ise literatürde de belirtildiği gibi ultrasonografi(US) eşliğinde kateter yerleştirilmesidir. Santral venöz katater uygulamalarında bazı komplikasyonlar görülebilir. Komplikasyonlar multifaktöryel olup görülme sıklığı %5-19'dur. Santral venöz kateter uygulaması sonrası malpozisyon sık karşılaşan bir durumdur. Internal juguler ven kateterizasyonu sonrası malpozisyon görülme oranı %5,3 iken subklavian vene işlem sonrası %9,3 oranında görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Malpozisyon, Santral Venöz Kateter, Komplikasyon.

Central Venous Catheter Malposıtıon in Superıor Vena Cava

Abstract

Introduction: Central venous catheters (CVC); Cannulation devices are frequently used in intensive care units and operating rooms for access to the venous circulation system. Some complications may occur during central venous catheter placement. With this case report, we aimed to share a central venous catheter case with a fracture in the superior vena cava. Case: A central venous catheter for fluid monitoring and total parenteral nutrition was planned for an 87-year-old male patient, who was followed up in the intensive care unit with the diagnosis of community-acquired pneumonia and type 1 respiratory failure, in orotracheal intubation. A

central venous catheter was applied to the patient through the right subclavian vein. Anteroposterior chest radiography was taken for post-procedure control. On the graph, it was seen that the SVC was not in the right atrium, but made a king in the superior vena cava and advanced towards the superior location. Discussion: Central venous catheters; These are interventional catheters used for some indications in hospital admissions, primarily in intensive care and operating rooms. The places of application of the catheter may differ in terms of indication, possible complications, ease of use, infection development rates. Central venous catheter insertion is performed under the guidance of some reference markers. After palpation of the internal jugular artery, catheter can be placed from the lateral of the artery to the internal jugular vein, and after the palpation of the femoral artery, catheter can be placed into the femoral vein from the medial of the artery. The safest way, as stated in the literature, is to place a catheter under ultrasonography (US) guidance. Some complications can be seen in central venous catheter applications. Complications are multifactorial and their incidence is 5-19%. Malposition is a common condition after central venous catheter application. While the rate of malposition after internal jugular vein catheterization is 5.3%, it is seen at 9.3% after subclavian vein procedure.

Keywords: Malposition, Central Venous Catheter, Complication.

Presentation ID/Sunum No= 247

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tam Uyumlu Akraba Dışı Vericiden Allojeneik Kök Hücre Nakil Yapılan Hastalarda Steroid Dirençli Akut Graft Versus Host Hastalığı Ethanercept Basiliximab ile Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Yöntem Yaman[1]
[1]İstanbul Medipol Üniversitesi Medipol Mega Hastanesi
Çocuk Hematoloji Onkoloji BD

Özet

Amaç Akut graft versus host hastalığı (AGVHH) hematopoetik kök hücre nakli (HKHN) sonrası görülen en önemli problemlerden biridir. Steroid dirençli AGVHH vakalarının tedavisinde kullanılan ilaçlar konusunda fikir birliği olmadığı gibi mortalitesi çok yüksektir. Bu çalışmada merkezimizde tam uyumlu akraba dışı donörlerle nakil yapılan ve steroid dirençli evre 3-4 AGVHH'lı olan ve tedavisinde ethanercept ve basiliximab kullanılan olgularda geriye dönük olarak etkinliğini saptamayı amaçladık. Metot Çalışmaya İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Hematoloji-Onkoloji bölümünde, Eylül 2017 – Eylül 2020 tarihleri arasında tam uyumlu akraba dışı vericiden HKHN yapılan 9 hasta alındı. Bu 9 hastanın 4'ü kız, 5'i erkekti. Hastaların hepsinde klinik olarak steroide direnç AGVHH mevcuttu. Tüm hastaların ilk HKHN idi. Sekiz hasta miyeloablatif, 1 hasta azaltılmış yoğunluklu hazırlama rejimi almıştı. Hastalarda AGVHH başlangıç günleri nakil sonrasında 11. ile 50.günler arasında değişiyordu. Hastalarda etanercept - basiliximab başlanması akut GVHH başlangıcından sonraki 3 ile 14. günler arasında steroid cevabındaki değişikliklere göre yapıldı. İlk 4 doz etanercept ve basiliximab haftada 2 gün olacak şekilde yapıldı. Hastalara tedavi cevabına göre 2 ile 8 doz daha etanercept verildi. Basiliximab ilk 2 haftadan sonra verilmedi. Tedavinin 28. gününde tedaviye tam cevap verme oranları kolon,ve cilt gvhd için sırasıyla %75; %75 idi. 28.günde tedaviye parsiyel cevap verme oranları kolon,ve cilt gvhd için sırasıyla %12.5; %25 idi. Kolon karaciğer ve cilt GVHH olan 1 hastaya tedaviye dirençli GVHH ve sepsis nedeniyle kaybedildi. Diğer hastalar 6 ay ile 3 yıl arasında değişen süredir takip edilmektedir. Sonuç Etanercept basiliximab ile tedaviyle bizim çalışmamızda %75'e varan tam cevap saptanmıştır. Tedaviyle mortalite düşük olup steroid dirençli AGVHH tedavisi için önemli bir seçenek olarak düşünülmelidir.

Anahtar Kelimeler: Akut Graft Versus Host Hastalığı, Etanercept, Basiliximab, Hematopoetik Kök Hücre Nakli

Treatment of Steroid Resistant Acute Graft Versus Host Disease With Ethanercept Basiliximab in Patients Undergoing Allogeneic Stem Cell Transplantation From Full Matched Unrelated Donors

Abstract

Aim Acute graft versus host disease (AGVHD) is one of the most important problems seen after hematopoietic stem cell transplantation. There is no consensus on the drugs used in the treatment of steroid-resistant AGVHD cases and mortality rate is very high. We aimed to determine the efficacy of ethanercept and basiliximab (EB) in steroid refractory patients with stage 3 /4 AGVHD and transplanted from matched unrelated donors. Method Nine patients who underwent HSCT from a matched unrelated donor between September 2017 September 2020 in the department of Pediatric Hematology Oncology at İstanbul Medipol University Faculty of Medicine were included in the study. Four were girls and 5 were boys. Clinically, all patients had steroid resistant AGVHD. It was the first HSCT for all of patients. Eight patients received myeloablative and 1 patient received reduced-intensity conditioning regimen. AGVHD onset days in patients ranged from 11th to 50th days after transplantation. The decision for initiation of EB was done according to the changes in steroid response between the 3rd and 14th days after the onset of acute GVHD. The first 4 doses of EB were administered 2 days per week for first 2 weeks. Patients received 2 to 8 more doses of etanercept, depending on the treatment response. Basiliximab was not given after the first 2 weeks. On the 28th day of treatment, complete response rates to treatment were 75% and 75% for colon and skin AGVHD, respectively. Partial response rates to treatment on day 28 were 12.5% and 25% for colon and skin, respectively. One patient with colon, liver, skin GVHD die. Other patients have been followed for a period ranging from 6 months to 3 years. Conclusion Complete response of up to 75% was found in our study with EB. EB should be considered as an important option for treatment.

Keywords: Acute Graft Versus Host Disease, Etanercept, Basiliximab, Hematopoietic Stem Cell Transplantation

Presentation ID/Sunum No= 169

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Taze Kuzu Kadavrasında Posterior Lomber Pedikül Vidası Uygulamasına Yönelik Laboratuar Eğitim Modeli

Uzman Dr. Alp Karaaslan [1]
[1]Şehit Prof Dr İlhan Varank Sancaktepe Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

AMAÇ: Modelimizin, transpediküler vidalama tekniğini öğrenme aşamasında olan nöroşirurji uzmanlık öğrencileri için ulaşılması kolay, ucuz, tekrarlanabilir ve basit bir model olarak kullanılabileceğini göstermeyi amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEM: Modelimizde, veteriner kontrolünde kesim yapılarak elde edilen ve +4 derecede 6 saat bekletilen , 2 yaş kuzu kadavra omurgası kullanıldı. 4,5 x3,5 milimetre çapında pedikül vidasının, kadavranın torakolomber bölgesine, skopi eşliğinde ve laboratuar ortamında yerleştirme işlemi yapıldı. BULGULAR: Kuzu ile insan omurgası arasında anatomik farklar olsada, paravertebral kas,faset, pedikül açısından benzerlik olduğu saptandı.Bu eğitim modelinin gerçek cerrahi girişimi yeterli şekilde simüle ettiği görüldü. TARTIŞMA: Literatürlerde, deneysel hayvan modeli olarak, keçi, köpek, domuz, at, fok balığı gibi çok çeşitli hayvanlar kullanılmıştır. Ancak bunların pek çoğu, hem elde etme hem de uygulama aşamasında ekonomik, sosyal, tıbbi sorunlar çıkartacak materyallerdir.Kuzu omurgası bu sorunların hiç birisiyni taşımaması açısından, kolay elde edilebilen bir modeldir.Modelimizde posterior lomber pedikül vidası uygulamasını öğrenmek için, taze kuzu omurgasının ideal bir model olduğunu, asistanlara pratik yapma imkanı verdiğini, gerçek cerrahi uygulamada nörovasküler komplikasyon oranını düşüreceğini saptadık. Ayrıca anestezi verilmediği için, anesteziye bağlı komplikasyonlarla uğraşmadan güvenle uygulanabilme fırsatı olduğunu gösterdik.

Anahtar Kelimeler: Kuzu Kadavrası, Skopi, Pedikül Vidası

Presentation ID/Sunum No= 297

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tekrarlayan Aortoenterik Fistül, Klinik Deneyimimiz; Olgu Sunumu

Uzman Dr. İsmail Ege Subaşı[1]
[1]*SBÜ Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Giriş: Aortoenterik fistül aort için rekonstrüktif cerrahi sonrası nadir fakat ölümcül bir komplikasyondur. Kliniğimizde bu tanı ile rekonstrüksiyon cerrahisi geçiren ve 1 yıl sonra tekrar aortoenterik fistül gelişen vakaya yaklaşımımızı sunuyoruz. Vaka sunumu: 66 yaşında erkek hasta 2018 yılında abdominal aort anevrizması nedeniyle anevrizma onarımı ve aorto çölyak bypass cerrahisi yapılıyor. 2020 yılı ocak ayında tıkanan greft nedeniyle kalp damar cerrahisi tarafından operasyona alınıyor. Bu sırada takılan nazogastrikten aktif hemorajik gelen olması üzerine peroperatif konsültasyon isteniyor. Eksplorasyonda mide korpus posteriorunda çölyak arter ve aort arasındaki greftin mideyi erode ederek fistüle neden olduğu görülüyor. Greft eksize edilerek fistül traktı omental patch ile primer onarılıyor. Taburculuktan 1 yıl sonra melena şikayeti ile başvuran hastanın yapılan gastroskopide pilorun hemen distalinde lümene migre olan greft ve fistül traktı izleniyor, aktif kanama bulgusu izlenmiyor. Çekilen torakoabdominal bilgisayarlı tomografide abdominal aort grefti etrafında hava imajları görülüyor. Ayırca greft ile jejunal ans ve distal mide arasında fistül şüphesi tespit ediliyor. Bu bulgular ile hasta tekrar operasyona alınıyor. Operasyonda jejunum ile aort grefti arasında 2 ayrı fistül tespit edilirken, mide pilor distalinde greftin mide içerisine migre olduğu tespit ediliyor. Hastaya subtotal gastrektomi+ R&Y gastroenterostomi + kısmı greft eksizyonu uygulanıyor. Hasta greft enfeksiyonu nedeniyle 10 gün vankomisin ve meronem tedavisi alıyor. Takiplerinde komplikasyon gelişmeyen hasta ameliyat sonrası 10.gün drenleri çekilerek taburcu ediliyor. Postoperatif 2. ayında olan hastanın takipleri komplikasyonsuz devam ediyor. Sonuç: Nadir görülen ancak ölümcül olan aortoenterik fistül hastalarında zamanında tanı ve tedavi ile hayat kurtarıcı sonuçlar alınması mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Aortoenterik Fistül, Anevrizma, Cerrahi

Recurrent Aortoenterıc Fıstula, Our Clınıcal Experıence; Case Report

Abstract

Introduction: Aortoenteric fistula is a rare, fatal complication after reconstructive surgery for aorta. Case report: 66-year-old male patient undergoing aneurysm repair surgery in 2018. Due to the graft blocked in January 2020, it is taken into operation again. Meanwhile peroperative consultation is requested because of active hemorrhage from the inserted nasogastric. On exploration, it is seen that the graft between the celiac artery and the aorta posterior to the stomach corpus erodes the stomach and causes fistula. The graft is excised and the fistula tract is repaired primarily with the omental patch. One year after discharge, the patient presented

with the complaint of melena. In the gastroscopy performed, graft and fistula tract migrated to the lumen just distal to the pylorus are observed, no signs of active bleeding are observed. There were aerial images around the abdominal aortic graft on thoracoabdominal computed tomography. Also, there was a suspicion of fistula between the graft and jejunal loop and distal stomach. With these findings, the patient was re-operated. While 2 separate fistulas are detected between the jejunum and the aortic graft during the operation, it is detected that the graft migrates into the stomach in the distal of the pylorus of the stomach. Subtotal gastrectomy + R&Y gastroenterostomy + partial graft excision is applied to the patient. The patient receives 10 days of vancomycin and meronem due to graft infection. The patient, who does not develop any complications in the follow-up, is discharged on the tenth postoperative day .The follow-up of the patient in the second postoperative month continues without any complications. Conclusion: It is possible to obtain life-saving results with timely diagnosis and treatment in patients with aortoenteric fistula, which is rare but fatal.

Keywords: Aortoenteric Fistula, Aneurysm, Surgery

Presentation ID/Sunum No= 206

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tekrarlayan Perianal Apse

Uzman Dr. Sevcan Alkan Kayaoğlu[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
İstanbul Haydarpaşa Numune Eğitim Ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Perianal apse, kriptoglandüler enfeksiyon olarak başlayıp, hayatı tehdit eden perianal sepsise kadar ilerleyebilir. Perianal apse hastalarının yaklaşık %30-50'sinde anorektal fistül gelişmektedir. Fistül gelişiminin engellenmesi hem maliyet ve iş yükünü azaltacak, hem de tedavisi zor bir durumu ortadan kaldıracaktır. Gereç ve Yöntemler: Çalışmamızda, mükerrer perianal apse nedeniyle acil polikliniğe başvurup yatış verilip, her atağında drenaj operasyonu yapılarak tedavi edilen, ocak 2011-şubat 2021 tarihleri arasındaki 23 hasta retrospektif olarak incelendi. Hastalardan 2 tanesi 5, 3 tanesi 4, 6 tanesi 3 ve 12 tanesi 2 perianal apse atağı geçirmişti. Bu hastaların her bir atak arasındaki geçen süre ve de her atakta hastaneye başvurudaki nötrofil/lenfosit oranları ve eozinofil yüzdeleri kaydedildi. Hastaların ek hastalıkları, perianal fistül gelişip gelişmediği ve fistül gelişenlerin komplikemi basit mi olduğu belirlendi. Bulgular: Toplam 23 hastanın ortalama yaşı 45,78 olup, % 82,6 sı erkekti. Ek hastalıklardan en sık %26,1 oranında insülin bağımlı-kontrolsüz diyabetes mellitus ve %13 oranında hipertansiyon görüldü. Enflamatuar barsak hastalığı beraberliği %8,6 idi. Tüm hastaların izlemlerinde %60,9'unda perianal fistül gelişmiş olup, fistüllü hastaların %71,4'ü komplike fistüle sahipti. Sonuçlar ve Öneriler:Literatürde diyabetes mellitus hastalarında tekrarlayan perianal apsenin beraberliğinin daha az olduğu vurgulanırken, çalışmamızda tekrarlayan perianal apse hastalarında kontrolsüz-insülin bağımlı diyabetes mellitus birlikteliği öne çıkmaktadır. Eozinofil yüzdesi ve nötrofil/lenfosit oranı ile fistül varlığı arasındaki bulgular anlamlı bulunmazken ($p>0,05$), fistül tipi komplike olanlarda eozinofil yüzdesinin daha düşük olduğu saptandı ($p=0,040$). Fistül varlığı olan hastalarda nüks sayısı daha yüksek olup kısmen anlamlı bulundu($p=0,051$). Nüks sayısı arttıkça nötrofil/lenfosit değerinin düşüş gösterdiği gözlenmesine karşın, istatistiksel açıdan anlamlı bulunmadı. Gelecek yıllarda daha fazla hasta sayısına sahip çalışmalarda bu ilişkilerin araştırılması daha faydalı olacaktır. Kontrolsüz-insülin bağımlı diyabetes mellitus, tekrarlayan perianal apse hastalarında sık görüldüğünden, bu hastalarda rekürrensi önlemek için diyabet regülasyonunun sağlanmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Perianal Apse, Rekürren, Perianal Fistül

Presentation ID/Sunum No= 325

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tekrarlı Dna Motifleri Hsatı ve Hsatıı'nin Karaciğer Kanserindeki Patolojik İfadesi ve Bu İfadenin Hücre Davranışı, Dna Hasarı ve Genotoksik Tedaviye Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Cihangir Yandım[1]
[1]*İzmir Ekonomi Üniversitesi*

Özet

Karaciğer kanseri (Hepatocellular carcinoma, HCC) dünyada ve ülkemizde kansere bağlı ölümlerde en yüksek sıralardadır. DNA hasarına yatkınlığa yol açan genomik dengesizlik bu hastalıkta yoğun gözlenmektedir ve tedaviye direnç ile ilgilidir. Bu durumun nedenleri henüz netleştirilememiştir ve tedavi yöntemlerine aktarımı yapılamamıştır. Ayrıca birçok kanser çeşidinde etkinliği olan sisplatin gibi genotoksik kemoterapi ajanlarının karaciğer kanserinde etkinliği çok sınırlıdır. Bu durumun karaciğer kanserine has genom mimarisi ve DNA hasar mekanizmalarının daha iyi anlaşılmasıyla ve bunlara yönelik kooperatif terapilerle aşılabileceği düşünülmektedir. Sentromer civarında konumlanmış ve normal dokularda transkripsiyon ile ifadesi gerçekleşmeyen tekrarlı DNA'daki patolojik ifade artışının genomik dengesizliği tetikleyip kromozom mimarisini bozabildiği bilinmektedir. Sunulan çalışma kapsamında öncelikle primer karaciğer kanseri doku örnekleri ihtiva eden RNA sekanslama verisetleri biyoinformatik yöntemle analiz edildi ve hastaların en az yarısının perisentromerik tekrarlı motifleri HSATI ve/ya HSATII'yi anormal seviyede ifade ettiği gözlemlendi. HCC hücre hatlarında spesifik RNA polimeraz inhibitörleri muamalesini takiben bu ifade gerçek zamanlı PZR ile incelendiğinde ise patolojik transkripsiyonun HSATI için RNA polimeraz I ve III ile, HSATII için ise RNA polimeraz II tarafından gerçekleştirildiği görüldü. Kromatin bölgeleri çöktürüldüğünde ise HSATI için ağırlıklı H3K27, HSATII için ise ağırlıklı H3K9 epigenetik belirteçleri saptandı. Bu motiflere özgü ifade artışı HCC hücre hatlarında ektopik olarak ayrı ayrı yüklendiğinde, her iki motifin de endojen DNA hasarını arttırdığı DNA hasar belirteci gama-H2AX western blot yöntemi ile gösterildi. Daha da önemlisi, ektopik ifade artışının in vitro ortamda özellikle HSATI için hücrelerin daha hızlı bölünmesine yol açtığı ve hücre migrasyonunu arttırdığı yara iyileşmesi yöntemiyle gözlemlendi. Bununla birlikte HSATII ifade artışının ise genotoksik kemoterapi ajanı sisplatinin etkinliğini arttırdığı ilaç muamelesini takiben hücre canlılığı ölçümüyle saptandı. Sonuç olarak, tekrarlı DNA motifleri HSATI ve HSATII hepatokarsinogenez açısından DNA hasarına yatkınlık ve/ya proliferasyon/migrasyon açısından patolojik önem arz etmektedir ve HSATII ifadesi sisplatine duyarlılıkla ilişkilidir. Tekrarlı DNA ifadesi karaciğer kanseri için potansiyel bir ilaç hedefidir.

Anahtar Kelimeler: Karaciğer Kanseri, Hepatoselüler Karsinom, Tekrarlı Dna, Genomik, Biyoinformatik, Sisplatin, Dna Hasarı

Pathological Expressions of Repetitive Dna Motifs Hsatı and Hsatıı in Hepatocellular Carcinoma and Their Effects On Cell Behaviour, Dna Damage and Genotoxic Therapy

Abstract

Liver cancer (Hepatocellular carcinoma, HCC) is one of the deadliest cancers. Genomic instability, which fuels DNA damage and is linked to therapy resistance, is observed frequently in this disease. Underlying reasons are still to be elucidated. Genotoxic agents, which have widespread efficacy in the treatments of many different types of cancer, were proven to have only limited effects in liver cancer. This could be overcome with further understanding of pathological mechanisms related to genome architecture and DNA damage. Abnormal transcription of otherwise-silenced repetitive DNA around centromeres triggers genomic instability and hampers genomic architecture. In this study, RNA sequencing data obtained from the tissues of HCC patients were analysed via bioinformatics and at least half of the patients were shown to abnormally express repeat motifs HSATI and/or HSATII. When these expressions were quantified with real-time PCR following the exposure of HCC cell lines to specific RNA polymerase inhibitors, it was shown that the pathological transcription of HSATI was maintained by RNA polymerases I and III, whereas that of HSATII was governed by RNA polymerase II. Chromatin immunoprecipitation on HCC cell lines revealed H3K9me2/3 epigenetic mark on HSATI and H3K27me3 for HSATII. When overexpression was achieved ectopically in HCC cell lines, both elements were shown to increase endogenous DNA damage as shown with western blotting against the damage marker gamma-H2AX. More importantly, ectopic overexpression induced proliferation and migration particularly for HSATI as shown by wound repair assay. On the other hand, HSATII overexpression was shown to increase the sensitivity against the genotoxic chemotherapy agent cisplatin as demonstrated by cell viability following treatment. In conclusion, repeat motifs HSATI and HSATII are of pathological importance in terms of hepatocarcinogenesis and predisposition towards DNA damage. HSATII expression is implicated in the sensitivity against cisplatin. Repetitive DNA expression is a potential drug target for liver cancer.

Keywords: Liver Cancer, Hepatocellular Carcinoma, Genomics, Repetitive Dna, Bioinformatics, Cisplatin, Dna Damage

Presentation ID/Sunum No= 93

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tip 1 Diyabetli Çocuklarda Ağız ve Diş Sağlığına Yönelik Farkındalık, Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Serkan Bilge Koca[1]
[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Özet

GİRİŞ Tip 1 Diyabetes Mellitus (T1DM) çocukluk çağında en sık görülen diyabet tipidir. Kötü kontrollü diyabette ağız ve diş sağlığı sorunları daha sık görülmektedir. AMAÇ Ağız ve diş sağlığına yönelik farkındalık, bilgi, tutum ve davranışların değerlendirilmesi (T1DM-ağız ve diş sağlığı ölçeği) amaçlanmıştır. MATERYAL METOD Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi'nde (AFSÜ) takipli T1DM'li bireylere toplam 44 sorudan oluşan ölçek yöneltildi. T1DM-ağız ve diş sağlığı ölçeği için 21 sorudan oluşan anketin geçerlilik ve güvenilirlik analizleri yapıldı. Doğrulayıcı faktör analizinde KMO değeri 0,70 hesaplandı. Güvenilirlik analizinde cronbach alfa değeri 0,81 olarak hesaplandı. BULGULAR Çalışmaya 52'si kız 50'si 102 çocuk katıldı. Katılımcıların %32'si 14-17 yaş aralığındaydı. Bireylerin %34'ü 5 yıldan uzun süredir diyabetliydi ve %69'unda eşlik eden başka bir hastalık yoktu. Bireylerin %15'inin HbA1c düzeyi %7'nin altında iken, %17'si HbA1c düzeyinin %9'un üzerinde olduğu görüldü. Yaş ile diş sağlığı farkındalık ölçeği arasında anlamlı ilişki saptanmadı (p: 0,21) Cinsiyet ile diş sağlığı farkındalık ölçeği arasında anlamlı ilişki saptanmadı (p: 0,29). Son 12 ayda ne sıklıkla dişiniz veya diş etinizde ağrı veya rahatsızlık sorunu yaşadınız sorusuna kızların yanıtının anlamlı olarak daha fazla olduğu görüldü (p: 0,02). Diyabet süresi ile farkındalık ölçeği arasında anlamlı ilişki saptanmadı (p: 0,13). HbA1c düzeyi ile farkındalık ölçeği arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı (p: 0,71). Çocuğun eğitim durumu (p: 0,11), annenin eğitim durumu (p: 0,77) ile ilişki saptanmazken, babanın eğitim durumu (p: 0,002) ile anlamlı ilişki saptandı. Diş hekimine başvuru sıklığı ile HbA1c düzeyi arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı (p: 0,50). SONUÇ Tip 1 diyabetli çocuklarda T1DM-ağız ve diş sağlığı ölçeği ile değerlendirme güvenilir bir şekilde yapılabilir. Alt grup soruları ile örneğin, bizim grubumuzda diyabetin diş çürüklerine, erken diş kaybına yatkınlık yarattığı, florürlü diş macunu kullanmanın diş sağlığı için yararlı olduğu, diş eti hastalıklarınının glisemik kontrolü zorlaştırdığı gibi sorularda bilgi düzeyinin yetersiz olduğu gözlendi.

Anahtar Kelimeler: Tip 1 Diyabet, Ağız ve Diş Sağlığı, Farkındalık

Presentation ID/Sunum No= 71

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tip 2 Diyabetik Hastalarda Chemerin Düzeyleri

Dr. Öğretim Üyesi Alpaslan Karabulut[1],
Dr. Öğretim Üyesi Tayfun Şahin[1]
[1]Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Giriş: Günümüzde bütün dünya Tip 2 diyabetes mellitus (T2DM), obezite ve kardiyovaskuler hastalıklar pandemisi ile karşı karşıyadır. Obezite, T2DM'ye sıklıkla eşlik eden bir metabolizma bozukluğu olmasının yanı sıra, kişide diyabet gelişeceğini belirleyen önemli bir risk faktörüdür. Tüm obezlerde T2DM olmasa da, T2DM'li hastaların büyük çoğunluğu obezdir. Obezite ve insülin direncinin T2DM'ye tam olarak nasıl dönüştüğü açık olmasa da, obezlerin adipositlerinde artmış tümör nekrozis faktör-alfa, insülin reseptör sayı ve fonksiyonunda azalma ile artmış serbest yağ asitleri insülin direncindeki suçlanan nedenlerdir. Adipoz dokudan salgılanan chemerin kısa bir süre önce adipokin ailesine katılan, çeşitli otokrin ve parakrin etkileri olan sinyal molekülü ve yeni bir kemotaktik proteindir. Chemerin ayrıca anjiyogenez, adipogenez ve enerji metabolizmasını düzenleyen bir adipokindir. Obezite ile ortaya çıkan artmış chemerin düzeyleri, tip 2 diyabetin gelişiminde rol oynadığı varsayılmaktadır. Chemerinin artışı T2DM tanısından önce geliştiği ve bunun T2DM'nin erken teşhisi için bir biyobelirteç olarak kullanılabileceği varsayılmıştır. Chemerindeki bu artış, obez olan T2DM'li hastalarda daha fazladır. Yöntem: Çalışmamıza mikrovaskuler ve/veya makrovaskuler hasar tespit edilmeyen 20 T2DM hasta ile sağlıklı 20 gönüllü dahil edildi. Tüm hastaların göz dibi muayeneleri yapıldı. Retinopatisi olanlar çalışma dışı bırakıldı. Chemerin düzeyleri elisa ile ölçüldü. Normal dağılmayan verilerde non-parametrik testler kullanıldı. İstatistiksel olarak $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. Sonuç: Çalışmamızda AKŞ ve HbA1c seviyeleri T2DM'de kontrol grubuna göre anlamlı yüksek bulundu (her iki $p <0.001$). Chemerin düzeyleri ise kontrol grubunda hasta grubuna oranla anlamlı yüksek bulundu ($p=0.035$). Tartışma: Çalışmalar dolaşımdaki chemerin seviyelerinin T2DM'li obez bireylerde daha fazla artmış olduğunu göstermesine rağmen, çalışmamızda chemerin seviyeleri hasta grubuna oranla kontrol grubunda daha yüksek bulundu. Çalışmamızda gruplar arasındaki vücut kitle indekslerinin benzer olması ve diyabetik hastaların daha önceden tanı almış ve tedavi alıyor olması bu sonucun çıkmasına neden olabilir. Bunun için yeni tanı almış diyabet ve obezitesi olan hastalarda yeni çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Chemerin, Obezite, Tip 2 Diyabetes Mellitus

Chemerin Levels in Type 2 Diabetıc Patients

Abstract

Introduction: Today, the world is faced with Type 2 diabetes mellitus (T2DM), obesity and cardiovascular diseases pandemic. In addition to being metabolism disorder that frequently accompanies T2DM, obesity is an important risk factor determines development of diabetes. Although T2DM is not present in all obese, majority of patients with T2DM are obese. Although it is not clear how obesity and insulin resistance are transformed into T2DM, increased tumor necrosis factor-alpha in adipocytes of obese, increased free fatty acids with decrease number and function of insulin receptors are causes of insulin resistance. Chemerin secreted from adipose tissue is a new chemotactic protein and signal molecule in adipokine family, with autocrine and paracrine effects. Chemerin is an adipokine regulates angiogenesis, adipogenesis and energy metabolism. Increased chemerin levels occur with obesity are assumed to play role development of T2DM. Method: 20 T2DM with no microvascular and / or macrovascular damage and 20 healthy volunteers were included in our study. Fundus examinations of all patients were performed. Patients with retinopathy were excluded. Chemerin levels measured with elisa. Non-parametric tests were used for data that were not normally distributed. Statistically, $p < 0.05$ was considered significant. Results: In our study, FPG and HbA1c levels were found to be significantly higher in T2DM (both $p < 0.001$). Chemerin levels were found to be significantly higher in the control group compared to patient group ($p = 0.035$). Discussion: Although studies show that chemerin levels in circulation are increased more in obese with T2DM, in our study chemerin levels were found to be higher in control group. The similarity of body mass indexes between groups and diabetic patients were previously diagnosed and receiving treatment may lead to this result. For this, new studies are needed in patients with newly diagnosed diabetes and obesity.

Keywords: Chemerin, Obesity, Type 2 Diabetes Mellitus

Presentation ID/Sunum No= 221

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tıp Öğrencilerinin COVID-19 İlgili Bilgi Kaynakları ve Kaygı Düzeyleri

Arş.Gör.Dr. Hilal Güzel[1]
[1]*Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
**Corresponding author: Hilal Güzel*

Özet

Giriş: Covid-19 salgınının psikolojik etkisini araştırmaya yönelik oldukça çalışma yapılmış olup; tıp öğrencileri ile ilgili çalışmalar sınırlıdır. Tıp öğrencileri de sağlık sektörünün bir parçasıdır. Sosyal medya, öğrenciler için Covid-19 ile ilgili verileri edindikleri ana kaynaklardan biridir. Fakat sosyal medya yanlış bilginin aşırı yüklenmesine yol açıp, ruh sağlığını olumsuz etkileyebilir. Amacımız tıp öğrencilerinin kullandıkları bilgi kaynaklarının kaygı düzeylerini etkileyip etkilemediğini araştırmaktır. Materyal-Metod: Google Formlar kullanılarak tıp öğrencileri üzerinde kesitsel bir çalışma gerçekleştirildi. Hedef kitle, Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileridir. Öğrencilerin kaygı düzeylerini ölçmek için sosyodemografik sorularla birlikte Beck Anksiyete Envanteri'ni (BAI) uygulandı. Sonuç: Araştırmaya toplam 370 tıp öğrencisi katıldı. Katılımcıların% 67,3'ü kadın,% 32,7'si erkektir. Katılımcıların% 55,7'si klinik öncesi öğrenci,% 44,4'ü klinik öğrencisi idi. Öğrencilerin% 73,0'ı medyayı,% 15,1'i bilimsel makaleleri ve% 11,9'u da üniversite öğretim görevlilerini Covid-19 hakkında bilgi kaynağı olarak kullandı. BAI puanlarına göre toplam 50 öğrenci şiddetli anksiyeteden muzdaripti. Şiddetli kaygı yaşayan öğrencilerin 38'i medyayı, 7'si bilimsel makaleleri ve 5'i üniversite öğretim görevlilerini kullandı. Ancak tıp öğrencilerinin kullandıkları bilgi kaynakları ile kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmadı. Tartışma: İnsanlar mevcut Covid-19 hakkında çok fazla bilgi almaktan bunalmış durumda. Çin'de yakın zamanda yapılan bir araştırma, sosyal medyaya daha fazla maruz kalma sıklığının anksiyete olma olasılığını artırdığını göstermiştir. Çalışmamızın aksine, bazı araştırmalar sosyal medyaya maruz kalma sıklığından dolayı anksiyete yaşamanın arttığını göstermiştir. Tıp öğrencileri için mevcut durumda doğru bilgi, farkındalık ve başa çıkma stratejileri geliştirmek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Tıp Öğrencileri, Anksiyete, Beck Anksiyete Ölçeği

COVID-19-Related Informatıon Sources and Anxıety Levels of Medıcal Students

Abstract

Introduction: The number of researches concerning the psychological effect of the Covid-19 outbreak increased to be published; yet, there were limited studies concerning the medical students. Medical students are also an asset to health care. Social media is one of the main

sources updating Covid-19 data among students. It sometimes may lead to misinformation overload and can cause mental health problems. Our aim is to investigate whether the sources of information used by medical students affect their anxiety level.Material-Methods: A cross-sectional study was conducted on medical students by using the Google Forms. The target population comprised medical students of Afyonkarahisar Health Sciences University. In combination with sociodemographic questions, we applied the Beck Anxiety Inventory (BAI) to test anxiety level of medical students. Results: A total of 370 medical students participated in the survey. In this study 67.3% of the participants were female and 32.7% were male. 55.7% of the participants were preclinical students, 44.4% were clinical students. 73.0% of students used media, 15.1% of used scientific articles and 11.9% of used university lecturers as a source of information about Covid-19. A total 50 student had suffered from severe anxiety according to BAI scores. 38 of the students experiencing severe anxiety used the media as a source, 7 used scientific articles and 5 used university lecturers. However, no significant difference was found between the sources used by students and their anxiety levels. Discussion: People have been overwhelmed by receiving too much information of current Covid-19. A recent study in China showed that a higher frequency of social media exposure increased the likelihood of having anxiety. Some studies showed that there was an increment the having anxiety because of higher frequency of social media exposure. For medical students, it is necessary to develop correct information, awareness and coping strategies in the current situation.

Keywords: Medical Students, Anxiety, Beck Anxiety Inventory

Presentation ID/Sunum No= 258

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tiroid Hastalıkları İle Komplike Gebeliklerin Maternal ve Perinatal Sonuçlarının Retrospektif Analizi

Uzman Dr. Tayfun Vural[1], Uzman Dr. Burak Bayraktar[1], Dr. Damla Önal[1]

[1]Department of Obstetrics and Gynecology, University of Health Sciences Tepecik Training and Research Hospital, Izmir, Turkey

**Corresponding author: Tayfun Vural*

Özet

Amaç: Bu çalışmanın amacı tiroid hastalığı olan gebelerin maternal ve perinatal sonuçlarının retrospektif olarak analizidir. Materyal ve Metod: Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Gebe Polikliniklerine Ocak-Aralık 2020 tarihleri arasında müracaat eden gebeler içerisinden "Tiroid Hastalığı'' tanısı konan 38 gebenin maternal ve neonatal sonuçları retrospektif olarak incelendi. Hastalar; hipertiroidi, hipotiroidi, tiroid nodülü ve tiroid kanseri olarak 4 grupta sınıflandırıldı. Bulgular: Hastanemizde 2020 yılında gebe polikliniklerinde muayene edilen gebe sayısı 14830 idi. Toplam 38 gebede tiroid hastalığı saptandı (prevalans: %0.25). 38 gebeden 36'sının verilerine ulaşılabildi ve bunların 17'sinde (%47.2) hipertiroidi, 18'inde (%50) hipotiroidi, 1'inde (%2.8) tiroid nodülü saptandı. Tiroid kanseri saptanan olgu olmadı. Hipertiroidik gebelerin ortalama tiroid sitimulan hormon (TSH) düzeyi: 0.5±0.9 mIU/L, ortalama serbest T3 (sT3) düzeyi: 0.9±0.3 ng/dL, ortalama serbest T4 (sT4) düzeyi:3.5±0.5 ng/dL olarak izlendi. Hipertiroidik gebelerin 1 (5.9%) tanesinde tiroglobulin (TG) antikoru pozitiftir. Hipertrodik gebelerin 1'i (%5.9) propiltiyourasil (PTU) kullanmakta olup, metimazol kullanan gebe yoktu. Hipertirodik 16 (94.1%) gebe ilaçsız takip edilmiştir. Hipotiroidik gebelerin ortalama TSH düzeyi: 3.3±1.5 mIU/L, ortalama sT3 düzeyi: 3.4±0.4 ng/dL, ortalama sT4 düzeyi: 0.7±0.1 ng/dL olarak izlendi. Hipotiroidik gebelerin 2'sinde (11.2%) tiroid peroksidaz (TPO) antikoru pozitiftir. Tedavi olarak 13 (72.3%) gebe levotroksin alırken, 5 (27.7%) gebe tedavisiz izlenmiştir. Neonatal sonuçlara gelince, hem hipertiroidik hem hipotiroidik gebelerde 1. dakika ve 5. dakika Apgar skoru <7 olan fetüs saptanmamıştır. Hipertiroidik grupta ortalama yenidoğan kilosu 3078.6±493.6 g olup, hipotiroidik grupta 3399.5±480.1 g olarak saptanmıştır. Hipertiroidik grupta ortalama yenidoğan boyu 49.3±2.2 cm iken hipotiroidik grupta 49.7±1 cm olarak bulunmuştur. Hipertiroidik grupta 2 (15.3%) fetüs düşük doğum ağırlığına sahipken, hipotiroidik grupta bu sayı 0'dır. Hipotiroidik grupta 1 (8.2%) fetüs makrozomik iken hipertiroidik grupta bu sayı 0'dır. Sonuç: Tiroid hormonu, normal embriyonik ve fetal gelişim için elzemdir. Hipertiroidizm ve hipotiroidizm, olumsuz gebelik sonuçlarıyla ilişkilidir. Gebe kadınlarda tiroid disfonksiyonu yakın takip ve tedavi gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Maternal Tiroid Fonksiyonu; Gebelik; Gebelik Sonuçları; Gebelikte Tiroid Hastalıkları

Retrospectıve Analysıs of the Maternal and Perınatal Results of Pregnancıes Wıth Thyroıd Dıseases

Abstract

Objective: The aim of this study is to retrospectively analyze the maternal and perinatal outcomes of pregnant women with thyroid disease. Materials and Methods: Maternal and neonatal results of 38 pregnant women diagnosed with "Thyroid Disease" who applied to Department of Obstetrics and Gynecology, University of Health Sciences Tepecik Training and Research Hospital between January-December 2020 were analyzed retrospectively. The patients were classified in 4 groups as hyperthyroidism, hypothyroidism, thyroid nodule and thyroid cancer. Results: The number of pregnant women examined in 2020 was 14830. Thyroid disease was detected in 38 of them (prevalence: 0.25%). Data of 36 pregnant women were reached and 17 (47.2%) of 36 pregnant women had hyperthyroidism, 18 (50%) had hypothyroidism, and 1 (2.8%) had thyroid nodule. There was no case with thyroid cancer. The mean thyroid stimulating hormone (TSH) level of hyperthyroidic pregnant women was 0.5±0.9 mIU/L, the mean free T3 (fT3) level was 3.5±0.5 ng/dL, the mean free T4 (fT4) level was 0.9±0.3 ng/dL. Thyroglobulin (TG) antibody is positive in one (5.9%) of hyperthyroidic pregnant women. One (5.9%) of the hyperthyroidic pregnant women was using propylthiouracil (PTU), and there was no pregnant woman using methimazole. 16 (94.1%) pregnant women were being followed up without medication. The mean TSH level of hypothyroidic pregnant women was 3.3±1.5 mIU/L, the mean fT3 level was 3.4±0.4 ng/dL, the mean fT4 level was 0.7±0.1 ng/dL. Thyroid peroxidase (TPO) antibody is positive in 2 (11.2%) of hypothyroidic pregnant women. While 13 (72.3%) pregnant women were taking levotroxin as treatment, 5 (27.7%) pregnant women were being followed up without any treatment. As for the results of neonatal results, 1st minute and 5th minute Apgar score <7 fetuses were not detected in both hyperthyroidic and hypothyroidic pregnant women. The mean newborn weight in the hyperthyroidic group was 3078.6±493.6 g, while this was 3399.5±480.1 g in the hypothyroidic group. While the mean newborn height was 49.3± 2.2 cm in the hyperthyroidic group, it was 49.7±1 cm in the hypothyroidic group. While 2 (15.3%) fetuses have low birth weight in the hyperthyroidic group, this number is 0 in the hypothyroidic group. While 1 (8.2%) fetus is macrosomic in the hypothyroidic group, this number is 0 in the hyperthyroidic group. Conclusion: Thyroid hormone is essential for normal embryonic and fetal development. Hyperthyroidism and hypothyroidism are associated with adverse pregnancy outcomes. Thyroid dysfunction in pregnant women requires close follow-up and treatment.

Keywords: Maternal Thyroid Function; Pregnancy; Pregnancy Outcomes; Thyroid Diseases in Pregnancy

Presentation ID/Sunum No= 123

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Toplum Kökenli Pnömonide Kısa Dönem Mortalite Tahmininde C-Reaktif Protein, albumin ve Procalcitonin Rolü

Uzman Derya Hoşgün[1]
[1]Ankara Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Derya Hoşgün*

Özet

Toplum kökenli pnömoni (TKP) günlük yaşam sırasında ortaya çıkan pnömonidir. Yoğun bakım ünitesi (YBÜ) yatışı olanlarda mortalite ve morbidite artmaktadır.C-reaktif protein (CRP) ve procalcitonin (PCT) gibi inflamasyon temelli biomarkerlar uzun ve kısa dönem mortalite tahmininde rolü ile ilgili çalışmalar mevcuttur.Albuminin enfeksiyonla bağlantılı hastalıkların mortalitesiyle bağlantılı güçlü bir markerdir ve akut faz reaktanı olarak düzeyi düştüğü tespit edilmiştir.Çalışmada amacımız TKP tanısıyla YBÜ'de izlenen hastalarda 28 günlük (kısa dönem) bağımsız mortalite tahmininde CRP,albümin ve PCT'nin rolünü belirlemektedir. TKP nedeniyle YBÜ'de takip edilen hastalar retrospektif olarak değerlendirildi.Ortalama yaşı 73,36 ± 12,33 yıl , 26'sı (%37.68) kadın ve 43'ü (%62.32) erkek olan 69 TKP hastasının verileri analiz edildi. 28 günlük mortalite 28 hastada (%40.58) tespit edildi. 28 günlük mortalite gelişen vakalarda albümin ve PCT istatiksel olarak anlamlı iken; CRP istatiksel olarak anlamlı tespit edilmedi(sırasıyla p:0.005 , p:0.0001 and p:0.7). Çalışma verilerimize göre albümin ve PCT TKP'de kısa dönem mortalite tahmininde özellikle seri ölçümlerle kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Toplum Kökenli Pnömoni, İnflamatuvar Markerler, Mortalite

The Role of C-Reaktif Protein, Procalcitonin and Albumin Levels in Predicting the Short-Term Mortality of Community-Acquired Pneumonia

Abstract

Community-acquired pneumonia (CAP) is basically defined as a pneumonia acquired in the community during daily life activities.CAP a leading cause of morbidity and mortality, particularly in patients hospitalized in intensive care unit (ICU).There ara studies on the role of inflammation-based biomarkers such as procalcitonin (PCT) and C-reactive protein (CRP) in long and short –term mortality prediction.Albumin concentration is closely associated with mortality in infection-related diseases and, as an acute-phase reactant, it decreases in such diseases The decreased albumin synthesis in CAP patients has also been associated with adverse

clinical outcomes.The aim of this study was to investigate the role of CRP, albumin and PCT levels in predicting 28-day (short-term) mortality in intensive care unit (ICU) patients with CAP.The retrospective study included patients with CAP that were hospitalized in ICU. The 69 CAP patients comprised 43 (62.32%) men and 26 (37.68%) women with a mean age of 73.36±12.33 years.twenty-eight mortality occurred in 28 (40.58%) patients.AKI was detected in 25.5% of the patients. Mean CRP ,albumin and PCT levels were 95,56 ± 79 mg/L,,62, 2,75 ± 0,59 mg/L, ve 1,67 ± 3 ng/ml. CRP level was found to have no significant effect on mortality ,whereas albumin and PCT level Were associated short-term mortality (respectively p:0.7, p:0.005 and p:0.0001).Based on our results, we suggest that monitoring PCT and albumin levels with serial measurements in patients with CAP may be useful for predicting the short-term mortality.

Keywords: Community-Acquired Pneumonia, İnflammation Biomarkers, Mortality

Presentation ID/Sunum No= 336

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Torasik Outlet Sendromunda Tanı ve Tedavi

Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Değirmenci[1]
[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi
Göğüs Cerrahisi ABD

Özet

Konu ve amaç: Torasik Outlet Sendromu (TOS) subklavian arter, subklavian ven ve brakial pleksus dallarının klavikula ile 1. Kosta arasında sıkışması sonucu gelişen, kol, el, omuz ve sırtta ağrı ve duyu bozuklukları ile kendini gösteren bir hastalıktır. Çoğunlukla fark edilmeyen bir durumdur. Bu çalışmanın amacı TOS'a dikkat çekerek tanı ve klinik sonuçları tartışmaktır. Yöntem: Göğüs Cerrahisi kliniğinde cerrahi tedavi uygulanan 12 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. Sonuçlar tanımlayıcı istatistikler ile analiz edildi. Bulgular: hastalardan 9'u kadın (%75), 3'ü erkek (%25) idi. Yaş aralığı 16-47 yaş, yaş ortalaması 26.6 (±8.97) yaş idi. Hastalardan 9'u (%75) sol taraftan 3'ü (%25) sağ taraftan opere edildi. Hastalardan 3 tanesi (%25) daha önceden karşı taraftan opere olmuştu (bilateral). Tüm hastalarda nörojenik semptomlar vardı. Hastaların hepsinde Adson, hiperabdüksiyon, kostoklaviular ve kol stres testleri pozitif idi. Hastaların hepsine daha önceden medikal tedavi ve fizik tedavi uygulanmıştı. Tedavi yöntemi olarak hastaların hepsine transaksiller yaklaşımla 1. kosta rezeksiyonu uygulandı. Anatomik sebep olarak 2 hastada servikal kosta, 2 hastada ise 1. Kosta ile klavikula arasında fibröz bant tespit edildi. Beş hastada (%41.6) komplikasyon gelişti. En sık görülen komplikasyon 4 hastada görülen pnömotoraks idi. Hastalardan 1 tanesinde insizyon yerinde sıvı toplandı. Bir hastada ise ön kolda geçici nöropraksi gelişti. Hastalardan 1 tanesi hariç hepsinde iyileşme sağlandı, böylece tedavinin başarı oranı %91.6 olarak gerçekleşti. Sonuç: TOS'da esas tanı yöntemi şikayet ve muayene bulgularıdır. Tıbbi tedavinin yetersiz kaldığı durumlarda transaksiller 1. kosta rezeksiyonu tatmin edici düzeyde başarı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Torasik Outlet Sendromu, Servikal Kosta, Birinci Kosta, Transaksiller

Diagnosis and Treatment of Thoracic Outlet Syndrome

Abstract

Subject and aim: Thoracic Outlet Syndrome (TOS) is a disease that develops as a result of compression of the subclavian artery, subclavian vein, and brachial plexus branches between the clavicle and the 1st rib. It causes pain and sensory disturbances in the arm, hand, shoulder, and back. It is frequently unnoticed. This study aims to discuss the diagnosis and clinical results by drawing attention to TOS. Methods: Twelve patients who underwent surgical treatment in the Thoracic Surgery clinic were evaluated retrospectively. Results were analyzed with descriptive statistics. Results: Nine of the patients were female (75%), and three were male

(25%). The age range was 16-47 years, and the mean age was 26.6 (±8.97). Nine (75%) patients were operated on from the left and three (25%) on from the right side. Three patients (25%) had previously been operated on from the opposite side (bilateral). All patients had neurogenic symptoms. Adson, hyperabduction, costoclavicular, and arm stress tests were positive in all patients. All patients had previously received medical therapy and physical therapy. The first rib resection with a transaxillary approach was performed on all patients as a treatment method. As an anatomical reason, a cervical rib was detected in 2 patients, and a fibrous band between the 1st rib and clavicle in 2 patients. Complications occurred in 5 patients (41.6%). The most common complication was pneumothorax in 4 patients. Fluid was collected at the incision site in one patient. Transient neuropraxia occurred in the forearm in one patient. Complaints disappeared in all but one of the patients. The success rate of the treatment was 91.6%. Conclusion: The mainly diagnostic method in TOS is complaints and examination findings. In cases where medical treatment is insufficient, transaxillary 1st rib resection provides satisfactory success.

Keywords: Thoracic Outlet Syndrome, Cervical Rib, First Rib, Transaxillary

Presentation ID/Sunum No= 15

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Total Diz Artroplastisinde Topikal Traneksamik Asit Uygulanan Hastalarda Hemovak Dren Kullanımının Etkisi

Dr. Gökhan Cansabuncu[1]
[1]*Bartın Devlet Hastanesi*

Özet

Giriş: Total diz artroplastisi (TDA) son evre diz osteoartritinin tedavisinde etkili ve güvenilir bir yöntemdir. Sentetik bir fibrinolitik ajan olarak bilinen traneksamik asitin (TXA) TDA sonrası kanama miktarını azaltarak hemoglobin seviyerindeki düşmeyi önlediği ve buna bağlı allojenik kan transfüzyon (AKT) ihtiyacını azalttığı gösterilmiştir. TDA'nde ameliyat sonrası eklem içerisinde hematom oluşunun engellemek için sıklıkla hemovak drenler kullanılmaktadır. Kullanılan bu hemovak dreninin topikal uygulanan TXA üzerine etkisi bilinmemektedir. Amaç: İntraoperatif topikal (intraartiküler) TXA uygulanan hastalarda kullanılan hemovak drenin kan kaybı ve AKT üzerine etkisini araştırmak, ayrıca diz şişliği ve eklem hareket açıklığı (EHA) gibi klinik sonuçları değerlendirmektir. Yöntem: Ekim 2017 – Şubat 2020 tarihleri arasında kliniğimizde TDA uygulanan hastalar retrospektif olarak tarandı. İntraoperatif topikal (intraartiküler) 2 gr TXA uygulanan toplam 59 hastadan hemovak dren kullanılan 31 hasta Grup 1, hemovak dren kullanılmayan 28 hasta Grup 2 olarak çalışmaya alındı. Grup 1 deki hastaların hemovak drenleri postoperatif 1.gün çekildi. Her iki gruptaki hastalar 1.gün mobilize edilip eklem hareket egzersizlerine başlandı. İki grup preoperatif demografik veriler, American Society of Anesthesiologist (ASA) skoru, hemoglobin (Hb) miktarı ve postoperatif diz şişliği, EHA, Hb miktari ve AKT açısından karşılaştırıldı. Bulgular: İki grup arasında yaş, cinsiyet ASA skoru, Vücut kitle indeksi (BMI), preoperatif bacak çapı ve preoperatif Hg miktarları arasında anlamlı fark bulunmadı. Grup 1'de drenden gelen kanama miktarı ortalama 288±48 cc idi. Postoperatif dönemde her iki gruptaki hastaların Hg miktarında düşme görülse de gruplar arasında fark saptanmadı. Postoperatif dönemde diz şişliğinde preoperatif döneme göre iki grupta da artış tespit edildi. Gruplar arası fark saptanmazken grup içi incelemede Grup 2'deki fark anlamlı bulundu (p=0.016). Postoperatif dönemde hastalarda EHA açısından fark saptanmadı. Postoperatif dönemde iki grupta da AKT ihtiyacı görülmedi. Sonuç: Hemovak dren kullanımı hernekadar Hg mikrarında daha fazla düşmeye ve bacak şişiliği miktarında daha az artışa neden olsa da klinik sonuçlar üzerinde anlamlı bir etkisi bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Traneksamik Asit, Hemovak Dren, Total Diz Artroplastisi

Presentation ID/Sunum No= 304

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Transabdominal Servikal Uzunluk Ölçümü Preterm Doğumu Ön Görmede Transvajinal Servikal Uzunluk Ölçümüne Alternatif Olabilir Mi ?

Uzman Dr. Erhan Hüseyin Cömert[1]
[1]*Göle Devlet Hastanesi*

Özet

Doğumun 37.gebelik haftasından önce olması preterm doğum olarak tanımlanmaktır.Perinatal morbidite ve mortalitenin dünyada önemli bir nedeni olarak görülmektedir. Bu sebepten obstetrideki son gelişmeler preterm doğumun öngörülmesiyle erken doğumun önlenmesi üzerinedir.Transvajinal ultrasonografi (TV) serviksin doğrudan ve net görüntülenmesi için en uygun yöntem fakat zaman alıcı olması ve kadınların vajinal ultrasonografi konusunda isteksiz ve rahatsızlık hissetmesi acaba Transabdominal(TA) servikal uzunluk ölçümünün alternatif yöntem olabilir mi? konusunda çalışmaları öne sürmüştür. Bir yıl içerisinde gebelik tanısı ile kliniğimizde takip edilmiş ve doğumu gerçekleşmiş olan rastgele 201 olgu dosyası üzerinden retrospektif olarak planlanmıştır.Gebelerin 2.trimester döneminde TA ultrasonografi ile ölçülen servikal uzunluğu, doğum haftası, fetal 1. ve 5.dk apgarları,doğum ağırlığı,cinsiyet verileri dosyalarından elde edilmiştir.Çalışmaya dahil edilen 201 olgudan 140'ı(%69,7)37.gebelik haftasında ve/veya üzerinde, 61(%30,3) olgu ise 37.gebelik haftasında altında doğumu gerçekleşmiştir.Term gruptaki olguların TA servikal uzunluğunun median değeri 40(IQR:37-45)cm, preterm olguların TA servikal uzunluğunun median değeri ise 40 (IQR:35-45,5) idi ve istatiksel anlamda bir farklılık gözlenmedi(p=0.839). Çalışmaya dahil ettiğimiz olgulardan TA servikal uzunluk ölçümü 30cm ve altı toplam 23(%11,4) hasta vardı ve bunlardan sadece 10'u(%43,4) preterm idi. Servikal uzunluk verileri kaydedilirken ek olarak bebek doğum ağırlığı (EFW), 1.dk ve 5.dk apgar, cinsiyet verileri kayıt altına alındı. Term gruptaki olguların 1. ve 5.dk apgar median değeri 8/9(IQR:7/8-8/9), preterm gruptaki olguların ise 7/9 (IQR:6/8-8/9) idi.Doğum ağırlıklarının median değeri ise term ve preterm grupta sırası ile 3200(IQR:2965-3527)gr,2670(IQR:2315-2900)gr idi. Term gruptaki erkek ve kız fetüs oranlarına baktığımızda oran birbirine çok yakın iken preterm gruptaki erkek fetüs yüzdesi kız fetüslara göre(%36/%22) 1.59 kat fazladır(p=0.038).Çalışmamız retrospektif yapılmış olup çalışmaya dahil edilen olguların servikal uzunluklarının TV ölçülüp TA ölçüm ile karşılaştırması yapılamamıştır ayrıca TA servikal ölçümün standardizasyonu olmaması çalışmamızın sınırlamaları olmuştur.Bu konuda çalışma sayılarının arttırılması ile bir standardizasyon sağlanabilir. Elde edilecek veriler ışığında TA servikal uzunluk ölçümü,altın standart olarak kabul edilen TV servikal değerlendirmeye alternatif ve kadınlar tarafından kabul görülebilecek bir yöntem olabilir.

Anahtar Kelimeler: Preterm Eylem, Servikal Uzunluk, Gebelik,erken Doğum,transabdominal Ultrasonografi

The Transabdominal Cervical Length Measurement Can Be An Alternative to Transvaginal Cervical Length Measurement to Predict Preterm Delivery ?

Abstract

The preterm delivery is defined as delivery before 37 weeks of gestation. It is seen as an important cause of perinatal morbidity and mortality in the world. For this reason, novel developments in obstetrics are on the prevention of preterm labor by predicting preterm labor. Transvaginal ultrasonography (TV) is the most appropriate method for direct and clear imaging of the cervix, but it is time consuming and women feel reluctant and uncomfortable about vaginal ultrasonography. This situation, "Is transabdominal (TA) cervical length measurement an alternative method to transvaginal method?" has revealed studies on this question.

This study was conducted retrospectively over 201 randomly selected case files who were followed up in our clinic with the diagnosis of pregnancy within one year and delivered. In the study, normal distribution was evaluated with Kolmogorov-Smirnov. Frequencies were evaluated with chi-square, while quantitative data were used according to normal distribution Kruskal Wallis or Mann Whitney U tests. The cervical length measured by TA ultrasonography in the second trimester period of the pregnant women, fetal 1st and 5th minutes apgars, birth weight and gender of fetuses were obtained from their files. Of the 201 cases included in the study, 140 (69.7%) delivered at and / or above the 37th gestational week and 61 (30.3%) cases under the 37th gestational week. The median value of the TA cervical length of the cases in the term group was 40 (IQR: 37-45) cm, and the median value of the TA cervical length of the preterm cases was 40 (IQR: 35-45.5), and no statistical difference was observed ($p = 0.839$). Among the cases we included in the study, there were 23 (11.4%) patients with a TA cervical length measurement of 30 cm or less, and only 10 (43.4%) of them were preterm. While recording cervical length data, baby birth weight (EFW), 1st minute and 5th minute apgar, gender data were also recorded. The 1st and 5th minute apgar median values of the cases in the term group were 8/9 (IQR: 7 / 8-8 / 9), and the cases in the preterm group were 7/9 (IQR: 6 / 8-8 / 9). The median value of birth weights was 3200 (IQR: 2965-3527) g and 2670 (IQR: 2315-2900) g in the term and preterm groups, respectively. When we look at the ratio of male and female fetuses in the term group, the ratio is very close to each other, while the percentage of male fetuses in the preterm group is 1.59 times higher than that of female fetuses (36% / 22%) ($p = 0.038$).

Our study was conducted retrospectively, and the cervical lengths of the patients included in the study could not be compared with the TV measurement and TA measurement, and the lack of standardization of TA cervical measurement was the limitation of our study. Standardization can be achieved by increasing the number of studies. In the light of the data to be obtained, TA cervical length measurement can be an alternative to TV cervical evaluation, which is accepted as the gold standard, and can be accepted by women.

Keywords: Preterm Labor,cervical Lenght, Pregnancy, Transabdominal Ultrasonography

Table 1 Cervical length in both groups of cases included in the study, 1.minute(min) /5.minute apgar and median values of birth weights (gram) of fetuses.

TERM GROUP

		Age	Cervical Lenght	Apgar 1.min	Apgar 5.min	Birth Weight(gr)
N	Valid	140	140	140	140	140
Median		30,00	40	8	9	3200
Percentil	25	26,00	37	7	8	2965
	50	30,00	40	8	9	3200
	75	34,75	45	8	9	3527

PRETERM GROUP

		Age	Cervical Lenght	Apgar 1.min	Apgar 5.min	Birth Weight(gr)
N	Valid	61	61	61	61	61
Median		30,00	40	7	9	2670
Percentil	25	27,00	35	6	8	2315
	50	30,00	40	7	9	2670
	75	33,00	45,5	8	9	2900

Table 2 The distribution of fetal sex between groups.

			Groups		Total
			Term	Preterm	
Fetal sex	male	Count	72	41	113
		% within fetal sex	63,7%	36,3%	100,0%
		% of Total	35,8%	20,4%	56,2%
	female	Count	68	20	88
		% within fetal sex	77,3%	22,7%	100,0%
		% of Total	33,8%	10,0%	43,8%
Total		Count	140	61	201
		% within fetal sex	69,7%	30,3%	100,0%
		% of Total	69,7%	30,3%	100,0%

Presentation ID/Sunum No= 120

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Transfüzyon Kan Gruplarının Pandemi Dönemi ve Öncesideki Dağılımı

Dr. Ayşe Yılmaz[1]
[1]*Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
**Corresponding author: Ayşe*

Özet

Giriş: Covid -19 hastalığı dünyaya hızla yayılarak pandemiye neden olmuştur. Çalışmamızda pandemi öncesi ve pandemi esnasında kan merkezimizde kullanılan ürünlerin, kan gruplarına dağılımı açısından değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Metod: Bu çalışmada Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kan Transfüzyon Merkezi kayıtları retrospektif incelendi. Pandemi öncesi 3 aylık dönemde (Grup A) 747 hasta ve pandemi esnasında ki 3 aylık dönemde (Grup B) ise 543 hastadan oluşan toplam 1290 adet hastaya uygulanan transfüzyon kan grupları incelenmiştir. Transfüzyonlar 3210 tane eritrosit, 725 tane taze donmuş plazma ve 312 tane havuzlanmış trombosit olmak üzere 4247 adet transfüzyonlarından oluşmaktadır. Sonuçlar: Kan gruplarının dağılımı incelendiğinde, her iki grup için de hastaların büyük çoğunluğunun Grup A ve Grup B de %41,4 oranı ile A Rh(+) ve Grup A da %28,8 ve Grup B de %28,7 oranında 0 Rh(+) kan gruplarından oluştuğu izlendi. Kan grupları bakımından ürünler incelendiğinde; A Rh(-) ve B Rh(-) dışındaki tüm kan grupları için Grup B de eritrosit süspansiyon kullanım ortalamaları daha yüksektir. A Rh(-) ve B Rh(-) grupları için ise Grup A da daha yüksek miktarda eritrosit süspansiyonu kullanılmıştır. Covid -19 pozitif olan 13 hastaya Grup B de transfüzyon yapılmış olduğu izlenmiştir. Bu 13 transfüzyonun 4 tanesi A Rh(+), 2 tanesi A Rh(–) ve 7 tanesi ise 0 Rh(+) hastadan oluşmaktadır. Tartışma: Transfüzyonlar kritik hastaların tedavisinde önemli bir yer tutar. A Rh(+) kan grubu Covid -19 hastalığı açısından artmış infeksiyon riski ile ilişkili gösterilmiştir. Genel anlamda çalışma sonuçlarımıza bakıldığında bütün dönemlerde en çok kullanılan kan grubu olup doğal olarak daha fazla Covid -19 hastası olması normaldir. Çalışmamız pandemi öncesi ve pandemi döneminde en çok temin edilmesi gereken A Rh(+) kan grubuna ait ürünler olduğunu göstermektedir. Pandemi döneminde ise A Rh(-) ve 0 Rh(+) kanların da çok kullanıldığı görülmektedir ve kan merkezlerinin bu kan gruplarına ait ürünleride bulundurması gerektiği görüşündeyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Transfüzyon, Kan Grubu. Ab0, Rh

Presentation ID/Sunum No= 364

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Transkriptomik Analiz İle Hepatit C Virüsü-İlişkili Hepatosellüler Karsinoma İçin Moleküler Biyobelirteçlerin Keşfi

Araştırmacı Yağmur Kurt Demirtaş[1],
Dr. Öğretim Üyesi Sevcan Atay[1]
[1]Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya A.D.
**Corresponding author: Yağmur Kurt Demirtaş*

Özet

Kronik hepatit C virüsü (HCV) olan hastalarda başlıca ölüm nedeni olan hepatoselüler karsinoma (HCC), tüm karaciğer kanseri vakalarının %90'ını oluşturmaktadır. HCV-ilişkili HCC gelişiminin moleküler patogenezi hakkındaki bilgiler oldukça sınırlıdır. HCV hastalarında HCC gelişiminin taranmasını sağlayan tanısal biyobelirteçler hala bilinmemektedir. Bu çalışmada HCV ilişkili HCC hastalarında tümör dokularında eşlenik yakın tümör-olmayan karaciğer dokularına göre tüm genom gen ekspresyon düzeyindeki değişiklikler ve ilişkili moleküler mekanizmalar araştırılmıştır. Bunun için, NCBI Gene Expression Omnibus (GEO) veri bankasında hepatosellüler karsinoma dokularına ait transkriptomik data içeren veri setleri tarandı. İnklüzyon kriteri 'insan kaynaklı hepatosellüler karsinoma ve eşlenik yakın karaciğer dokularına ait tek kanallı gen ekspresyon mikroarray sinyal yoğunluğu dosyaları' olarak belirlendi. Uygun bulunan veri setlerine ait CEL. dosyaları indirilerek her dataset Partek Genomics Suite (PGS) programı ile ayrı ayrı analiz edildi. Tüm veri kümeleri, RMA algoritması kullanılarak normalize edildi. Farklı şekilde eksprese olan genler ANOVA yöntemiyle belirlendi ve sonuçlar şu kriterlere göre filtrelendi: 1.5<kat değişimi<-1.5, FDR ayarlı p-değeri<0.05. Yolak zenginleştirme analizi ile ekspresyonu değişen genlerin hangi metabolik yolaklarla ilgili olduğu belirlendi. Çalışmaya 30 HCV-ilişkili tümör ve 43 eşleşen bitişik tümör-olmayan doku içeren dört GEO veri seti (GSE19665, GSE12941, GSE64041, GSE69715) dahil edildi. Tümör dokularında CLEC1B, COLEC10, OIT3 ve STAB2 genlerinin aşağı regülasyonu, komşu tümör-olmayan dokulara kıyasla dört veri setinin tümünde belirlendi. Bu genlerin C-tipi lektin reseptörü sinyal yolu ile ilişkili olduğu bulundu. Burada, HCV-ilişkili hepatosellüler karsinomda tanısal biyobelirteç olma potansiyeline sahip farklı şekilde ifade edilen genler ve hastalığın moleküler patogenezine ilişkin yeni veriler bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hepatosellüler Karsinoma, Hepatit C Virüsü, Transkriptom

Discovery of Molecular Biomarkers for Hepatitis C Virus-Associated Hepatocellular Carcinoma by Transcriptomic Analysis

Abstract

Hepatocellular carcinoma (HCC), the major cause of death in patients with chronic hepatitis C virus, constitutes 90% of all liver cancer cases. The knowledge about the molecular pathogenesis of HCV-associated HCC development is rather limited. Diagnostic biomarkers that enable screening for the development of HCC in HCV patients are still unknown. In this study, changes in whole-genome gene expression levels and related molecular mechanisms were investigated in tumor tissues of HCV-associated HCC patients compared to matched adjacent non-tumor liver tissues. For this, data sets containing transcriptomic data of hepatocellular carcinoma tissues were screened in the NCBI Gene Expression Omnibus (GEO) database. The inclusion criterion was determined as "single-channel gene expression microarray signal intensity files of human-derived hepatocellular carcinoma and matched adjacent non-tumor liver tissues". CEL. files of the appropriate data sets were downloaded, and each dataset was analyzed separately with the Partek Genomics Suite (PGS). All datasets were normalized using the RMA algorithm. Differently expressed genes were determined by the ANOVA method and then the results were filtered according to the following criteria:1.5 <fold change <-1.5, FDR adjusted p-value <0.05. Pathway enrichment analysis was used to determine which metabolic pathways are associated with the identified differentially expressed genes. Four GEO datasets (GSE19665, GSE12941, GSE64041, GSE69715) including 30 HCV-associated tumors and 43 matched adjacent non-tumor tissues were included in the study. Down-regulation of the CLEC1B, COLEC10, OIT3, and STAB2 genes was determined in tumor tissues in all four data sets compared to adjacent non-tumor tissues. These genes were found to be associated with the C-type lectin receptor signaling pathway. Here we report the differentially expressed genes that have the potential to be diagnostic biomarkers in HCV-associated hepatocellular carcinoma and novel data on the molecular pathogenesis of the disease.

Keywords: Hepatocellular Carcinoma, Hepatitis C Virus, Transcriptome

Presentation ID/Sunum No= 287

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Travma Sonrası Tip 2 Odontoid Fraktürü Saptanan Hastanın Cerrahi Tedavisi: Olgu Sunumu

Dr. Utku Özgen[1]
[1]*Zonguldak Atatürk Devlet Hastanesi*

Özet

Amaç: Odontoid fraktürlerin tanısı, sınıflaması ve tedavi yöntemlerinin incelenmesi ve travma sonrası Tip 2 odontoid fraktürü gelişen olgunun cerrahi tedavisinin anlaşılması Giriş: Major travma sonrası servikal yaralanma tüm spinal yaralanmalar içerisinde en sık görülen yaralanma tipidir ve odontoid fraktürleri tüm servikal fraktürlerin %20'sini oluşturur. Tedavi seçiminde hastanın yaşı, klinik durumu ve risk faktörlerine göre karar verilir. Cerrahi tedavide anterior odontoid fiksasyonu ve posterior C1-C2 fiksasyonu teknikleri kullanılmaktadır. Bulgular: 39 yaşında erkek hasta bilinen ek hastalığı olmayan hasta araç içi trafik kazası sonrası acil servise başvurdu. Pnömotraks ve plevral efüzyon saptanan hastaya göğüs cerrahisi birimi tarafından tüp torakostomi açıldı. Servikal BT görüntülemesinde Tip 2 odontoid fraktürü saptann hastanın nörolojik muayenesinde özellik saptanmadı. Klinik durumu stabilleşen hastaya anterior yaklaşımla odontoid fiksasyonu yapıldı. Yöntem: Hasta supin pozisyonda baş ekstansiyonda pozisyonlandı. Anterior yaklaşım ve oblik insizyon ile C2 ve C3 vertebraları tanındı. Skopi yardımıyla C2 inferior endplate seviyesinden C2 odontoid prosesine kadar drilllendi. Kirschner kılavuz teli gönderildi ve uygun konumda olduğundan emin olundu. Skopi ile Kanüllü odontoid vidası gönderildi ve kirschner teli çekildi. Postop görüntülemesinde odontoid vidasının uygun konumda olduğu izlendi. Hastanın postop nörolojik muayenesinde değişiklik saptanmadı. Sonuç Tip 2 odontoid fraktürlerinde yüksek psödoartroz oranları nedeniyle tedavi genellikle cerrahidir. Cerrahide servikal rotasyonu koruması ve yüksek oranda füzyon sağlaması nedeniyle anterior odontoid fiksasyonu tercih edilen bir yöntemdir. Posterior C1-C2 füzyonu anterior yaklaşımın kontraendike olduğu vakalarda tercih edilebilir ve yüksek oranda füzyon sağlar.

Anahtar Kelimeler: Servikal Travma, Servikal Ortez, Anterior Odontoid Fiksasyonu, Posterior C1-2 Füzyon

Surgical Treatment of a Patient With Post Traumatic Type 2 Odontoid Fracture: A Case Report

Abstract

Purpose: Understanding the diagnosis, classification and treatment methods of odontoid fractures and surgical treatment of a patient with Type 2 odontoid fracture after trauma. Cervical injury after major trauma is the most common type of injury among all spinal injuries, and odontoid fractures constitute 20% of all cervical fractures. The choice of treatment is decided according to the age, clinical condition and risk factors of the patient. Anterior odontoid fixation and posterior C1-C2 fixation techniques are used in surgical treatment. Results: A 39-year-old male patient, who had no comorbidity, was admitted to the emergency department after an in-vehicle traffic accident. A tube thoracostomy was performed by the thoracic surge in the patient with pneumothorax and pleural effusion. Type 2 odontoid fracture was detected on cervical CT imaging, and neurological examination was unremarkable. The patient's clinical condition stabilized, and odontoid fixation was performed with an anterior approach. Method: The patient was positioned in the supine position. C2 and C3 vertebrae were recognized with an anterior approach and oblique incision. With the help of fluoroscopy, C2 was drilled from the inferior endplate level to the C2 odontoid process. A Kirschner guide wire has been sent and it has been made sure that it is in the proper position. The cannulated odontoid screw was sent with fluoroscopy and the kirschner wire was removed. In the postoperative imaging, it was observed that the odontoid screw was in the proper position. Postop neurological examination was unremarkable. Result Because of the high rates of pseudoarthrosis in type 2 odontoid fractures, the treatment is usually surgical. Anterior odontoid fixation is a preferred method in surgery because it preserves cervical rotation and provides a high rate of fusion. Posterior C1-C2 fusion can be preferred in cases where the anterior approach is contraindicated and also provides a high rate of fusion

Keywords: Cervical Trauma, Cervical Orthosis, Anterior Odontoid Fixation, Posterior C1-2 Fusion

Presentation ID/Sunum No= 242

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Treatment of Congenital Patellar Dislocation

Prof.Dr. Roza Dzoleva Tolevska[1], Dr. Samardjiski M[1], Dr. Georgieva D[1], Dr. Atanasov N[1], Dr. Kamnar V[1], Dr. Boris Pavlov[2]

[1]University Clinic for Orthopedic Surgery, Skopje, Macedonia

[2]GH "8 September", Skopje, RN Macedonia

**Corresponding author: Roza Dzoleva Tolevska*

Abstract

Congenital dislocation of the patella is permanent and irreducible condition in which the patella remains constantly dislocated. It is generally diagnosed at birth with flexion contracture of the knee and an associated deficit of extension, genu valgum and external rotation of the tibia. A careful physical examination is necessary for diagnosis as well as additional diagnostic methods such as radiography, ultrasonography, computed tomography (CT) and magnetic resonance imaging (MRI). The treatment is very complex and depends on various reasons (age of the patient, the cause of patellar dislocation etc.). We present a case of two-year-old girl with congenital patellar dislocation, to evaluate our experience in diagnosis and operative treatment with minimally invasive technique. The treatment was performed consequently with two minimally invasive operative techniques with one-year difference between the first and the second operation. Our purpose was to place the patella in its correct position, in the groove of the femoral condyle, and to avoid unnecessary scar tissue. We have 2 years' follow-up after second operation. The results were excellent, we have full flexion and extension of the knee without dislocation of the patellae. Conclusion: Early diagnosis of congenital dislocation of the patella is extremely important as well as early operative treatment with minimally invasive techniques. The operative treatment is necessary to correct the deformity and to avoid secondary growth changes which can produce serious disability of the patient.

Keywords: Congenital Dislocation, Patella, Minimally İnvasive Technique.

Presentation ID/Sunum No= 174

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Triple Negatif Meme Kannserinde Caveolin-1, EGFR, CK5/6 Ekspresyonunun Prognoza Etkisi

Uzman Dr. İpek Yıldız Özaydın[1]
[1]*SBÜ İstanbul Kanuni Sultan Süleyman EAH*

Özet

Meme kanseri, dünyada kadınlar arasında en sık görülen, biyolojik davranış olarak genis bir yelpazede dağılan, heterojen bir hastalık grubudur. Meme kanseri, histomorfolojik karakteristik özellikleriyle onsekiz subtipe ayrılmasına rağmen büyük bir bölümünü (%50-80) 'invazif duktal karsinom, spesifiye edilemeyen tip' (IDC NOS) olusturmaktadır. Homojen olmayan bir prognoz gösteren IDC NOS, moleküler karakteristikleriyle yeniden tanımlanmayı zorunlu kılmıştır. Bu anlamda yapılan çalısmalar meme kanserlerini beş gruba ayırmıştır. Gen ekspresyon profiline göre; luminal A, luminal B, normal meme benzeri, HER 2 (human epidermal growth faktör reseptör 2) pozitif ve bazal benzeri seklindedir. Bu ayırım temel olarak tümörün köken aldığı hücre tipine özgü genler ile belirlenmektedir. Östrojen reseptörü taşıyan kanserler luminal tipe uymakta ve iyi prognoz gösterip antiöstrojen tedaviden yüksek oranda yarar görmektedir. En kötü prognozlu grup ise HER 2 pozitif ve bazal benzeri meme kanserleridir. Bazal benzeri meme kanseri (BLBC), östrojen reseptörü (ÖR), progesteron reseptörü (PR), HER 2 nin negatifligi ile iliskilidir. Bir grup olmayıp klinik tanı olarak adlandırılan triple negatif meme kanserleri (TNBC) de ÖR, PR, HER 2 negatifligi ile bazal benzeri meme kanserlerine benzerlik göstermektedir. Yapılan çalısmalarda çoğu alanda TNBC ile BLBC benzerlik gösterse de TNBC ların %20- 30'unun bazal benzeri sınıfa girmediği sonucuna ulaşılmıştır. Çalısmamızda ÖR, PR, HER 2 negatif 25 olguda EGFR (epidermal growth faktör reseptör), CK(sitokeratin) 5/6, Ki-67, Caveolin-1 çalısıldı. Sonuç olarak yüksek grade, belirgin lenfoid infiltrasyon, nekrotik/fibrotik santral zon, itici invazyon, apopitotik hücreler gibi morfolojik bulgulara ek olarak yüksek oranda lokal nüks, iç organ ve beyin metastazı ile kötü klinik seyir beklenen triple negatif meme kanserlerinde caveolin-1, EGFR ve CK 5/6 ekspresyonlarının prognostik faktör açısından anlamlı olarak bulunmadı. Caveolin-1, EGFR ve CK 5/6'nın daha fazla vaka sayısıyla çalışılması gerektiği sonucuna ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Triple Negatif Meme Kanseri, Bazal Benzeri Meme Kanseri, Prognoz.

Presentation ID/Sunum No= 62

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Türk Sinemasında Nörolojik Hastalıklar

Uzman Dr. Mustafa Aykut Kural[1], Uzman Dr. Nazlı Durmaz Çelik[2], Arş.Gör. Oytun Kal[3], Prof.Dr. Hatice Tankisi[1], Prof.Dr. Sandor Beniczky [1]

[1]AARHUS Üniversitesi Nörofizyoloji Kliniği, AARHUS, Danimarka

[2]Eskisehir Osmangazi Ünivesitesi

[3]İstanbul Medipol Üniversitesi Medya ve Görsel Sanatlar, İstanbul, Türkiye

**Corresponding author: Mustafa Aykut Kural*

Özet

Amaç: Sinema, halkı çeşitli şekillerde bilgilendirmekle beraber onların genel görüşlerine ayna tutan popüler bir iletişim aracıdır. Nörolojik semptomlar çeşitli ve özgün özellikleri nedeniyle film yapımcıların dikkatini hep çekmiş ve sinemada yer edinmiştir. Ancak tıp literatüründe nörolojik hastalıkların Türk sinemasında nasıl yansıtıldığıyla ilgili geniş çaplı bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Çalışmamızın amacı nörolojik hastalıkların Türk sinemasında nasıl işlendiğini ve bunun yıllara göre sıklığını ve değişimini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Çalışmada 1970-2017 yılları arasında çekilmiş olası nörolojik semptomları olan filmler dökümente adilmiştir. Sonrasında alanında uzman nörologlar tarafından bu filmler tekrar değerlendirilip nörolojik semptomlarla uygunluk göstermeyenler veya psikiyatrik semptomlarla ayırt edilemeyen filmler çalışmadan çıkarılmıştır. Bulgular: Çalışmamıza 40 filmde yer alan 42 tane nörolojik hastalığı olan karakter dahil edilmiştir. En çok görülen nörolojik hastalık demans (10) olup onu hareket hastalıkları (6) epilepsi (6) ve inme (6) izlemektedir. Daha net olmayan nörolojik semptomlara sahip karekterlerin ise beyin tümörü (5) ve travma sonrası unutkanlık (4) olduğu düşünülmüştür. Son grupta ise filmlerde daha az sıklıkta serebral palsi (2) üst motor nöron hastalığı (1) pleksopati (1) ve kuduz (1) hastalığına rastlanmıştır. Sonuç: Daha önce yapılan çalışmalar ile uyumlu olarak bizim çalışmamızda da son dönem filmlerde nörolojik hastalıklara sahip karakterlere daha sık yer verildiği görülmüş olup, bunun nedeni yaşlı nufusun ve bu hastalıklara olan farkındalığın artmasına bağlı olabileceği düşünülmüştür. Buna ek olarak eski çalışmalarla benzer şekilde yeni kuşak Türk filmlerinde nörolojik hastalıklar eski yapımlara nazaran gerçeğe daha yakın betimlenmiştir. Özelikle yeni kuşak Türk filmleri tıp fakültesi öğrencileri için eğitim materyali ya da halkın nörolojik hastalıklara olan genel bakışını yansıtan bir araç olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Sinema , Nöroloji, Nörolojik Semptomlar, Nörolojik Hastalıklar

Neurological Disorders in Turkish Cinema

Abstract

Introduction: Cinema is one of the most popular means of entertainment and communication that both inform and reflect public opinion. Neurologic, and psychiatric conditions, have attracted the attention of the filmmakers due to their diverse and vibrant nature. The effect on public awareness is considerable. Our goal was to evaluate this by analyzing neurological disorders in Turkish movies. Method: Turkish films from 1970 to 2017 were screened for scenes presenting neurological findings by two neurologists, and then groups of sub-specialty experts evaluated the symptoms presented in the movies. The experts scored whether the way the symptoms presented were appropriate, inadequate, and incorrect. Result: We identified 42 characters (in 40 films), who had neurological disorders. The most common neurological disorder was dementia (10) followed by movement disorders (MD)(6) epilepsy (6) and stroke(6). Films having more ambiguous symptoms were related to brain tumors (5) and post-traumatic amnesia (4). The last group (other) consisted of 4 different disorders: cerebral palsy (CP) (2), amyotrophic lateral sclerosis (ALS)(1), brachial plexopathy(1), poliomyelitis (1), and rabies(1). In terms of genre, and the films by the year of release, we found that 33 of them were dramas while 7 were comedy, and almost half of them launched in the last two decades (17). Conclusion: Neurological disorders more and more attracted film producers in recent years. Due to the increasing old population in the world, neurological symptoms are more common in everyday life, hence they increasingly became subjects of dramas, reflecting the tragical aspects in the life of the people. New generations of Turkish Cinema are relatively better to reflect the neurological symptoms compared to the classic era.

Keywords: Cinema, Neurology, Neurological Symptoms, Neurological Disorders

Presentation ID/Sunum No= 129

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Türkiye'de 2009-2019 Yılları Arasındaki Kansere Bağlı Ölümlerin Joınpoınt Regresyon Yöntemi İle Analizi

Dr. Öğretim Üyesi İrem Akova[1]
[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı A.D.*
**Corresponding author: İrem AKOVA*

Özet

Çalışmanın amacı Türkiye'de 2009-2019 yılları arasındaki kansere bağlı ölümlerin değişiminin incelenmesidir. Retrospektif tanımlayıcı tipteki bu araştırmada Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) internet sitesinde yer alan 2009-2019 yılları arasındaki kansere bağlı ölüm nedenleri verileri yaş gruplarına, cinsiyete ve kanser tiplerine göre incelendi. Ayrıca bu ölüm nedenlerine bağlı hızların elde edilebilmesi için gerekli nüfus sayıları da TÜİK Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sisteminden elde edildi. Kansere bağlı ölüm nedenlerinin boyutunu değerlendirmek amacıyla kansere bağlı ölüm nedenlerinin tüm ölümler içerisindeki yüzdesi ve mortalite hızı kullanıldı. Joinpoint regresyon analizi yapıldı. Kansere bağlı ölüm yüzdesi 2009-2019'da erkeklerde kadınlara göre tüm yıllarda yüksekti ve 2011-2019'da erkeklerde yıllık %2.06 (p= 0.001), kadınlarda yıllık %1.93 (p= 0.001) anlamlı düşüş gösterdi. Kansere bağlı ölüm yüzdesi tüm yıllarda 45-64 yaş grubunda en yüksekken, 0-14 yaş grubunda en düşük seviyedeydi ve 2015-2019'da 15 yaş ve üzerindeki tüm yaş gruplarında anlamlı düşüş gösterirken, 2016-2019'da 0-14 yaş grubunda yıllık %1.21 (p= 0.294) artış gösterdi. Erkeklerde kanser mortalite hızı 2017-2019'da karaciğer-safra kanalı kanserinde yıllık %10.79 (p= 0.001) ve 2015-2019'da meme kanserinde yıllık %14.28 (p= 0.001) düşüş gösterirken, 2009-2019'da rektum-anüs kanserinde yıllık %1.28 (p= 0.001) artış gösterdi. Kadınlarda ise kanser mortalite hızı 2014-2019'da mide kanserinde yıllık %2.72 (p= 0.001) ve 2016-2019'da karaciğer-safra kanalı kanserinde yıllık %6.93 (p= 0.001) düşüş gösterirken, 2009-2019'da pankreas kanserinde yıllık %4.05 (p= 0.001), deri kanserinde yıllık %2.38 (p= 0.016), mesane kanserinde yıllık %2.78 (p= 0.001) ve over kanserinde yıllık %3.26 (p= 0.001) artış gösterdi. Kansere bağlı ölümlerin önlenebilmesi için çalışmamızda bulduğumuz veriler, öncelikli müdahale edilebilecek riskli grupları ortaya koymaktadır. Bu gruplara ve kanser çeşitlerine yönelik kanseri ve kansere bağlı ölümleri önlemek adına sağlık eğitimlerinin artırılması, erken tanı olanaklarının geliştirilmesi, etkili tedavinin sağlanması gibi sağlık düzenlemeleri yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Ölüm, Joinpoint Regresyon, Türkiye

Analysis of Cancer-Related Deaths Between 2009-2019 in Turkey With Joinpoint Regression Method

Abstract

The aim of this study was to investigate the change of cancer deaths between the years of 2009-2019 in Turkey. In this retrospective descriptive study, the causes of cancer deaths between the years 2009-2019 data which was located on the website of Turkey Statistical Institute (TSI) were analysed according to age groups, gender and type of cancer. In addition, the required population numbers were obtained from the TSI Address Based Population Registration System in order to obtain the rates related to these causes of death. In order to evaluate the size of the causes of death due to cancer, the percentage of death causes due to cancer among all deaths and the mortality rate were used. Joinpoint regression analysis was performed. The percentage of death due to cancer was higher in men than women in all years in 2009-2019, and in 2011-2019, it showed a significant decrease of 2.06% (p= 0.001) annually for men and 1.93% (p= 0.001) annually for women. While the percentage of cancer-related deaths in all years was the highest in the 45-64 age group, it was the lowest in the 0-14 age group. While it showed a significant decrease in all age groups 15 years and over in 2015-2019, it increased 1.21% (p= 0.294) annually in the 0-14 age group in 2016-2019. While cancer mortality rate in men decreased 10.79% (p= 0.001) annually in liver-bile duct cancer in 2017-2019 and 14.28% (p= 0.001) annually in breast cancer in 2015-2019, increased 1.28% (p= 0.001) annually in rectum-anus cancer in 2009-2019. In women, cancer mortality rate decreased 2.72% (p= 0.001) annually in gastric cancer in 2014-2019 and 6.93% (p= 0.001) annually in liver-bile duct cancer in 2016-2019, while in 2009-2019 it increased 4.05% (p= 0.001) annually in pancreatic cancer, 2.38% (p= 0.016) annually in skin cancer, 2.78% (p= 0.001) annually in bladder cancer, and 3.26% (p= 0.001) annually in ovarian cancer. In order to prevent cancer-related deaths, the data we found in our study reveal the risky groups that can be primarily intervened. Health regulations such as increasing health education, improving early diagnosis opportunities and providing effective treatment can be made for these groups and types of cancer in order to prevent cancer and cancer-related deaths.

Keywords: Cancer, Death, Joinpoint Regression, Turkey

Presentation ID/Sunum No= 178

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Tzanck Yayma Testinin Bazal Hücreli Karsinomanın Tanısında ve Alt Tiplerinin Belirlenmesindeki Yeri

Uzman Dr. Ayşe Tunçer Vural[1], Prof.Dr. Murat Durdu[1], Doç.Dr. Merih Tepeoğlu[1], Prof.Dr. Ayşe Canan Yazıcı[1], Prof.Dr. Deniz Seçkin[2]

[1]Başkent Üniversitesi Hastanesi
[2]Başkent Üniversitesi
*Corresponding author: Ayşe Tunçer Vural

Özet

Bazal hücreli karsinomanın (BHK) kesin tanısı histopatolojik inceleme ile konulmaktadır. Tanısının ve alt tiplendirmesinin yapılmasında invazif olmayan alternatif tanı yöntemlerine gereksinim vardır. Bu çalışmada sitolojinin BHK'nın tanısında ve alt tiplerinin belirlenmesindeki yeri ile sitolojik tanıdaki deneyim süresinin doğru tanıya katkısının araştırılması amaçlanmıştır. Klinik olarak BHK'dan şüphelenilen 83 lezyondan (61 hasta) Tzanck yayma alındı. Örnekler sitolojide az deneyimli (Dr.A) ve deneyimli (Dr.B) iki dermatolog tarafından değerlendirildi. İki dermatolog da BHK'ların tümüne doğru tanı koydu ve aralarındaki uyum çok iyi derecedeydi (κ=1,pK=0.001). 4 infiltratif alt tip agresif tümöre iki dermatolog da doğru tanı koyamadı. Sitolojik tanılar ile histopatolojik tanılar arasında; karışık (Dr.A:κ=0.289,p=0.014; Dr.B:κ=0.296,p=0.007) ve pigmente (Dr.A:κ=0.354,p=0.001; Dr.B: κ=0.215,p=0.001) tip tümörlerde iki dermatolog için az derecede, keratotik tip tümörlerde Dr.A (κ=0.550,p=0.001) ve Dr.B (κ=0.164,p=0.087) için sırasıyla orta ve zayıf derecede, kistik tip (Dr.A:κ=0.045, p=0.399; Dr.B:κ=0.040,p=0.225) tümörlerde ise iki dermatolog için de zayıf derecede uyum saptandı. Nodüler tip (Dr.A:κ=-0.052,p=0.443; Dr.B:κ=-0.075,p=0.344) tümörlerde sitolojik ve histopatolojik tanılar arasında uyum saptanmadı. Sitoloji BHK tanısı için duyarlı, güvenilir bir yöntemdir. Kısa süreli sitoloji eğitimi bu tümöre doğru tanı konulmasını sağlayabilir. Bu çalışmadaki BHK alt tiplerinin çeşitliliğinin azlığına rağmen sitolojinin bu tümörün histopatolojik alt tiplerinin belirlenmesinde duyarlı ve güvenilir bir tanı yöntemi olmadığı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Bazal Hücreli Karsinoma, Sitoloji, Tzanck Yayma, Tanı

The Diagnostic Value of the Tzanck Smear Test for Basal Cell Carcinoma and Its Subtypes

Abstract

Definitive diagnosis of basal cell carcinoma (BCC)'s made through histopathology. However, there's a need for alternative, non-invasive diagnostic method. This study aims to evaluate the value of cytology in diagnosing BCC and its subtypes, also investigating the experience in cytological diagnosis. Smears were taken from 83 (61 patients) lesions which were clinically suspected of BCC. Specimens were evaluated by two dermatologists, with little (Dr.A) and more experienced (Dr.B) in cytology. Both correctly diagnosed all BCCs (κ=1,pK=0.001). Dermatologists weren't able to correctly diagnose four tumors of infiltrating, aggressive subtypes. Between cytological and histopathological diagnoses; in mixed (Dr.A:κ=0.289,p=0.014; Dr.B:κ=0.296,p=0.007) and pigmented (Dr.A:κ=0.354,p=0.001; Dr.B:κ=0.215,p=0.001) types, both dermatologists were at a low level of agreement, in keratotic types, Dr.A (κ=0.550,p=0.001) and Dr.B (κ=0.164,p=0.087) were at medium and weak levels of agreement respectively, and in cystic types (Dr.A:κ=0.045,p=0.399; Dr.B:κ=0.040,p=0.225), both dermatologists were at a weak level of agreement. For nodular types (Dr.A:κ=-0.052,p=0.443; Dr.B:κ=-0.075,p=0.344), no agreement was demonstrated. Cytology is a precise and reliable method for the diagnosis of BCC. Short-term training in cytology may allow for accurate diagnosis. Despite the small variety of BCC subtypes in this study, cytology may be considered not to be a precise and reliable diagnostic method for determining pathological subtypes.

Keywords: Basal Cell Carcinoma, Cytology, Tzanck Smear, Diagnosis

Presentation ID/Sunum No= 241

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ulusal Patoloji Kongrelerinde Sunulan Sözlü Bildirilerin Yayımlanma Oranı, 5 Yıllık Analiz

Uzman Dr. Aytül Buğra[1],
Uzman Dr. Abdülkerim Buğra[2]
[1]Adli Tıp Kurumu
[2]İstanbul Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada ulusal patoloji kongrelerinde sunulan sözel bildirilerin literatüre katkısı araştırıldı. Materyal-Metod: 2014-2018 yılları arasında yapılan ulusal patoloji kongrelerinde sunulan toplam 378 bildiri PubMed ve Google Akademik veri tabanlarında tarandı. Bu bildirilerin tez çalışmalarından elde edilip edilmediğini tespit etmek amacıyla Ulusal Tez Merkezi veri tabanında da tarandı. Tarama sözel bildiri başlığı ve yazar isimleriyle birlikte eş zamanlı olarak yapıldı. Bildiriler çalışma dizaynı, çalışmanın yapıldığı kurum türü, tez çalışması olup olmadığı, bilimsel dergilerde yayımlanma durumu, yayımlandığı hakemli derginin türü ve sunumdan yayımlanmasına kadar geçen süre açısından inceledi. Olgu serileri, olgu sunumları ve anket çalışmaları retrospektif gruba dahil edildi. Bulgular: 378 bildirinin %47.4'ü (n=179) retrospektif, %52.6'sı (n=199) prospektif çalışma idi. Sunulan bildirilerin çalışmalarının %73.5'i (n= 278) üniversitelerde, % 23.5'i (n=89) eğitim araştırma hastanesinde, %3'ü (n=11) diğer kurumlarda yapıldı. Bildirilerin %16.9 (n=64)'u tez çalışmasından elde edilmişti. Bildirilerin toplam %27'si (n=102) makale olarak bilimsel bir dergide yayımlandı. Prospektif çalışmalarda retrospektif çalışmalara göre yayımlanma açısından anlamlı fark bulundu (p=0.03). Bildirinin tez çalışmasından elde edilip edilmemesi anlamlı fark oluşturmadı. Yayımlanma oranı açısından kurumlar arasında anlamı fark bulunmadı. Üniversite hastaneleri en yüksek orana sahipti (%69.6, n=71). Bildirilerin bilimsel bir dergide yayımlanma süresi ortalama 15.0 ±12.3 ay (0-68.9) aydı. Bildirilerin %61.8'i (n=63) SCI/SCI-E dergide , %18.6'sı (n=19) diğer uluslararası hakemli dergilerde ve %19.6'sı (n=20) ulusal hakemli dergilerde yayımlandı. Yıllara göre bakıldığında yayımlanma açısından anlamlı farklılık görülmedi. 2018 yılındaki sözel bildirilerin yayımlanma oranı diğer yıllara göre anlamlı olarak düşüktü ($p<0.05$). Bildirilerin sunumundan yayımlanmasına kadar geçen süre açısından yıllar arasında anlamlı farklılık görülmedi. Sonuç: Türkiye' de ulusal patoloji kongrelerinde sunulan sözel bildirilerin yayına dönüşme oranı, diğer uluslararası kongrelerdeki bildirilerin yayına dönüşme oranına göre düşüktür. Uluslararası bildiriler ile aynı düzeye ulaşmak için çalışmaların bilimsel kalitelerinin artırılarak bu oranın artacağını düşünmekteyiz. Araştırmacıların sadece sözel bildiri değil çalışmaların yayına dönüştürülmesi için teşvik edici yöntemlerin geliştirilmesi gerektiğine inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Sözlü Bildiri, Kongre, Patoloji

Publication Rate of Oral Presentations Presented At National Pathology Congresses, 5-Year Analysis

Abstract

Objective: In this study, the contribution of the oral presentations presented at national pathology congresses to the literature was investigated. Materials-Methods:A total of 378 abstracts presented at national pathology congresses between 2014-2018 were scanned in PubMed and Google Academic databases. In order to determine whether these abstracts were obtained from thesis studies, they were scanned in the database of the National Thesis Center. The screening was performed simultaneously with the verbal title and authors. The abstracts were examined in terms of the study design, the type of institution where the study was conducted, whether it was a thesis study, the status of its publication in scientific journals, the type of peer-reviewed journal in which it was published, and the time from presentation to publication. Results:47.4% (n = 179) of 378 papers were retrospective and 52.6% (n = 199) were prospective studies. 73.5% (n = 278) of the studies of the presentations were done in universities, 23.5% (n = 89) in training and research hospitals, and 3% (n = 11) in other institutions. 16.9% (n = 64) of the abstracts were obtained from the thesis. A total of 27% (n = 102) of the abstracts were published in a scientific journal as an article. A significant difference was found in terms of publication in prospective studies compared to retrospective studies (p = 0.03). University hospitals had the highest rate (69.6%, n = 71). The average period of publication of papers in a scientific journal was 15.0 12. months (0-68.9) months. 61.8% (n = 63) of the abstracts were published in SCI / SCI-E journals, 18.6% (n = 19) in other international refereed journals and 19.6% (n = 20) in national refereed journals. Conclusion:We believe that researchers should develop not only verbal reports but also encouraging methods to transform studies into publications.

Keywords: Oral Presentation, Congress, Pathology

Presentation ID/Sunum No= 154

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Umblikal Bölgede Pilonoidal Sinüsü Olan Hastalarda Risk Faktörleri ve Tedavi Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Mehmet Fatih Erol[1], Dr. Berkay Demir[1], Dr. Süleyman Şen[1]

[1]Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Pilonidal sinüs, genellikle sakrokoksigeal bölgede görülür. Umblikal pilonidal sinüs, umblikusun derinlerine nüfuz eden kıl parçalarına granülomatöz reaksiyon ile karakterize nadir bir hastalıktır. İnsidansı tüm pilonidal hastalık vakalarının yaklaşık % 0.6'sıdır. Gelişimi için erkek cinsiyeti, genç yaş, kıl miktarının fazla olması, derin göbek ve zayıf kişisel hijyen gibi çeşitli predispozan faktörlerden bahsedilmiştir. Bu çalışmada; umblikal pilonidal sinüslü hastaların risk faktörleri ve tedavi planları değerlendirildi. Çalışmaya, Ocak 2014-Ocak 2020 arası genel cerrahi polikliniğine başvuran ve umblikal pilonoidal sinüs tanısı alan 52 hasta dahil edildi. Hastaların yaşları 17 ile 38 arasında değişmektedir (Ortalama yaş 24). Erkekler cinsiyet (% 73, n: 38) daha sık etkilenmektedir. Risk faktörleri arasında göbek çevresinde kıl artışı (% 78,8, n:41) günlük duş almama (% 75, n: 39), aile öyküsü (birinci ve derece akrabalar) (% 30, n: 16), sigara içilmesi (% 50 n: 26), göbek tıraşı yapılması (% 75, n:39) öne çıkmaktadır. Hastaların tamamına ilk müdahale olarak poliklinik şartlarında umblikustaki saç debrislerinin temizlenmesi ve antibiyoterapi uygulandı. 8 hasta (%15,3) bir hafta sonra kontrolde tekrar debridman yapıldı, 2 hastada (%3,8) tekrarlanan debridmana cevap alınamadı ve cerrahi eksizyon uygulandı. 8 hastada 2 yıl içinde nüks gelişti, cerrahi müdahale gerekmeksizin umblikusun kıl köklerinden temizlenmesi ve ampirik antibiyoterapi ile geriledi.Ayrıca, umblikal pilonidal sinüsü olan hastalarının 12'sinde (%23) intergluteal pilonidal sinüs olduğunu fark ettiğimiz önemli bulgulardan biriydi. Umblikal pilonidal sinüs tedavisinde ilk ve ana yöntem konservatif tedavidir. Konservatif tedavinin başarısız olduğu hastalarda cerrahi seçenekler değerlendirilmelidir. Akut apse varlığında drenaj ilk tercihdir. Belirlenen risk faktörlerinden bazılarının, hastanın düzeltebileceği faktörler olması nedeniyle, hastalara yaşam tarzı ve kişisel bakım ile ilgili tavsiyelerde bulunulması sadece umblikal pilonidal sinüsten değil, eşlik eden cerrahi müdahale gerektiren sakrokoksigeal pilonidal sinüse karşı koruma sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Umblikus, Pilonoidal Sinüs, Apse

Presentation ID/Sunum No= 88

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Ünitemizde İzlediğimiz Yardımcı Üreme Tekniği Ürünü Olan Yenidoğan Bebeklerde Morbidite ve Mortalite

Dr. Öğretim Üyesi Fatma Çakmak Çelik[1]
[1]*Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Özet

Günümüzde sosyoekonomik nedenlerden dolayı gebelik yaşının ileri yaşlara kayması yardımcı üreme teknikleri (YÜT) sonucu dünyaya gelen bebek sayısında artışa neden olmaktadır. Yardımcı üreme teknikleri ile oluşan gebeliklerde doğum öncesi, sırası ve sonrasında oluşabilecek komplikasyonların spontan gebeliklere göre artmış olduğu literatürde bildirilmiştir. Bu çalışmada yardımcı üreme teknikleri ürünü olup Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitemizde izlediğimiz bebeklerdeki morbidite ve mortalitenin değerlendirilmesi amaçlandı. Retrospektif olarak planlanan bu çalışma için 20/11/2016-20/02/2021 tarihleri arasında ünitemizde takip ettiğimiz YÜT ürünü bebeğin dosyaları geriye dönük incelendi. Bebeklerin demografik özellikleri, solunum sorunları, metabolik sorunlar, polistemi, sepsis, konjenital kalp hastalığı, maternal sorunlar gibi veriler hasta dosyalarından kaydedildi. Çalışmada elde edilen bulguların istatistiksel analizleri SPSS 25 programı ile yapıldı. Sonuçlar, anlamlılık $p<0,05$ düzeyinde, %95'lik güven aralığında değerlendirildi. Çalışma dönemi boyunca ünitemizde izlediğimiz 712 hastadan 154 (%21,6)'ü yardımcı üreme tekniği sonucu ile dünyaya geldi. 134 (%87) bebek in-vitro fertilizasyon, 12 (%7,8) bebek ovülasyon indüksiyonu, 8(%5,2) bebek intrauterin inseminasyon ile oluşmuştu.Bebeklerin %84,4'ü hastanemizde doğmuştu. Hastaların 85 (%55,2)'i erkekti. Dört (%2,6) bebek spontan vajinal yol ile doğmuştu. Ortalama doğum ağırlığı 2085±771,3 gr idi. Ortalama gebelik haftası 33,4 ±3,1 hafta idi. Maternal sorunlar; erken membran ruptürü 13 (%8,4), preeklempsi 34(%22,1), hipertansiyon 15(%9,7) gestasyonel diyabetes mellitus 27(%17,5) olarak tespit edildi. Hastaların 124(%80,5)'ü prematüre idi. En sık solunumsal sorun olan yenidoğanın geçici takipnesi sıklığı 103(%66,8) idi. Respiratuvar distress sendromu sıklığı 40(%26) idi. Bebeklerin %42,2(65)'sinde doğumda resüsitasyon ihtiyacı gerekti. İzleminde entübasyon ihtiyacı olan bebek %41,6(64) idi. Mortalite oranı 6(%3,8) idi. YÜT ürünü olan bebekler solunumsal problemler başta olmak üzere yoğun bakım ihtiyacı açısından yakından izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yardımcı Üreme Teknikleri, İnfant,morbidite,mortalite

Morbidity and Mortality Among Newborn Babies Born by Assisted Reproductive Technologies Followed in Our Unit

Abstract

Babies born by assisted reproductive technologies (ART) are increasing due to shifting of maternal age to advanced ages. It has been reported in the literature that prenatal, perinatal and postnatal complications occurring with assisted reproductive techniques are more commen than spontaneous pregnancies. In this study, we evaluate the morbidity and mortality in babies who are the product of assisted reproductive techniques followed in our Neonatal Intensive Care Unit (NICU). Files of babies followed in between 20/11/2016-20/02/2021 were retrospectively analysed. Demographic features of babies and mothers, maternal problems and NICU course were recorded. 154 (21.6%) of the 712 patients followed in our unit during the study period were born by ART. In-vitro fertilization, ovulation induction, intrauterine insemination rates were 134 (87%), 12 (7.8%) and 8 (5.2%), respectively. Mean birth weight and mean gestational age were 2085 ± 771.3 g and 33.4 ± 3.1 weeks, respectively. Maternal problems; premature rupture of membranes was 13 (8.4%), preeclampsia was 34 (22.1%), hypertension was 15 (9.7%) gestational diabetes mellitus was 27 (17.5%). 124 (80.5%) of babies were premature. The frequency of transient tachypnea of newborn, which is the most common respiratory problem, was 103 (66.8%). Respiratory distress syndrome frequency was 40 (26%). 42.2% (65) of all, resuscitation was required at birth. Frequency of intubation requirement during follow-up was 41.6%. Mortality rate was 6 (3.8%). Infants who are ART products should be closely monitored in terms of need for intensive care, especially for respiratory problems.

Keywords: Assisted Reproductive Technologies, İnfant,morbidity,mortality

Presentation ID/Sunum No= 161

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üreteropelvik Bileşke Darlığı Nedeni ile Opere Edilen Hastaların Retrospektif Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Cemile Beşik[1],
Prof.Dr. Cenk Büyükünal[2]
[1]Başakşehir Çam ve Sakura Hastanesi
[2]Cerrahpaşa Tıp Fakültesi

Özet

Çalışmamızın amacı kliniğimizde üreteropelvik bileşke darlığı(UPBD) nedeni ile opere edilen 145 hastanın retrospektif değerlendirilmesidir. Hastaların %70 i erkek ve darlık %56 sında solda yerleşimlidir. Antenatal takipli hastaların %44 ü opere edilmiş diğerleri konservatif takiple düzelmiştir. En sık başvuru şikayetleri ağrı kitle ve idrar yolu enfeksiyonudur. Hastaların %35 ine Vezikoüreteral bileşke darlığı , atnalı böbrek veya vezikoüreteral reflü gibi ek genitoüriner sistem hastalıkları eşlik etmiştir. Hastaların büyük çoğunluğunda total renal fonksiyona katılım oranı >30 ,%9 unda böbrek fonksiyonu%10 un altında saptanmıştır. Anderson Hynes pyeloplasti en çok tercih edilen operasyon tekniği olup hastaların %40 ına Double J stent konulmuş %17 sine herhangi bir stent konulmamış ve iki grup arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır. Operasyon sonrası hastaların %78 inde böbrek fonksiyonlarında artma olmuş veya aynı kalmış ve bu düzelme antenatal tanılı olup daha erken yaşta opere edilenlerde daha belirgin olarak tespit edilmiştir. %37 olguda ise dilatasyon değişmemiş veya artmıştır. Darlığın devam ettiği olguların %64 unde klinik şikayetlerin olmaması üzerine herhangi bir girişim yapılmamıştır. Olguların %18 inde çeşitli komplikasyonlar gelişmiştir.21 olguya prime nefrektomi 3 hastaya ise böbrek fonksiyonlarının kötüye gitmesi nedeni ile nefrektomi yapılmıştır. Sonuç olarak uygulanan cerrahi yöntemlere hastaların büyük çoğunluğunda klinik düzelme sağlanmıştır. Antenatal tanı ve takip hastaların klinik seyrini olumlu etkilemekte ve gereksiz cerrahi girişim oranını azaltmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Üreteropelvik Bileşke Darlığı,antenatal Hidronefroz,anderson Hynes Pyeloplasti,

Presentation ID/Sunum No= 5

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üropatojen Escherichia Coli İzolatlarında Kinolon Direncinin Yıllar İçindeki Değişiminin Araştırılması

Dr. Sibel Doğan Kaya[1],
Prof.Dr. Serap Gencer[2]
[1]Koşuyolu Yüksek Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Dr. Lütfü Kırdar Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Üropatojen Escherichia coli izolatlarının hızla artan antibiyotik direnci karşısında her merkezin kendi direnç oranlarını takip etmesi önem kazanmaktadır. Hastanemizdeki üropatojen E.coli izolatlarının kinolon grubu antibiyotiklere direnç oranlarını,son 6 yıl içindeki değişimi ve diğer antibiyotik dirençleriyle korealasyonunu araştırmak amacıyla bu çalışma yapılmıştır. Dr.Lütfü Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Klinik Mikrobiyoloji Laboratuvarında Ocak 2003-Aralık 2008 tarihleri arasında üropatojen olarak olarak izole edilen E.coli izolatlarının antibiyotik duyarlılıkları retrospektif olarak değerlendirildi. Her hastanın ilk izolatları çalışmaya alındı. Çalışmayı oluşturan 5543 izolatın %27'si siprofloksasine, %26,5'i ofloksasine,%21,4'ü gentamisine,%15,4'ü amikasine dirençli olup %11,9 'u genişlemiş spektrumlu beta-laktamaz (GSBL) üretmekteydi.Siprofloksasin ve ofloksasin dirençleri 2003 yılında sırasıyla %22.1 ve %21.6 iken 2007 yılında %%34.4 ve %35.5'e (her ikisi için de $p < 0.001$) GSBL oranları da 2003 'de %4,3 'den 2008 'de %19 'a yükselmişti. ($p < 0.001$). Ofloksasin dirençli izolatların %31'i,siprofloksasin dirençli izolatların %32 'si GSBL üretmekteydi. Florokinolon direnci ile diğer antibiyotik dirençleri arasında korelasyon mevcuttu. Poliklinik hastalarına ait izolatların direnç oranları yatan hastalara ait direnç oranlarından belirgin olarak daha düşüktü ($p<0.001$). Sonuç olarak üropatojen E.coli izolatlarında florokinolonlar başta olmak üzere tüm antibiyotiklere karşı yıllar içersinde anlamlı artış olduğu görülmektedir. Bu yüzden gereksiz ve uygun olmayan florokinolon kullanımında kaçınmak ve endikasyon durumunda direnç verileri ışığında empirik tedavileri yönlendirmek gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Idrar Kültürü,direnç,kinolon

Presentation ID/Sunum No= 233

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üst Gastrointestinal Sistem Kanaması Nedeniyle Endoskopi Yapılan Hastalarımızda Pozitif ‘‘OVID-19 PCR’’ Sıklığı

Uzman Dr. Atilla Bulur[1]
[1]*TC Sağlık Bakanlığı, Nazilli Devlet Hastanesi, Gastroenteroloji Bölümü*
**Corresponding author: Atilla Bulur*

Özet

Amaç: Covid-19 pandemisi global bir sağlık sorunu olarak devam etmektedir. Amerikan Gastrointestinal Endoskopi Derneği ve Türk Gastroenteroloji Derneği tarafından yayınlanan kılavuzlarda; pandemi sırasında gastrointestinal (Gİ) işlemlerde SARS-CoV-2 virüs enfeksiyonunun bulaşını azaltmak için acil olmayan endoskopik işlemlerin ertelenmesi önerilirken, hemodinamik instabilitenin eşlik ettiği üst Gİ kanamalarda endoskopik işlemlerin yapılması önerilmektedir. Bu çalışmada pandemi döneminde üst GI kanama ön tanısı ile endoskopik işlem yapılan hastalarımız retrospektif olarak taranmış ve bu hastalardaki Covid-19 PCR test pozitifliği araştırılmıştır. Yöntem: Covid-19 pandemisinin devam ettiği, eylül 2020-nisan 2021 tarihleri arasında üst Gİ kanama ön tanısı ile, kişisel koruyucu önlemlere uyularak endoskopi (özofagogastroduodenoskopi) yapılan hastaların; yaş, cinsiyet, Covid-19 PCR ve endoskopik bulguları retrospektif olarak taranmıştır. İşlem dönemi; işlem günü ±14 günlük dönemi, bu günlerin dışındaki dönemler ise işlem öncesi ve sonrası dönem olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Toplam 112 hastaya üst GI kanama ön tanısı ile endoskopik işlem yapılmıştı. Hastaların yaş ortalaması 74,99±8,9 (30-102) yaş, kadınların yaş ortalaması 76,64 yaş, erkeklerin 73,51 yaştı. Hastaların %47,32 (n=53)’si kadın, %52,68 (n=59)’i erkekti. Hastalardan 63 (%56,25)’üne çeşitli zaman dilimlerinde Covid-19 PCR testi yapılmıştı. 50 (%44,64) hastanın herhangi bir dönemde, bunlardan 30 (%26.79) hastanın ise işlem döneminde bakılan PCR testleri negatifti. Öte yandan 4 (%3,57) hastanın işlem öncesi dönemde, 6 (%5.36) hastanın işlem döneminde, 3 (%2,68) hastanın ise işlem sonrası dönemde PCR testlerinin pozitif olduğu saptandı. İşlem dönemi olarak kabul edilen dönemlerde işlem öncesi 4 gün ve işlem sonrası 3 günlük periyotta PCR bakılmıştı. Sonuç: Hastalarımızın işlem dönemindeki PCR pozitifliği %5,36, negatifliği ise %26,79 saptanmıştır. Pandeminin bölgesel ve zamansal prevalans oranlarındaki değişiklikler ve her hastaya PCR testi yapılmamış olması bu çalışmanın eksikliğidir. Ancak yine de işlem döneminde PCR negatifliği sıklığı, pozitif olmaya göre yaklaşık 5 kat yüksek saptanmıştır. Bu bulgumuz, Gİ kanamalar gibi acil endoskopik işlemlerin mutlaka kılavuz önerilerine uygun olarak kişisel koruyucu önlemler alınarak yapılabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Üst Gastrointestinal Kanama, Endoskopi

Positive '' COVID-19 PCR '' Frequency in Patients Who Undergo Endoscopy Due to Upper Gastrointestinal System Bleeding

Abstract

Aim:Covid-19 pandemic continues as a global health problem.In the guidelines published by the American Gastrointestinal Endoscopy Association and the Turkish Gastroenterology Association;While it is recommended to postpone non-urgent endoscopic procedures to reduce the transmission of SARS-CoV-2 virus infection in gastrointestinal (GI) procedures during the pandemic,it is recommended to perform endoscopic procedures in upper GI bleeding accompanied by hemodynamic instability.In this study,our patients who underwent endoscopic procedures with a pre-diagnosis of upper GI bleeding during the pandemic period were retrospectively screened and the Covid-19 PCR test positivity was investigated.Method:Patients who underwent endoscopy with a pre-diagnosis of upper GI bleeding between September 2020 and April 2021.Age,gender,Covid-19 PCR and endoscopic findings were scanned retrospectively.Transaction period;trading day has been accepted as a period of ± 14 days.Results:A total of 112 patients underwent an endoscopic procedure with a prediagnosis of upper GI bleeding.The mean age of the patients was 74.99±8.9(30-102) years,the mean age of women was 76.64 years,and the men were 73.51 years old.47.32%(n=53) of the patients were female and 52.68%(n=59) were male.Covid-19 PCR test was performed in 63(56.25%) of the patients at various time periods.PCR tests of 50(44.64%) patients at any time and 30(26.79%) of them during the procedure were negative.PCR tests were found to be positive in 4(3.57%) patients in the pre-procedure period, 6(5.36%) in the procedure,and 3(2.68%) patients in the post-procedure period.Conclusion:The PCR positivity and negativity of our patients were 5.36% and 26.79% during the procedure.Changes in the regional and temporal prevalence rates of the pandemic and the lack of PCR testing for every patient are the deficiencies of this study.However,the frequency of PCR negativity during the procedure was found to be approximately 5 times higher than positive.This finding suggests that emergency endoscopic procedures such as GI bleeding can be performed by taking personal protective measures in accordance with the guideline recommendations.

Keywords: Covid-19, Upper Gastrointestinal Bleeding, Endoscopy

Presentation ID/Sunum No= 211

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Uzun Süreli Kronik Pestisit Kontaminasyonu Nöroblastoma Hücrelerinde Kemoterapi Ajanlarına Karşı Çoklu İlaç Direncini İndükler

Tourkian Chasan[1], Ayşe Kardelen Kurtdere[1], Prof.Dr. Zeynep Banu Doğanlar[1], Prof.Dr. Oğuzhan Doğanlar[1]
[1]Trakya Üniversitesi
**Corresponding author: Tourkian CHASAN*

Özet

Nöroblastoma, çocuklarda tüm ölümlerin yaklaşık %15'ini oluşturan, öncü veya olgunlaşmamış hücrelerden köken alan bir tümördür. Bu hastalardaki tedavi başarısızlığı, kanser hücrelerini çeşitli sitotoksik ilaçlara karşı koruyan çoklu ilaç direnci ile ilişkilendirilebilmektedir. Pestisitler, günlük hayatta oral, inhalasyon ve dermal yollarla maruz kalınabilen toksik kimyasallardır. Bu çalışmada, kronik kan kontaminasyonu seviyesindeki dört pestisit karışımının N1E nöroblastom hücre hattında kemoterapi ajanlardan Cisplatin, 5-Fluorouracil ve Temozolomid'e karşı çoklu ilaç direnci indükleme potansiyeli ve bu direncin altında yatan moleküler mekanizmaların araştırılması amaçlanmıştır. N1E hücre hattında MTT testi, hücre sağkalım testi, hücre döngüsü testi, qRT-PCR testi, western blot ve moleküler floresan görüntüleme yapılmıştır. Nöroblastoma hücre hattında kemoterapötik uygulamalarında IC50 ve 2xIC50 dozlarında ABCG2 gen ekspresyonu tüm gruplarda, GST gen ekspresyonu ise Cisplatin ve Temozolomid gruplarında kontrole kıyasla istatistik olarak anlamlı bir artış göstermiştir. Ayrıca 2xIC50 dozlarında 5-Fluorouracil ve Temozolomid gruplarında ABCB1 gen ekspresyonunda kontrole kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir artış bulunmuştur. Çalışma sonucunda, dirençli hücrelerde anlamlı düzeyde daha az mortalite olduğu ve kemoterapiden sonra mitokondriyal apoptoz yolağının daha düşük oranda aktive edildiği belirlenmiştir. Çalışma bulgularımız, pestisit maruziyeti tehdidi altındaki nöroblastoma hastalarında çoklu ilaç direnci proteinlerinin araştırılmasının, kemoterapi dozuna karar vermede ve böylece hasta sağ kalım süresinin uzatılmasında önemli olduğunu önermektedir.

Not: Bu çalışma TÜBİTAK tarafından 217Z268 numaralı proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Pestisit, Çoklu İlaç Direnci, Kemoterapi, Nöroblastoma, N1e

Long-Term Chronic Pesticide Contamination Induces Multidrug Resistance Against Chemotherapy Agents in Neuroblastoma Cells

Abstract

Neuroblastoma is a tumor derived from precursor or immature cells that accounts approximately 15% of all deaths in children. Treatment failure in these patients can be associated with multidrug resistance that protects cancer cells against various cytotoxic drugs. Pesticides are toxic chemicals that can be exposed in daily life by oral, inhalation and dermal routes. In this study, it was aimed to investigate the potential of mixture of four pesticides at the level of chronic blood contamination to induce multidrug resistance against chemotherapeutic agents Cisplatin, 5-Fluorouracil and Temozolomide in the N1E neuroblastoma cell line and the molecular mechanisms underlying this resistance. In the N1E cells, MTT test, cell survival test, cell cycle test, qRT-PCR gene expression analysis, western blot analysis and molecular fluorescence imaging were performed. In neuroblastoma cell line, a statistically significant increase was found in chemotherapeutic applications in ABCG2 gene expression in all groups and GST gene expression in Cisplatin and Temozolomide groups at IC50 and 2xIC50 doses compared to the control. In addition, a statistically significant increase was observed in 5-Fluorouracil and Temozolomide groups in ABCB1 gene expression at 2xIC50 doses compared to the control. As a result of the study, it was determined that there was a significant low mortality and mitochondrial apoptosis after chemotherapy drugs application in resistant cells. Our results suggest that the investigation of multidrug resistance proteins in Neuroblastoma patients who are under threat of pesticide exposure, is important to decide chemotherapy dose and thus prolonging patient survival.

Nott: This study was supported by TÜBİTAK with project number 217Z268.

Keywords: Pesticide, Mulridrug Resistance, Chemotherapy, Neuroblastoma, N1e

Presentation ID/Sunum No= 45

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vaka Örnekleriyle Birlikte Künt Batın Travmalarında Görülebilen Batın İçi Organ Yaralanmalarının Bilgisayarlı Tomografi İle Değerlendirilmesi:

Uzman Dr. Serkan Ünlü[1]
[1]*Malatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Özet

Özet: Travma, 45 yaşın altındaki kadın ve erkeklerin önde gelen ölüm nedenlerinden olup batın yaralanmaları bu ölümlerin büyük bir kısmında bulunmaktadır. Bilisayarlı tomografi (BT), acil tıpta künt batın travması olan ve klinik olarak stabil hastalarda temel bir görüntüleme yöntemi haline gelmiştir. BT, yaralanmaların tespiti için tanısal peritoneal lavajın yerini almıştır. Bu sunumda amaç, BT 'nin künt abdominal travmanın değerlendirilmesinde yeri ve batın içi yer alan organlarda travmanın BT bulgularını vakalar ile göstermektir. Bulgular: BT, künt travması olan hastalarda batın ve pelvisin değerlendirilmesinde tercih edilen görüntüleme tekniğidir. BT, batın içi organlardaki yaralanmaların düzeyini gösterir ve özellikle BT teknolojisinin gelişmesiyle, doğrudan ve dolaylı bağırsak yaralanmalarının saptanması daha kolay hale gelmiştir. Sonuç:BT, künt travması olan hastalarda batın ve pelvisin değerlendirilmesinde tercih edilen görüntüleme tekniğidir. BT, batın içi organlardaki yaralanmaların düzeyini gösterir, aktif ve gizli kanamaların hızlı tespitini ve hastaların hızlı bir şekilde müdahale planın ortaya konmasında etkin bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Künt Travma, Batın, Biligisayarlı Tomografi

Presentation ID/Sunum No= 386

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Vasküler Travmalarda Peroperatif Yönetim

Doç.Dr. Yüksel Dereli[1]
[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Meram Tıp Fakültesi,*
Kalp ve Damar Cerrahisi AD.

Özet

Multitravmalı hastalarda görülen vasküler travmalar izole vasküler travmalara göre daha nadir görülür. Ancak eşlik eden kemik, kas, yumuşak doku ve sinir yaralanmaları nedeniyle mortalite oranı ve uzuv kaybı veya disfonksiyonu daha yüksektir. Bu çalışmada multitravmalı hastalarda konkominant vasküler travma yönetimi analiz edildi. Esas olarak vasküler travmaların yönetimi genel travma yönetimi ile benzerdir. Öncelikle, solunum değerlendirilmeli ve damar yolu açık tutulmalıdır. Sıvı açığı değerlendirilmeli ve gerekli olan sıvı ve /veya kan ürünleri ile volüm replasmanı uygulanmalıdır. Ancak, konkominant vasküler travmalarda tanı ve tedavi yönetimi konusunda bazı gri alanlar mevcuttur. Tanı ve değerlendirme aşamasında en önemli belirleyici durum hastanın hemodinamisidir. Hemodinami unstabil ise resusitasyon eşliğinde hasta acil olarak operasyona alınmalıdır. Toraks travması bulunan vakalarda büyük damar ve kardiyak yaralanma ihtimali nedeniyle acil serviste resusitatif torakotomi yapılabilir. Hemodinami stabilse hasta hızlı bir şekilde değerlendirilmeli ve ilgili travma klinikleri ile konsülte edilmelidir. Görüntüleme yöntemleri kullanılarak vasküler yaralanmanın varlığı ve lokalizasyonu teyit edilebilir. Peroperatif dönemde ise konkominant yaralanmaların tamir önceliği en önemli gri alandır. Burada ise en önemli kriter iskemi süresidir. İskemi süresi uzun ve yaralanma kollateral dolaşım desteği olmayan trunkal vasküler yapılarda ise öncelikle vasküler onarım gerekir. Postoperatif komplikasyon oranını azaltmak için de ilgili tüm klinikler tarafından yakın takip gerekir. Uzuv kaybı veya disfonsiyonu nedeniyle uzun süreli rahabilitasyon gerekli olabilir. En iyi sonuçları elde edebilmek için acil servis ve ilgili travma klinikleri arasında çok iyi bir koordinasyon ve takım çalışması gerekir.

Anahtar Kelimeler: Vasküler Travma, Konkominant Travma, Peroperatif Yönetim.

Peroperative Management in Vascular Trauma

Abstract

Vascular traumas seen in patients with multitrauma are less common than isolated vascular traumas. However, mortality rate and limb loss or dysfunction are higher due to accompanying bone, muscle, soft tissue and nerve injuries. In this study, the management of concomitant vascular trauma in patients with multitrauma was analyzed. Basically, the management of vascular trauma is similar to that of general trauma management. First of all, breathing should

be evaluated and the vascular access should be kept open. Fluid deficit should be evaluated and volume replacement should be applied with the necessary fluid and / or blood products. However, there are some gray areas in the diagnosis and treatment management of concomitant vascular traumas. The most important determinant during the diagnosis and evaluation phase is the patient's hemodynamics. If hemodynamics is unstable, the patient should be taken into operation immediately, accompanied by resuscitation. In cases with thoracic trauma, resuscitative thoracotomy can be performed in the emergency department due to the possibility of major vessel and cardiac injuries. If hemodynamics are stable, the patient should be evaluated quickly and the relevant trauma clinics should be consulted. The presence and localization of vascular injury can be confirmed using imaging methods. In the peroperative period, the priority of repair of concomitant injuries is the most important gray area. Here, the most important criterion is the ischemia time. If the ischemia period is long and the injury is truncal vascular structures without collateral circulation support, vascular repair is required first. Close follow-up by all relevant clinics is required to reduce the rate of postoperative complications. Long-term rehabilitation may be required due to limb loss or dysfunction. In order to achieve the best results, a very good coordination and teamwork between the emergency department and related trauma clinics is required.

Keywords: Vascular Trauma, Concomitant Trauma, Peroperative Management.

Presentation ID/Sunum No= 280

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Voice Mask: A New Device for Voice Therapy and Vocal Training

Dr. İlter Denizoğlu[1]
[1]*Vokoloji Merkezi*

Özet

Ses maskesi yarı tıkayıcı ses yolu egzersizlerinde serbestçe artikülasyon yapabilmeyi sağlayan yeni bir cihazdır. DoctorVox Ses Terapi Tekniği uygulamalarında ses bozukluklarının tedavisi ve profesyonel ses icracılarının habilitasyon çalışmalarına destek olmak amacıyla geliştirilmiştir. Bir rezonans tüpü ve su direnci kullanılarak gerçekleştirilen yarı tıkayıcı ses yolu egzersizlerinin açmazlarından birisi olan, tüpe fonasyon sırasında artikülasyonun kısıtlanmasının çözümü pratik bir uygulama ile ses maskesi sayesinde ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Doctorvox, Maskvox, Ses Terapisi, Ses Maskesi, Oral Maske, Ses Eğitim Cihazı

Voice Mask: A New Device for Voice Therapy and Vocal Training

Abstract

Voice Mask is a new device to provide free articulation in addition to semi-occluded vocal tract postures in voice therapy and vocal training. It is intended to assist DoctorVox Voice Therapy Technique for treatment of voice disorders and to serve as a supporting device for habilitative studies for professional vocal performers. In Semi-occluded Vocal Tract exercises applied by a resonance tube and water resistance, one of the most important issues is the restriction of articulatory movements during phonating into the tube. The voice mask is a unique practical solution for this problem.

Keywords: Doctorvox, Maskvox, Voice Therapy, Voice Mask, Oral Mask, Vocal Training Device

Presentation ID/Sunum No= 376

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Weber Tip C Ayak Bileği Kırıklarında Fibula Tespiti: K Teli ile Plak Karşılaştırılması

Uzman Dr. Alican Barış[1]
[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi
Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği
**Corresponding author: Alican Barış*

Özet

Amaç: Weber tip C ayak bileği kırıklarının plak ile osteosentez tedavisi hem maliyeti artıran hem de daha invaziv bir işlemdir. Pak ile osteosentez prosedürüne alternatif çeşitli metodlar bildirilmiştir. Bu metotlardan biri de K (Kirschner) teli ile intrameduller tespittir. Bu çalışmada Weber tip C bimalleolar ayak bileği kırıklarında intrameduller K teli ile fibula kapalı tespitinin standart bir yöntem olan plak ile açık tespitinin radyolojik ve fonksiyon açıdan karşılaştırılması amaçlanmıştır. Hastalar ve yöntemler: Retrospektif olarak yapılan bu çalışma için gerekli izinler (yerel etik kurulu: 14/06/2019 tarih ve 1862 no'lu kararı ile) alındı. Ocak 2015-Aralık 2018 tarihleri arasında izole Weber tip C bimalleolar ayak bileği kırığı tanısıyla cerrahi yapılan hastalar çalışmaya dahil edildi. Bu hastaların 16'sında fibula tespitinin intrameduller K teli ile yapıldığı belirlendi (K teli grubu). Fibula tespitinin plak ile yapıldığı hastalardan çalışmaya uygun 16 hasta random olarak seçildi (Plak grubu). Hastaların dosyaları ve takip grafileri incelendi. Nihai durumlarının fonksiyonel skorlamaları yapıldı. Oluşan veriler istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Cerrahi Teknik:Her iki grupta medial malleolun desplasman miktarına bakılarak gergi bandı veya kanüllü vida ile tespit yöntemlerinden biri seçildi. Plak grubunda medial malleol tespitinde 10 hastada gergi bandı, 6 hastada kanüllü vida kullanıldı. K teli grubunda 8 hastada gergi bandı, 8 hastada kanüllü vida kullanıldı. Her iki grubta da önce fibula kırığı daha sonra medial malleol kırığının tespiti yapıldı. Skopi kontrolunda mortis stress grafilerine bakılarak gerekli görüldüğünde sindezmoz vidası ile ek tespit yapıldı. Plak grubunda fibula kırığı standart yöntem olan açık redüksiyon-plak ile tespit yapıldı. K teli grubunda ise fibula kırığı kapalı redüksyon-intrameduller K teli tespit yapıldı. Bu yöntemde K teli drill yardımı melleol distalinden perkütan olarak yerleştirildi(Şekil-1 ve Şekil-2). Skopi kontrolünde K teli kırık hattından geçilip proksimal kırık parçasının meduller bölgesine ilerletildi. K telinin distal ucu kıvırtılarak ciltaltına bırakıldı (Şekil-3). Gerekli durumlarda pullu vida ile sindezmoz tespiti yapıldı (Şekil-4). İstatistiksel analizler: İstatistiksel analizler için NCSS (Number Cruncher Statistical System) 2007 (Kaysville, Utah, USA) programı kullanıldı. Çalışma verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metodların (ortalama, standart sapma, medyan, frekans, oran, minimum, maksimum) yanı sıra nicel verilerin karşılaştırılmasında normal dağılım göstermeye değişkenlerin karılaştırmalarında Mann Whitney U test kullanıldı. Nicel değişkenler arası ilişkilerin değerlendirilmesinde Spearman korelasyon analizi kullanıldı. Anlamlılık $p<0.05$ düzeylerinde değerlendirildi. Bulgular: : Çalışmaya dahil edilen 32 hastanın (20 erkek ve 12 kadın; ortalama yaş 42.5 yıl) takip süresi ortalama 22.3 ay (dağılım:8-36) idi. Radyolojik değerlendirmede tüm kırıklarda tam kaynama elde edildi (Şekil-5 ve Şekil-6)

Fonksiyonel sonuç değerlendirmede ise ;her iki grupta birbirine yakın ve tatminkar AOFAS (American Orthopaedic Foot and Ankle Society) skorları elde edildi (Plak grubunda 96± 22, K teli grubunda 94± 63, p>0.05) Sonuç: Weber tip C bimalleolar kırıklarında perkütan K teli ile fibula tespiti plak tespitine göre daha düşük maliyetli ve az invaziv bir yöntemdir. Plak üzerinden yapılan sindezmoz tespitine benzer şekilde pullu vida yardımı ile sindezmoz tespitine olanak sağlamaktadır. Benzer radyolojik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilmektedir. İntrameduller K teli ile fibula tespiti gerekli durumlarda plak ile tespitinin alternatifi olabilecek pratik bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Bimalleolar Ayak Bileği Kırığı, Plak, Kirschner Teli

Presentation ID/Sunum No= 356

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yapay Zeka Modeli İle Pankreas Kanseri Sağkalımının Öngörülmesi

Uzman Dr. Cem Şimşek [1],
Prof.Dr. Şuayib Yalçın[1]
[1]Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi

Özet

Pankreas adenokanseri dünyadaki en öldürücü kanserlerdendir. Tanı ve tedavi olanaklarındaki iyileşmelere rağmen 5 yıllık sağkalım oranı %5-%7 aralığında kalmıştır. Dolayısıyla tedavi için stratejiler geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Bu stratejilerden bir tanesi tedavileri optimal şekilde kişiselleştirmektir. Günümüzde, alana yönelik yoğun araştırmalar çok boyutlu verileri ve kompleks ilişkileri göstermiştir. Yapay zeka bu çok boyutlu verileri ve kompleks etkileşimleri değerlendirerek kullanılabilir bir çıktı sunma özelliğine sahiptir. Bu kapsamda, çalışmamızda pankreas kanseri hastalarında yapay zeka modelinin sağkalımı öngörmedeki başarılarını test etmeyi amaçladık. Çalışmamızda 2005-2017 yılları arasında Türkiye'deki bir üniversite kanser merkezinde rezektabl pankreas duktal adenokarsinom vakalarını retrospektif olarak inceledik. Elektronik sağlık kayıtlarından ve hasta dosyalarından alınan verileri takiben verileri topladık: demografik özellikler, laboratuvar verileri, kesitsel görüntüleme ve patoloji raporları, operasyonel kayıtlar ve hayatta kalma süreleri. Bu değişkenler makine öğrenimi modeline dahil edilerek 12 aydan fazla genel sağkalımı tahmin etme performansına bakıldı. Kriterleri karşılayan 125 pankreatik duktal adenokarsinom vakasını dahil ettik. Çalışma popülasyonunun medyan genel sağkalımı 20,8 ay ve ortalama hastalıksız sağkalımı 11,2 ay idi. Pankreas kanseri kohortumuzda 12 aylık genel sağkalımı tahmin etmek için derin öğrenme modelini oluşturduk. Kohortta 12 aylık genel sağkalımı öngörmek için %57 başarı gösterdi. Bu performanslar Kaplan-Meier ve Cox modellerinin üzerinde idi. Çalışmamız sonucunda yapay zeka modellerinin pankreas kanseri sağkalımını öngörmede başarılı olduğunu gösterdik. Bu sonuçlar dahilinde elimizdeki histolojik, radyolojik, klinik ve laboratuvar parametrelerinden oluşan çok boyutlu veriler ile daha başarılı tanısal, prognostik ve tedaviye yönelik yapay zeka tabanlı karar destek sistemleri geliştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Yapay Zeka, Pankreas Kanseri, Sağkalım

Predıctıng Pancreatıc Cancer Survıval Wıth An Artıfıcıal Intellıgence Model

Abstract

Pancreatic adenocarcinoma is one of the most lethal cancers in the world. Despite improvements in diagnosis and treatment, the 5-year survival rate remained in the range of 5-7% requiring new strategies. One possible strategy is to personalize treatments. Today, intensive researches in the field have yielded multidimensional data and showed complex

interactions. Artificial intelligence has the ability to provide a usable output by evaluating these multidimensional data and complex interactions. In this context, we aimed to test the success of an artificial intelligence model to predict survival in pancreatic cancer patients. In our study, we examined resectable pancreatic ductal adenocarcinoma cases of the cancer center at a university in Turkey. We collected demographic characteristics, laboratory data, cross-sectional imaging and pathology reports, operational records, and survival times. These variables were included in the machine learning model in order to estimate overall survival for more than 12 months. We included 125 cases of pancreatic ductal adenocarcinoma that met the criteria. The median overall survival of the study population was 20.8 months, and the mean disease-free survival was 11.2 months. We created the deep learning model to predict 12-month overall survival in our pancreatic cancer cohort. He achieved 57% success in predicting 12-month overall survival in the cohort. These performances were above Kaplan-Meier and Cox models. As a result of our study, we have shown that artificial intelligence models are successful in predicting pancreatic cancer survival. Within the scope of these results, more successful diagnostic, prognostic and therapeutic-oriented artificial intelligence-based decision support systems can be developed with multi-model datasets that may consist of histological, radiological, clinical and laboratory parameters.

Keywords: Cancer, Artificial İntelligence, Pancreatic Cancer, Survival

Presentation ID/Sunum No= 133

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yaygın Anksiyete Bozukluğunda Uyku Kalitesi: Sağlıklı Kontroller İle Karşılaştırma

Dr. Öğretim Üyesi Abdullah Burak Uygur[1],
Dr. Öğretim Üyesi Ece Özdemir Öktem[2]
[1]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilim Dalı
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı

Özet

Giriş ve Amaç: Uyku kalitesi, uykunun verimliliği olarak açıklanmakta ve öznel uyku kalitesi, uyku gecikmesi, uyku süresi, alışılmış uyku etkinliği, uyku bozuklukları, uyku ilacı kullanımı ve gündüz işlev bozukluğu bileşenlerinden oluşmaktadır. Uyku kalitesini olumsuz yönde etkileyen faktörlerden biri de anksiyetedir. Bu çalışmanın temel amacı, Yaygın Anksiyete Bozukluğu (YAB) ve Sağlıklı Kontrol (SK) grupları arasında uyku kalitesi açısından bir fark olup olmadığını belirlemek ve YAB hastalarının, uykuyla ilgili hangi alanlarda sorun yaşadığını ortaya koymaktır. Yöntem: Kesitsel olarak tasarlanan çalışmada, bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi psikiyatri polikliniğine başvuran; 18-65 yaş aralığında, DSM-V tanı ölçütlerine göre YAB tanılı ve mental retardasyon veya organik beyin hastalığı olmayan bireyler çalışmanın YAB hasta grubunu oluştururken; 18-65 yaş aralığında, klinik ölçekleri doldurabilecek yeterlilikte ve DSM-V tanı ölçütlerine göre primer psikiyatrik bir hastalığı ve mental retardasyon veya organik beyin hastalığı olmayan bireyler de çalışmanın sağlıklı kontrol grubunu oluşturmuştur. Çalışmaya katılma koşullarını karşılayan, gönüllü katılımcılara Sosyodemografik Veri Formu, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Beck Anksiyete Ölçeği (BAÖ) uygulanmıştır. 38 YAB hastası ve 30 SK çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Bulgular: Uykuyla ilgili sorunların varlığına işaret eden PUKİ toplam puanı açısından, YAB ve SK grupları arasında, istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmemiştir (p=0.962). YAB ve SK grupları, PUKI alt ölçekleri açısından karşılaştırıldığındaysa: YAB hasta grubunun ortalama puanları SK grubuna kıyasla, öznel uyku kalitesi alt testinde 0.679 puan daha yüksek belirlenirken (p=0.002); uyku süresi alt testinde 0.844 puan (p=0.002) ve alışılmış uyku etkinliği alt testindeyse 0.530 puan (p=0.048) daha düşük belirlenmiştir. Uyku latansı (p=0.199), uyku bozukluğu (p=0.334), uyku ilacı kullanımı (p=0.210) ve gündüz işlev bozukluğu (p=0.618) alt testlerindeyse iki grup arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark belirlenmemiştir. Sonuç: Bu çalışmada YAB hastalarının, hem uyku sürelerinin hem de uyku süresinin yatakta geçirilen süreye oranıyla elde edilen uyku etkinliğinin, sağlıklı kontrollere kıyasla daha iyi (Daha düşük PUKI puanları), olmasına rağmen uyku kalitelerini öznel olarak daha kötü algıladıkları belirlenmiştir. Hastaların uykuyla ilgili olumsuz algıları belirtilerin daha da kötüleşmesine neden oluyor olabilir. YAB tedavisinde biyolojik tedavilere ek olarak bilişsel davranışçı terapi, hatalı bilişlerini değiştirerek hastaların öznel uyku kalitelerini daha iyi algılamalarına yardımcı olabilir. YAB tedavisinin, uyku sorunlarının çözümüne katkı sunacak ek tedavilerle güçlendirilmesi, tedavi sonuçlarına da olumlu yönde katkı sağlayacaktır. Sonuçlar, YAB hastalarında uyku kalitesinin kontrol edilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaygın Anksiyete Bozukluğu, Uyku Kalitesi, Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi

Sleep Quality in Generalızed Anxiety Disorder: Comparison With Healthy Controls

Abstract

Introduction and Aim: Sleep quality is defined as the efficiency of sleep and consists of subjective sleep quality, sleep latency, sleep duration, habitual sleep efficiency, sleep disorder, use of sleeping pills and daytime dysfunction. One of the factors that negatively affect sleep quality is anxiety. The main purpose of this study is to determine whether there is a difference in sleep quality between Generalized Anxiety Disorder (GAD) and Healthy Control (HC) groups and to reveal in which areas GAD patients have problems with sleeping. Methods: The cross-sectional study was conducted in a Training and Research Hospital psychiatry outpatient clinic. Individuals between the ages of 18-65, diagnosed with GAD according to DSM-V diagnostic criteria and without mental retardation or organic brain disease constituted the GAD patient group of the study. Individuals between the ages of 18-65, capable of filling clinical scales and without a primary psychiatric disease according to DSM-V diagnostic criteria and without mental retardation or organic brain disease constituted the healthy control group of the study. Sociodemographic Data Form, Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) and Beck Anxiety Inventory (BAI) were administered to volunteers who met the conditions for participation in the study. 38 GAD patients and 30 healthy controls constituted the sample of the study. Results: No statistically significant difference was found between the GAD and HC groups in terms of PSQI total score, which indicates the presence of sleep problems (p=0.962). When GAD and HC groups were compared in terms of PUKI subscales: The mean scores of the GAD patient group were determined to be 0.679 points higher in the subjective sleep quality subtest compared to the SC group (p=0.002), while it was 0.844 points lower in the sleep duration subtest (p=0.002) and 0.530 points lower in the habitual sleep efficiency subtest (p=0.048). No statistically significant difference was identified between the two groups in the subtests of sleep latency (p=0.199), sleep disorder (p=0.334), use of sleeping pills (p=0.210) and daytime dysfunction (p=0.618). Discussion: In the study, it was determined that although both sleep duration and the sleep efficiency that obtained by the ratio of sleep duration to the time spent in bed were better than (Lower PSQI scores) healthy controls, GAD patients perceived their sleep quality worse subjectively. The negative perceptions of the patients about their sleep may cause the symptoms to become worse. In the treatment of GAD, in addition to biological treatments, cognitive behavioral therapy can help patients perceive their subjective sleep quality better by changing their erroneous cognition. Strengthening GAD treatment with additional treatments that will contribute to the solution of sleep problems will also contribute positively to the treatment results. The results reveal the importance of controlling sleep quality in GAD patients.

Keywords: Generalized Anxiety Disorder, Sleep Quality, Pittsburgh Sleep Quality Index

Presentation ID/Sunum No= 302

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Yoğun Bakım Ünitesindeki Yatan Hastalara Uygulanan Plazmaferez İşlemlerinin Endikasyonları ve Hastaların Demografik Özellikleri – Tek Merkez Deneyimi

Uzman Dr. Sevil Sadri[1],
Dr. Öğretim Üyesi Burcu Tunay[2]
[1]Medipol Mega Üniversitesi-Hematoloji
[2]Medipol Mega Üniveristesi-Anestezi ve Reanimasyon

Özet

Amaç Terapötik plazma değişimi (TPE) olarak da bilinen plazmaferez işlemi , otoantikorların ve proinflamatuar sitokinlerin hızlı bir şekilde ortadan kaldırılmasına izin vererk uygulanan ekstakorporeal kan saflaştırma yöntemlerinden biridir , bu nedenle otoimmün hastalıkların alevlenmelerinde, hastalığı kontrol altında tutmak için umut verici sonuçlara almak için umut verici sonuçlara sebep olmaktadır. Gereç ve yöntem Merkezimizde 2015-2020 yılları arasında yoğun bakım ünitesinde takip edilen hastalarda yapılan plazmaferez işlemleri retrospektif olarak incelendi. Bu çalışmanın amacı yoğun bakım ünitesinde(YBÜ) tedavi gören hastalarda plazmaferez insidansı , işlem ile ilgili komplikasyonlar ve hastaların demografik özelliklerini analiz etmekti. Ünitimizde birçok farklı kritik hastalık (nöroloji, hematoloji , nefroloji ve hepatoloji hastaları) grubu takip edilmektedir. Bulgular Toplam 42 hastaya plazmaferez işlemi yapıldı, bunların 26'si (%61.9) kadın idi , hastaların %21,1'inin (n=8) nörolojik , %5,3'ünün (n=2) nefrolojik, %31,6'sının (n=12) hematolojik ve %42,1'inin (n=16) hepatolojik hastalığı bulunmaktadır. En çok 14 hastada akut karaciğer yetersizliği (%33,3) tanısı ile plazmaferez yapılırken onu takip eden 5 hasta(%%11.9) trombotik mikroanjiopati ve 4 (%9.5) Guillan Barre tanısı ile plazmaferez işlemi yapıldı (tablo-1). Hastaların %52,4 'ü renal replasman tedavisi aldı. Hastaların %11.9'unde işlem öncesi intravnöz immünoglobulin tedavisi aldılar. Antikogulan olarak %2,4'ü (n=1) sitrat iken , %50'si (n=21) heparin iken hastalrın %47,6'sı (n=20) hiçbir antikoagulan kullanılmadı. Kateterin, %57,7'si (n=15) juguler iken , %19,2'si (n=5) femoral ve %23,1'i (n=6) subklavian kataterdir. İşlemlerin %31'inde (n=13) taze donmuş plazma(TDP) , %16,7'si (n=7) albumin ve %50'sinde(n=21) hem TDP hem albümin kullanıldı. En sık görülen komplikasyon %44 ile(n=33) hipotansiyon iken,, %2,7'si (n=2) tromboz iken , %28'i (n=21) hematom, %25,3'ü (n=19) hipokalemi ve %2,7'si (n=2) hipokalsemi idi. ASFA puanı ortalama 1,64±0,82(1-3) bulunmuştur. Mekanik ventilasyon süresi ortalama 20,86±31,2 gün (0-126)olarak bulunmuştur. YBÜ 'da yatış gün ortalaması 23,05±30,66 (3-126)bulunmuştur. Entübasyon günü ortalaması 7,31±8(0-25) bulunmuştur. Plazmaferez seansı ortalama 4,64±3,62 (1-15)bulunmuştur. Sofa skoru ortalama 9±0 (9)bulunmuştur. İlk işlem öncesi Aptt değeri ortalama 39,88±13,83 (23.7-88.1)bulunmuştur. İlk işlem öncesi Protrombin zamanı ortalama 20,19±8,27(12.2-49.3sn) bulunmuştur. İlk işlem gününde Kreatinin değeri ortalama 1,7±1,72 (0.27-9.75)bulunmuştur. Hastaların, %54,8'inin (n=23) YBÜ'da ex olmuştur ve hastaların %38,1'i (n=16) servise taburcu edilmiştir(tablo-2) Tartışma ve sonuç Sonuç olarak plazmaferez konusundaki deneyimimiz , merkezimizde plazmaferezin geniş bir klinik endikasyon yelpazesi dahilinde her

an yoğun bakımda eğitilmiş personel tarafından yapabilen basit bir esktakorporeal tedavisi olduğu sonucuna götürmüştür. YBÜ'sinde tedavi edilen hastalardaki plazmaferez prosedürleri oldukça etkilidir ancak invazif bir yöntem olarak plazmaferez komplikasyonsuz değildir ancak yaşamı tehdit eden komplikasyonlar nadirdir. Sonuç olarak YBÜ 'lde yatan ve endikasyonu olan hastalar için güvenli bir tedavi yöntemi olarak düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler: Yoğun Bakım Ünitesi, Plazmaferez ,erişkin , Komplikasyon

Presentation ID/Sunum No= 268

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi (ZBEÜ) Öğrencilerinin Pandemi Sürecinde Aldıkları Online Anatomi Derslerine İlişkin Geribildirimlerinin Değerlendirilmesi- Ön Çalışma

Dr. Öğretim Üyesi Cenk Murat Özer[1]
[1]Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Anatomi A.D

Özet

Giriş ve amaç: Anatomi, "tıp bilimlerinin temeli" olarak kabul edilmektedir. Koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) pandemisinin anatomi eğitimi üzerinde de etkileri olmuştur. Bu anketi pandemi sürecinde uzaktan eğitim kapsamında online yürütülen Anatomi dersleri hakkında öğrencilerimizin görüş ve değerlendirmelerini öğrenme amacıyla hazırladık. Yöntem: Çalışmamızda, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Eczacılık Fakültesi ve Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü'nden toplam 264 öğrenci, 19 sorudan oluşan anketimizi online olarak yanıtladılar. Bulgular: Öğrencilerin %76.9'u uzaktan eğitime kendi bilgisayarından katıldığını, %73.92'u internette sorun yaşamadığını belirtmiştir. Online Anatomi teorik derslerini sadece %11.9'u yetersiz bulurken pratik derslerini %40.9'u yetersiz bulmaktadır. Öğrencilerin %42.4'ü online anatomi teorik derslerinin öğrenmelerini olumsuz etkilendiğini belirtirken bu o oran online pratik derslerinde %60.6 olmuştur. Sonuç: Pandemi tüm hayatımızı etkilediği gibi anatomi eğitimini de olumsuz yönde etkilemiştir. Öğrenciler özellikle anatomi pratik derslerinin online uzaktan eğitim ile yetersiz kaldığı belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Anatomi, Covıd-19, Pandemi, Online Uzaktan Eğitim

Evaluation of Feedback of Students of Zonguldak Bülent Ecevit University (ZBEU) About Online Anatomy Lectures During the Pandemic Period- a Preliminary Study.

Abstract

Objective: Anatomy is regarded as the "basis of medical sciences." The coronavirus 2019 (COVID-19) pandemic has also had an impact on anatomy education. We prepared this questionnaire for the purpose of learning the opinions and evaluations of our students about the Anatomy lectures conducted online during the pandemic period. Method: In our study, a total of 264 students from Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine, Faculty of Dentistry, Faculty of Pharmacy and Faculty of Health Sciences, Department of Physical Therapy and Rehabilitation answered our questionnaire consisting of 19 questions online. Results: 76.9% of the students attend anatomy lectures by their own personal computer, 73.9%

of them report as there is not any problem on the internet. Although 11.9% of students report that the online theoretical anatomy lectures are inadequate, 40.9% of them report that online practical lectures are inefficient. %42.4 of students determine as online theoretical anatomy lectures has negative affected on learning, %60.6 of them report for online practical anatomy lectures. Conclusion: The pandemic had a negative impact on anatomy education as it affected our entire lives. Our students especially stated that the anatomy practical lectures were inefficient with online distance education.

Keywords: Anatomy, Covıd-19, Pandemic, Online Distance Education

Presentation ID/Sunum No= 232

Oral Presentation / Sözlü Sunum

B -Talassemiyalı Xəstələrdə Ferritinin Və Onun Denaturasıya Olunmuş Formalarının Elektron Mikroskopik Qurluş Xüsusiyyətləri Və Fızıkı Parametrləri

Prof.Dr. Eldar Gasimov[1], Doç.Dr. Ramida Şadlinskaya Vaqif Kızı[1], Dr. Sabina İsrafilova[1]
[1]Azerbaijan Medical University
**Corresponding author: Eldar Gasimov*

Özet

Xülasə. İşin əsas məqsədi β -talassemiyalı xəstələrdə diş ətinin struktur elementlərində ferritinin təbii və degenerativ formalarının elektron mikroskopik olaraq aşkar edilməsi və fiziki parametrlərini [boz rəngin çalarlıq (qrey value) dərəcəsini] müəyyən edilməsidir. Diş ətinin sərbəst hissəsindən götürülmüş tikələrin araldit-epon bloklarından EM UC7 (Leica) ultratomunda hazırlanmış 30-50 nm qalınlıqlı ultranazik kəsiklər JEOL 1400 elektron mikroskopunda müayinə edilərək ferritin, siderosom və hemosiderinin topoqrafiq vəziyyətləri və fiziki parametrləri müəyyən edilmişdir. Əldə olunan nəticələr göstərir ki, ferritin molekullarının özlərini, ələlxüsus onun zülalı hissəsi olan apoferritini ancaq rənglənməmiş ultranazik kəsiklərdə və elektron mikroskopunun 100000-dən az olmayan böyüdücüsündə aşkar etmək mümkündür. İstər ayrı-ayrı ferritin molekulları, istərsə də siderosom və hemosiderinə aid olan strukturlar diş ətinin təşkilində və onun qidalanma və innervasiyasında iştirak edən bütün hüceyrəvi elementlərinin sitoplazmalarında rast gəlinirlər. Ultrastruktur olaraq ferritinin dəmir özəyi tünd qara nöqtə, apoferritin örtüyü isə açıq (osmiofob) halqa şəklində görünür. Sidersomların (matriksində dəmir strukturları aşkar edilən lizosomların) və formalaşmaqda olan hemosiderinin tərkibində apoferritin örtüyü saxlamış və saxlamamış ferritin hissəcikləri aşkar edilir. Ferritin molekulunun apoferritin zülalı yerləşən hissələrində boz rəngin çalarlıq (qrey value) dərəcəsi 6250 ilə 6600 arasıda tərəddüd etdiyi halda dəmir mineralının zirvəsində bu rəqəm 4800-dən 5400 qədər aşağı düşür. Bu isə elektronnoqrammlarda ölçücə müqayisə oluna bilən osmiofil (tünd) törəmələrinin ferritinə aid olub olmamasının müəyyən edilməsi ilə yanaşı β-talassemiyalı, xəstələrin orqanizmində dəmir elementlərinin akkumulyasiya dərəcəsinin dəqiqləşdirilməsini xeyli asanlaşdırır. Açar sözlər: β-talassemiya, diş ətinin sərbəst hissəsi, ferritin molekulları, siderosomlar, hemosiderin, elektron mikroskopu

Anahtar Kelimeler: B-Thalassemia, Free Part of Gingiva, Ferritin Molecules, Siderosomes, Hemosiderin, Electron Microscopy

Presentation ID/Sunum No= 314

Poster Presentation / Poster Sunum

Bariatrik Cerrahide Havayolu Yönetimi Daha mi Riskli ?

Uzman Dr. Münire Babayiğit[1], Arş.Gör.Dr. Esra Doğan[2], Prof.Dr. Hakan Buluş[3] , Doç.Dr. Mutlu Şahin[3], Uzman Dr. Mustafa Alparslan Babayiğit[4], Doç.Dr. Esra Özayar[2]

[1] Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, Ankara, Türkiye
[2]Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, Ankara, Türkiye
[3]Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Genel Cerrahi Kliniği,Ankara, Türkiye
[4]Halk Sağlığı Uzmanı, Serbest Hekim, Ankara, Turkey

Özet

Amaç: Obez hastalarda uygulanan bariatrik cerrahide anestezi yönetiminde havayolu problemlerinin daha sık yaşanabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmada bariatrik cerrahi ve diğer cerrahileri zor venitlasyon ve zor entübasyon sıklığı açısından karşılaştırmayı amaçladık. Metod: İki ay süreyle genel anestezi altında ameliyatı planlanan, 18 yaş üzeri, ASA I-III olan hastalar çalışmaya dahil edildi. Hastaların yaş, cinsiyet, boy, kilo değerleri, ek hastalıkları, obstrüktif sleep apne (OSAS) varlığı, ASA skorları, ağız açma ve servikal ekstansiyon kısıtlılıkları, mallampati skoru (MLP), tiromental mesafe (TMD), boyun çevresi ölçümü, diş yokluğu ve erkek hastalarda sakal varlığı kaydedilmiştir. Anestezi indüksiyonu sonrası zor ventilasyon, zor entübasyon varlığı (DTI), Cormack-Lahene Skoru (CLS), entübasyon skoru ve kullanılan entübasyon araçları kaydedilmiştir. Bulgular: Genel anestezi altında operasyonu planlanan toplam 156 hasta çalışmaya dahil edildi. Bu hastalardan 68'i (%43,6) bariatrik cerrahi uygulanırken, 88'ine (%56,4) bariatrik cerrahi dışı operasyonların planlandığı görüldü. Bariatrik cerrahi uygulanan hastaların yaş ortalamasının istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük olduğu (38,74±10,82 vs 45,94±16,52), buna karşın BMI düzeylerinin anlamlı derecede yüksek olduğu gözlendi (46,98±5,69 vs 27,62±5,58) ($p<0.05$). Bariatrik cerrahi hastalarında ASA 2 olma, DM ve OSAS bulunma yüzdesinin (sırasıyla %61,8, %33,8 ve %16,2) bariatrik dışı cerrahi yapılan hastalara göre (sırasıyla %40,9, %10,2 ve %3,4) anlamlı derecede yüksek olduğu saptandı ($p<0.05$) Sonuç: Çalışmamız sonucunda tecrübeli anestezistlerce gerekli ekipman ve personelin bulunduğu koşullarda bariatrik cerrahi ve nonbariatrik cerrahilerde uygulanan anestezi uygulamalarında karşılaşılan zor ventilasyon ve zor entübasyon sıklıklarının, havayolu problemlerine bağlı gelişebilecek komplikasyonların benzer olduğu sonucuna varılmıştır

Anahtar Kelimeler: Zor Havayolu, Obesite, Bariatrik Cerrahi, Zor Trakeal Entübasyon

Is Airway Management More Risky in Bariatrıc Surgery ?

Abstract

Background: It is considered that airway problems might be experienced more often during anesthesia management in bariatric surgery, which is performed on obese patients. In this prospective study, we aimed to compare bariatric surgery and other surgeries, regarding the incidence of difficult ventilation and difficult intubation. Methods: Medical records of 156 patients over the age of 18 who were scheduled for bariatric (n=68) and non-bariatric surgery (n=88) under general anesthesia were evaluated. Results: The percentage of ASA III, DM, and OSAS (75%, 33.8%, and 16.2%, respectively) was significantly higher in bariatric surgery patients compared to non-bariatric patients (14.8%, 10.2%, and 3.4%, respectively). No significant difference was determined between these two surgical groups, in terms of the mean thyromental distance and having a medical history of difficult intubation, restriction of cervical extension, beard presence, tooth loss, mallampati, Cormack-Lehane score, intubation score, difficult ventilation, difficult intubation and used intubation device. It was found out that the increase in neck circumference (>50 cm) rather than body mass index is a more significant indicator in predicting difficult intubation and difficult ventilation. Conclusion: It was concluded that the incidences of difficult ventilation and difficult intubation have found to be similar in bariatric and non-bariatric surgeries, in circumstances where the necessary equipment and experienced anesthesiologists are available.

Keywords: Difficult Airway, Obesity, Bariatric Surgery, Difficult Tracheal İntubation

Presentation ID/Sunum No= 351

Poster Presentation / Poster Sunum

COVID 19 Pnömoni İle İlişkili Gullıen Barre Sendromu Olgu Sunumu:

Uzman Dr. Ayşe Neslihan Balkaya[1], Uzman Dr. Ümran Karaca[1], Uzman Dr. Filiz Ata[1], Doç.Dr. Canan Yılmaz [1], Arş.Gör. Aycan Kurtarangil Doğan[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi

**Corresponding author: Ümran Karaca*

Özet

Olgu: 76 Y; HT ,Kolon Adeno Ca tanıları olan erkek hasta; COVID-19 pnömonisi nedeniyle iki hafta serviste takip edildikten sonrası 7. günde kollarda ve bacaklarda başlayan güç kaybı ve uyuşma şikayetiyle başvurduğu hastanede polinöropati tanısı ile gabapentin tedavisi başlanıyor. Hasta şikayetleri artınca semptomlarının başlangıcından 7 gün sonra hastanemiz acil servisine başvuruyor. Nörolojik muayenesinde; şuur açık, koopere, oryante, kranial sinir muayeneleri doğaldı. Motor muayenesinde üst extremite bilateral proksimal 4/5,distal 3/5, bilateral alt extremitede proksimal 3/5, distal 2/5 kas gücü mevcuttu. Alt ekstremitelerde DTR alınamadı, üst ekstremitelerde DTR azalmışdı. Duyu muayenesinde ekstremite distallerinde hafif hipoestezi tespit edildi. Kan tetkiklerinde Na: 122 mmol/l bulundu. LP yapılan hastanın BOS protein: 57.35, potasyum: 2.57, glukoz: 89, Na: 133, Cl: 104, albümin: 32.4 mg/dl, hücre 310 eritrosit/mm3 bulundu. Serviste İVİG (0.4 gr/kg) başlanan hastada yatışının 3. gününde solunum sıkıntısı gelişmesi üzerine yoğun bakım ünitesine (YBÜ) yatışı yapıldı. Yatışının birinci gününde GKS' de gerileme ve solunum sıkıntısında artma olması üzerine hasta entübe edilerek mekanik ventilasyon desteğine alındı. YBÜ' de İVİG tedavisine iki gün daha devam edildi. Kanda MRKNS üremesi üzerine antibiyoterapi düzenlendi. YBÜ'de yatışının 10. gününde extübe edildi. Ekstübasyondan iki gün sonra nazal kanül ile 2 lt/dk O2 tedavisi ile Nöroloji servisine devredildi. Genel durumunda ve kas gücünde düzelme olan hasta yatışının 21. gününde fizik tedavi önerilerek taburcu edildi. Sonuç: COVID-19 ve Guillain-Barre sendromu birlikteliğinin SARS-CoV-2 ile temas sonrası tetiklenen immünolojik kaskad ile ilişkili olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid -19, Gullien Barre Sendromu, Polinöropati, Pnömoni, İntravenöz İmmunglobilin

COVID-19 Pneumonia Related Gullain – Barre Syndrome Case Report:

Abstract

Aim: We aimed to present a patient who developed Guillain-Barre syndrome after covid-19 pneumonia. Case: A 76 year-old male patient with previous hypertension and colon ca diseases, was followed up in the ward for two weeks due to COVID-19 pneumonia. 7 days after discharge

he admitted to hospital with the complaint of loss of strength and numbness in the arms and legs. He applied to our hospital upon the increase of his complaints. In his neurological examination; he was conscious, cooperative, oriented, and cranial nerves were normal. In his motor system bilateral proximal muscle strength in the upper extremity was 4/5, distal muscle strength was 3/5, and bilateral lower extremity proximal muscle strength was 3/5, and distal was 2/5. Deep tendon reflexes(DTR) could not be obtained in lower extremities and was decreased in the upper extremities. Intravenous immunglobulin(IVIG) (0.4 g/kg) was started with the diagnosis of Guillain-Barre syndrome but respiratory distress developed on the 3rd day of hospitalization and he was taken into the intensive care unit (ICU). On the first day in ICU, respiratory distress increased, he was intubated and mechanically ventilated. IVIG treatment was continued for two days. He was extubated on the 10th day. Two days after extubation, he was transferred to service with nasal O2 treatment. Upon improvement in his general condition and muscle strength, he was discharged on the 21st day of hospitalization with physical therapy. Conclusion: We think that the coexistence of COVID-19 and Guillain-Barré syndrome is related to the immunological cascade triggered after contact with SARS-CoV-2.

Keywords: Covid -19, Guillain Barre Syndrome, Polyneuropathy, Pneumonia, Intravenous İmmunglobulin

Presentation ID/Sunum No= 265

Poster Presentation / Poster Sunum

Demir Eksikliği ve Diğer Anemilerin Tanısında Kullanılan Tam Kan Parametrelerinin Klinik ve Laboratuvar Bulgularının Değerlendirilmesi

Öğr.Gör. Merve Kılıç[1], Merve Kılıç[2], Prof.Dr. Aysel Özpınar[3], Prof.Dr. Mustafa Serteser[3], Doç.Dr. Meltem Kilercik[3], Prof.Dr. Muhittin Serdar[4]

[1]Doğuş Üniversitesi
[2]Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi
[3]Acıbadem Mehmet Alin Aydınlar Üniversitesi
[4]Acıbadem Mehmet Alin Aydınlar Üniv
**Corresponding author: Merve Kılıç*

Özet

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, demir eksikliği anemisinin (DEA) tanısında kullanılan retikülosit hemoglobin içeriğinin (CHr) ve eritrositin (RBC-He) klinik önemini belirlemek, konvansiyonel demir parametreleri ile karşılaştırmak, kronik hastalık ve diğer anemi çeşitlerindeki etkinliğinin belirlenmesini sağlamaktır. MATERYAL ve METOT: Çalışmamıza retrospektif olarak, 11 Şubat 2018- 29 Mart 2021 tarihleri arasında Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acıbadem LABMED laboratuvarlarının farklı bölümlerden elde edilen 937 hasta dahil edilmiştir. Hastalardan alınan tam kan örneklerini içeren parametre değerleri, DEA tanısından kullanılmak üzere otomasyon sistemi üzerinden kaydedilmiştir. Dünya Sağlık Örgütü önerileri doğrultusunda hemoglobin değerinin erkeklerde <13 g/dL, kadınlarda <12 g/dL, gebelerde ve çocuklarda ise <11 g/dL 'in altında olması anemik kabul edilmiştir. BULGULAR: Çalışmamızda kullanılan kan parametreleri transferrin saturasyon (TS), ferritin, CHr, RBC-He, ortalama eritrosit hacmi, ortalama corpuscular hemoglobin konsantrasyonu , ortalama corpuscular hemoglobin, immatür retikülosit hemoglobin , eritrosit dağılım genişliği'dir. Analiz sonuçlarına göre sağlıklı ve DEA tanısının belirlenmesinde en etkin olan parametreler CHr (ROC eğirisi altında kalan alan/area under curve (AUC)= 0,81; güven aralığı (95%Cl) =0,78- 0,84; sensitivity= %58; spesificity=%92) ve RBC-He (AUC=0,80; 95%Cl=0,77-0,84; sensitivity=%61; spesificity=%89)'dir. Kronik anemiyi demir eksikliği anemisinden ayıran en iyi parametre ferritin (AUC=0,884; 95%Cl=0,86-0-91; sensitivity= 0,69; spesificity= 0,96) ve TS (AUC= 0,82; 95% Cl= 0,79-0,86; sensitivity= 0,718; spesificity= 0,86)'dir. DEA ile kronik anemi dışında kalan anemilerin tanısında en iyi parametreler ise TS (AUC=0,79; 95%Cl= 0,75-0,82; sensitivity=0,70; speficity=0,80) ile ferritin (AUC=0,78; 95%Cl= 0,75-0,82; sensitivity= 0,65; specificity=0,82)'dir. SONUÇ: Çalışmamızın sonuçlarına göre, CHr ve RBC-He sağlıklı ve demir eksikliği anemisi olan kişilerin ayırımında kullanılabilecek faydalı biyobelirteçlerdir. CHr, kronik hastalık anemisi ile diğer anemilerin belirlenmesinde transferrin saturasyonu ve ferritin kadar etkili olmayıp, ayırılıcığının daha düşük olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Demir Eksikliği Anemisi, Retikülosit Hemoglobin İçeriği, Eritrosit, Tam Kan Parametreleri, Tanı

An Evaluation of the Clinical and Laboratory Findings of Complete Blood Parameters Used in the Diagnosis of Iron Deficiency and Other Anemias

Abstract

Objective: This study aims to determine the clinical significance of reticulocyte hemoglobin content (CHr) and erythrocyte (RBC-He) used in the diagnosis of iron deficiency anemia (IDA), compare them with conventional iron parameters, and determine their effectiveness in chronic disease and other types of anemia. Methods: 937 patients from different departments of Acıbadem University, Medicine Faculty, LABMED laboratories between February 11, 2018 and March 29, 2021 were included in our study retrospectively. Parameter values, including patients' complete blood samples, were recorded into the automation system for the diagnosis of IDA. WHO accepts a hemoglobin value of <13 g/dL in men, <12 g/dL in women, and <11 g/dL in pregnant women and children as anemic. Results: The blood parameters used in our study were transferrin saturation (TS), ferritin, CHr, RBC-He, mean erythrocyte volume, mean corpuscular hemoglobin concentration, mean corpuscular hemoglobin, immature reticulocyte hemoglobin, and erythrocyte distribution width. Analysis results show that healthy and the most effective parameters in determining the diagnosis of IDA are CHr (area under the curve (AUC) 0.81; confidence interval (95%Cl) 0.78-0.84; sensitivity 58%; specificity 92%) and RBC-He (AUC 0.80; 95%Cl 0.77-0.84; sensitivity 61%; specificity 89%).The best parameters to differentiate chronic anemia from iron deficiency anemia are ferritin (AUC 0.884; 95% Cl 0.86-0-91; sensitivity 0.69; specificity 0.96) and TS (AUC 0.82; 95%. Cl 0.79-0.86; sensitivity 0.718; specificity 0.86). The best parameters in the diagnosis of anemia other than chronic anemia and IDA are TS (AUC 0.79; 95%Cl 0.75-0.82; sensitivity 0.70; specificity 0.80) and ferritin (AUC 0.78; 95%Cl 0.75-0.82; sensitivity 0.65; specificity 0.82). Conclusion: The results exhibit that CHr and RBC-He are useful biomarkers that can be used to differentiate healthy individuals with IDA, CHr is not as effective as transferrin saturation and ferritin in determining chronic disease anemia and other anemias, and its differentiation is lower.

Keywords: Iron Deficiency Anemia, Reticulocyte Hemoglobin Content, Erythrocyte, Complete Blood Parameters, Diagnosis

Presentation ID/Sunum No= 340

Poster Presentation / Poster Sunum

Deneysel Hipertiroidizm Kalp Dokusunda DNA Hasarını Artırır.

Gülnur Güler[1], Prof.Dr. Rasim Moğulkoç[1], Prof.Dr. Abdulkerim Kasım Baltacı[1], Arş.Gör.Dr. Derviş Daşdelen[1], Arş.Gör. Saltuk Buğra Baltacı[1], Prof.Dr. Abdullah Sivrikaya[1]

[1]Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı-Konya

Özet

Tiroid hormonları; dokuların metabolizma hızını ve oksijen kullanımını artırır. Doza bağlı olarak tiroid hormonları, proteinin anabolizmasını ve katabolizmasını etkiler. Mevcut çalışmanın amacı sıçanlarda deneysel hipertiroidizm ve tedavisinin kalp dokusundaki DNA hasarına olan etkisini belirlemekti. Çalışma 24 adet Wistar Albino türü erkek sıçan üzerinde gerçekleştirildi. Deney grupları 1. Kontrol, 2. Hipertiroidizm 3. Hipertiroidizm + prophyltiouracil(PTU) uygulama şeklinde oluşturuldu. İki haftalık uygulamayla hipertiroidizm oluşturulan sıçanların kalp dokusunda DNA hasar göstergesi olarak 8-Hydroxydeoxyguanosine (8-OHdG) seviyeleri belirgin olarak artarken (grup 2), hipertirodizm sonrası PTU uygulaması ise artan DNA hasarını kısmen azaltmıştır. Çalışmanın sonuçları sıçanlarda deneysel hipertiroidizmin kalp dokusunda DNA hasarına neden olduğunu ancak kısa süreli PTU uygulaması ile bu hasarda azalma olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipertiroidizm, Ptu, 8-Hydroxydeoxyguanosine, Sıçan, Kalp

Presentation ID/Sunum No= 196

Poster Presentation / Poster Sunum

İntraoperatif Karaciğer Ultrasonografi: Teknik ve Klinik Uygulamalar

Uzman Dr. Suzan Önol[1]
[1] *İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü*
Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi

Özet

Medikal görüntülemede direkt radyografiden sonra geniş anlamda kullanıma giren medikal ultrasonografi teknik özellikleriyle tanısal radyolojide önemli bir yere sahiptir. Noninvazif güvenli özelliği ile radyasyon içermeyen, tekrarlanabilir ve ucuz bir görüntüleme yöntemi olarak tüm branşlarda yaygın olarak kullanılmaktadır. İntraoperatif kullanımı 1960'lı yıllarda başlamasına rağmen cihazların teknik özelliklerinin yetersizliği ve operasyon esnasında sınırlı tecrübe nedeniyle oluşan zorluklar nedeniyle rutin kullanıma girmesi uzun zaman almıştır. Günümüzde modern karaciğer cerrahisi merkezlerinde kullanımı yaygınlaşmaktadır. Lezyonların karakterizasyonu, yerleşimi, lokal uzanımı ile ilgili cerrahi değerlendirmede performansı çok yüksektir. Özellikle karaciğer metastazlarının tespitinde gold standart olarak kabul edilmektedir. Cerrahi kararları operasyon esnasında yönetmede ve bu yolla erken ve geç postoperatif komplikasyonları en aza indirmede son derece önemli bir yere sahiptir. Bu çalışmada intraoperatif ultrasonografinin teknik özellikleriyle birlikte, genel endikasyonları, lezyon karakteristikleri ve özellikle primer ve sekonder karaciğer lezyonlarında kilit görevi gördüğü ve cerrahi prosedürü yönlendirdiği durumların incelenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İntraoperatif, Ultrasonografi, Karaciğer, Hepatoselüler Karsinom, Metastaz.

Intraoperative Liver Ultrasound: Technique and Clinical Applications

Abstract

Medical ultrasonography historically replaced direct radiography and is used as a diagnostic imaging with its technical features. It is widely used in all branches as a noninvasive, safe and inexpensive imaging method without radiation exposure. Intraoperative use of ultrasnography started in th 1960s, but it it took a long time to become a routine procedure due to technical features and the difficulties caused by limited experience during the operations. Today it is used in many modern liver surgery centers. Diagnostic performence is very high in surgical evaluation regarding the characterization, location and local extension of the lesions and becomes a gold standart modality for detecting especially liver metastasis. It has an extremely important role in managing surgical decisions during the operation and thereby minimizing early and late postoperative complications. İn this study, it is aimed to examine the technical features of intraoperative ultrasonography, general indications, lesion characteristics and

especially the cases where it plays a key role guiding the surgical procedure in primary and secondary malignant liver lesions.

Keywords: Intraoperative, Ultrasound, Liver, Hepatocellular Carcinoma, Metastasis

Presentation ID/Sunum No= 305

Poster Presentation / Poster Sunum

Jinekolojik Tümörlerin Cerrahisinde İntraoperatif Konsültasyonun Yeri

Uzman Dr. Selma Şengiz Erhan[1]
[1]*Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi*

Özet

İntraoperatif konsültasyon (İOK), tedaviyi yönlendirmek için başvurulan hızlı patolojik değerlendirme yöntemidir. İOK isteminde jinekolojik patoloji tüm sistemler içinde ön sıralarda yer alır. Daha çok over, uterin korpus ve vulva materyalleri değerlendirilmektedir. Ovaryan kitlelerin tanı ve tedavisine yön veren İOK ile benign/malign ayrımı ve malign ise primer ya da metastatik olup olmadığı konusunda bir yoruma gidilebilir. Ayrıca primer tümörlerde tümör histolojik tipinin verilmesi de cerrahi yaklaşım açısından önemlidir. Endometrial karsinom tanılı olgularda İOK, tümör grade'i, myometrial invazyon derinliği ve servikal tutulum, pelvik lenf nodlarının durumu ile peritoneal yayılım varlığının saptanmasında yardımcıdır. Ayrıca operasyon öncesi biyopsilerde atipik hiperplazi/endometrial intraepitelyal neoplazi tanısı almış olgularda İOK, iyi diferansiye adenokarsinom varlığını belirlemede yol gösterici olabilir. Vulva tümörlerinde de invaziv komponent derinliğinin saptanması, yeterli rezeksiyon için cerrahi sınırların incelenmesi ve pelvik lenf nod durumunun değerlendirilmesi amaçlı İOK isteminde bulunulmaktadır. İOK 'da over patolojileri için tanısal doğruluk oranları %85'in üzerinde iken, benign ve malign tümörler için sensitivite ve spesifite %90 üzerindedir. Endometrial tümörlerde ise tümör grade'i için %68-95 ve myometrial invazyon derinliği için %72-95 arasında değişen doğruluk oranları bildirilmektedir. Bütün İOK'larda değerlendirmeye geçilmeden önce hastanın yaşı, klinik öyküsü, laboratuvar ve radyolojik bulguları mutlaka gözden geçirilmelidir. Tanı ile ilgili bir şüphe olduğunda deneyimli bir patologtan yardım alınmalıdır. Unutulmamalıdır ki; İOK'da her tanı için değişen oranlarda yanılgı payı olabilir. Ve agresif ve geri dönüşümsüz cerrahi girişimlerden dolayı İOK'da yanlış pozitif tanı, yanlış negatif tanıdan çok daha önemlidir.

Anahtar Kelimeler: İntraoperatif Konsültasyon, Over, Uterin Korpus, Vulva

Presentation ID/Sunum No= 227

Poster Presentation / Poster Sunum

Kalp Dışı Cerrahide Perioperatif Kardiak Risk Değerlendirmesi

Uzman Dr. Şahbender Koç[1]
[1]SBÜ.Ankara Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi

Özet

Kalp Dışı Cerrahide Perioperatif Kardiak Risk Değerlendirmesi Kardiyak olmayan majör cerrahi geçiren birçok hastada, kardiyovasküler bir olay riski vardır. Hastane içi, tüm nedenlere bağlı ölüm, akut miyokard infarktüsü(MI) veya akut iskemik olaylara bağlı majör kardiyovasküler ve serebrovasküler olayların insidansı % 3 olarak bulunmuştur.Bu olaylar en çok vasküler, torasik ve transplant cerrahisinden sonra oluşmuştur. Periferik arter hastalığı veya inme dahil altta yatan kardiyovasküler hastalığı olan hastalarda aterosklerozu olmayan hastalara göre perioperatif kardiyak komplikasyon riskinde artış vardır.Bunlarda önemli koroner arter hastalığı insidansı yüksektir. Sol ventrikül sistolik disfonksiyonu (ejeksiyon fraksiyonu< %40), serebrovasküler hastalığı veya periferik arter hastalığı olan hastalarda 5 kat daha fazladır.Koroner arter hastalığı olan hastalarda cerrahiyle ilişkili fizyolojik faktörler miyokardiyal iskemiye belirgin yatkınlık gösterir. Popülasyonda artan vasküler hastalık riskine rağmen, MI ve ölüm oranları zamanla azalmıştır. Karotis endarterektomi sonrası perioperatif mortalite yaklaşık % 1,abdominal aort anevrizması onarımı için <%3'tür . Operasyon öncesi risk değerlendirmesi, cerrahi aciliyet durumu, cerrahiye,hastaya özgü risk ve ilgili komorbiditelerin durumunun bir analizini gerektirir. Acil durum, komplikasyon riskini artırdığı gösterildiğinden perioperatif risk ve yönetimin en önemli belirleyicilerinden biridir. Acil ameliyat 6 saat içinde ,derhal ameliyat 24 saat içinde müdahale olmazsa yaşam veya uzuv tehdit altında ,zamana duyarlı cerrahi 1 ila 6 hafta içinde ameliyat tıbbi olarak gerekli ,elektiv ameliyat 1yıla kadar ertelenebilir olarak tanımlanmıştır. Cerrahi bir prosedürün riski, diğer değişkenlerin yanı sıra doku bozulması, kan kaybı, sıvı kaymaları ve hemodinamik etkilerin miktarına ve konumuna bağlıdır.Önemli advers kardiyak olay riski, geçmişte düşük (<%1), orta (%1-%5) ve yüksek (>%5) risk kategorilerine ayrılmıştır. Yeni kılavuzlar, ikili bir yaklaşım önermektedir. Risk (<%1) ve yüksek risk (≥%1)olarak ayırmışlardır. Yakın zamanda MI (60 gün) veya stabil olmayan anjina, kalp yetmezliği, yüksek dereceli aritmiler , hemodinamik açıdan önemli kapak hastalığı olanlar ölüm için çok yüksek risk altındadır.Bu tür hastalar, daha ileri değerlendirme ve yönetim için optimum şekilde tedavi edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kalp Dışı Cerrahi,perioperatif Kardiak Risk

Presentation ID/Sunum No= 310

Poster Presentation / Poster Sunum

Katarakt Cerrahisinin İntraoperatif Komplikasyonları

Uzman Dr. Emine Savran Elibol[1]
[1]Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Göz Bölümü

Özet

Dünyada 95 milyon insanın kataraktan etkilendiği tahmin edilmektedir. Katarakt gelişmekte olan ve az gelişen ülkelerde hala körlüğün en sık sebebidir. Cerrahi teknoloji ve tekniklerin gelişmesiyle birlikte katarakt cerrahisi küçük kesili cerrahiye dönmüş ve bununla birlikte minimal komplikasyon oranı, hızlı görsel iyileşme ve iyi görsel sonuçlar sağlanmıştır. Bazı intaoperatif komplikasyonlar hafif ve geri dönüşümlü olabildiği gibi bazıları ise ciddi ve görmeyi tehdit eden düzeyde olabilir. İntraoperatif komplikasyonlar katarakt cerrahisinin herhangi bir aşamasında görülebilir. En sık ve ciddi olabilecek intraoperatif komplikasyon posterior lens kapsülünün perforasyonudur. Buna bağlı drop nükleus yada vitreus kaybı gelişip postoperatif dönemde retina dekolmanı ve kistoid maküler ödemle sonuçlanabilir. Termal kornea yanığı ve dezme membranı dekolmanı korneal ve konjonktival komplikasyon olarak sınıflandırılırken, floppy iris sendromu, lens iris diafram retropulsiyon sendromu,iris travması, iridodializ,siklodializ,ön kamaranın sığlaşması, ön kapsülün yırtılması yada perifere kaçması ön segment komplikasyonları olarak sayılabilir. Diğer nadir fakat ciddi intraoperatif komplikasyon ise suprakoroidal hemorajidir. Ön kamaranın aniden sığlaşması, ağrı,göz içi basıncının artması, globun sertleşmesi ve intraoküler dokuların prolapsusu ile prezente olmaktadır. Cerrah bu durumda hemen kesi yerlerini sütüre ederek ameliyatı sonlandırmalı ve globa baskı uygulamalıdır. Sonuç olarak komplikasyonlardan kaçınmak cerrahın sorumluluğunda olsa da zor vakalarda yada cerrahi tecrübenin az olduğu durumlarda bazen mümkün olmamaktadır. Komplikasyonlarla etkili bir şekilde başa çıkabilmek için öncelikle preoperatif değerlendirme yaparak bu duruma hazırlıklı olmak ve nasıl müdahale edilebileceğini bilmek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Katarakt, İntraoperatif Komplikasyon, Arka Kapsül Perforasyonu

Intraoperative Complicatıons of Cataract Surgery

Abstract

It is estimated that 95 million people worldwide are affected by cataracts. Cataracts are still the most common cause of blindness in developing and underdeveloped countries. With the development of surgical technology and techniques, cataract surgery has turned into small incision surgery, and with this, minimal complication rates, rapid visual improvement, and good visual results have been achieved. Some intraoperative complications can be mild and reversible, while others can be severe and vision-threatening. Intraoperative complications can

be seen at any stage of cataract surgery. The most common and serious intraoperative complication is perforation of the posterior lens capsule. This may result in drop nucleus or vitreous loss and retinal detachment and cystoid macular edema in the postoperative period. While thermal corneal burn and detachment membrane detachment are classified as corneal and conjunctival complications, floppy iris syndrome, lens iris diaphragm retropulsion syndrome, iris trauma, iridodialysis, cyclodialysis, shallowing of the anterior chamber, rupture of the anterior capsule, or escaping to the periphery can be considered as anterior segment complications. Another rare but serious intraoperative complication is suprachoroidal hemorrhage. It is presented with sudden shallowing of the anterior chamber, pain, increased intraocular pressure, hardening of the globe, and prolapse of intraocular tissues. In this case, the surgeon should end the operation by suturing the incisions immediately and apply pressure to the globe. As a result, although avoiding complications is under the responsibility of the surgeon, it is sometimes not possible in difficult cases or in cases with little surgical experience. In order to effectively cope with complications, it is necessary to be prepared for this situation by preoperative evaluation and to know how to intervene.

Keywords: Cataracts, İntraoperative Complications,posterior Capsule Perforation

Presentation ID/Sunum No= 292

Poster Presentation / Poster Sunum

Katarakt Cerrahisinin Postoperatif Komplikasyonları

Dr. Nejla Tükenmez Dikmen[1]
[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Sultan 2.Abdülhamid Han Eğitim ve Araştırma Hastanesi
**Corresponding author: Nejla Tükenmez Dikmen*

Özet

Katarakt ameliyatı günümüzde en sık yapılan cerrahi işlemdir. Katarakt cerrahisinin gelişim boyunca ekstrakapsüler cerrahi yönteminden fakoemülsifikasyon yöntemine geçiş ile birlikte görsel rehabilitasyon önemli ölçüde gelişti ve komplikasyon oranları önemli ölçüde azalmıştır. Çalışmamızın amacı katarakt ameliyatı sonrası oluşan komplikasyonları incelemektir. Ameliyat sonrası posterior kapsül opasifikasyonu (PCO) en yaygın komplikasyondur. PCO, katarakt cerrahisinden 1 veya 2 yıl sonra görme performansında düşüşe neden olabilir. Katarakt cerrahisini takiben PCO oranlarının 1. yılda % 12, 3. yılda % 21 ve 5. yılda % 28 olduğu tahmin edilmektedir. PCO'nun neodim katkılı itriyum alüminyum granat (Nd: YAG) lazer kapsülotomi ile kolayca tedavi edilebilir; ancak tedaviyi takiben retina dekolmanı, makula ödemi ve göz içi basıncında artış gibi komplikasyonlar ortaya çıkabilir. En yıkıcı komplikasyon endoftalmidir. Endoftalmi sonucu tüm müdahele ve tedavilere rağmen görsel sonuçlar genellikle çok iyi seviyelere çıkmaz. Etkilenen hastaların yaklaşık %40'ı ciddi görme kaybı yaşar (düzeltilmiş uzak görme keskinliği 20 / 200'den az) ve vakaların sadece üçte birinde görme keskinliği 20 / 40'dan daha iyi seviyelere ulaşabilir. İntrakamaral antibiyotik kullanımı ile endoftalmi sıklığı önemli ölçüde azalmış olmakla birlikte halen yapılan çalışmalarda 0,04 ile %0,2 arasında değişen oranlarda görüldüğü bildirilmiştir. Ameliyat sonrası görülen diğer sık komplikasyonlar; artmış göz içi basıncı, kornea ödemi ve dekompansasyonu, kesi yeri problemleri, kistoid makula ödemi, intraokuler lens dislokasyonu, toksik anterior sendrom, retina dekolmanı ve refraksiyon problemleri olarak sayılabilir. Göz doktorları hem katarakt ameliyatı sırasında hem de ameliyat sonrası dönemde yapılması gereken tüm noktaları yerine getirseler bile en deneyimli cerrahlarda bile komplikasyonlar ortaya çıkabilir. Komplikasyonları en aza indirmek için ameliyat öncesi daha yüksek risk faktörlerine sahip hastaların belirlenmesi önemlidir. Oluşabilecek komplikasyonları öngörerek uygun cerrahi adımları atmak, komplikasyon gelişmesi durumunda ise uygun cerrahi müdahale ve tedavilerle genellikle yüz güldürücü görsel sonuçlara ulaşmak çoğu zaman mümkün olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Katarakt Cerrahisi, Postoperatif Komplikasyonlar, Arka Kapsül Opasifikasyonu, Endoftalmi

Postoperative Complications of Cataract Surgery

Abstract

Cataract surgery is the most common surgical procedure performed in the world.With the transition from extracapsular surgery to phacoemulsification method during the development of cataract surgery, visual rehabilitation has improved significantly and complication rates have decreased significantly. The aim of our study is to examine the complications that occur after cataract surgery. Postoperative posterior capsule opacification (PCO) is the most common complication. PCO can cause a decrease in visual performance 1 or 2 years after cataract surgery. PCO rates following cataract surgery are estimated to be 12% at 1 year, 21% at 3 years and 28% at 5 years. PCO can be easily treated with Nd: YAG laser capsulotomy; However, complications such as retinal detachment, macular edema and increased intraocular pressure may occur following treatment. The most devastating complication is endophthalmitis. Despite all the interventions and treatments as a result of endophthalmitis, visual results generally do not reach very good levels. Approximately 40% of affected patients experience severe visual loss (corrected distance visual acuity less than 20/200), and visual acuity may reach levels better than 20/40 in only one third of cases. Although the frequency of endophthalmitis has decreased significantly with the use of intracameral antibiotics, it has been reported that it is seen at rates varying between 0.04 and 0.2% in the studies conducted. Other common postoperative complications; Increased intraocular pressure, corneal edema and decompensation, incision-wound complications, cystoid macular edema, intraocular lens dislocation, toxic anterior syndrome, retinal detachment and refraction problems. Even if ophthalmologists fulfill all the necessary points during cataract surgery and in the postoperative period, complications can occur even with the most experienced surgeons. It is important to identify patients with higher risk factors prior to surgery to minimize complications. It is often possible to anticipate the complications that may occur, to take appropriate surgical steps and to obtain satisfactory visual results with appropriate surgical interventions and treatments in case of complications.

Keywords: Cataract Surgery, Postoperative Complications, Posterior Capsule Opacification, Endophthalmitis

Presentation ID/Sunum No= 285

Poster Presentation / Poster Sunum

Laparoskopik Kolorektal Cerrahi: Pre/postoperatif Değerlendirme

Dr. Ulvi Mehmet Meral[1]
[1]*İKÇÜ Atatürk Eğitim Araştırma Hastanesi*

Özet

Amaç : Çalışmamızdaki amaç günümüzde kolorektal cerrahide daha az invaziv bir disiplin olan laparoskopik yaklaşım planlanan hastalarda; ameliyat öncesi ve sonrasındaki farklılıkların ortaya konmasıdır. Materyal&Metod: Derleme ve literatür taraması ile güncel çalışmaları ve kitapları inceleyerek laparoskopik kolorektal cerrahi uygulamalarında rutin cerrahi ve laparotomiye nazaran dikkat edilmesi gereken noktalar ve karşılaşılabilecek güçlüklerle ilgili farklı otörlere ait görüşleri paylaşmak istedik. Bu bağlamda Pubmed taraması neticesinde 21 güncel literatüre ulaştık. 18 makale orjinalklinik çalışma iken 3 tanesi derleme şeklinde idi. Sonuç: Laparoskopik kolorektal cerrahi gerek benign gerekse malign hastalıklarda günümüzde efektif kullanılmaktadır. Tekniğin ilk kullanıma girdiği yıllarda birçok endişe ile karşılaşılsa da; kolorektal cerrahinin laparoskopik uygulanması durumunda ideal hasta seçiminin yapıldığı durumlarda tam rezeksiyon uygulanmasında ve onkolojik prensiplere uygunlukta açık cerrahiye nazaran eksikliği olmamasının yanında, erken işe dönüş, kısa hastane yatışları ve kolay yara iyileşmesi ile birlikte kozmetik sonuçlar açısından da açık cerrahiye üstün olduğu yönleri bulunmaktadır. Hastaların preoperatif değerlendirilmeleri açık cerrahi ile benzer olup, intraoperatif ve postoperatif yaklaşım açısından hastanın yönetimi açık cerrahiye nazaran daha kolaydır.

Anahtar Kelimeler: Kolorektal, Laparoskopik

Laparoscopic Colorectal Surgery: Preoperative and Postoperative Management

Abstract

Purpose: Laparoscopic colorectal surgery is a widespread used minimally invasive surgical discipline for colorectal benign/malign diseases. The aim of this study is to present the management of preoperative and postoperative behaviour for these patients. Material & Method: We tried to determine hot points for management of laparoscopic colorectal surgical patients by a wide examination in Pubmed about the topic. The main purpose was to determine mean differences between these patients and open surgical colorectal patients. We found 21 actual articles about our topic. Three ofthem were reviews and the rest were original articles. Results: Laparoscopic surgery is a useful method in many tertiary institutes for either malign or benign colorectal surgical diseases. In the first decades of technique; surgeons were anxious about its oncological outcomes and learningcurve of the procedure. However; it was shown that

the technique is safe and feasible for these patients, in recent years. Lower hospital stay, good cosmesis, early return to work and effectice oncological surgical principles are superior properties. The preoperative evaluation is similar to open surgical colorectal patients. While intraoperative management is based on techniqual and material dependent factor; postoperative management is easier because of lower surgical trauma.

Keywords: Colorectal, Laparoscopic

Presentation ID/Sunum No= 301

Poster Presentation / Poster Sunum

Meme Koruyucu Cerrahi ve Sentinel Lenf Nodu Biyopsi Materyallerinin İntraoperatif Patolojik Değerlendirilmesi

Uzman Dr. Gamze Özkazanç Kulduk[1]
[1]*SBÜ Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, Tıbbi Patoloji Bölümü*

Özet

TC Sağlık bakanlığı halk sağlığı genel müdürlüğü istatistik verilerine göre ülkemizde tüm yaş gruplarındaki kadınlarda en sık görülen 10 kanser içerisinde 1. sırada meme kanseri yer almaktadır. Meme kanserinin tarama yapılmayan popülasyonlarda en sık klinik bulgusu ele gelen kitle şeklindedir. Son yıllarda tarama programlarının da yaygınlaşması ile meme kanserinin teşhis ve tedavisi açısından önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Geçmişte meme kanseri saptanan hastalarda ilk olarak mastektomi tedavi yöntemi olarak kullanılmakta iken günümüzde özellikle erken evrelerde, sadece tümörün olduğu yerin güvenli cerrahi sınırlarla, yani etrafindaki dokularla birlikte çıkarıldığı memeyi koruyucu cerrahi yöntemler kullanılabilmektedir. Ayrıca meme kanserinin, aksiller lenf düğümlerine yayılımını belirlemek amacıyla intraoperatif olarak sentinel lenf düğümü örneklemesi ve patolojik olarak incelemesi yapılmaktadır. Bu inceleme, kanserin evrelenmesi, tedavi şeklinin ve sonuçlarının belirlenmesi için önemlidir. Lenf düğümlerinde kanser hücreleri bulunursa, kanserin kan dolaşımı yoluyla vücudun diğer bölgelerine yayılmış olma ihtimalinin yüksek olduğunu göstermekle birlikte aksiller lenf düğümlerinde kanser hücrelerinin tespit edilmesi uygulanacak tedavi kararında da önemlidir. İntraoperatif frozen inceleme yani dokuların dondurularak sertleştirilme işlemini uygulayan ilk kişinin 19. yüzyılda Lang olduğu bilinmekte olup, 1818'de De Riemer'in öncülüğünde frozen inceleme histopatolojik tanı aracı olarak kullanıma girmiştir. Frozen inceleme hasta ameliyatta iken makroskopik ve gerekli görülürse mikroskopik olarak yapılan ve o anda sonuç verilen bir inceleme şeklidir. Bu sebeple hastanın tedavisinin yönetiminde önemli bir role sahiptir. İntraoperatif inceleme için materyal patoloji bölümüne, taze olarak, klinik bilgi ve ne amaçla frozen yapılmak istendiği bilgileriyle gönderilmelidir. Meme kanserinde intraoperatif frozen inceleme cerrahi sınırların değerlendirilmesi ve sentinel lenf düğümü metastazının tespiti için kullanılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mkc, Sentinel Lenf Nodu, İntraoperatif İnceleme

Presentation ID/Sunum No= 81

Poster Presentation / Poster Sunum

Nadir Görülen Kistik Lezyon: Medyan Raphe Kisti

Uzman Dr. Büşra Erşan Erdem[1],
Prof.Dr. Havva Erdem[1]
[1]Ordu Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet

Medyan raphe kisti(MRK), nadir olarak görülen, benign doğumsal bir gelişim anomalisidir. Dış genitallerin orta hattı boyunca herhangi bir yerde görülebilir. En sık görüldüğü yerler; glans penis, parameatus, skrotum ve perinedir. Genellikle ilk dekatta tespit edilirler ve asemptomatiktirler. 2. ve 3. dekatta tespit edilen vakalarda, travmatize ve enfekte olmaları dolayısıyla enfeksiyöz şikayetler daha ön plandadır. Histopatolojik olarak kisti döşeyen epitel pek çok morfolojide olabilir; üretral, skuamöz, glandüler, mikst tip ve nadiren silyalı epitel gibi. Bizim olgumuz; 24 yaşında erkek hasta, perineal bölgede yaklaşık 2 aydır ele gelen şişlik şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenede, cilt altında yerleşim gösteren düzgün sınırlı, yumuşak kıvamlı yaklaşık 2 cm boyutlarında kitlesel lezyon tespit edildi. Cilt üzerinde ödem, kızarıklık, ısı artışı izlenmedi. Kitlenin eksizyonu yapıldı. 2x1x0,7 cm boyutundaki kistik dokunun mikroskobik incelemesinde, çizgili kas dokusu içinde yerleşim gösteren, ürotelyal tip epitel ile döşeli kistik lezyon izlenmiş olup, epitel altında konjesyone vasküler yapılar ve plazma hücrelerinden zengin kronik yangısal infiltrasyon görüldü. Klinik ve histomorfolojik bulgular ile MRK tanısı verildi. MRK, benign seyirli, nadir görülen bir lezyondur. Yerleşim yeri ile çocukluk çağı ve adölesan dönemde görülmesi karakteristiktir. Klinikopatolojik olarak pek çok kistik lezyon ile ayırıcı tanıya girmektedir. Ayırıcı tanıda ön planda epidermoid inklüzyon kisti, pilonidal kist, hemoroid, wart, kondilom, apokrin kistadenomlar gelmektedir. Bu lezyonların ayrımında histopatolojik bulgular ile klinik bulguların birlikte değerlendirmesi doğru tanıya yaklaşım için oldukça önemlidir. Kesin tedavisi basit cerrahi eksizyondur. Enfeksiyon bulguları olan olguda antibiyoterapi de tercih edilebilir. İnfantlarda ve küçük çaptaki lezyonlarda müdahale yapılmadan beklenebilir, çünkü kendiliğinden regrese olabilme özelliği mevcuttur. Yerleşim yerinin spesifikliği ve çocukluk çağında görülmesi tanıda yardımcı özellikler olmakla birlikte nadir görülmesi ve ayırıcı tanıda pek çok kistik lezyon ile karışabilmesi nedeniyle ilk planda akla gelmesi zor bir lezyondur.

Anahtar Kelimeler: Medyan, Raphe, Kist, Genital, Median

Presentation ID/Sunum No= 177

Poster Presentation / Poster Sunum

Ortopedi Hastalarında Preoperatif Değerlendirme

Uzman Dr. Mehmet Çakırca[1]
[1]*Ankara Eğitim ve Araştırma HAstanesi,*
Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği

Özet

Ortopedi hastalarında cerrahi riski belirlemede ve medikal problemlerin tespiti için perioperatif değerlendirme önem kazanmaktadır. Bazı riskler cerrahi öncesi azaltılamasa da, bazı riskler için perioperatif değerlendirme ile düzelme şansı olabilmektedir. Kardiyopulmoner sistem başta olmak üzere geriatrik yaş grubu için sistemlerin ayrıntılı incelemesi, cerrahi ve anestezi yöntem belirlenmesi, medikasyonların düzenlenmesi, postoperatif plan ve oluşabilecek risklerin hasta ve yakınlarıyla ayrıntılı konuşulup onamlarının alınması gerekmektedir. Tromboprofilaksinin düzenlenmesi ve rejyonel anestezi yöntemlerinin, bu medikasyonlara göre zamanının ayarlanması da başka bir dikkat edilecek husustur. Ayrıca rejyonel anestezi ile ilgili bilgilendirme yapılmalıdır. Kan stratejileri belirlenmeli ve hastanın komorbiditeleri göz önüne alınarak seçilecek anestezi ve analjezi yöntemleri multidisipliner olarak ortopedik prosedürlerde uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Ortopedik Anestezi, Preoperatif Değerlendirme.

Preoperative Evaluation for Orthopedic Patients

Abstract

Perioperative evaluation becomes important in determining risks and medical problems in orthopedic patients. Although some risks can not be reduced before surgery, there may be some chances of improvement with perioperative evaluation for some risks. Detailed examination of systems, including cardiopulmonary system, regulation of medications in surgical and anesthesia method, postoperative plan and possible risks to be discussed with patients and their relatives in detail and their consents to be patient. Regulation of thromboprophylaxis and adjustment of regional anesthesia methods according to these medications is another important issue. In addition, providing information about regional anesthesia or another technics. Considering that blood strategies should be determined and evaluated, the anesthesia and analgesia methods to be selected should be applied in orthopedics in a multidisciplinary manner.

Keywords: Anesthesia, Orhopedic Anesthesia, Preoperative Evaluation

Presentation ID/Sunum No= 346

Poster Presentation / Poster Sunum

Radikal Sistektomide Preoperatif Hazırlık ve Postoperatif Yönetim

Uzman Dr. Cuma Aytekin[1],
Uzman Dr. Cihat Özcan[1]
[1]SBÜ Gülhane Eğt. Arş. Hastanesi Üroloji Kliniği

Özet

Mesane kanseri en sık görülen kanserler arasında 11. sırada olup erkeklerde ise görülme sıklığı 7. sıradadır. Tanı anında %20-30 oranında kasa invazedir. Radikal sistektomi kas invaziv mesane kanseri hastalarında sağ kalımı uzatan altın standart bir cerrahidir. Ancak cerrahi teknikteki gelişmelere rağmen ilk bir ay morbidite oranları %30 seviyelerinde olup oldukça yüksektir. Bu yüksek morbidite oranları cerrahi tecrübenin yanı sıra ameliyat öncesi hazırlığın ve ameliyat sonrası komplikasyonların yönetiminin iyi bilinmesini gerektirir. Operasyon öncesi eski protokol barsak temizliğinin terk edilmesi, postoperatif oral alımın erken başlaması gibi yeni yayıların desteklediği bilgileri öğrenmek ve eski alışkanlıkları terk etmek gerekmektedir. Sistektomi ile birlikte üriner diversiyon yapılması cerrahiyi kompleks bir hale getirmektedir. Ayrıca kanser tedavisinin yanında diversiyon tiplerine göre hasta veya bakım veren tarafından stoma bakımı ya da ortotropik mesanelerde gerekebilecek temiz aralıklı kateterizasyon kullanımı hastanın bundan sonraki hayatının bir parçası olacaktır. Bütün bunlar hastaya operasyon kararını anlatmakla başlayan ve taburculuk ve sonrasına kadar uzayan bir süreç olup her basamağın uygun yönetilmesi çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Sistektomi, Mesane Kanseri, Üriner Diversiyon

Preoperative Preparation and Postoperative Management in Radical Cystectomy

Abstract

Bladder cancer is 11th among the most common cancers and 7th in men. It is 20-30% muscle invasive at the time of diagnosis. Radical cystectomy is a gold standard surgery that prolongs survival in patients with muscle-invasive bladder cancer. However, despite the advances in surgical technique, the morbidity rates in the first month are around 30% and are quite high. These high morbidity rates require knowledge of preoperative preparation and management of postoperative complications, as well as surgical experience. Before the operation, it is necessary to learn the information supported by new publications such as abandoning old protocol bowel cleansing, early postoperative oral intake and abandoning old habits. Urinary diversion with cystectomy makes the surgery complex. In addition to cancer treatment, stoma care or use of clean intermittent catheterization that may be required in orthotropic bladders by the patient or caregiver, depending on the types of diversion, will be a part of the patient's future life. All of

these are a process that starts with explaining the operation decision to the patient and extends to discharge and after, and proper management of each step is very important.

Keywords: Cystectomy, Bladder Cancer, Urinary Diversion

Presentation ID/Sunum No= 29

Poster Presentation / Poster Sunum

Tek Kullanımlık veya Yeniden Kullanılabilir İnsülin Kalemlerinin Hasta Açısından Kabulü ve Kullanılabilirliği

Dr. Öğretim Üyesi Işılay Kalan Sarı[1],
Doç.Dr. Hüseyin Demirci[2]
[1]SBÜ Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Medicana Ankara Hastanesi

Özet

AMAÇ: Diyabet hastalarında insülin tedavisine uyum zayıftır. Hasta memnuniyetini ve tedaviye uyumu artırmak için birçok farklı özelliğe sahip insülin kalemleri geliştirilmiştir. Çalışmamızda, tek kullanımlık veya konvansiyonel kalem kullanan iki hasta grubunda insülin kalemlerinin hasta memnuniyeti üzerindeki etkisini araştırmayı amaçladık. GEREÇ VE YÖNTEM: Yaş ortalaması 55,3±11,1 yıl olan 126 hasta çalışmaya dahil edildi. 89 (% 71) hasta kadındı. 63 hasta tek kullanımlık kalem grubundaydı. İnsülin kalemleri kullanımıyla ilgili hasta görüşlerini değerlendirmek için bir anket kullanıldı. Glisemik kontrol parametreleri, demografik özellikler, tedavi protokolü ve mikrovasküler komplikasyonlar kaydedildi BULGULAR: İki grup arasında yaş (p=0.3), cinsiyet (p=0.1), eğitim durumu (p=0.6), diyabet süresi (p=0.8), insülin tedavisi süresi (p=0.2) ve ortalama insülin dozu (p=0.1) açısından anlamlı fark yoktu. Kullanım kolaylığı (p=0,8), ergonomi (p=0,3), doz seçimi kolaylığı (p=0,6) ve doz skalasını okuma kolaylığı (p=0,3) açısından 2 grup arasında anlamlı farklılık gözlenmedi. Tek kullanımlık kalem grubunda iğne ucu değiştirmeyi 'orta derecede zor' olarak değerlendiren hasta sayısı anlamlı olarak daha fazlaydı (p= 0.04). SONUÇ: Hastalara verilen tedavi kadar tedavinin uygulanabilirliği ve hasta memnuniyeti de önemlidir. Ancak çalışmamızda, hasta memnuniyeti açısından tek kullanımlık veya konvansiyonel kalemler arasında ciddi bir fark bulunmamıştır

Anahtar Kelimeler: Diabetes Mellitus, İnsülin, Enjeksiyon, Hasta Memnuniyeti

Usabılıty and Patıent Acceptance of Prefılled Or Reusable Insulın Pens

Abstract

OBJECTIVE: Adherence to insulin therapy is poor in diabetic patients. Insulin pens with many different features have been developed to increase patient satisfaction and compliance to treatment. In our study, we aimed to investigate the effect of insulin pens on patient satisfaction in two groups of patients who use disposable or conventional pens. MATERIALS AND METHODS: 126 patients with a mean age of 55.3±11.1 years were included. 89 (71%) patients were female. 63 patients were in disposable pen group. A questionnaire was used to assess patient opinions about their use of insulin pens. Glycemic control parameters, demographic

characteristics, treatment protocol and microvascular complications were recorded. RESULTS: There was no significant difference between the 2 groups about age (p=0.3), gender (p=0.1), educational status (p=0.6), duration of diabetes (p=0.8), duration of insulin therapy (p=0.2) and mean insulin dose (p=0.1). Ease of use (p=0.8), ergonomics (p=0.3), ease of dose selection (p=0.6), ease of reading the dose scale (p=0.3) did not significantly differ when compared the 2 groups. Only the number of patients who found to change the needle as 'moderately difficult' was significantly higher in the disposable pen group (p=0.04). CONCLUSION: The applicability of the treatment and patient satisfaction is as important as the treatment given to the patients. However we did not find any important difference between disposable or conventional pen device in terms of patient satisfaction.

Keywords: Diabetes Mellitus, İnsulin, İnjection, Patient Satisfaction

Presentation ID/Sunum No= 281

Poster Presentation / Poster Sunum

Tiroid Hastalıkları, Tiroid Cerrahisi ve Laboratuvar Takibi

Dr. Öğretim Üyesi Sedat Özdemir[1]
[1]Karabük Üniversitesi

Özet

Tiroid yoynun ön tarafında yer alan iki lobdan oluşan ve isthmus yapısıyla birbirine bağlanan endokrin bir bezdir. Tiroid bezi hipotamustan salgılanan TRH, hipofizden salgılanan TSH etkisi ile tiroid bezinde salgılanan tiroksin(T4) ve triiyodotironin(T3) denilen iki hormonu salgılar. Bir çok tirod hastalığı tarif edilmiştir. Bu hastalıkların metabolik etkisi olan ve medikal tedaviye yanıt veren hastalıklar olabileceği gibi cerrahiye ht,yaç duyan benign ve malign tümörleri de vardır. Tiroid kanserlerinin bir çok türü vardır ve görülen kanserlerin yaklaşık %1 kadarını oluşturmaktadır. Tiroidektomi parsiyel ve total olabilmektedir. Cerrahi sonrası takipleri laboratuvarda hormon düzeyleri ile olmakta ve laboratuvar bulgularına göre takip ve tedavi planlanmaktadır. Bu yazımızda tiroid hastalıkları ve tiroid cerrahisi sonrası laboratuvar bulgularını ele aldık. Toplumda nispeten sık görülen bu hastalığı tanı , takip ve tedavide laboratuvarın öneminden bahsettik.

Anahtar Kelimeler: Tiroid, T3,t4, Tsh, Tiroid Kanserleri

Thyroid Disease, Thyroid Surgery and Laboratory Monitoring

Abstract

It is an endocrine gland consisting of two lobes located in the anterior part of the thyroid density and connected to each other by the isthmus structure. The thyroid gland secretes two hormones called thyroxine (T4) and triiodothyronine (T3) secreted in the thyroid gland with the effect of TRH secreted from the hypothamus and TSH secreted from the pituitary gland.Many thyroid diseases have been described.Some of these diseases have metabolic effects and are treated with medical treatment.There are also benign and malignant tumors. There are many types of thyroid cancers and they constitute about 1% of the cancers seen.Thyroidectomy can be partial and total.Post-surgery follow-ups are carried out in the laboratory with hormone levels and follow-up and treatment is planned according to laboratory findings.In this article, we discussed thyroid diseases and laboratory findings after thyroid surgery. We talked about the importance of the laboratory in the diagnosis, monitoring and treatment of this disease, which is relatively common in the society.

Keywords: Thyroid, T3, T4, Tsh, Thyroid Cancers

Presentation ID/Sunum No= 184

Poster Presentation / Poster Sunum

Yenidoğan Anestezisi

Uzman Dr. Devrim Tanıl Kurt[1]
[1]*Ankara Şehir Hastanesi*

Özet

Yenidoğan dönemi, gebelik haftasına bakılmaksızın doğum sonrası ilk 28 günü içerir. Preoperatif değerlendirmede diğer yaş gruplarından farklı olarak ayrıntılı perinatal öykü alınmalıdır ve zor hava yolu yol açabilecek bariz sendromik yüz açısından hasta incelenmelidir. Solunum sıkıntısı belirtileri, kapiller dolgunluk, derinin rengi ve tonusu, ağız mukozasının nemliliği de değerlendirilmelidir. Yenidoğan operasyonlarının kısa sürede tamamlanması için deneyimli merkezlerde yapılması önerilmektedir. Serebral perfüzyonun sağlanması, hipoglisemi, hipoksi ve hipoterminin önlenmesi nörolojik prognoz açısından önemlidir. Perioperatif hava yolu sorunları yenidoğanlarda en önemli morbidite ve mortalite nedenidir. Doğumda alveolleri tam olarak gelişmemiş olan yenidoğanlar hızla desatüre olurlar ve desatürasyon meydana geldiğinde iyileşmeleri biraz zaman alır. Sol ventrikülü iyi gelişmemiş ve düşük kompliyansı olan kalp yapıları nedeniyle kalp atım hacmi göreceli olarak sabit olan yenidoğanda kalp debisi kalp hızına bağlıdır. Yeterli sistemik ve serebral perfüzyonu sağlamak için bradikardi hızlı bir şekilde tedavi edilmelidir. Hipovolemiye vazokonstriksiyon yanıtları yetersiz olduğundan intravasküler sıvı kaybı kendini taşikardi olmadan hipotansiyon ile gösterir. Çoğunlukla 40 ila 50 mm Hg'lik bir sistolik kan basıncı veya başlangıçtaki tansiyon değerinden % 20-30 azalma hipotansiyona müdahale için eşik değer olarak kabul edilir. Böbrek gelişimi tamamlanmadığı için hiponatremiye yatkınlıkları fazladır bu nedenle de özellikle büyük cerrahi işlemlerde miks mayilerin (%5 dekstroz içinde ringer laktat veya serum fizyolojik) kullanılması önerilmektedir. Perioperatif anestezi yönetimi zor olan yenidoğanlarda dikkatli ve yakın izlem çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Anestezi, Çocuk

Neonatal Anesthesia

Abstract

The neonatal period includes the first 28 days after birth, regardless of the gestational week. Unlike other age groups, a detailed perinatal history should be taken in preoperative evaluation, and the patient should be examined in terms of an obvious syndromic face that may cause a difficulty in airway management. Symptoms of respiratory distress, capillary refill time, color and tone of the skin, and the moistness of the oral mucosa should also be evaluated. It is recommended that neonatal operations should be performed in experienced centers in order to complete them in a short time. Ensuring cerebral perfusion, prevention of hypoglycemia, hypoxia and hypothermia are important for neurological prognosis. Perioperative airway problems are the most important cause of morbidity and mortality in newborns. Newborns

whose alveoli are not fully developed at birth become rapidly desaturated and it takes time to recover when desaturation occurs. Cardiac output is dependent on heart rate in newborns whose heart rate is relatively constant due to heart structures with undeveloped left ventricle and low compliance. Bradycardia should be treated promptly to ensure adequate systemic and cerebral perfusion. Since vasoconstriction responses to hypovolemia are insufficient, intravascular fluid loss manifests itself with hypotension without tachycardia. Often a systolic blood pressure of 40 to 50 mm Hg or a 20-30 % reduction from baseline blood pressure is considered the threshold for intervention in hypotension. As kidney development is incomplete, they have a high tendency to hyponatremia. Therefore, it is recommended to use mixed fluids (Ringer's lactate in 5% dextrose or saline), especially in major surgical procedures. Careful and close follow-up is very important in newborns whose perioperative anesthetic management is difficult.

Keywords: Neonate, Anesthesia, Child

Presentation ID/Sunum No= 311

Poster Presentation / Poster Sunum

Yoğun Bakımda COVID-19 Tedavisi Alan Hastalarda Kan Transfüzyonu ve İlişkili Faktörlerin Analizi

Uzman Dr. Münire Babayiğit[1], Uzman Dr. Gökhan Yıldız[2], Uzman Dr. Erbil Türksal[3], Uzman Dr. Mustafa Alparslan Babayiğit[4], Uzman Dr. Pınar Fırat[5], Uzman Dr. Adem Selvi[3], Arş.Gör.Dr. Aylin Kılınçarslan[3]

[1] Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, Ankara, Türkiye
[2]Ankara Şehir Hastanesi, Algoloji Kliniği
[3]Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Anesteziyoloji ve Reanimasyon Kliniği, Ankara, Türkiye
[4]Serbest Hekim, Ankara
[5]Keçiören Eğitim Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Kliniği

Özet

Amaç: Bu çalışmada Covid-19 tanısı ile yoğun bakım ünitesinde takip edilen kritik hastalarda kan transfüzyonu karakteristiklerini ve sonuçlarını tespit etmeyi amaçladık. Materyal-Metod: Covid-19 tanısıyla 21 Mart 2020 ve 01.Haziran 2020 tarihleri arasında Anestezi Yoğun Bakım Ünitesinde takip edilen, 48 saatten uzun süre yoğun bakımda kalan hastaların dosyaları retrospektif olarak incelendi. Çalışma dahilinde hastaların demografik verileri, laboratuar verileri (hemogram, koagülasyon parametreleri, inflamatuar markerlar, arteriyel kan gazı parametreleri), kalp hızı, arteriyel kan basıncı, kanama bulguları, DIC gelişimi, vazopressor ihtiyacı ve kan transfüzyonu ihtiyacı kaydedildi.. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 28 hastanın dokuzuna transfüzyon yapıldığı tespit edildi. Kan transfüzyonu uygulanan hastaların yoğun bakımda kalış süreleri (35,33±20,68 gün), uygulanmayanlara göre (7,73±7,40 gün) anlamlı şekilde yüksekti ($p<0.001$). Gruplar arasında yaş, APACHE ve GKS skoru ortalamaları ile cinsiyet, DM, Hipertansiyon, KAH, KBH ve Astım oranları açısından anlamlı bir fark saptanmadı ($p>0.05$). KOAH oranlarının kan transfüzyonu uygulananlarda anlamlı şekilde yüksek olduğu (%33,3 vs %0,0). tespit edildi. Kan transfüzyonu uygulanan 9 hastadan 4'ü yapılan tüm tedavilere rağmen ex olurken (fatalite hızı %44,4), transfüzyon uygulanmayan 19 hastadan 4'ünün ex olduğu (fatalite hızı %21,1) saptandı ($p<0.05$). Sonuç: Çalışmamız sonucunda Covid-19 kliniğinde KOAH tanısı olan, ağır kliniğe sahip olup entübasyon, mekanik ventilasyon gereken, uzun süre yoğun bakımda yatan hastalarda daha çok anemi geliştiği ve kan transfüzyonu yapıldığı, transfüzyon yapılan hastalarda ise mortalitenin yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Yoğun Bakım, Kan Transfüzyonu

Analysis of Blood Transfusion and Related Factors in Patients Receiving COVID-19 Treatment in Intensive Care Unit

Abstract

Objective: In this study, we aimed to determine the characteristics and results of blood transfusion in critically ill patients followed up in the intensive care unit with the diagnosis of Covid-19. Material-Method: The files of patients who were followed up in the Anesthesia Intensive Care Unit with the diagnosis of Covid-19 between March 21, 2020 and June 01, 2020 and stayed in intensive care for more than 48 hours were retrospectively analyzed. In the study, demographic data of the patients, laboratory data (hemogram, coagulation parameters, inflammatory markers, arterial blood gas parameters), heart rate, arterial blood pressure, bleeding findings, DIC development, vasopressor need and the need for blood transfusion were recorded. Results: It was found that nine of the 28 patients included in the study were transfused. The length of stay in the intensive care unit (35.33 ± 20.68 days) of the patients who received blood transfusion was significantly higher than those who did not (7.73 ± 7.40 days) ($p < 0.001$). No significant difference was found between the groups in terms of age, APACHE and GCS score averages, and gender, DM, Hypertension, HR, CKD and Asthma rates ($p > 0.05$). COPD rates were significantly higher in those who received blood transfusion (33.3% vs 0.0%). It was determined that 4 out of 9 patients (fatality rate 44.4%) who underwent Es replacement died despite all treatments , while 4 out of 19 patients (fatality rate 21.1%) who were not applied replacement were dead ($p < 0.05$). Conclusion: As a result of our study, it was determined that patients with a diagnosis of COPD in the Covid-19 clinic, who had a severe clinic and intubation need, mechanical ventilation, and who were hospitalized in the intensive care unit for a long time developed more anemia and blood transfusion, and mortality was higher in patients who underwent transfusion.

Keywords: Covid-19, İntensive Care, Blood Transfusion

Presentation ID/Sunum No= 3

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Üniversite Öğrencilerinin Süt ve Süt Ürünleri Tüketim Alışkanlıkları

Dr. Öğretim Üyesi Hakan Güler[1], Dr. Pınar Şeker[2], Doç.Dr. Abdurrahman Köseman[3], Prof.Dr. İbrahim Şeker[4]
[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Hayvancılık Ekonomisi ve İşletmeciliği Anabilim Dalı, Samsun
[2]Tarım ve Orman Bakanlığı, Elazığ İl Tarım ve Orman Müdürlüğü, Gıda ve Yem Kontrol Şubesi, Elazığ
[3]Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Akçadağ Meslek Yüksekokulu, Bitkisel ve Hayvansal Üretim Bölümü, Malatya
[4]Fırat Üniversitesi, Veteriner Fakültesi, Zootekni Anabilim Dalı, Elazığ
**Corresponding author: Abdurrahman Köseman*

Özet

Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin süt ve süt ürünleri tüketim alışkanlıklarını belirlemek amacıyla, Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde (OMÜ) öğrenim gören ve tesadüfi olarak seçilen 361 öğrenciyle yüz yüze yapılan anket uygulaması ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada süt tüketen öğrencilerin oranı % 86.43, günlük 1 bardak süt tüketenlerin oranı %92,35, her gün süt tüketenlerin oranı ise % 18.28 olarak belirlenmiştir. Süt içmeme nedeni olarak, belirli bir nedeni yok ya da alışkanlığım yok diyerek süt içmediğini belirten öğrencilerin oranı %71.79'dur. Öğrenciler arasında ambalajlı süt (UHT sterilize / Pastörize) (% 60.23), açık süte (% 39.77) göre daha fazla tercih edilmektedir. Erkek öğrenciler (% 26.98) ve kız öğrenciler (% 26.19) açık sütü en fazla doğal, lezzetlive üreticisinin güvenilirliği nedeniyle tercih etmektedirler. OMÜ'de öğrenciler arasında en fazla yarım yağlı süt (% 30.26) ile kakaolu süt (% 28.61) tercih edilmektedir. Araştırmaya göre kız öğrencilerin % 80.30'u, erkek öğrencilerin ise % 79.74'u süt ürünlerini süte tercih etmektedir. Sonuç olarak; OMÜ öğrencilerinin süt ve süt ürünleri tüketme düzeylerinin genel olarak iyi olduğu, buna karşın tüketim alışkanlıkları açısından hem genel olarak hem de cinsiyetler bakımından farklı tercihlerde bulundukları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alışkanlık, Gıda Güvenliği, Sağlık, Süt Tüketimi, Süt Ürünü.

Milk and Dairy Product Consumption Habits of University Students

Abstract

The present study was conducted to investigate the milk and dairy product consumption of 361 randomly selected students from Ondokuz Mayıs University (OMU) through a questionnaire form applied through face-to-face interviews in the province of Samsun in Turkey. The rate of students who were consuming milk was 86.43%, the rate of students who were consuming one glass (250 ml) of milk daily was 92.35% and the rate of students who were consuming milk daily was 18.28%. Of the students who do not drink milk, 71.79% stated that they did "not have

any reason for not consuming milk", or they did "not have the habit of drinking milk". Packaged milk (UHT sterilized/pasteurized) was being consumed more (60.23%) than non-packaged milk (39.77%). Male students (26.98%) and female students (26.19%) preferred unpackaged milk due to its being "natural, delicious and due to reliability of the manufacturer". Semi-skimmed milk (39.71%) and cocoa milk (28.61%) were most preferred. 80.30% of female students and 79.74% of male students were found to prefer dairy products to milk. In conclusion, it was determined that in general OMU students had a good level of milk and dairy product consumption. However, in particular, students' regular daily milk consumption habits were insufficient. Also, gender was found to influence preferences and consumption habits.

Keywords: Dairy Product, Food Safety, Habit, Health, Milk Consumption

Presentation ID/Sunum No= 252

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Hidatik Kisti Taklit Eden Perihepatik ve Karın Duvarında Apse; Bırakılmış Safra Taşlarının Geç Komplikasyonu

Uzman Dr. Halil İbrahim Taşçı[1]
[1] *Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi ABD.*

Özet

Kolelitiyazis nedeniyle yapılan ameliyatlarda, ameliyat sırasında safra kesesinin perforasyonu ve buna bağlı karın içerisinde safra taşı kalması laparoksopik kolesistektomide açık kolesistektomiye nazaran daha sık karşılaşılan bir sorundur. Her ne kadar nadir de görülse, karın içinde kalan taşlar, tanısal zorluklara ve ciddi morbiditeye sebep olabilen erken ya da geç komplikasyonlarla karşımıza çıkabilmektedir. 44 yaşında bayan hastanın 6 aydır karın ağrısı ve karın duvarında şişlik şikayetleri mevcuttu. Hasta dış merkezde yapılan abdominal ultrasonografi sonrası hidatik kist ön tanısı ile takip edilmişti. Öz geçmişinde 1.5 yıl önce kolelitiyazis nedeni ile laparoskopik kolesistektomi ameliyatı yapıldığı öğrenildi. Hastanemizde çekilen abdominal bilgisayarlı tomografide safra taşlarına bağlı geliştiği düşünülen apse formasyonları görüldü. Laparoskopik olarak apseleri drene edilen ve taşları çıkarılan hasta ameliyat sonrası 2. günde taburcu edildi. Karın içerisinde kalan safra kesesi taşları yıllar sonra bile ciddi komplikasyonlara, yanlış tanılara sebep olabilmektedir. Tüm bunların önüne geçebilmek için ameliyat esnasında safra kesesini delmemek için dikkatli davranılmalı, taşların düşürülmesi durumunda ise tamamını çıkarmak için azami sabır ve gayret gösterilmelidir. - Perihepatic and Abdominal Wall Abscess Mimicking Hydatid Cyst: A Late Complication of Spilled Gall Stones

Anahtar Kelimeler: hidatik kist, kolesistektomi, safra taşı

Perihepatic and Abdominal Wall Abscess Mimicking Hydatid Cyst: A Late Complication of Spilled Gall Stones

Abstract

Intraoperational perforation of the gallbladder and the related residual intraabdominal gallbladder stone presence in cholelithiasis procedures are more commonly seen problems in laparoscopic cholecystectomy than those of open cholecystectomy procedures. Residual intraabdominal stones, though rare, can be encountered in early or late complications that can lead to diagnostic challenges and serious morbidity.

A 44-year-old female patient presented with complaints of abdominal pain and swelling on her abdominal wall for the last 6 months. The patient had been in follow-up with hydatid cyst pre-

diagnosis following abdominal ultrasonography performed at an external center. The patient's medical history revealed that she had undergone laparoscopic cholecystectomy surgery due to cholelithiasis 1.5 years before. Her abdominal computed tomography performed at our hospital showed abscess formations suggested to have been formed due to gallbladders stones. The patient, whose abscess was drained and stones were extracted laparoscopically, was discharged on the second postoperative day.

Residual intraabdominal gallbladder stones can lead to serious complications and misdiagnoses even years later. Utmost attention should be paid to prevent all these and not to perforate the gallbladder during surgery, while ultimate patience and effort should be put in to remove all the gallbladder stones in the event that they are spilled.

Keywords: Hydatid cyst, cholecystectomy, gallbladder stone.

Presentation ID/Sunum No= 321

Oral Presentation / Sözlü Sunum

Kulak Burun Boğazda Acil Cerrahi Yaklaşımlar

Dr. Öğretim Üyesi Nihat Yılmaz
Karabük Üniversitesi

Özet

Acil servisler hastanelerde en yoğun ve en kalabalık bölümlerinden biridir. Bu hasta yoğunluğu göz önüne alındığında çok sık kosultasyon istenmesi kaçınılmazdır. Yapılan araştırmalar ülkemizde acil servise başvuranların yalnızca %10 unu gerçekten acil servis ihtiyacı olduğunu göstermektedir. Bu acil başvuruları içerisinde yaklaşık %1i kadarı kulak burun boğaz uzmanlık dalının cerrahi müdehalesine ihityaç duyan vakalr olarak karşımıza gelmektedir. Bu yazımızda acil servise başvuranlarda Kulak burun Boğaz kliniğinin acil ameliyat veya acil cerrahi müdehale ihtiyacı duyan hastalıkları hakkında detaylı bilgi vermeye çalıştık. Klinik pratikte Acil servise Kulak Burun Boğaz nedeniyle gelen ve cerrahi müdehale ihtiyacı olan hastalar acil cerrahi yapılmadığı taktirde hayatı tehdie eden önemli durumlar ortaya çıkacağı göz önüne alındığında acil KBB müdehalelerinin görece az olmasına rağmen ne kadar öneli olduğu hakkında bilgi vermeye çalıştık

Anahtar Kelimeler: KBB, Acil servis, Acil Cerrahi

Emergency Surgical Approaches in Otorhinolaryngology Abstract

Abstract

Emergency services are one of the busiest and most crowded departments in hospitals. Considering this patient density, it is inevitable to require very frequent conditioning. Studies show that only 10% of those who apply to the emergency department in our country really need emergency services. Approximately 1% of these urgent admissions are the cases that need surgical intervention of the otolaryngology specialty. In this article, we tried to give detailed information about the diseases of the Otorhinolaryngology clinic that need urgent surgery or urgent surgical intervention in those who apply to the emergency department. In clinical practice, we tried to give information about how important emergency ENT interventions are, although relatively few, given that patients who come to the emergency department due to Otorhinolaryngology and who need surgical intervention will have important life-threatening situations if emergency surgery is not performed.

Keywords: ENT, Emergency room, Emergency Surgery